உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய் என்கிற மதுரையில்

எழுந்தருளியிருக்கிற

கடவுளது

திருவிளையாடற்புராணம்.

இதனை

பூவைசியர்களில் தொண்டைமண்டலம் துளுவவேளாளர்

திருமயிலைநாட்டாண்மைமுத்தியப்பமுதலியார்வம்சம்

வைத்தியநாதமுதலியார்பௌத்திரரும்

சுப்பராயமுதலியார்புத்திரருமாகிய

அருணாசலமுதலியார்

தாம்முன்பதிப்பித்தபிரதிக்கிணங்க

நூதனமானபொழிப்புரையுடன்

சென்னை:

காஞ்சிபுரம்

திருவேங்கடமுதலியாரால்

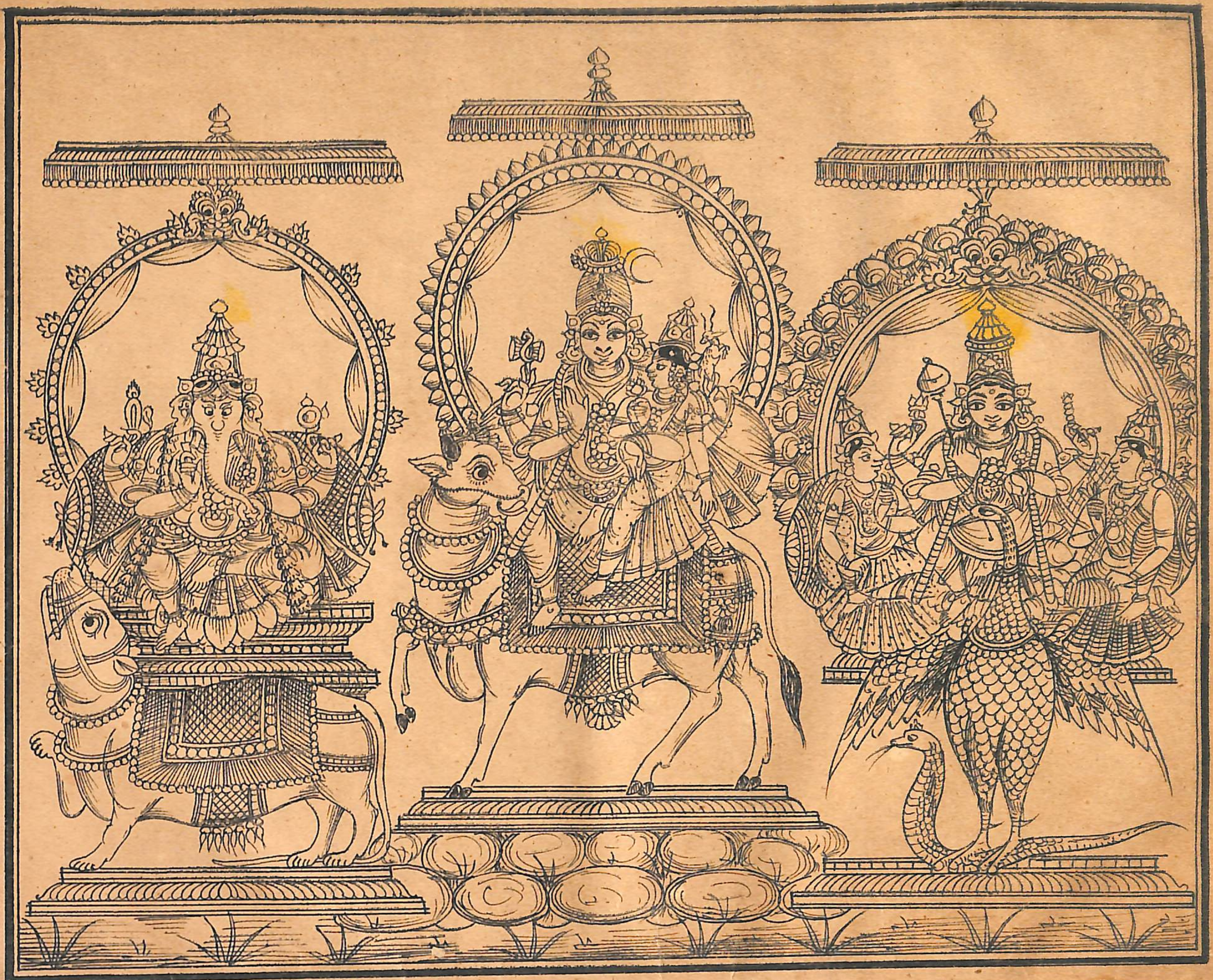
தமது

இயற்றமிழ்விளக்க அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பித்தனர்.

கலியாப்தம் - ௪௯௮௬ - இ, தாரணஸூ மாசிமீ.

1885.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிளையாடற்புராணம்.

மதுரைக்காண்டம்.

காப்பு.

சத்தி யாய்ச்சிவ மாகித் தனிப்பர
முத்தி யான முதலைத் துதிசெயச்
சுத்தியாகிய சொற்பொரு ணல்குவ
சித்தி யானைதன் செய்யபொற் பாதமே.

(இதன்பொருள்.)

சத்தியாகியும் சிவமாகியும் ஒப்பற்றபரமுத்தியுமான முதற்கடவுளை (யான்) துதிசெய்ய யானைமுகத்தையுடைய சித்திவிநாயகருடைய செம்பொன்னிறமுள்ள பாதங்கள் தூய்மையான சொற்பொருள்களை அருளிச்செய்வன.=(என்றவாறு.)

பாயிரம்.

வாழ்த்து.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மல்குக வேத வேள்வி வழங்குக சுரந்து வானம்
பல்குக வளங்க ளெங்கும் பரவுக வறங்க ளின்ப
நல்குக வுயிர்கட் கெல்லா நான்மறைச் சைவ மோங்கிப்
புல்குக வுலக மெல்லாம் புரவலன்செங்கோல் வாழ்க.

(இதன்பொருள்.)

வேதவிதிப்படி செய்துவருகின்ற யாகம் குறைவில்லாமல் நடந்துவரக்கடவது-காலந்தப்பாமல் மேகமானது நீர்சுரந்து மழைபொழியக்கடவது - உலகமெங்கும் வளப்பம்பெருகக்கடவது - தருமம்விர்த்தியடையக்கடவது உயிர்களுக்கெல்லாம் இன்பம் உண்டாகக்கடவது - சைவசமயமானது எல்லாச்சமயங்களுக்குமேலானதாயே நிலைபெற்றிருக்கக்கடவது-இவைகளையெல்லாம் மாறுபடாமல் நடத்துகின்ற அரசனது செங்கோல் ஓங்கிவாழக்கடவது.=எ-று.

நூற்பயன்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திங்களணிதிருவாலவாயெம்மண்ணறிருவிளையாட்டிவையன்புசெய்துகேட்போர்
சங்கநிதிபதுமநிதிச்செல்வமோங்கித்தகைமைதருமகப்பெறுவர்பகையைவெல்வர்
மங்கலநன்மணம்பெறுவர்பிணிவந்தெய்தார்வாழ்நாளுநனிபெறுவர்வானுடெய்திப்
புங்கவராயங்குள்ளபோகமூழ்கிப்புண்ணியராய்ச்சிவனடிக்கீழ்நண்ணிவாழ்வார்.

(இதன்பொருள்.)

சந்திரனை அணிந்த திருவாலவாயில் வீற்றிருக்கும் எம்மிறைவனுகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் செய்தருளிய திருவிளையாடல்களை அன்புடன்கேட்பவர்கள் சங்கநிதியையும் பதுமநிதியையுமுடைய குபேரசம்பத்தைப் பெற்றுப்புகழாலோங்கி விவேகமுள்ளபுத்திரர்களைப் பெறுவார்கள் பகையைவெல்வார்கள் மங்களமாகிய விவாகஞ் செய்துகொள்ளப்பெறுவார்கள் வியாதிவந்தடையப்பெருர்கள் பூரணாயசுஉடையவர்களாவார்கள் (இவ்வாறு இம்மைப்பயனுகியபோகத்தை அனுபவித்து அதற்குமேல் இறுதிநாள்வரும்போது யம தண்டனைமுதலாகியதுன்பமில்லாமல்)சுவர்க்கலோகத்தில்போய்ச்சேர்ந்து தேவர்களாகி அவ்விடத்திலுள்ள போகங்களை அனுபவித்துச் சிவபுண்ணியமும் உள்ளவர்களாகிப் பரமசிவனுடைய திருவடிநிழலில் பொருந்திப் பேரின்பத்தை அனுபவித்துக்கொண்டு நீடூழியாகவாழ்வார்கள்=எ-று.

சிவத்தைப்போற்றல்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வென்றுளேபுலன்களைந்தார்மெய்யுணருள்ளந்தோறுஞ்
சென்றுளேயமுதமூற்றுந்திருவருள்போற்றியேற்றுக்
குன்றுளேயிருந்துகாட்சிகொடுத்தருள்கோலம்போற்றி
மன்றுளேமாறியாடுமறைச்சிலம்படிகள்போற்றி.

(இதன்பொருள்.)

உட்புலனைந்தையும் வென்று நீக்கினவர்களுடைய உண்மையான உணர்கின்ற உள்ளந்தோறுஞ்சென்று அவர்கள் அறிவினில் பேரின்பமாகிய அமுதத்தைச்சொரிகின்ற திருவருளைப்போற்றுகிறோம், வெள்ளி மலைபோன்ற ரிஷபவாகனரூடராய் வந்து தரிசனங்கொடுத்தருளுகிற திருக்கோலத்தைப் போற்றிசெய்கிறோம், வெள்ளியம்பலத்தில் மாறியாடிய வேதமாகிய சிலம்புகளையணிந்த திருவடிகளைப் போற்றிசெய்கிறோம்=எ-று.

சத்தியைப்போற்றல்.

வேறு.

சுரும்புமுரல்கடிமலர்ப்பூங்குழல்போற்றியுத்தரியத்தொடித்தோள்போற்றி
கரும்புருவச்சிலைபோற்றிகவுணியர்க்குப்பால்சுரந்தகலசம்போற்றி
யிரும்புமனங்குழைத்தென்னையெடுத்தாண்டவங்கயற்கணெம்பிராட்டி
யரும்புமிளநகைபோற்றியாரணநூபுரஞ்சிலம்புமடிகள்போற்றி.

(இதன்பொருள்.)

இரும்பைப்போல் கடினமாகிய மனதைக் குழையச்செய்து அடியேனைப் பிறவியாகிய குழியினின்றும் எ டுத் தாண்டுகொண்ட எம்பிராட்டியாகிய மீனாட்சியம்மையி னுடைய வண்டுக ளிசைபாடுகின்ற மணந்தங்கிய தமா லையணிந்த அழகியகுழலைப் போற்றிசெய்கிறேன் உத்தரியமும் தொடிகளும் அணியப்பட்ட தோள்களைப் போ ற்றிசெய்கிறேன் வில்லைப்போல் வளைவாயிருக்கும் புருவங்களைப் போற்றிசெய்கிறேன் திருஞானசம்பந்த சுவா மிகளுக்கு ஞானப்பால் சுரந்தருளிய பொற்கலசம்போன்ற கொங்கைகளைப் போற்றிசெய்கிறேன் பிரகாசிக்கிற புன்னகையைப் போற்றிசெய்கிறேன் வேதமாகிய நூபுரங்கள் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும் திருவடிகளைப் போற்றிசெய்கிறேன்=எ-று.

கடவுள்வணக்கம்.

பரமசிவம்.

கலிநிலைத்துறை.

பூவண்ணம்பூவின்மணம்போலமெய்ப்போதவின்ப
மாவண்ணமெய்கொண்டவன்றன்வலியாணைதாங்கி
மூவண்ணறன்சந்நிதிமுத்தொழில்செய்யவாளா
மேவண்ணலன்னான்விளையாட்டின்வினையைவெல்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

பூவின்வண்ணமும் பூவின்மணமும்போல மெய்ப்போதானந்தமாகிய பெருமைபொருந்திய அழகியதிருமேனிகொண்டவன்,தன்னுடையசத்தியின் ஏவலைப்பெற்றுப்பிர்ம்மவிஷ்ணு ருத்திரர்களாகிய திரிமூர்த்திகளும் தன்சந்நிதியில் சிருஷ்டி-திதி-சங்காரமென்னும் முத்தொழில்களையுஞ்செய்ய அசைவற்றிருக்குங்கடவுள் அந்தக் கடவுளுடைய திருவிளையாட்டினால் எமது வினையைவெல்லுகிறோம்=எ-று.

சிற்சத்தி.

அண்டங்களெல்லாமணுவாகவணுக்களெல்லா, மண்டங்களாகப்பெரிதாய்ச்சிறிதாயினானு
மண்டங்களுள்ளும்புறம்புங்கரியாயினானு, மண்டங்களீன்றாடுணையென்பரறிந்தநல்லோர்.

(இதன்பொருள்.)

அண்டங்களெல்லாம் அணுத்தன்மையையடையும்படி பெரிதானவனும் அணுக்களெல்லாம் அண்டங்களின் தன்மையை அடையும்படி சிறிதானவனும் அவ்வண்டங்களினுள்ளும்புறத்துஞ் சாக்ஷியாகநின்றவனும் அண்டங்களையெல்லாம் பெற்ற உமையவளுடைய கணவனென்று எல்லா நூல்களையும் கற்றுணர்ந்த சான்றோர் சொல்லுவார்கள்=எ-று.

சொக்கலிங்கமூர்த்தி.

கலிவிருத்தம்.

பூவினாயகன்பூமகணாயகன், காவினாயகனாதிக்கடவுளர்க்
காவிநாயகனங்கயற்கண்ணிமா, தேவிநாயகன்சேவடியேத்துவாம்.

(இதன்பொருள்.)

தாமரைப்பூவில்வீற்றிருக்கும் பிர்ம்மதேவனுக்கும் லட்சுமிநாயகனாகிய மகாவிஷ்ணுவுக்கும் கற்பகச்சோலைசூழ்ந்த பொன்னுலகத்துக்கு இறைவனாகிய தேவேந்திரனுக்கும் இவர்களேயன்றி மற்றுமுள்ளதேவர்களுக்கும் உயிர்போலிராநின்ற முதற்கடவுளாயும் மீனாட்சியம்மையின்கணவனாகியும் விளங்காநின்ற சொக்கநாதசுவாமியின் சிவந்த நிறமுள்ளபாதங்களைத் தோத்திரஞ் செய்கின்றோம்=எ-று.

மீனாட்சியம்மை.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பங்கயற்கணரியபரம்பரனுருவேதனக்குரியபடிவமாகி
யிங்கயற்கணகனுலகத்தெண்ணிறந்தசராசரங்களீன்றுந்தாழாக்
கொங்கயற்கண்மலர்க்கூந்தற்குமரிபாண்டியன்மகள்போற்கோலங்கொண்ட
வங்கயற்கணம்மையிருபாதப்போதெப்போதுமகத்துள்வைப்பாம்.

(இதன்பொருள்.)

பிர்ம்மதேவனும் காணுதற்கரிய பரமசிவனுடைய திருமேனியே தனக்குரிய திருமேனியாகக்கொண்டு இடமகன்றதாகிய உலகங்களையும் அளவற்ற சராசரங்களாகிய ஆத்மகோடிகளையும்தனக்குப்புறம்பாகத் தோற்றும்படி யின்றும்தாழ்வுபடாத போதானந்தமாகிய ஸ்தனங்களையும், இருள்போலக் கருமைநிறம்பெற்று மலர்கள் சூடிய அளக பாரத்தையுமுடைய குமரியாகிய மலயத்துவசபாண்டியராசன் புத்திரியாகத் திருமேனிகொண்டு வந்த மீனாக்ஷியம்மையின் செந்தாமரைமலர்போன்ற - இரண்டு திருவடிகளையும் எக்காலத்தும் வணங்குகின்றோம்=எ-று.

சபாநாதர்.

உண்மையறிவானந்தவுருவாகியெவ்வுயிர்க்குமுயிராய்நீரின்
றண்மையனல்வெம்மையெனத்தனையகலாதிருந்துசராசரங்களீன்ற
பெண்மையுருவாகியதன்னானந்தக்கொடிமகிழ்ச்சிபெருகயார்க்கு
மண்மையதாயம்பலத்துளாடியருள்பேரொளியையகத்துள்வைப்பாம்.

(இதன்பொருள்.)

மெய்ஞ்ஞானானந்தமே திருமேனியாகக்கொண்டு எல்லாவுயிர்களுக்கு முயிராகி நீரினிடத்திருக்கும் குளிர்ச்சியைப்போலவும் தீயினிடத்திருக்கும் வெப்பத்தைப்போலவும் தம்மைவிட்டு நீங்காமலிருந்து சராசரமாகிய உயிர்களையெல்லாம்பெற்ற பெண்வடிவமாகிய தம்முடைய ஆனந்தக்கொடியென்னும் சிவகாமியம்மைக்கு மகிழ்ச்சிபெருகத்தக்கதாக யாவருக்கும் எளிதாய்ப் பொன்னம்பலத்தில் நடனஞ்செய்தருளிய சோதி சொரூபமுள்ளநடேசமூர்த்தியை யெமது சித்தத்தில்வைத்து இடைவிடாது சிந்திக்கின்றோம்=எ-று.

சோமசுந்தரக்கடவுள்.

சடைமறைத்துக்கதிர்மகுடந்தரித்துநறுங்கொன்றையந்தார்தணந்துவேப்பந்
தொடைமுடித்துவிடநாகக்கலனகற்றிமாணிக்கச்சுடர்ப்பூணேந்தி
விடைநிறுத்திக்கயலெடுத்துவழுதிமருமகனாகிமீனநோக்கின்
மடவரலைமணந்துலகமுழுதாண்டசுந்தரனைவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

சடைமுடியைமறைத்து ஒளிநிறைந்த ரத்தினமகுடந் தரித்து வாசனைதங்கிய கொன்றைப்பூமாலையை நீக்கி வேப்பம்பூமாலையை அணிந்து விஷத்தையுடைய சர்ப்பாபரணங்களை நீக்கிப் பிரகாசம்பொருந்திய ரத்தினாபரணங்களைப்பூண்டு ரிஷபக்கொடியைவிட்டு மீனக்கொடியையேந்தி மீனாட்சியாகிய தடாதகைப் பிராட்டியாரைத் திருக்கல்யாணஞ்செய்தருளி மலயத்துவசபாண்டியராசன் மருமகனாகிச் சௌந்தர பாண்டியனென்னும் பெயரும்பெற்று உலகங்களையெல்லாம் ஆண்டுகொண்டிருந்த சோமசுந்தரக்கடவுளைப் பணிகின்றோம்=எ-று.

தடாதகைப்பிராட்டியார்.

செழியர்பிரான்றிருமகளாய்க்கலைபயின்றுமுடிபுனைந்துசெங்கோலோச்சி
முழுதுலகுஞ்சயங்கொண்டுதிறைகொண்டுநந்திகணமுனைப்போர்சாய்த்துத்
தொழுகணவற்கணிமணமாலிகைசூட்டித்தன்மகுடஞ்சூட்டிச்செல்வந்
தழைவுறதன்னரசளித்தபெண்ணரசியடிக்கமலந்தலைமேல்வைப்பாம்.

(இதன்பொருள்.)

மலயத்துவச பாண்டியன் புத்திரியாய்த் திருவவதாரஞ்செய்து வேதாகம முதலாகிய கலைகளை யெல்லாம் ஓதி யுணர்ந்து மகுடாபிஷேகஞ் செய்யப்பெற்றுச் செங்கோல்செலுத்தி உலகங்களையெல்லாம் வென்று திறை வாங்கிப் (பின்பு கயிலாயத்துக்குப் போய்ப் போர்செய்யவந்த) நந்தி கணங்களைப்போரில் ஓடச்செய்து விசயம் பெற்றுப் பிர்ம்மவிஷ்ணுக்கள் முதலாகிய தேவர்களெல்லாம், தொழுகின்ற தன்கணவனாகிய கயிலாசபதிக்குத் திருக்கல்யாணமாலை தரித்துத் தன் மகுடத்தையுஞ் சூட்டிச் செல்வமிகுந்த தன் அரசாட்சியையுங் கொடுத்த பெண்ணரசியாகிய தடாதகைப்பிராட்டியின் திருவடித்தாமரைகளை எம்முடைய சிரசின்மேல் தரித்துக்கொள்வாம்=எ-று.

வெள்ளியம்பலவாணர்

பொருமாறிற்கிளர்தடந்தோளொருமாறன்மனங்கிடந்தபுழுக்கமாற
வருமாறிற்கண்ணருவிமாறாதுகளிப்படையமண்ணும்விண்ணு
முருமாறிப்பவக்கடல்வீழ்ந்தூசலெனத்தடுமாறியுழலுமாக்கள்
கருமாறிக்கதியடையக்கான்மாறிநடித்தவரைக்கருத்துள்வைப்பாம்.

(இதன்பொருள்.)

போர் செய்யுமுறைமையில் கிளர்ச்சியுறுகின்ற பெரியதோளையுடைய ராசசேகரபாண்டிய ராசன் மனதிலுண்டாகிய வருத்தம் நீங்கவும் வருகின்ற ஆற்றுவெள்ளம்போல அம்மன்னவன் கண்ணிலிருந்து ஆனந்தவெள்ளம் மாறாமல்பெருகிக் களிப்படையவும் மேலேபோவதும் கீழேவருவதுமாகிய ஊசலைப்போல் தேவ ரூபங்கொண்டு சுவர்க்கமுதலாகிய பதங்களிற்செல்வதும் பின்னும் இவ்வுலகத்தே மனித உருவமுதலாகிய உருவங்கொண்டுவருவதுமாகிய பிறவிக்கடலுள் ஆழ்ந்து மனந்தடுமாறி உழலுகின்ற மனிதர்கள் அப்பிறவியை நீங்கி மோக்ஷமடையவும் கால்மாறியாடிய சோமசுந்தரக்கடவுளை எம்முடைய இருதயத்தில்வைப்பாம்=எ-று.

ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி.

கல்லாலின்புடையமர்ந்துநான்மறையாறங்கமுதற்கற்றகேள்வி
வல்லார்களுல்வருக்கும்வாக்கிறந்தபூரணமாய்மறைக்கப்பாலா
யெல்லாமாயல்லதுமாயிருந்ததனையிருந்தபடியிருந்துகாட்டிச்
சொல்லாமற்சொன்னவரைநினையாமனினைந்துபவத்தொடக்கைவெல்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

கல்லாலமரத்தினிடத்தில் வீற்றிருந்து நான்கு வேதங்களையும் ஆறுவேதாங்கங்களையுங்கற்ற கேள்விவல்லவர்களாகிய சனகர்-சனந்தனர்-சனாதனர்-சனற்குமாரர்என்னும் முனிவர்களுக்கு வாக்குக்கெட்டாதபரிபூரணமாய் வேதங்களுக்கெட்டாததாய் எல்லாப்பொருளுமாய் அப்பொருளல்லாததுமாய் இருந்த உண்மையை அது நிர்விகாரமா யிருந்ததுபோலத் தாமும் அசைவறவிருந்து காட்டி வாக்கினாற் சொல்லாமல், குறிப்பாற்சொல்லிய தக்ஷிணாமூர்த்தியை ஒருக்கால் மறந்து பின்பு சிந்தியாமல் இடைவிடாது சிந்தித்துப் பிறவித்தொடர்ச்சியாகிய வினையைவெல்லுகிறோம்=எ-று.

சித்திவிநாயகக்கடவுள்.

உள்ளமெனுங்கூடத்திலூக்கமெனுந்தறிநிறுவியுறுதியாகத்
தள்ளரியவன்பென்னுந்தொடர்பூட்டியிடைபடுத்தித்தறுகட்பாசக்
கள்ளவினைப்பசுபோதக்கவளமிடக்களித்துண்டுகருணையென்னும்
வெள்ளமதம்பொழிசித்திவேழத்தைநினைந்துவருவினைகடீர்ப்பாம்.

(இதன்பொருள்.)

எமது உள்ளமாகிய கூடத்தில் மனவுறுதியாகிய கட்டுத்தறியை நாட்டித் தள்ளக்கூடாத அன்பென்னுஞ் சங்கிலியை உறுதியாகப்பூட்டி அதனிடத்தில்கட்டிக் கொடிய ஆணவமல சம்பந்தமான கள்ள வினையையுடைய ஜீவபோதமாகிய கவளங்கொடுக்க அதனைக் களிப்புடன் உண்டு கிருபையாகிய மதவெள்ளத்தைப் பொழிகின்ற யானையாகிய சித்திவிநாயகரைத் தியானித்து வருகின்ற வினைகளைத் தீர்க்கின்றோம்=எ-று.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

கறங்குதிரைக்கருங்கடலுங்காரவுணப்பெருங்கடலுங்கலங்கக்கார்வந்
துறங்குசிகைப்பொருப்புஞ்சூருரப்பொருப்பும்பிளப்பமறையுணர்ந்தோராற்றும்
அறங்குலவுமகத்தழலுமவுணமடவார்வயிற்றினழலுமூள
மறங்குலவுவேலெடுத்தகுமரவேள்சேவடிகள்வணக்கஞ்செய்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

ஒலிக்கின்ற அலைகளையுடைய கரியகடலும் கருமைநிறமுள்ள அவுணராகிய பெரியகடலும் கலங்கவும், மேகம்வந்துறங்கும்படியான சிகரத்தையுடைய கிரவுஞ்சமலையும் சூரனுடைய மார்பாகிய மலையும் பிளக்கவும், வேதங்களை யுணர்ந்தோராகிய பிராமணர்கள் செய்கின்ற வேள்வித்தீயும், அவுணமாதர்கள் வயிற்றிலுண்டாகும் தீயும், சிகைவிட்டெரியவும், வீரமே விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஞானசத்தியாகிய வேலாயுதத்தைத் திருக்கரத்தில் எடுத்தருளிய சுப்பிரமணியக்கடவுளின் சிவந்தபாதங்களைப் பணிகின்றோம்=எ-று.

ச ர ஸ் வ தி.

பழுதகன்றநால்வகைச்சொன்மலரொடுத்துப்பத்திபடப்பரப்பித்திக்கு
முழுதகன்றுமணந்துசுவையொழுகியணிபெறமுக்கண்மூர்த்திதாளிற்
றொழுதகன்றவன்பெனுநார்தொடுத்தலங்கல்சூட்டவரிச்சுரும்புந்தேனுங்
கொழுதகன்றவெண்டோட்டுமுண்டகத்தாளடிமுடிமேற்கொண்டுவாழ்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

குற்றம்நீங்கிய பெயர்ச்சொல்-வினைச்சொல்-இடைச்சொல்-உரிச்சொல்-என்னும் நால்வகைச் சொற்களாகிய மலர்களையெடுத்துப் பத்தியுறப்பரப்பி எட்டுத்திசைகளிலுஞ்சென்று மணம்வீசி மதுரமொழுகி அலங்காரம் பொருந்த அகன்ற அன்பாகிய நாரினால் மாலையாகத்தொடுத்துத் திரிநேத்திரங்களையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் பாதங்களில் பணிந்து தரிப்பதற்கு வரிபொருந்திய சுரும்பென்னும் வண்டுகளும் தேனென்கிற வண்டுகளும் குடைதலால் மலர்ந்த இதழ்களையுடைய வெள்ளைத்தாமரை மலரின்மேல் வீற்றிருக்கும் சரஸ்வதியின் திருவடிகளை எமதுமுடிமேல் சூட்டிக்கொண்டு வாழ்வாம்.=எ-று.

தி ரு ந ந் தி தே வ ர்.

வே று.

வந்திறை யடியிற் றாழும் வானவர் மகுட கோடி
பந்தியின் மணிகள் சிந்த வேத்திரப் படையாற் றாக்கி
யந்தியும் பகலுந் தொண்ட ரலகிடுங் குப்பை யாக்கு
நந்தியெம் பெருமான் பாத நகைமலர் முடிமேல் வைப்பாம்.

(இதன்பொருள்.)

ஸ்ரீகயிலாயகிரியில்வந்து பரமசிவனுடையதிருவடிகளில்வணங்குகின்ற தேவர்கள் (நெருக்கங்கொள்ளாதவண்ணம்) அவர்களுடைய கிரீடங்களில் பந்திபந்தியாகப் பதித்திராநின்றரத்தினங்கள் சிந்தும்படி தம்முடையகையிலிருக்கும் பிரம்பினால் அடித்துஅந்திப்பொழுதிலும் பகற்பொழுதிலும் அடியார்கள் திருவலகிடும்படியான குப்பையாக்குகின்ற எம்முடைய பெருமானாகிய திருநந்திதேவருடைய திருவடித்தாமரைமலர்களை முடிமேல் தரித்துக்கொள்வோம்.=எ-று.

தி ரு ஞா ன ச ம் ப ந் த சு வா மி க ள்.

கடியவிழ் கடுக்கை வேணித் தாதைபோற் கனற்கண் மீனக்
கொடியனை வேவ நோக்கிக் குறையிரந் தனையான் கற்பிற்
பிடியன நடையாள் வேண்டப் பின்னுயி ரளித்துக் காத்த
முடியணி மாடக் காழி முனிவனை வணக்கஞ் செய்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

வாசனைமிகுந்த கொன்றைப்பூமாலையணிந்த சடைமுடியையுடைய தமதுபிதாவாகிய பரமசிவன்மீனக்கொடியோனாகியமன்மதன் எரியும்படி தீக்கண்ணாற்பார்த்துப்பின்பு அவன்மனைவியாகிய ரதிதேவிவந்துவணங்கிமுறையிட்டு வேண்ட அந்தமன்மதனுக்கு உயிர் கொடுத்து ரக்ஷித்தருளியதுபோலத் தாம் எழுந்தருளியிருந்த திருமடத்தில்சமணர்களிட்டதீயையேவி அந்தத்தீயாகிய சுரவெப்பத்தில்மீனக்கொடியுடையபாண்டியன் வருந்தச்செய்து அதன்பின்பு அவன்மனைவியாகிய கற்புள்ளபெண்யானையினடைபோன்ற நடையினையுடைய மங்கையர்க்கரசியார்வந்து வணங்கிக் குறையிரப்பத் (திருவுளமிரங்கித் திருநீற்றுப்பதிக மோதிப் பாண்டியன்மேல் விபூதியைத்தடவி வெப்பநோயைநீக்கி) அவனுயிரைக்கொடுத்துக்காத்த- சிகரங்கள்பொருந்திய வீடுகள்நெருங்கிய சீகாழியில் திருவவதாரஞ்செய்த திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளைவணங்குகிறோம்.=எ-று

தி ரு நா வு க் க ர சு சு வா மி க ள்.

அறப்பெருஞ் செல்வி பாகத் தண்ணலஞ் செழுத்தா லஞ்சா
மறப்பெருஞ் செய்கை மாறா வஞ்சக ரிட்ட நீல
நிறப்பெருங் கடலும் யார்க்கு நீந்துதற் கரிய வேழு
பிறப்பெனுங் கடலு நீத்த பிரானடி வணக்கஞ் செய்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

பார்வதிதேவியையிடப்பாகத்தில்வைத்தருளியபரமசிவனுடைய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தினல்மிகுந்தபாபச்செயல் மாருத சமணர்கள் கல்லிற்கட்டியிட்ட பெரியகருங்கடலையும்யாவர்க்கும் நீந்துதற்கரிய எழுபிறப்பாகியகடலையும் எவ்வாறு நீந்துவோமென்று பயமுருமல் எளிதில் நீந்திய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளின் திருவடிகளைவணங்குவோம்=எ-று.

ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

அரவகலல்கு லார்பா லாசைநீத் தவர்க்கே வீடு
தருவமென் றளவில் வேதஞ் சாற்றிய தலைவன் றன்னைப்
பரவைதன் புலவி தீர்ப்பான் கழுதுகண் படுக்கும் யாம
ளிரவினிற் றூது கொண்டோ னிணையடி முடிமேல் வைப்பாம்.

(இதன்பொருள்.)

மாதர்களிச்சையை நீங்கினவர்களுக்கே மோக்ஷந்தருவோமென்று அளவில்லாத வேதங்களில்சொல்லிய பரமசிவனைப் பரவைநாச்சியாருடைய ஊடலைத்தீர்க்கும்பொருட்டுப்பேய்களும் நித்திரைசெய்யத்தக்க அர்த்தராத்திரியில் தூதுபோகும்படி அனுப்பிய ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய இரண்டு திருவடிகளையும்எம்முடைய சிரசின்மேல் தரித்துக்கொள்வோம்=எ-று.

ஸ்ரீமந், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

எழுதரு மறைகடேறு விறைவனை யெல்லிற் கங்குற்
பொழுதறு காலத் தென்றும் பூசனை விடாது செய்து
தொழுதகை தலைமே லேறத் துளும்புகண் ணீருண் மூழ்கி
யழுதடி யடைந்த வன்ப னடியவர்க் கடிமை செய்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

எழுதுதற்கரிய வேதங்களாலும் இத்தன்மையனெனத்தெளியப்படாதபரமசிவனைப் பகற்பொழுதிலும்இராப்பொழுதிலுமாகிய ஆறுகாலத்தும் நாள்தோறும் இடைவிடாதுபூசைசெய்து தொழுதகைகள் தலையின்மேலேறவைத்துக்கொண்டு (துதிசெய்து) அன்பினுல் பெருகாநின்றஆனந்தக்கண்ணீருள் மூழ்கிப்பிரிவாற்ருமையால் அழுதுதிருவடி நிழலில்சேர்ந்த அன்பராகிய ஸ்ரீமந், மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் அடியவர்களுக்கு யாம்பத்திசெய்வாம்=எ-று.

சண்டேசநாயனர்முதலாகியதிருத்தொண்டர்கள்.

வேறு.

தந்தைதாளொடும்பிறவித்தாளெறிந்துதிருத்தரிருதாளைச்சேர்ந்த
மைந்தர்தாள்வேதநெறிசைவநெறிபத்திநெறிவழாதுவாய்மெய்
சிந்தைதானரனடிக்கேசெலுத்தினராய்ச்சிவானுபவச்செல்வராகிப்
பந்தமாந்தொடக்கறுத்ததிருத்தொண்டர்தாள்பரவிப்பணிதல்செய்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

தம்முடையபிதாவின் தாள்களுடன் பிறவித்தாளையும் வெட்டித்தறித்து நடனமூர்த்தியாகிய பரமசிவனுடையதிருவடிகளைச்சேர்ந்த சண்டேசநாயனருடைய பாதங்களையும்,வைதிகநெறியிலும்!சைவநெறியிலும் பத்திமார்க்கத்திலும் மாறுபடாமல் நடந்து மனம்வாக்குக்காயங்களின் செய்கைகளாகிய சிந்தித்தல்-துதிசெய்தல்-பூமாலைதொடுத்தல் முதலாகியதொண்டுகளைப் பரமசிவனது திருவடிக்கேசெலுத்திச் சிவானுபவம்பெற்றிருக்கு மற்றைஅடியார்பாதங்களையும் பணிந்துபோற்றிசெய்வோம்=எ-று.

முதனூல்வழி.

வேறு.

அண்ணல்பாற் றெளிந்த நந்தி யடிகள்பாற் சனற் குமார
னண்ணிறை யன்பி னுய்ந்து வியாதனுக் குணர்த்த வந்தப்
புண்ணிய முனிவன் சூதற் கோதிய புராண மூவா
றெண்ணிய விவற்றுட் காந்தத் தீசசங் கிதையின் மாதோ.

(இதன்பொருள்.)

பரமசிவனிடத்தில் உபதேசம்பெற்றுக்கொண்ட நந்திதேவரிடத்தில்சனற்குமாரமுனிவர் உள்ளத்தில்நிறைந்தஅன்பினால் உபதேசகிரமமாக ஓதியுணர்ந்துவியாசமுனிவருக்குப் போதிக்க அந்தப்புண்ணிய சொரூபராகியவியாசமுனிவரானவர் சூதமுனிவருக்கு அருளிச்செய்தபுராணங்கள் பதினெட்டாம்-எண்ணப்பட்ட அந்தப்பதினெண்புராணங்களுள் ஒன்றாகியகாந்தத்தில்சொல்லப்பட்ட சங்கரசங்கிதையில்=எ-று.

நூல்செய்தற்குக்காரணம்.

அறைந்திடப் பட்ட தாகு மாலவாய்ப் புகழ்மை யந்தச்
சிறந்திடும் வடநூ றன்னைத் தென்சொலாற் செய்தி யென்றிங்
குறைந்திடும் பெரியோர் கூறக் கடைப்பிடித் துறுதியிந்தப்
பிறந்திடும் பிறப்பி லெய்தப் பெறுதுமென் றுள்ளந் தேறு.

(இதன்பொருள்.)

திருவாலவாய்ப்புகழ்ச்சி சொல்லப்பட்டதாம் - அந்தச்சிறப்புற்றதாகிய சமஸ்கிருதபுராணத்தைத் தமிழ்ப்புராணமாகச்செய்யென்று அந்தஸ்தலத்தில் வாசமாயிருக்கும் பெரியோர்கள்சொல்ல அவ்வார்த்தையை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு ஆன்மலாபத்தையிந்தப்பிறப்பில்அடையப்பெறலாமென்றுமனந்தெளிந்து=எ-று.

மொழிபெயர்த்தவிதம்.

திருநகர் தீர்த்த மூர்த்திச் சிறப்புமூன் றந்த மூர்த்தி
யருள்விளையாட லெட்டெட் டருச்சனை வினையொன் றாக
வரன்முறை யறுபத் தெட்டா மற்றவை படல மாக
விரிமுறை விருத்தச செய்யுள் வகைமையால் விளம்ப லுற்றேன்.

(இதன்பொருள்.)

ஸ்தலவிசேஷம் தீர்த்தவிசேஷம் மூர்த்திவிசேஷம் என்பதுமூன்று,அந்தமூர்த்தியானவர்கிருபையினால்செய்தருளியதிருவிளையாடல்அறுபத்துநாலு,அருச்சனைவினையொன்று,ஆகஅறுபத்தெட்டுவரன் முறையாம்அந்தவரன்முறைமைப்படி அறுபத்தெட்டுப்படலமாக அமைத்துவிரிமுறையாகவிருத்தமாகிய செய்யுட்பேதங்களால்சொல்லத்தொடங்கினேன்=எ-று.

அவையடக்கம்.

நாயகன் கவிக்குங் குற்ற நாட்டிய கழக மாந்தர்
மேயவத் தலத்தி னோர்க்கென் வெள்ளறி வுரையிற் குற்ற
மாயுமா றரிதன் றேனு நீர்பிரித் தன்ன முண்ணும்
தூயதீம் பால்போற் கொள்க சுந்தரன் சரிதந் தன்னை.

(இதன்பொருள்.)

சோமசுந்தரக்கடவுள் கூறியபாடலுக்குங் குற்றங்கூறியசங்கப்புலவர்கள் பொருந்திய அம்மதுராநகரிலிருப்பவர்க்கு என்னுடையவெள்ளறிவினாற் சொல்லும்சொற்களில் குற்றம் ஆய்வது அரிதல்லவானாலும் (நீரையும் பாலையும் ஒன்றாகக்கலந்துவைத்தால்) அன்னப்பக்ஷியானது நீரைப்பிரித்துவிட்டுப் பாலைமாத்திரம் உண்பதுபோல் (குற்றங்களை நீக்கிவிட்டுச்) சோமசுந்தரக்கடவுள் சரித்திரமாகிய திருவிளையாடலைமாத்திரம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கடவர்கள்=எ-று.

கலிநிலைத்துறை

கவைக் கொழுந்தழ னுச்சுவை கண்டவூ னிமையோர்
சுவைக்க வின்னமு தாயின துளக்கமில் சான்றோ
ரவைக் களம்புகுந் தினியவா யாலவா யுடையார்
செவிக் களம்புகுந் தேறுவ சிறியனேன் பனுவல்.

(இதன்பொருள்.)

பிரிவாகியசிகைவிட்டெரிகின்ற அக்கினிதேவனுடையநாவினால் உரிசைகண்ட ஊனானது தேவர்கள் உண்ண இனிதாகிய அமுதம்போலாகின்றன அதுபோல் கல்வியுணர்ச்சியில்லாதஎளியேன்சொல்லிய பாடல்கள் உறுதிப்பாட்டினையுடைய சான்றோர் அவையினிடத்துச்சென்று குற்றங்களையெல்லாம் நீங்கி மதுரமுள்ளவைகளாய்ச் சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருச்செவிகளிடத்துச்சென்று அடைவன=எ-று.

பாய வாரியுண் டுவர்கெடுத் துலகெலாம் பருகத்
தூய வாக்கிய காரெனச் சொற்பொரு டெளிந்தோ
ராய கேள்வியர் துகளறுத் தாலவா யுடைய
நாய னார்க்கினி தாக்குப நலமிலேன் புன்சொல்.

(இதன்பொருள்.)

மேகங்கள், பரந்தசமுத்திரநீரையுண்டு அந்நீரிலுள்ள உப்பினைக்கெடுத்து உலகத்தாரெல்லாரும் உண்ணத்தக்கதாகப் பரிசுத்தமாக்குதல்போல் சொற்பொருள்தெளிந்தவர்களாகிய சான்றோர்கள் கல்விநலமில்லாத என்னுடையபுன்சொல்லில்உண்டாகிய குற்றங்களைநீக்கிச் சோமசுந்தரக்கடவுளுக்குஇனியதாகச்செய்வார்கள்-எ-று.

அல்லை யீதல்லை யீதென மறைகளு மன்மைச்
சொல்லி னாற்றுதித் திளைக்குமிச் சுந்தர னாடற்
கெல்லை யாகுமோ வென்னுரை யென்செய்கோ விதனைச்
சொல்லு வேனெனு மாசையென் சொல்வழி கேளா.

(இதன்பொருள்.)

இதுவுமல்லை இதுவுமல்லையென்று வேதங்களும் அன்மைச்சொல்லினால்துதிசெய்து இளைப்பதேயன்றிக் காணக்கூடாத சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவிளையாடலைச் சொல்லுதற்கு என்னுரையானது அளவுபடுமோ படாதுஎன்னும் எண்ணத்தினால் நான்சும்மாஇருந்தாலும் இதனையான்சொல்லுவேனென்று என் உள்ளத்தில் உண்டாகின்ற ஆசையானது யான்சொல்லு மார்க்கத்தைக்கேட்கவில்லை ஆதலால்நானென்னசெய்வேன்=எ-று

அரங்கேற்றிடம்.

அறுகாற்பீடத்துயர்மாலாழிகடைந்தமுதையரங்கேற்றுமாபோல்
அறுகாற்பேடிசைபாடுங்கூடன்மான்மியத்தையருந்தமிழாற்பாடி
அறுகாற்பீடுயர்முடியார்சொக்கேசர்சந்நிதியிலமரர்சூழும்
அறுகாற்பீடத்திருந்துபரஞ்சோதிமுனிவனரங்கேற்றினனே.

(இதன்பொருள்.)

ஆதிசேஷனாகிய சயனத்தில் பள்ளிகொண்டிருக்கும் திருமாலானவர் திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து அதிலுண்டான அமிர்தத்தை அரங்கேற்றியமுறைமைபோல்பெண்வண்டுகள் இசைபாடும்படியான சோலைகளையுடைய திருவாலவாயின்மான்மியத்தை அரிதாகியதமிழினாற்பாடி அறுகினாற்பெருமையோங்கிய திருமுடியையுடையவராகிய சொக்கநாதசுவாமிசந்நிதியில் தேவர்கள்சூழ்ந்திருக்கும் அறுகாற்பீடத்திருந்து பரஞ்சோதிமுனிவர் அரங்கேற்றினார்=எ-று.—இச்செய்யுள் ஆசிரியர்காலத்துள்ள அபியுக்தரொருவரால் செய்யப்பட்டது.

பாயிரம்முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிளையாடற்புராணம்.

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

கறைநிறுத்தியகந்தரச்சுந்தரக்கடவு
ளுறைநிறுத்தியவாளினாற்பகையிருளொதுக்கி
மறைநிறுத்தியவழியினால்வழுதியாய்ச்செங்கோன்
முறைநிறுத்தியபாண்டிநாட்டணியதுமொழிவாம்.

(இதன்பொருள்.)

விஷத்தைவைத்த கண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளானவர் பாண்டியராசனாகி உறைபூட்டும் வாளாயுதத்தினாலேயே பகைவராகிய இருள் சேராவண்ணந் துரத்தி வேதத்தில் தம்மாற்சொல்லப்பட்ட முறைமைப்படி செங்கோல்முறை நிலைநிற்கச்செய்த பாண்டிநாட்டின் சிறப்பினைச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

முழங்குகின்ற சத்தத்தையுடைய மேகங்கள் தேவர்கள்தலைவனாகிய சிவபெருமானுடைய திருவெண்ணீறுதரித்த திருமேனியைப்போல் வெண்ணிறங்கொண்டுசென்று சமுத்திரத்தினீரையுண்டு உமாதேவியின் திருமேனியைப்போல் நீலநிறங்கொண்டு பலவுயிர்களுக்கும் துன்பம்போக்குதற்கு அந்தத்தெய்வநாயகன் நல்லருள்சுரந்தாற்போல முழங்குநீர் தானே ஒழுகும்படிகொண்டு ஆகாயத்திலெழுந்து வாயைத்திறந்து ஒல்லெனஇடித்துச்சூரியன்ஒளிமழுங்க மின்னலாகிய பக்கத்துவாளை உருவிநின்று வானவில்லைக்கொண்டு நீண்டஅம்புகளைக் கோடைகாலத்தின்மேலே பொழிந்து வெவ்விதான பெரியசண்டைசெய்து பகையைத்தீர்ப்போம்யாமென்று எண்ணிவருகிறதுபோல ஆகாயமெல்லாம்நெருங்கி அகத்தியமுனிவருடைய உயர்ந்தபொதியமலைக்குமேலே உயர்ந்துமுழங்கி அப்படிமுழங்குகின்றமேகங்கள் நீண்டகோதண்டபாணியான இராமனானவன் அன்புகனிதலான குணத்துடனே திருவாலவாய்க்கடவுள் முடிமேலே பரிசுத்தநீரைக்கொண்டுதிருமஞ்சனஞ்செய்வதுபோல நீரைப்பெய்து பின்னும் அந்தச்சோமசுந்தரக்கடவுள் திருமுடிமேலே நன்னீரைக்கொண்டு அபிஷேகஞ்செய்த இந்திரனையுமொப்பான கறுத்த மேகங்கள் அந்தஇந்திரன் எம்பெருமானுடையமுடிமேல் அருச்சனைசெய்கிற கையினின்றும் பத்திரபுஷ்பங்கள் சிதறினாற்போல அந்தப்பொதியமலைமேலே பலவித மணிகள்தெரித்துச்சிந்த வந்துகவிந்துபொழியலாயின. அப்படிப்பொழிகிறதினாலே தெளிந்தநீரையுடைய சமுத்திரத்தை மேகலையாகத்தரித்த பூமிதேவியினிடத்திலேபிறந்த பலவகைப்பட்ட வுயிர்களுக்கெல்லா மனமிரங்கி அவள்கொங்கையாகியமுகட்டிலிருந்து ஒழுகுகின்றபால்போல அந்தஉயர்ந்தமலைமுகட்டிலிருந்து இழுமென்னுமோசையுடனே தூங்குவெள்ளருவிகீழேவிழுவதாயின. அப்படிகருநிற மேகமாகிய ரவிக்கையையணிந்த சிகரமாகிய கொங்கையிலிருந்து வெள்ளருவியாகிய தீம்பாலொழுக அகன்றசுனையென்னும் உந்தியையும் மூங்கிலென்னும்ஒப்பில்லாத மென்மைபொருந்திய தோள்களையுமுடைய பொதியமலையாகிய ஒருபெண் பெருகுதலையுடைய குளிர்ந்த * தாமிரபர்ணியென்னும் ஒருபெண்பிள்ளையைப்பெற்றாள்போலக் கரைந்து விழுகின்ற வேகத்தையுடைய தாமிரபர்ணியாறாகியபிள்ளை முல்லைநிலத்திலே ஒல்லென்று தவழ்ந்து மதுரம் பொருந்திய பாலையுண்டுகொண்டு திண்ணியதோள்களையுடைய மள்ளர்கள் மேகம்போலே முழக்குகின்ற பம்பையின் நல்

* தாமிரபர்ணி அல்லது-பொருநை.

லோசையைக் காதினிடத்துவிழக்கேட்டுமெதுவாகக்கா
லின்வழிசென்று மருதநிலங்களெல்லாம் விளையாடல்
செய்துகொண்டு வாழைமரமே மெல்லியதொடைகளா
கவும் மாமரத்தினிளந்தளிரே நிறமாகவும் தென்னங்கு
ரும்பையே ஸ்தனங்களாகவும் வஞ்சிக்கொடியேதுவளு
ம்இடையாகவும் கூந்தற்பனையே வண்டுகள் மொய்க்கி
ன்றகூந்தலாகவும் தாமரைமலரே ஒளியையுடையசந்தி
ரனையொத்தமுகமாகவும்கொண்டு நிரம்பிநீளுகின்றதா
ழைகளே வேலியாக நெய்தனிலத்தைச்சூழ்ந்த சோலை
களிலுந்தங்கி பலமலர்களாகியமாலைசூடிப்பால்போலு
நுரையாகிய போர்வைபோர்த்துக்கொண்டு பொதியம
லைச்சந்தனத்தேய்வும் கஸ்தூரிச்சேறும்பூசிப்பொன்னு
மணியுமுத்தும்பூண்டு பொருநையாகிய பெண் கடலா
கியதனதுமகிழ்வுக்குரியபுருடன்மார்பைத்தழுவிக்கொ
ண்டுகூடியது. அப்படி அந்தப் பொருநையாறு சிவபூ
சையாகிய அடிமைத்தொழில்செய்கிறவர்கள்போல வி
ரைவிலேதாவி இருகரையிலும் உள்ள சிவாலயங்களெ
ல்லாஞ்சென்று முல்லைநிலத்துள்ள பஞ்சகௌவியமும்
தேனும் அலையாகியகையினலே மொண்டுவீசி நல்லக
ஸ்தூரியும் சந்தனமும்பூசி நல்லவாசம்பொருந்தியபுஷ்
பங்களைத்தூவிக்கொண்டுபின்னும்அந்தவெள்ளமானது
சிவபெருமானுக்குப் பிச்சையிட்டமுனிவர்கள் பத்தினி
கள்போலஅரும்பாகிமலர்கின்ற மன்மதபாணங்கள் அ
லைதரவும் பொன்னிறங்கொண்டு பிரலாபித்து வாலன்
னத்தையேந்தி இருகைகளிலுஞ்சங்குகள்சிந்தி மருங்கி
லேசூழ்ந்த காஞ்சியையுந்தள்ளி வரம்புகடந்துசென்று
பொதியமலையினுள்ள மணிகளும், பொன்னும், வைர
மும், குழையும் கரைகளுள்ள மருதநிலமாகிய பெண்
ணுக்குப்பூட்டி அரைபட்டஅகிலும் சந்தனமும்பூசி நல்
லஅமுதமுமூட்டி அலைகளுள்ள பொருநையாறனது
பக்குவமாகக்கண்டு வளர்க்கின்றசெவிலித்தாய்போல் வ
ளர்த்து வேதமுதலாகியகலைகளெல்லாம் நீலமணிபோ
லுங்கண்டத்தையுடைய கடவுளே எங்குநிறைந்த பரம்
பொருளென்றும் பூதிசாதனநெறியேவீடென்றும்சொ
ல்லுவது தெரிந்துந் தெரியாதவர்கள் புத்திபோலக்கல
ங்கி அந்தமுறைப்படியே வீட்டினுண்மை தெரிந்தவர்
கள்போலஅந்தஆற்றுவெள்ளந்தெளிந்து வேதத்தின்வ
ழியேஉண்டாகிப்பிரிந்த அறுபத்துநான்கு கலைஞானங்
கள்போல துறைகளெல்லாம் செல்லுகின்ற பல வாய்
க்கால்களும் சோலைகளும் குளிர்ந்தவயல்களும் கொம்
பிலேகட்டின தேன்கூடுடைந்து அழிகிறதுபோலோடு
கிற ஓடைகளும் எவ்விடங்களிலுமோடி வெள்ளியம்ப
லவாணருக்கு அன்பரானவர்களுடைய நிறைவுகெடாத
மனத்தன்புபோலநிரம்பி இழிவானவர்கள் கைப்பொரு
ளானாலும் இகபரத்தாசைகளைவிட்ட யோகிகள் கைவச
மானால் அந்தப்பொருள்பரிசுத்தமாய் இழிவுநீங்கினாற்
போல உவர்க்கடலினீரையுண்டு அந்தஉவர்ப்பைப்போ
க்கி மேகம்பொழிந்த நீரானது மண்ணுலகத்தார்க்கும்
விண்ணுலகத்தார்க்கும் அமிர்தமேயாய் அழிவில்லாத
சத்தியொருத்தி தானே ஐந்து தொழில்களுஞ் செய்ய
வெவ்வேறு திருநாமங்களைத் தரித்துக்கொண்டாற்போ
ல் கடலினீரொன்றுதானே ஆறு, கால், குளம், கிணறு,
குண்டு, அகழ், கிடங்குஎன்று பெயர்கள்மாறிஅழிவில்
லாத பெருமைபொருந்திய பயிர்களையெல்லாம் வளர்க்
கலாயிற்று. அப்படிப் பொருநையாற்று வெள்ளம்பெ
ருகினபோது மருதநிலத்திலுள்ள உழவர்கள் எருத்து
மாடுகளையும் ஆணெருமைகளையும் பொன்னேரிலேபூ
ட்டி பெற்றதாயானவள் மனங்கனிந்து வாயாலேபாடுகி
றதாலாட்டுக்கு மனமகிழ்கின்றபிள்ளைபோல அவற்றுக்
குச்சந்தோஷம்பெருக வளமிகுந்த மருதநிலத்திராகம்
பாடிமனவலியைவென்ற முனிவர்கள்ஜெயித்தவைகளா
ன விஷயங்களிலே சுழலுகின்ற இந்திரியங்கள்போல்ஏ
வல்செய்ய உழுதுபரம்படித்தல் முதலானஆள்வேலை
களிலே மூண்டுஅந்த ஆள்வினைக்கருங்கான்மள்ளர்கள்
பலநிறமானரத்தினங்களைக் கோத்தாற்போலப் பல நிற
ங்களையுடைய மாடுகளைக்கட்டிக் கலப்பைகளின் கொழு
முகத்திரும்புகள் வெளுக்கப்பூமிதேவியின் உடம்பைக்
கிழித்த படைச்சாலின்வழியே அந்தஉடம்பிலிருந்து உ
திரம்பெருகியதுபோலே நெருப்புமயமாக மாணிக்கங்
கள்விளங்க, பூமிதேவியின் உடம்பைக்கிழிக்கிறகொழுமு
னைதேயஉழுகிறவர்களும்தண்ணீரைவாய்க்கால்வழியே
பாயச்செய்து சேறுபண்ணுகிறவர்களும் தெய்வத்தை
வணங்கி நல்லசெந்நெல்களை விதைத்துநாற்றுகச்செய்கி
றவர்களும் பிடுங்கி அந்தநாற்றைநடுகிறவர்களும் பகை
வர்போலவிரோதஞ்செய்கின்ற களையைக்களைந்துவளர
ச்செய்துவிளைவுதோன்றச்செய்கின்றவர்களுமாக உழத்
திகள்பழிக்கப்படுகிற மதுவைக்குடித்துச் சிவந்தவாயில்
வார்த்தைகள்தடுமாறவியர்வைகள் முகத்திலுண்டாக ந
கையுந்தோன்றக் கண்கள்சிவந்துபிறழகூந்தலும் மெல்
லியஇடையிலுடுத்தின வஸ்திரங்களும் அவிழமனத்தி
லேமிகப்பெரிய களிப்பைத்தருதலால் அவர்கள்குடித்
த மதுவானது நாயகரோடுகூடினபெண்களாகச் செய்
தது. அப்படிக்களித்தஇசைப்பாட்டை வெல்வதானமா
துரியச்சொற்கள் சொல்லுகின்றஉழத்தியருடைய பவ
ளம்போலும் வாய்க்குஉட்பகையானவை செவ்வல்லிம
லர்களென்றும் அப்பெண்களுடைய கண்களுக்குப்ப
கையானவை அழகியதாய்வாசம்பொருந்திய கருங்குவ
ளைமலர்நீலமலர்களென்றும்அப்பெண்களது அழகியமு
கத்துக்கு எந்தக்காலத்தும்வலியபகைதாமரைமலர்களே
யாமென்றும் சினந்துபோக்குதல்போலக் களைகளைப்

பிடுங்கியெறிவார்கள்.பின்னும்உழவர்கள்அந்தஉழத்தியர்முகத்தையும் கால்களையும்கைகளையும்போல்வனதாமரைமலர்களென்றும் அப்பெண்களுடைய வாள்போலுங்கண்போல்வதுகருங்குவளையென்றும், பவளம்போலும்வாய் செவ்வல்லிமலரென்றும் எண்ணாமல்அரசன் ஏவினபடியே தண்டிப்பவர்கள் தமக்குறவாகிஅரசனுக்குப்பகைவரானால் எண்ணாது தண்டித்தல்போல அவ்வகைமலர்களையெல்லாம் களைந்தெறிவார்கள். அப்படிப்பட்ட வயல்களிலேநெற்பயிர்கள் குற்றந்தீரக் கற்றவர்கள்செய்தநூலின் பொருள்போலநெல் உள்ளடங்கி அந்தநூற்பொருளை அளவுசெய்துசொன்னகருத்துரைபோல்அந்த நெல்லினதுவளருங்கருவானது வெளியேதோன்றுவதாய் அளவமைந்தகல்விகல்லாதகவிஞரைப்போலநிமிர்ச்சிகொண்டு அந்தநூலின்உரைபோலப் பின்பு விரிந்து கற்பினையுடையபெண்கள்போலத் துவளுதலாயின. அன்பால் மிகுந்த பத்தியைவிதைத்து சந்தோஷமாகிய நீரைப் பாய்ச்சுகின்ற சிவனடியார்களுக்கு ஆனந்தவடிவான சிவபெருமானருள்விளைவதுபோலவலியான் மிகுந்த கருங்கான்மள்ளர்கள்நாள்தோறும் அந்தப்பயிர்கள் வளருந்திறங்கண்டு அவைவிளைகிற நன்னிலத்தைக்குற்றந்தீரக் காத்தலாலே அந்தக்குளிர்ந்த நல்லநெற்பயிர்கள்விளைவதாயின. அகன்றநிலவேறுபாடுகளின் இயலும் பருவமுந்தெரிந்து உழவர்கள்தகுதியாகத்தொழில்முயற்சிசெய்ப மதனநூலிற்சொல்லுகின்ற நான்குவகைப் பெண்கள்குணமும்பக்குவமுந்தெரிந்துகூடுகிற புருடர்களுக்கு இன்பமிகுதியாக விளைகின்ற காமசுகத்தைப்போலப் பசியபயிர்களெல்லாம் விளைய உழவர்கள் கோணிவளைந்த பிறைவடிவாகச் செய்திருக்கிற அரிவாளைக்கையிற்கொண்டு வளைந்த கால்களையுடைய வரிவண்டுகள் பாடியெழ முட்களைத்தண்டிலேகொண்டதாமரை நீலங்களோடுகூட வெண்ணெல் செந்நெல்களை வெவ்வேறே அரிந்து கட்டுக்கட்டிப் பெரியகளத்திலேஅழகிய பொன்மலைபோல வரிசை வரிசையாகப்பெரிய நெற்போர்கள்செய்து பின்பு அடித்த வைக்கோலைக்கற்றையாகக் களைந்து தூற்றிநெல்லைக்குவித்து ஊருக்குக்காணியான தெய்வத்துக்கும்அதிதிகளுக்கும் தக்கபடியே செலவுசெய்துபின்பு அளந்துகணக்குச்செய்து ஆறிலொருபங்கு அரசர்கடன்கொடுத்துமற்ற ஐந்துபங்கையும் பண்டிமேலேற்றிக்கொண்டுபோய் தென்புலத்தார்குலதெய்வம் விருந்து ஒக்கல்களுக்கு உண்ணக்கொடுத்துத்தாமு முண்பார்கள். சாற்றைக்காய்ச்சின கரும்புக்கட்டி- எள்ளு-சாமை-கொள்ளு - சோளம்-துவரை-ஆருகமதத்தைப் பொழிகின்ற உயர்ந்த யானையின் விலாப்புடைப்போலேபருத்தவாழைக்குலை - அவரை தினை-வெவ்வேறுவகையான பயறுகள்- இப்படிப்பட்ட புன்செய்யில் விளைகின்ற பலவகைப்பண்டங்களெல்லாம் பொதிமாடுகளிலும் வண்டில்களிலும் ஏற்றிப்பெரியநிலம்பள்ளமாகக் கொண்டுபோவார்கள். சந்நியாசிகள் சிவனடியார்கள் பசிக்குநல்லவுணவும் வலியதீவினையால்வந்த நோயைத்தீர்க்கும்மருந்தும் உடம்பில்குளிர்தீரத்தக்க வஸ்திரமும் இருக்கஇடமும் இன்னம்வேண்டியவைகளும் கொடுத்து இயல்புடையமூவர்நல்வழிநடந்துசெய்யுந் தருமத்துக்குவரும் விக்கினங்களைப்போக்கிஅரியவீடுசேர்விக்க வல்லவர்களாய் எப்போதும்சிவனடியார்களைக்கண்டால் பிள்ளைகளின்மேல் வைத்தமறதியில்லாத அன்பும்ராஜபுத்திரர்களைக் கண்டாற்போல் பயமுங்கொண்டு கூசி பாதங்களைவணங்கி இன்சொற்கள்சொல்லி அவர்கள்இச்சைப்படிநடந்து மனக்குறிப்புத்தெரிந்து பணிவிடைசெய்வார்கள். பின்னும்வேதமுதல்வனாகிய சிவபெருமானடியார்கள்செல்லும் வழியில் நின்றுஉபசரித்துகூட்டிக்கொண்டுபோய் ரசம்பொருந்திய முக்கனிகளும் தேன்கலந்த பாலுடனே நல்லவாசநெய் நிறையவார்த்த செம்பொன்னிறமாகிய புழுங்கல் அரிசியாலேநிரம்பினசோற்றைக்குறைவுதீரஉண்டுஉங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களெல்லாம் கொள்ளுங்களென்றுஅமுது செய்விப்பார்கள். இதையல்லாமல்அந்தப்பாண்டிநாட்டின் பெருமையை எப்படிச்சொல்லலாகுமென்றாலும் அந்தப்பெரிதானதமிழ்நாடாகியபெண்ணுக்கு அங்கங்கே அவயவங்கள்போல விளங்குகின்ற ஊர்கள், அணியச்செய்தபொன்னாலாகிய ஆபரணங்களே கோயில்-மடம்-தருமசத்திரம் - தண்ணீர்ப்பந்தல் அன்னசத்திரம் என்றுவடிவு வேறுபட்டிருக்கின்றன.

(திணைமயக்கம்) நல்லகுளங்களினீர் வேலியாகச்சூழ்ந்த இந்தநாட்டுக்குள்ளே குறிஞ்சிநிலம்-முல்லைநிலம் மருதநிலம்-நெய்தனிலம்-ஆக நான்குநிலவகைகள் அதிகமாயிருக்கின்றன. ஆனாலும் அந்தநிலங்களிலுள்ளபொருள்கள் பதினான்கும் ஆற்றினாலும் பலகாரணங்களாலும ஒருநிலத்திலிருந்து மற்றொரு நிலத்துக்குப்போய்க் கலக்கிற பொருள்வகையைச் சொல்லத்தொடங்குகின்றோம். அவையாவன. கொல்லைகளிலே பசுக்களை மேய்க்கிற இடையர்கள் தழைத்தகொத்துகளையுடைய குருந்தமரத்தில் ஏறிவிளாவிலே அகில்மரத்திலேபடர்ந்தமிளகுக்கொடிகளின் பெரியகொத்துகளை ஆடுகள்தின்ன முறித்துச்சிந்துவார்கள். வேடருடைய சிறுபெண்கள் முல்லையரும்புகளைச் சோறாக அதனோடுதேனைக்குழம்பாகக் கலந்து முத்துகளாலேகட்டின சிறுவீட்டினிடத்திலேதோழிப்பெண்களுடனே விளையாடுவார்கள். கன்றுடனே களிவண்டுகள் வாயில்மொய்க்க நல்லரசமுள்ளகரும்புகளைமென்றுகொண்டு பொன்னிறமுள்ளமலர்களைச்சிந்துகிற வேங்கைமரத்தினிழலிலே எருமைக்

கடாக்கள் தூங்கும்.மலையிலே இளமையாகியதினைக்கதிரை மேய்ந்துநின்று மருதமரத்தின் அழகிய நிழலிலே போய் முறம்போலும் காதுகளையுடைய யானைகள்தமக்குப்படுக்குமிடமாகத்தூங்கும். கரைமேலேமோதுகின்றதெளிந்த அலைகள்வீசுகின்ற சங்குகள்வேடருடையசிறுபெண்கள் கட்டிவிளையாடுகிற சிறுவீடுகளிலேபுகுந்துகுலைக்க அந்தச்சிறுபெண்கள்கோபங்கொண்டு பகைவர்போல அடிக்க அந்தச் சங்குகளிலிருந்து தெறித்த மணிகளை வலைஞருடைய இளமைபொருந்திய தனங்களையுடையசிறுபெண்கள் முத்துடனே கோத்துக்கொள்ளுவார்கள். முல்லை நிலத்துவண்டு போய் முல்லைராகத்தைமருதராகம் கற்றவண்டுக்குக்கற்றுக்கொடுத்துஅங்கேதானே மருதராகத்தைத் தானும் கற்றுக்கொள்ளும். கொல்லைகளிலே மேய்கின்ற பசுவின்மடியிலே வாளைமீன்மோதி அந்தப்பசு தனது இளங்கன்றென்றுமனமிரங்கி விரைவில் சுரந்தூற்றுகின்ற பால்வெள்ளத்திலேதுள்ளிவிளையாடும். இரும்பைப்போலும் கொம்புகளையுடைய இளமையான புன்னைமலரில் தேனைக்குடித்து நல்லபருவத்தையுடைய வண்டுகள் செவ்வழிப்பண்ணைப்பாணர்போற்பாட அதற்கு வெகுமானம் கொடுப்பவர்களைப்போலக்கொன்றைமரங்கள் மலராகியபொன்னைச்சிந்த அலைகளையுடையபெரியகடலானதுசங்குகளை எடுத்துச் சக்கரக்கடவுள்கையிலிருக்கிற சங்குபோலத்தங்கியிருக்கக் காயாமரத்தின்மேல்வீசும். தென்னமரத்தில் முற்றிப்பழுத்தநெற்றுக்கள் உதிர்ந்து பலாமரத்தினுடைய முட்புறக்கனியையுடைத்துச் சிந்தினதேனானது நெய்தனிலத்து உவர்க்கேணியிலே பாய்ந்துஅதின்உவரைப்போக்கும். தேன் வழிகின்ற பூமடலையுடைய தாழைமரத்துப் பூவின்நிழலைக் கொக்கென்றுநினைத்துஅதற்குவேறான தாமரைப்பூவிலேபுகுந்துகெண்டைமீன் மறைந்துகொள்ளும். ஆறாகவோடுகின்ற உப்பங்கழியின்புலால்நாற்றத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமல் சோர்ந்து வளைந்த தாழைசோற்றைக்கக்கஅதுகண்டு துணிந்துஉவாந்திசெய்கிறதென்று சொல்லுவார்போல செவ்வல்லிவாய்மலர்வன. அதைக்கண்ணாற்காட்டுவதுபோன்றகருங்குவளை மலரோடுகூடிப்பழிக்கிறவர்கள்போலநகைத்துமுல்லை அலர்தூற்றுகின்றன. துள்ளுகின்ற சேல்போலுங் கண்களையுடைய வலைச்சிகள் சுறாமீனோடுண்ணக்கள்ளுவாங்கவும் புளியங்காய்-தினை-அவரை-கொள்ளுகள் வாங்கவும்.கிழங்கு-தேன்-நல்ல சுவையையுடைய கரும்புக்கட்டி எள்ளுகள்வாங்கவும். பண்டமாற்றாக சரிக்குச்சரியாய் முத்துகளை அளந்து கொடுப்பார்கள். பயனில்லாமையின் மிகுகின்ற ஐம்புலன்களாகிய பகையைவென்று உயிர்களுக்கெல்லாம் அன்பாகிய புதிதாக மிகுகின்ற குடையாலேநிழலைச்செய்து மெய்யாகியசெங்கோல் செலுத்திச்சிவத்தியானத்தில் மிகுகின்றபரஞானமாகிய மெய்யானசெல்வத்துடனே கூடியிருந்து தவமாகிய அரசாட்சிசெய்கின்றது. குளிர்ந்ததமிழ்தோன்றுதற்கிடமான பொதியமலை வானயாற்றைப் பொருந்திஉயர்ந்த பொதியமலையேமூன்றுகண்களையுடைய ஞானநாயகனானபரமசிவன் அந்தமலைமேல்கவிந்துகொண்டிருக்கிறமேகமே அசைகின்றவாயையுடையயானையையுரித்ததோல் அந்தமேகத்துளிகளே அந்த யானையினிரத்தம்வளைந்த இந்திரவில்லே அந்தயானையின் இரத்தம்பொருந்திய கொம்பேபோலிருக்கின்றது. சுனையும்அதனது அகன்றகரையும் பொன்னைக்காய்ச்சித் தோய்க்கின்றதெண்ணீரும் அந்தநீரைக்கொண்டிருக்கின்ற மண்பாத்திரமுமாக அந்தக்கரையின்சுற்றுப்புறத்தில்வண்டுகள்மொய்க்கச் செங்காந்தள்பூமலர அந்தமலர்மேல் மிகவும்இளையதானவேங்கைமரத்தின்கொம்பிலே மலர்ந்து அந்தப்பூஉதிர்ந்துகிடக்கிறது கரிகள்சூழநெருப்பும் காய்ச்சப்படுகிறபொன்னும்போலிருக்கின்றன. தேவர்கள் வாய்க்குணவாக வேதவிதிப்படி பொரிகளைச்சொரிந்து பசுவினெய்யை மொண்டுவார்த்து காருகபத்தியம்-தெக்ஷணாக்கினியம்-ஆகவனீயமாகிய மூன்றக்கினி காரியங்களையுஞ்செய்து முடிப்பவர்களைப்போல் ஆழமானபள்ளங்களிலுள்ள நீரிலேபூத்த செங்குவளைமலர்மேலே தழைத்தகொம்புகளையுடைய குங்குமமரம் வண்டுகள் ஒலிக்கப்பழையமலர்களைஉதிர்த்துப் புதியதேனைச் சிந்துகின்றது. வேடர்கள் தங்கள்சீறூரிலே அகில்மரங்களிலும்சந்தனமரங்களிலும் நெருப்பையிட்டுக் கொளுத்தி அவைகளைப்பிடுங்கியெடுத்து நெருப்புப்போற் சிவந்த பவளங்களையும் முத்துகளையும் பொறுக்கியெறிந்துஅந்தநிலத்திலே மலைநெல்லைவிதைத்து புள்ளிகளையுடைய முகத்திலே கொண்ட பெரிய யானைக்கொம்புகளாலே வேலிசூழக்கட்டி பகையென்னுங் களைகளில்லாமல்அந்தப்பெரிதானபயிரை வளர்ப்பார்கள். ஆகாசவாசிகளுக்குஇனிதான அமுதுசெய்விக்கிறவர்கள் ஓமகுண்டத்திலேநிரம்பியதான நெருப்பினதுசெழியபுகை வளைகின்றஅந்தப்பொதியமலையிலே புலால்நாறுகின்ற வேலையுடைய குறிஞ்சிநிலமாக்கள் காட்டிலேநெருப்பிட அந்தநெருப்பாலுண்ணப்படுகிற கறுத்தஅகிற்புகையும் அந்தவேள்விப்புகையுடனேகூடிநிரம்பும். கூட்டமான மேகங்கள்சிந்துகின்ற மணிகளையும் மூங்கில்கள்சிந்துகின்ற மணிகளையும் அருவிநீர்சிந்துகின்றமணிகளையும் விரிந்ததலையையுடைய நாகத்தினது வெயிலைவீசுகின்றசிவந்தமணிகளையும் தினைப்புனத்தில் மேயவருகிற கூட்டங்கொண்டமான்களும் குருவிகளும்ஓடிப்போக அவைகளின்மேல்விழும்படி குறத்திகள்கவண்கல்லாகக்கொண்டுவீசுவார்கள். உலகமெல்லாம்திருமாலின்திருவுருவை

ப்போலிருக்கின்றது. அப்படிப்பட்டஉலகத்திலேபாண்டிநாடுஅத்திருமாலின்உந்தியிற்பூத்த செந்தாமரைமலர்போலிருக்கின்றது. அந்நாட்டிலேபொதியமலைஅந்தத்தாமரைமலர்மேனீண்டபொகுட்டுப்போன்றிருக்கின்றது. அந்தமலைமேலிருக்கின்ற அகத்தியமுனிவர் அந்தப்பொகுட்டிலேமேவியிருக்கிறநான்முகன்போலிருக்கின்றனர். அந்தஅகத்தியமுனிவராலுண்டானமுத்தமிழும்வேதங்கள்போன்றன. இன்னம்பொதியமலையேஒப்பில்லாதமேருமலையாகவும் தேவர்களும்வந்துநீராடுகின்றகுளிர்ந்தபொருநையாறே அந்தப்பொன்மலையானமேருவைச்சூழ்ந்துவருகிற சாம்பூனதநதியாகவும் அந்தப்பொருநையாற்றைச்சூழ்ந்திருக்கிறநிலமெல்லாம்சாம்பூனதயாறுசூழ்ந்த போகபூமியாகவும் விளங்குகின்றது. தண்ணியமுத்தமிழுஞ்சிறந்துவிளங்குகின்ற திருவாலவாய்மதில்சூழ்ந்தமதுரையேசிவபுரமென்றுசொல்லலானுல்அந்தமதுரைக்கு வெளியேவிளங்குகின்ற ஊர்களெல்லாம்இந்திரன் பிரமன்வீரங்கொண்டசக்கராயுதக்கடவுள்முதலான தேவர்களுடைய தருமங்கள்விளங்குகின்ற உலகங்களின் வடிவைப்போலிருக்கின்றன. இன்னமும்துவளுகின்ற நுண்ணியஇடையைக்கொண்ட பெண்களுடைய அழகிதானகொங்கைமேற்பூசிநீக்கினகுங்குமக்கலவையும்கஸ்தூரிகலந்தமயிர்ச்சாந்தும் கூடினதெளிந்த அலைகளையுடைய பொருநையாறு வாசம்வீசுவதேயல்லாமலும்அந்தஆற்றின்பக்கமெல்லாம்விளைந்தசெந்நெற்களும் கரும்புகளும்அந்தவாசம்நாறுகின்றன.சந்தனமெல்லாம் பொதியமலையிலே யுண்டாகின்றன. முத்துகள்அந்தப்பொதியமலையி லிருந்து வருகின்றபொருநையாற்றிலே உண்டாகின்றன. தருமங்களெல்லாம் அந்த நதிசூழ்ந்த ஊர்களிலேஉண்டாகின்றன. வேதவிகிதமான பத்திகள் அந்தஊர்களிலிருக்கிறவர்கள் புத்தியிலேஉண்டாகின்றன. விடத்தைக்கொண்டும்அழகுபெற்றநீலகண்டக்கடவுளும் தென்றிசையிலுள்ளவர்களெல்லாம் வந்துகண்டுசேவிக்கவெள்ளியம்பலத்திலே எழுந்தருளி மகிழ்ந்துதிருநடனஞ் செய்கின்றனன். அப்படியாடுகிறது அந்த ஆடுதலினுலுண்டாகின்ற இளைப்புத்தீரச்சந்தனவாசம் வீசுகின்றமந்தமாருதம் திருமுகத்தில்வீசிக்குளிர்ச்சியாகவும் முத்தமிழையும்திருச்செவிகளாற் கேட்கவுமல்லவோ. பின்னும்அந்த இடபவாகனக்கடவுளாகிய சிவபெருமான் பாணினிமகாமுனிவருக்கு முன்னுளிலே வடமொழிக் கிலக்கணஞ்சொன்னுற்போலவே அகத்தியமகாமுனிவருக்குத் தென்மொழிக்கிலக்கணஞ்சொல்லி அந்த வடமொழிக்குச்சரியானது தென்மொழியேயென்றுஉறுதிப்படுத்தினதானதமிழென்கிற ஓரிளம்பெண்ணுக்குஆடும்இடமென்று சொல்லத்தக்கது. பாண்டிநாடல்லவோ இன்னம்நெற்றியிலும்கண்ணையுடைய பெரியகடவுளும் கல்விச்சபையாரோடு கூடியிருந்து பண்ணின்இசைகள் பொருந்தத்தெரிந்தும் ஆராயப்பட்டஇந்தப்பசியதமிழ் இதுஅல்லாத சிலநிலங்களிலே இலக்கணவரம்பில்லாமல் வழங்குகின்றபாஷைகளைப்போலப் பதினெட்டு பத்தொன்பதுஎன்கிறகணக்கிற் சேரக்கிடந்ததாக எண்ணிச் சொல்லவுங்கூடுமோ? கூடாதென்னலாயிற்று. எப்படியென்றுல் தொண்டர்களுக்குநாதனுனகடவுளை தூதுபோகச்செய்ததும்,முதலை விழுங்கினபிள்ளையை மீளஅழைத்ததும், எலும்பைப்பெண்வடிவாகச்செய்ததும்,வேதங்கள்சாத்திவைத்தகதவைத்திறந்ததும்அழியாததன்மையையுடையதமிழ்ப்பாஷையோஅல்லாமல் வேறுநிலங்களிலேவழங்குகின்றபாஷையோசொல்லுங்கள்.மழைபெய்யாதவெப்பத்தினுலே விளைவுகுறைந்தாலும் அரசர்கள் நீதிகோணிச்செம்மைதப்பினுலும் தரித்திரமாகிய நோய்வந்துகெடுத்தாலும் சிவனிடத்துப் பொய்யில்லாத பத்தியென்றும்நிறைவுகுறையாமல் தங்களைவிற்றுனுலும் அந்தப்பாண்டிநாட்டிலுள்ளவர்கள் தருமஞ்செய்வார்கள். உலகங்களையெல்லாம் பெற்றவளாகிய தேவர்முகங்களிற்சிறந்த திலகம்போன்றநாயகியும் பரஞ்சோதியானகடவுளும் உக்கிரகுமாரனும்ஆகிய மூன்றுதலைவர்களாலும்நீதிநடத்தினநாடு இந்தப்பாண்டிநாட்டையல்லாமல்கடல்சூழ்ந்த உலகத்திலே வேறே யொருநாடும் உண்டோ? கிடையாது. அப்படியே விண்ணுலகத்திலுங் கிடையாதென்க.

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம் - முற்றியது.

மதுரைத்திருநகரப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

மங்கலம்புனைபாண்டிநாடாகியமகட்குச்
சங்கலம்புகைதோளிணைதடமுலையாதி
யங்கமாம்புறந்தழுவியநகரெலாமனைய
நங்கைமாமுகமாகியநகர்வளம்பகர்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

நன்மைபொருந்திய பாண்டியநாடாகியஸ்திரீக்குப் புறத்திலிருக்கும்நகரங்களெல்லாம் வளையல்கள் அசைகின்றகைகள் தோளிணைகள் பெரியஸ்தனங்கள் முதலாகியஅவயவங்களாம். அத்தன்மையுள்ள ஸ்திரீயின் பெருமைபொருந்திய முகமாகிய மதுரைநகரத்தின் வளப்பத்தைச் சொல்லுகிறோம்=எ-று.

அப்படிப்பட்ட சிறப்புப்பொருந்திய பாண்டி நாடாகிய பெண்ணுக்கு திருப்பரங்குன்றும் திருக்கொடுங்குன்றும்கொங்கைகள் திருச்சுழியல் உந்தி திருக்குற்றாலம்வயிறு திருவேடகம் செங்கை திருப்பூவணம் மேனி திருநெல்வேலியாகிய வேய்வனம் திரண்டதோள்மதுரையேதிருமுகம் இன்னம் அந்தப்பாண்டிநாடுகுற்றமில்லாத பெருமைபொருந்திய பூமிதேவியின் மார்பிலேகிடந்து பிரகாசிக்கப்படுகிற ஒளியையுடையமாலையேபோலும் அந்தப்பாண்டிநாட்டிலுள்ள ஊர்களெல்லாம் அந்தமணியின் மேற்பக்கங்களெல்லாம் கோத்திருக்கிற ஒளியையுடைய பெரிதான ரத்னங்களையேபோலும் மதுரைமாநகரம் இந்தரத்னங்களின் நடுவிலிருக்கும் பதக்கத்தின் பெரிதாகிய நாயகரத்னத்தையேபோல்வதாகும். இன்னம்அந்தமதுரையானது திருமகளுக்கு ஒருசெந்தாமரைக்கோயிலாகவும்திருமால்மருமகளான சரஸ்வதிக்கு வெண்டாமரைக் கோயிலாகவும் ஞானத்தைத்தருகிற சிவசத்திக்கு ஒப்பற்றயோக பீடமாகவும் பெருமைபொருந்திய பூமிதேவிக்கு நெற்றியிலிட்டதிலகமாகவும் விளங்குகின்றது. அஷ்டதிசைகளையும் ஆகாயத்தையும்மூடுகின்ற இருளைவிழுங்கி வெள்ளையானஒளியைக்காட்டுகின்ற வீடுகள்உயர்ந்திருக்கிற தோற்றமானவை அந்தமதுரையில்மிகுந்த இதழ்களையுடையவெண்டாமரையிலிருக்கிற சரஸ்வதிபீடத்தை ஒத்திருக்கின்றன. அல்லாமலும்புகழ்மகளிடத்தையும் ஒத்திருக்கின்றன. மதுரையைச்சூழ்ந்தகுளிர்ந்தவயல்களிலே நெற்பயிர்களெல்லாம்கரும்புகள்போலவும் கரும்புகளெல்லாம் நீண்டகமுகுகள்போலவும் கூட்டமாகப்பெரிதாயிருக்கிற கமுகுகள்ஒலிக்கின்றசத்தத்தையுடைய தென்னமரங்கள்போலவும் அப்படிவளர்ந்திருக்கின்ற பொன்னிறமுள்ளஅழகுபொருந்திய குலைகளையுடைய தென்னமரங்கள் மேகபடலமாகிய பந்தலைத்தாங்கிக்கொண்டுநிற்க நிறுத்தினகால்கள்போலவும் இப்படி ஒன்றற்கொன்றுஅதிகமாக உயர்ந்திருக்கின்றன. நிழலையும் மலர்களையுமுடையசோலைகள் சிவந்தவாயும்கறுத்தகெண்டைபோலும் கண்களையுமுடைய தடாதகைப்பிராட்டியார் இந்திரனைக்கோபித்துவென்றுகொண்டுவந்தஆகாயத்திலுள்ள தருக்கூட்டங்களைமிகுந்த வாசம்வீசிமகிழ்ந்து வெவ்வேறுவகையான பலபலங்களையும்கேட்டவர்களுக்குக்கொடுத்து உயர்ந்துநிற்கின்றதோற்றத்தையே ஒத்திருக்கின்றன. ஒல்லென்னும் சத்தத்தையுடைய கதிர்கள்பொருந்திய செந்நெற்பயிர்கள் பக்கமெல்லாம்சூழ்ந்து வளரமெல்லிதான இலைகளையுடைய பசியகொடிகளினாலே சூழ்ந்து கட்டப்பட்டுநிற்கிற கமுகமரமானது இருள்போற்கறுத்த கண்டத்தையுடைய கடவுளுக்கு அழகிதான திருவிழாவில் தருப்பைக்கயிற்றால் சூழ்ந்து கட்டப்பட்டிருக்கிற அழகிய துவசஸ்தம்பத்தை ஒத்திருக்கின்றது. தெய்வத்தன்மையையுடைய வேதங்கள் தெரிந்தபிராமணர்கள் சிவந்த கைகளை விரித்துக்கொண்டு வாயால் மந்திரங்களைச்சொல்லிக் கேட்க அவர்களுக்கு பொன்னும் தாரைநீரும் கொடுக்கிறவர்களைப் போல குளிர்ந்த தேனைக்குடித்துவண்டுகள் பாடுகின்ற தாமரைமலர்மேலே செருந்திமரம் அதிகமாகமலர்களையும் தேனையும் சிந்துகின்றது. வாசனைவீசுகின்ற தாமரையாகிய படுக்கைவீட்டில் பெட்டையுடனேகூடிராஜஅன்னம் நல்லவிவாகஞ்செய்துகொள்ள அதற்கு தாமரைத்தடாகமானது அலையாகிய வளையணிந்தகைக

ளாலே சிறுதுளிகள்பொருந்தியபசியஇலையாகியமரகதமணித்தட்டினாலே முத்தாலாத்திசுற்றுகின்றது. கரும்பாலையாகிய யந்திரங்கள்இரும்புபோலும் தோள்களையுடைய வேலையாள்கள் அதட்டிமாடுகளை ஓட்டிவாயில்கொடுக்கிற கரும்பைத்தின்று இடியேறுபோலச் சத்தித்து இனியசாற்றிலேவண்டுகள்சுற்றிக்கொண்டு பாடச்சாற்றைச்சிந்தி வெவ்விதானகோபாக்கினி தோன்றுகின்ற கண்களையுடைய யானைகள்போலிருக்கின்றன. ஆழமாகிய நீரிலேமுழுகிச்சிறகுகளின்உள்ளும்புறம்பும்பாசியைப்பூசிக்கொண்டு எழுந்துசெல்கின்ற வெள்ளைநிறமான அன்னத்தைஅதன்பெட்டையானது கண்டுகறுத்தஅன்னமென்று தன்னுடைய ஆசையால் மிகுந்தமனத்தைவேறுபாடுசெய்து துன்பப்படஅதுகண்டஅந்தஆண்அன்னம்சிறகுகளைநன்றாயுதறி பழையவெண்ணிறத்தைக்காட்டி அதுஉள்ளன்புகொள்ளச்செய்து தானும்ஆசையுடனே தழுவிக்கொண்டு கூட்டில்போய்ச்சேரும். அங்குள்ளசோலைகளின் மரத்தளிர்களைச் சூரியனுடைய ஒருவண்டிலையுடைய தேரைஇழுத்துக்கொண்டுபோகிற கண்களிமையாத ஏழுபச்சைக்குதிரைகள் நாவைநீட்டிமேய்கின்றன. குளத்துத்தாமரை மலர்களைப்பனிவாடச்செய்வதுபோல பிரசித்தமான யாகத்திலேயுண்டாகிற புகைசென்றுகற்பகநாட்டில் பரவி அங்குள்ளமலர்களை வாடச்செய்கின்றது. அந்தமதுரை மதிலைச்சூழ்ந்த அகழ்க்கிடங்கானது எங்கும்விளங்குகின்றதிருவாலவாய்க்குள்ளான எமதுகடவுள்திருவருளாலேபுண்ணிய தீர்த்தமாகவந்து எழுவகைக்கடல்களும் நிற்கின்றவற்றைக்கண்டு சுழலுகின்ற தெளிந்த அலைகளையுடைய பெரும்புறக்கடலும் வந்து இந்தப்பெரிதான மதுரைக்கு வெளியேசூழ்ந்து கிடக்கின்றதுபோலிருக்கின்றது. முள்ளால் வெட்டுகின்ற வாளைமீனையும்அடிக்கடி பெழுந்து உடலைப்பரப்பிக்கொண்டு மேய்கின்ற ஆமையையும் கொண்டு தினந் தோறுமலர்கின்ற மலர்களையுடைய அகழ்க்கிடங்கையும் வாள்கேடகம் கொண்டு விளங்குகின்ற சூத்திரப்பாவைகளைக் கொண்டு ஆகாசத்தை அளாவியமதிலையும் பார்த்தால் அவ்விரண்டும்ஒருமித்து எதிர்த்துச் சண்டைசெய்கிறதுபோலிருக்கின்றது. இரக்கமில்லாத கொடிய யமனைப்போல முதலைகள்கிடந்து தொந்தரவுசெய்ய ஆழ்ந்தஅந்த அகழ்க்கிடங்கில் இவ்வுலகத்தார் யாரானாலும் விழுந்தால் தெளிந்தநிலாவையுடைய சந்திரனை மாலையாகமுடித்தகடவுளுக்குஒப்பாகச் சிலதெய்வங்களையெண்ணினவர்கள்இருண்டநரகத்தில்வீழ்ந்து கரையேறினாலும், அந்தக்கிடங்கினின்றும் கரையேறமாட்டார்கள். குமிழம்பூமலர்ந்தஒருசெந்தாமரைமலரையுடையகொடியிலேதோன்றின கோங்கரும்புகளாலேசிந்தலான பரஞானத்தை உண்டுகக்கினதாக வாயில்வந்த தமிழ்வேதத்தைத்தெரிந்து வைதிகநிலையுடனே சைவசமயநிலையையும்நிலைபெறச்செய்த அமுதம்போலும் வெள்ளைஅலைகளையுடைய வையையாறும் அந்தமதுரைக்கு ஒருபக்கத்துஅகழாயிருக்கின்றது. குஞ்சுகளும்பெட்டைகளும் சேவல்களும் ஆகிய அன்னங்கள்நீங்காதிருக்கிற தேன்பொருந்தியதாமரைகள்பூத்திருக்கிற அழகினாலே பார்த்தவர்கள் கண்ணும்மனமும்திரும்பாதபடிகாவலைச்செய்துஓங்குகின்ற வண்டுகள் ஒலிக்கிறகுளிர்ந்த அகழ்க்கிடங்கு இப்படியிருக்கின்றது. இனி மதிலின்சிறப்பைச் சொல்லுகின்றோம்.

அந்த மதுரை மதிலைமூடிக்கொண்டு மேகங்களிருந்துதவழ்கின்றது வெவ்விதானகோபத்தையுடையஅழகியசர்ப்பமானது தன்னுடலில்பொருந்தியதோல்உரிகிறதற்கு நெளிகிறதுபோ லிருக்கிறதினாலே ஆகாசத்தைஅளாவியகாவலான மதிலானது அந்த மதுரேசருடைய கைக்கங்கணமானபாம்புதானென்பதுநிச்சயமே. திரிபுரத்தையெரித்தபொன்மலைதானேகோபுரமாகவேதமுடியைக்கடந்தகடவுள் சௌந்தரபாண்டியனாக இருந்தரசாளுகிறதினாலே இன்னமும்பகைவர் வலியைவெல்லவேண்டினால் அவருக்குவில்லாய் உதவிசெய்து அவராலே வேண்டியவரங்களைப்பெறுதற்கு முன்னேநிற்கிறதுபோலிருக்கிறது. விஷத்தையுடையபாம்புகள் விழுங்கிஉமிழ்கின்றதுபோல் வருந்தி வேகத்தையுடைய சூரியனும்சந்திரனும் தடைபடும்படி திக்குகளையும் அண்டகோளத்தையும் கடந்து நீண்டு விசாலித்திருக்கிற கோபுரங்கள் தமக்குவிட்ட நிலைவழியாகிய வாயிலாலே சூரியனையுஞ்சந்திரனையும்விடுகின்றன. கொம்மைகளைஒழுங்காகக்கொண்டுமதுரையைச்சூழ்ந்திருக்கிற அந்தமதிலை மகரமீன்களையுடையகடலென்றுநினைத்து யானைகள்போலமேகங்கள்வந்துநீர்குடிக்கத்தக்க அகழியினதுஅலையாகிய துதிக்கையினாலேதொட்டுத்தடவிக்கல்லும்படியாகப்பெருகுகிற நீரையுடையவையையாறுபொருதினால்அல்லதுமறுதேசத்தாராகியசத்துருக்களால்யுத்தஞ்செய்யப்படுவதோஅல்ல. சூரியன்தேர்செல்லும்வழியைத் தடைசெய்யும்படியான இந்தமதிலுக்குவெளியேவிரைவிலே சூழ்ந்துகொண்டு பகைவர்கள்வளைந்தபோதுஎதிர்த்துச்சண்டைசெய்து வெல்லுதற்குவீரர்களும்வேண்டுமோவேண்டுவதில்லைஅந்தமதிலுக்குறுப்பானசூத்திரப்பாவைகளே வெல்லவல்லன ஆகையால் அந்தமதிலிலுள்ள சூத்திரப்பாவைகள்செய்கிற வீரத்தையுங்கொஞ்சம் சொல்லுகின்றோம்.

சிலபொறிகள் மழுக்களைஎறிகின்றன சிலவிஷநீர்தோய்த்தகூரிய வாள்களைவீசுகின்றன சிலமூன்றுதலையையுடைய சூலங்களைவீசுகின்றன சிலகைவேல்களைவீசுகின்றன சில சக்கரங்களை நெருப்புச்சிந்தவீசுகின்றன சிலயமனுக்குநேரான எழுக்களைவீசுகின்றன சிலகப்பணங்களை விஷாக்கினிபோல்வீசுகின்றன சிலவலிதாகநீண்டகொழுக்களைவீசுகின்றன. சிலகெர்ச்சிதஞ்செய்து கயிற்றைக்கடைவிரலிலே கோத்துக்கொண்டு கல்லைக்கவணில்வைத்துவீசுகின்றன. விஷத்தைக்கக்குகின்ற துவாரம்பொருந்திய கூர்மையாகியபற்களையுடையபாம்புப்பொறி நாவைநீட்டிக்கடிக்கும் மலைப்பாம்புப்பொறி வெவ்வியகோபங்கொண்டகுகைபோலும் வாயைத்திறந்துவிக்கவிக்கச் சண்டைசெய்கிறவர்களை விழுங்கும் யானைப்பொறியானது கொடிதாகிய இருப்புலக்கையைவீசிஎதிரேவருகிறவர்கள் தலைகளை உடைக்கும் வெவ்விய ஐம்பொறிகளிலும் அதிகவேகங்கொண்டு புலிப்பொறி சென்றுஅழுத்தும் அசட்டைசெய்து ஏறுகிறவர்களைக் குதிரைப்பொறியானது மார்பொடியஉதைத்துப்பள்ளமாகியஅகழியிலே விழத்தள்ளித்திரும்பும்திரண்டகல் இருப்புமுளைகளைக்கொண் டெறிந்து உடலைச் சிந்தும் கொள்ளிவாய்ப்பசாசு வாயைத்திறந்து நெருப்பைஉமிழுசிலபேய்கள் தலைகீழாகத்துள்ளிவிளையாடுகின்றன-சிலபேய்கள்கைகள்கொட்டுகின்றன. சிலகூளிகள்தோளைத்தட்டுகின்றன. கட்டிய சங்கிலிகளை முறித்திழுத்துக்கொண்டுதிரிகிறசிங்கப்பொறிகள்சங்கிலிபிடித்தகைகாயமாகச்செய்துமகிழும் சிலபகைவர்தலைகளைத்திருகி உடலைநெருக்கும்சில நிற்கிறமரங்களிலேகொழுந்துவிட்டெரிகின்ற செழியநெருப்பைக்கொளுத்திச்சுழற்றும் சில எதிரேகற்களைஉருட்டிவிட்டுக்கொல்லும் சிலஒல்லென்றுகுப்பல்குப்பலாகக்கடுமையான கல்வருஷத்தைப்பொழியும்சிலபகைவர்கிட்டினால்காய்ச்சினமணலைக்கொட்டும். சிலஈயத்தைஉருக்கி மழைபோற்பொழியும். சிலஇரும்பு வட்டுக்களைவீசும் சில உருக்குவட்டுக்களை வீசும் சிலசெம்பைநீராகப் பெருகக்காய்ச்சி ஊற்றும்சிலவிடுகிற ஆயுதங்களையெல்லாம் முந்திப்பிடித்துவிட்டவர்களை அந்தஆயுதங்களே கொல்லக்கர்வங் கொண்டெறியும்சிலதாமிருக்கிற வீட்டுடனே நடந்துகொண்டுபோய்ப்போய் துடிமுரசுகளுடனே பலவாத்தியங்களையுழக்கிக்கொண்டுதிரும்பும் சிலஉருண்டோடுகிற தேர்மேலேறிச்செலுத்திச்சொரிகின்றபாணங்களை மழைபோற்பொழியும். வெறிகொண்டுதிரிகின்றஐம்பொறிகளைவென்றாலும் சண்டைசெய்துவெல்லுதற்கரிய யமனைமுறிந்தோடவென்றாலும் வெல்லுதற்குக்கூடாதமாறுகொண்டபலத்தையுடையனவாகத் தேவர்கள்நகரங்களையெல்லாம் தனதுமனத்தாலேநிலைபெறச்செய்கின்றதேவதச்சன்செய்யவும் அருமையையுடையனவாகச் சிற்பிகள் செய்வனவானபொறிகளென்கிறசூத்திரப்பாவைகள்செய்யும்காரியங்கள் இத்தன்மையனவாம். இனிப்பொன்னால்அலங்காரஞ்செய்திருக்கும் மதுரைப்பட்டணத்து வீதிகளின்சிறப்பைச்சொல்லுகிறோம்.

திருவிழா நீங்காதிருக்கிற வீதிகள் கரும்புகளும் மாலைகளும் கதம்பப்பொடிகளும்காந்திபொருந்திய ரத்தினாபரணங்களும் குண்டலங்களும் சாம்பிராணிப்புகைகளும் கர்ப்பூரதீபங்களும் பூரணகலசங்களுங் கொண்டு பெருகுவதான அன்புகொண்ட நாயகர்கள் வருதலைப்பார்த்து அன்புஉள்ளேபெருகி விரும்புங்கற்புடைமகளிரை யொப்பாயிருந்தன. சந்திரகாந்தக் கல்லாலே செய்திருக்கிறமாளிகைகள் விஷந்தங்கிய நீலமணிபோலுங்கண்டத்தையுடையகடவுள் ஆனந்தவடிவமாக நிற்கிற செவ்வியபாதநிழலைக் கிட்டினவர்களுடைய குணத்தைப்போல கடலிலிருந்தெழுகின்ற சந்திரனுக்குமுன்னே அந்தச்சந்திரனது வெண்மைபொருந்திய கிரணம்படுதலாலே தெளிந்தநீரை ஒழுகவிட்டுக்கொண்டு நிற்கின்றன. மலைக்குநேராகப் பளிங்குக்கல்லாலே செய்து வரிசையா யிருக்கின்றன உபரிகைகளெல்லாம். அந்தவுபரிகைகளி னிழலிலே பலவகையான சராசரங்களும் கூடிநிற்கின்றன. எப்படியென்றால்வெள்ளியம்பத்திலே சோதிசொரூபமாய்நிறைந்து திருநடனஞ்செய்கின்ற மலர்போலும் திருவடிநிழலிலேபுகுந்துஒருமித்துவேறுபாடில்லாமற்கலந்த பலவுயிர்களைப்போல மிகவும்இளையதானபசுவின்கன்று கடித்துத்தின்கிற புல்லின்குப்பலைக்கழித்துக் காலிலேகட்டினகயிறு அற்றுப்போகத் துள்ளித்தூரத்தேபோய் மரகதமணியாலே செய்திருக்கிற சித்திரகூடத்தில்வீசுகின்ற பசிய ஒளிக்கொழுந்தையும் நாவாலெட்டிவளைத்துப்பறித்துமென்று வாயை அசைத்துக்கொண்டுநிற்கும். சிறுத்திருக்கிற கண்களையுடையனவாய் காற்றைவீசுகின்ற செவிகளையுடையனவாய்கயிற்றாலிறுகின கால்களையுடையனவாய்க் கொம்புகளையுடைய யானைக்கூட்டங்கள்செல்லுகிறவழியும் குறிகிப்பிடிக்குள்ளடங்கி நுண்ணிதான இடையைத்துவளப்பண்ணி யெழுகின்ற கொங்கைகளையுடைய மான்போலுங் கண்களைக்கொண்ட பெண்கள்செல்லுகின்றவீதியும் வண்டுகள் மொய்த்துக்கொண்டுகிடக்க மான்மதம்வீசும். (மான்மதம்=பெரிதானமதம் - கஸ்தூரி) மாடவரிசைகளும் மேடவரிசைகளும் மாளிகைவரிசைகளும் நாடகசாலைகளும் அவ்வூரிலுள்ள பெண்களுடைய சிறிதான கால்களிலேபூசிய செம்பஞ்சுக்குழம்பு படுவதேயல்லா

மல் மன்மதனையொப்பான புருஷர்கள் தலைகளும் இதழ்களையுடையமலராலேசெய்த மாலையணிந்த மார்புகளும் பெரிய இரண்டுதோள்களும்படும். பகைவர் மார்பிலே இரத்தஜலம்பெருகக் குத்துகின்றகொம்புகளும் முதுகணிகளும் செங்கண்களும் மயக்கமுங்கொண்ட யானைகளின்பனைமரம்போலுந் துதிக்கைகளிலும் வேதசாஸ்திரங்களின் அருமையாய்ச் செவ்விதான அர்த்தங்களைத் தெரிந்தவர்களுக்கு அரியபொருள்களையும் கொடுக்கிற புண்ணியபுருஷர்களுடைய சிவந்த கைகளிலும் தானநீராறொழுகுகின்றன. (தானநீர்=மதசலம் - தாரைநீர்) மிகப்பெரிதானரத்தினங்களை வரிசைப்படிபதித்து இருட்கூட்டங்கள்சிதறும்படி பிரகாசிக்கச்செய்த பொன்மயமான நிலாமுற்றங்களும் எங்குந்தெரிய முழங்குகின்ற பெரியவாத்தியங்களி னோசையைக்கொண்ட செம்பொன்மயமான நாடகசாலைகளும் அரிதாகிய மின்னுதலைக் கொண்டபயோதரங்களைத் தாங்கிக்கொண்டுகொடிகளாடுதலையுடையன, (பயோதரம்=மேகம்-கொங்கை) (கொடி=துகிற்கொடி - மருங்கு) பலங்கொண்ட புயங்களையுடையபுருஷர்கள் மார்பின்மேல் ஆபரணங்கள் விரிந்த ரவிக்கையைப்பூண்ட கொங்கைகளையுடைய பெண்கள் பிணங்கிக்காலைநீட்டி மோதும்போது அதிலணிந்தசிலம்புகளொலிக்குமொலிக்குமுந்தி அந்தப்புருஷர்கள் அணிந்த தேன்பொருந்தியமாலைகளிலே ஒலிக்கின்றவண்டுகள் வருந்திக்கத்துகின்ற பெரிய ஒலிமுழங்கும். அவ்வூர்ப்பெண்களுடைய சந்திரன்போல்வனவான முகங்களும் குளங்களும் குழைகளையுடையன. (குழை=குண்டலம்-சேறு) மைபூசியகண்களும் வீடுகளும்கொடியன (கொடியன=கொடுமையையுடையன- கொடிகளையுடையன) கைகளும் தினமலர்களை யுடைய சோலைகளும், சத்திக்கின்ற ஒலிகொண்ட வண்டையுடையன. (வண்டு =வளையல்-தும்பி) சம்பங்கிநெய்வாசனைகொண்ட கூந்தல்களும் வீதிகளும் நீளறநெறியைக்கொண் டிருப்பன. (அறனெறி=கருமணல்நடுவே வகிர்ந்திருத்தல்-தருமநெறி) பூவும்சந்திரன்தவழுகின்றவீடும்மணஞ்செய்தலையுடையன. (மணம்=வாசம்-கலியாணம்) பூவும்குளிர்ந்த நீர்த்துறைகளும் தும்பிகள்முழுகி யாடுதலையுடையன. (தும்பி=வண்டு-யானை) சூழ்ந்தசோலைகளும் பெண்களும் அலர் தூற்றுதலையுடையன. (அலர்தூற்றுதல்=பூவைச்சிந்தல்-பழிசொல்லுதல்) அன்னம் வளைந்தகுளங்களும்வீடுகளும் குறைபடுதலில்லை. (அன்னம்-புள்-சோறு) பிணங்கினபெண்கள்எறிந்துவிட்ட ஆபரணங்களும் அம்மனையுடனேபந்தாடினவர்கள் நீத்தஆரங்களும்காலாலே சிற்றிலைக்குலைத்தவருடனே கோபித்துக்கண்களிலே ததும்புகின்ற முத்துகள்சிந்த வாடினவர்கள் எறிந்த முத்துமாலைகளுமே குப்பைகளாகின்றன. அடியார்கள்ஈடேறபெரிதானமாணிக்கமும் வரியையுடைய வளையலும் விறகும்விற்றுத் திரிந்தவருடைய மெய்யான வேதமும் சுமக்கமாட்டாமல் வேறாகநின்று பிதற்றுதலாகச்சிவந்த பாதமலர்களைச்சுமக்கும்படி தவஞ்செய்துள்ளவீதிகள் ஐயா? என்னுடையசொல்லளவிலடங்குதலாமோ? அடங்கா, தோரணவரிசைகளென்கிற அரைநூன்மாலைசூழ்ந்தநிலைகொண்டு நீண்டதேராகிய அல்குலையும் பூரணகும்பங்களாகிய கொங்கைகளையுமுடைய ஒப்பில்லாத மங்கலமாகியபெண்ணானவள் மாலையாகக்கொண்ட ஆரங்களைத்தூக்கிச் சந்தனம்அகில்களைநிமிரக்கொண்டு பாலியில்சீருடையதானமுளையாகிய வெண்ணகைசெய்துவீற்றிருக்கின்றாள். சந்திரனைப்பஸ்பமாக்கிச் சேறுபண்ணிப்பூசினாற்போல விளங்குகின்ற வெண்மையானமாடவரிசைகள் விபூதிபூசுவாரான அடியார்களுடைய மெய்வேஷத்தைக்கொண்டனவாகி மிகவும்கண்களைக்கொண்டு சொக்கலிங்கக்கடவுள்திருவிழாவைத்தரிசிப்பதற்கு இருக்கிறதுபோல்நெருங்கியிருக்கின்றன. தேர்களினொலியும் கடிவாளத்துடனேபாய்கின்றகுதிரைகள் அனுமானிக்கின்றவொலியும் குதிரைகளுக்குத்தரித்தகிண்கிணிமாலைகளினொலியும் தோற்கருவி துளைக்கருவிநரம்புக்கருவி கஞ்சக்கருவி மிடற்றுக்கருவிகள்ஒலிக்குமொலியும்முழங்குகின்றதுதிக்கையையுடையயானைகளின்பெரியவொலியும் இன்னம்எல்லாவொலிகளுங்கூடிஅதிகரிக்கின்ற ஒலியேயல்லது காவலைக்கொண்டமணிமாடங்களையுடைய அந்தமதுரையில் எக்காலமுமேகங்கள்முழக்கினாலும் அந்தவொலி காதுகளில்விழாது. இழிந்தசாதியார் உயர்ந்தசாதியார்வயதில்மூத்தவர்கள்இளையவர்கள் தீராதவியாதிகொண்டு சாகிறவர்கள்ஆகியஇவர்களில் யார்வந்துகண்டாலும்தங்கள்கண்வலைக்குளகப்பட்டு மனமுருகுகிறவர்கள் பொருளைக்கொண்டு எள்ளுக்கெண்ணெயைப்போல் அளவுசெய்துகாட்டிப் பழிக்கப்படுகிறபோகத்தை விலைசெய்கின்றபரத்தையர்வீதிகளின் பண்பைச்சொல்லுவோம்.

எப்படியென்றால் உண்மையான அன்புள்ளவர்களைப்போலத் தம்மைவிரும்பினவர்களுக்குப் போகிக்கச்செய்கிற தங்கள்பொய்யானசுகத்தை எல்லாருக்கும்வெளியாகத் தெரிவிக்கிறவர்களாக அந்தமையிட்ட கண்களையுடையபரத்தையர் மன்மதனுடைய ரகசியார்த்தங்களைஒழுங்காக நன்றாய்ச்சுவரிலே சித்திரங்களாகஎழுதிவைத்துப்பலரும் அறியச்செய்வார்கள், அழகிதான ஒளியைவீசுகின்ற ரத்தினாபரணங்களணிந்தமார்பே பலகையாகவும் தெளிந்த முத்துமாலையாகிய அருவியைப்பொழிகின்றமலைபோலுங் கொங்கையாகிய சூதாடுகரு

விகளைப்பதியவைத்து விளையாடிவென்றும்காமுகரைக்
கூடித்தங்களுடைய வடுவகிர்போலுங்கண்ணுகியவேல்
மார்பிலேதைக்க வீணைவாசித்தலாகிய சூதாடிவென்று
ம்காமுகர்கையிலுள்ளபொருள்களைக்கொள்ளுவார்கள்.
ஆகாயத்திலேவிளங்குகின்ற சந்திரனைத்தொடும்படியா
னவெண்மையான நிலாமுற்றத்திலே குளிர்ந்தபனிநீரி
லேதோய்த்த மல்லிகைமாலைகளைத்தொங்கக்கட்டி யிட்
டிருக்கிற தூங்குமஞ்சத்தின்மேலே புருஷரைக்கொண்
டுமன்மதனும்ஆசைகொண்டுவரும்படி பலவிதமான இ
ராகங்களைப்பாடிக் காமுகருயிரைவெகுமானமாகக்கொ
ள்ளுவார்கள். விருப்பத்தைத்தருகின்ற குரும்பைபோ
லும்ஸ்தனங்களிலேயிருந்து சிந்துகின்றசந்தனமும் கூ
ந்தலிலிருந்துசிந்துகின்ற அரும்பாகிமலருகின்ற மாலை
களின் பராகப்பொடியும் வண்டுகளுண்டு எச்சிலாகிவீ
திகளிலேசெல்லுகின்ற குதிரைக்கால்களாலே தூளாகி
ப்போய் ஆகாயத்தரம்பைகள்உடலும் பெரியகூந்தற்கா
டுங்கொண்டசுபாவவாசனையைமறைத்துவிடும். ஆலவா
யுடையானென்றும் அங்கயற்கண்ணியென்றும் சோலை
களிலேவாழுகின்றகுயில்போல் வசனிக்கிறபரத்தையர்
கள்சொன்னபடியே முழுதுஞ்சொல்லுகின்ற பால்வே
ண்டுகிறகிளிகளும் நாகணவாய்ப்புள்ளும்பலதரமும்ஆ
சிரியன் சொல்லுகின்ற நூலைவிரும்பிச் சந்தைகூட்டிச்
சொல்லுகின்ற பிராமணப்பிள்ளைகளைஒப்பாயின. பொ
ருமையைச்செய்கிற மருட்சிபொருந்திய வேல்போலு
ம்கண்களையுடைய பரத்தைகளுடைய அழகியவிரல்கள்
செல்லுகின்ற நல்லதந்தியின் ஓசையும் சிவந்தவாயிலு
ண்டாகிறதித்திப்பைத்தருகிற குரல்ஓசையும் தம்மிலே
ஒன்றுபட்ட தன்மையாய்புருஷர்கள்காதாகிய வாய்க்கா
ல்வழியேஓடி விருப்பத்தைச்செய்கிற காமமாகிய பசும்
பயிர்விளையும்படிவளர்க்கும், கண்ணறிவுமுதலானஐந்
தறிவும்விரும்பும்படி முதிர்ந்தகாமத்தில் தேவர்களேய
ல்லாமல் எல்லாப்பற்றுகளையும்அறவேயொழித்த துற
விகளும் விழுந்து வேண்டவும் அமுதத்தை முழுதும்
வெறுக்கவும் பெரிதான குலத்தையுடைய கற்புடைமக
ளிர்போல் தங்கள் உறவின்வழியாக்கி சுகத்தைவிற்கிற
அழகுபொருந்திய பரத்தைகள் இருக்குமிடம் இப்படி
ப்பட்டது. குற்றமற்றமெய்க்குணமும்கங்காகுலத்தில்உ
ற்பவித்தசிறந்த குடிப்பிறப்பும் பிராமணர் க்ஷத்திரியர்
வைசியர்களேவின வேலையைக்கேட்டுச்செய்கின்ற ஒழு
க்கமும்மந்திரிகளாய் அரசருக்கு நன்மையைச்செய்கிற
தொழிலுமாகிய இவைகளைக்குறையாமற்கொண்ட மே
ழிச்செல்வராகிய வேளாளர்களுடைய அழகியவீதிகளை
இனிச்சொல்லுகிறோம்.

வரும் விருந்தை எதிர்கொண்டுகண்டு உபசார
வார்த்தைகள்சொல்லுகிறசத்தமும் பின்புசமீபத்திலிரு
ந்துஅறுசுவையுண்டியும் உண்ணச்சொல்லிப் பிரியவச
னங்களை நன்ருகச்சொல்லுகிற சத்தமும் காண்டிகைவி
ருத்தியுரைகளைக்கொண்ட தமிழாராய்ச்சிசெய்யும்ஓசை
யைக்கேட்டுச் சந்தோஷமிகுந்துபாட்டுக்கு வெகுமான
மாக அநேக திரவியங்களைக்கொடுக்கும்சத்தமும் அலை
எழுகின்றசமுத்திரத்தை வானரவீரர்அடைத்தசத்தம்
போலவும்கடலையேஒலியால் அடங்கச்செய்வனவுமாம்,
உண்டவர்உண்டுசெல்ல உண்கின்றனர்அங்கேயிருந்து
உண்டுகொண்டிருக்க நல்லபோசனங்கள்சமைத்துப் பி
ன்னும் விருந்தினர்வருகிறதை எதிர்கொண்டுபார்த்து
விதைகளையெல்லாம் புலங்களிலேவிதைத்து நீர்க்குவ
ருந்திவானைப்பார்க்கிற ஒரோருழவரைப்போல்வாடி நிற்
பார்கள். ஆகாயமும்திக்குகளும் பரவியிருக்கிற கீர்த்தி
யும் மோக்ஷத்தைவிரும்புகின்றஞானமும் குறையாதத
ன்மையும் தயிரியப்படுதலும்கேட்டுக்கொடுத்தலும் கே
ளாதுகொடுத்தலும் அன்புடைமையும் ஒப்புரவும் தகு
தியமைந்தநண்புடைமையும் மானமுமாகிய இவைகளை
த்தவஞ்செய்து பெற்றபிள்ளைபோல்வளர்க்க வல்லவர்க
ள். தம்மிடத்தில்வந்து ஒருசரக்குவாங்கக்கேட்டால் அந்
தப்பண்டம் தம்மிடத்தில் இல்லையாயின் அந்தச்சரக்கு
க்குஇனமான மற்றொரு உள்ளபொருளைச்சொல்லித்தடு
த்தும் அல்லதுகேட்டபொருள் தம்மிடத்து உண்டாளு
ல் விலைகுறித்துக்கண்டித்துக் கொடுத்தலிலும் பேசும்
பேச்சிலும் இலாபங்கொள்ளவல்ல வைசியருடைய ப
ழையதான குலங்கள்இருக்கும்வீதியை இனிச்சொல்ல
க்கடவோம்.

நீலரத்தினத்தினுல்செய்த முன்பரப்புத்திண்ணை
மேலேபளிங்கினுலே நிழல்தெரியும்படியான சுவர்சா
ய்த்தெடுத்து ஒளிவீசுவெள்ளைவைரமணியால் விளங்க
த்தூண்கள் வரிசையாகவைத்து மேலே அழகிய வெள்
ளைநிலாவைவீசுகின்றமணிகளைப்பதித்து வெண்மாடங்
கள் மாலைபோல வகைவகையாகப் பீடங்களும்இட்டுச்
செய்திருக்கின்றன. அந்தச் செட்டித்தெருவு கடல்படு
திரவியங்களும், அலைகளையுடையநன்னீரையுடைய நா
டுபடுதிரவியங்களும், அளவில்லாத பசுக்களைக்கொண்
டகாடுபடுதிரவியங்களும், பூமியைக்கீண்டுகொண்டுநின்
று ஆகாசத்தைஅளாவுகின்றமலைபடுதிரவியங்களும் வ
ரவரக்கொண்டு நிரம்பிஇருக்கின்றன. அவைகளைவிற்கு
ம்வெண்மாடங்கள். (மாடம்=வீடு-கடை) நீலநிறமாகச்
சூழக்கட்டின கம்பிளிமேலே ஒளிவிடுகின்ற பவளமா
லையும்பொன்னரிமாலையும் தெளிந்த நிலாவைப்பொழி

கின்ற பருத்தமுத்துமாலையும்ரத்தினமாலையும் பசுமை
யானமரகதமாலையும் இந்திரவில்லினிறப்பிரிவுபோலவி
ரிவாகத் தொங்கவிட்டிருக்கின்றன. நக்ஷத்திரங்களும்கு
ளிர்ந்த சந்திரனும்சூரியனும் மற்றைஒன்பதுகிரகங்களு
ம்குளிர்ந்த ஆகாசத்தைவிட்டுக் குடிபுகுந்தாற்போலப்
பிரகாசங்கொண்டு இராப்பகலின்ஒளியைமழுங்கச் செ
ய்கிறதினலேவர்த்தகர்கள் ஆளுகின்றபாத்திரங்கள்விற்
கின்றபீடத்தையுடைய கடைகள்சுவர்க்கலோகத்தை ஒ
ப்பாயிருக்கின்றன. பலநிறங்களையுடைய மிகவும் பெரி
தானவிலைகொண்டபட்டுகளெல்லாம்அங்கிருக்கின்றன.
அப்படிப்பட்டபட்டுகளுக்கும் மேலானவிலைகொண்ட
பருத்திகளும் அங்கிருக்கின்றன. எந்தநிலங்களிலுள்ள
அரும்பொருள்களும் பதினேழுநிலத்துவர்த்தகர்தங்கு
கின்றவீடுகளும் பெறுதற்கரிதாகிய எல்லாவிளைபொரு
ள்களும் அங்கிருக்கின்றன. இந்தவர்த்தகருடைய சிறு
பெண்கள் மரகதக்கற்களாலேஅம்மிகளும்ஒளிபொருந்
தியவைரத்தினலேஉலக்கைகளும் வெள்ளியால்உரல்க
ளும் அடுப்புக்குஅகில்விறகும் பனிநீரேஉலைநீராகவும்
முத்துகளேயரிசியாகவும் சிவந்தரத்தினங்களே நெருப்
பாகவும் மற்றைப்பாத்திரங்களெல்லாம் செம்பொன்ன
லும்கொண்டுசிறுவீடுகட்டி விளையாடுவார்கள். குற்றமி
ல்லாத செம்பொன்னலே கெட்டியான நிலையும் கத
வும் வைரத்தினலே தாட்பாளும் பொருந்தியிருக்கி
றது அந்தச்செட்டிகள் கடைவாயிலும் என்று சொ
ல்லலானல் சந்தேகம்தீர்ந்த பேரறிவினர்களும் அந்
தச்செட்டிகளுடைய செல்வத்தின் வளமையை இப்
படிப்பட்டதென்று அளவுசெய்து எப்படிச் சொல்ல
லாகும். அந்தச் செட்டித்தெருவிலே நெருப்பினது
சிறுபொறியை ஒப்பான சிவந்த ரத்தினங்களும் ஒளி
வீசுகின்ற வரிகளையுடைய பொன் வண்டுக்கொப்பான
மரகதமும் முத்தும் பிரகாசத்தில் மிகுந்த வயிரமும்
விலைமதிக்கக்கூடாத பவளமும் சிந்திக்கிடக்கிறதினலே
கழிந்துபோகிற நாளொன்றுக்கு அரிப்புக்காரர்கள் கை
க்ககப்படுவனவிதத்திற் கிரண்டாயிரம்படர்ந்திருக்கிறஆ
லமரத்துப்பக்ஷிகள்போல இலாபங்கொள்ளும்பொருட்
டுப் பதினெட்டுத்தேசத்தார்களும் பேசுகின்றசொற்கல
ப்பாகிய பரிசுத்தம்பொருந்திய மாயாகாரியமான ஒலி
யையல்லாமல்ஆகாசமாகிய முதற்காரணத்தாலாகியகா
ரியவோசையென்கிற தொனியாகவும் கடைவீதிகளிரு
க்கின்றன. (மாயாகாரியவொலி பதினெண்பாஷைகள்.)
நீங்குதலில்லாத பலவேறுவகையானபொருள்களும் ஏ
ழுலோகமும்பிறவும்வழுவுதலில்லாத பல வேறுவகை
யானகலைகளும் முறைப்படியே வகைசெய்துகிட்டி வே
ண்டினவர்கள் கொள்ளத்தக்கபடிபகர்ந்துகொண்டு கெ
டுதலில்லாத வேதம்போன்றிருக்கின்றன அந்தக்கடை
வீதிகள் (இதுபோல் சிலேடைகளெல்லாம் கேட்டுணா
ர்க.) எட்டுத்திக்கும்புகழுகின்றமதுரையைத்தானேசிவ
லோகமாகக்கொண்டுமுக்கட்கடவுளாகிய சிவபெருமான்
அரசாண்ட முறைமைக்குத்தகுதியாகத் தகுந்ததோழ
னைவனும் அளகாபுரியும்கூடியிருக்கிற பொலிவைஅ
வ்வூர்ச்செட்டித்தெருக்கள் ஒப்பாயிருக்கும் ஒருவண்டி
லையுடையசூரியன் உலகத்தில் இருளைப் போக்குகிறது
போல ஆக்ஞாசக்கரத்தினலே பாபங்களாகியஇருளைப்
போக்கி நீதிசெலுத்தி மல்லயுத்தமுஞ்செய்கின்றபெரி
யபுஜபலங்கொண்டு பகைவனைக்கொல்லுகின்ற சினமு
ம்வெற்றியுங்கொண்ட அரசர்களுடையசிறந்த பெரிதா
னவீதிகளின்சிறப்பை இனிச்சொல்லக்கடவோம்.

கடல்களின் அலைகளையெல்லாங்கொண்டுவந்துகு
திரையாகச்செய்து கால்களிலேபொருந்தக்கட்டி நிறுத்
தியிருக்கிறலாயங்கள்அநேகம் அருவிகளொலிக்கும்ஓர
றிவுயிராகிய மலைகளையெல்லாம் கொண்டுவந்து மரங்க
ளையொடிக்கிற யானைகளாக நிறுத்தியிருக்கிற சாலைகள
நேகம். (மரம் கட்டுத்தறியெனவுமாம்.) மழுக்கள்வச்சி
ராயுதம் வில் அம்பு முத்தலைச்சூலங்கள் சக்கரம் வேல்
கப்பணம் கலப்பை எழுத்தடிகள் கத்திகள் கேடகம் த
ண்டாயுதம் முதலானஆயுதக்கூட்டங்களுடனே விஜய
லட்சுமியானவள் வாசஞ்செய்கிற சிலம்பக்கூடங்கள்அ
நேகம். துவாரம்பொருந்தியகல்லைத் திருமால்போலக்
கையிலேகொண்டு சுழற்றியும் சிவந்தமண்ணைப் பூசிக்
கொண்டும் வருகிறயானையைப்போற்பாய்ந்து மல்லயுத்
தங்கள்செய்தும் தங்கள்புஜபலந்தெரியும்படி கத்திகளு
டனே கேடகங்கள்வீசியும் வெற்றிகொண்ட குமரர்க
ள்பழகுஞ்சண்டைகள்செய்கிற கூடங்களநேகம். ஒளிவி
ளங்குகின்ற நீலமணிமாடங்களும் சிவந்தமணிகளாற்
செய்தசிகரங்களையுடையவீடுகளும்குற்றமில்லாதபொ
ன்னலாகியமாடங்களும் சந்திரகாந்தமாடங்களும் ஆக
இப்படித்துல்லியமாக விளங்குகின்றமாடங்களி னீண்ட
வரிசைகள் மதுரையாகிய பசுமைபொருந்திய ஆபரண
ங்களையுடைய ஒருபெண்பிள்ளைபூண்டுகொண்டிருக்கிற
நவமணிக்கோவைபோல் விளங்குகின்றன. வாசம்வீசு
கின்றகூந்தலையுடைய பெண்களுடைய பெருத்த இள
மையானகொங்கைகளாலே குத்துப்பட்டமலைபோல்அ
கன்றமார்பிற் புண்ணை அல்லது முதுகிலேபுண்படாம
லும்தமக்கு அன்பில்லாமலும் கீர்த்திமிகுந்த மானவழி
யேசென்று ஒளிபொருந்தியகத்திகேடகங்கொண்டு அ
ளவில்லாத வித்தைகள் பயின்றிருக்கிற வீரர்கூட்டம்
பொருந்துவதே எந்த இடங்களிலும் காணத்தக்கது.

மேகங்கள்மின்னலைக்கத்தியாகவீசி அதிகமானசண்டை
யில்மூண்டாற்போல்வெள்ளைக்கொம்புகளை நீட்டிஒன்ற
ற்கொன்றுஉடம்பிலே அழுந்தக்குத்திக்கொண்டுஅந்த
மேகங்கள் வாய்விட்டிடித்தாற்போல ரத்தஜலம்பெருக
லட்சுமியும் விரும்புகின்றமார்பையுடையவீரர்கள் அப்
படிப்பொருதுகின்ற யானைச்சண்டைவிடுவார்கள். செ
லுத்துகின்றசாரதிகள் மனமும்தங்களுக்குப் பின்னாகக்
கட்டுப்பட்டு இழுத்துக்கொண்டு தாண்டிச்செல்லுகின்
றகுதிரைகள் ஒருவண்டில்பூண்ட சூரியன்தேரைப்பார்
க்கிலும் அதிகவிரைவாகஉருண்டோடுகிற அந்தத்தேர்
களின்உருளைகளிலே சூழ்ந்திருக்கிற பசும்பொன்கட்டு
கள்தேயப் பூமிதேவியின் உடலைக்கிழித்துக்கொண்டுதூ
ரதிசைகளிலேபோய்த் திரும்புவதாய்ச்செல்வத்தாற்சி
றந்த இரதத்தைச்செலுத்துவார்கள். புருஷர்களுடைய
நெருக்கத்திலே சிந்துகின்றகலவையும் பெண்களுடைய
கொங்கைகளிலிருந்து சிந்துகின்றசந்தனமும் கூந்தலில்
அவிழ்ந்து விழுகிறபூமாலைகளும் சிவிறிகளாலேதூவுகி
ன்றசெம்பொடிநீரும்தோன்ற நறுவிரைத்தேனுடனே
கூடியெழுந்துபோய்ச் சிவந்ததூள்கள் ஆகாயத்தின் வ
ழியெல்லாமறைக்க வெல்லும்குதிரைகளிலேறியு நடத்
துவார்கள். தங்களுயிரைக்குறித்து எவ்வளவு நினையாத
வர்களாய் கெர்வமுமானமுமிழுக்கப் பகைவர்முனைமே
லெதிர்ந்துசெய்கிற. சண்டையைப்போல ரத்தம்போற்
சிவந்த நிறத்தைக்கொண்ட பறிக்குமலரைப்போலுங்
கொண்டையையுடையசேவற்சண்டை இளைய ஆட்டுச்
சண்டைவிட்டு அந்தவெவ்விதான சண்டைவேடிக்கை
பார்த்துக்கொண்டுநிற்பார்கள். அக்கோழிகள்ஆடுகளுக்
குண்டாகின்ற காயங்களைக்கொலையென் றெண்ணார்கள்.
பெற்றதாய்மார்களுக்குமுத்துக்கொப்பானமிக்கபேதை
ப்பருவப்பெண்கள் பெரிதானநீரையுடைய வைவையா
ற்றில்தோன்றுகிற வெள்ளைமுத்துகளாலேசெய்த சிறு
வீடுகள்நடக்கிறபோதழிய அதற்குக் கோபங்கொண்டு
பார்த்துக்கண்ணீராகியமுத்துகளுதிர எறிந்தஒளிமணி
மாலைகள்தடுக்க தெளிந்த முத்தைப்போல நகைத்துக்
கொண்டு செல்வப்பிள்ளைகள் வீதிகளிலே சிறுதேருரு
ட்டுவார்கள். கொடிகளிலே மேகங்கள் சஞ்சரித்துலாவு
கின்ற அந்தப்பெரிதானமதுராபுரிக்குள்வடகீழ்த்திசை
யில் முடிமேலேவேப்பம்பூவாசம்வீச தேன்விரிகிறஆ
த்திமாலையும் பனைமாலையும் அடிமேல்வாசம்வீசப் பா
ண்டியர்கள்பரம்பரையாக அரசாட்சிசெய்கிற இடிபோ
லும் பேரிகைஓயாதொலிக்கின்ற முகவாயிலையுடையஏ
ழுநிலைமாடக்கோயிலிருக்கின்றது. உண்மையாகச்சொ
ல்லுகிற மெய்ஞ்ஞானிகள்உண்டென்று சொல்லுகின்ற
தர்மார்த்தகாமமோக்ஷங்களை இல்லையென்கிற வஞ்சகர்

நாவையறுக்கும் ஆயுதமாக மெய்க்கடவுளாலே சொன்
னவேதப்பிரமாணங்களைக்கண்டு மனந்தெளிந்துபரிசுத்
தர்களாய் மோக்ஷத்தைவிரும்புகின்றசெல்வரானவேதி
யரிருக்குமிடமானவீதியை இனிச்சொல்லக் கடவோம்.

தருப்பைக்கயிறு இடையிலேவிளங்க பொன்னி
றத்தைக்கொண்ட தாமரைமலர்மாலை குடுமியிலேதொ
ங்கியசைய வஸ்திரம்செருகுதலுடனே முன்கொய்தது
ம்தொங்க பஞ்சினூலாற்செய்த முப்புரிநூலின் மான்
றோலுங்கூடினமார்பும் பலாசக்கோல்கையிலேகொண்
டு குறைவில்லாமல் நான்குவேதங்களுங்கற்பவர்கள் நி
லைகளேவீடுகளெல்லாம். அக்கினிஹோத்திரஞ் செய்கி
றபிராமணர்களுடைய சிறுபிள்ளைகள்பழகுகின்ற தெய்
வவேதத்தை நாவிலே உருச்சொல்லிக்கொண் டிருக்க
அதுகேட்டுக் கிளிகள்மாத்திரமோ கற்றுக்கொள்வனஅ
வற்றுக்கு வேறாகவுள்ள பூவைகளும் கற்றுக்கொண்டு
தேவருலகத்திலிருக்கிறபுதியமந்தாரச்சோலைகளிலுலா
வுகின்றகிளிகளுக்கெல்லாம் குற்றந்தீரக்கற்றுக்கொடுக்
கும். வேதங்களும் வேதாங்கங்களும் தருமசாஸ்திரங்க
ளும் புராணபேதங்களான நூல்களும் தெரிந்தவர்களா
லும் பிறமதங்களையவல்ல வாதமும் பிறர்மதமேற்கொ
ண்டுமறுத்தலும்தன்மதத்தைநிலைநிறுத்தவல்லஞானமு
முடையவர்களாலும் கழகமெல்லாநிறைந்திருக்கின்றன
(கழகம்-கல்விச்சபை) உறியிலேஅடங்கின கமண்டலத்
தைக்கையிலேகொண்டுகாவிக்கல் தோய்த்த வஸ்திரமு
டுத்திகீழேஊறுகிறவுயிர்களுடையகொலைக்குஅஞ்சிநட
க்கிறநடையும்அஞ்ஞானம்போகவெட்டுகின்றஒளியைக்
கொண்டமழுவாள்போலக் கோவணமுலரக்கட்டினத
ண்டமும்கொண்டுவேதாந்தப்பொருளையல்லாமல் வே
றொன்றையுநம்பாதபெரியதவத்தினர்களிருக்கிறமடங்க
ளேஎவ்விடமும்விளங்கும்.அடுப்பிலுண்டாகியெழுகிற
புகையும்மேல்வீடுகளில்வாசத்துக்கிடுகிறஅகிற்கட்டை
களின்புகையும்யாகசாலைகளிலே உண்டாகிக்கிளம்புகிற
புகையும்ஒன்றாய்க்கூடி விரிந்தசூரியனுடையபிரகாசத்
தைமறைக்க அப்போதுஇராக்காலம்வந்ததென்று எல்
லாரும் தங்கள்செய்தொழிலை விட்டுவிடுதலாலே உமா
தேவியானவள் தேனொழுகுகின்ற கொன்றைமாலையை
த்தரித்த கடவுளுடையகண்களை மூடினகாலம்போலிரு
க்கும். தெய்வத்தன்மையானதிருநீறே பாய்மரமாகவும்
ஐந்தெழுத்தே கப்பலாகவும்கொண்டு வெப்பத்தையு
டைய அழுக்கான இருவினையைக்கொண்ட தேகத்தை
யெடுத்து உழலுகின்ற பிறவிக்கடல்க ளேழையுங்கடந்
து பரமேஸ்வரனுடைய பாதமலராகிய கரையைச் சே
ருகின்ற சைவமாதவர்களிருக்கிற மடங்களையுடைய ஒப்
பில்லாதவீதிவளத்தை இனிச்சொல்லக்கடவோம்.

எவ்விடங்களிலும்சிவபூசைசெய்து இகபரபோக
ங்களை. அடைவார்கள்எவ்விடங்களிலும் சிவனடியார்க
ளைப் பூசைசெய்து எழுவகையான பிறவிகளுந்தீர்ந்து
கொள்வார்கள் எவ்விடங்களிலும் சிவாகமங்களைக்கேட்
டுஇனிவரும் ஆகாமியங்களைத்தடைசெய்வார்கள்எவ்வி
டங்களிலும் சிவவடிவைத்தியானித்து இருண்டமும்ம
லங்களைத்தீர்த்துக்கொள்வார்கள். அழிவில்லாதகடவுள்
சொன்ன சிவாகமங்கள்நூறுயிரமும்ஆராய்ந்து அவ்வா
கமங்களில் சிறந்ததாகியவிதியினாலும்விலக்கினாலும் த
ம்முடையபாதங்களை அடைந்த அடியார்கள்சீஷர்கள்அ
ப்பியாசிகளுடைய பாசங்களையறுத்துவீட்டையருளுகி
ன்ற போதகாசிரியர்கள் பலருண்டு. (போதகக்காட்சி -
போதிக்கும்அறிவு.) வேதங்கள்பொதுவென்றும் ஆகம
ங்கள்சிறப்பென்றும் சிவனாலேபிரித்துமுறையாகச்சொ
ன்ன விதிவிலக்குகளாகிய வாக்கியங்களும் முடிவிலே
சொல்லுகின்றவீடும் ஒன்றுஇரண்டென்கிற பிணக்கில்
லாமல் அமைந்திருக்கிற குறைவில்லாத சிவயோகிகள்
கூட்டங்களும்அனேகம். குழலிசையும்தும்புருநாரதர்
பாட்டிசையும் ஆடிச்சுழலுகின்றகொம்புபோலும் பெ
ண்கள்ஆடலின் ஒலியும், திருஞான சம்பந்தசுவாமிகளு
ம், திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும், ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்தி சுவா
மிகளுமாகிய சைவசமயாசாரிகள்திருவாய்மலர்ந்தருளி
யதமிழ்வேதமாகிய தேவாரங்களின்ஒலியும்திருவிழாக்
களின்பெரியஒலியும்வேதவொலியும் திக்குகளெல்லாம்
செவிடுபடமுழங்கும் பேரிகையொலியும்ஓயாமல் எல்
லாருக்கு முன்னவனாகிய சொக்கலிங்கக்கடவுள் கோ
யில் விளங்குகின்றது. மடங்குதலில்லாமல்ஆகாயத்தை
ப்பிளந்து மேலேவளர்ந்து வெள்ளைவிடைமேல் அழக
ருடைய வெள்ளியம்பலம் விளங்கியெழுகின்ற வெண்
சோதியின் நீட்டமான துவளைந்த வெண்மையானசந்தி
ரனைமாலையாகத்தரித்த சிவபெருமானுடைய ஸ்ரீகைலா
யமானது மூன்றுலகங்களும் ஒடுங்குங்காலத்தில் உயர்
ந்தஉயர்ச்சியை ஒப்பாயிருக்கின்றது. தேனைச்சுரந்து து
ளித்துமலர்களையும்சிந்திவண்டுகள்பாட இலைகளால்நிர
ம்பிச்சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு ஒருபுறத்தில்நின்றுவிரி
கின்றகடம்பமரமானது பெருகிக்கண்ணீரைச்சிந்தப்பல
மலர்களைத் தூவித்துதித்துவேண்டிநின்று அருச்சனை
செய்கின்றஇந்திரனை ஒத்துவிளங்குகின்றது. வருத்தத்
தைச்செய்கின்ற தீவினைவெப்பந்தீரவுயிர்களுக்கெல்லா
ம்பாதநிழலைக்கொடுக்கும்கடவுளுக்குநீண்டநிழலைச்செ
ய்கிறமலர்களையுடையகடம்பமரத்தில்குழலிசைபோலப்
பாடுகின்றவண்டுகள்கற்பக விருட்சத்திலுள்ள தேனைக்
கொண்டுவந்து கொடுத்து கொதிப்பைச்செய்கிறகாமத்
தையுடையமெல்லியபெட்டைவண்டுகளினுடைய பிண
க்காகியநோயைத்தீர்க்கும். நீர்நிரம்பினகடல்அதுவன்று
இதுவேயென்னும்அகழும் மேகங்கள் சஞ்சரிக்கிறசக்க
ரவாளகிரிஅதுவன்று இதுவேயெனவுயர்ந்தமதிலும்எ
ட்டாயிருக்கிறபருவதங்கள்அவைகள்அல்ல இவைகளே
யெனஅமைந்த கோபுரங்களும்பொன்மலைஅதுவன்று
இதுவேயெனவிளங்குகின்ற ஆகாயத்திலிருந்திறங்கின
இந்திரவிமானமும்கொண்டது மதுரைவேதாந்தங்களு
ம்சந்தேகந்தீரமெய்ப்பொருள் விளங்குகின்ற நாதாந்த
மும்கடந்த ஒரு நடுநிலைப் பொருளாகிய மரத்தைப்
பக்தியுள்ளவர்களாய்த் தியானிக்கிறவர்களுடைய பெரி
யதவம்கொடுக்கின்ற பயனைப்போலப்பலவளங்களும்த
ழைத்திருக்கின்றன. ஐம்பொறிகளுக்கும் ஊட்டுகின்றப
லவகைப்போகங்களும்அதிகமாகப்பொருந்தியிருக்கிறத
ன்மையினாலேஅந்தமதுரையிலிருக்கிறவர்கள்செவ்வை
யானசிவந்தசடையிலேபிறையைமுடித்த நிருமலக்கொ
ழுந்தாகிய சிவபெருமானுடைய வாசனைகொண்டஅன்
றலர்ந்தமலர்போலும் பாதத்தைச்சேர்ந்து வீடுபெற்ற
வர்கள்போல மகிழ்ந்திருப்பார்கள் அந்தமுதற்கடவுள்
தானேஅங்கிருந்து அரசாண்டதினாலே அந்தமதுரைப
துமநிதியைத்தந்தது. அந்தப்பதுமநிதி பலபொருள்க
ளும்நிறைந்தசெல்வத்தைத்தந்ததுஅந்தச் செல்வம்பல
வகைத்தருமமென்றுசொல்லுகிறமின்னைத்தந்ததுஅந்த
மின்நன்மைபொருந்திய புகழைத்தந்தது. எழுவைவெ
ன்றதோள்களையுடையசிவலோகமென்று எல்லாருந்து
திக்கநிலைகொண்ட இந்தமதுரையில் மேலுலகத்திலும்
சிறந்தநன்மையைக்கொண்ட பலசெல்வங்களும் இருக்
கின்றவற்றை அதிசயித்துப்பார்த்து மனத்தில் பொரு
மைதீராமையினாலே தேவர்கள் இன்னமும்கண்ணுறங்
காமல் விழித்துக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். வாசனைவி
ரிந்தவேப்பமாலையணிந்த உக்ரபாண்டியன் வெற்றிவே
லைவிட்டுக்கடலைவென்றதும் தலையையுடைத்து இந்திர
ன்கெருவம்போகவென்றதும் மேகங்களுக்கு விலங்கிட்
டதும் பொன்மலையை வென்றதும் இந்தமதுரையாகிய
இடவலிமையாலல்லவோ ஆம். எங்கும்நாக்குகளும் எ
ங்குங்கண்களும்ஆக-எங்கும்தங்கிய பெரியசோதியைய
ல்லாமல் இந்தவொப்பற்றமதுரைச்செல்வத்தை ஆயிர
ம்கண்ணுள்ள இந்திரனும் ஆயிரம்நாவுள்ள ஆதிசேஷ
னும்பார்க்கவும் சொல்லவுங்கூடுமோகூடாது. புண்ணி
யத்தைச்செய்கின்ற வுலகத்தார்அந்தப்புண்ணியத்தினா
லேவருகிற போகங்களைக்கொண்டு மகிழ்வடைகிறவுலக
ம்சுவர்க்கலோகமென்று சொல்லுவார்கள். எப்போது
ம்புண்ணியத்தைச்செய்கிறஉலகமும் அந்தப்புண்ணிய
த்தால்வருகிற போகங்களைக்கொண்டு மகிழ்வடைகிறஉ
லகமும் மதுராமாநகரமேயல்லது வேறில்லை, கனிந்த

இராகம்போலும் சொல்லையுடையபெண்கள்தந்தியிசைப்பாட்டினாலே தேவருண்கிற கனிந்த அமுதத்தையும் வெறுக்கும்படி காதைத்துளைசெய்தூட்டவுண்டும் பெண்களில்அமுதம்போலச் சிறந்தவர்களுடையபெருமைபொருந்தியஆடலைப்பார்க்கக்கண்களைவிட்டும் அளவில்லாதபேர்கள் இப்படிப்பொழுது போக்குவார்கள். கலவியேகாரணமாகப்பிணங்கிக் கண்ணீரிலேமுழுகினபெண்கள் பிணக்குத்தீருஞ்சமையம்பார்த்துப் புணர்முலைப்போகத்தை அனுபவித்தும் நித்தாநித்தமாகிய பொருள்களைக்கண்டு செவ்வையானதருமமும் தானமும்கற்றோர்கள்கைகளிற்கொடுத்தும் கணக்கில்லாதவர்கள் இப்படிப்பொழுது போக்குவார்கள். மீன்போலுங்கண்களையுடையவளது நாயகனையெதிர்ப்பட்டும் மூன்றுகாலமும்வந்தனைசெய்தும் பரமசிவன்பூசையைக்கிரமப்படிசெய்தும் வேதங்கள்முடிவுசெய்தும்அறியப்படாதவன் செய்த திருவிளையாடல்களைக்கேட்டும்தியானித்தும் அடியார் பூசைசெய்தும் இப்படியும் பலரும் பொழுது போக்குவார்கள். கற்கவேண்டும் நூல்களைக்கற்றும்அவைகளைக்கேட்டும் அந்த நூல்களின் கருத்துமனத்துக்குத்தோன்றச்சொல்லிலக்கணம் பொருளிலக்கணங்களையெண்ணியும் தம்மைக் கேட்பவர்களுக்குப்போதித்து மனத்திலுள்ள சந்தேகங்களைத்தீர்த்தும் இராக்காலம்வந்தபோதும் பகற்காலம் வந்தபோதும் சச்சிதானந்தமாகியஅதிசயவெள்ளத்தில் முழுகாமல்முழுகி இப்படியும்சிலர் பொழுதுபோக்குவார்கள். தனக்குவப்பும்உயர்வும்இல்லாத ஒருவனே காவியத்துக்குத்தலைவனாக முன்னோர்கள் சொன்னவெல்லாம் அந்தக் காவியத் தலைவர்களுக்கெல்லாம் உபசாரமாக வல்லவோ அப்படிமெய்யாகத் தனக்கு ஒப்பும் உயர்வும் இல்லாத கடவுளே சௌந்தரபாண்டியனாக இந்த மதுரைக்கு அரசனானான் அதனாலே இந்தக் காவியத்துக்கும் தலைவனானான் என்பது உபசாரமன்று மெய். இந்தக்காவியத்தலைவனது பெரியகுணத்தைமற்ற அரசர்கள்தேவர்களைப்போல மதித்துப்புகழ்ந்துசொல்லக்கூடுமோகூடாதுஏனென்றால்அவனது ஆணைப்படியே நடக்கின்றது இந்தலோகமென்றால் எப்படி அவன்பண்பைச்சொல்லமாட்டுவேன்ஆனாலும்இனிஅந்த ஆதியங்கடவுள் விளையாடினதிருவிளையாடல்களின்வரலாற்றைவரிசையாகச் சொல்லத்தொடங்குவேன்.

மதுரைத்திருநகரப்படலம் - முற்றியது.

திருக்கைலாசப்புகழ்ச்சி.

கலிநிலைத்துறை.

வரங்கடந்தருளெனமுதுவானவர்முநிவோர்
கரங்கடந்தலைமுகிழ்த்திடக்கருணைசெய்தவிச்சை
யுரங்கடந்துளையுணர்வெலாங்கடந்தருமறையின்
சிரங்கடந்தவனிருப்பதுதிருக்கயிலாயம்.

(இதன்பொருள்.)

வரங்கள் அளித்தருளுமென்று முதியதேவர்களும் கைகளைத்தமது சிரசுகளின்மேற்குவித்துவைத்துக்கொண்டு (துதிசெய்யக்) கிருபைசெய்துஅஞ்ஞானவலிமைக்கடந்து மனவாக்குகளையுங்கடந்து அரியவேதத்தின் சென்னியையுங்கடந்த பரமசிவன் வீற்றிருப்பதற்கு ஸ்தானமாயிருப்பது ஸ்ரீகைலாசமென்னுந்திருமலை=எ-று.

இந்திராதி தேவர்கள் பதவியும் தாமரைப்பூவில்வாசஞ்செய்யும் பிரமனதுபதவியும் சக்கராயுதத்தையுடைய திருமாலினது பதவியும் ஆகிய விவையெல்லாம் நாசமுறுங்காலத்தும் தான்நாசரகிதமாய் ஊழிதோறும்அம்மலை வளராநிற்கும். பின்னும்அரம்பையர்கள்நடனஞ்செய்யும்ஒலியும், வீணைமுதலியநரம்புக்கரு

விகளின்ஒலியும், மத்தளமுதலியதோற்கருவியின்ஒலியும், அநேகம்யானைகள்வீறிடும்ஒலியும், அருவியாற்றின் ஒலியும்நீங்காமல் ஆகாயத்திலும் திக்குகளிலும்சென்று நிரம்பிநிற்கும். பின்னும்அவ்விடத்தில்இருக்கும்மஹரிஷிகளுக்குப் பரமசிவன் தனது சாரூப்பியத்தைத்தருவதுபோலவிபூதிபூசி யிருத்தலாலும் அந்தப்பரமசிவனை தன்னகத்தேகொண்டு அசைவில்லாதிருத்தலாலும்பெருகிவரும்நீரையுடையகண்களாலும் அத்திருக்கயிலாயமலையும் தனதுருவத்தையருளுவதாயிருக்கும். பின்னும்அவ்விடத்தில் வெள்ளைவஸ்திரத்தைவிரித்தாற்போலக்கல்லென் றொலித்துவருகிற அருவியாற்றை யல்லது வேதாந்தமுடிவில்விளங்குகின்ற பரஞ்சோதியைத் தரிசித்துவளருகிற மஹரிஷிகள் கண்களும்ஆநந்தக்கண்ணீராகிய ஆற்றைக்கொண்டுவளரும் பின்னும்கோட்டுப்பூநிலப்பூநீர்ப்பூகொடிப்பூஆகியநால்வகைமலர்களைக்கொண்டும்உள்ளங்கனிந்து வருகிறபாடல்களாகியபூக்களைக் கொண்டும்நமது கடவுளாகியசிவபெருமானுடையதிருவடிகளிலே அருச்சிக்கிறமஹரிஷிகள் கூட்டங்களும் ஒருபக்கத்தில்சூழ்ந்திருக்கப்படும். பின்னும் யானைகளும் புலிகளும்படங்களையுடைய பாம்புகளும் தங்கள் முன்னோர்களாகிய ஐராவதமுதலியனவும் வியாக்கிரபாதரும் பதஞ்சலியாரும் போற்றுதலான திரிநேத்திரதாரியாக மெய்யானதபோதனர்களை நினைத்து பத்திபண்ணமேலுலகமும்இவ்வுலகமும்புகழத்தக்கது.

புராணவரலாறு.

எப்பொழுதும்அளவுசொல்லப்படாத பெருமையையுடைய அந்த வெள்ளிமலைமேல் நீலகண்டனாகிய தேவரைக்காத்த அந்தப்பரமசிவன் கோயிலுக்குமுன்னேசிவதீர்த்தங்களில் சிறந்ததாயிருக்கும் தீர்த்தக்கரையில்சந்திரகாந்தக்கல்லில் நவரத்தினங்களைப்பதித்துதேவதச்சனாற்செய்த ஆயிரக்கால் மண்டபம்ஒன்றுண்டுஅந்தமண்டபம் நக்ஷத்திரங்களுடனேபூரணச்சந்திரன்வந்துதரிசனஞ்செய்வதற்குச் சமையம்பார்த்துக்கொண்டிருப்பதுபோல விளங்கும். அதில்வேங்கையாசனத்தின் மேல்பதினெண்புராணமும் அருளிச்செய்த சூதபுராணிகர்எழுந்தருளியிருந்தார்அப்போது அந்தச்சிவதீர்த்தத்தில் வந்துஸ்நாநஞ்செய்து சந்தியாவந்தனமுதலிய அநுஷ்டானங்களைச்செய்து சந்திரசேகரனைத்தியானித்துத்துதித்துக்கொண்டு சம்புபத்தன்-சதாநந்தன்-உத்தமன்-மகோதரன்-உக்கிரவீரியன்-பிரசண்டன் - முதலான முனிவர்களெல்லாரும் பரமசிவனிடத்து மிகுந்த அன்பினரான சூதபுராணிகரைவணங்கித் துதித்து ஒருகாரியத்தைவினவத்தொடங்கினார்கள்.

வேதம், ஆகமம், புராணம், மிருதிமுதலாகச்சொல்லுகின்ற சாஸ்திரங்களின் நிச்சயார்த்தம் உலகங்களையெல்லாம்பெற்ற பார்வதிநாயகனே பரமென்று ஆராய்ந்தறிந்த பெருமையையுடையமெய்ஞ்ஞானமஹரிஷியே உமக்கு நாங்கள் சொல்லிக்கொள்வதொன்றுண்டு அஃதென்னவென்றால் மேரு- மந்தரம்-கைலாயம்-ஸ்ரீசைலம் முதலான இடபவாகனத்தின்மீதேறுகின்ற சிவலோகத்தையுடையவன் வாசம்பண்ணுகிற தலங்கள் அநேகம் எல்லாரும்அழிவில்லாத போகத்தையும் மோக்ஷத்தையும்அடையச் செய்வனவென்று அந்தத்தலங்களின் காரணமும் மகிமையும்எங்கள் மனத்துக்கிசைய அருளிச்செய்தீர் அப்படிஐயம், திரிபு, அறியாமை ஆகியகுற்றங்கள் போக நீர் அருளிச்செய்தும் நாங்கள் சிற்றறிவுடையவர்கள் ஆகையால் தெளிந்திலோம் இன்னமும் நாங்கள்மயக்கத்தையுடையோமாக இருக்கிறதினாலே அந்தமயக்கந்தீர அருள்செய்யவேண்டும்அதாவது சிவஸ்தலங்களுக்குள்ளேசிறந்ததலமும்சிறந்ததீர்த்தமும் வேண்டினோருக்குப்போகமோக்ஷங்களை அருளுகின்ற மூர்த்தியும் ஆகவேதாந்தங்களின் அறிவுக்கெட்டாதிருக்கிறபரஞ்சோதியுடையஒருதலத்தைச்சொல்லவேண்டுமென்றார்கள். அப்படியவர்கள்சொன்னபோது அவர்களுக்குமுன்னே முகமலர்ந்து சூதபுராணிகரும் சிவஸ்தலங்களுக்குள் விசேடமானதை ஆராய்ந்துபரமசிவனுடைய தலங்களில் கேட்டவுடன் மோக்ஷத்தைத்தருவதாகிய ஒருதலமுண்டு அதாவதுபதினெண்புராணத்திலொன்றாகிய காந்தம் ஆறுசங்கிதையையுடையது அவ்வாறும்சனற்குமாரரும்-சூதரும்-சங்கரரும்விஷ்ணுவும்-பிரமனும்-சூரியனும் தங்கள்தங்கள்பெயரினாற்சொல்லப்பட்டன. அவற்றில்சங்கரசங்கிதையைப் பரமசிவன் பார்வதிக்குச்சொல்லும்போது அவள்மடியிலிருந்துகுமாரக்கடவுள் நன்றாகத்தெரிந்தார். அவர்தம்மை வழிபடுகின்றஅகத்தியமுநிவருக்கு உபதேசித்தநாள்முதல்அகத்தியசங்கிதையென்று பெயராயிற்று அந்த அகத்திய சங்கிதை பரமசிவனுடைய திருவடிநிழலாகியபேரின்ப வீட்டைத் தருவதாகிய ஒருதலத்தைவிசேடித்துச்சொல்லுகின்றது. அப்படி விசேடித்துச் சொல்லுகிறதலம் எதுவென்றால் திருவாலவா யென்றொருவர் சொல்லக் கேட்டவுடனேமோக்ஷத்தைத்தருவது என்றருளிச்செய்த சூதபுராணிகரைமோக்ஷசிந்தையையுடைய முநிவர்களெல்லாரும் அந்தத்தலத்தை இன்னதென் றருளிச் செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க வியாசர் மாணாக்கராயசூதமுனிவர் முறையாகச்சொல்லத் தொடங்கினார்.

பிரமதேவன்சாஸ்திரோக்தப்படி அசுவமேதயாகம்செய்யவேண்டி இறக்க முத்தியைத்தரும் காசியினி

டத்தில் தனதுபுத்திரருடனே முன்னொருகாலத்தில்அகத்தியன்-வியாசன்-நாரதன்-சனகன் - சனந்தனன்-சனற்குமாரன்-கௌதமன்-பராசரன்-வாமதேவன்-வான்மீகி-வசிட்டன்-சுகன்முதலான முநிவர்களுடனேசென்றுபத்துஅசுவமேதயாகம்முடித்து யாகஞ்செய்வித்த அம்முனிவர்களுக்குச்செய்யும்உபசாரங்களெல்லாஞ்செய்துசத்தியலோகத்துக்குப் போனபின்பு அந்த முநிவர்களெல்லோரும் காசிவிசுவநாதசுவாமியைத்தரிசித்து வணங்கிப் பின்பு அங்குள்ள முத்திமண்டபத்தில் தர்மார்த்தகாமமோக்ஷங்களைச் சனகாதிகளுக்கருளிச்செய்த தக்ஷிணாமூர்த்திசந்நிதியிலிருந்து நாரதமஹா முநிவரைப்பார்த்து தலம்-தீர்த்தம்-மூர்த்திஎன்கிறமூன்றுஞ்சிறந்தனவாகிய ஒருசிவஸ்தலத்தைச்சொல்லியருளவேண்டுமென்ன அந்தநாரதபகவான் கலை ஞாநங்களெல்லாந்தெரிந்த சனற்குமாரரிடத்தில் தெரிந்துகொண்டவர் வேதவியாசராதலால் அவரிடத்தில்வந்தனைவழிபாடுடனே கேளுங்களென,அந்தவேதவியாசர்சுப்பிரமணியரிடத்தில் வேதாகமங்களெல்லாம் தெரிந்துகொண்டவர் அகஸ்தியராதலால் அவரைக்கேளுங்களென்ன அம்முநிவர்கள் அகஸ்தியரைவணங்கி வாதாவிவில்வலனைக்கொன்றதருமசுவரூபியாய் விந்தகிரியையடக்கினதவமலையே ! அலைகடலைக்குடித்த கிருபைக்கடலே அருமையானமுத்தமிழைப்பொழிந்தமேகமே ! தராசுமுனைபோலேதென்திசையைச் சமமாகச்செய்தஆதாரமே! என ஆயிரம் வேதம்போலத் துதிசெய்து மூவகைச் சிறப்புள்ள ஒருசிவஸ்தலத்தை அருளிச்செய்யவேண்டுமென்ன அவர்முகமலர்ந்து மாகனந்தன்என்னும் மறையவனும் அவன் மனைவியும் மக்களிருவரும் மூன்றும்யுகத்தில்பாவத்தாற்கோழிகளாய்ப்பிறந்து முத்திமண்டபத்தில்வந்துமுத்தியடைவனென்றசேவல்களையும், கணபதியையும், முருகக்கடவுளையும், தக்ஷிணாமூர்த்தியையும்வணங்கி அங்கயற்கண்ணியையும், சோமசுந்தரக்கடவுளையும் தியானித்துச்சமாதிகூடி ஆனந்தபரவசமாகி உமாதேவிக்குப் பரமசிவன்அருளிச்செய்த சங்கரசங்கிதையை எனக்குச் சுப்பிரமணியக்கடவுள்உபதேசித்தார். அந்தச்சங்கரசங்கிதையில் செய்யக்கூடாத தவங்களெல்லாஞ்செய்துமனந்தெளிந்துமிகவும்அருமையாகப்பெறுகின்றமோக்ஷத்தை எளிதாகக்கேட்டவுடனே பெறச்செய்யும் ஒருதலமுண்டு அது மூன்றுசிறப்பு முள்ளது எல்லாச் சிவஸ்தலங்களினுஞ்சிறந்தது வேதார்த்தமாகி விளங்குகின்றபரமசிவம் அருளுருக்கொண்டு அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்செய்தருளின திருவாலவாயென்னுந் தலம் மண்ணுலகில் சிவலோகமென்றுசொல்லப்படும்அம்மூவகைச்சிறப்புமுள்ளதலமகிமையைமுருகக்கடவுளெனக்குச் சொல்லியபடியே சொல்லுகிறேன் முநிவர்களே நீங்கள் பராமுகமின்றிக் கேளுங்களென்று சொல்லத் தொடங்கினர்.

தலவிசேஷம்.

திருநேத்திரதாரியாகிய பரமசிவனுக்கு அன்புள்ள முநிவர்களே! நீங்கள்விரும்பிக்கேட்டதலம்இப்போதுசொன்ன திருவாலவாயேயாம். அந்தத்தலத்தில்பொன்போலும் நிறத்தையுடைய இதழ்களுடனே மலர்ந்த தாமரைத்தடாகமும், அழகிய சிவந்தசோதியானஞானத்திரள்போல வுண்டாகியஒருசிவலிங்கமும் உண்டு,அந்தத்திருவாலவாய்க்கு நிகரான ஒருதலமும், தெய்விகமான மணம் பரிமளிக்கின்றபொற்றாமரைத்தீர்த்தமும் அந்தத் தீர்த்தத்தின் பக்கத்தில் ஞானரூபமாய் விளங்குகின்றசோமசுந்தரக்கடவுள்போல் இகபரபோகமும், அழியாதவீடும்; தருகின்றகடவுளும் திரிலோகத்தினுமில்லை இதுசத்தியம்.தலம்.தீர்த்தம், மூர்த்திஎன்னுமூன்றில் முன்னர் தலமான்மியத்தைச் சுருக்கமாகச் சொல்கின்றேன். எப்படியென்றால் எல்லா வுலகங்களிலும் புண்ணியக்ஷேத்திரங்களே அதிகம் அந்தப் புண்ணியக்ஷேத்திரங்களிலும் சிவக்ஷேத்திரம் அதிகம் அந்த சிவக்ஷேத்திரங்களிலும் அறுபத்தெட்டுச் சிவஸ்தலங்கள் அதிகம் அந்த அறுபத்தெட்டிலும் பதினாறு தலங்கள் அதிகம் அந்தப்பதினாறிலும் நான்குதலம் அதிகம் அவையாவன.=சிதம்பரம்-காசி-காளத்தி- திருவாலவாய் ஆகிய இந்நான்கினும் திருவாலவாய் அதிகம் எப்படியென்றால்=சிதம்பரம் தரிசிக்கமுத்தி, காசி அங்குயிறக்க முத்தி, காளத்தி பூசிக்கமுத்தியைக்கொடுக்கும், திருவாலவாய் கேட்டவுடனே இகபரபோகமோக்ஷங்களைக்கொடுக்கும், இதையல்லாமல் பரிபூரணமா யெங்குநிறைகின்ற பரமசிவன் சிவஸ்தலங்களையெல்லாம் உண்டாக்குதற்காக முன்னே இந்தத் திருவாலவாயை யுண்டாக்கி அதில்வாசஞ்செய்தருளினர். ஆதலால் திருவாலவாயென்னக்கேட்டவர்களே அறத்தைப் பெறுவார்கள். திருவாலவாயென்று தியானித்தவர்களேபொருளைப்பெறுவார்கள். திருவாலவாயில் சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தரிசித்தவர்களே இன்பநலத்தைப் பெறுவார்கள். திருவாலவாயில் எப்பொழுதும் வசிப்பவர்களே மோக்ஷவீட்டைப்பெறுவார்கள். இன்னமும் கங்காநதிசூழ்ந்துவருகிற காசிமுதலிய ஸ்தலங்களில் வசிப்பவர்க்கு விதேகமுத்தியைக் கொடுக்கும். வையைநதிசூழ்ந்த திருவாலவாய் வசிப்பவர்க்கு முன்னே சீவன்முத்தியைக்கொடுத்து பின்பு விதேகமுத்தியும் கொடுக்குமாதலா

ல் மகிமையால் திருவாலவாயே அதிகம் இந்தச்சிவன்முத்திபுரமாகிய திருவாலவாய்க்கு நிகரானதலங்கள் எந்தலோகங்களிலும் இல்லை அதற்கதுவே ஒப்பாகும்ஆதலால் இந்தத்தலத்தைவிட்டு வேறு தலங்களில்சென்று தவவிரதங்களைச் செய்பவர் கையிற் கிடைத்த பாற்சோற்றைவிட்டுப்புறங்கையைநக்குகின்றவர்களை ஒப்பாவர் ஆகையால் இந்தத்தலமகிமையைச் சொல்ல வல்லவர் யாவர் ஒருவருமில்லை இன்னும் வேறு தலங்களிற்சென்று அசுவமேதம்-வாசபேயம்-சோடசாகம்- அக்கினிட்டோமம்-இராஜசூயம் முதலிய யாகங்கள் செய்துமுடித்தபலனும் தெரிசபூர்ண முதலியவிரதங்கள் செய்த பலனும் எள்-நெய்-அன்னம்-கன்னி-குதிரை-தேர்-யானை-வீடு-பசு-வெள்ளி-பொன்-ஆபரணம் - வஸ்திரம்-விளைநிலம்-அடிமைமுதலிய தானங்கள்செய்த பலனும்காசிமுதலிய ஸ்தலங்களில் வாசம்பண்ணிய பலனும்-கங்கை-யமுனை-சரஸ்வதி-காவேரி-கிருஷ்ணை-துங்கபத்திரி-பாலி-தாம்ரபரணி முதலாகிய தீர்த்தங்களாடினபலனும் இந்தத் திருவாலவாயில் எப்போதும் வாசஞ்செய்கிறவர்களுக்குக்கிடைக்கும். இன்னம் வேறிடங்களில்செய்த பிரமகத்தி-திரவியசோரம் - கள்ளுண்டல் - குருபத்தினியைப்புணர்தல் முதலிய பாவங்களெல்லாம் இந்தத்தலத்தில்வந்து வசிப்பவர்க்குத்தீரும் வேறு தலங்களில் மாசந்தோறும்செய்த சாந்திராயண விரதபலன் இந்தத்தலத்தில் ஒருராத்திரியுண்ணும்உணவினாலுண்டாகும் வேறுதலங்களில் ஒரு மாதப்பட்டினியால்வரும்பலன் இந்தத்தலத்தில் ஒருநாள் பட்டினியால் உண்டாகும் வேறுதலங்களிற்சென்று நான்குமாதம் விரதஞ்செய்யும்பலன் இந்தத்தலத்தில் அநுஷ்டிக்கிற ஒரு அஷ்டமிவிரதத்தா லுண்டாகும், வேறு தலங்களிற் சென்று ஆறுமாதஞ்செய்யும் விரதபலன் இந்தத்தலத்தில் ஒரு சோமவாரவிரதத்தாலுண்டாகும் வேறுதலங்களில்ஒருவருஷம் ஆகாரமில்லாமல்செய்கிறவிரதபலன் இந்தத்தலத்தில் ஒருமஹாசிவன்ராத்திரி விரதத்தால் உண்டாகும் இன்னும் இந்தத்தலத்தில் இந்திரியநிக்கிரகஞ்செய்து மூன்றுகாலமும் திருப்தியாகஉண்டு சுகித்திருந்தாலும் வாயுபக்ஷணம்பண்ணிச்செய்கிறபெரியதவத்தையுடையவனாவான் இந்தத்தலத்தில் யாராகிலும் பிராமணருக்கு ஒருசுயம்பாகம் தவசிகளுக்கு ஒரு பிக்ஷைகொடுத்தால் வேறு தலங்களிற்செய்த சோடசமஹாதானபலனைப்பெறுவார்கள். இன்னமும்எக்காலமும்எல்லாத்தலங்களிலும் வாசம்பண்ணினபலனும் எல்லாத் தீர்த்தங்களினும் ஸ்நாநஞ்செய்தபலனும் பலவிதமானபூசைசெய்த தவப்பலனும்பலவகைத்தவத்தால்வரும்பலனும் பலவகைமந்திரசெபம் பண்ணினபலனும் பலவகை நூல்களைக்கேள்வியால் ஆய்ந்துணர்ந்தபலனும் பலவகை யோகஞானங்களை அநுஷ்டித்தடங்கியபலனும் இந்தத்திருவாலவாயில்எப்போதும் வசித்திருப்பவர்கள்பெறுவார்கள். ஆதலால்இந்தத்தலமகிமையைத்தெரிவது பரமசிவமேஎன்பதனாலேஇருவினையையொழிக்கவேண்டுபவன் இந்தத்தலத்திற்சென்று வாசஞ்செய்யவேவேண்டும்.

முன்னொருகாலத்தில் பிரமதேவன் கைலாயமுதலிய தலங்களெல்லாம் ஒருதட்டிலிட்டு இந்தத்திருவாலவாயைஒருதட்டிலிட்டுநிறுத்துப்பார்க்கும்போதுதிருவாலவாய் மிகவுங்கனமாவிருந்ததைக் கண்டுஉலகத்தில் சிறந்ததலம்இதுவேயென்றுபுகழ்வானானால் இந்தத்தலப்பெருமையைச் சொல்லவல்லவர்கள்யார், பின்னும்நல்லோர்கள் இந்தத்தலத்துக்குப்பேர் சிவநகரம், கடம்பவனம், ஜீவன்முத்திபுரம், கன்னிபுரம், திருவாலவாய் பூலோகசிவலோகம்; சமஷ்டிவிச்சாபுரம்; கூடல்,துவாதசாந்தத்தலம் என்றுகாரணங்கொண்டு சொல்லுவார்களென தலவிசேடத்தைச் சொன்னஅகத்தியருக்கு முன்னிருந்துகேட்ட முனிவர்கள்மிகவுமதிசயத்தையடைந்துஐயா ? தலப்பெருமையை நன்றாய்ச்சொன்னீர் நாங்கள்கேட்டுத் தேகமெடுத்தபிரயோசனத்தை இன்றடைந்தோம் இனிதீர்த்தவிசேடத்தை அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்ன அகஸ்தியர் முறையே சொல்லத்தொடங்கினார்.

தலவிசேஷம்-முற்றியது.

தீர்த்தவிசேஷம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணகன்குடுமிமாடக்கடிபொழிலாலவாயின்
அண்ணலம்பெருமையாரேயளப்பவரவிர்தண்முத்த
வெண்ணகையுமையாளன்புவிளைமுகச்செவ்விபோலத்
தண்ணறுங்கமலம்பூத்ததடப்பெருந்தகைமைசொல்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

இடமகன்றசிகரங்கள்பொருந்திய வீடுகளையுடைய்வாசனைதங்கிய சோலைகள்சூழ்ந்ததிருவாலவாயில்வீற்றிராநின்ற சோமசுந்தரக்கடவுளுடையபெருமையை எவர்கள் அளவிட்டுச்சொல்லத்தக்கவர்கள் பிரகாசமுற்றமுத்தம்போல் வெண்மையாகியநகையையுடைய பார்வதிதேவியின் அன்புவிளைகின்ற திருமுகத்தின் அழகினைப்போலக் குளிர்ச்சிபொருந்திய பரிமளியாநின்ற தாமரைமலர்பூத்த தீர்த்தத்தினது மிகுந்த பெருமையைச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

நதிகளுக்கெல்லாஞ் சிரேஷ்டமாகிய கங்கை காவேரிமுதலியநதிகளும் இந்தநதிகளுக்கு வேறுருவமாகிநதிபதியென்கிற ஆற்றுநீர்ஊற்றுநீர் மேகநீர்கூடியகடலும் மற்றத்தீர்த்தங்களும்மேகங்களும் உண்டாதற்கு முன்னே தம்மை அபிஷேகம்பண்ணுவித்தற்கு சோமசுந்தரக்கடவுள்தாமே உண்டுபண்ணியதீர்த்தம் அதெப்படியென்றால் அந்தச் சோமசுந்தரப்பெருந்தகையார் ஆதிகாலத்தில் தமதுசச்சிதானந்த சுவரூபத்துக்குத்தக் கதிரிநேத்திரமும் அரவாபரணங்களும் சந்திரசேகரமும் சூலமும் கபாலமும் அங்கயற்கண்ணி யமர்ந்தபாகமும் விளங்கவிடைத்தேவர்மீதெழுந்தருளிவிநோதமாகப்பின்னுமுன்னும்பக்கங்களிலும் நந்திதேவர்முதலிய கணங்கள்சூழச்சென்று தமதுதிருமேனி ஒளியினாலே எட்டுத்திக்கும்விளங்கப்பாதாளலோகமும்சுவர்க்கலோகமும் பிரமலோகமும் விஷ்ணுலோகமும் அதற்குமேலாகியதமது சிவலோகமும் உலாவிவிளையாடித்திரும்பும்போது இந்திரனும், பிரமனும் விஷ்ணுவும், முன்னேவந்து வணங்கித்துதிக்க அவர்களுக்கு வெறுப்பில்லாத இன்பத்தைக்கொடுத்து பின்பு தமதுலோகத்துக்குவந்துதம்மைநீங்காதகணங்களுக்குத்திருவருள் செய்துஇலிங்கத்திலெழுந்தருளும்போதுநந்திதேவர்முதலியசிவகணத்தவர் எல்லோரும் வணங்கிஅநேகவகையாற்றுதித்துகேட்டுக்கொண்டதாவது, சுவாமிஇந்தஇலிங்கசுவரூபத்துக்குஅபிஷேகம்பண்ணவும் அடியேங்களெல்லாம் ஸ்நாநம்பண்ணிப் பரிசுத்தராகவும் உலகத்தில் தீர்த்தங்களும் நதிகளுமில்லைஆதலால்இம்மைமறுமைப்பலன்களைத்தருவதாகஒருதீர்த்தம்இவ்விடத்தில்உண்டுபண்ணவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அவர்கள்நிமித்தம்அந்தஇலிங்கத்துக்கு அடுத்ததென்கீழ்த்திசையில்தமது முத்தலைச்சூலத்தையூன்றினார் ஊன்றுமளவில்பெரியபூமியையும் நாகலோகத்தையும்பிரமனது அண்டகடாகத்தையும்கிழித்தது அப்படிகிழித்தவழியேபெரும்புறக்கடல்போலநீர்பெருக அப்பெருக்கு அதிகப்படாமல்தமதுதிருக்கரத்தால்அமைத்துப்பின்புதமது சடையிலிருக்கிறதெய்வீகமானசுத்தஜலத்தைத்தூவிக்கலந்து மஹாதீர்த்தமாகச் செய்துசுவாமியானவர் நந்திதேவர் முதலானவர்களைப்பார்த்து இந்தமஹாதீர்த்தத்தை எல்லாத்தீர்த்தங்களுக்குமுன்னேநாம் உங்கள்பொருட்டு உண்டாக்கினதால் ஆதிதீர்த்தமென்றும் இனியுண்டாக்குந்தீர்த்தங்களுக்கெல்லாம் மேலாயிருத்தலினால் பரமதீர்த்தமென்றும் இதில்மூழ்கினோர்நல்லமங்கலத்தைப்பெறுதலினால் சிவதீர்த்தமென்றும் ஞானத்தைத் தருதலால் ஞானதீர்த்தமென்றும் மோக்ஷத்தைத் தருதலால்மோக்ஷதீர்த்தமென்றும் இதற்குப்பெயர்கள் இன்னும்இதில் மூழ்கித்தருப்பணஞ்செய்து தானங்கொடுத்து அவ்விடத்திலிருந்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைத் தியானத்துடனே செபித்து நம்மிடத்தில்வந்து வணங்கிவலஞ் செய்து துதித்துஎம்மைச் சந்தோஷிப்பித்தோர்கள் தேகமெடுத்ததினால்அடையவேண்டியபலன்எதுவோ அதை அடைவார்கள் என்பதற்குச்சந்தேகமில்லை.

இந்தத்தீர்த்தத்தினாலே எம்மைஅபிஷேகஞ்செய்யில் பதினாலுலகத்திலுமுள்ள மிகுந்த பெருமையையுடைய எல்லாத்தீர்த்தங்களினாலும் அபிஷேகஞ்செய்தபலனுண்டாகும், இத்தீர்த்தத்தில்வந்துமூழ்கிஇங்கே விளங்குகிற நமதுசுவரூபமாகிய இலிங்கத்தைஉங்கள்மநத்தில்அன்புபெருகப்பூசைசெய்யுங்களென்றுதேவதேவனாகியசிவபெருமான் தாமுமதின்மூழ்கிக்கணங்களையுமூழ்குவித்துஅநாதியாகியஅந்தப்பரிசுத்தலிங்கத்தில் பிரவேசித்திருந்தார் அப்படிப்பட்ட பெருமையினாலே நந்திதேவர்முதலாயினோர் விதிப்படி அந்தச்சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருமுடிமேல்அபிஷேகஞ்செய்துகுற்றமறப்பூசித்துமநத்தில் அபேக்ஷித்தனவெல்லாம்பெற்றார்கள்ஆதலால்அந்தஞாநதீர்த்தத்தைக்கண்டாற்பாவங்களெல்லாநசிக்கும் இஷ்டகாமியங்களெல்லாங் கிடைக்கும் மநம்பொருந்தஅதில்மூழ்கும்போதுமுழுக்கொன்றினுக்குஉலகத்திலுள்ளதீர்த்தங்களெல்லாவற்றிலும்மூழ்கினபலனுண்டாகும்தேகத்தைமண் முதலியனகொண்டுசுத்திசெய்து வருணசூக்க மந்திரத்தைச் செபித்துமூழ்கினால்பரிசுத்தமானபெரியதீர்த்தங்களெல்லாவற்றிலும்மூழ்கிவேதப்பிராமணர் களுக்குத் தானங்களெல்லாங் கொடுத்தபலனைத்தரும்.

பின்னும் இந்தத்தீர்த்தத்தை நினைவின்றித்தீண்டினாலும் பாவத்தினின்றுநீங்கிப்பெறுதற்கரியவீட்டைப்பெறுவார்கள்இதுசத்தியம்எப்படியென்றால்நினைவின்றித்தொட்டாலும் நெருப்புச்சுடாமல் விடுமோவிடாது அதுபோலவாம் யாராயினும்அதின்மூழ்கினோர்ஜீவன்முத்திபெறுவர் அதில் மூழ்கிப்பெறும்பலனுக்கு வருணமந்திரமுதலியமந்திரங்களைச்சொல்லி பெரியசிவஞாநத்தைத்தருகிற ஸ்நாநத்தைச்செய்துபெறும்பலனெல்லாம்ஒப்பாகா அதில் ஸ்நாநமுஞ்செய்து திருவாலவாயுடையானையும் வணங்குமவன் மேலானமோக்ஷத்தையுமடைவான் பலவிதநூல்களிலுஞ்சொல்லிய பரிசுத்தங்களுக்கெல்லாம் மேலானபரிசுத்தனுமாவான் இன்னும் சிவனிடத்தன்பில்லாத பாபியானாலும் அதில் முழுகினோன்சுவர்க்கத்தையடைவான் அன்புள்ளவனாய்மூழ்கித்தேவர்முதலாயினோர்க்கு பிரீதியாகிய அரிசிஎள்ளுதருப்பணம்இவைகள்பொருந்தச்செய்தவன் அன்புடனே எல்லாவேள்விகளுஞ்செய்த பலனடைவான் இன்னும் இந்தஞாநதீர்த்தத்தில் மூழ்கிக்கரையில்இருந்துசெய்கிறவிரதம், பூசை, தானம், தருமம், ஓமம், கவம், செபம், தியானங்கள்மற்றதீர்த்தக்கரையில் இருந்துசெய்கிறஇவைகளுக்குக் கோடிபங்கதிகமாகும்இன்னும், ஜென்மநக்ஷத்திரத்தில் அந்தத்தீர்த்தில் மூழ்கினால் இனிவரும் பிறவிப்பிணியொழியும். சித்திரை-கார்த்திகை-மாசிஆகியமாதங்களில் இதில்மூழ்கி பிதுர்க்களுக்குப் பிண்டங்கொடுத்தவர் தாங்கள்மூழ்கிக்கிடக்கிறபிறவிக்கடலினின்றுங்கரையேறுவர் பின்னும்அதில்முழுகி பிதுர்க்களதுமநமாசுதீரச் செய்யத்தக்க கடனைச்செய்தவர்கள் எத்தனை எள்ளுத்தானம் பண்ணினாலும் ஒவ்வோரெள்ளுக்கு ஆயிரம் வருஷமாக அத்தனை யெள்ளுக்கும் அத்தனை ஆயிரவருஷம் அவர்களை விண்ணாளவைப்பாராவார் இன்னும் மூன்றுலோகத்திலுமுள்ள தீர்த்தங்களெல்லாம் ஆதி தீர்த்தமென்னுங் காரணத்தால் வணங்கத்தக்க இந்தத்தீர்த்தத்தில் எக்காலமும் மூழ்கி அந்தத் தீர்த்தத்தினாலே எக்காலமுஞ் சிவனைப் பூசிப்பார்கள் இந்தப் பிறவிக்கடலைக் கடந்து மோக்ஷக்கரையைச்சேருவார்கள் இன்னும்விடக்கூடாத நித்தியவேள்வியும் பெரியவிரதங்களும் தானங்களும் தவங்களும் தரும்பலன்களும்எல்லாம்இந்தத்தீர்த்தக்கரையிலிருந்து சிவார்ச்சனைபண்ணுவோருக்கு கொடுக்கும்புண்ணியத்தில் கோடியிலொன்றுக்குமொப்பாகா இன்னும்முற்பிறப்பில்பிறவிகள்தோறும் நியமமாக நல்லொழுக்கத்தைக்கொண்டு மெய்யானவிரதமும் தானமும் தவமுஞ்செய்து பரிசுத்தராய் செவ்வையானநல்வழிலேநின்றசித்தருக்கேஅல்லாமல் இப்பிறப்பிற்சென்று நித்தியம்ஸ்நாநஞ்செய்ய இந்தத்தீர்த்தங்கிட்டாது இன்னும்அமாவாசித்தினமும் மாதப்பிறப்பும் கிரகண புண்ணியகாலமும் விதிபாதயோகமும் ஆகியஇந்நாள்களில் இவைகள் புண்ணியகாலமென்றுகருதிமூழ்கி துதிகளும் தருப்பணங்களும் தானங்களும்செய்தல் வேதம்ஓதுதல் ஆகியஇவைகளின்தொகை ஒன்றற்கொன்று அதிக பலன் அம்முறைப்படி நூறாயிர நூறாயிரம்ஓரநந்தமாகும். இன்னும் சித்திரை-ஐப்பசி-இம்மாதப்பிரவேசகாலத்தில் இதில்மூழ்கினால் ஒருபதினாயிரம்பங்கதிகமாம், தை - ஆடி இம்மாதப்பிரவேசங்களில் மூழ்கினால் இருபதினாயிரம் பங்கதிகமாம், சோமவாரத்தில் அமாவாசிவருவது தெரிந்துமூழ்கி வேதமோதுதல் முதலியவற்றைச்செய்தால்அளவில்லாதபங்கதிகமாகும். இன்னும்பிரயாகையில் தைமாதமுப்பதும் முழுகிப்பெறுகிறபலன் இதிலொருநாள் முழுகுகிறவன்பெறுவான். இன்னும் விரதசீலத்தைக்கொண்டு விடாமல் ஒருவருஷம் இதில் முழுகி அங்கயற்கண்ணியையும் சோமசுந்தரக்கடவுளையும் பூசிப்பார்களானால், மலடிக்கும் நல்ல பிள்ளைப்பேறுண்டாகும். இன்னும் எட்டுத்திக்கிலுமுள்ள ஆறுகுளங்களாகிய தீர்த்தங்களெல்லாம் இந்தத் தீர்த்தத்தில் கோடியிலொருபங்குக்கு ஒப்பாகா. இதைக் கண்டால் தருமம். தொட்டால் அர்த்தம். அள்ளினால் காமம். முழுகினால்

மோக்ஷம்உண்டாகும். ஆதலால் அந்தப் பரமசிவன் பெயரிட்ட காரணங்களையல்லாமல் இன்னமும் இந்தப் பரிசுத்தமான தீர்த்தத்திற்குப் பெயர்கள் சுவாமி சடையிலிருக்கிற கங்காசலங் கலந்ததனாலே சிவகங்கையென்றும், எல்லாத்தீர்த்தங்களுக்கும் உத்தமமாய் விளங்குதலினாலே உத்தமதீர்த்தமென்றும் பொன்னிறமானதாமரைமலர்ந்ததனாலே பொற்றாமரை யென்றும், பாபமென்கிற விறகுக்கு அக்கினியாகி தருமத்தைக்கொடுப்பதினாலே தருமதீர்த்தமென்றும், அருத்தத்தைத் தருதலினாலே அருத்ததீர்த்தம்என்றும், காமத்தை யீவதினாலே காமதீர்த்தமென்றும், மோக்ஷத்தை யருளுவதினாலே மோக்ஷதீர்த்தமென்றும் விளங்கும், இன்னும் இந்தத்தலவிசேஷமும், தீர்த்த விசேஷமும் சொல்லக் கேட்டவர்கள் போகமும்மோக்ஷமும் பெறுவார்கள்.

தீர்த்தவிசேஷம்—முற்றியது.

மூர்த்திவிசேஷம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆலவாயலர்ந்தசெம்பொனம்புயப்பெருந்தீர்த்தத்தின்
மேலவாம்பெருமைதன்னைவிளம்புவாரெவரோயங்க
ணீலமாமிடற்றுமூக்கணிராமயன றிவானந்த
மூலமாவிலிங்கமேன்மைமுறையினாலறையலுற்றாம்.

(இதன்பொருள்.)

திருவாலவாயில்மலர்ந்த பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தின் மேலாகியபெருமையையெல்லாம் சொல்லத்தக்கவர்கள்யார் அந்தத்திருவாலவாயில் வீற்றிராநின்ற காளகண்டத்தையும் திரிநேத்திரங்களையும் உடையவனாய் நிராமயனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய ஞானானந்தமயமாகிய பெருமைபொருந்திய மூலவிலிங்கத்தின் மேன்மையையு முறையினால் சொல்லுகிறோம்=எ-று.

மஹாமேருவும், வெள்ளிமலையும், மந்தரமும், கேதாரமும், காசியும்முதலிய தலங்களில் பராபரமானவிலிங்கங்கள் உண்டாகுமுன்னே இந்தக்கடம்பவிருக்ஷத்தினடியிலே யுண்டாகிய திந்தச்சிவலிங்கம் அந்தத் தலங்களிலுள்ள இலிங்கங்க ளெல்லாம் பின்பு அருட்குறியாகிய இதனினின்றும் கிளைகள்போலஉண்டாயின. இந்த விரண்டு காரணத்தினாலும் இந்தத்திவ்வியமான விலிங்கம் மூலவிலிங்கமென்று பெயராய்ப் பிரகாசிக்கும். இந்தமகாலிங்கத்தில் முப்பத்திரண் டிலக்கணமுமுள்ள மந்திரஸ்வரூபியான அழியாத அழகையுடையவன் இடப்பாகத்தில் உமையவளுடனேகூடி யழகா யெப்போதும் விளங்குகின்ற பெருமையைக் கண்டு சோமசுந்தரப்பெருமானென்று தேவர்கள் அழகியதிருநாமம்வைத்தார்கள்.

உலகமெல்லாம் வியாபியாய் சிறந்து விளங்குகின்றவன் அறப்பெருங்கடவுளாகியசோமசுந்தரனாதலாலே அரிமர்த்தனபாண்டியன் கைப்பிரம்பாலடித்த அடித்தழும்பு திரிலோகமும்படலாயிற்று என்று சொல்லலாகி சமஷ்டிரூபமான சோமசுந்தரனைத் தரிசித்தவர்கள் மற்றத்தலங்களிலுள்ள வியஷ்டி லிங்கங்களைத் தரிசித்த பலனைப்பெறுவார்கள். எப்படியென்றால், வேரிலேகொட்டியஜலம் மரத்தின்கிளைகளெல்லாஞ்சென்று தழைக்கச்செய்வதுபோலாகும். அந்தப்பரமசிவன் இந்தத் தலத்திலேயல்லாமல் எந்தத்தலங்களிலும் அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல் செய்ததில்லை. ஆதலால் அவனுக்குச்சமானமும் அதிகமும்ஆன சிறப்பும்பெற்ற உத்தமன் எந்தவுலகினுமில்லை. அவனதிகமானதெப்படியென்றால், மலைகளில்சிறந்தது மஹாமேரு; விருக்ஷங்களிற்

சிறந்தது கற்பகவிருக்ஷம், யாகங்களிற்சிறந்தது அசுவ
மேதயாகம், தானங்களிற்சிறந்தது அன்னதானம், மனி
தர்களிற் சிறந்தவர்கள் ஆதிசைவப்பிராமணர்கள் தெ
ய்வங்களிற்சிறந்தவன் சந்திரசேகரன், விரதங்களிற் சிற
ந்தது சோமவாரவிரதம், மந்திரங்களிற் சிறந்தது ஸ்ரீப
ஞ்சாக்ஷரமந்திரம், மணிகளிற்சிறந்தது சிந்தாமணி, த
ருமங்களிற்சிறந்தது சிவதருமம், சற்பாத்திரங்களிற்சிற
ந்தவர்கள் சிவனடியார்கள், பசுக்களிற்சிறந்ததுகாமதே
னு, தீர்த்தங்களிற்சிறந்ததுபொற்றாமரைத்தீர்த்தம்போ
ல, இலிங்கங்களிற்சிறந்தது சோமசுந்தரவிலிங்கமே மு
தலும்முடிவுமில்லாதவனு யெங்குநிறைந்தவனு யெல்
லார்க்கும் பிறப்பும் வீடுந்தருகிறபராசரச்சோதிதானே
தன்னைவணங்குவோர்க்கு இகபரபோக மோக்ஷங்களை
யருளுதற்கு இந்தச் சோமசுந்தரனுகிய இலிங்கத்திலே
வேதங்கள்போற்ற எழுந்தருளியிருப்பான், இந்தச்சுய
ம்புலிங்கத்தை இதின் வேருகிய விலிங்கங்களெல்லாம்
தினந்தோறுந்தரிசித்துச்செல்லத்தக்கநிருமலசோதியா
னபெருமையினுலே இந்தவுத்தம லிங்கத்தைத் தெரிசி
த்தவர்கள் வாக்குமநமும்ஒடுங்க தம்முள்ளேகளங்கமற
விளங்குகின்ற சிவபரஞ்சோதியைத் தரிசித்தவ ராவார்
கள். இன்னமும் இந்த ஒப்பற்ற சுயம்புவை நேரே
கண்டு வணங்கினவர்கள் பாவங்களெல்லாம் நெருப்
புப்பொறி பட்ட பஞ்சு போலவும், கோபம் பற்றிய
தவம்போலவும், நல்ல மருந்துதின்ன வியாதி போல
வும், உலோபகுணமுண்டாகஉத்தமகுணம்போலவும்,
சூரியனுதயமாக இருள்போலவும், பெருங்காற்றுவீச
மேகங்கள்போலவும், சிங்கங்கோபிக்க யானைபோலவும்,
வச்சிராயுதந்தாக்க மலைகள்போலவும், காமந்தோன்றபு
த்திபோலவும், சிவஞானந்தோன்ற அஞ்ஞானம்போல
வும், கருடன்சிறப்பாம்புபோலவும் செருக்குத்தோன்ற
கல்விபோலவும்கெடும். ஜீவன்முத்திபுரோசனை காலையி
ல்தரிசித்தால் நான்குகடலாலுஞ் சூழப்பட்ட உலகமெ
ல்லாம்தானஞ்செய்தபலனுண்டாகும். மத்தியானத்தில்
தரிசித்தால் சற்பாத்திரத்தில்ஆயிரங்கபிலைப்பசுத் தான
ம்பண்ணினபலனுண்டாகும்.மாலையில்தரிசித்தால்கோ
டிபசுத்தானபலன் உண்டாகும். அர்த்தசாமத்தில் தரிசி
த்தால் அசுவமேதபலனுண்டாகும். இப்படிப்பட்ட அ
திகபலனுண்டாவதுதெரிந்து சமட்டிவிச்சாபுரோசனைகா
லையுச்சிமாலையர்த்தசாமம் ஆகிய காலங்களெல்லாம் வ
ணங்கித்துதித்துப் பூசிக்கிற அன்பரான பரிசுத்தசீலர்க
ள் சஞ்சிதபாபங்களெல்லாந்தீர்ந்து நிர்மலசித்தராய்கெ
டாதசிவஞாநத்துடனேஐஸ்வரியமும்பெருகபேராநந்த
த்தில்மூழ்கிஆணவகாமிய மாயைகளைநீக்கிபரமசிவனு
டையதிருவடிநிழற்கீழ் வாழ்வார்கள். தருமசுவரூபியா
கிய திருவாலவாயானுடைய திருநாமத்தைக்காதாற்கே

ட்டால் பத்துப்பிறவிகளிற்செய்தபாவங்கள்போம், நினை
ந்தால்நூறுபிறவிகளிற்செய்த பாவநோய்நீங்கும். ஆல
வாய்ப்பெருமானை வணங்குவோமென்று வீட்டினின்
றும்வெளியேவந்தால் ஆயிரம்பிறவிகளிற்செய்ததீராத
பாவங்களெல்லாந்தீரும், அப்பெருமானைத்தரிசித்தவர்
கள் ஆயிரம் அசுவமேதயாகபலனைப் பெறுவார்கள், உ
ருத்திராக்ஷம் என்னு மந்திரத்தால் தவத்தையுடைய
தேவர்கள் தொழுதற்கரிய நாயகனைத் துதித்தவர்கள் ஒ
ருகணத்திற்கு ஆயிரம் இராஜசூயயாகஞ்செய்த பலனை
ப்பெறுவார்கள். இன்னும் சமஷ்டிவடிவாகிய அந்த வி
லிங்கத்தை குடங்கையளவாகிய நீரால் அபிஷேகஞ்செ
ய்து பூசித்தவர்கள் மற்றத் தலங்களிலுள்ள விலிங்கங்க
ளையெல்லாம் சைவாகமத்திற் சொன்னபடியே சோட
சோபசாரமும் வழுவாமல் அபிஷேகஞ்செய்துபூசித்த
பலனைப் பெறுவார்கள். இன்னும் அவ்வாலவாய்ச்சுந்த
ரனை அப்படியே பஞ்சாமிர்தம்-பஞ்சகௌவியம்- தேன்
பழம்-சந்தனம்முதலிய மட்டித்துக்குளிர வாசனைத்திரு
மஞ்சனத்தா லபிஷேகஞ்செய்து விதிப்படி பூசித்தவர்க
ள் பாபங்களெல்லாந்தீர்ந்து தர்ம்மார்த்த காமமோக்ஷ
ங்களைப்பெற்று வாழ்வார்கள். இன்னும் சோடசோப
சாரத்திலும் வாசனைத்திருமஞ்சனத்தால் அபிஷேகஞ்
செய்ய வல்லவர்கள் நூறுயிரம் அசுவமேதயாகஞ்செ
ய்த பலனைப்பெறுவார்கள். இன்னும் வாசமிகுந்த கஸ்
தூரி மிருதுவாகிய குங்குமம் சந்தனம் முதலியமட்டித்
தவர்கள் தேவரம்பைகளுடனே வாசக்கலவைகள் பூசி
க்கொண்டு இன்பத்தின்மூழ்கி வாழ்வார்கள். நல்லவொ
ருபுஷ்பத்தைஅத்திருவாலவாயான்திருமுடிமேல்அரு
ச்சித்தால் அன்னியதலங்களில் நூறு சுவர்னபுஷ்பத்
தால்அருச்சித்தபலனைப்பெறுவார்கள். அச்சுந்தரர்க்குஒ
ருதரம்தூபங்கொடுப்பவர்கள் தாங்கள்மநோவாக்குக்கா
யங்களால்தெரிந்துசெய்தகுற்றங்கள்ஆயிரமும்பொறுத்
தருளுவான் திருவமுதுநைவேதிப்போர்அவியொன்ற
ற்கு யுகமொன்றாக சிவலோகத்தை யடைந்து நிறைந்த
போகத்துடன் வாழ்வார்கள் தாம்பூலமுகவாசங் கொடு
த்தவர்கள் நூறுகோடி தேவவருஷம் சிவலோகத்தில்
வாழ்வார்கள் ஒரு கர்ப்பூரதீபங் கொடுப்பவர்கள் சிவன்
சாரூபத்தைப்பெறுவார்கள் திருமஞ்சனமெடுக்கக் குட
மும் மொண்டு அபிஷேகஞ் செய்யக் கலசமும் வாசப்
புகைகொடுக்கத் தூபக்காலும் தீபக்காலும் மணியும்மு
தலிய விவைகளைக்கொடுப்பவர் செய்தபாவத்தை நீருக்
கி பேரின்பக்கடலுண் மூழ்குவார்கள் சோமசுந்தரக்கட
வுள் சந்நிதிமுன்னர்பலவாத்தியங்களு மொலிக்க ஆடல்
பாடல் செய்விப்பவர்கள்செல்வக்களிப்பையடைந்துமே
கம்போல் பலவாத்தியங்களொலிக்க திரிலோகங்களும்

வணங்க தேவரம்பைக ளாடக்கண்டு இராஜ போகத்தைப்பெறுவார்கள். ஒருதரம் அஷ்டாங்கத்துடனாவது பஞ்சாங்கத்துடனாவது வணங்குவோர் தனதொரு செங்கோல்செலுத்தி அரசர்கள்வணங்க இருப்பார்கள். சந்நிதிமுன்செய்யும் ஓமம்-தவம்-மந்திரம்-தானம்- இவைகள் அணுவளவானாலும் மேருவளவாகும் ஆதலால் இவ்விலிங்கத்தின் பெருமையை யாராலே சொல்லி முடியும் என்னாற் றெரிந்தவளவு சிறிதுசொன்னேன்இந்தத் தலத்துக்கொப்பான வொருதலமும் இந்தத்தீர்த்தத்துக்கொப்பான ஒரு தீர்த்தமும் இந்த விலிங்கமூர்த்திக்கொப்பான வொருமூர்த்தியும் திரிலோகத்திலுமில்லை, இனி அந்தமூர்த்தித் திருநாமங்களைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

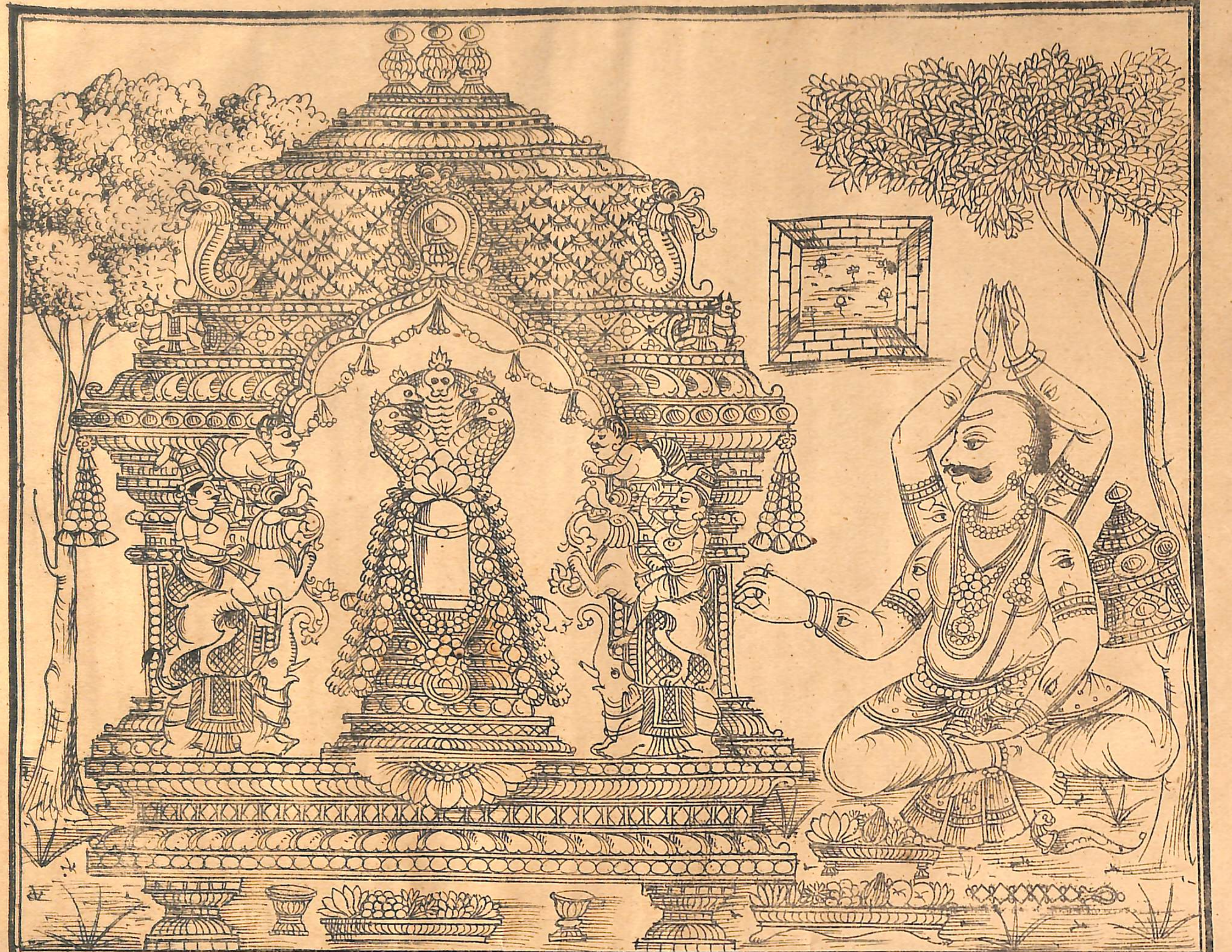
கருப்பூரசுந்தரன், கடம்பவனசுந்தரன், கலியாணசுந்தரன், அபிராமசுந்தரன், சண்பகசுந்தரன், மகுடசுந்தரன், மான்மதசுந்தரன், பழியஞ்சுசுந்தரன், சோமசுந்தரன், ஆலவாய்ச்சுந்தரன், நான்மாடக்கூடல்நாயகன், மதுராபுரேசன், சமஷ்டிவிச்சாபுரநாதன், ஜீவன்முத்திபுரநாதன், பூவுலகசிவலோகாதிபன், கன்னிபுரேசன், மூலலிங்கம், என்றுசொல்லப்படும் இன்னுமந்த விலிங்கத்துக் கநேகந் திருநாமங்களுண்டு கீழேழுலகமு முருவ முளைத்தெழுந்த அந்த விலிங்கஸ்வரூபமே ஆதாரமாக வமர்ந்து அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்செய்த சச்சிதானந்த ஸ்வரூபனது பெருமையை எங்களாசாரியனாகிய முருகக்கடவுள்சொன்னபடிசொன்னேனென்று அகத்தியர்சொல்லக்கேட்ட முனிவர்கள் ஐயா கிருபைக்கடலே அக்கடவுள் திருவிளையாடல் அறுபத்துநான்கென்றீர் அவ்விளையாடல்கள் யாவர்நிமித்தமாக எந்தக்காலங்களில் செய்யப்பட்டன அவைகளெல்லாம் எங்களுக்குத்தெளியக் கிரமப்படி சொல்லவேண்டுமென்று கைகுவித்துத் தோத்திரஞ் செய்து பிரார்த்திக்க அகத்தியமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர்.

பதிகம்.

தேவேந்திரனுடைய பழியைத்தீர்த்த திருவிளையாடலும்-வெள்ளையானையின் சாபத்தையொழித்த திருவிளையாடலும்-பாண்டியராசன் காடுவெட்டி நகரமுண்டாக்கியதிருவிளையாடலும்-மீனாக்ஷியான தடாதகைப்பிராட்டியார் வேள்வித்தீயினிடமாகத் திருவவதாரஞ்செய்துபூமியாண்ட திருவிளையாடலும்-பரமசிவன் அந்தத் தடாதகைப்பிராட்டியைத் திருமணங்கொண்டருளி முடிபூண்டுபூபாலனஞ்செய்தபெருமைபொருந்தியதிருவிளையாடலும்வியாக்கிரபாதமுனிவரும் ஆதிசேஷாவதாரமாகிய பதஞ்சலிமுனிவரும்வணங்க வெள்ளியம்பலத்தில் நடனஞ்செய்த திருவிளையாடலும்-பலம்பொருந்தியதோள்களையும் ஆழ்ந்தவயிற்றினையுமுடையவொருபூதத்துக்கு அன்னமலையைத்தந்தருளிய திருவிளையாடலும்-பின்னும்வருத்துகின்ற பசிநோயானதுகெடும்படி அப்பூதத்துக்கு அன்னக்குழி அழைத்துக்கொடுத்துத் தண்ணீர்த்தாகத்துக்காகஅலைகின்ற நீரையுடைய வையைநதியைஅழைப்பித்து உண்பித்த திருவிளையாடலும்-காஞ்சனமாலைக்காக ஏழுகடலையும்அழைத்த திருவிளையாடலும் தேவேந்திரனுடைய ஆசனத்திலிருந்த மலயத்துவசபாண்டியனை மறுபடிபூமியில்வரும்படிஅழைத்த திருவிளையாடலும்-சௌந்தரியத்தையுடைய உக்கிரகுமாரன் திருவவதாரஞ்செய்த திருவிளையாடலும்-வளைதடி-பிரகாசம்பொருந்திய வேலாயுதம்-செண்டு-என்னும்இவைகளைத்தன்பிதாவினிடத்தில் உக்கிரகுமாரன்பெற்றுக்கொண்ட திருவிளையாடலும்-அவன் அந்தவடிவேலைச் சமுத்திரத்தின் பெருமைகெடும்படிவிட்ட திருவிளையாடலும்-பின்னும் அவ்வரசன் தேவேந்திரனுடைய மகுடத்தை வளைதடியெறிந்து அழித்த திருவிளையாடலும்-பொன்மலையாகிய மகமேருவை உக்கிரகுமாரன் செண்டினால்அடித்து நிதியெடுத்ததிருவிளையாடலும்-முனிவர்களுக்குச் சோமசுந்தரக்கடவுள் சொல்லுதற்கரியவேதப்பொருளை உபதேசஞ்செய்தருளியதிருவிளையாடலும்-மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடலும்-பழமையாகிய மதுரைநகரத்தின்மேல் வருணன்செலுத்திய சமுத்திரநீர் வற்றும்படிதொலைத்த திருவிளையாடலும்-அந்தவொப்பற்ற பழமையாகிய மதுரையானது நான்மாடக்கூடனகரான திருவிளையாடலும்-வட்டமாகக்கட்டப்பட்டசடையையுடைய சித்தமூர்த்தியானவர் விளையாடியதாகியவொப்பற்ற திருவிளையாடலும் - கையில் மழுவைத்தரித்த சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய அந்தச் சித்தமூர்த்தியானவர் கல்லானைகரும்புதின்னக்காட்டிய திருவிளையாடலும்-உள்ளத்திற்பொருந்திய வஞ்சனையினால் சமணர்கள்விட்ட யானையைக்கொன்ற திருவிளையாடலும்-அன்புகொண்ட கௌரியினிடத்தில்விருத்தனுங் குமாரனும்பாலனுமான திருவிளையாடலும்-சிவந்தநிற முள்ளதாகிய கான்மாறியாடிய திருவிளையாடலும்-பழியஞ்சியதிருவிளையாடலும்-தாயை மயக்கத்தினாற்சேர்ந்த புத்திரனுடைய பாதகத்தைநீக்கியதிருவிளையாடலும்-மதிக்காமல் குருவின்பத்தினியை விரும்பியசிஷனை வாள்சண்டையிற்கொன்றதிருவிளையாடலும்-பொய்யைமேற்கொண்ட சமணர்கள்விடுத்த படத்தையுடைய நாகமெய்த திருவிளையாடலும்-அவர்கள்விடுத்த பசுவைக்கொன்ற

திருவிளையாடலும்-தருமவிடையே குதிரையாகச்செலுத்திமெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடலும்ஆண்சுருவைக்காட்டுகின்றகொடியையுடையபாண்டியராசனுக்கு உலவாக்கிழிகொடுத்தருளிய திருவிளையாடலும் -வணிகருடையதேன்பொருந்திய மலரணிந்த குழலையுடைய மாதர்கள் மனதைக்கவர்ந்து வளையல்விற்ற திருவிளையாடலும்-பகைக்காநின்ற வீரமுள்ளவேல்போன்ற கண்களையுடையமாதர்களுக்கு அட்டமாசித்தியுபதேசித்த திருவிளையாடலும்-ஒரு சோழராசன்பொருட்டுத் திருமதில்வாயிலைத்திறந்துமூடி விடையிலச்சினைவைத்த திருவிளையாடலும்-ஒருசோழராசன் நிலையானபகைகொண்டு போர்செய்ய அந்தப்போர்க்களத்தில் பாண்டியராசன் பொருட்டுத்தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்த திருவிளையாடலும், பொன்னனையாள்பொருட்டு இரசவாதத்தொழில்செய்ததிருவிளையாடலும், காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்கு அரசனாகிய சோழராசனை மடுவில்தள்ளிப் பாண்டியனுக்கு வீரவெற்றி யருளிச்செய்த திருவிளையாடலும்; மனத்துயரங்கெட உலவாக் கோட்டையை அடியவர் பொருட்டு ஒரு வேளாளனுக்கருளிச்செய்த திருவிளையாடலும்-மாமனாகத் திருவருள்வடிவங் கொண்டுவந்து வழக்குரைத்து ஒரு வணிகனுக்குப் பொருள்கொடுத்தருளிய திருவிளையாடலும்-முனிவும் ஒளியுந்தங்கியவேலாயுதத்தையுடைய வரகுணபாண்டியற்குச் சிவலோகங்காட்டியருளிய திருவிளையாடலும்-யாழ்ப்பாணருக்கு அடிமையென்று திருமுடிமேல் விறகுசுமந்து பகைதணியச்செய்த திருவிளையாடலும், அந்த யாழ்ப்பாணருக்குச் சேரராஜனிடத்திற் செல்லும்படி திருமுகங் கொடுத்துப் பொருள்கொடுப்பித்த திருவிளையாடலும், அந்தயாழ்ப்பாணர் யாழ்வாசிக்க மழைபெய்துகொண்டிருக்கும் அர்த்தராத்திரியில் பொற்பலகையருளிச்செய்த திருவிளையாடலும், அந்தயாழ்ப்பாணர் மனைவிக்கு நேரிட்ட இசைப்பகையைவெல்ல ராஜசபையில்அடைந்த திருவிளையாடலும் அந்த யாழ்ப்பாணருக்கு அடிமையாக வேடங்கொண்ட சோமசுந்தரக்கடவுள் பன்றியாகிப் பால்கொடுத்துப் பன்றிக்குட்டிகளின் உயிரைக் காப்பாற்றிய திருவிளையாடலும், வெற்றி பொருந்திய பன்றிக்குட்டிகளை மந்திரிகளாகச் செய்த திருவிளையாடலும், கருக்குருவிக்கு வலியுண்டாகும்படி உபதேசஞ் செய்ததிருவிளையாடலும், நாரைக்குத் தயவுடனேகிருபைநோக்கம் வைத்து அருளாகிய முத்தியை யருளிச் செய்த திருவிளையாடலும்-கூடல்நகரத்தைச் சித்தராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கரத்தி லணிந்த கங்கணமாகிய நாகம்போய்வளைந்து திருவாலவாயாக்கிவந்த திருவிளையாடலும், சுந்தரனென்றுபேரெழுதிய கூர்மையான பாணத்தைப் பிரயோகஞ்செய்து சோழனுடைய யுத்தத்தைத் தொலைத்த திருவிளையாடலும் சங்கப்புலவருக்கு அழகிய பொற்பலகையை அருளிய திருவிளையாடலும், கவிபாடித் தருமிக்குப் பொருள்கொடுப்பித்த திருவிளையாடலும், பகைகொண்ட நக்கீரருக்குக் கரையேற்றம் அருள்செய்த திருவிளை யாடலும். அகஸ்தியமுனிவரால் நக்கீரர் இயற்றமிழ் தெரியும்படி அனுப்பிய திருவிளையாடலும், ஊமையாகிய ஒருபுத்திரனால் சங்கப்புலவருடைய கலகத்தை நீக்கிய திருவிளையாடலும், கொன்றைமாலையணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுளானவர் இடைக்காட்டுத் தேவருடன்சென்று வடவாலவாயில் வீற்றிருந்த திருவிளையாடலும், சமுத்திரத்தில் வலைவீசி மலர்கள்பொருந்திய வகுந்துதிருத்திய அளகத்தையுடைய உமையவளை விவாகஞ்செய்த திருவிளையாடலும், திருவாதவூரில் திரு வவதாரஞ்செய்த பரிசுத்தமுள்ளவராகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்கு வாசனைபொருந்தியகாலத்தில் மலர்ந்த செந்தாமரை மலரையொத்த திருவடிகளை முடியிற்சூட்டுதலாகிய திருவடிதீக்ஷைசெய்து உபதேசஞ்செய்ததிருவிளையாடலும்,நரிகளைக்குதிரையாக்கியதிருவிளையாடலும்,குதிரைகளைநரிகளாக்கிய திருவிளையாடலும், சர்ப்பாபரணம்பூண்ட சோமசுந்தரக்கடவுளானவர்தம்முடையஅருமைத்திருமேனியின்மேல் பிரம்படியைத்தாங்கி மண்சுமந்ததிருவிளையாடலும், பாண்டியனைத்தீப்போல்வருத்துகின்ற கொடியசுரநோயைத்தணித்ததிருவிளையாடலும் சமணர்களைக் கழுவிலேற்றிய திருவிளையாடலும், சாக்ஷியாக வன்னிமரம்-கிணறு - இலிங்கம்-இம்மூன்றையும்அழைத்து ஒருவணிகமாதைக்காத்ததிருவிளையாடலும், என்றுதொகையால் அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களாம் முடிவில்லாத வினைக்கூட்டஞ்சேர்தற்கு மார்க்கமாகிய அஞ்ஞானநீங்கியமுனிவர்களே, எக்காலத்தி லெவர்பொருட்டாகச் செய்தருளியதென நீங்கள் கேட்டபடியினால் மேற்சொல்லியகிரமமாகவே இந்தத் திருவிளையாடல்களை விரித்துச் சொல்லுகிறேனென்று மனதினி லுண்டாகிய அன்பென்னும் வெள்ளமானது மடையுடைந்து பரவத்தக்கதாகச் சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவடிகளைத்தியானித்து அளவில்லாத ஆனந்தம்மேலிடச் சொல்லுகின்றார்.

பதிகம்-முற்றியது.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது

இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்பயில்குலிசப்புத்தேள்விருத்திராசுரனைக்கொன்ற
வன்பழிவிடாதுபற்றக்கடம்பமாவனத்திலெய்தி
யென்பரவாரம்பூண்டவிறைவனையருச்சித்தேத்திப்
பின்பதுகழிந்துபெற்றபேற்றினையெடுத்துச்சொல்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

பிரகாசம்பொருந்திய வச்சிராயுதத்தையுடைய தேவேந்திரனானவன் விருத்திராசுரனைக்கொன்ற வல்யபழியானது விடாமற்பற்ற அதுதீரும்படி பெருமைபொருந்திய கடம்பவனத்திற்சென்று எலும்புகளும் சர்ப்பங்களுமாகிய ஆபரணங்கள்அணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுளை அருச்சித்துத்துதிசெய்து பின்பு அந்தப்பழியைநீங்கித் தேவேந்திரன்பெற்ற வரத்தினை எடுத்துச்சொல்லுகிறோம்=எ-று.

கிரேதாயுகத்தில் இந்திராணி மணாளனாகிய தேவேந்திரன் பஞ்சதாருவினிழலிலே சிங்காசனத்திலிருந்து அரம்பைமுதலானவர்களது ஆடலினும்பாடலினும் ஆசைகொண்டு பார்த்துங்கேட்டும் சந்தோஷசாகரத்தில்மூழ்கியிருக்கும்போது அவ்விடத்தில்சர்ப்பங்களை ஆபரணமாகத்தரித்த சிவபெருமானேயென்று சொல்லத்தக்கதம்முடைய ஆசாரியனாகிய வியாழபகவான்எழுந்தருள அவரைக்கண்டு வணங்காமல்அந்தஅரம்பைமுதலானவர்கள் மோகத்தில்மூழ்கியிருப்பதைக்கண்டு அந்தவியாழபகவான் போய்விட பின்பு இந்திரனுடைய செல்வம் சிறிதுகுறைய அதுதெரிந்தஇந்திரன் நமது ஆசாரியனைக்கண்டும் வணங்காதகுற்றத்தினாலே இப்படிப்பட்ட கேடுவந்ததென்றுதுக்கித்து அவரிருப்பிடத்திற்போய்ப் பார்த்துங்காணாதவனாய் மூன்றுலோகங்களுந்தேடி ஆசாரியர் எங்கே போயிருப்பாரென்று சந்தேகித்தமனத்தோடு பிரமலோகம்போய்த்தேடி யங்குங்காணாமல் பிரமாவைவணங்கித்துதித்து நடந்தசெய்திகளைச்சொல்லக்கேட்டு பிரமதேவன் ஆசாரியனை யிகழ்ந்தபாவம் கொழுந்துவிட்டுவளர்ந்து பீடிக்கவருவதுள்ளேதெரிந்து ஆசாரியனைக்காணுமளவும் நீதுவட்டாபுத்திரனாகிய மூன்றுதலையையுடைய விச்சுவவுருவனென்பவன் அசுரனானாலும்செய்கையினாலும் அறிவினாலும்சிறந்தவனாயிருத்தலால் அவனைக்குருவாகக்கொண்டு உன்காரியங்களை நடத்திக்கொள்ளென்ன அந்தப்பிரமாவின்வஞ்சனையையறியாமல் அவரைவணங்கி மீண்டுவந்துமிகுந்தபத்தியுடனே அந்தவிச்சுவவுருவனைக்குருவாகக்கொண்டு அவன்செய்யும் வஞ்சனைகளை யறியாமல்சுவாமீ!ஒருயாகஞ் செய்யவேண்டுமென்று அவனைக்கொண்டுசெய்ய அவன்தேவர்களுக்குநன்மையுண்டுபண்ணுவதாகவெளியிற்சொல்லி உள்ளேகபடமாய் அசுரர்களுக்குநன்மைவரும்படி தனக்குக்கேடுவருவது தெரியாமல்யாகஞ்செய்ய அவன்மனத்திலொன்றும் வாக்கிலொன்றுமாகச்செய்கிறதை அவன்சொல்லும் மந்திரங்களாலேதெரிந்துகோபங்கொண்டு தன்வச்சிராயுதத்தினாலே அவன்மூன்றுதலைகளையுமுடைத்து தனித்தனிகழுகும் பருந்தும் காகமுமாகப்பறந்துபோகச்செய்து அவனிரத்தத்தைப் பைசாசங்கள் குடிக்கும்படிசெய்தான் அப்போது விரைவில்பிரமஹத்தி கோபித்துவந்து இந்திரனைப்பற்றுமளவில்அந்தப்பிரமஹத்திநீங்கும்படி தேவர்கள்வேண்டிஸ்திரீகள் மேலும்ஜலத்தின்மேலும்மரத்தின்மேலும் மண்ணின்மேலும் சாரும்படிசெய்ய அந்தப்பிரமஹத்தியையேற்றுக்கொள்கிற நால்வரும்எங்களுக்குஇதுவிமோசனமாவது எப்படியென்னபெண்களுக்குமாதவிடாயாயும் நீருக்குநுரையாயும் மரத்துக்குப்பிசினாயும் மண்ணுக்கு உவர்ப்பாயும் கழியக்கடவதென்ன அந்நால்வரும் இப்படிக்கழித்துக் கொண்டிருப்பதி

னாலே எங்களுக்கு என்னபிரயோசனமுண்டாகுமென்
னபெண்கள் கர்ப்பமுண்டாகிப் பெறுமளவும்கணவரை
க்கூடிவாழவும் நீர்இறைக்கஇறைக்க ஊறிப்பெருகவும்
மரம்வெட்ட வெட்டத்தழைக்கவும் மண்தோண்டினகு
ழிதானேமூடுபடவும் ஆகஇந்தநன்மைகளைக் கொடுத்த
பின்பு இந்திரன்தனக்குச் சம்பவித்தபெரும்பழி தீர்ந்
துவிளங்குகிறதுதெரிந்து துவட்டாவானவன் தனதுகு
மாரனைஇந்திரன்வச்சிராயுதத்தாலெறிந்துகொன்றானே
யென்றுகோபங்கொண்டு பெருமூச்சுவிட்டுநாணங்கொ
ண்டவனாய்ப்பழிக்குப் பழிவாங்கநினைத்து ஒருகொடிய
வேள்வியைச்செய்ய அந்தவேள்விக்குண்டத்தில் அக்கி
னிச்சுவாலைபோற் றோன்றுகிறசெம்மயிர் அண்டமுகட்
டைப்பொருந்த புகைதோன்றப்பெருமூச்செறிந்துகண்
களிலே கோபாக்கினிசிந்த அர்த்தசந்திரன் போலும்
கோரைப்பல்லைக்கடித்துதிக்குகளும்ஆகாயமும்செவிடு
படச்சிரித்து கொடியவிஷத்தைப் போலேவிருத்திரா
சுரன் தோன்றியதைக்கண்டு அவனைநீபோய் இந்திரனு
டனே சண்டையிட்டுஅவனைக்கொன்றுவா வென்றனுப்
பினான் அந்தவிருத்திராசுரன்வடவாக்கினிபோலக்கொ
தித்துவர இந்திரனும் வெள்ளையானையின்மீதேறி பாவ
மும்புண்ணியமும் எதிர்த்தாற்போல இருவரும்எதிர்
த்துப்போர் செய்யும்போது விருத்திராசுரன்மேல் இந்
திரன்தன்வச்சிராயுதத்தை ஓங்கிவீசஅவன்கோபங்கொ
ண்டுஒரு இருப்புலக்கையைக்கொண்டுஓங்கித்தோளில
டிக்கஇந்திரன்மூர்ச்சையாயினான் உடனேமூர்ச்சைதெ
ளிந்துஇந்தக்கண்டகனுடனே போர்செய்யவலியற்றோ
மென்றெண்ணி,பிரமலோகத்துக்குப்போய் பிரமாவுட
னேதான் பட்டதுக்கத்தைச்சொல்ல அந்தப்பிரமதேவ
னவ்விந்திரனையழைத்துக்கொண்டுபோய்மஹாவிஷ்ணு
விடத்திற்சொல்ல அவராலோசித்து இந்திரனைநோக்கி
உன்னுடையவச்சிராயுதம் மிகவும்பழையதாய்ப்போன
தினால் பகைவனைக்கொல்ல மாட்டாதுவேறே புதிதாக
வச்சிராயுதம்வேண்டும் அதுகிடைக்கும்படிசொல்லுகி
றேன்கேள் முற்காலத்தில்திருப்பாற்கடல்கடையும்போ
துதேவர்களும் அசுரர்களும் ஆயுதங்களோடு வருதல்
கூடாதென்று அவர்கள்ஆயுதங்களை ததீசிமுநிவரிடத்
தில் கொடுத்துவரச் செய்தேன்பின்பு நெடுங்காலம்கட
ல்கடைந்து கொண்டிருந்ததனாலே ஒருவரும் வந்துஅ
வ் வாயுதங்களைக் கேட்கவில்லையென்று அந்தத்ததீசிமு
நிவர் அவ்வாயுதங்களையெல்லாம் தம்முடையஞானவலி
யால்விழுங்கினதினாலே அவ்வாயுதங்களெல்லாமொன்
றாகித்திரண்டு அம்முநிசிரேஷ்டர்முதுகந்தண்டாயிருக்
கின்றதுஅது இப்போதுவச்சிராயுதமாகும் நீபோய்கே
ட்குமுன்னே அந்தக்கிருபாசொரூபியான முநிவர்கொ
டுப்பார்நீபோய்க்கேளென்னஇந்திரன் தேவர்களுடனே
விரைவில் அம்முநிவரிடம்போகமுநிவர்கண்டுஅன்புட
னேமுகமலர்ந்து உபசரித்துஆசிர்வதித்துநீங்கள் மிகவு
ம்இளைத்துவந்தீர்கள் நடந்தசவிஸ்தாரமென்ன ஒளியா
மற் சொல்லுங்களென்ன இந்திரன்சுவாமீதேவரீர் இல்
லையென்னாமல் அருளவேண்டியது அதுவோஅசுரர்க
ளையழித்து எங்கள்குடிகளைரக்ஷிப்பது அதுவேண்டிஇ
ந்தத்தேவர்களுடனே தேவரீரைநாடிவந்தேன் அதுஎ
ன்னவென்றால் உமதுசரீரத்திலுள்ளதென்று சொல்ல
எல்லாமுணர்ந்த அந்தமுநிவர்சூரியனைக்கண்டதாமரை
போல முகமலர்ந்து இந்தத்தேகத்தை நாய்நமதென்ன
வும் நரிநமதென்னவும்தாய்தந்தை நமதென்னவும் யம
ன்நமதென்னவும் வியாதியும்பேயும் நமதென்னவும் ம
னத்திலெண்ணுவதுபோல நாமும் நமதென்றுஎண்ண
ப்படுகிற இந்தச்சரீரம் யார்க்குத்தான் சொந்தமாகும்
பாம்புத்தோலும் பறவைக்கூடும் தானென்றுசொல்ல
த்தக்கவோ அதுபோற்கூத்தாடிகள்போல பஞ்சேந்தி
ரியங்கள் வாழுகிறதேகத்தை நானென்று எண்ணத்த
க்கதோ நடுவுநிலைமையும் அருளுடைமையும் இல்லாத
அசுரர்கெடவும்அவர்களாலேதுன்பநோயைக்கொண்ட
நீங்களெல்லாரும் சுகத்தையடையவும் எனதுடம்பைக்
கொடுத்து இந்திரனேஅறத்தையும்புகழையும்யான்பெ
றுவனேயானால் இதைவிடநான்கொண்டவுடம்பாலடை
யும் பிரயோசனம் வேறேயாதென்றுசிவபக்தசிகாமணி
யாகியமுனிவர்பெருமான் அந்தக்கரணங்களொரு மித்
துஎழுகிறகருத்து அறிவையீர்க்கநின்று பிரமநாடியாகி
யவழியைக்கொண்டு கபாலங்கீண்டு விமானமேறிமோ
க்ஷலோகம்போய் வாழ்ந்திருந்தார்பின்பு அந்தமுநியா
கிய வள்ளல்கொடுத்த ஆயுதங்களெல்லாங்கூடிய முது
கந்தண்டைச் சத்துருக்களையழிக்கத்தக்க வச்சிராயுதமா
கச்சமைத்து விசுவகர்மன்ஆசீர்வதித்துக் கையிற்கொடு
க்கப்பெற்று மின்னலுடனேவிளங்கிய மேகம்போல இ
ந்திரனானவன் வஞ்சனையால்வென்றுபோன விருத்திரா
சுரனைக்கொல்லுதற்கு நாலுவகைச்சேனைகளும் புடை
சூழ்ந்துவரச்சென்று விருத்திராசுரனைஎதிர்க்க அவனு
ம்வடவாக்கினியானது மலைபோலோங்கிக் கொதித்துவ
ந்தாற்போலகுரோதத்துடனே தனதுசேனைகள் சூழயு
த்தஞ்செய்யஆரம்பித்தான்.

அப்போது தேவர்சேனைவீரர்கள்மேல் அசு
ரர் சேனைவீரர்கள் நெருங்கி இடியேறுபோல கெர்
ச்சித்துத் தங்கள்சாமர்த்தியத்தைச் சொல்லுகையில்வி
ல்லை யெடுத்து நாணேறிட்டு குணத்தொனி செய்து
பாண வருஷங்களை அளவில்லாமற் பொழிந்தார்கள்

சிலர்கையிலுள்ளவேல்-சக்கரம்- முதலியஆயுதங்களைவிட்டார்கள். அதற்குத்தேவர்கள் நெருங்கி மலைபோலுந் தோள்களை தமதுகைகளாற்கொட்டி இடசாரி வலசாரியாகக்குதித்து கேடகங்களைநீட்டி மோதி அண்டம்வெடிக்கக் கெர்ச்சனைசெய்து வாளாயுதங்களாலோங்கி அசுரரைவெட்டினார்கள் அப்போதுகால்களுந்தோள்களும்அறுபட்டுப்பிரவாகமாக ஓடுகிறஇரத்தவெள்ளத்தில் சிலராழுந்தினார்கள். சிலர் யுத்தகளத்தையும் தும்பைமாலையையும்விட் டோடினார்கள். சிலர்அகன்றமார்புபிளந்துவீழ்ந்தார்கள் சிலர் தலைகள் அறுபட்டு எமலோகத்தையடைந்தார்கள் இப்படி அசுரசேனைமாள அவ்வாறே கால்களுடனே வீரக்கழலும் தலைகளுடனேமுடிகளும், தோள்களுடனே வீரமும் தும்பைமாலையுடனே யுத்தஞ்செய்தலும் வாள்களுடனே கைகளும் மார்புகளுடனேகவசங்களும் சவுரியத்துடனே ஆண்மையும்அற்று தேவர்களிலும்சிலர்குறைந்தார்கள் கழுகுகளும்பருந்துகளுங்கூடி சரிந்துவிழுகிறகுடர்களைப்பற்றி யிழுக்கவும் சிந்துகிற உதிரத்தைக்குடித்துப் பேய்கள் சிரித்துப்பாடவும் குறைத்தலை முண்டங்களெழுந்து எங்குங்கூத்தாடவும் பிணமலைகள் நிறைந்து பூமிமறையவும் அண்டம்உடையவும் இப்படி இருதிறத்துச்சேனைகளும்போர்செய்துமாளப்பின்னும் தங்களால்கூடியவரையில்யுத்தஞ்செய்து அளவிறந்தவர் மாளக்கண்டு தேவேந்திரனும் விருத்திராசுரனும் கோபங்கொண்டு தெய்வாஸ்திரங்களைப்பிரயோகித்துப் போர்செய்யும்போதுஇந்திரன் அக்கினியாஸ்திரத்தைப்பிரயோகித்தான் அதை விருத்திரன்வருணாஸ்திரத்தைப்பிரயோகித்தறுக்கஉடனேஇந்திரன் வாய்வாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான் விருத்திரன் நாகாஸ்திரத்தைப்பிரயோகித்துவிலக்கினான், இந்திரன்நாகாஸ்திரத்தைவிட விருத்திரன்கருடாஸ்திரத்தைவிட்டுவிலக்கினான், இந்திரன் மோகனாஸ்திரத்தை விடவிருத்திரன்ஞானாஸ்திரத்தைவிட்டுவிலக்கிப்பின்னுந்தேவாஸ்திரங்களை விடக்கண்டு மானமுங் கோபமும் மூண்டு தேவர்கள்தலைவன் வச்சிராயுதத்தை எடுத்தவுடனே அவுணவீரன் பயந்து முற்காலத்தில் மைநாக பர்வதம் முழுகி மறைந்ததுபோல சமுத்திரத்தில் விழுந்துமறைந்தான் கூடவேஇந்திரனுங்குதித்துத்தேடி அவனைக்காணாமல் பிரமதேவனிடத்திற்போய் நடந்த செய்தியைச்சொல்ல அப்பிரமன் அந்த விருத்திரன் மாளும்படியான ஆலோசனை செய்து அகத்திய முனிவரிடத்திலனுப்ப இந்திரன் பொதியமலைக்கு வருவது கண்டு இம் முனிசிரேஷ்டர்இந்திரனை ஆசீர்வதித்துவந்தகாரியம்என்னென்றுகேட்க இந்திரன்எல்லாந்தெரிந்தவுமக்கு நான் சொல்லுவதொன்று மில்லை ஆனாலும் விருத்திரனென்னு மசுரன் என்னோடு யுத்தஞ்செய்து ஜெயிக்கமாட்டாமல் கடலில்மறைந்துபோனதினால்இனியவன் மாய்ந்துபோகவும் எங்கள்துன்பந்தீரவும் வேண்டி தேவரீரிடத்தில் வந்ததென்ன அக்த்தியமுனிவர் சச்சிதானந்த சொரூபியான வெள்ளியம்பலத்தானது ஊழிச் செந்திவடிவினை மநத்துட் கொண்டு விருத்திரன் மறைந்திருக்கிற சமுத்திரத்தை உள்ளங்கையில் உழுந் தளவாகக்கொண்டு ஆசமனியஞ்செய்தார் சிவனடியார்கள் முத்தொழிலுஞ் செய்ய வல்லவரென்றால் அகத்தியமுனிவருக்கு இது ஒரு பெரிதோ தீவினையாற்றேடிய செல்வம்போல் நீரில்லாமற்கடல்வற்றிப்போக அக்கடலில் ஒருமலையில் தனக்குச் சம்பவிப்பது இன்னதென்றறியாமல் தவஞ்செய்யும் விருத்திரனை இந்திரன்கண்டுபுதியவச்சிராயுதத்தால் அவன் தலையைத்துணித்தான் துணித்தவுடனேஇந்திரனைப்பிரமஹத்திபற்றிக்கொண்டு உம்மென்று மார்பைத்தட்டி கோபித்தெழுந்து கெர்ச்சித்து போர்க்கு வாவென்று வாயை மடித்துப் பல்லைக்கடித்து அவன்மேலேவிழுந்து அழுதுசிரித்து சிறி கணப்பொழுதேனும் நீங்காமல் வருத்த அதைக்கண்ட இந்திரன் மிகவும்பயந்து ஈசானியதிசையில் ஒரு குளத்திலிறங்கி ஒரு தாமரைத்தண்டுக்குள் புகுந்து ஒளித்தான் அப்போது கற்பகநாடுஅரசனில்லாதிருக்க பூலோகத்தில் நகுஷனென்பவன் அசுவமேதயாகஞ்செய்து முடிப்பதுகண்டு தங்களுக் கரசனில்லாமையால் தேவரெல்லாங்கூடி அந்த நகுஷனுக்கு மகுடஞ்சூட்டி இந்திரனாகக்கொண்டார்கள் அப்போது இந்திரனாகவந்த அந்த நகுஷன் இந்திராணியைக்கொண்டுவாருங்களென்ன பக்கத்துள்ளோர் இந்திராணிக்குப் போய்ச்சொல்ல அவள் தங்களாசாரியராகிய பிரகஸ்பதிபகவானுக்கு முன்புபோய் நின்று எனக்கு நாயக னிருக்க வேறொருவன் என்னைத் தனக்கு மனைவியாக்கிக்கொள்ளுவது தருமமோ சுவாமிஎன்ன அதற்குவியாழபகவான் சத்தரிஷிகள்தாங்கச் சிவிகைமேல் வருவானாகில் அவனேஇந்திரன் அவனே யுனக்கு மணவாளனாமென்ன அதற்கு இந்திராணி சம்மதித்து அப்படிப்பட்ட மேன்மையானசிறப்புடனே என்னிடம் வருகவென்று நகுஷனுக்குத் தூதனுப்பினாள் அப்போது நகுஷன் சிவிகை தாங்கிவருகிற மஹாரிஷிகளை மதியாதவனாய் பின் வருவதுந் தெரியாதவனாய் இந்திராணிபோகத்தை அனுபவிக்கு மிகுந்தமோகத்தால் விரைந்துசெல்லவேண்டி, சர்ப்ப ஏகுங்களென்றுசொல்ல அப்போது முன் கொம்பு தாங்கிச்செல்லுகிற அகஸ்தியர்முனிந்து நீ சர்ப்பமாகக்கடவையென்று சாபமிட உடனே அவன் சர்ப்பமாகி அற்பரானவர்க்குச் செல்வமல்லது பகைவேறுண்டோவென்கிறபடியே இழிந்துபோனான்.

பின்பு தேவர்கள் தேவருலகம் அரசனில்லாமல் வருந்துகின்றதே சுவாமியென்று தங்க ளாசாரியனாகிய வியாழபகவானை வணங்கிச் சொல்ல வியாழபகவானும் குளத்திலொளித்திருக்கிற இந்திரனிடம் போயழைக்க அவன் தங்கள் ஆசாரிய ரழைக்கிறாரென்று தெரிந்து கொடும்பழி கொள்ளப்பட்ட ரூபத்துடனேவந்து வணங்கிஎன்னைவருத்துகின்ற இந்தப்பிரமஹத்தி நீங்குவதெப்படி சொல்லுமையாவென்ன வியாழபகவான் பூலோகத்திற்சென்றாலல்லது நீங்குதலில்லை நீஅதுதீர்தற்காக வேட்டையாட வருகிறவனாய் பூமிமேல்வாவென்று ஈசனுக்குச்செய்த குற்றத்தை ஆசாரியன் தீர்க்கவேண்டும் ஆசாரியனுக்குச்செய்த குற்றத்தை அவ்வாசாரியனே தீர்க்கவேண்டுமென்கிறபடிதன்னால்வந்ததோஷத்தைத் தானே தீர்க்கும்வழிசொல்ல இந்திரன் ஆசாரியனுந்தேவர்களுந் தன்னைச் சூழ்ந்துவர குதிரைமே லேறிக்கொண்டு பூலோகத்தி லிறங்கி பரமசிவனது கைலாயத்தை முன்னேவணங்கிக்கொண்டு தென்திசை நோக்கி வருகிறவன் கங்கைமுதலிய அளவிறந்த தீர்த்தங்களிலெல்லாமூழ்கி காசி-காஞ்சி - கேதாரம் முதலிய சிவஸ்தலங்கள் பலவும் வணங்கியும் விருத்திரனைக்கொன்றபாவம்விடாமல் கேதுவால்விழுங்கப்பட்ட சந்திரன்போல,ஒளிமழுங்கி கடம்பவனத்தின் எல்லையைச்சமீபித்தவுடனே தொட்டபழிவிட்டுப்போக மிகுந்த தலைச்சுமையோடு வந்தவன் அந்தச்சுமை நீங்கினவன்போல அளவிறந்த சந்தோஷத்தை யுடையவனாய் தன தாசாரியனுக்குத்தெரிவிக்க அவர் இவ்விடத்தில் நல்லதீர்த்தமும் தலமும் நாம்தெரிசிக்கக் கடவோமாதலால் சிலரைவிட்டு அவைகளைவிசாரியென்ன அவ்விடம்விட்டுஅப்பாற்போம்போது கற்றறிவில்லாதமந்திகள் அருவிநீரின்முழுகி அவ்வருவிவீசிய மணிகளைக்கொண்டுவந்து பாறைமேல் சிவலிங்கமாகவைத்து அருவிநீரா லபிஷேகஞ்செய்து கரிய விரல்களால் மலர்களைப்பறித்துவந் தருச்சனைசெய்துபழங்களை நிவேதித்துப் பூசிக்கவும் யாளியும் யானையும் புழைக்கையால் ஒருதுறையிலே நீரைமுகந்து ஒன்றற்கொன்று ஊட்டியூட்டிப்பருகவும் புலிமுலைப்பாலைமான்கன்றுகள் பசிதீரப் பருகிமகிழவும் வெய்யிலில் வெறுநிலத்தில் பாம்புக்குட்டிகள்கிடந்துவருந்தக்கண்டு கருடன்தனதுசிறையைவிரித்து நிழலைச்செய்யவும் அதுகண்டுஅக்கருடனாலே பாம்புக்குட்டிகள் வருந்துகின்றன ஐயோவென்று பெண்குரங்குகள் சங்குகளாலே நீரைமுகந்துவந்து அவைகளினுடல் குளிரச்சொரியவும் மயில்கள் பெட்டையோடு கூடியிருக்கும் மணவறையில்மாணிக்கங்களைக்கக்கிப் பாம்புகள் விளக்குவைக்கவும் குயில்கள்ஓமென்றொலிக்க கிளிகள்ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை அதனோடுசேர்த்துச்சொல்ல பூவைகள்குருபதேசங்கேட்பதுபோலக்கேட்டு மகிழவும் இப்படிமிருகங்கள்பக்ஷிகள் செய்யுஞ் செய்கையைக் கண்டு இந்திரன் ஆச்சரியமடைந்து புளகாங்கிதனாய் மநமகிழ்ச்சியோடு செல்லும்போது ஒற்றர்கள் மீண்டுவந்து வணங்கி பால்குடிப் பவனுக்கு அப்பாலோடு தேனைச் சொரிந்தாற்போல மகிழ்ச்சிமேல் மகிழ்ச்சிபெருக, ஐயா எந்த லோகத்திலும் நாங்கள் காணாத வதிசயங்களும் விசேஷங்களும் இந்தக் கடம்பவனத்திலே கண்டு மகிழ்ந்தோம் அதாவது ஒருபரிசுத்ததடாகக்கரையில் ஒருகடம்ப விருக்ஷத்தினிழலிலே ஒப்பில்லாதசோதிரூபமான ஒருசிவலிங்கம் விளங்குகின்றதென்றுசொல்ல காதுகளில் அமுதஞ் சிந்தியதுபோலக்கேட்டு அவ்வொற்றர்வழிகாட்டச்சென்று திரிகரணமுங்குணங்களும் ஒருமித்துத்தனதுபாவத்தைநீக்கித்துன்பத்தைப்போக்கமுளைத்தெழுந்த சிவலிங்கத்தின்மேல் அன்புபற்றிஈர்க்க தலைமேற்கைகுவித்துச்சென்று காடுமூடிய அத்தீர்த்தத்தையுங்கண்டு கடம்பவனத்துட்புகுந்து.

அருவாகியுருவாகியருவுருவங்கடந்துண்மையறிவானந்த
வுருவாகியளவிறந்தவுயிராகியவ்வுயிர்க்கோருணர்வாய்ப்பூவின்
மருவாகிச்சராசரங்களகிலமுந்தன்னிடையுதித்துமடங்கநின்ற
கருவாகிமுளைத்தசிவக்கொழுந்தையாயிரங்கண்ணுங்களிப்பக்கண்டான்.

அருவமாகியும், உருவமாகியும், அருவுருவமாகியும் இவைகளைக்கடந்த மெய்யறிவானந்த உருவாகியும் அளவிறந்தஉயிராகியும் அந்த உயிர்களுக்கு ஒப்பற்ற அறிவாகியும், பூவினிடத்திலிருக்கும்வாசனையைப்போலாய்ச் சராசரங்களெல்லாம் தன்னிடத்தில்தோன்றி ஒடுங்கநின்ற கருவாகிமுளைத்த சிவக்கொழுந்தைத்தன் ஆயிரங்கண்களுங்களிக்கும்படித்தரிசித்துசாஷ்டாங்கமாக விழுந்துபணிந்து ஆநந்தக்கண்ணீர் பெருக பேரின்பக்கடலுள்முழுகி வாய்குழறஉடல்நடுங்க அன்புருவாகிய இந்திரனானவன் சிவபெருமான் அருச்சனைக்குவேண்டுவனவெல்லாங்கொண்டுவரும்படி சிலரைதேவலோகத்துக்கனுப்பி விசுவகருமனைஒருவிமானம்அமைக்கச்சொல்லி அந்தத்தீர்த்தக்கரையிற்சென்று சிவார்ச்சனைசெய்வதற்கு பத்திரபுஷ்பங்கிடையாது தேடும்போது சிவபெருமான் றிருவருளாலேஅந்தத்தீர்த்தத்தில் உதயகாலசூரியனைப்போல பொன்னிறத்தாமரை மலரக்கண்டு

அன்புமிகுதியால் ஆநந்தக்கூத்தாடி மகிழ்ந்துஅதற்குப்பொற்றாமரைத்தீர்த்தமென்று பெயரிட்டுஅதில்ஸ்நாநஞ்செய்துஅம்மலரைப்பறித்துத் தன்பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகிய சிவலிங்கத்தினிடத்தில்வந்து நெருங்கியகாடுகளைவெட்டி நிலந்திருத்திவரும்போது சிவலிங்கத்தின்மேல்சூரியகிரணம்படமனம்வருந்திதனதுகுடையை நிழல்செய்வதாகவைக்க எண்ணுகையில் சூரியமண்டலம்போல விஸ்வகர்மன லனுப்பப்பட்ட எட்டுயானைகள்சுற்றிலுந்தாங்க அதற்குமேல் முப்பத்திரண்டுசிங்கங்களும் அறுபத்துநாலுதேவகணங்களுந்தங்கச் சிருஷ்டித்த அந்த இரத்தினவிமானத்தைச்சாத்தி இந்திரனனவன் அஷ்டமூர்த்தமாய் விளங்குகின்ற பரமேஸ்வரனுடைபூசனைக்குவேண்டிய பொன்னுடையும் இரத்தினாபரணங்களும் மணம்பொருந்தியசந்தனமும்கங்காதீர்த்தமும் தூபதீபங்களும் திருப்பள்ளித்தாமமும் தூங்காவிளக்கும் பஞ்சகௌவியமும் பழமுந்தேனும்திருவமுதும் கொண்டுவரபின்னும் பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம்பண்ணி பவநோயையொழிக்கத்தக்கதிருவெண்ணீறுதரித்து உருத்திராக்ஷமாலிகையணிந்துஅன்புவடிவாய் அருள்வடிவாகிஅரவாபரணங்களை யணிந்தபசுபதியை அந்தப்பரமசிவமருளிச்செய்த சைவாகமப்படி உண்மையான அன்புபெருகப்பூசைசெய்துஆநந்தக்கடலுள்மூழ்கிபூமியிற்படியஅஷ்டாங்கபஞ்சாங்கவிதிப்படி வணங்கி, திரிகாணமும் ஒன்றுபட்டுவலஞ் செய்துதேகங்கம்பித்து தண்டனிட்டுக்கூத்தாடித் தனதுதோளின் மாலைமிதக்க ஆநந்தக்கண்ணீர்பெருகிநின்று அன்பு அடங்காம லதிகரிக்கத்தொழுதுநின்று.

அங்கணுபோற்றிவாய்மையாரணுபோற்றிநாக
கங்கணுபோற்றிமூலகாரணுபோற்றிநெற்றிச்
செங்கணுபோற்றியாதிசிவபரஞ்சுடரேபோற்றி
எங்கணுயகனேபோற்றியிறிலாமுதலேபோற்றி.

யாவையும்படைப்பாய்போற்றியாவையுந்துடைப்பாய்போற்றி
யாவையுமானுய்போற்றியாவையுமல்லாய்போற்றி
யாவையுமறிந்தாய்போற்றியாவையுமறந்தாய்போற்றி
யாவையும்புணர்ந்தாய்போற்றியாவையும்பிரிந்தாய்போற்றி.

இடருறப்பிணித்தவிந்தப்பழியினின்றெண்ணையீர்த்து
னடியிணைக்கன்பனுக்குமருட்கடல்போற்றிசேற்கண்
மடவரன்மணுளபோற்றிகடம்பமாவனத்தாய்போற்றி
சுடர்விடுவிமானமேயசுந்தரவிடங்கபோற்றி.

பூசையும்பூசைக்கேற்றபொருள்களும்பூசைசெய்யு
நேசனும்பூசைகொண்டுநியதியிற்பேறுநல்கும்
ஈசனுமாகிப்பூசையான்செய்தேனெனுமென்போத
வாசனையதுவுமானமறைமுதலடிகள்போற்றி.

என்றுதுதித்ததேவேந்திரனை பரமசிவம்கிருபைக்கண்ணாற்பார்த்தருளி இனிதானகுறுநகை தோன்றஇந்திரனே உனக்குவேண்டியதியாது சொல்லென்னஇந்திரன்விரைவில்வணங்கித்தலைமேற்கைகுவித்துச்சுவாமி தேவரீர்க்ஷேத்திரத்தின் எல்லைக்குச்சமீபமாகநான்வரும்போது தீராதபழியும் முற்காலத்தில்நான்செய்தபாபங்களுந்தீர்ந்து தேவரீரதுதிருவடியைத்துதித்துப்பூசைசெய்யத்தக்கவனுன இதிலும்சிறந்தபேறுவேறேயாதிருக்கின்றது ஆதலால் இன்னமும்தேவரீர் திருவடித்தாமரையை எக்காலமும் இந்தப்படியே பூசித்துஉமதடியாருள் யானுமொருவனுகவேண்டிய இதுவேஅடியேன் வேண்டத்தக்கதென்று பாதத்தில்விழுந்து சேவித்தஇந்திரனுக்குப் பரமசிவம்கிருபைசெய்து,இருதுக்களிற்சிறந்தவசந்தருதுவும்மாதங்களிற் சிறந்தசித்திரைமாதமும்நட்சத்திரங்களிற் சிறந்தசித்திரைநட்சத்திரமும்திதிகளிற்சிறந்தபூரணையும் கூடியசித்திரைமாதஞ்சித்திரைநட்சத்திரம்பௌர்ணமிதோறும் வந்துவந்துநம்மைஅருச்சனைசெய்வையானுல் வருடம் முந்நூற்றறுபத்தைந்துநாளும் அருச்சனைசெய்த பலன்கிடைக்கும் ஆதலால்நீ சொர்க்கலோகத்துக்குப்போய் நன்மையான பலபோக

ங்களையும் அனுபவித்தபின்புமலபரிபாகம்பிறக்கபிரமா விஷ்ணுமுதலியபெரிய பதவிகளின்மேலாசையும் மற்றவைகளும் மறக்கும்படிநாம்மோக்ஷந் தருகிறோமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிப்பெருங்கருணை நிரம்பித்திருவருள்செய்ய இந்திரன்புளகாங்கிதனாய்முடிமேல்கைகுவித்துவணங்கிஎழுந்து கண்ணீர்ததும்பப்பலமுறைதுதித்துஆநந்தக்கூத்தாடி சுவாமிதிருவடியைவிட்டுப்பிரியஅஞ்சினவனாய்பின்பு பரமசிவத்தின் அருளாகிய ஆக்கினையைநினைத்துப்பிரியாதவிடைபெற்றுச்சுவர்க்கலோகத்தைச்சேர்ந்து இருபுறத்திலும் அரமங்கையர்சாமரம்வீச பஞ்சதருக்களும் பூமழைபொழிய தேவர்கள்முடிகளையடிகளிற் சூட்ட இந்திராணி போகத்தையனுபவித்துமார்புந்தோளும் பூரித்துத்தேகம்காமவெள்ளத்தில் முழுகஉள்ளம்சோமசுந்தரக்கடவுளது கிருபைவெள்ளத்தில் முழுக பழையபடியேசுவர்க்கலோகத்தில்நீதிசெலுத்திக்கொண்டிருந்தான்.

இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம்—முற்றியது.

இரண்டாவது

வெள்ளையானைச்சாபந்தீர்த்தபடலம்.

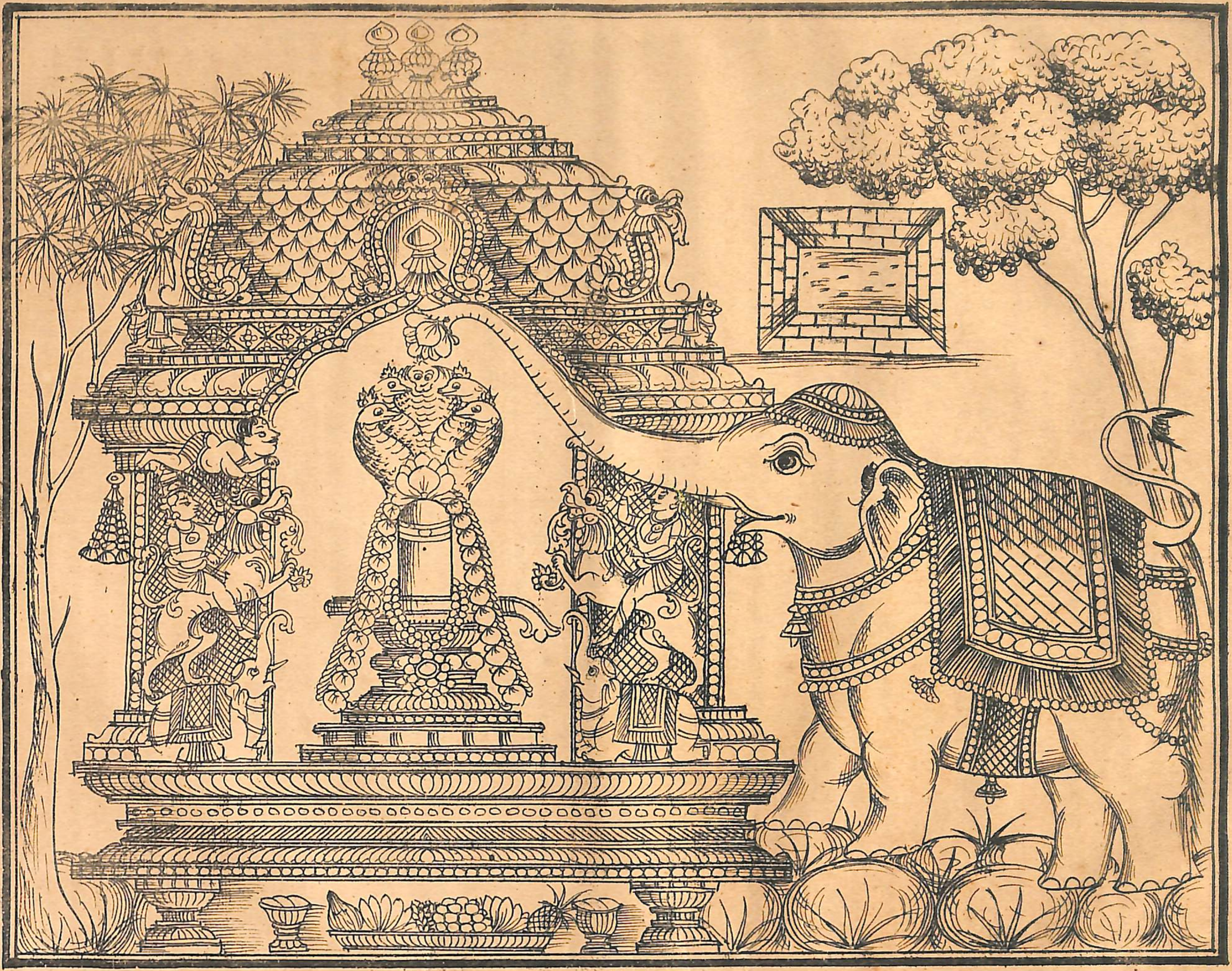
கொச்சகக்கலிப்பா.

மட்டவிழுங்கொன்றைச்சடையான்மகவானைத்
தொட்டபழியின்றொடக்கறுத்தவாறோதிப்
பட்டமதவேழம்பரனைப்பராய்முனிவ
னிட்டகொடுஞ்சாபநீத்தேகியவாறோதுவாம்.

(இதன்பொருள்.)

தேனையுடைத்தாய்மலருகின்றகொன்றைப்பூமாலையணிந்த சடைமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளானவர் தேவேந்திரனைப்பற்றிய பழியின் தொடர்ச்சியை நீக்கியருளிய திருவிளையாடலைச்சொல்லி நெற்றிப்பட்டத்தையுடைய மதயானையாகிய ஐராவதமானது சோமசுந்தரக்கடவுளைத் துதிசெய்து துருவாசமுனிவரிட்ட கொடியசாபத்தைநீங்கித் தேவலோகத்திற்குப்போன சரித்திரமாகிய திருவிளையாடலை யினிச்சொல்லுகிறோம்=எ-று.

ஜனனவாசனையை பொழிக்கத்தக்க காசியென்னுந்திருப்பதியில் துருவாசமஹாமுனிவர் பழையஆகமப்படியே தமதுபெயர்விளங்க சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து சந்தோஷத்துடனே அருச்சித்துத்துதிக்கும்போது பரமசிவன் தனதருளால் தனது திருமுடிமேலிருக்கும் ஒருதாமரைமலரைவிழச்செய்யஅதனைத்தனது கையைவிரித்துத்தாங்கி கண்களிலுந்தலையிலும் மார்பிலும் அணைத்து தேகம்பூரித்துமிகுந்தமெய்யன்புஅதிகரிக்க அவ்விடம்விட்டுத் தேவலோகத்துக்குப் போகும்போது இந்திரன்சங்கந்தொனிக்க அசுரரை செயங்கொண்ட பிரதாபத்தினாலே தனது பெரியபட்டணத்தில் தேவர்களாகிய சேனைசமுத்திரம், ஆரவாரிக்கமங்களவாழ்த்தும் வேதங்களும்முழங்க நாலுதிக்கிலும்வாத்தியங்கள் கல்லென்றொலிக்க அரம்பைமுதலியோர் அமிர்தரசஞ்சிந்துகின்றபாடல்களைக் காதிற்புகட்ட வரிசையாகச்சாமரங்கள்வீச ஐராவதத்தின்மேல் பவனிவர அவ்விடத்தில் தேவர்கள்நெருங்கிவந்து வேறுவேறு கையுறைகள்கொடுத்து கைகள்குவித்துக் கண்டுகொள்ள அங்ஙனம்வந்த துருவாசமுனிவரும், குற்றமில்லாத ஆசீர்வாதஞ்செய்துதமது கையிலிருந்த தாமரைமலரைநீட்ட இந்திரன் அளவிறந்தசெல்வச்செருக்கால் மதியாமல் ஒருகையை நீட்டி அதனைவாங்கி மதயானைத்தலைமேல்வைக்க அந்தயானைமணம்பொருந்தியஅம்மலரைத்துதிக்கையாற்றள்ளிக்காலால் மிதித்துத்தேய்த்தது அதைக்கண்டதுருவாசமுனிவர் காமதகனனைப்போல நெருப்புப்பொறிசிதறப்பார்த்துக்கோபித்து தேவர்களஞ்சியோட ஆலகாலவி

ஷத்தையுண்டபரமசிவனைப்போல நின்று சிவனடியார்கள்அருவருத்துத்தள்ளியசெல்வச்செருக்கினையுடையாய்என்னசெய்தாய் தேவர்கள்கையுறையையே நன்குமதித்தாய்பரமசிவனது திருமுடிமேல் சாத்தியதாமரைமலரைமதியாமல்யானைமிதித்துத்தேய்க்க அதன்றலைமேல்வைத்தாயே அடாபுத்தியீனனே மஹா விஷ்ணுவின் பெருமையும் பிரமாவின்பெருமையும் தேவர்வணங்கவாழும் உன்பெருமையும்சமுத்திரத்தில் தோன்றியவிஷத்தைப்பானம்பண்ணினபரமேஸ்வரனைப்பூசித்த சிவபூசையின்பலனென்று எண்ணினாயில்லை உயர்ந்தயானைமேல்வருகிறஇந்திரா ?உன்றலையானதுபாண்டியரிலொருவன்வளையால் உடைபடக்கடவது, உன்னுடையநாலுகொம்பினையுடைய வெள்ளையானையும் காட்டானையாகக்கடவதென்றுசபிக்கதேவர்கள் அம்முநிசிரேஷ்டரின் பாதத்தைவணங்கி ஜிதேந்திரியராகிய பெரியவரே எங்களரசனும் வெள்ளையானையும் அபராதிகளானபடியால்நீர்சபித்தசாபத்தை இனிவிமோசனஞ்செய்யவேண்டுமென்று குறையிரந்துருகினார்க்கு மநமிரங்கிதுருவாசமுநிவர்சாபவிமோசனஞ் செய்ததாவது மநவாக்குக்கெட்டாதபரமசிவம் அருளியசேஷத்தை நிந்தித்தபாவம்பரிகாரத்தாற்போகாது. ஆனால்தலையளவுவந்ததுமுடியளவாகத்தக்கது. யானையும் காட்டானையாய் நூறுவருஷங்கழிந்தபின்பு பழையவடிவாகத் தக்கதென்றுபிறிது சாபம் நியமித்தபடி இந்திரன் மகுடபங்கமானது பின்புசொல்லுகிறோம்.

அதுநிற்க, அங்குநின்ற வெள்ளையானைதேவலோகத்தைவிட்டு மதிகலங்கி நீலமலைபோல மண்ணுலகில்வந்து காட்டானைக்கூட்டத்தோடு கூடி மிருக சஞ்சாரமாய்வேடர்கள்திரிகிறகாடும் முல்லைவனங்களும் ஆற்றைசசார்ந்தகாடும் குறவர்கள்தங்கள் தெய்வத்தோடு சஞ்சரிக்கிற மலையும் திரிந்தலைந்து நூறு வருஷமுங்கழிய, பின்பு காட்டோடு நெருங்கிய தெய்வீக மான கடம்ப மாவனத்தில் வந்து பரமசிவனது திருவருள் பெறுங்காலம் நேரிட்டதனால் பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தைக் கண்டபோது தன் பழைய வறிவுதோன்ற வத்தீர்த்தத்தில் முழுகியபோது பழையவடிவும் பரமசிவத்தினது கிருபாநோக்கமுந் தோன்றி பரமாநந்தவடிவாகிய சிவலிங்கமும் எதிர்தோன்றக் கண்டு வணங்கி அந்தத்தெய்வநாயகனைப்பூசிக்க அன்புதோன்றிதுவாரம்பொருந்திய துதிக்கையினாலே மொண்டுவந்து திருமஞ்சனஞ்செய்து தேனொழுகாநின்ற திருப்பள்ளித்தாமமும்சாத்தி அரவாபரணத்தைஅணிந்த வேணியினையுடையபரமசிவத்தை அருச்சித்துப்பூசிக்க அதனதுஉள்ளத்திலுண்டாகிய அன்பினையறிந்தஅப்பரமசிவம்வெள்ளையானையைநோக்கி நீயிங்குவந்தகாரணம்என்ன? உனக்கு வேண்டும்வரம்யாது சொல்லுவாயென்றுகேட்க. இத்தெய்வயானையானது உள்ளத்திலன்பு மிகுந்துவணங்கிமுன்னே தனக்குச்சம்பவித்ததும் இங்குவந்தமுறைமையும் கிரமமாகச்சொல்லி என்தந்தையாகிய தேவரீரையடையப்பெற்ற எனக்குஇனிஒருகுறைவுண்டாகுமோ? எம்பெருமானே தேவரீரைத்தாங்கிய இவ்வெட்டியானைகளோடு அடியேனும்ஒன்பதாக உமதடியைப்பிரியாது உமதுசந்நிதானத்தில் இந்தவிமானத்தை முதுகிற் சுமக்கவேண்டுமென்னும் அன்பு என்னுள்ளத்தில்பொருந்துதலினால் அதுவே வேண்டுமென்று இடையறாதஅன்பினால் இவ்வாறுசொல்ல தேவலோகத்தையாளுகிற இந்திரன் நம்மிடத்து மெய்யன்புடையவனாதலால் நீயங்குசென்று அவனைத்தாங்கியிருப்பதே நமக்குமிகுந்தசந்தோஷமென்று பின்னும் அதற்குவேண்டியவரங்களைத்தந்து செலவுகொடுத்தருளினார்.

பரமசிவத்தினிடத்துச் செலவுபெற்றுக்கொண்டு வணங்கிச்செல்லும்வெள்ளையானை அச்சிவலிங்கத்துக்கு மேற்றிசையையடைந்து தன்பேரால்ஒருதடாகமும் அதன்பக்கத்தில் சிவலிங்கத்தையும் கணேசனையும் பிரதிஷ்டைசெய்து அவற்றைஅருச்சித்து நீங்காத அன்பும் தானுமாக அங்கிருக்குஞ் சமயத்தில் இச் செய்தியை அறிந்த இந்திரன்தூதுவரையழைத்து எம்முடைய யானையைக் கொண்டுவாருங்களென்றுஅனுப்ப அத்தூதுவர் விரைவில்வந்து அழைக்க நான்வருகிறேன் நீங்கள் முன் செல்லுங்களென்றுஅனுப்பிவிட்டு தான் அங்குநின்றுஎழுந்து அதற்குக்கீழ்த்திசையில் ஓரிடத்தில்வந்து தனதுபேரால் ஒரூரைஉண்டுபண்ணி அதில்இந்திரேச்சுரமென்ன இந்திரன்பேரால் ஒருசிவலிங்கம் ஸ்தாபித்து அவ்வரனைப்பூசித்து அங்கிருக்கஇந்திரன்யானைஇன்னும்வந்ததில்லையென்று பின்னும்மனத்தினும் வேகமாகச்செல்லுகின்றதூதுவரைவிட அவர்களோடு ஐராவதம்தேவலோகத்தை அடைந்து இந்திரனை வணங்கிக் காட்டிலும் கடியமலையிலும் பலநாள் துன்பநோயுறவந்தசாபம் பரமசிவனைக் கண்டு நீங்கியதும் மற்றகாரியங்களையும்சொல்லி உயர்ந்த திக்குயானைகளின் இனத்தினின்று நீங்கிய தெய்வயானை இன்பத்தை யுடையதாக வீற்றிருந்தது.

மேற்றிசையில் ஐராவத க்ஷேத்திரத்திலுள்ள தீர்த்தத்தில் மூழ்கி ஐராவதப்பிள்ளையாரைத் தொழுது ஐராவதேச்சுரத்துக் கடவுளைப் பணிந்தவர் சாபத்தொடர்பினும் பாபத்தொடர்பினும் நின்று நீங்குவர்ஐராவதமென்னும் யானைசென்ற வழியேபோய் வைகைநீரின்

மூழ்கி அதற்குத் தென்கரையி லுள்ள இந்திரேச்சுரன் திருவடியை வணங்குவோர் இப்பிறப்பில் தருமமுதலாகிய மூன்றால் வரும்பயனையடைந்து மறுபிறப்பில் இந்திரபதவி முதலிய அரியபதவியெல்லாம் பெற்றுச் சுவர்க்கலோகத்தில் வெறுப்பில்லாத போகத்தில் மூழ்கிப் பின்பு அதில் வெறுப்புத்தோன்ற மனச் செவ்வையினாலே உண்டாகிற பேரின்பமாகிய சிவகதியை அடைவார்கள்.

வெள்ளையானைச்சாபந்தீர்த்தபடலம்-முற்றிற்று.

மூன்றாவது

திருநகரங்கண்டபடலம்.

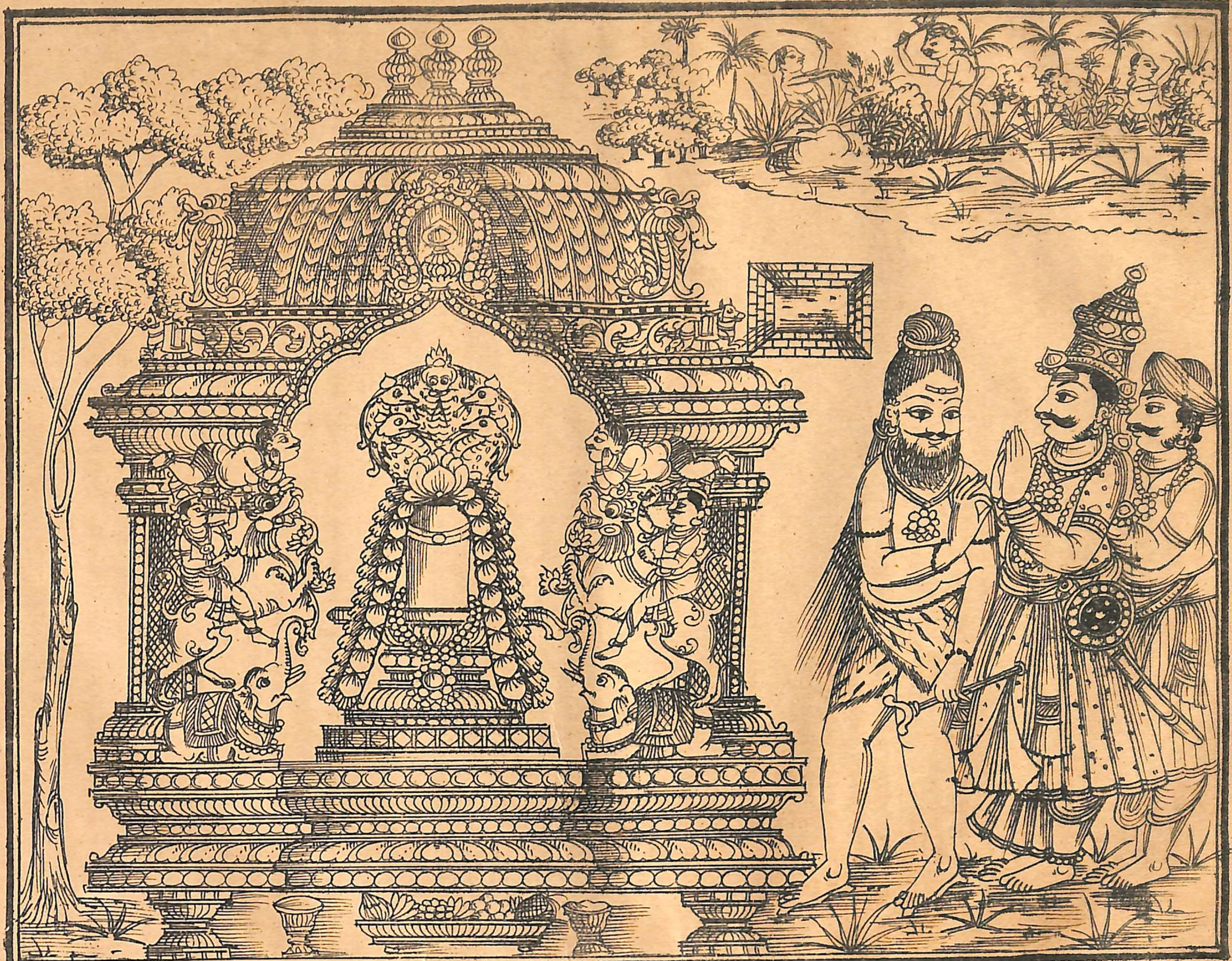
கலிநிலைத்துறை.

தானவாறிழிபுகர்முகத்தடுகரிசாபம்
போனவாறுரைசெய்துமேற்புதுமதிமுடிமேல்
வானவாறினன்கடம்பமாவனமுதுநாக
மானவாறதுதனைச்சிறிதறிந்தவாறிசைப்பாம்.

(இதன்பொருள்.)

மதநீராறுபெருகாநின்ற புகர்முகத்தினையுடையதாய்ப் பகைவரைக்கொல்லுகின்றஐராவதமென்னும் யானையின் சாபம்நீங்கின திருவிளையாடலைச்சொல்லி இனிப் பிறையையணிந்திருக்கும் சடைமுடிமேல் ஆகாயகங்கையையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளானவர் வீற்றிராநின்ற பெருமைபொருந்திய கடம்பவனமானது பழமையான நகரமாகிய திருவிளையாடலைச் சிறிதுதெரிந்தமட்டிற் சொல்லுகிறோம்=எ-று.

இனிமையாகிய ஏழிசைகளையுந் தமது கண்டத்திலேயுடைய வண்டுகள் கின்னரம்போலப்பாடுகின்ற கடம்பவனத்தின் கீழ்த்திசையில் தென்னர்சேகரனென்றும் மன்னர்சேகரனென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்ற குலசேகரபாண்டியன் அரசாட்சிசெய்யும் மணவூரில் வைசியர்களில் ஒருவனாகிய தனஞ்ஜெயனென்பவன் திரவியந் தேடுதல்போல சிவார்ச்சனைமுதலிய சிவதருமங்களையும் தேடுகிறவனாய்ச் சிவனிடத்தில் சிறந்தமெய்யன்புடையவனாய் அவ்வூரிலிருந்து மேற்குத்திக்கில்சென்று பெரியவர்த்தகஞ்செய்து பின்பு தன்னூருக்குத் திரும்பும்போது பழையதாகிய பிறவிக்கடலின் கரைதெரியச்செய்து அடியார்கள் துன்பத்தைத்தீர்க்கும் பரமேஸ்வரன் எழுந்தருளியிருக்கும் கடம்பவனத்தின்வழி வரும்போதுசூரியன் அஸ்தமித்தகாலமாக நெருங்கிய இருளில்தனியனாய்ச்சிவ நேசத்தையுடைய அவன்நான்குகொம்புள்ளமதயானைகள் பிடரிமேற்றாங்குதலாய் ஆயிரங்கிரணங்களாலே எட்டுத்திக்கிலுமுள்ளஇருளைப்போக்கி விளங்குஞ்சூரியனைப்போல அவ்வனத்திலிருளைப் போக்கி விளங்குகின்றஇந்திர விமானத்தைநேரேகண்டு சமீபத்தில்வந்து அந்தச்சோதிவிமானத்திலெழுந்தருளிய பரமசிவத்தைத்தரிசித்துவணங்கி ஆநந்தநிரம்பின நெஞ்சினனாய் அவ்விடத்தேதானே அன்றிரவைக்கழிக்க எண்ணிஅங்கிருக்கும்போது அன்றிராத்திரியில் சோமவாரமாகையால் தேவர்களெல்லாம் அங்குவந்துபார்வதிசமேதராகிய பரமசிவனது திருவடிகளைவணங்கிச்சிவராத்திரிபோல அன்றிராத்திரி நான்குசாமத்திலும்அக்கடவுளுக்கு உவப்பாகஅருச்சனைசெய்துகொண்டிருக்கஅங்கே தேவர்கள்வந்ததும் அருச்சனைசெய்வதும் இவையெல்லாம் அடியாரன்பிற்கெளியவராகிய நீலகண்டத்தையுடையசிவபெருமானது கிருபாநோக்கத்தால் திரிபுண்டரதாரியாய் சிவபக்தி பரிபாலனான தனஞ்சயன் கண்டு சிவார்ச்சனைக்கு வேண்டிய வாசனைத்திரவியங்களை தேவர்களிடத்திற் கொடுத்து அருச்சனைசெய்யச்செய்து இந்திரன் தங்கள் தெய்வமாகிய பரமசிவ

த்தை வணங்கி அருகினிலிருக்க அப்பெருமானைப்பூசித்த தேவர்கள் பாபராசியும் இருளும்போய்விடியக்குற்றமில்லாத தனஞ்சயன்ஒருவனையுங் காணுதவனுய்அந்தவிமானத்தின்மேல் ஒப்பற்றுவிளங்குகிற சிவலிங்கத்தைமாத்திரங்கண்டு மிகவும் ஆலோசிக்குஞ் சிந்தையுள்ளவனுய்ஆச்சரியப்பட்டு அப்பெருமானுடைய திருவடியின்கிழே வணங்கியெழுந்து இரண்டுகைகளையுந் தலைமேற்குவித்து பிரதக்ஷிணஞ்செய்து ஒருவிதத்தில் தன்னூருக்குப்போக மநந்துணிந்து மிகுந்த பக்தியோடு சிவபெருமானிடத்தில் விடை பெற்றுக்கொண்டுவந்து அவ்வூரரசனுகிய குலசேகரபாண்டியன் அரண்மனைக்குட்சென்று சத்துருசிங்கமான அவனைவணங்கி அவன் முன்னேநின்று எட்டுத்திக்கையுஞ் செயங்கொண்ட ஆக்ஞா சக்கரத்தையுடைய அரசர்பெருமானே? நேற்று அந்தக்கடம்பவனத்துவழியாய் நான் வர்த்தகஞ்செய்து வரும்போது பொழுதுபோயிற்று அப்போது நான்கண்ட அதிசயமாவது அன்றிராத்திரிக்கும் எனது பிறவிக்கும்முடிவுண்டாக சூரியமண்டலத்தைப்போல் விமானமும் அதில்ஒருசிவலிங்கமுங்கண்டேன் அந்த லிங்கத்தை இராத்திரிமுழுதும் தேவர்கள்வந்துஅருச்சனை செய்துபோனூர்கள் நானும் விடியுமளவுங்கண்டிருந்து அக்கடவுளிடத்தில் விடைபெற்றுத்திரும்பிவந்தேன் என்று சிவநேசம் பெருகிச்சொல்ல அதைக்கேட்ட குலசேகரபாண்டியன் சுவாமியினுடையதிருவடிகளையும் தனதிரண்டுகைகளையும் தலைமேல்வைத்துஉள்ளத்திலே அதிகஅன்பும் ஆச்சரியமும் நிரம்ப இருக்கும்போது சூரியன்அஸ்தமித்தான் அன்றிராத்திரிஅவ்வரசன் கனவில் இருவினையொப்புமலபரிபாகம் சத்திநிபாதம் தத்துவதரிசனம் ஆகியவிவற்றையருளும் பரமசிவமேஒரு சித்தராகிவந்து ஓபாண்டியனே ? அந்தக் கடம்பவனத்தைக்காடுபோக்கிநாடுநகரமாகச்செய்யக்கடவையென்று தெரியச்சொல்லி மறைந்தருள குலசேகரபாண்டியன் விடியற்காலமாய் கண்விழித்து கனவில்சித்தவடிவாய்வந்தகடவுளுக்குச்செய்யுங் காலை நியதியெல்லாமுடித்து அரசாட்சியில்வந்து மந்திரிகளுக்கும் பெரியோர்களுக்கும் இராத்திரிதான்கண்ட கனவின் விசேடத்தையும் நேற்றுத் தனஞ்சயனென்னும் வர்த்தகன்சொல்லிய விசேடத்தையும்சொல்லிஅவர்களும்சந்தோஷித்துச் சொல்லத் தெரிந்துகொண்டு மந்திரிகளுடனேபுறப்பட்டுக்கடம்பவனத்துக்குவந்து பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தில் முழுகி இந்திரவிமானத்திலிருக்கும் சிவபெருமானுடைய சந்நிதியின் முன்னே தலைமேற்கைகுவித்து அன்புபின்றள்ளவும் முன்பு அருட்கண்ணீர் பெருகவும் என்புருகவும் நின்று.

சரணமங்கையோர்பங்குறைசங்கரசரணம்
சரணமங்கலமாகியதனிமுதல்சரணம்
சரணமந்திரவடிவமாஞ்சதாசிவசரணம்
சரணமும்பர்கணுயகபசுபதிசரணம்.

ஆழிஞாலமேலாசையுமமரர்வான்பதமேல்
வீழுமாசையும்வெறுத்தவர்க்கன்றிமண்ணுண்டு
பீழைமூழ்கிவானரகொடுபிணிபடச்சுழலு
மேழையேங்களுக்காவதோவெந்தைநின்கருணை.

சூளதாமறைச்சென்னியுந்தொடத்தொடநீண்ட
நீளனீயுனக்கன்பிலமாயினுநீயே
மூளவன்புதந்தெங்குடிமுழுவதும்பணிகொண்
டாளவேகொலிக்கானகத்தமர்ந்தனையென்னு.

தோத்திரங்கள்செய்துபெருகிய அன்புஇரண்டு கண்ணின் வழியிலும்ஒழுகுவதுபோலஆநந்தக்கண்ணீரொழுக சிவாநந்தக்கடலின் மூழ்கிமெய்யன்போடு பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வெளியேவந்து ஒருபுறத்தி லிருந்து உத்தரவுசெய்தபடியேமந்திரிகளேவலால் காடுவெட்டுவோர்கள்வந்துகூடிகொடுவாள் கோடாலிகொண்டகையினராய் காடுவெட்டத்துணிந்து வெட்டும்போது இருண்டவனங்களெல்லாம்வெட்டுண்டு மெய்ஞ்ஞானிகளுள்ளம்போல் வெளியாய் செவ்வையாகக்கோலி இனிநகர் செய்வதெப்படியென்று மந்திரிகளோடாலோசிக்குஞ்

சமயத்தில் அரசன்மகிழ இரவில்வந்தபடியேவிபூதிதூளிதராய் பாதம் பூமியிற்படசித்தவுருவமாக வந்துதோன்றித்தாம்முன்புசொன்னமுதனூல்வழிநூல் சார்புநூற்படிவழுவாமல் நல்லகோயில் - மண்டபம் - கோபுரம் பட்டணம் இவைகளை இன்னஇன்னபடி செய்கவென்று விடைகொடுத்தருளியுடனே மறைய அப்படிமறைந்த சர்வவியாபகரான சிவபெருமானுடைய திருவடியில்நிறைந்த பேரன்புடைய பாண்டியன் உலகத்தில்சிற்பசாத்திரங்கள் தெளிந்தவர்களாலே சிவ பெருமான் கட்டளையின்படியே கோயில்-வேதபாராயணஞ் செய்கிறமண்டபம்-அருத்தமண்டபம்-சபாமண்டபம்- அறுகாற்பீடிகை-நிருத்தமண்டபம்-உற்சவமண்டபங்கள்-வேள்விமண்டபங்கள்-திருமடைப்பள்ளி-சுற்றிலுந் தேவர்சந்நிதிகள்வலப்புறத்தில்உமாதேவியார்கோயில்-மாளிகைகள்-சுற்றுமதில்கள்- கொடிகள்கட்டிய நெடியசூளிகைகள்-சந்திரனைப்போலப்பிரகாசிக்கிறவீடுகள்-செய்குன்றுகள்-செம்பொற்கோபுரங்கள்-பெரியமதில்கள்-அகழிகள் சித்திரங்களெழுதிய பீடிகைவீதிகள்தெற்றிகள்-உற்சவவீதிசாளரங்கள்-பெரியவீதி-நாற்சந்தி-முச்சந்தி- அம்பலம்சபைமேடை-நாடகசாலை-முனிவர்வீதிபிராமணர்வீதி அரசர்வீதி-வைசியர்வீதி-வேளாளர்வீதிசூத்திரர்வீதியானைக்கூடம்- தேர்ச்சாலை-குதிரைச்சாலை-பள்ளிக்கூடம் - அன்னசத்திரம் - முதலிய எல்லாஞ்செய்வித்து துணிகயம் - கீழ்நீர்க்கூவல் - பூவோடை-குளம்-பொய்கை-நந்தனவனம்-பூஞ்சோலை- துடைவை - உய்யானம் இவைகளும் அந்நகருக்கு அழகாகச்செய்வித்துக் குலசேகரபாண்டியன் தனக்கும்அரண்மனை முதலியவைகளைஈசானதிசையில் செய்வித்துக்கொண்டு அப்பட்டணத்துக்கு சாந்திசெய்யஆலோசிக்கும்போது சோமசுந்தரக்கடவுள் தெரிந்துவெளிவந்துதமது பொன்னிறமான சடையில் முடித்த சந்திரனது புத்தமுதத்தைச்சிந்தஅவ்வமுதஞ்சென்று அறிவுருவமான தமதுபாதத்தைஅடைந்தவர்களைத்தாம் சிவமயமாக்கினாற்போல அப்பட்டணத்தைச்சாந்திசெய்து தன்போற்பரிசுத்தமாய்மதுரமயமானதினாலே அதற்குமதுராபுரியென்று பேரிட்டுக் கீழ்த்திசையில் ஐயனாரும்தென்றிசையில் சப்தமாதரும்மேற்றிசையில்விஷ்ணுவும் வடதிசையில் துர்க்கையும், காவலாகநிலைபெறநிறுத்தி யானைப்பிடரியில்பொன்மலையிருந்ததுபோலவிளங்குகிறகோயிலில் மதுரேசனை சாஸ்திரோக்தமா யருச்சனைசெய்வதற்குப்பொய்யில்லாத வேதாகமப்படி நடக்கவல்ல பெரியோர்களாகிய, ஆதிசைவர்களைக், காசியிலிருந்து வருவித்து மதுரையில் நிலைபெறச்செய்து உத்தமகுலத்தினராகிய நால்வகைக்குடிகளும் உயர்வுந்தாழ்வுமாகக் கலந்தபுறக்குடிகள்மூன்றும் வேதநெறிபிசகாமல் மநுநீதிப்படிநடக்க வைதிகதருமமும். சைவதருமமும், சிறக்க உலகத்தின்முகத்திலே திலதமிட்டாற்போல பட்டணத்தை வளஞ்செய்து அன்றுமுதல்பாண்டியன் மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்க நல்லசுபதினத்தில் குடிபுகுந்து பரமசிவனதுகோயில்மூன்றங்கமும் குறைவுபடாமல் பூசைநடக்க விஷ்ணுவைப்போல குலசேகரபாண்டியன் அரசாட்சிசெய்து சிலகாலத்துக்குப்பின் மலயத்துவசபாண்டியனைப் பெற்றுவளர்த்து அவனுக்குப்பட்டங்கட்டி ஒருநாள் கடவுள்கோயிலிற்சென்று வணங்கி மூவலஞ்செய்து ஒப்பில்லாதபேரின்பமாகிய அருணிழலெய்தி ஒன்றியொன்றாநிலையில் நின்றனன்.

திருநகரங்கண்டபடலம் - முற்றிற்று.

நான்காவது

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம்.

கலிவிருத்தம்.

கன்னியொருபங்கினர்கடம்பவனமெல்லா
நன்னகரமானதுநவின்றுமுலகீன்ற
வன்னைமகளாகிமலயத்துவசனுக்குந்
தென்னனிடைவந்துமுறைசெய்ததுரைசெய்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

பார்வதியை ஒருபாகத்திலுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் வீற்றிருக்கும் கடம்பவனமெல்லாம் நல்லநகரமாகிய திருவிளையாடலைச்சொன்னோம் இவ்வுலகங்களை யீன்ற தாயாகிய மீனாக்ஷியம்மையானவள் மலயத்துவசனென்னும் பாண்டியனிடத்தில் புத்திரியாகிவந்து முறைசெய்தளித்த திருவிளையாடலை யினிச்சொல்லுகிறோம். =எ-று.

மநுதருமசாஸ்திரமானது சந்தோஷித்துத்தன்வழியே நடக்கும்படியாகச் செங்கோல் செலுத்துகின்ற பரிசுத்தனான மலையத்துவசனென்று வெற்றி மாலையால் அலங்கிருதனாய் கனிந்த அமுதம்போலுங் கிருபைக்கிருப்பிடமாய் காணுதற்குநல்லவனாய்வடமொழிக் கடலுந்தென்மொழிக் கடலுங்கடந்து மன்மதன்போல வடிவுள்ளவனாய் காமவிதைமுளைக்கிற நிலம்போலும் பதினாயிரம் மனைவியருள்ளவனாய் சூரியகுலத்திற் பிறந்தசூரசேனமஹாராஜன்குமாரியான காஞ்சனமாலையைவிவாகஞ்செய்துகொண்டு சோமசுந்தரக்கடவுளைத்திரிகாலமும்வந்து சேவிக்குஞ்செயலைக்கற்றவனாய் அநேககாலம்பிள்ளையில்லாமல் அநேக தருமங்களைச்செய்து வேதாகமப்படி தொண்ணூற்றொன்பது அசுவமேத யாகமுஞ்செய்துமுடித்தபின் இந்திரன்வந்துஇன்னம் ஒருயாகத்தையுஞ்செய்து முடிப்பாயானால் எனதுபதவி நொடியளவில் மாறுமாகையால் அதுசெய்யவேண்டாமென்று தடுத்து நீநல்ல காரியத்தைச் செய்யத்தொடங்கினதினாலே அதற்குத்தகுதியாகஉலகமெல்லாம் மகிழும்படியான பிள்ளையைத்தருகிற யாகத்தைச்செய்தால் நல்லபிள்ளையைப்பெறுவாயென்று புத்திரகாமேஷ்டியாகஞ் செய்யச்சொல்லி இந்திரன் போனபின்பு வேப்பமாலையையணிந்த மலையத்துவசபாண்டியன் அந்த யாகத்துக்கு வேண்டியவைகளெல்லாங்கொண்டு அந்தநியமத்துக்குத்தகுதியான தனதுதேவியானபொன்மாலையுடனே யாகசாலையிலிருந்து இந்திரதிக்கை நோக்கி வைதிகர்கள் சொல்லிய சடங்கின்படி உதாத்தம் அநுதாத்தக்கிரமமான மந்திரங்களும் ஆகுதிகளுக்குரியவைகளுஞ்சேரச்சொல்லி வேள்விவளர்க்க அந்தவேள்வியில் புகைஆகாசமும் பூமியுந்திசைகளும் பரவிப் போர்வைபோல மறைக்கப் பின்னுங்குடங்குடமாக நெய்யும்பொரியுஞ்சமித்துக்களும் தேவர்களுக்குப்பிரீதியாக தேவாமிர்தம்போலஆகுதிகொடுத்து பரமசிவன் திருவாய்மலர்ந்தருளியவேதவாக்கியப்படியே நெய் நிரம்பப்பெய்துவேள்வியில் அக்கினியை யதிகப்படுத்தும்போது பாம்பலங்காரப்பரஞ்சோதி தனியாகவும் இமவான்மனைவியாகிய மேனைதலைகுனியவும் மலையத்துவசபாண்டியன் வலதுதோள்துடிக்கவும் பொன்மாலைகொங்கைகள் ததும்பித்தீம்பால் வெள்ளம்பெருகவும் அவளிடக்கண்துடிக்கவும் இந்தப் பாண்டிநாடே யல்லது எந்தநாடும் மகிழ்ச்சிபெருகவும் சைவமுதலியதவமார்க்கங்களுயரவும் பாபங்கள்கெடவும் புண்ணியங்கள் வளரவும் தெய்வவேதங்களும் தேவ துந்துபியும் திசைகளெல்லா முழங்கவும் தேவரம்பைகள் கூத்தாடவும் அந்தமதுராபுரியிலுள்ளவர்கள் திரிகரணங்களும் வேறுபடாமல் தங்களையறியாத ஆநந்தத்தையடையவும் பதினெண்பாஷைகள் வழங்குகிறநாடுகளில் தமிழ்நாடேசிறப்பையடையவும் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரில் பாண்டியர்கள்மேன்மேலான பெருமையடையவும் அக்கினிதேவன்இதுவரையிலுஞ்செய்த தவப்பயனையடையவும் மாந்தளிர்போல நெருப்புக்கொழுந்துவீசுகிற அந்தயாககுண்டத்தில் நெருங்கிய தளிர்களையுடைய ஒருவாசனைக்கொடிஅநேகவிதழ்களையுடைய தாமரைமலரைஅப்பொழுது மலர்ந்துகொண்டு முளைத்தெழுந்தாற்போல உலகத்தில் தருமத்தின்வழியிற்சென்றோருக்கு இகபரபோகவீட்டை யருளுமம்மை சூழியக்கொண்டை வட்டமதியின் மாசுபோலவும் அதலே தொங்கவிட்டமுத்துமாலை அந்தச் சந்திரனிலிருந்துவருகிற கிரணத்தைப்போலவும் அமுதம்போலும் இனியகுதலை மார்பின்வழியேயொழுகி முத்துமாலையோடுவிளங்கச் சூரியப்பிரகாசத்தைவென்று பவளமாலிகையொளிவீச சிறியஇடையிற்சூழ்ந்த சிற்றாடையும் நவரத்நமேகலையும் அசைய காதிற்குண்டலமுங் குதம்பையும்இருளைப்போக்கிச் சிறியதோள்களைத்தொட்டாட தெளிந்த வமுதம்போல மழலைசிந்த இளநகைதோன்றமூன்றுவயதுள்ள மூன்றுமுலையோடுகூடிய பெண்பிள்ளையாகி சராசரங்களையெல்லாம்பெற்ற உலகமாதாவாகிய உமையவள்விளங்கினாள் சிறியதளிர்போலுமெல்லடியிலணிந்தசிறியமணிச்சிலம்புஞ்சதங்கையும் ஒலிக்கநல்லகொடிபோலசைந்துதளர்நடையிட்டு இளமுறுவல்தோன்ற பெண்ணாகப்பிறந்துபெரும்பயனைப்பெற்ற பொன்மாலைமடியில்வந்து ஒரு பெண்குழந்தையாயிருந்தனள்.

அப்படியிருந்தபிள்ளையைச்செவ்வாய் வெளிறாமலும் முலைக்கண்கருகாமலும் கருங்கண் பசவாமலும்பத்துமாதந்தாங்கி வயிறுவருந்தாமலும்பெற்றுக்கொண்டெடுத்தணைத்து உச்சிமோந்து வாய்முத்தங் கொண்டு பார்வதியைப்பெற்றமேனைபோல மகிழ்ச்சியடைந்தாள் பராசத்தி-ஆதிசத்தி-இச்சாசத்தி-ஞாநாசத்தி-கிரியாசத்தியாய் உலகங்களையெல்லாம் படைத்தும், காத்தும்,அழித்தும், மறைத்தும், அநுக்கிரகித்தும், தனதுவடிவு வேறாகிவாக்குக்கும், வேதத்துக்கும் எட்டாத ஒப்பற்ற காரணியானவள் திருமகளாய்வர இந்தப் பாண்டியன் செய்ததவமோ போதுமானதன்று. இந்திரியகரணங்களெல்லாங்கடந்து ஆநந்தவெள்ளமாகியபராஞாநமேவடிவாகவுடைய ஒருமுதல்விதனதுகருணையினாலேயே இன்றுஎல்லாருமறிய ஒருபெண்பிள்ளையானாள் அப்படியவள் பிள்ளையானகிருபையையும் தன்மனைவிசெய்ததவப்பேற்றையும் மலையத்துவசன் ஆலோசியாமல் நான்

பிள்ளையில்லாமல் அநேககாலம்வருந்திஅரியதவங்களைச்செய்துபின்பு பிள்ளைப்பேறுண்டாக இந்தயாகத்தைச்செய்தேன் இந்தயாகமும் ஐயோ ? ஒருபெண்குழந்தையைத்தந்தது அந்தப்பெண்குழந்தையும் முலைமூன்றுள்ளதாய் என்பகைவர்நகைக்கலாயிற்றென்று துன்புறும்போது சிவனருளாலே ஆகாயத்தினின்று மோர் வாக்கு இராசனேஉனதுகுமாரியை குமாரனாகவெண்ணிச் சடங்குகளெல்லாந் தப்பாமல் வேதவிதிப்படிசெய்து தடாதகையென்று திருநாமமிட்டு உனதுமுடியும் சூட்டக்கடவை சூட்டினபின்பு குமாரிக்குநாயகன் வரக்காணும்போது நடுமுலை மறைந்துபோம் நீகிலேசியாதையென்று உண்டாயிற்று.

அவ்வசரீரிவாக்கைக்காதுநிரம்பவும் அன்பும்மகிழ்வும்உள்ளத்தில் நிரம்பவும்உலகமெல்லாம் திரிகரணங்களொருமிக்கவும் ஆநந்தக்கண்ணீர் உடல்நிரம்பவும் கடவுளைத் துதித்துயாகத்தைமுடித்தெழுந்து மனைவியோடு யாகசாலையைவிட்டு இருபுறத்திலும்வாத்தியங்கள் ஒலிக்கத்தனதரண்மனையிற்சென்றுமங்கலவாத்தியத்துடனேஎதிர்கொள்பவர்முகத்தில்மகிழ்ச்சிபெருகஇராஜரீகஞ்செய்யும் மண்டபத்தில் சிங்காசனத்தின்மேலிருந்து கற்றுக்கேட்டுவல்லரான வைதிகர்கள்கையில்சுவர்ணமழையைப் பெய்து மற்றெல்லாருக்கும் போதும் போதுமென்னக்கொடுத்து மான்மழுவேந்தியபெருமானுடையசந்நிதானத்துக்கு அதிகசிறப்புகள்பெருகக்கொடுத்துபின்னும்சிறையில்கிடப்பவரைச்சிறைநீக்கி ஏழுவருஷம்குடிகளிடத்தில் வாங்குகிறஇறைப்பொருளைவிட்டுஅயல்வேந்தரிடத்துக்கொள்ளுந்திறையைவிட்டு ஆயத்துறைப்பொருளையும் விட்டு கோயில்களும் தருமசத்திரங்களும் பெருகச்செய்யுங்களென்றும் சத்துருத்துவேஷங்களையும் விடுங்களென்றும் வள்ளுவனாலேபறையறையச்சொல்லி பொக்கிஷசாலையைத் திறந்துவிட்டுப் பலரும் வேண்டியவளவிற்கொள்ளக்கடவதென்று சிலர்க்கு ஆடையாபரணமுதலிய வெகுமதிகளைச்செய்து இராஜவீதியெல்லாம் சந்தோஷமாய்எண்ணெய்விழா சுண்ணவிழாமுதலியஆடச்செய்து அந்தமதுராபுரியேயன்றி எல்லாப்பட்டணங்களும்சந்தோஷிக்கமலையத்துவசபாண்டியன் பெருங்களிப்படைந்து கடவுளருளியபடியே தன்பிள்ளைக்குச் சாதகர்மம்முதலிய கிரியைகளெல்லாஞ்செய்து தடாதகைப்பிராட்டியாரென்று திருநாமமிட்டுவேதங்களும் உண்மையாகக்காணக்கூடாததேவியை இமவானையும் மேனையையும்போலவளர்த்துக்களிக்குங்காலத்தில்.

பிரமாண்டங்களெல்லாம் சிறுவீடாக விளையாடுகிறவளாகிய உலகமாதா இப்போதுதடாதகையாய் மழலைப்பிள்ளைகளுடனேவீதியில்வந்து மணலாலேசிறுவீடுகட்டி மணற்சோறுக்கித்தன்னோடொத்தபிள்ளைகளுக்கு விருந்திட்டும் முருகவேளும்வாய்வைத்தருந்தாத தனதிளமுலைப்பாலைப்பாவைக்குக்கொடுத்தும் பொன்மாலையைமகிழச்செய்தும்தோழிமார்கள்கண்களிகூரஅவர்கள்கற்க ஆடிக்காட்டுகிறவள்போல கழங்குபந்து அம்மனைகளாடியும் இருவினையாகிற கயிறுபூட்டி மேலுலகமும் கீழுலகமும்சென்றுவர நம்மைஆட்டுகிறதுபோல முத்துவடம்பூண்ட ஊசலாடியும் இனிதனது தந்தைக்கு மகிழ்ச்சிசெய்வாளாய் மெய்யான வேதங்களும் அறுபத்துநான்கு கலைஞானங்களுந்தெளிந்து யானை இரதம் குதிரை ஏற்றங்களும் தனுர்வேதமும் தெளிந்து வருகிறதைக்கண்டு மலையத்துவச பாண்டியன் வேதவேதாங்கங்களெல்லாம் மேகலையாகஇடையில்தரித்த தனது சிறுமகளுக்கு மகுடஞ் சூட்டுதற்கு நல்ல நாள் நியமித்துத் திசைகளுக்கெல்லாம் ஓலைபோக்கி அரசர்களைவருவித்துப்பட்டணமெல்லாந் திருவிழாவாக அலங்கரித்துச் சுமதியாகிய மந்திரியால் அபிஷேகத்துக்கு வேண்டுவனவெல்லாஞ் சேகரித்து மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்க யானையின் தலைமேற்பொற்குடங்களில் கங்கைமுதலிய தீர்த்தங்களெல்லா நிரப்பிப் பூசித்து மந்திராக்கினி வளர்த்து அமுதம் நிவேதித்து செம்பொன்னாலும் இரத்தினங்களாலுஞ் செய்த சிங்காசனத்தை விசுவாசத்துடனே பூசித்துத் தெய்வத்தைத்துதித்து, திருமுடியை மதயானைமேல்வைத்துப்பட்டணப்பிரவேசஞ்செய்து பூசித்து இரத்தினங்களாலே ஐந்து தலைகளும் பொன்னாலுடலுமான நாகம் படங்களைப்பரப்பி குடைபோற்கவியச் சிங்காசனத்தின்மேல் வைத்து தடாதகைப்பிராட்டியாரை சுவர்னகும்பத்தால்நன்னீர் அபிஷேகஞ்செய்து தேவர்கள்மந்தாரப் பூமழைபொழிய முநிவர்கள் மங்களவார்த்தை சொல்லதெய்வரம்பைகள்போல்வார்நடனஞ்செய்ய, ரிஷிபத்தினிகள்பல்லாண்டுபாட, வேதங்கள்முழங்க, மாணிக்கக்கிரீடஞ்சூட்டிக்காருண்ணியரூபியான தடாதகைப் பிராட்டியாருக்குத் தனதரசாட்சியும் மந்திரிமுதலியோர் தமது காரியங்களைச்செய்யவும் செங்கோல்கொடுத்துப்பூரணச்சந்திரன்போலும் வெள்ளைக்குடைநிழல் செய்யவும், அந்தச்சந்திரகிரணங்கள்போல இரண்டு பக்கத்திலும் சாமரம்வீசவும் தேவர்கள்பூமழைபொழியவும் வெள்ளிமலைமேல் சூரியனுதயமானதுபோல வெள்ளையானை மேலேற்றி வேப்பமாலையணிந்து பெண்ணரசியை மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்கநகரைவலஞ்செய்வித்து அச

ரீரிசொல்லக்கேட்ட அப்போதிலும் இப்போதுதிரும
கள்விளங்குகிறசெவ்விநோக்கிப் பேராநந்தம் அதிகரித்
துப்பின்பு சிலநாள்கழித்து வீரலட்சுமிகொண்டாடதன்
ருேள்களாற்சுமந்த உலகத்தையெல்லாம்தன்மகளுக்கு
க்கொடுத்து மலையத்துவசன்வாஞட்டைப் பெற்ருன்.

பின்பு தேனிற்சுவை போலவும், பூவில்மணம்
போலவும், பரமசிவன் இடப்பாகத்தைவிட்டு நீங்காதந
மதுதாயாகிய தடாதகைப்பிராட்டியார் தந்தைக்கு அந்
தியகாலக்கடன்களெல்லாம் வழுவாதுசெய்து பின்பு இ
ரத்திநசிங்காதனத்தின் மேலிருந்துஉலகமெல்லாம் ஒரு
குடை நிழலிலாள்வாளாய் உலகத்தரசர்கள் வணங்கஉ
லகத்தைமநுநீதிவழுவாமற் காத்துமலையத்து வசபாண்
டியன் சுவர்க்கலோகஞ்சென்றபின்பு பரமசிவன்தமதுள்
ளத்தில் மதிக்கின்றஅரசவம்சம்போல பாண்டியன்பெ
ற்ற கன்னிப்பெண்ணரசியான தடாதகைப்பிராட்டியார்
ஆக்ஞாசக்கரஞ் செலுத்திய பெருமையெப்படி யென்
ருல் சூரியனுதயமாக ஐந்துநாழிகைக்குமுன்னேநாகசு
ரமுதலிய நல்லிசைகேட்டு எழுந்து திருமஞ்சனமாடி,
தங்கள் அரசகுலத்துக்குத்தக்க நித்தியகருமாநுஷ்டா
னங்களும் தேவபூசையும் குறையின்றி முடித்துமெய்
ஞ்ஞாநிகள் சூழ்ந்துவர, சிவபெருமான்எழுந்தருளியதி
ருக்கோயிலுக்குப்போய், கடவுளை விதிப்படி வணங்கி
மீண்டு தனதரண்மனையில் அரசாட்சி செலுத்துங்
கொலுமண்டபத்தில் புஷ்பங்களா லலங்கிருதமான ர
த்நசிங்காதனத்தின்மேல் அமுதத்தாற் செய்த பாவை
போலிருந்து அனிந்திதையும் கமலினியும் உலககன்னி
கைகளாகவந்து அடப்பையுங் களாஞ்சியுந்தாங்கசரஸ்வ
தியும் லட்சுமியும் அப்படியேஉலககன்னிகைகளாகவந்
துசாமரம் வீசவும்கண்ணப்பநாயனர் அருச்சித்தமலர்
கள்போல, சோழன்-சேரன் முதலிய அரசர்கள்தங்கள்
முடிமாலை பாதத்தில் வீழ வணங்கி அருளின்படி ஏவ
ல்செய்ய கத்திகேடகங்கள்கொண்டு குவித்தகையினரா
ய்செகதீஸ்வரியானதடாதகைப்பிராட்டி எப்போதுகிரு
பாநோக்கஞ்செய்வாளோவென்று இமையாமற்பார்த்து
அவள் பார்க்கும்போது இரண்டுகையுங்குவித்துப் பி
ழைத்தோமென்று வாய்பொத்திஉழையர்கள் ஏவல்செ
ய்யவும் கஞ்சுகிகள்அவன் மராடராஜன் அவன்கருநாட
ராஜன் இவன்விராடராஜன் இவன்குருநாட்டரசன்இவ
ன்சேரன் இவன்சோழன் என்று ஐம்பத்தாறுதேசத்த
ரசர்களையும் பிரம்பாற்குறித்துக்காட்டவும் செந்தமிழு
ம்வடநூலும் முடவுதெரிந்தவர்களும் வேதசாஸ்திரமு
தலிய கலைஞாநந்தெரிந்தவர்களும் ஆறுசமயநூற் றெரி
ந்தவர்களும் இருவகைப்பற்றுவிட்டவர்களும் சைவமா
தவர்களும் மெய்ஞ்ஞானத்தால் அஞ்ஞாநத்தை வென்
றவீரர்களும் சமுகத்திலிருந்து நன்ருகத்தெளிவிக்கும்
ஆசாரியர்களும் பஞ்சாங்கத்தால் முக்காலமுந்தெரிந்த
புரோகிதர்களும் பின்னனுபவமும் முன்னனுபவமுந்
தெரிந்துநடத்தும்சுமதிமுதலிய மந்திரிகளும்சூழ்ந்திரு
க்கப்பிராமணர்கள்தொழிலாளிகள்தேவஸ்தானபூசைத
ருமசத்திரம்விரோதமில்லாதகுடிகள்முதலானவர்களை
மந்திரிகளாலேதெளிந்தும் ஒற்றர்களாலேயறிந்தும் யா
தேனும் குறைவுண்டாஞல் தண்டித்துத்தீர்த்தும் உத்
தேசம்-லக்ஷணம்-பரீக்ஷை என்னும் மூவகையாலே நி
யாயநூலைஅநுவாதித்து முறைப்படிகண்டித்துக்கிரமத்
தினிறுத்தி தார்க்கீகர்கள் தர்க்கஞ்செய்யுங்கூட்டத்தில்
மகிழ்ச்சிகொண்டும், மஹாவிஷ்ணுமுதலிய தேவர்கள்
தங்கள் வலிமையாற் கடைந்தெடுத்த அமுதமெல்லாம்
வாரி அஞ்ஞாநந்தீரக்கற்ற வித்வான்கள்பொழிவதுபோ
ல கவிகளிலுண்டாக்கிஊட்ட காதுகணிரம்பவுண்டும்பி
ராமணர்கள் சைவர்கள்பெரியோர்கள் எல்லாருக்கும் சு
யம்பாகிகள் தேவாமிர்தத்தையும் வெறுக்கச்சமைத்த
முல்லையரும்புபோன்ற அன்னமுதலிய நால்வகையுண்
டியுங்கொடுத்து அவர்கள்சொல்லும் உபசாரமாகிய வி
ருந்துண்டும், மத்தியான காலத்தில் புராணிகர்களா
லே பதினெண்புராணங்கள் கேட்டும் மநுமுதலிய த
ருமசாஸ்திரங்கள் கேட்டும் பின்பு சித்திரப் பிரதிமை
போல நாடகப்பெண்களாடலும் பாடலுங்கேட்டும் இ
வ்வாறு முன்ஞேர்கள் செய்த தரும பரிபாலனமும்
வேறே தருமங்களும் யாகவகைகளும் செய்வித்தும்
செல்வமுங்கல்வியும் தனக்கிருகண்களாக வளர்த்து வ
ருகிருளென்றுசொல்வதுபெரிதோ ? மும்மூர்த்திகளா
லேமுத்தொழிலையு நடத்துகிருளென்று சொல்வதும்,
ஆதிமத்தியாந்தரகிதையான தேவிபுகழுக்கு ஈடன்றெ
ன்ருல் புல்லறிவினஞகிய என்ஞற்சொல்லிமுடியுமோ
முடியாதுதடாதகைப் பிராட்டியார் கன்னியாகவிருந்து
அரசாட்சிசெய்ததஞலே அந்நாட்டுக்குக் கன்னிநாடெ
ன்று பெயராயிற்றென்று அகத்தியமுனிவர்சொல்ல மு
நிவர்கள்கேட்டு மநங்களித்து ஐயாமுன்னே தக்கன்செ
ய்ததவத்தாலே தாக்ஷாயணியாகவும் பருவதராஜன்செ
ய்த தவத்தாலேபார்வதியாகவும் வேதாந்தங்களுக்கும்
எட்டாததேவி அவதரித்தாள் இங்குமனிதஞகியமலைய
த்துவசன்மகளென்று பிறக்கவேண்டிய காரணமென்ன
சொல்லியருளவேண்டுமென்ன.

அதற்கு அகத்தியமகாமுனிவர் கேளுங்கள்முநி
வர்களே முற்காலத்தில் விச்சுவாவசுஎன்னும் விஞ்சை
யன்பெண்ஞகிய விச்சாவதிஎன்பவள் பார்வதிபக்தியு

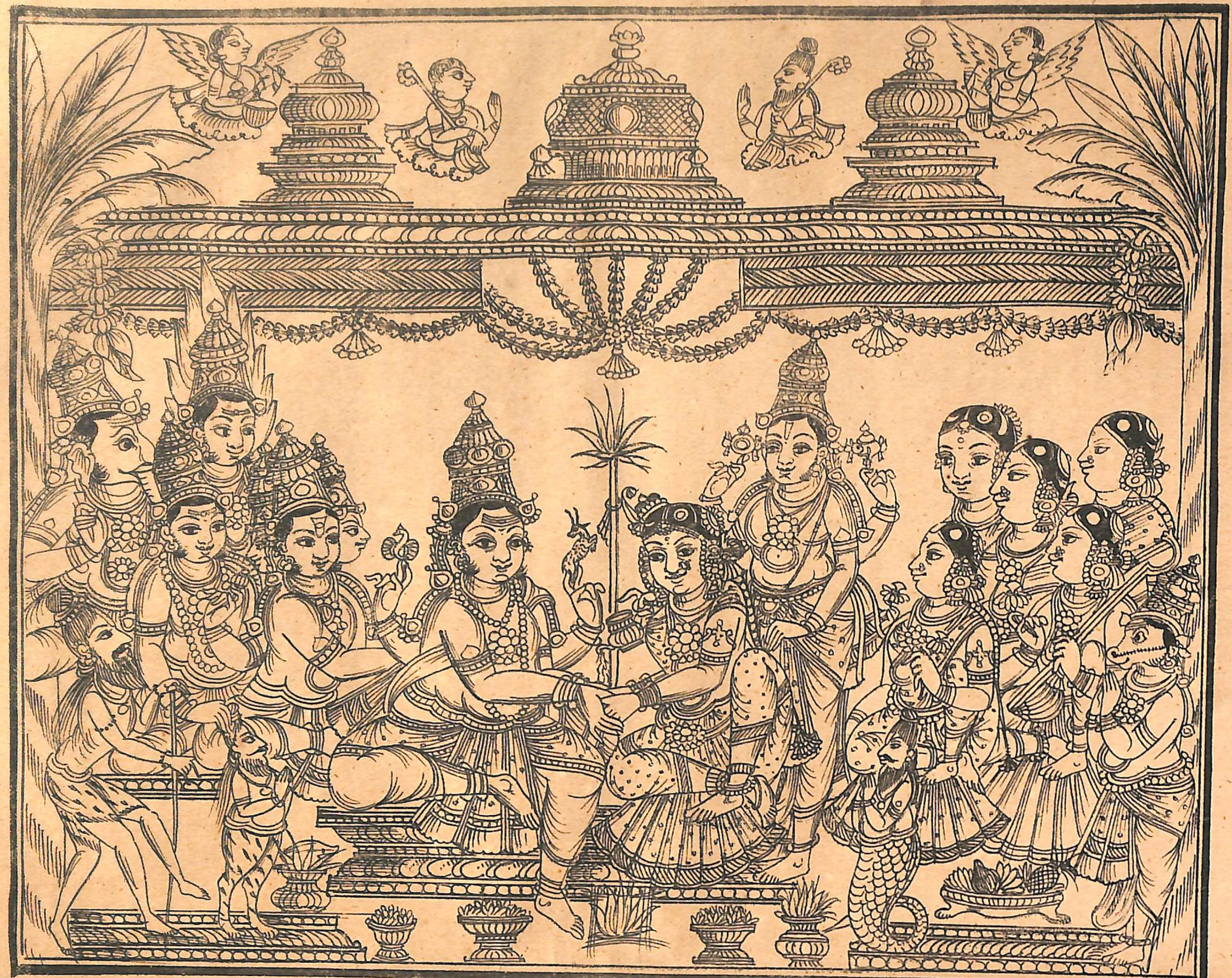
ள்ளவளாய்வருகிறவள்ஒருநாள்தாதையைவணங்கிஐயா நான்பார்வதியைப்பூசித்து ஈடேறவேண்டுகிறே னாகையால்அந்தவுமையவள்மந்திரத்தைஎனக்குபதேசியுமென்று தந்தையா லுபதேசிக்கப்பெற்றுப் பின்னும்ஐயா நான்உமையைப்பூசிக்க இவ்வுலகில் சிறந்ததலம்யாதென்றுகேட்க தந்தை உலகத்தில் பெரியோர்கள்எப்போதுஞ்சஞ்சரிப்பதாய் துவாதசமுடிவென்றும், பூலோக சிவலோகமென்றும்,சொல்லத்தக்கதுமதுரைஅதுவே திரிலோகங்களிலும் சிறந்தசத்திபீடம்அறுபத்துநான்கிற்கும்முதற்பீடம் வேண்டினோருக்குப்போகமும்,வீடும், சித்தியும்தரத்தக்கது, பின்னும் இரவும்பகலும் சுவர்க்கலோகத்திற் கதவடையாமல் தேவர்கள்வந்து பூசித்துஉமாதேவி அருளுகிறசித்தியால் வினையைவெல்வார்கள் அதுவுமல்லாமல் எந்தந்தைமுதல் ஐந்துபேர்கள் பூசித்து அந்தமதுரையில் நல்லவரங்களெல்லாம் பெற்றார்கள் சராசரங்களெல்லாம்பெற்ற அங்கயற்கண்ணம்மைதன்னைப்பூசிப்போர்க்குவேண்டிய இகபரபோகங்களைக்கொடுத்துப் பேரருள்செய்துவிளங்குகின்றாளென்றுசொன்ன தந்தையைவணங்கி அவரனுமதிபெற்றுக்கொண்டு ஒருபூங்கொடிபோல் நடந்துகாடுமலை ஆறுகள்கடந்துநமது ஆதிபராபரையினுடைய பரிபூரணகிருபைதங்கியஅந்தமதுரையில்வந்து பெண்யானைநீராடுதல்போலபொற்றாமரைக்குளத்தில்முழுகிவேதக்கொழுந்தாகியகடவுள் இடப்பாகத்தில்எழுந்துபடர்ந்தபொன்மலைவல்லியாகிய அங்கயற்கண்ணியையவணங்கித்தைமாதம்தொடங்கி பகலுணவுஇராத்திரிபோஜனம் அல்லது கிடைத்த சோறு-இலை-காய்-கனி-கிழங்கு-மா-எள்-முதலியவுணவுகளும்சாந்திராயணம்-பஞ்சகௌவியம்-பால் நன்னீர்-தருப்பைமேனுனிநீர் - வாயு-இவைகளைப்புசித்தும் பட்டினி கிடந்தும் இப்படி பனிரண்டுமாதகாலம் விரதங்கள்செய்து இளைத்து மேல்வரும் தைமாதத்தில் சந்நிதிக்குப்போய் சேவித்து நின்று மாந்தளிர்போலும் திருவடிகளையும் இருமணிக் கோவைசூழ்ந்த மின்போலும் இடையையும் நூலிழையும் நடுப்புகுதாத திருக்கொங்கைகளையும் வரிசையாய் பொன்வளையல்களணிந்த செங்காந்தள் மலர்போலும் திருக்கைகளையும் திருமங்கிலியக் கழுத்தையும் பூரணசந்திரன்போலும் திருமுகத்தையும் வண்டுகள் இன்னிசை பாடுகின்ற இருண்ட திருக்குழற்கற்றையையும் இப்படி பாதாதிகேச பரியந்தம் தேவியைத்தியானித்து வீணைக்கடவுளைத்துதித்து கைகுவித்து இளஞ்சூரியன்போலு நிறத்தையுடைய மகமல்பட்டால் அளவுக்கிசையத் தைத்து செம்பொன்மயமான கவசத்தைஅவிழ்த்து முல்லைப்பூமாலையைமுடியிற் சூட்டிச்சுரைப்பத்தர் பின்னேதோன்றபூங்கோதையைப்பொருந்திய பிடரியில்கிடக்க வீணையைத் தோள்மேலணைத்து மீன்போலும் கண்களையுடைய விச்சாவதி தந்திகளை முறுக்காணிகளால் சுதிகூட்டி பண்விளங்கத்தெறித்துப் பாடத்தொடங்கினாள் எப்படியென்றால்.

ஒளியா லுலகின் றுயிரனைத்துமீன்போற்செவ்வியுறநோக்கி
யளியால்வளர்க்குமங்கயற்கண ன்னேகன்னியன்னமே
யளியாலிமவான்றிருமகளாயாவியன்னமயில்பூவை
தெளியாமழலைக்கிளிவளர்த்துவிளையாட்டயருஞ்செயலென்னே.

அண்டக்குவைவெண்மணற்சிறுசோறாக்கித்தனியேவிளையாடுங்
கொண்டற்கோதாய்படியெழுதலாகாவுருவக்கோகிலமே
கொண்டற்குடுமியிமயவரையருவிகொழிக்குங்குளிர்முத்தால்
வண்டற்குதலைமகளிரொடும்விளையாட்டயரும்வனப்பென்னே.

வேதமுடிமேலானந்தவுருவாய்நிறைந்துவிளையாடு
மாதரரசேமுத்தநகைமானேயிமயமடமயிலே
மாதரிமவான்தேவிமணிவடந்தோய்மார்புந்தடந்தோளும்
பாதமலர்சேப்புறமிதித்துவிளையாட்டயரும்பரிசென்னே,

இப்படி விச்சாவதி மீனாட்சியைவிஞ்ஞானத்தால் தோத்திரஞ்செய்ய ஆழ்ந்த மெய்யன்பாகிய வலைக்குள் அகப்படுகின்ற அங்கயற்கண்ணம்மையாகியகாருண்ணியரூபி சூழியக்கொண்டை முடித்த சிறிய திருமுடியும் கொவ்வைக்கனிபோலும் திருவாயில் மழலையமுதஞ் சிந்த மூன்றுவயது பச்சிளம் பெண்பிள்ளைவடிவாய் சந்நிதிமுன்னே வேண்டும்வரமருள வந்து நின்றாள்.

அப்படிவந்துநின்ற மூன்றுவயதுக் குழந்தையை விச்சாவதி சாஷ்டாங்கவந்தனஞ்செய்ய அவளை லோக மாதாவானவள் பார்த்தருளி விச்சாவதியே நீ வேண்டி யதென்ன சொல்லென்றுகேட்க அதற்கு விச்சாவதிதா யே எக்காலத்தும் உனது பாதகமலங்களி னீங்காத பரி பூரண பக்தியை அருளவேண்டுமென்ன அப்படியே த ந்தேன் இன்ன முனக்கு வேண்டியதேதென்ன தாயே இப்போது நான்கண்ட பிள்ளைவடிவாய் என்னிடம் வ ந்து அருள்சுரந்து மடியிலிருக்கத் திருவுள்ளஞ் செய்ய வேண்டுமென்று வணங்க சிவபரம்பரையாகிய தேவி ச ம்மதித்து விச்சாவதியே நீ மலயத்துவசபாண்டியனுக் கு மனைவியாகப்பிறந்துவந்தபோது நான்பிள்ளையாய் உ ன்மடியில்வந்திருப்பேனென்று அருள்செய்ய அப்படி யே விச்சாவதி பொன்மாலையாய் வந்தகாலத்து மதுரை மீனாட்சி தடாதகைப் பிராட்டியாக அவதாரஞ் செய்தா ளென்று தம்மைக்கேட்ட முனிவர்களுக்கு அகத்தியமு னிவர் அருளிச்செய்ய அதையம்முனிவர்கள்உள்ளபடி நன்குயறிந்தார்கள்.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம்—முற்றியது.

ஐந்தாவது

திருமணப்படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தரைபுகழ்தென்னன்செல்வத்தடாதகைப்பிராட்டிதானே
திரைசெய்நீர்ஞாலங்காத்தசெயல்சிறிதுரைத்தேன்றெய்வ
விரைசெய்பூங்கோதைமாதைவிடைபவன்மணந்துபாராண்
டரசுசெய்திருந்ததோற்றமறிந்தவாறியம்பலுற்றேன்.

(இதன்பொருள்.).

இவ்வுலகத்தார் புகழாநின்ற மலயத்துவசபாண்டியராசன் புத்திரியாகிய தடாதகைப் பிராட்டியார் அலையைவீசுகின்றநீரையுடைய கடல்சூழ்ந்த பூலோகத்தைக்காத்த திருவிளை யாடலில் சிறிது தெரிந்தமட்டிற்சொன்னேன் (இனித்) தெய்வமணங்கமழுகின்ற பூமாலைய ணிந்த அளகத்தையுடைய அந்தத் தடாதகைப்பிராட்டியைக் கயிலாசபதியானவர் திரும ணங்கொண்டருளிப் பூமியையாண்டு அரசுத்தன்மையை நடத்திக்கொண்டிருந்த திருவிளை யாடலை அறிந்தமட்டில் சொல்லுகிறேன்=எ-று.

இவ்விதமாக அகத்தியமுனிவர்சொல்லிப்பின்னு ஞ்சொல்லுகிறார். கேளுங்கள்முனிவர்களே ? லோகமா தாவானவள் பெண்ணரசியாகி ஆக்ஞாசக்கரம்பகையி ருளைப்போக்க வெள்ளைக்குடையாகிய சந்திரன் குளிர்ந் தநிழலைக்கொடுக்க மனுநீதிப்படியே பெரிய உலகங்க ளெல்லாம் தனியரசு நடாத்திவருங்காலத்தில் திருவி டைஇளைத்து மறையவும் செம்பொன்மலைபோலக்கொ ங்கைகள் வளரவும் கரியகூந்தல் பாதிராத்திரி இருளை வெல்லவும் வீணைபோல்கொஞ்சுங் குதலைச்சொல்லும் இனிய நகையையுமுடைய பெண்ணரசுக்குத்திருக்கல் யாணகாலம் நேரிட்டதாயிருக்க அந்தக்குளிர்ந்தசந்திர னைக்கொண்ட கொம்புபோன்ற தடாதகையைப்பெற்ற பொன்மாலையானவள் கண்டு நிறையப் பூத்து வளைந்த கொம்புபோன்ற வுனக்குக்கன்னிப்பருவம் பழுக்குங்கா லம்வந்தும் இன்னும் கல்யாணம் கூடாதிருக்கின்றதே யென்று கிலேசித்துச்சொல்லக்கேட்டு தாயே? நீ நினை த்தஎண்ணம் கூடுங்காலம்வரும்போதுகூடும் இப்போ து நீகிலேசிக்கவேண்டாம் நான்சென்று எட்டுத்திசை களும்சமுத்திரதீவுகளும் எனதுவிசையம் நிலைபெறச் செய்துவருகிறேன் நீ இங்கிருக்கக்கடவையென்று தடா

தகைப்பிராட்டி விரைவில் எழுந்துவந்து சபைகூடக்கண்ட அரசர்களும் மந்திரிகளும் முதலியயாவருங்கூடி பிராட்டியின் திருவுள்ளந்தெரிந்து தாவுகின்ற குதிரைகட்டிய தேரைக்கொண்டுவந்து சாரதிநிறுத்த அத்தேரில் உலகங்களுக்குள்ள இடையூறுதீரஎழுந்தருளி சங்கமுழங்கவும் அஷ்டாதசவாத்தியங்கள்முழங்கவும் வாள்வீரர்கள் வேல்வீரர்களாக சிலபெண்படைகளும் தேரோதிச்சூழ்ந்துவர சதுரங்கசேனைகளுஞ்சூழ மீனக்கொடியும், புலிக்கொடியும், விற்கொடியும்,பீலிக்குடைகளும், சாமரங்களும், வேப்பம் பூமாலையணிந்த தேவிதேரைச்சூழ்ந்துவர வெண்கொற்றக்குடை நிழலைச்செய்ய வேதங்கள் முழங்க பக்கத்தில் வியாழபகவானையொத்த சுமதியென்னுமந்திரி கையிற் பொற்பிரம்பைநீட்டிச் சதுரங்க சேனைகளுஞ்செல்லச் சேவகஞ்செய்துவர இந்திரலோகமுதலானலோகங்களிலுள்ள செல்வங்களெல்லாங்கொள்ளநினைத்து கெஜபதிமுதலிய வடதிசை அரசர்கள் புஜபலமடங்கவென்று அவ்வரசர்களாலே தேர்முதலியசேனைகளும் ஊழியப்பெண்களும் இன்னும் பலபொருள்களுந் திறையாகக்கொடுக்கக்கொண்டுவேறே பகைவரில்லாமையால் திக்குப்பாலர்களைவெல்லக்கருதி இந்திரதிசையிற் சென்று அவன் சேனைகளோடெதிர்த்து இந்திரன்சூடிவந்த தும்பைமாலையற்று அவனதுகெருவபங்கமாய் ஊழியப்பெண்களும் சதுரங்கசேனைகளும்சிந்தாமணியும் கற்பகமுதலியவுந் திறையாகக்கொடுக்கக்கொண்டு அப்படியேமற்றத் திக்குப்பாலரையும்வென்று அவர்கள்கொடுக்குந் திறைகளைக்கைக்கொண்டு ஈசான்யதிக்கிற்சென்றுகைலாயத்தைச்சமீபித்து தனது சதுரங்கசேனைகளின் முழக்கமும் பல வாத்தியங்களின் முழக்கமும் முன்சென்று பரமசிவத்துக்குரைக்க நெருங்கி மலைகளோடு மலைகள் மோதிச் சண்டைசெய்வதுபோல யானைகள்கொச்சித்துப்பாயவும் முதுகில் அம்பறாத்தூணிகட்டி அம்புகள்பூட்டிய வில்லுடனேவீரர்கள்இடிபோல்முழங்கிச்சூழ்ந்துகொண்டார்கள்.

அதுகண்ட காவலாளர்கள் திருநந்திதேவரது சந்நிதியிற்போய்ச்சொல்ல அப்போதுநந்திதேவர் சிவபெருமானுடைய திருவுள்ளந்தேர்ந்து பிராட்டிசேனைகளின்மேல் ஜெயம்பொருந்திய சிவகணங்களையனுப்ப இரண்டுசேனைகளுங்கடலுங்கடலும் பொருதாற்போலக்கண்களில் நெருப்புப்பொறிசிந்த வெகுண்டு சூலங்கள்- மழுக்கள் - தோமரங்கள் - சக்கரங்கள் - பிண்டி - பாலங்கள் - கழுக்கள் - வாளாயுதங்கள் - தண்டாயுதங்கள் - கலப்பைகள் - வேலாயுதங்கள் - முதலிய ஆயுதங்களை எறிந்து ஊழிகாலத்துக் கடல்போல் வீரர்கள் கொச்சித்து எறிவனவும் செலுத்துவனவும் பிரயோகிப்பனவுமாகிய படைகள் சில இரத்தத்தில் முழுகி வெளிப்படுவனவும் தப்பிப்போவனவும் பட்டு முறிவனவும் வினைக்கொத்த போகம்போலாகக் காணவந்ததேவர்களின்வாகனங்களில் அன்னமுங்கருடனும் பறந்தோடிப்போயின. சிலர்வாகனங்கள் ஆயுதங்களாலழிந்தன. எமனது எருமைக்கடா துர்க்கைபலிகொண்டதுபோலரத்தத்தைக்கக்கின,அப்போதுசுவாமிதரிசனத்துக்குவந்த விஞ்சையரும் அவர்மனைவியரும் இவ்வனர்த்தத்தைக் கண்டு பயந்துவேறுவழியிற்செல்ல, சந்திராஸ்திரம்,சூரியாஸ்திரம், அக்கினியாஸ்திரம், வருணாஸ்திரம், நாரசிங்காஸ்திரம், சரபாஸ்திரம், வாயுவாஸ்திரம், நாகாஸ்திரம், இவைகளைஇருதிறத்தாரும் ஒன்றற்கொன்றுமாறுகவிட்டுப் போர்செய்யும்போது திருநந்திதேவரைச் சேர்ந்தகணங்கள் முறிந்தோடதடாதகைப்பிராட்டியார் புற்றினின்றும் அரவஞ்சீறிவந்ததுபோல் வில்லினின்றும்பாணவருஷங்களைவருஷித்துக்கணங்கள்கையிலுள்ளஅஸ்திரசஸ்திரங்களை யெல்லாம் அறுத்துஅவர்களை நிராயுதராக்கஅவர்கள்மலைகளைவாரி,பிராட்டியார்சேனைகளின்மேல்விடுக்க அவைகளையெல்லாம் வச்சிராயுதத்தாலே அறுத்துப்பொடியாக்கித்தண்டாயுதத்தாலவர்களையடிக்கஅவர்களெல்லாமுறிந்தோடிப்போனார்கள். அண்டங்களையும் சராசரங்களையும்உண்டுபண்ணி அவைகளில்எங்கும்வியாபித்திருக்கிறதேவியின்பெருமையை யாராலேசொல்லிமுடியும் ஆதலால்கணங்கள்ஆயுதங்களுமற்று விமானங்களுமழிந்து அணிந்தமாலைகளும்உதிர்ந்துபோர்செய்யமூண்டபுஜவலியுங்கெட்டு,கோபமுங்குலைந்து வீரகையுமிழந்துவீரசிங்கம்போன்ற நடையும்தளர்ந்துநிற்கிற நிலையைத்திருநந்திதேவர்கண்டுஎல்லாரையும் அடிமையாக வுடைய சிவபெருமானுடைய திருவடியில்வணங்கி இவைகளைச்சொல்ல கங்காதரனகடவுள்கேட்டுப்புன்னகைசெய்துதருமசுவரூபமாகிய சிவந்த கண்களையுடைய இடபவாகனத்திலேறி வலியவில்லும் ஜெயத்தைத்தருகிற தேவாஸ்திரங்களையுங் கைக்கொண்டு யுத்தகளத்துக்குவந்துபூதவீரர்களோடுபோராடிஜெயங்கொண்டும்இனியார்வந்தாலும் ஜெயங்கொள்ளவல்லேனென்றுபெண்சிங்கம்போல்நிற்கிறதேவிதிருவடிவையும்சேவகத்திறத்தையும்கண்டார். அவர்கண்டபோதேவீரக்கழலணிந்த ஒருதிருவடியும் பாம்பாலிறுக்கியுடுத்தின புலித்தோலும் வெற்றிமழுவைக்கொண்டதிருக்கரமும் திருவெண்ணீறணிந்த அழகியமுந்நான்மார்பும் சிவந்தசடைக்கற்றையும் தன்னையேபார்க்கின்ற கிருபாதிருஷ்டியும் கொண்டுவிளங்குகின்ற தனதுவலப்பாகத்தைத்தடாதகைப் பிராட்டியுங் காண,கண்

டவுடனே தனதுமூன்றுமுலைகளிலொரு முலைமறைந்த
து. மறையவே உள்ளத்தில்நாணம்மடம் அச்சம்தோன்
றிவளையும் பூங்கொம்புபோல் துவண்டுதுவண்டு பழை
யவன்பு வந்துதங்க, கூந்தலவிழ்ந்து பிடரியிற்ெறுங்கமீ
ன்போலுங்கண்கள் புறவடியைநோக்க காற்பெருவிர
லால் நிலத்தைக் கல்லிக்கொண்டு மின்னலைப்போல் நி
ன்றுள்.

அப்படிநிற்கிற தடாதகைப்பிராட்டிக்காக முன்
னே ஆகாசவாக்காககடவுள்கூறிய திருவார்த்தைதெரிந்
தமந்திரியாகியசுமதிதேவிதிருவடியைவணங்கித்தாயே
யிந்தக்கொன்றைமாலையையணிந்த செஞ்சடைக் கடவு
ளேஉனக்கு மணவாளன்என்று சொல்ல அப்போதுசி
வபரஞ்சோதியானவர் அன்புமிகுந்து தடாதகையை
நோக்கிப்பெண்ணே நீதிக்குவிசயம்பண்ணஎன்றுபுறப்
பட்டாயோ அன்றுதொடங்கி நாமு மதுரையைவிட்டுஉ
ன்கூடவேதிரிகிறோம்இனிஉன்னைவேதவிதிப்படிவிவா
கஞ்செய்துகொள்ள இனிவருகிறதிங்கட்கிழமை நல்லசு
பமுகூர்த்தத்தில் உன்பட்டணம்வந்து சேருகிறோம் நீ
முன்னே செல்லக்கடவையென்று விடைகொடுக்கஅப்
படிவிடைதந்தநாயகன்மேலன்பையும்உயிரையும்வைத்
துப்பெண்படைகள்சூழ மலைபோலுந்தேர்மேற்கொண்
டுபலவாத்தியங்களுங் கடல்போல் முழங்கவழியில் அ
நேகமலைகளுங் காடுகளும் ஆறுகளுங்கடந்து சந்திரகு
லதீபம்போலமங்கலமெதிர்கொள்ள மதுராபுரியில்வந்
துஇந்திரச்செல்வநிறைந்திருக்கின்ற மாளிகையில்வந்தி
ழிந்தனள்.

பின்பு மந்திரிகள் திருக்கலியாண விசேஷங்கண்
டெழுதி எங்கும்ஓலைகளனுப்பிக்கலியாணத்துக்குத் தக்
கபடிபட்டணம் அலங்கிருதமாகவேண்டுமென்றுயானை
மேல்முரசறைவிக்க அந்தக்கலியாணவாத்தியங் கேட்ட
வுடனேபட்டணத்திலுள்ளவர்கள் அளவிறந்தமகிழ்ச்சி
யடைந்து தெய்வத்தைத்துதித்துவணங்கித்தேகம்புள
காங்கிதங்கொள்ள அழகியபெண்களை அலங்கரிப்பது
போலப்பட்டணத்தை யலங்கரிக்கத் தொடங்கி, கழித்
தெறிந்தமாலைகளும் சந்தன முதலியனவுமாகிய குப்
பைகளை நீக்கி குளிர்ந்தபனிநீரைத்தெளித்து வீதிகளி
லுள்ளபுழுதியடங்கச்செய்துஆடவரும்மகளிரும்பாண்
டியகுமாரியாகியதடாதகைப்பிராட்டியாருக்குத்திருக்க
லியாணமென்கிறபெருங்களிப்பால்குண்டலங்கள், வளை
யல்கள், கண்டிகைகள் முதலியவை கழன்று விழ்வன
தெரியாமல் அலங்காரஞ்செய்வாராகி ஒருவரையொரு
வர் முகுர்த்தமென்றென்று விசாரிப்பார். சிலர் சோம
வாரமென்றுசொல்லுவார். அப்படிச்சொல்லுவோரை
ச் சிலர் விரைவில்வந்து தழுவிக்கொள்ளுவார்கள். சில
ர்அளவிறந்த சந்தோஷத்தால் மகிழ்ந்துநிற்பார்கள். சி
லர்சோமவாரம் இன்னும்ஆறுநாள் ஆறுயுகமாகவெண்
ணிக் காலங்கழிப்பார்கள். முன்னே நமக்குத் தோள்து
டித்தது தடாதகைப்பிராட்டியார் திருமணக்கோலங்கா
ணத்தானோ வென்பார்கள். சிலர் சுவர்களைசுண்ணச்சா
ந்தால் புதுக்கிச்சித்திரங்களெழுதித்தெற்றிகளுக்குக் கு
ங்குமக் குழம்பு பூசி முளைப்பாலிகைகளும் பூரணக
லசங்களுந் திண்ணைகளில் வரிசையாகவைத்து வாயில்
களுக்குநேரே தோரணங்கள்கட்டி வீதிமுழுதும்நடை
ப்பந்தலிட்டு பாளைகள் குலைகளுடனேகமுகுகளும் வா
ழைகளும் கரும்புகளுநிறுத்தி நிலைக் கண்ணடிகள் வரி
சையாகவைத்துக்கொடிகள்கட்டி பூவும்பனிநீருமிறைத்
து நிலைவிளக்குகள்வைத்து மலர் மாலைகளைத் தொங்கக்
கட்டி நவரத்நமாலைகளும் தொங்கவிட்டு யானைகளுக்கு
சிந்துரங்களா லலங்கரித்து முகபடா மணிந்து குதிரை
களுக்குக் கழுத்தணி காலணிக லனைகளா லலங்கிர்தஞ்
செய்து தேர்களையுமலங்கரித்து மாணிக்கதீபங்கள் வை
த்து,பட்டணத்தை யிவ்விதமாக அலங்கரித்தும் பட்ட
ணத்திலுள்ளவர்கள் புதியவாபரணங்களை யணிந்தும் ச
ந்தனம்பனிநீர் குங்கும களபகஸ்தூரி திமிர்ந்தும் கண்
களுக்கு மையிட்டும் பாதங்களிற் செம்பஞ்சுக்குழம்பு
பூசியும் சிலம்புமுதலியவை யணிந்தும் கின்னரமிதுன
ம்போல விறலியர்பாடிப் பரிசுகள்பெற்றும் களியாட்ட
ங்கொண்டும் பிராமணப்பெண்களும் அரசர்கன்னிகை
களும்வந்துபொன்மாலையைச் சோபனம்விசாரித்தும்பி
ராட்டியார் திருமணக்கோலங்கண்டும் வரிசை பெற்றுக்
கொண்டும் போவாராக யானைத்தலைகளின்மேல் கங்கை
முதலிய தீர்த்தங்களைப்பொற்குடங்களில் நிரப்பிப்பட்டு
வஸ்திரங்களால் மூடி மங்கலவாத்திய முழங்கக்கொண்
டுவரவும் அவரவர்களுந் தங்கள் தங்கள்வீட்டில் கலியா
ணம்போல அறுசுவை யுணவுகள்சமைத்துச்சந்நியாசி
முதலானவர்களை எதிர்கொண்டுவணங்கி உபசரித்தும்
இவ்வாறாக அலங்கரித்தார்கள்.

தடாதகைப் பிராட்டியார் இந்திரனைச் ஜயித்து
க்கொண்டுவந்த விமானங்கள் போலவும் தங்களிராஜ
குமாரியென்று தரிசிக்கவந்த மலைகள் போலவும் சுற்றி
லுந் தேர்களை நிறுத்திப் பளிங்காற் செய்த யானைமே
ல் நீல ரத்நத்தாற் செய்த யாளிகளைச் சுற்றோரங்களி
ல்நிறுத்தி பளிங்காற்செய்த சுவரில் மரகதச்சாளரங்கள்
வைத்து ஆயிரம்பவளத்தூணிறுத்தி அதன்மேல்வைத்
த இந்திரநீலப்போதிகைமேல் பொன்னுத்தரங்களிட்டு

ரத்நவிட்டங்கள்பரப்பி இப்படிசந்திரகாந்தக்கல்லால் வீடுபோல வேள்விமண்டபஞ்செய்து முத்தினாற் பாளைகளும் மரகதத்தாற்பச்சிலைகளும் பவளத்தால் பழங்களும் வெள்ளியால்அடியும் உள்ளதாகக்கமுகுகள்நட்டு மரகதத்தால் வாழைகள்நிறைத்தும் அதைச்சுற்றிலும் வண்டுகள்பாடதேன்கள்சிந்த தென்றல்சாளரவழியில்வீச பலவிதபூமரங்களைச்சோலைபோலவைத்தும், யாகசாலையும், வேதியும், மேகலையும், குண்டமும், விதிப்படி யமைத்தும், கண்ணாடிமுதலிய அஷ்டமங்கலங்கள் வைத்தும் வாசனைச்சந்தனத்திலே குங்குமப்பூகலந்து சவ்வாது கஸ்தூரியுஞ்சேர்த்துக்குழப்பி நிலமெழுகியும்இருபுறத்திலும் பாவைகள்மாணிக்கதீபங்களேந்தச்சூரிய மண்டலம்போல் விளங்கவும் ஆகாசத்தில் நக்ஷத்திரம் பூத்ததுபோல நவரத்நங்களால் மேற்கட்டிகட்டியும்கோயிலுக்குமுன்னே ஆகாயத்தை யளாவப்பந்தலிட்டும்முளைதெளித்துப்பொற்பாலிகைகள்வைத்தும் பிரமாமுதலானதேவர்களுக்குத் தகுந்த பிரப்பம்பாய்விரித்து மேலே செம்பொன்மயமான ரத்தினக்கம்பளம் விரித்தும் சிவகணங்களிருக்கச் சுற்றிலும் ஆசனங்களிட்டும் நடுவில்கற்பகத் தருவேண்டியனவெல்லாம் கொடுக்க வயிரமணியாலேசெய்த சிங்கத்தின்பிடரியில் பொன்னாலாகிய பலகையைப்பொருந்தப்பரப்பிச்சதுரமாகத்தூண்கள்பச்சைமணியால் நிறுத்திப்பளிங்கினால் உத்திரமிட்டுபவளத்தினாலே கொடுங்கைகூட்டி இப்படியாக மூன்றடுக்கி பவளக்குடம்வைத்த விமானம் பல ரத்தினங்களாலும் விளங்க சாஸ்திரப்படியே அங்கங்களாறும் கால்களாகமுதலெழுத்து பொற்பீடிகையாக வேதசாஸ்திரங்கள் எல்லாம் முத்துக்கோத்த ஊஞ்சற்கயிறாக நமதுநாயகன் பிராட்டியோடு எழுந்தருளி யிருப்பதற்கு ஒரு சிங்காசனரூபங்கொண்டு நின்றாற்போல நவரத்தின கசிதமான ஆசனஞ்சமைத்து இந்திரன்கொடுத்த கற்பகமானது பொன்வஸ்திரங்கள் பொன்னாபரணங்கள் பஞ்சாமிர்தம் அறுசுவையுண்டி, சந்தநம், பனிநீர், புஷ்பம், முதலியனவெல்லாம் கொடுக்க, சிந்தாமணிசிந்தித்தனவெல்லாம் உதவ இப்படி இந்திரலோகமும்தோற்கஅலங்கரித்துநிற்க பாண்டியராஜபுத்திரியானபிராட்டிதிருமணவோலை எங்கும்போய்ச் சேர எதிர்கொண்டு வாங்கி வணங்கித் தங்கள் மணிமுடிமேல் ஓலையை வைத்துக்கொண்டு அது கொண்டுவந்த தூதருக்கு வஸ்திராபரணங்கள் வெகுமதிசெய்து சந்தோஷ முன்னே செல்ல மனத்தினும் வேகமாய்ப் பிரயாணப்பட்டு கொங்கர் - சிங்களர் - பல்லவர் - வில்லவர்-கோசலர் - பாஞ்சாலர்-வங்கர்-சோனகர்-சீனர்-சாளுவர்-மாளவர்- காம்போசர்-அங்கர்-மாகதர்-ஆரியர்-நேரியர்-அவந்தியர்-வைதர்ப்பர்-கங்கர்-கொங்கணர்-விராடர்-மராடர்-கருநாடர் - குருநாடர்-கலிங்கர்-சாவகர்-கூவிளர் - ஒட்டியர்-கடாரர்-காந்தாரர்-குலிங்கர்-கேகையர்-விதேகர்-பௌரவர்-கொல்லர் கல்யாணர்-தெலுங்கர்-குர்ச்சரர்-மச்சர்-மிலேச்சர் - செஞ்சையர்முதலான தேசாதிபதிகளெல்லாம் பூமி தாங்கமாட்டாமல் முதுகுநெளிக்க சேனைகளோடுகூடிப்பல வரிசைவளங்களுடனேவந்துதடாதகைப்பிராட்டியாருக்குத்தெரிவிக்க அருள்செய்தபடியே தருமந்தழைத்து அருள்பழுத்து சிங்காசனத்தின்மேல் விளங்குகிற கொடிபோன்றபாண்டியராஜபுத்திரியைக்கண்டு கண்களிகூர்ந்துமுடிமாலைதிருவடியில்விழவணங்கி அருளின்படியே அவரவர்கள் இருக்கைசென்றிருக்கப் பின்பு மலைவளம் காட்டுவளம் நாட்டுவளம்கடல்வளம்முதலியனவெல்லாம்நிறைந்து மங்களவாத்தியங்கள் மதுராபுரியெல்லா முழங்கிக்கொண்டிருந்தன.

அங்கேகயிலாயத்தில் வேதவரம்பைக் கடந்த கடவுள் தமதுஏகநாயகியான தடாதகைப்பிராட்டியார்போர்செய்வதைவிட்டு மதுரைக்குத்திரும்பினபின்பு பரமசிவம் உயிர்களுக்கெல்லாம் தானே போகங்களைக்கற்பிக்கிறநியதிதெரிந்து நந்திதேவரானவர் இந்திரன் விஷ்ணு பிரமன் உருத்திரகூட்டங்கள் வரவேணுமென்று சங்குகன்னன்முதலிய சிலகணாதிபர்களை யனுப்ப அவர்கள் போய் தேவேந்திராதி தேவர்களுக்குத் திருமணச்சோபனஞ்சொல்ல அவர்கள்பேரன்புபின்தள்ள தசவுருத்திரர்களும் அவர்களைச்சேர்ந்தபூதகணங்களும் சதவுருத்திரர்களும் அவரைச்சேர்ந்த பூதகணங்களும் புத்தியட்டகரும் அவரைச்சேர்ந்தபூதகணங்களும் நூறுகோடியுருத்திரர்களும் பசுபதியுருத்திரர்முதலான அஷ்டமூர்த்திகளும் நீலலோகிதர்களும் ஏகாதசவுருத்திரர்களும் வயிரவரும் விஷ்ணுவும் பிரமனும் இந்திரன் முதலிய திக்குப்பாலகர்களும் அஷ்டவசுக்களும் சத்தமருத்துக்களும் அச்சுவினி தேவர்களும் துவாதசாதித்தர்களும் சந்திரனும் வியாக்கிரபாதரும் பதஞ்சலியும்உபமன்னியபகவானும் அகஸ்தியமுனிவரும் சனகாதிகளும் வாமதேவரும் சுகரும் வியாசரும் நாரதரும் சத்தமாதர்களும் சித்தரும் விஞ்சையரும் இயக்கரும் கின்னரரும் தேதரிஷிகளும் யோகிகளும் உரகரும் நிருதரும்அசுரரும் பூதவேதாளகூளிகளும் அரம்பையரும் வருஷங்களும் அயநங்களும் பருவங்களும் மாதங்களும் பக்ஷங்களும் ஐம்பொழுதும் யோகங்களும் கரணங்களும் இராவும் பகலும் நாழிகையும் நிமிடமுதலிய சிறுகாலங்களும் கடலும்நதியும் திக்குகளும்அஷ்டகுலவரைகளும் திக்கியானைகளும் மேகங்களும்இடியும்மின்னலும் பஞ்சபூத

ங்களும் மந்திரங்களும்புவனங்களும் தத்துவங்களும் கலைஞானங்களும் வருணங்களும்நிலைகளும்வேதங்களும் தந்திரங்களும் சமயநூல்களும்தர்மார்த்த காமமோக்ஷங்களும் சரியை கிரியை யோகஞானங்களும் சதுஷ்பாதமும் அஷ்டசித்திகளும் அண்டங்களுடைபடும்படி வாத்தியங்கள்முழங்க சிவகணங்கள் முதலியயாவரும் வெள்ளிமலைக்குச் சமீபத்தில்வந்து தங்கள்தங்கள் வாகனத்தைவிட்டிறங்கி வணங்கி சிவநாமங்களைத்துதித்து பரமசிவமாகியதேனை வண்டுகள்போல மொய்த்துச்சூழ அப்போது திருநந்திதேவர் பிரம்புகொண்டுஅடித்துச் சந்தடிவிலக்கி சிவபெருமானுக்குத்தெரிவிக்க சுவாமியருளினாலேவந்து காண்பவரில் சிலர்க்கு வார்த்தைசொல்லியும் சிலர்க்குநகைமுகங்காட்டியும் சிலரைக்கண்ணாற்பார்த்தும் சிலர்க்குத் திருமுடியசைத்தும் இப்படியுபசரித்து தான் ஒரு மண்டபத்திற்சென்று மணக்கோலஞ்செய்துகொள்ளநினைத்த குறிப்பறிந்து குபேரனானவன் மிகுந்தஅன்பும்ஆதரவுங்கொண்டு வேதங்களும்பிரமாவிஷ்ணுமுதலிய தேவரிஷிகளுந்தொடப்படாததிருமேனியைத் தன்கையாற்றொட்டுப்பட்டுவஸ்திரத்தைக்கொய்து பின்கோவணஞ்சாத்தி முன்கொய்சகம்வைத்து அதன்மேல் இரட்டைப்பொன்னரைஞாணால்இறுக்கிச்சிகையில் திவ்யபுஷ்பங்களையணிந்து கற்பகமலராலேசிகழிகைமுடித்து, திருநீறணியுந்திருமேனியில் பனிநீர்கலந்துகுழைத்த சந்தனகஸ்தூரிகளைப்பூசி சூரியசந்திரர்போல்விளங்க இரண்டுசெவிகளினும் பொற்குண்டலமணிந்து தோளின்மேலசையவும் நீலகண்டத்தில்கண்டிகைதரித்து முப்புரிநூலணிந்தமார்பிலே முத்துமாலைசாத்தியும் அரதநமாலையுஞ்சாத்தி நான்குதிருத்தோளிலும் கேயூரங்களணிந்து யானைத்தோலைநீக்கிப் பொன்னுத்தரீயமணிந்து பவித்திரமுதலிய மோதிரங்கள் விரல்களுக்கிட்டு உடுத்தகோவணத்தின்மேல் ஐந்தலைநாகம்போலத்தொங்கச்சரிகைவஸ்திரத்தைச்சூழக்கட்டி திவ்விய புஷ்பமாலைகள்கழுத்திலணிந்து சிலம்பும் வீரக்கழலும் திருவடிகளிலணிந்து ஆநந்தித்துநிற்க இந்திரன்முதலிய தேவர்க்கெல்லாம் அழகுசெய்விக்கும் சோமசுந்தரக்கடவுள் தானும்அழகுசெய்துகொண்டுதேவர்கள் பூமழைபொழிய கும்போதரன் முதுகின்மேல் ஸ்ரீபாதங்களைவைத்து மால்விடைமேலேறி ஆகாசவாசிகள் பஞ்சவாத்தியங்களும் முழக்கிச்சூழ, அரக்கர்இயக்கர்பூதர்கள் மங்கலவாத்தியங்கள் முழக்கிக்கொண்டுவர, விஞ்சையர்கள் தாளம்போட, கந்திருவர் வீணைவாசிக்க, தேவரம்பைகள் நடனஞ்செய்ய ஆயிரஞ்சிங்கங்கள் முழங்கினாற்போல பானுகம்பன் ஆயிரம்வாயினாலும்சங்கத்தொனிசெய்ய, வாணாசுரன் ஆயிரங்கைகளாலும்மத்தளமுழக்க,தேவரிஷிகள்கைகள்கொட்டி ஆநந்தக்கண்ணீரொழுகக் கணாதிபர்களுடனே ஆடிப்பாடிச்சூழ, இந்திரன் அரதநக்காளாஞ்சிகொண் டொருபுறத்தில்வர, ஈசானன் ஒருபுறத்தில் அடைப்பைதாங்கிவர, வாயுபகவான்விசிறிவிசற அக்கினி சாம்பிராணிப்புகைகொடுக்க,வருணன் கெண்டிகைசுமந்துவர, நிருதிகண்ணாடிகொண்டுவர,குபேரன் அடிக்கடிசுவர்னமழைபொழிந்துவர, தண்டியடிகள் சேவகஞ்செய்ய, கொடிகளுக்கரசாகியவிடைக்கொடிபுடைபெயர்ந்தாட,குண்டோதரன்சூலந்தாங்கிவர, பதினெட்டாயுதங்களுஞ்சூழ்ந்துவர, புட்பதந்தன்வடமொழிப்பாடல்கள்பாட அவரதுநிழல்வடிவமான ஆலாலசுந்தரன்திருமாலையும்விபூதியுங்கொண்டுவர,அன்னவாகனத்திலேறிபிரமன்வலப்புறத்திலும்கருடவாகனத்திலேறி விஷ்ணு இடப்புறத்திலும் கைகுவித்துத்துதித்துவரவெள்ளிமலைமேல் வந்தாற்போல்இடபவாகனத்தின்மேலெழுந்தருளிமதுராபுரிவீதியில்வருமுன்னே.

தேவர்கள்தேவன்வந்தான்செங்கண்மால்விடையான்வந்தான்
மூவர்கள்முதல்வன்வந்தான்முக்கணெம்பெருமான்வந்தான்
பூவலரயன்மால்காணாப்பூரணபுராணன்வந்தான்
யாவையும்படைப்பான்வந்தானென்றுபொற்சின்னமார்ப்ப.

தேவர்க்கெல்லாந்தேவனானவன் வந்தான் செங்கண்மாலாகிய ரிஷபவாகனத்தையுடையவன்வந்தான் மும்மூர்த்திகளுக்கு முதல்வனாயிருப்பவன் வந்தான் திரிநேத்திரங்களையுடைய எம்பிரான்வந்தான் தாமரைமலரில்வீற்றிராநின்ற பிரமதேவனும் மகாவிஷ்ணுவுங்காணாத எங்கும்பூரணமாயிராநின்ற பழையோன்வந்தான் எல்லாவுலகங்களையும் படைப்பவன்வந்தானென்றுபொன்னாலாகிய சின்னங்களொலிக்கவும் பெண்ணரசியாகிய தடாதகைப்பிராட்டியார்வாயில் மந்திரிகள்முதலானஅரசர்களும் சேனைகளும் கடவுள்சுந்தரபாண்டியனாக வருகிறதை எதிர்கொண்டுவணங்க இந்திரலோகமென்று அதிசயிக்கத்தக்க மதுராபுரிக்குள்முகவாயில்கடந்துமாடவீதியை வலமாகவரும்போது பொன்கொம்புபோலப்பெண்களும் தோழிகளும்வந்துகூடிக் குமிழம்பூகோ

ங்கம்பூ காந்தட்பூ அசோகப்பூ என்கிற பலமலர்களும்
பூத்த நந்தனவனம்போலமொய்த்து மேகலைகளும்வளை
யல்களும் உங்களுக்குக்கடவுள் கோலங்கண்டால்விட்டு
விடும் சொன்னேம்சொன்னேம் என்று தடுப்பதுபோ
லக் கால்களிலேசிலம்புகள் ஆரவாரிக்க தாமரைக்காடு
பூத்த கருணைக்கடலைப் பாதமுதல் முடியளவும் கண்டு
கைகளைத் தலைமேற்குவித்துஇந்தத்தடாதகைப்பிராட்டி
யார் என்னதவத்தைச்செய்தாளோ இந்தச்சுந்தரனை ய
ணையவென்பார்கள். சிலர் அப்படியே சொல்லத்தகு மி
ந்த சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு மென்பார்கள். சிலர் இந்
தமதுரை என்னதவத்தைச்செய்ததோ இந்தத் திருக்க
லியாணத்தைக்காண நாம் என்னதவத்தைச் செய்தோ
மோ மலையத்துவசபாண்டியன் பெருதுபெற்ற திருமக
ள் மணக்கோலத்தைக் காணுதுபோயினனே இங்கே
கோலம்வருகிற குழகன்கன்னியழகுக்கேற்ற அழகனே
என்பார்கள். சிலர்இந்தச்சுந்தரனே மதுரைநரசன்வே
றில்லை. ஆனாலும், இந்நங்கைக்கேற்ற நம்பியைப்பொ
ருந்தச்செய்த மந்திரி சுமதி நல்ல தந்திரவான் கன்னி
யே அல்லது பொன்மாலை இப்படி மகளுக்கேற்ற மா
ப்பிளை கிடைக்கச்செய்த தவமே தவம் என்று இடை
யிலாடையை நெகிழ்த்துக் கொங்கைகளைக் கசக்கிப் பூ
சின சந்தனத்தை உதிர்த்துக்கொண்டு நாணி நிற்பார்
கள். சிலர் கூந்தலை அவிழ்த்து விட்டு வாரிக்கூட்டிமு
டிக்கும்போது உடம்பெல்லா மன்மதபாணம்பட்டு நடு
ங்குவார்கள் சிலர்குளிர்ச்சியானமலர்கள் அம்பாய்த்தை
க்கின்றதேஎன்று தலையிற்சூடின நீலமாலையையும் மு
றுவலாகிய முல்லைமாலையையும் மன்மதபாணங்களென்
றுவெறுத்து ஒருவர்க்கொருவர் முகம்பாராமல் தலைக
ளைக்குனிந்துகொண்டு உடம்பெல்லாம் பொன்னிறப்ப
சலைபடர கடவுள்விடைமேலழகனைப் வீதியிலேபோகா
மல் நமது மநங்கள்மேலும் சொல்லலாமோ இதுவோ?
சடைக்கொன்றைமாலை. அக்கினிபோலேசந்திரன் சுட
லாமோ. கடவுள்தலைமேலிருந்தால் அவரைச் சுடாதோ
கங்காநீர் அந்தச்சூட்டைமாற்றுமல்லவாஎன்று மேகலை
வெட்கம்-கருத்து-நிறம் எல்லாம்வெவ்வேறாய் உலையிலி
ட்டமெழுகுபோலக் கடவுள் பவனியைக்கண்டு டவுள்
மெய்யன்பராய் நன்றிமறந்தவர்போலச் சிலர்நீங்கசிலம்
புகலங்க ஒருத்தி விடைமே லழகனைக் கண்டு முப்புரத்
தையெரித்தநகையும் காமனையெரித்தகண்ணும் என்னை
ச்சுடாதுவிடுமோவென்றாள். இன்னுமொருத்திஉருவெ
ளியாகத் தோன்றுகிறகடவுளை ஆலிங்கனஞ்செய்து நா
ணினாள். ஒருத்திதேவர்கள்பிழைக்க நஞ்சுண்டு கறுத்த
தன்றுகண்டம் தமதுநெஞ்சுஇரும்பென்று தெரியவை
த்தகுறியென்றாள். ஒருத்திஇந்தச்சுந்தரனுக்குமுன்னே
தூதுபோன என்மனம் ஏனின்னம் வரவில்லையென்று
வருந்தினாள். ஒருத்திமுன்னே காமனையெரித்தகண்ணு
லேபாராமல் ரக்ஷித்தீரேயானால் புகழுண்டு இல்லாவி
ட்டால் பெண்பழிபெருகுமென்றாள். ஒருத்தி இந்த வி
டையழகன் என்னைக்கடைக் கண்ணாலும் பார்க்கவில்லை
யென்று ஒருவனைப்படத்தில் எழுதிக்கொடென்று கே
ட்க அவன்இவனழகை எழுதி முடியாதென்ன மயங்கி
னாள். ஒருத்திவலப்புறத்தில் பிரமனும் இடப்புறத்தில்
விஷ்ணுவும் விண்ணோர்மண்ணோர்கள் சூழ்ந்துவரவுங்
காணமல் சிவயோகிகளைப்போலே எங்கும் மான்மழு
வேந்தின கடவுளாகக்கண்டாள். இடம்விரைந்துசெல்
லக்கண்டு முன்னேஒருத்திபார்க்க ஓடும்போது மேகலை
யவிழ்ந்துகாலிற்சிக்கித்தடுமாறிவிழுந்தாள். ஒருத்திஅத்
துடனேவிலங்கிட்டதுபோலநடந்தாள்.

இப்படிவிடைமேல்வருகிற ஆனந்தத்தேன்கடலை
க்கண்ணாற்பருகி-உடை-கலை-வளை நெகிழ்வதுதெரியாம
ல்பெண்களெல்லாம்மயங்கி எழுதினசித்திரங்கள்போல்
காமவெள்ளத்தில்முழுகிநின்று கடவுளென்று தெரியா
மல்தழுவநினைத்து அவர்கள் உதிர்த்தவைகளும் தேவ
ர்கள்சிந்தினமலரும் வீதிநெருங்க அரசிலையாலும் தரு
ப்பையாலும் பொற்கலசத்து நீரில்தோய்த்துப் பிராம
ணர்கள்வீச அந்தப்பிராமணப்பெண்கள் ஆலத்திசுற்ற
அஷ்டமங்கலங்களும் பெண்கள் தாங்க கற்பூரதீபமும்
வலஞ்செய்துகாட்ட மும்முரசுமுழங்கச் சந்நிதானத்து
க்குமுன்னேவந்தவுடனே வைதிகர்கள்வேதஞ்சொல்ல
திருநந்திதேவர்கையைப்பற்றி வாகனத்தைவிட்டிறங்கி
இருபுறத்திலும்வந்துநின்ற பிரமன்கையையும்விஷ்ணு
கையையும்பிடித்துக்கொண்டு வேதமாகியபாதுகைமே
ல்பேரின்பத்தைத்தந்தருளுகிறதிருவடிகளைவைத்து, கீ
ழேவிரித்திருக்கிற நடைபடாத்தின்மேல்நடந்துமந்தார
மழைபொழிய உள்ளே எழுந்தருளுமளவில்பொன்மா
லையானவள் மங்கிலியப்பெண்களுடனே எதிர்கொண்டு
வந்து பொன்குடத்தி னிரப்பியிருந்த கங்காசலத்தை ம
ங்கிலியப்பெண்கள் வார்க்கச்சிவபெருமானது பாதங்கள்
விளக்கி அந்தநீரைத் தலைமேற்றெளித்துக்கொண்டுசா
ம்போகப் பாதகமலங்களைவெண்பட்டாலேதுவட்டிப்ப
னிநீராட்டிக் கஸ்தூரிச்சேறுபூசி மந்தாரமலரா லருச்சி
த்துத் தலைமேலிருகைகளையுங் குவித்துக்கொண் டொ
துங்கி ஒருபக்கத்திலே நின்று சுவாமீ? அருமையாகநா
ன்பெற்ற பெண்ணரசியைத் திருமணம்புணர்ந்து இந்த
ராஜலக்ஷ்மியையும் என்கன்னியையும் தேவரீர் வசஞ்
செய்துகொண்டு ஆள்வீராகவென்று துதிக்க அதற்கு
உள்ளே நகையுடையராய் மருமகனை சோமசுந்தரக்க

டவுள் மங்களவாத்திய முழங்கத்திருக்கலியாணமண்டபத்தில்வந்து வேதங்கள்முழங்கச் சிங்காசனத்திலெழுந்தருளியிருந்து சுற்றிலுநின்றபிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரகணங்கள் தேவர்களானவர்களையெல்லாம் தகுந்த ஆசனங்களிலிருக்க அருள்புரிந்து எல்லாரையும் பூமிதாங்க முன்கலியாணத்தில் அகத்தியரைப் பொதிகையிலிருக்கச்செய்ததுபோலே இப்போது வடக்கிலிருக்கச்செய்தானேயென்னத் தமதருளாலேநிரம்பியிருக்கத் திருக்கலியாண முகுர்த்தகாலம்வருமளவும் பெண்களாடல் பாடல்களாலே போது போக்குதலாகவிருந்தார்.

தடாதகைப்பிராட்டியை ஒரு ரத்நசிங்காதனத்திலிருத்திக் கஸ்தூரியணிந்துகுங்குமச்சேறுபூசிவாசனைத் திருமஞ்சனத்தா லபிஷேகஞ்செய்து முரசுஞ் சங்குமுழங்க மெல்லிய பட்டாடைசாத்தி ராஜகுலத்துக்குத்தக்கபடி வேதப்பிராமணர்களுக்கு வேண்டிய தானங்கள் கொடுத்து பின்புதிருமகளும் கலைமகளும்தங்கள் தவப்பலன்பலித்ததாகமகிழ்ந்துபிராட்டியினது அனிச்சப்பூவிலு மென்மையான பாதங்களுக்குச் செம்பஞ்சுக்குழம்புபூசி கூந்தலுக்கு மயிர்ச்சாந்தம்வழியவார்த்து கொங்கைகளில் பனிநீரிலேகுழைத்துச் சந்தனம்பூசிக் கால்களிற்சிலம்பணிந்து பாதசாலமுங் கிங்கிணியும்புலம்ப முப்பத்திரண்டு கோவையான இரிசிகையும் இருபத்தொருகோவையான கலாபமும் பதினான்குகோவையான பருமமும் எட்டுக்கோவையானமேகலையும் இரண்டு கோவையானகாஞ்சியும் ஒருபூங்கொம்பிலே வண்டுகள் புலம்புகிறதுபோலப் பூட்டி காந்தளில்வண்டுபோல மணியாழி விரலுக்கிட்டு கைகளில் வைரக்கடகமணிந்து தோளில் கேயூரம்பூட்டி மரகதமாலைசெம்பொன்மாலை பவளமாலைகளை மேருவைச்சூழ்கிற நவக்கிரகங்கள்போல முலைகளைச்சூழவணிந்து காதிலே குண்டலமுதலியன அணிந்து மேகத்துக்குஞ்சந்திரனுக்குநடுவே இந்திரவில்லைப்போல நெற்றிப்பட்டங்கட்டி புஷ்பமாலைகளாலே கூந்தலையலங்காரஞ்செய்து திவ்வியாபரணங்களெல்லாம்விளங்க அணிந்து சுந்தரக்கடவுளுக்கு மிகவுமகிழ்வுதோன்றச்சிங்காரித்துச் சோபனமென்று வாழ்த்தி இருகைகளையும் அவ்விருவருந்தாங்களெழுந்தபோதுவாத்தியங்கள் முழங்கிச் சங்கந்தொனிக்க பூமழைபொழிய சாமரைவீச, பல்லாண்டுபாட வேதவாக்கியங்கள் முழங்க இந்திராணிஅடைப்பைதாங்க திலோத்தமை கண்ணாடிகொள்ள விந்தைசந்தடிவிலக்க அரம்பை காளாஞ்சிதூக்க ஊர்வசிவிசிறிவிசற மேனகைகோடிகமேந்த சந்தனகந்தகளபகஸ்தூரி பனிநீரிறைக்க தூபதீபங்கொடுக்க சோபனங்கள்பாட புஷ்பங்கள்பரப்பினபூம்படாத்தின்மேலே பாடகக்கால்களைப் பையப்பையவைத்து, சரஸ்வதியும் லக்ஷ்மியும் கைப்பற்றித்தொடர செல்வங்கல்விபெற வேண்டினர்க்கிதுவேசமயமென்று சிலம்புகள் சொல்ல நடந்துதுவண்டு அன்புமிக்கிருந்த பெருமானுக்கருகே பிடரிமேலே தலையைச்சாய்த்துக்கொண்டு இருந்தருள அந்தரத்நபீடத்திலே சுந்தரபாண்டியனென்கிற கடவுளோடிருந்த தடாதகையைக்கண்டவர்கள்மேருமலைமேலே கற்பகத்தருவைச்சேர்ந்த பச்சைக்கொடிபோலிருக்கின்றதென்று புகழ, பண்ணுமிசையும் நீருங்குளிர்ச்சியும் பாலுஞ்சுவையும் பூவும்வாசமும் வெவ்வேறு வடிவுகொண்டிருந்தாற்போல அம்மையும் அப்பனுமிருக்க எல்லாருங்கடவுளடிநிழலிற் கலந்ததுபோலக்கலந்து மகிழ்ந்திருந்தார்கள்.

அப்போதில்மகாவிஷ்ணு பொன்கலசத்தில் நீராலே சிவபரஞ்சோதி பாதம்விளக்கிப்புஷ்ப சந்தனங்களணிந்து தூபதீபங்கொடுத்துப்பூசித்து பிரமன் முதலானவர்களெல்லாம் பாததீர்த்தங்கொள்ள அவ்விடத்தே நின்ற மகாவிஷ்ணு கடவுள் கையிலே பிராட்டிகையை வைத்துமந்திரங்கள்சொல்லித் தாரைநீர்வார்க்கத்தேவர்களெல்லாரும் பூமழைபொழிய அரம்பைகளாட விஞ்சையர்கீதம்பாட அரகரவென்று சிவகணங்கள்சொல்லப் புளகாங்கிதராய் திருக்கலியாணமென்கிற ஆனந்தக்கடலிலே எல்லோருமூழ்கினார்கள் பின்னும் தேவர்களும் முனிவர்களும் ஆசீர்வதித்து முறைப்படி சேஷையிட்டு உலகத்துக்கெல்லாம் தாயுந்தந்தையுமான இவ்விருவரும் அருள்விளையாட்டாலே யிப்படிக்கூடக்கண்டோமென்றுகொண்டாடி பொற்கலசத்திலேகாமதேனுவின் பால் கற்பகக்கனி நெய் கரும்புக்கட்டி தேன் இவற்றைக் கலந்து கடவுளை அமுதுகொண்டருளச்சொல்ல கடவுளும்மனமகிழ்ந்து அமுதுசெய்தருளிநகைக்க பெண்களெல்லாம் மங்களம்பாட பிரமதேவன் தன்னுடையபுத்திரர்களுடனேயிருந்து நெய்முகந்துவார்த்து வேள்விவளர்க்க அந்தத்தெய்வாக்கினி வலஞ்சுழித்தோங்க வேதங்கள்முழங்க, சங்கங்களுதசாஸ்திரப்படி சடங்குகளெல்லாஞ்செய்து திருமங்கிலியஞ்சாத்திப் பிராட்டிகையைப்பற்றி அக்கினியும் அக்கினிவளர்ப்பவனும் ஆகுதிகொள்ளுகிறவனுந் தானேயான பரமயோகி திருக்கலியாணநிறைவுபெற்றுத் தன்பத்தினியாருடனேபொரிமுகந்து செந்தீயிற் பெய்து வேதப்பிராமணர்களுக்குத்தக்க தானங்கள் செய்து அக்கினியை வலம் வந்து மணாட்டி பாதத்தை அம்மிமேலே யெடுத்து வைத்து அருந்ததியைநோக்கி வேதவிதிப்படி தப்பாமல் வேள்விச் சடங்குகளெல்லாமுடித்து இப்படி உலகத்

சார்தெளிய புருடனும் பெண்ணுமாகி மணவறைக்கு ள்ளேசெல்ல அந்தஅழகுகண்டமனிதருங்கண்களிமை யாமல் ஐயன்மணக்கோலங்காண்கிற தேவர்கள்போலா க உயர்ந்தவர்தாழ்ந்தவரென்கிறபேதமில்லாமல் கடவுள ருளாலேநிறைய மணவறையிலிருந்து கலியாணமண்ட பத்தில்வந்து பிரமன்முதலானோர்க்கெல்லாஞ்சிறப்புக ள்செய்து அவரவர் தங்கள்தங்க ளிடங்களுக்குச்செல்ல விடைகொடுத்தனுப்பி அரசர்களுக்கரசுசெய்து காட்டு வான்போல சௌந்தரபாண்டியனென்கிற திருநாமங் கொண்டு அரசாட்சிசெய்யத் திருவுள்ளமாய்க் கருணை பூத்து விடைக்கொடியே மீனக்கொடியாகவும். பாம்பா பரணமேபொன்னுபரணமாகவும். கொன்றைமாலையே வேப்பமாலையாகவும் புலித்தோலே பொன்வஸ்திரமாக வும் மதிமுடியேவயிரமுடியாகவும் மதுராபுரியில்சோ மசுந்தரக்கடவுள் பாண்டியனுகிவீற்றிருக்க அவர்திருவி ளையாடலுக்குத்தகுதியாய்ச் சங்குகன்னன் முதலாகிய கணதிபர்கள் தாங்களும்உருமாறிஏவல்செய்துகொண் டிருந்தார்கள் பின்புசௌந்தரபாண்டியனைகடவுள் அ ரசர்கள்சிவபூசைசெய்வதுவேதவிதிதானென்பதைநிலை நிறுத்த அந்தமதுரைநடுவிலே கோயிலுண்டாக்கிச்சிவ லிங்கமும் நிலைபெறச்செய்து இம்மையே நன்மைதருகு மிறையென்றுபெயரிட்டுப் பூசைசெய்துகடம்பவனத்து க்கடவுளை மூன்றுகாலமும்போய்த் தொழுதுகொண்டு உலகமெல்லாம் தமதுசெங்கோல்செல்ல மனிதருக்கு அரசனாகவும் பகைவருக்குச்சிங்கமாகவும் பெண்களுக் குமன்மதனாகவும் நிலமகளுக்குதிருமாலாகவும்விளங்கி சாதனசதுட்டயங்தெளிந்தவர்களுக்குச்சச்சிதானந்தமா னபரதத்துவமாகிய கடவுள்பூசித்தசிவலிங்கப்பெருமை யை யாராலேசொல்லிமுடியும்.

திருமணப்படலம்— முற்றிற்று.

ஆறுவது

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம்.

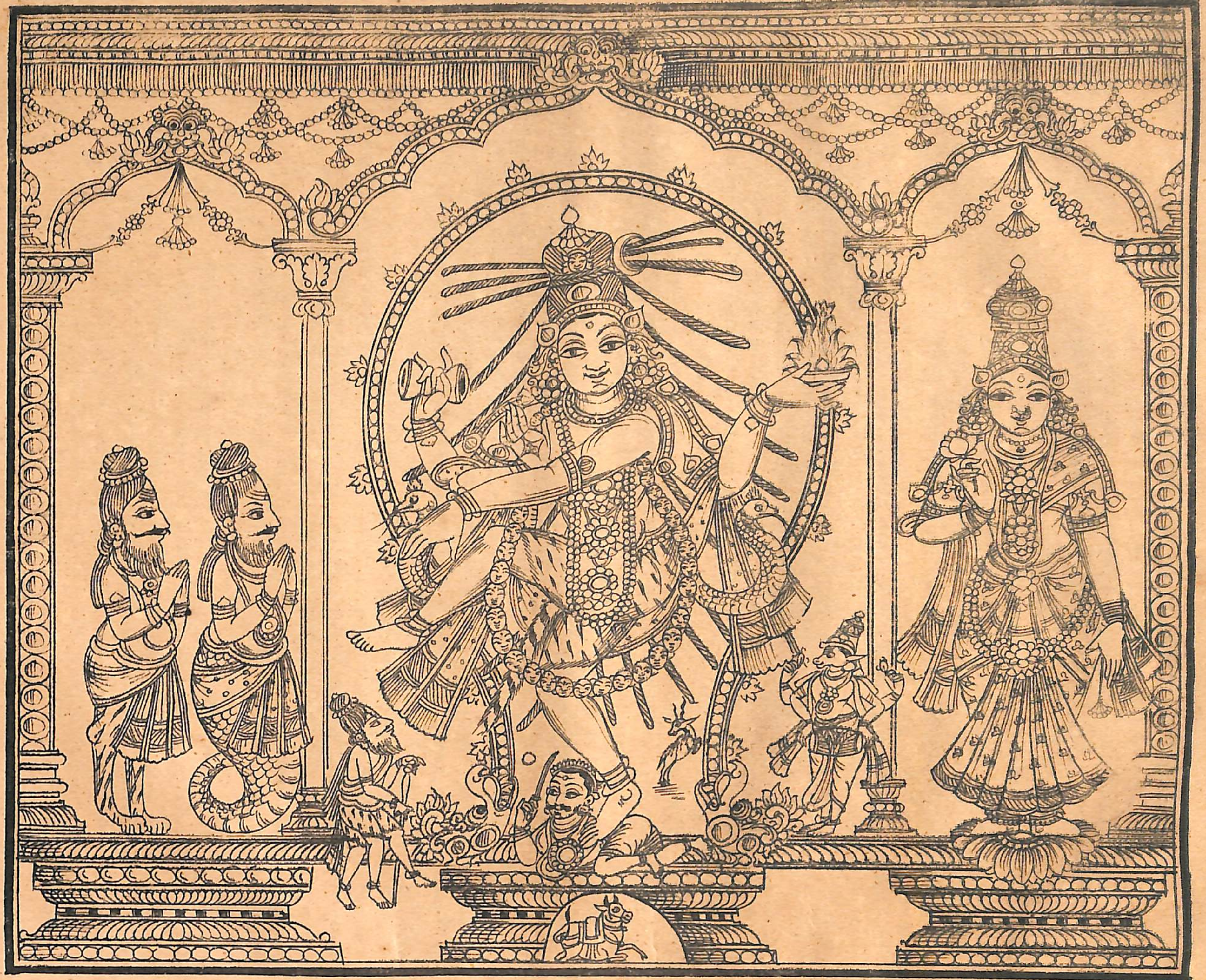
அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகியனிறுத்துவான்வந்தொருபரஞ்சுடர்வான்றிங்கட்
குலமணிவிளக்கைவேட்டுக்கோமுடி-கவித்துப்பாராண்
டிலகுறுதோற்றமீதான்முனிவரரிருவர்தேற
வலகிலானந்தக்கூத்துச்செய்தவாறறையலுற்றும்.

(இதன்பொருள்.)

ஒப்பற்றபரஞ்சுடராகிய சுவாமியானவர் உலகத்தினிடத்தில் அரசியலை நிலைநிறுத்தும் பொருட்டுச் (சௌந்தரபாண்டியராகவந்து) பெருமைபொருந்திய சந்திரகுலத்திற்குத் தீ பம்போன்ற தடாதகைப்பிராட்டியாரைத் திருமணஞ்செய்து இராஜகிரீடந்தரித்து உலக த்தையாண்டு பிரகாசம்பொருந்திய காட்சி யிம்மட்டும் (இனிப்) பதஞ்சலி வியாக்கிரபா தர்என்னும் முனிவர்கள் இருவரும்மனந்தேறும்படிக்கு அளவில்லாதஆனந்தத்தாண்டவ மாடிய வரலாற்றைச் சொல்லத்தொடங்கினோம்=எ-று,

சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய பாண்டியன் மீனாட்சி தேவியைத் திருக்கலியாணஞ்செய்தபின் அத்திருமண த்திற்குவந்த பூலோகத்தரசர்களையும் தேவர்களையும்இ ருடிகளையும் மற்றவர்களையும் போஜனஞ்செய்யவாருங் களென்று அழைக்க யாவரும் விரைந்து சென்று பொ ற்றாமரைத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்துதங்கள்தங்கள் நித்ய கர்மாநுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு வந்தா ர்கள். அப்பொழுது வியாக்கிரபாதரும் பதஞ்சலி முனி வரும்வந்து சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கித் துதித்து திருச்சிற்றம்பலத்துளாடும் தேவரீரது திருநடனத்தை

த்தரிசித்து உண்பது அடியேங்களுடைய நியம மென்ன அதற்கு அந்த நடனத்தை இந்தவிடத்துச்செய்கின்றேம் உலகமெல்லாமுருவமாகிய ஒருபுருடனுக்குத்திருச்சிற்றம்பலம் இதயமாகும் இந்தமதுரை துவாதசாந்தமாகும் என்றுகடவுள் அருளிச்செய்ய ஐயனே, அப்புருடனுக்கு மற்றையங்கங்க ளெவையென்று அவ்விருவருங்கேட்க அதற்குச்சுவாமி அரைக்குமேலேமூலகமென்றும் அரைக்குக் கீழேழுலகமென்றும் அப்புருடனுக்குச் சொல்லுகின்றதால் இந்தத் தரையினிடத்து அநந்தந்தேவஸ்தலமுண்டு அவற்றைச்சொல்லப்புகின் அளவுபடாதாகையால் அவற்றுள் சில தலங்களைச்சொல்லுகின்றேம் கேளுங்கள் அப்புருடனுக்குத் திருவாரூர் மூலாதாரம், திருவண்ணாமலை சுவாதிஷ்டானம்,திருவானைக்கா மணிபூரகம், நீங்க ளிருவருமிருந்து தரிசிக்கின்ற ஸ்ரீசிதம்பரம் அநாகதம், திருக்காளத்திவிசுத்தி, காசி ஆக்ஞை, கயிலை பிரமரந்திரம், இம்மதுரை துவாதசாந்தமாகும், ஆதலால் அவற்று ளீததிகமாகும் எப்படியென்றால் எவற்றினுக்கும் இஃது முன்னர்த் தோன்றினதாலென்று அருளிச்செய்துகடவுளவ்விருவரோடும் ஆலயத்துட்சென்றார்.

அப்பொழுது தனதுகிருபையால் நீங்கிவந்த தன்னைத்தேடிக்கொண்டு கைலாய மலைவந்ததோ? அல்லது இடபம் தன்னுருமாறி அம்பல வுருவமாகி வந்ததோ ? அன்றி சந்திரமண்டலந்தானோவென்று யாவருமதிசயிக்க இந்திரவிமானத்தின் கீழ்பால் வெள்ளியம்பலம்உண்டாக சோதிமயமாகிய சூரியனானவன்திருப்பாற்கடலின் மீது தோன்றினாற்போல அந்தவெள்ளியம்பலத்தினிடத்து மாணிக்கப்பீடிகையொன்றுதோன்றிற்று. அத்தன்மையாகியபீடத்தின்மீது தனதாயிரங்கரங்களினாலும்அள்ளநெருங்கிய இருளைவிழுங்காநின்ற கோடிசூரியர்ஏககாலத்தி லுதயஞ்செய்ததுபோல சோமசுந்தரக்கடவுள் மநமுதலிய அந்தக்கரணங்களுக் கெட்டாத ஞாநப்பேரொளிவடிவமாகத்தோன்றிஎதிராகவிருக்கின்றசிவகணங்கள்மொந்தையென்னும்வாத்தியமும்மத்தளமுமடிக்கத்திருநந்திதேவர்குடமுழாவென்னும் வாத்தியமடிக்கதிருமால்இடக்கைஎன்னும் வாச்சியம்ஒலிக்கநாரதர்தும்புருவர் கந்திருவர் சாஸ்த்திரவிதிப்படிபாடபஞ்சதுந்துபியும் சமுத்திரகோஷம்போல்ஒலிக்க நாமகள்சுருதிகூட்ட பிரமன் சாமவேதத்தையாழிற்பாட சந்திரன்பக்கத்தில்நெருங்கியிருக்கும்நக்ஷத்திரங்களைப்போல் தேவர்கள் தூற்றும் புஷ்பவருஷம் எங்கும்போர்ப்ப கடல்போன்றநிறத்தினையும் சிவந்தஅக்கினிபோல மிகுந்தபுறமயிரினையுமுடைய முயலகன்மீது வடவாமுகாக்கினிபோலுங்கண்கள்பிதுங்க முதுகுநெரியவலதுதாளையூன்றி,கரிய கடலிலேமுளைத்த சூரியனைப்போலத் தோன்றி நின்றுகொய்யாநின்றசெங்கமலமலர் கூம்பினாற்போலத்தூக்கித்திருநடனஞ்செய்யும் தாமரைமலர்போன்றதாளும்எட்டுத்திக்கையுங்கடந்துள்ள பத்துத்திருக்கரங்களும்அவற்றில்பலம்பொருந்திய ஆயுதங்களும் தேவமகளிரது மங்கிலியசூத்திரத்தைக்காத்தநீலகண்டமும் சங்கக்குழையணிந்தகாதுகளும் செவ்வானம்போன்றசடையும்அழகுபொருந்திய திருவெண்ணீறும் திருநேத்திரமும் அரவக்கச்சும் ஆதிவராகத்தின் முள்போன்ற பல் பிரகாசிக்கின்றமார்பும்அஞ்சனந்தீட்டிய கரியகண்களையுமுடையஅங்கயற்கண்ணம்மை பூங்கொடிபோலஒதுங்கி நிற்கும்பக்கமும் அவ்வங்கயற்கண்ணிமேல்வைத்ததிருப்பார்வையும் புன்முறுவலுந்தோன்ற ஆடும்போது சடையிலிருக்கின்ற கங்கையலம்பும்ஓசையும் தரித்த கொன்றைமாலையில் வண்டுகளாரவாரிக்கும்ஓசையும் மங்கலவாத்தியங்களினோசையும் வேதமந்திரவோசையும்செங்கையினின்றும் ஆடாநின்றமழுவாகிய அக்கினியினோசையும் திருவடியிற்றரித்த சிலம்பினதோசையும் எவ்விடங்களிலும்நிரம்பி அன்பர்களது இரண்டு காதுகளிலும் அமுதத்தைச்சொரிய மலரகிதனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் திருநடனஞ்செய்தார். அதை நிருத்ததரிசனஞ்செய்துண்ணு நியமம்பூண்ட இருவருங்கண்டு இரண்டுகைகளையுங்கூப்பி முடியின்மீதுவைத்து திருவடியில் வீழ்ந்து ஆயிரம்வேதங்களையும் நாவாரப்பாடி பரமாநந்தக்கடலில்மூழ்கி அன்புருவமானார் இவ்விருவர்நிமித்தமாக ஆண்டவனது திருநடனத்தைமுநிவரும்கந்திருவரும் தேவர்களும் தானவர்களும் யோகர்களும் கிம்புருடர் முதலியதேவர்களும்வணங்கிப் பேரின்பத்தில்மூழ்கினார்கள். திருக்கலியாணத்திற்குவந்த மனிதர்களுங்காணப்பெற்றார்கள் பதஞ்சலிமகாமுனிவர் அளவில்லாதவானந்தமூறி மநத்தினிடமெல்லாநிரம்பிமேலேவழிகின்றதுபோல மார்பிற்பூசியதிருநீறு கரைந்திடப் பொழிகின்ற கண்ணீருள்நனைந்து இருகரங்களையுங்குவித்துநாதனைப் பாடத்தொடங்கி.

பராபரமுதலேபோற்றிபத்தியில்விளைவாய்போற்றி
சராசரமாகிவேறாய்நின்றதற்பரனேபோற்றி
கராசலவுரியாய்போற்றிகனகவம்பலத்துளாடு
நிராமயபரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி.

ஒன்றாகியைந்தாயையைந்துருவாகிவருவாய்போற்றி
யின்றாகிச்சென்றநாளாயெதிர்நாளாயெழுவாய்போற்றி
நன்றாகித்தீயதாகிநடுவாகிமுடிவாய்மன்று
ணின்றாடும்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி.

அடியரேம்பொருட்டுவெள்ளியம்பலத்தாடல்போற்றி
பொடியணிதடந்தோள்போற்றிபுரிசடைமகுடம்போற்றி
கடிபவிழ்மலர்மென்கூந்தற்கயல்விழிபாகம்போற்றி
நெடியதற்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி.

என்று இப்படித்தோத்திரஞ்செய்த பதஞ்சலி மகாமுனிவரையும்வியாக்கிரபாதமுனிவரையும் வெள்ளியம்பலத்தினிடத்துத் திருநடனஞ்செய்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள்நோக்கிக் கிருபைகூர்ந்துஉங்களுக்குவேண்டியதென்னென்றுகேட்க அவர்கள் கடவுளதுதிருவடியைவணங்கி எம்பெருமானே? இந்தத்திருநடனத்தை இவ்விடத்துஎன்றுஞ்செய்தருளி யாவர்க்கும் பந்தபாசமறும்படி கிருபைசெய்யவேண்டுமென ஐயன்கன்னிநாடுசெய்த தவப்பேற்றையடையும்படி அவ்வாறுதந்தனமென்ன பின்னும்பதஞ்சலிபகவான் என்னையனே இந்த நிராமய பரமானந்த நிருத்த தரிசனத்தைக் கண்டவரெல்லாம் பூமியினிடத்து வந்து பிறவாமல் ஒப்பற்ற மோக்ஷத்தையுடையவேண்டுமென்று வணங்க பகவானும் அவ்வாறாகுகவென்றருளிச்செய்ய சிவகணங்கள்சந்தோஷமிகுதியால்ஆரவாரித்தார்கள் கைகோத்தாடினார்கள் தேவர்கள் மலர்மாரி பெய்தார்கள் முநிவர்கள் ஆநந்தக்கண்ணீர் பொழிந்தார்கள் சரீரம்மயிர்க்குச்செறியப்பட்டார்கள். அவ்விருமுநிவரையும் தழுவிக்கொண்டார்கள் அநித்தியமாகிய பஞ்சபூதமும் ஐம்பொறிகளும் ஐம்புலனும் இவைமுதலிய தத்துவ முப்பத்தாறும் மாயையும் இருவினைகளும் அஞ்ஞாந விருளுமாகிய இவற்றிற்கு வேறாகித் தனித்தயோகிகள் உள்ளத்துப் பரிபூரணமாகநிறைந்து ஆடிய ஒப்பற்ற பெரிய திருநடனத்தைத் தரிசித்தவர்க்கு இகபரபோகங்களைக் கொடுத்து அம்மதுரையின்கண் ணுறைகின்ற பெருமானது திருநடனத்தைத் திருவாதிரைத்தினமுதல் பின்வருந் திருவாதிரைவரையில் பரிசுத்தமான பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து தரிசித்து அவ்விடத் தினிதாகவமர்ந்திருந்து நூற்றெட்டுதரம் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைச்சபித்து அன்போடுஅம்மதுரையில் வசிக்கின்றவர்கள் நினைத்தவரங்களையெல்லாம் பெறுவார்கள்.

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம்- முற்றிற்று.

ஏழாவது

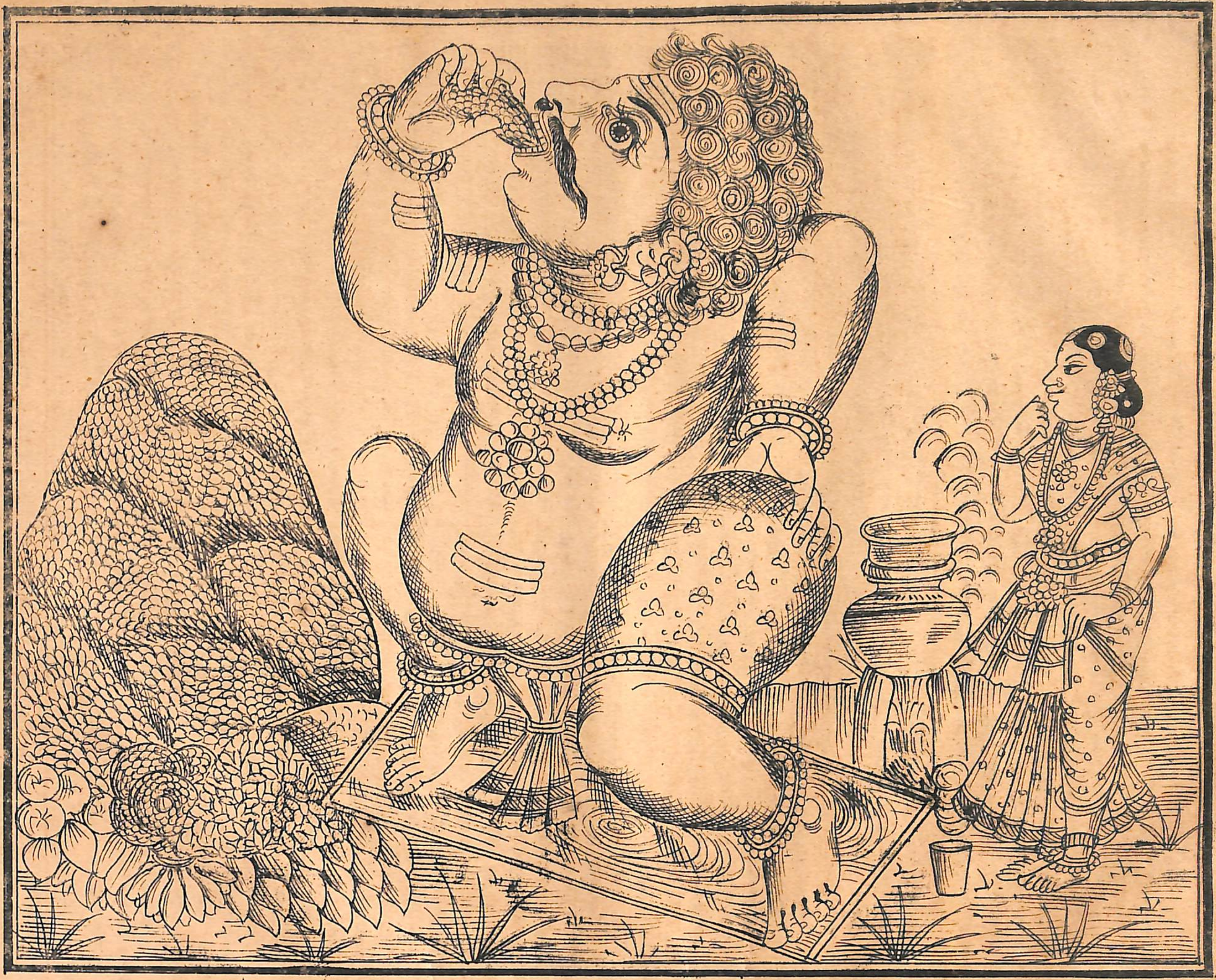
குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

பன்னகேசனுமடுபுலிப்பாதனும்பணிய
மின்னுவார்சடைமன்னவன்வெள்ளிமன்றாடல்
சொன்னவாறிதுபசித்தழல்சுடவொருபூத
மன்னமாமலைதொலைத்தவாறெடுத்தினியறைவாம்.

(இதன்பொருள்.)

பதஞ்சலிமுனிவரும் வியாக்கிரபாதமுனிவரும் வணங்கப்பிரகாசம்பொருந்திய நீண்டசடையினையுடைய சுவாமியாகிய சௌந்தரபாண்டியரானவர் வெள்ளியம்பலத்துள்ளே நின்று திருக்கூத்தாடிய திருவிளையாடலைச் சொன்னவகை இதுவாக்குமாம் இனிமேல் ஒப்பற்ற பூதமாகிய குண்டோதரனனவன் உதராக்கினியானதுகொளுத்த பெரிதானஅன்னமலையை எடுத்துண்ட வகையைச்சொல்லுவாம்=எ-று.

கன்னியர்க்கரசியாகிய மீனாக்ஷிதேவி திருமணத்
துக்காகத் தன் வீட்டின்கண்வந்த மின்னல்போன்ற ச
டையினையுடைய மாதவர்கள் அந்தணர்மற்றவர்கள் எ
ந்நிலங்களினுமுள்ள அரசர்கள் யாவர்க்கும் முறையே
பொற்பாத்திரத்தால் ஆறுசுவைகளையுடைய போனகத்
தையுண்பித்து பூசத்தக்கசந்தன முதலியவும் உடுக்கத்த
க்க பட்டாடைமுதலியவும் அணியத்தக்க ஆபரணமுத
லியவும் தாம்பூலமும் மற்றுமுள்ளனவும் முறைப்படி
கொடுத் துபசரித்து ஐம்பத்தாறுதேசத்தரசர்களும் ம
ற்றவர்களும் செல்லுநாைச்செல்லவிடுத்து இருக்குஞ்ச
டையத்தில்.

சமையற் றொழிலில் வல்லவர்கள் வந்து தேவியி
னது திருவடியைவணங்கிஅம்மணி? அடியரேம் சமை
த்த அன்னத்தில் ஆயிரத்தி லொருபங்குஞ் செலவா
னதில்லை இனி யாங்கள் செய்யக்கடவது யாதென, பி
ராட்டி யங்கனின் றெழுந்து பெருமான் முன்னர் வந்
து பணிந்து ஒருபக்கத்தி லொதுங்கிநின்று சுவாமி த
ங்களோடு முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும் இங்கெழு
ந்தருளுவாரென்பதுகருதி பொருத்தமானஇனியசுவை
யோடுங்கூடிய அன்னம்அளவற்றதாக ஆக்கி உண்டுமி
குந்தது எவ்வளவென்றுசொல்லில்இமையமலைபோலு
ம் அன்னமும் அதற்கமையச் சமைத்துக்கொட்டியகறி
கள் அவ்விமையமலையையடுத்துச் சூழ்ந்திருக்கும்சிகர
ங்களையுடைய மலைகளும் போன்றிருக்கின்றன என்று
சொல்ல, அதைக்கேட்ட எம்பிரான் தேவியாரிடத்துப்
பொருந்தியஅன்பினுல் ஒரு விளையாடலைச்செய்ய நினை
த்தோ? அன்றித்தனக்குக்குடைபிடிக்கும்பூதகணத்தலை
வனது ஆற்றலையாவரு மறியும்படிச்செய்யவோ? அறிந்
தேமில்லை. அம்மையைநோக்கிச் சிறிது புன்முறுவல்
செய்து மூவேந்தரிற்சிறந்த பாண்டியனது பெறுதற்கரி
யமகள்நீ அன்றியும் தேவருலகத்துள்ள பஞ்சதாருவும்
நினது பணியைச்செய்யப்பெற்று இவ்விடத்திலிருக்கி
ன்றது உனக்கு அருமையாப்பெறத்தக்கதுயாது பிறரு
டைய செல்வங்களெல்லாம் நின்னதல்லவோ ஆதலால்
அளவற்ற நின்செல்வத்தின்பெருமையை நாமறியசெய்
வித்தாற்போலு மிருக்கின்றது. நீசெய்வித்தவிருந்தினை
யுண்ண நங்கணத்தினுள் பசியாற் களையடைந்தவராகி
யொருவரையும்காணேம் முல்லை யரும்பைப்போலும்
தந்தங்களையுடையாய் அதற்குயான் செய்யத்தக்கதென்
னென்றூர் பின்சமீபத்திலேநின்ற குண்டோதரன் வயி
ற்றினிடத்துவடவாக்கினியைப் பிரவேசிக்க நினைத்தார்.
அது வயிற்றினிடத்துவந்து எரிபசியாகப்பொருந்தி வி
டமுண்டவனைப்போல உடல்சோர்ந்து வியர்த்து ஆவி
யொடுக்கமுற்று ஐயனே பசியினுல் வருந்துகின்றேனெ
ன்ன அதைக்கேட்டசுவாமி அம்மையைப்பார்த்து கு
டைபிடிக்கும் இந்தக்குறியதாளையுடைய பூதத்துக்குஒ
ருபிடிசோறிடுங்கள் அப்புறஞ் சொல்லுகின்றேனென
சுவாமியைவணங்கி நல்லதென்றுபோக பூதமும் உட
னே தளர்ந்தநடையினையுடையதாய் கண்கள் புகைந்து
வாய்புலர்ந்திடப்போக இராஜகன்னிகையின்ஏவலினுல்
ஏவலர் அப்பசிநோய் கொண்டவனை இட்டுக்கொண்டு
போய் சோற்றுமலை முன்விட்டார்கள் உடனேஅப்பூத
ம் அச்சோற்றுமுன்னின்றதைக்கண்டார்கள் அதையெ
டுத்துஉண்டதையும் அங்கிருந்தசோற்றையும் ஒருவரு
ங் கண்டாரில்லை அதையறிந்த சிலதோழிகள் கைகளை
நெரித்து அதிசயப்பட்டார்கள். சிலர் திடுக்கிட்டு மய
ங்கினுர்கள். சிலர் கண்களைமூடிக்கொண்டு ஓடினுர்கள்
பின்பு அப்பூதம் நொய் முதலியவற்றைப்போக்கி மு
னை யொடியாமற் சமைத்த அன்னமும் பாற்கறியும்
பொரிக்கறியும் இனியபயறினுற் செய்தகறியும் பின்னு
ம்பலவகைக்கறிகளும் பாலும்தயிரும் நெய்யும்தேனு
ம்ஆகியஅளவில்லாதனவற்றை மிடாக்களோடு எடுத்து
வாயில் விட்டுண்டான்பின்னும் பலவகைப்பழக் குவிய
ல்களும் பலவகைப்பலகாரங்களும் கரும்புகளும் தேங்
காயும் இவைகளன்றி வேகாதஅரிசிகாய்களின் வருக்கம்
முதலியவற்றையும் எடுத்துண்டு அளவற்றநவதானியங்
களையு மெடுத்துவாயிலிட்டுண்டான் இவ்வளவு மிகுதி
யானபொருள்களையும்தனதுபருத்தகுறிய கையினுல்வா
ரித்தனதுபெரியவயிற்றி னிடத்திலிடவும் நெய்த்துடுப்
பால் நெய்யையெடுத்துவிட்டு ஆகுதிபண்ணிய ஓமாக்
கினியைப்போல மிகுந்து நவத்துவாரங்களிலும் தீபனு
க்கினி கொளுந்தஅதைக்கண்ட அங்கயற்கண்ணம்மை
அதிசயமடைந்து தனதிடத்தன்புள்ள நாயகனுக்குமுன்
னர்சென்றுநாணத்தோடு விளங்காநின்றமலர்களையுடை
யகுழலை தோளின்மீதிருத்தித்தளர்ந்துநிலத்தைக்காலா
ற்கிழித்துக்கொண்டு நின்றனள். சோமசுந்தரக் கடவுள்
தேவியினது நிலைமையைக்கண்டு அறியாதவர்போலகே
ட்கத்தொடங்கி நானனுப்பியபூதம் உண்டுமிகுந்ததுண்
டாயிருக்குமானுல் இன்னும்பூதங்களையனுப்பிஉன்மன
துசந்தோஷிக்கும்படி யுண்பிப்பேனென்றுசொல்லதே
விஜயனேநீங்களனுப்புவித்த பூதத்துக்குஅங்குள்ளவெ
ந்தபொருள்களையும் வேகாதபொருள்களையும் உண்டும்
பசியடங்கவில்லை இன்னும்கொடியபூதவீரனை அனுப்பு
வீராகில் இவ்வுலகம்யாவையும் எடுத்துவயிற்றினிடத்
துவைப்பாரோ ஆதலால்உமக்கு உகாந்தகாலஉருத்திர
னென்னும்பெயர் தெளிவாகத்தோற்றுகின்றது என்று
சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது மூன்றும்பிறைபோ

ன்ற பல்லினையும் குகைபோன்றவாயினையுமுடைய பூதம்தீபனுக்கினியானது தன்னைச்சுட அதனால்வருந்திக்கடவுளுக்கு முன்பாகவந்து வெள்ளியம்பலத்தில் நடனஞ்செய்தசோமசுந்தரக்கடவுளே? எம்பிராட்டி சமைத்து வைத்திருந்த அன்னம்முதலியவைகள் இமையமலைகள்போலு மிருந்தன. அதனையெடுத்துயானுண்டும் என்பசிதணிந்ததில்லை இரந்தவர்க்குக்கொடுத்துண்ணுதவர்வயிறுபோல்எரிகிறதென்று சொல்லிஇழிந்தவர்களது திரிபுரத்திலிட்ட தீயானதுமிகுந்தபசியுருவாகிஅடியேனதுவயிற்றினிடத்துக்குடியாகப் புகுந்ததோவென்று கையோடுகையடித்து அண்டங்கள்வெடிபடக்கதறுவன் ஐயகோவென்று சொல்லுவன் பெருமூச்சு விடுவன்உயிர்நீங்கியதுபோலத்தளருவன்.

குண்டோதரனுக்குஅன்னமிட்டபடலம் - முற்றிற்று.

எட்டாவது

அன்னக்குழியும்வையையுமழைத்தபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

வேதநாயகன்பாரிடவேந்தனுக்கமையா
வோதனுதிகளருத்திய தன்மையீதுவையும்
போதராமையாலமைவுறப்போனகக்குழிதந்
தோதமாநதியருத்தியசெய்தியுமுரைப்பாம்.

பூதகணத்தலைவனை குண்டோதரனுக்கு (வயிறு)நிரம்பாத போசனபதார்த்தமுதலானவைகளை உண்பித்ததன்மை இதுவாக்குமாம் (இனிமேல்) இவைகளும் போதாமையால் வேதங்களுக்குநாயகராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் (குண்டோதரனதுவயிறு)நிரம்பும்படியாக அன்னக்குழியையுங் கடலையொத்த பெரிதாகிய வையையும் வரவழைத்து உண்பித்தசெய்தியையுஞ் சொல்லுவாம்=எ-று.

இடபவாகனத்தையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள் பின்புதடாதகைப் பிராட்டியாரைப்பார்த்து உள்ளேநகைத்து மிகுந்தபசியையுடைய குண்டோதரன் பொருட்டு அன்னத்தைத்தருகின்ற புவனமாதைத் தன்னுள்ளத்தினினைத்தனர். அவள்நினைக்குமுன்வந்துநான்குபெரியதிசைகளிலும் உள்ளதயிர்க்கடலும்மத்தியில் பூமியைக்கிழித்துக்கொண்டு ஊற்றுகநான்குகிடங்காகியெழுந்ததுபோல மாறுபடுதலில்லாத சுவையினையுடைய வினியதயிரும் வெள்ளியநெற்சாதமும் நாலுகுழியிடத்திலும்பொங்கிமேலெழுந்தது. சிறந்தசந்திரகுலத்திற்பிறந்த பாண்டியன்மருமகனாகிய சோமசுந்தரபாண்டியன் அந்தப்பெருவயிற்றினையுடையபூதத்தைப்பார்த்து உன்பசிதணியஉண்ணென்றுத்தரவுசெய்ய அப்பூதத்தலைவன் அந்தத்தயிர்க்கிடங்கரில் அலைகடல்கலக்குமத்தெனத்தனது கைகளையுள்ளேவிட்டு எடுத்தெடுத்து வாயிலிட்டுஉண்டிடவேதநாயகனது திருவடியிற்பத்திவைத்து மோக்ஷத்தையடைந்தவர்கள் பழவினைத்தொடர் போயதுபோலபசிநீங்கி அவ்வன்னத்தையெடுத்தெடுத்து ஒழியாமல் வாயிலிட்டுண்டதால் உடம்பெல்லாம் வயிறாகிவீங்கினன்பூமிகிழியும்படி மலைபோலவிழுந்தான்மூச்சுவிடக்கூடாமல் நிலத்திற்புரண்டவனாகி தாகத்தின்பொருட்டு நீரைவிரும்பி அவ்வூரில்நீருள்ளகுளம் ஏரிகளைத்தேடுகிறதற்கு எழுந்துதம்முயிரையொத்த கணவனைப்பிரிந்தபெண்கள்போல அன்றுமலர்ந்தநீலோற்பல மலர்களும் தாமரைமலர்களும் வாடும்படிதடாகங்களும்ஏரிகளும்குளங்களும் வறளவாயைவைத்துக் கிணறுகளிலுள்ள நீர்களும் பசையறக்குடித்தும் தாகத்தைச்சகிக்கக்கூடாதவனாய்வருந்திக்கங்கையைத்தம்முடைய சடையி

லேயுடைய சிவபெருமானது பாதத்தைக்கருதி யிரங்க நாதனும் தனது திருமுடியின்கணுள்ள கங்கையைப் பார்த்துநிறைந்த நீரலைகளை மாலிகையாகவுடையகங்கையே நீயிந்த அகழியாற் சூழப்பட்ட மதிலையுடைய மதுரையினிடத்து மிகுந்த நீர்ப்பெருக்கையுடைய ஆறுகச்சீக்கிரமாக வரக்கடவாயென்றுகட்டளையிட உடனே அக்கங்கையானவள் சடையைவிட்டுநீங்கி யொருவார்த்தை சொல்லத்தொடங்கினள். என்னெனில் முன்னொருகாலத்தில் பகீரதன்பொருட்டு ஒரு தீர்த்தமாய்ச்சென்று அதில்மூழ்குகின்றவர்கள் குற்றம்பொருந்திய தீவினைத்தொடக்கறுத்துச் செல்லென்று பணித்தாய் இன்றும் ஒருநதியாகெனச்சொல்லுவாயானல் என்னைத் தரிசித்தவர்களும் மூழ்கினவர்களும் கையாலேனும் பரிசித்தோர்களும் பவத்தொடர்ச்சியின்பற்றுவிட்டுத்தேவரீரிடத்துப்பத்தியும் கல்வியும் ஞானமும் வீடும்பெறும்படி பணித்தருளக்கடவாயென்று சோமசுந்தரக்கடவுளிடத்து வரம்பெற்றுக்கொண்டு அவரைவணங்கிமிகுந்தவேகமோடெழுந்து பெரியநதியாகஆகாயத்தினின்று மிழிபவளாமென வரத்தொடங்கினள்.

மகமேருவைவில்லாகவளைத்த சிவனதுமுடியின்கணுள்ள கங்கையானவள்வளைந்த அலைகளாகியகையையும் முத்துகளாகியதந்தங்களையும்நுரைகளாகிய வஸ்திரத்தையும் கொடியாகியமருங்கினையும் கருமணலாகியஅளகத்தையும் சேல்களாகிய விழிகளையும்பெற்று வருபவள் வாசனைபொருந்திய அகில் விருக்ஷங்களையும் பொரியரையினையுடைய வேங்கைமரங்களையும் பிரகாசம்பொருந்தியஇரத்தினங்களையுடைய மலைகளோடு அரைபடவும் பெரியகிளைகளலறிடவும் அடியோடு விரைவில் அகழ்ந்துசத்திக்கின்ற செருப்புக்காலினையுடைய குறிஞ்சிநிலமாக்களது சிறியவூர்களை அடியோடுபெறித்துக்கரைகளிற் படும்படியெறிந்து காற்றைப்போலமிகுந்தவிசையோடுவந்து பெட்டைமானோடு ஆண்மான்களையும் பெண்யானைகளோடு ஆண்யானைகளையும் வாரிக்கொண்டு பிரிவில்லாத ஒருமரக்காடுகளை அடியோடு பேர்த்துக் கருங்குரங்குகள் வயிற்றிலணைத்த குட்டிகளோடு தங்களைத்தழுவிய ஆண்குரங்குகளையும் அவைகள் வாசம்பண்ணுகின்ற மரக்கூட்டங்களோடும் குறிஞ்சி நிலமாக்களது கொடியகணைகளோடுவில்லுகளையும் தினைப்புனப்பரணோடு கவண்களையும்வாரிக்கொண்டுவருகின்ற அவ்வாற்றினதலைகள் நெடியமலைகளை அடியறும்படிமோதுகின்றன. அவற்றையகழ்கின்றன. பள்ளமான மடுவை மேடாக்குவன. கிளைகளையுடைய மரங்களை தலைகீழாக இடிகரைதோறுநடுவன. கடலினோரத்திலுள்ள பெரியபூமியை யிருபிளவுபட வருவன. மிகுந்த வொலியினையுடையன பெரிய மரங்களைத்தோண்டுகின்ற மிகுந்தவலியினையுடையன. வயிரமில்லாத மரங்களைமுறிப்பன. இரத்தினங்களையெடுத்துவீசுவன. வேகமாகச் செல்லுகின்றன. யானைமதங்களோடு வண்டுகளையிழுத்துச்செல்லுவன. நுரைகளாகியமுகபடாத்தையுடையனவாகியும் வருதலினல் அவ்வாறு யானையையொத்திருந்தது.

நீண்ட பிலத்திலே செல்லுகின்ற நிலைமையையுடையனவாயும் நிருமலனுகிய பரமசிவனது சந்திரனையணிந்த திருமுடியின்மீது ஆடுகின்ற செயலினை யுடையனவாயும் பிரகாசத்தை யுமிழாநின்ற அரியமாணிக்கங்களைத் தன்தலையிலுடையனவாயும், நீண்டுவளைந்தநடையினையுடையனவாயும், நிரைநிரையான குறுகிய பலகால்களினலோடுகின்ற வலியினை யுடையனவாயு மிருத்தலால் வளைந்தவுடலையுடைய பாம்பென்று சொல்லும்படியாகவும் வராநிற்கும், இவ்வாறுவரும் நதியானதுகல்வித்தேர்ச்சி யில்லாதவர் செய்த கவிபோலக்கலங்கி, கல்விகேள்வியில் வல்லவர்கள் செய்தகவிபோல் பல சிறப்பாகிய துறைகள் தோன்றப் பொருந்தி செல்லுகின்ற வழிகள்தோறும் பொருளாழ்ந்துதெளிந்து தேயத்திலுள்ள யாவரும் விரும்பி அப்பயனைக் கொள்ளும்படித் தங்கிற்று,

வண்டுகளது ஒலிநீங்காத மலர்களையுடைய சடையினின்றும் வந்தநதியை சோமசுந்தரக்கடவுள்கண்டு பிளவுபட்டவாயைத் திறந்துகொண்டு என்விடாய் தணிந்தேனில்லையென வெம்பி வீழ்ந்த குண்டோதரனை அவ்வாற்றினிடத்துவிட அவன் அவ்வாற்றையடுத்து அதனுள்ளிறங்கி வலியோடுந் தனதிரண்டுகைகளையுந் தூக்கிக்கரைகளிலேற நீட்டியோடும் புனலைத் தடுத்து மலைபோலுயரும் புனலை வாயைத்திறந்து தன் தாகவிடாயும் மேகமும்வெட்க உண்டு மகிழ்ச்சிகொண்டு பரமசிவன் திருமுன்னர்வந்து அவரதுதிருவடியைவணங்கிக்கூத்தாடிப்பாடி ஆரவாரித்து அளவற்ற கீதங்களைப் பாடினன். பாட்டின்பொருளாகிய பரமசிவன் அப்பாரிடவீரனது பாடலைக்கேட்டு மகிழ்ந்து அவ்வையை நதியாற் சூழப்பட்ட மதுரையை யரசாண்டிருந்தனன். பரமசிவனது சடையினின்றும் வந்ததால் அந்நதிக்குச் சிவகங்கையென்றும் அக்கடவுள துருவந்தெளிந்தோர்க்குஞானந்தரலால் சிவஞானதீர்த்தமென்றும் காற்றைப்பார்க்கிலும் வேகமாகவருதலால் வேகவதி யென்றும் கிருதமாலையென்றும் பெயராகும்.

அன்னக்குழியும்வையையுமழைத்தபடலம்— முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது

எழுகடலழைத்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

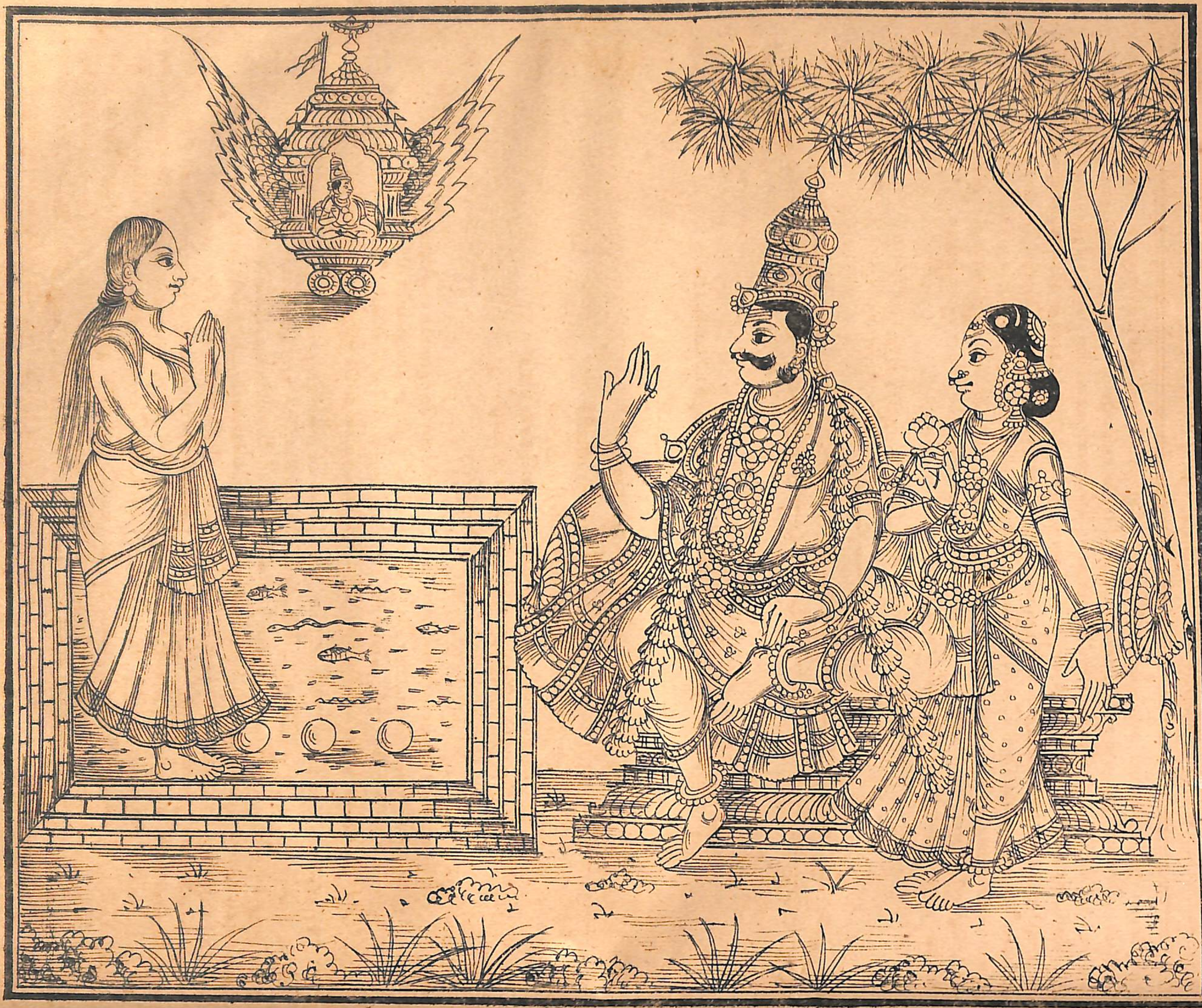
முடங்கன்மதிமுடிமறைத்தமுடித்தென்னன்குறட்கன்னக்
கிடங்கரொடுநதியழைத்தகிளர்கருணைத்திறனிதுமேன்
மடங்கல்வலிகவர்ந்தான்பொன்மாலைபடிந்தாடவெழு
தடங்கடலுமொருங்கழைத்ததன்மைதனைச்சாற்றுவாம்.

மடங்கலான இளம்பிறையினைத் திருமுடியினிடமாகமறைத்த மணிமுடியினையுடைய சௌந்தரபாண்டியர் குண்டோதரனுக்கு அன்னக்குழியையும் வையையாற்றையும் வரவழைத்த பிரகாசம்பொருந்திய திருக்கிருபைத்திறம் இதுவரைக்குமாம். இனிமேல் நரசிங்கக்கடவுளினது பலத்தைச் (சிம்புள்வடிவமாய்க்) கவர்ந்துகொண்ட சோமசுந்தரக்கடவுளானவர் காஞ்சனமாலையார் ஸ்நானஞ்செய்ய விசாலம்பொருந்திய சத்தகடலையும் ஒருமிக்கவரவழைத்த தன்மையினைச்சொல்லுவாம்=எ-று.

உவமைசொல்லுதற்கரிய பரம்பொருளானவர்பாண்டியனுருவமாகி உலகமெல்லாந் தனது வெண்கொற்றக்குடையின் நீழலிலிருந்து செங்கோல் செலுத்துநாளில்மெய்ஞ்ஞானமாகிய அரும்பொருளையுணர்ந்த இருடிகளும்முனிவர்களும் வரன்முறையாகச் சந்தித்துவரும்போது வேதமுனிவராகியகௌதமரும் வந்துகண்டுதிரும்பிப்போகுங்காலையில் கற்பினையுடைய காஞ்சனமாலை யரண்மனையிற்புகுந்தார். அப்பொழுதுகாஞ்சனமாலை அவரதுவரவையேற்றுஉபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி பொன்னாசனமிட்டு வணங்கி அவரைநோக்கி ஐம்பொறிகளையும்வென்று அளவுபடாத நான்குவேதத்தின்முடியில் விளங்காநின்றபொருள் பரமசிவமென்றறிந்த சுவாமிகளே? நீக்குதற்கரியபிறவித்துன்பத்தை நீக்குதற்குக் காரணமானதவத்தை அடியாளுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணவேண்டுமென, கருணைக்கடலாகிய முனிவர்சிகாமணியானவர் காஞ்சனமாலையைநோக்கி அம்மா?நீசெய்த தபோபலத்தினாலே இவ்வுலகத்தையெல்லாம் பெற்றுவளர்த்த தடாதகைப்பிராட்டியாருக்குத் தாயானாய் பரமசிவனேஉனக்கு மருமகனாகுஞ்சிறப்பைப்பெற்றாய் வெற்றியையுடைய மலையத்துவச பாண்டியனுக்குமனைவியானாய் இப்படிப்பட்ட நீயறியாததவம் இவ்வுலகத்தில்யாரறிவார் ஆயினும் சொல்லுகிறேன்கேள்.

மானதமென்றும் வாசிகமென்றும்காயிகமென்றும் குற்றமற்றதவங்கள் மூன்றாம். இவற்றுள் மானதமாவது தருமஞ்செய்தலினும் தானஞ்செய்தலினும் மநம்வைத்தலும் தயைபொறுமை உண்மை சிவனைத்தியானித்தல் பஞ்சவிந்திரியங்களை யடக்குதல்முதலிய அனந்தமாம். இவைகளை மநத்தாற்செய்தலாம். வாசிகமாவது,ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமோதல் தருமநூலோதல்பஞ்சசாந்தி ஓதல்வேதஞ்சொல்லும்சதவுருத்திரந்தோத்திரஞ்செய்தல்பெரியதருமங்களைக்குற்றமறவெடுத்தோதல் முதலநந்தம்,இவைவாக்காற்செய்தலாம். காயிகமாவதுபரமசிவனையருச்சனைசெய்தல்ஆலயத்தைவலஞ்செய்தல் எதிரினின்று வணங்குதல் கடவுள்வாழாநின்ற பலதிருப்பதிகளைப்போய் வணங்குதல் திருப்பணிசெய்தல்கங்கைமுதலிய தீர்த்தயாத்திரைசெய்தல் இவைமுதலிய பல, இவைகாயத்தாற்செய்தலாம். இம்மூன்றில்காயிகமே சிறந்தது. இப்புண்ணியங்களுக்குள் தீர்த்தயாத்திரையேயதிகம் அவற்றினும் கங்கைமுதலியதீர்த்தங்களில் தனித்தனியாகப்போய் ஸ்நாநஞ்செய்தலதிகம் இவற்றினும் இந்நதிகளெல்லாம் வந்துசேரும்சமுத்திரஸ்நாநமதிகம் என்று முனிவர்சொல்லக்காஞ்சனமாலை சமுத்திரஸ்நாநஞ்செய்யத்துணிந்து தன்மகளாகிய தடாதகைப்பிராட்டியாருக்குரைக்க அப்பாண்டியர் தவக்கொழுந்தாகிய அங்கயற்கண்ணம்மையார்இதுசெய்தியைப் பெருமானுக்குச்சொல்லுவேனென்று சென்று பெருந்தகையாகிய அரசர்பெருமான் திருமுன்னர் அன்னம்போல் நின்று அன்று குண்டோதரனுக்கு அன்னக்குழியையும் ஆற்றையுமழைத்த கிருபைக்கடலே, என்தாய் இப்பொழுதுகடலாடவிரும்பினளென்றுசொல்லியிரந்தாள். கடவுள்தன்றேவியின்திருமொழியைக்கேட்டுக்கடலொன்றோ

எழுகடலையும் இம்மதுரையுள் வரும்படி கூவி யழைப் போமென்றுசொல்லி அவற்றைநினைத்தார். உடனேய ம்மதுரைக்குக் கீழ்த்திசையில் ஒருகுளத்தில்எழுவகை ப்பட்டநிறத்தோடு சுரிந்த முகத்தினையுடையசங்கங்கள் வாய்திறந்தொலிக்கவும்வெள்ளியநுரைகள்ததும்ப சுறு மச்சங்கள்பாய முத்துகளையெடுத்தெறியும் நிரையான அலைகள் அண்டமுகடுவரையிலெழும்பஎழுகடலும்ஆ ரவாரித்தெழுந்து அவற்றைக்காணும்அந்நகரிலுள்ளார் நடுங்கக்கலியுகமுடிவில் பிரமாவின்படைப்புமாறும்படி யெழுந்ததெனக் கொதித்தெழுந்த கடலானது சர்ப்பா பரணராகியபரமசிவனது ஆஞ்ஞையால் அவனடிகளைச் சென்றடைந்தவர்களடங்கியதுபோல்அடங்கிற்று. பொ ற்றாமரைத்தீர்த்தமானது தன்னிறம்எழுகடலினது ஒப் பற்றசிறத்தோடுகலந்துபொலிவுபெற்றுமின்னலைப்போ லும் விளங்குகின்றசடையானதுதாழ வெள்ளியம்பலத் துணடனஞ்செய்யும் பரமசிவனது நிறத்தைப்போல எ ட்டுவண்ணத்தோடும் விளங்கிற்று.

எழுகடலழைத்தபடலம் - முற்றிற்று.

பத்தாவது

மலயத்துவசனையழைத்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

எழுகடலழைத்தவாறியம்பினுமினிச்
செழுமதிமரபினேன்சேணிழிந்துதன்
பழுதில்கற்பில்லொடும்பரவைதோய்ந்தர
னழகியதிருவுருவடைந்ததோதுவாம்.

(இதன்பொருள்.)

எழுகடலழைத்த வகையினைச்சொன்னோம், இனிமேல்செழுமையான சந்திரகுலத்தரச னாகிய மலையத்துவசபாண்டியராசன் இந்திரபதவிவிட்டிழிந்து தனது மனைவியாராகிய குற் றமற்ற கற்பினையுடைய காஞ்சனமாலையாரோடும் எழுகடலிலே ஸ்நானஞ்செய்து பரமேச் சுரரது அழகிய சாரூபபதவியாகிய திருவுருவமடைந்ததைச்சொல்லுகின்றாம்=எ-று.

சோமசுந்தரபாண்டியன் தடாதகைப்பிராட்டியா ரோடும் எழுந்தருளிவந்து அவ்வெழுகடலின்பக்கத்தி லுள்ள சந்தனம்மரவம் மந்தாரம் மா வகுளம் பாடலம் இவைகள்கலந்துள்ள நந்தனவனத்தில் ஒருசிம்மாசனத் தின்மீது எழுந்தருளியிருந்து முறுக்கவிழ்ந்த மல்லி கைமுல்லை சண்பகம் இம்மலர்களைஇளைஞரும்சேடியர் களும்கொய்துகொடுக்க அவைகளைவாங்கிமோந்து ஆ சைவேறுபாடின்றி யிருக்குங்காலத்தில் சுந்தரபாண்டி யர் தன்காதலியைநோக்கி உன்பொருட்டாக எழுகடலை யும் இந்நகரின்கண்ணழைத்தனம் நின்னன்னையை இவ் விடத்துவந்து ஸ்நானஞ்செய்ய அழைப்பாயென தடாத கைப்பிராட்டியாரும் போய்த்தாயைக்கொணர்ந்துகுளத் தினிடத்துவர காஞ்சனமாலைபுராணநூல்தேர்ந்த முநிவ ர்களைநோக்கிச் சமுத்திரஸ்நானஞ்செய்யும்விதியாதென குற்றமற்றகற்பினையுடையாய் நாயகன்கைத்தலத்தைப்பி டித்துக்கொண்டாவது இல்லையேல்பிள்ளையின்கைத்தல த்தைப்பிடித்துக்கொண்டாவது அதுவுமில்லையேல் பசு வின்கன்றின் வாலைப்பற்றிக்கொண்டாவது சமுத்திரஸ் நானஞ்செய்தல் முறைமையென அம்முநிவரதுவாய்மை யைக்கேட்ட காஞ்சனமாலை முற்பிறப்பில் குறைவறத்த வஞ்செய்யாதகொடியபாவியாகியஎனக்குக்கொழுநனும் குமரனுமில்லையேஇனிப்பெற்றுமூழ்குவதுபசுவின்கன் றலால் வேறுண்டோவென்று தடாதகைப்பிராட்டியா ரைப்பார்த்துச்சொல்ல, பிரமபதத்தையும் விரும்பின

வர்க்குக்கொடுக்கும்நாதனதுயிர்த்துணையாகும் நாயகிதன்னுயிர்க்கிழவனாகிய பரமசிவத்தையடைந்து வணங்கி, தன்னன்னையின் குறைமொழியைச்சொல்ல மன்னவன் இந்திரனோடு கூடவிருக்கின்ற மலையத்துவஜபாண்டியனைத்தன்மனத்தில்நினைக்கஅப்பாண்டியன்மகமேருவை வில்லாகவுடையபெருமானது திருவுள்ளத்தையுணர்ந்து சிறையையுடைய மலைகளையெல்லாம் அழித்தவனாகிய இந்திரனதுஆசனத்தைவிட்டு, தேவவிமானத்தின் மீது எழுகடலினிடத்துக் கிருபையையுடைய இனியவமுதம்போன்றபரமசிவத்தைப்பெண்பேற்றினாலேகண்பேறடையும்படியெதிராகக்கண்டுமருமகனாகிய கடவுளைவணங்கும்பொருட்டு வருமுன்னேமாமனென்னு முறையால்தனதுதாமரைபோன்ற கையையமைத்து பெண்கொடுத்தபாண்டியனை எதிராகத்தழுவிக்கொண்டு திருவுள்ளமகிழ்ந்து கிருபையோடுபார்த்து உன்மாட்டன்புள்ள பத்தினியோடு கடலாடச்செல்கவென மலையத்துவஜபாண்டியனும் முற்பிறப்பிற்செய்ததவத்தாற்பெற்றபெண்ணன்னம்போலுமீனாட்சிதேவியானவள் எதிரேவந்துதன்னைத்தழுவதானுந்தழுவிஇமயபருவதராஜனைப் போலக்குறைவற்றமகிழ்ச்சியையடைந்துகுளிர்ந்ததேன்போலுஞ் சொல்லையுடையஉனதுதிருக்கலியாணத்தைக் காணத்தவஞ்செய்தேனல்லனென்னுந்துக்கமுண்டாயிருந்தது அதுஇந்தச்சந்தோஷமென்கிற தேனை வண்டைப் போலவுண்டு மறந்தேனென்றான்.

அப்பொழுது நிறைந்தகற்பினையுடைய காஞ்சனமாலை தூரத்திற்சென்ற தன்னாயகன் சிலநாள்சென்றுவரக்கண்டவள்போல நாணுற்று எதிராகவந்துவணங்கிமேகம்போன்ற அளகத்தையுடைய காஞ்சனமாலை பவுத்திரத்தையுடையவளாய் பஞ்சாக்ஷரத்தையோதி முனிவரது வேதநூற்சங்கற்பவிதிப்படிதன்றுணைவனது கையைத்தன்கையாற்பற்றி மனக்களிப்போடுஎழுகடலினும் ஸ்நானஞ்செய்தாள் செய்துகரையேறிக் கொன்றைப்பூவைமுடியிலேதரித்த பரமசிவனதுகிருபாநோக்கம்பெற்று இனி தாய்மார்கள்கருப்பத்தில்தங்காதவண்ணம் உமைபாகரது அருட்படிவத்தையடைந்தார்கள் அடைந்தமாத்திரத்தில் காளகண்டமும்சதுர்ப்புயமும் நெற்றிக்கண்ணும்பெற்று பூவுலகத்தார்கண்டு அதிசயிக்கவிளங்கினான் அப்பொழுது ஆகாயத்தினின்றும் வழுக்கிவிழுந்த சூரியனைப்போல, பரமசிவன் வாழாநின்ற உலகத்தினின்றும் பூமியின்கண் ஒருதெய்வவிமானம் இறங்கிஇருந்தது அந்தத்தெய்வவிமானம் வந்தவுடனே மும்மூர்த்திஸ்வரூபராகிய பரமசிவனதுபணியால் பாண்டியன் நங்கையொடும் தேவர்கள்தொழ விமானமீதேறினான் அக்காலத்தில் தேவர்கள் பூமாரிபொழிந்தார்கள் தேவதுந்துபி மேகம்போலமுழங்கிற்று. அப்பொழுதுவிமானம் ஆகாயத்திலெழுந்தது. தேவதுந்துபிகள் ஒலித்தன.ஹரஹரவென்னுமொலியெங்குமொலித்தன. தொழுகின்றதகைமையினையுடைய முனிவர்களேத்த தேவர்கள்வணங்கச் சிவனது கைலாயத்தைநோக்கிச்செல்லுகின்ற அவ்விருவரும் முன்பு தனதுபாண்டியவுருவமாயிருந்தது உலகத்தைமுறையாகச் செங்கோல்கைக்கொண்டு பின்பு தன்னுருவத்தைத்தந்த மருமகனும் மகளாகிய தடாதகைப்பிராட்டியாரும் மீண்டு பொன்னாற்செய்தகுடுமியினையுடைய அரண்மனையிற் புகுந்து இருக்கக்கண்டார்கள். பழவினையால் சரீரமுறைதப்பிப் பிறவியையடைந்த மனிதர்போல பழயவுருவமாறி உலகமாதாவாகியஅன்னையே மகளாகவும்பெற்ற அப்பனேமருமகனாகவும் யான் யாவருக்குஞ்செய்தற்கரிய தவந்தானென்னசெய்தேனென்றுசொல்லி கன்றைவிட்டுப்பிரிந்த பசுவைப்போல ஐயனதுசத்திக்கின்ற வீரகண்டாமணிபொருந்தியதிருவடியை விடாதுபற்றிப்பொருந்திய அன்பானதுபின்னின்று ஈர்க்கமனத்தோடு இரண்டுகண்களும் சென்றுமுட்டிஅடிக்கடி திரும்பிப்பார்த்துக்கொண்டு மலையையொத்த இந்திரவிமானத்தைக்கும்பிட்டுக்கொண்டு செல்வாராயினார். புவலோகங்கடந்துபோய் புண்ணியருக்களவற்ற போகத்தை யுண்பிக்கின்ற சுவலோகங்கடந்துபோய் மகாலோகம் சனலோகம்கடந்து அதற்குமேலுள்ள தவலோகங்கடந்து சத்தியலோகங்கடந்து தண்ணியதுளபமாலையை யுடையோனது நவலோகங்கடந்துஉலகங்களுக்குநாயகமாகிய சிவலோகத்தையடைந்தார்.பின்பு அறக்கொடியாகிய தடாதகைஇறைவனாகிய அரசனை அடிவணங்கித் தன்னைப்பெற்றவர்களுக்கு வேதப்பொருளினது வடிவையளித்த கிருபையினாலே மனத்தின்கண்ணடங்காத மகிழ்ச்சியானது வாய்கொள்ளாமற்புறப்படுவதென இரண்டு திருச்செவிக்கும் செங்குமுதத்திற்பொதிந்த தீந்தேனை நிறைவிப்பதுபோல பலமுறையால்துதிசெய்துவணங்கியொன்று சொல்லத்தொடங்கினாள். அளவற்றதேவர்க்கும் மற்றயாவர்க்கும் பாலைச்சுரந் தளிக்கின்றதேவர்களதுநாட்டிலுள்ள புண்ணியகாமதேனுவின்இளங்கன்றுக்குக்குறைவேது என்னிமித்தம்என்னைப்பெற்றதாய்விரும்பியது ஒருகடலே இந்நகரத்தின்கண் எழுகடலையும் வரவழைத்தாய் என்னைப்பெற்றவள் ஸ்நானஞ்செய்யும்பொருட்டு தேவருலகத்திலிருந்த அவள்கணவனையும்அழைத்து உனது வடிவத்தைக்கொடுத்து மேலானமோக்ஷவுலகத்தையுந்தந்தாய் அன்றியும் பாண்டியரது மரபுஅழிந்ததென்னும் பழியுண்டாகாமல் பொன்போலும் விளங்காநின்றமலரைச்சூடியமுடியைத்தரித்துச்செங்கோல் நடத்திவருகின்றாய் இனிமேலும்இந்நிலைமைக்கிடையூறு மில்லையன்றோவெனத் தலைவியியம்ப, கடவுள் தன்னிறைவி யுட்கருத்தைமனதிற்கொண்டுமகிழ்ந்திருந்தனர்.

மலையத்துவசனையழைத்தபடலம் — முற்றிற்று.

பதினோராவது

உக்கிரபாண்டியன்திருவவதாரப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

மன்னவன்குலசேகரன்றிருமகன்மனைவி
தன்னொடுங்கடலாடியதகுதியீதந்தத்
தென்னவன்றனித்திருமகடிருவுளங்களிப்ப
உன்னருந்திறலுக்கிரனுதித்தவாறுரைப்பாம்.

(இதன்பொருள்.)

அரசர்களுக்கரசனாகிய குலசேகரபாண்டியனுடைய சிறப்புப்பொருந்திய புத்திரனாகிய மலையத்துவசபாண்டியன் தன்மனைவியாகிய காஞ்சனமாலையோடும் கடலில்ஸ்நானஞ்செய்த செய்திஇதுவாகும். இனி அந்தமலையத்துவசபாண்டியனுடைய ஒப்பில்லாத பெருஞ்செல்வமாகிய தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவுள்ளங் களிப்படைய நினைத்தற்கரிய வெற்றி பொருந்திய உக்கிரகுமார பாண்டியன் திருவவதாரஞ்செய்த திருவிளையாடலைச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

சந்திரசூடனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் உலகத்தினிடத்து அளவில்லாதநாள் தன்னுடையதிருவடிநீழல்போல யாவருக்குங்குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரன்போன்ற வெண்கொற்றக்குடையினால் நீழலைச்செய்து அருளோடுசெங்கோல்நடாத்தி உள்ளேவிளங்குமுயிர்தானாகிமுறைசெய்து நடந்துவருநாளில்திருமாலும்பிரமனும்வேதமுதலியசாஸ்திரங்களாலுங்காணுதற்கரியவனும் அன்பர்க்கெளியவனுமாக விருக்கும்பெருமை யாவர்க்குந்தெரிய மிகுந்த வன்பினைக்கொண்ட சிந்தையினையுடைய மலையத்துவஜபாண்டியனுக்கும் அவன்மனைவியாகிய காஞ்சனமாலைக்கும் ஆசைக்குரியமகளென வுமையைத்தந்து அதற்குப்பொருந்தத்தானும் மருமகனாகி உலகமுழுதுந் தன் வெண்கொற்றக்குடைக்கீழடங்கியிருக்கமுறைசெய்து மூன்றரசர்களுக்குள் சந்திரகுலமாகிய பாண்டியர்குடிபெருமையை யடையச்செய்ததுபோல இன்னும்பெறத்தக்கதாகிய ஓர்குறைவைத்தீர்க்கும்பொருட்டு ஒருகாரியத்தைச்செய்தலும், அக்காரியத்தைவிட்டுவிடுதலும் நினையாதவேறொருகாரியத்தைச்செய்தலுமாகிய இவற்றை யுடையோனாய் ஆதிமத்தியாந்தரகிதனாகிய பரமசிவனது நன்மைதீமை விருப்பு வெறுப்புஇவைகளை இயல்பாகவேயொழித்த மாயாவிலாசத்தின்றன்மையை யாவரெடுத்துச்சொல்லத்தக்கவர்கள். இவ்வித இந்திரஜாலவித்தை காட்டுவான்போல தன்னிடத்து அக்கினிக்கண்ணினின்று முற்பவித்தவீரபத்திரக்கடவுளைக்கருப்பமடையாது அளவற்றவுயிர்களையும் உலகத்தையும்பெற்றெடுத்த தாயாகிய சுந்தரவல்லி தன்னிடத்துத் தோன்றும்படி சிந்தித்தார் அப்பொழுது அவ்வீரபத்திரக்கடவுளினது வரவுக்கேற்பச் சேடியர்களும் மற்றவர்களும் அம்மையைவணங்கித் தாயே நின்உருவத்திற்குத்தக்கபடி கருவுருவனப்பும் சிறப்பும் மாதந்தோறுஞ் செய்யும் மணவினையும் யாங்கள்காண ஆசைமிகுதியுமுடையேம் என்றார்கள்; தேவியவ்வாறேயாகி கரியமணிகளாகிய சிகரத்தையுடைய பொன்மலைபோலுந் தோற்றத்தினையுடைய கொங்கைகள் அமுதநிரப்பிய இரண்டு செப்பினையொத்ததாக அக்கொங்கைகளைச் சுமந்துதேய்ந்த மருங்குலுமுண்டென்றுதோன்றஅருண்முதிர்ந்தாற்போன்றநாவினுக்குஇனியசுவைகளையுடைய வுணவுகளை யுண்ணவேண்டுமென்னும்ஆசைமிக, அவ்வாசையறிந்தகணங்கள் அம்மைவிரும்பிய போகபூமியமுதும் நாகலோகவமுதும் பொன்னகரமுதும் விருப்பமடங்கக்கொண்டுவந்துகொடுத்தார்கள். புண்ணியத்தையுடையமுநிவர்களும் வேதபாராயணராகியபண்டிதர்களும்வந்து அரசனுக்குச் செய்யப் பொருந்தியசடங்குகளை அம்மதுரைமூதூர் கலியாண வெள்ளத்திலேமூழ்க மாதந்தோறும்செய்விக்க அக்கன்னிநாடானதுசெய்தபுண்ணியத்தால் உண்டாகியபயனை அடையவும் துறந்தவரது உள்ளத்திலுள்ளகளங்க நீங்கவும் சோமவாரமும் திருவாதிரைநட்சத்திரமும்செய்த சிவபூசையின்பயனையடையவும்வியாழபகவானாகியகுரு வந்துஅழகாகக்கேந்திரமேறிநிற்கும்நல்லலக்கினம்வாய்ப்பநான்குவேதங்களும்தாமேமுழங்க,தேவர்கள்மந்தார மலர்மாரிபொழிய,திசைகள்தோறும்தேவமாதர்கள்நட-

னஞ்செய்ய தேவதுந்துபியைந்தும்சத்திக்கத்துர்க்கையும்இலக்குமியும்நாமகளும்செருக்கடைய, அந்தணர்மகிழ்ச்சிமிக,முநிவர்கள்வளர்க்குமுன்னர்மந்திரத்தையுடைய யாகாக்கினி தானேவலஞ்சுழித்தெழுந்தாரவாரித்தாடஅட்டதிக்குயானைகளும் ஆதிசேடனும் பாரத்தினாலுண்டாகியஇளைப்புநீங்க இந்திரன் மகமேருவாகியதெய்வம் வருணன் இவர்களுக்கிடதுதோள்துடிக்க பரமசிவனும்உமையுங்கொண்ட கோலத்துக்கேற்பக் குழந்தையானது உதயசூரியனைப்போலவும் அக்காலத்துதித்த குமரவேளைப்போலவும் வேப்பமாலையையுடையபாண்டியன்செல்வப்புத்திரியாகிய தடாதகைப்பிராட்டியாரிடத்திற்றோன்றியது. தோன்றியவுடனே எம்பிராட்டிஅப்பிள்ளையையெடுத்துஉச்சிமோந்துமார்போடு தழுவித்தன்னாயகன்கையிற்கொடுத்து மீண்டும்வாங்கித்தன்திருமுலைப்பாலாகியவெள்ளத்தைக்குமுதம்போன்றவாயில்விடுத்துண்பித்து அவ்வாறு வளர்த்துவருங்காலத்தில் திருமாலும் இந்திரனும் பிரமனும் முதலியதேவர்களும் முநிவர்களும் மற்றவர்களும் தத்தம்பத்தினிகளோடும் அரசனரண்மனைக்கு வந்தார்கள்சேரனும்சோழனும்வடக்கின்கண்ணுள்ள அரசர்களும்குறு நிலமன்னரும் தங்கள் சேனைகள் சூழகடல்கள்பொங்கிவருவதுபோல் வந்தனர்அவர்கள் வந்துஅரசனையும் தேவியையும் முறையால்வழுத்திவாழ்த்திமானையுமழுவையும் நீத்தபாண்டியனும் தேவியுமாகியஇவர்களது திருமுகக்கருணைபெற்று அவர்களதுதிருவடியைவணங்கித்தம்மூர்செல்லும்அவர்களிற்சிலர்பாண்டியர்களுக்கெல்லாம்பெருமானாகிய சோமசுந்தரபாண்டியரிடத்துக் கந்தனேவந்தானென்பார்கள்சிலர்குற்றமற்றகற்பினையுடையாளது பாக்கியமென்பார்கள் சிலர்இவனது அழகினால் மன்மதனும் பெண்மையைவிரும்புவா னென்பார்கள்சிலர் இவன்செங்கோலினது ஆஞ்ஞைஎழுகடலாற்சூழப்பட்ட இவ்வுலகமாத்திரமோஏழுலகத்தையுங்காக்குமென்பார்கள் சிலர் இக்குழந்தையினதுதோற்றம் மனிதர்கள்செய்ததவமோ அன்றித்தென்தேசத்திலுள்ளவர்கள் செய்ததவமோ அன்றித்தேவர்கள்செய்ததவமோ அன்றியாகங்களுக்குரிய பூசுரர்கள்செய்ததவமோ அன்றிக் கேள்வியினையுடைய முனிவர்கள்செய்ததவமோஎன்பார்கள். இவ்வாறாகத்தம்மிலொருவர்க்கொருவர் வினவி மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடுசென்றார்கள்.

அந்நகரத்தில் அவ்வவர்கள் வீடுகள்தோறும்பெண்கள் கலியாணத்துக்குஅலங்கரித்துக்கொள்ளும் ஆபரணங்களைத்தரித்துக்கொண்டு மங்கலவாத்தியங்கள்ஆரகொடிய சீற்றத்தையுடைய யானைமீதேறிச்செலுத்தியுவாரிக்கப்பட்டணமெங்கும்பொங்கியோடும்படி நெய்விழாவெடுப்ப கேள்விநிரம்பியமறையோர்க்குக்கொடுத்ததானவெள்ளம் கடலைக்கிழித்துக்கொண்டுசென்றது இன்னும் அத்தானவெள்ளமானது இறைத்தவாசனைச்சுண்ணங்களையும் பொரிகளையும்வெள்ளையரிசியையும் குப்பைகளையும் நீர்ச்சிவிறிகளாலிறைத்த குளிர்ந்தபனிநீரையும் சந்தனத்தையும்எண்ணெயையும் கஸ்தூரிச்சேற்றையும்பசையில்லாமல்வாரியெடுத்து இடமகன்றபட்டினமெங்கும் கழுவின.

இவ்வாறு அந்நகரமெங்குங்களிக்கச் சோமவாரம் திருவாதிரைநட்சத்திரம்ஆகியஇந்தநல்லநாளில்குருகேந்திரத்த பரிசுத்தமாகிய லக்கினத்தில் பிறந்தசோமசுந்தரபாண்டியனது பிள்ளைக்குச்சாதகர்ம்மமுதலிய அரசர்க்குரிய வேதஒழுங்கின்படிசெய்வித்துவருணன்இந்திரன்மகமேருவாகிய மலையரசன்முதலிய சத்துருக்களது வீரஞ்சிந்தஅவர்களது செருக்கையழித்து அச்சந்தோற்றுவித்தற்குரிய காரணத்தால் அக்குமரனுக்கு உக்கிரவருமனென்று நாமகரணஞ்செய்து நான்காமாதத்தில் சந்திமிதிப்பித்து ஆறாமாதத்தில் அன்னமங்கலம் பயிற்றுவித்துப்பதின்மூன்றாமதியில் சௌளவினை முடிப்பித்து ஐந்தாமாண்டில் நூலினது முறைதெரிந்துபூணுநூற் கலியாணஞ்செய்வித்துப்பின்னர் பதநிரைபாழிச்சாகை என்னுமுறுப்பினையுடைய பெரியவேதங்களையும்சாஸ்திரங்களையும் தநுர்வேதமும்வாள் வித்தையும் யானையேற்றம் குதிரையேற்றம் மற்றவையும்பிரகஸ்பதி பகவான்வந்துகற்பித்தார் குருமுகத்தறியவேண்டுமென்னுங்கொள்கையால் ஒருமுறைகேட்டு அறுபத்துநான்குகலைஞானங்களும் ஒருமிக்கத்தெளிந்து பரமசிவனல்லதுமற்றொருவராலும் அறிவித்தற்குக்கூடாததாதலால் பாசுபதாஸ்திரத்தைபரமசிவனிடத்திற்றெரிந்துகொண்டான் அளவில்லாதகலைகளையெல்லாம்எட்டாமாண்டிற் கற்றுமிக்கறிவுடையோனாகிக்குரவரைத்தொழுதுபோற்றவல்லவனாகி அவர்கள்மகிழ்ச்சியோடும் அணிந்துகொள்ளத்தக்க ஆபரணமாகி வெற்றிச்செல்வத்தை யுடையஇடபத்தையொத்தஇளைஞர்களோடுதிருவிளையாடல்செய்வானாகி புகர்முகத்தினையுடையமதத்த யானைகளையொன்றோடொன்று தலையால்முட்டிப்போர் செய்துவென்றும் ஆட்டுக்கடாக்களோடு ஆட்டுக்கடாக்களைச் சண்டைக்குவிட்டுப்போர்செய்துவென்றும் வகிர்தலைப் பொருந்தியஉச்சிக்கொண்டையையுடைய கோழிச்சேவல்களையொன்றோடு ஒன்றைப்போர் செய்யவிட்டுவென்றும் காற்றினும்கடியவேகத்தையுடைய குதிரைமீதேறிப்பலகாவதம்போய்த் திரும்பியும்எமனைப்பார்க்கிலுங்

கொடிய சீற்றத்தையுடைய யானைமீதேறிச்செலுத்தியும் வையையாற்றினும் சோலைகளினும் தடாகங்களினும் சென்றுவிளையாடி யின்பத்தையனுபவித்தும் வேல்வல்லமையையுமுடையபாலியர்களோடுமெல்லயுத்தஞ்செய்துவென்றும் பொதியமலையிற்சென்று வேட்டையாடியும் அம்மலையிலுள்ள முநிவர்கள் ஆசீர்வாதஞ்சொல்லஅவர்கள் க்ஷேமங்களை வினவியும் அவர்கள்கொடுத்தகனிமுதலிய விருந்துகளைக்கையிற்பெற்றுச் சந்தோஷித்து மீண்டும் இவ்விதமாகப்பதினைந்தாண்டுகழிய பதினறுமாண்டில் சூரபதுமனைச்சயித்த தங்கள்கடவுளேயிவனென்றுகருதிவில்லையுங்கூரியவேலையுங்கைவிடாமற்காப்பதுபோல கச்சணிந்தஸ்தனங்களையுடைய மாதரும் அவர்களது மாவடுபோன்ற கண்களும் தன்னிடத்து மொய்க்ககூரியதுனியையுடைய வேலாயுதத்தையுடையஉக்கிரவர்மன் இத்தன்மையனாகத் தாதையாகியசோமசுந்தரபாண்டியன்குமாரனுடைய தாமரைமலர்போன்றஅழகினையுடையதாகிப்பார்ப்பவரது கண்களையும்மனங்களையும்கிருகிக்கத்தக்ககாந்தியினையும் உடையனவாகி இலக்கணநூலிற் சொல்லியபடி திரண்டுநீண்டகணைக்காலினையும் வட்டந்தோன்றாமற்செழுமையான முழந்தாளினையும் தொங்குகின்றவாயினையும் ஈரம்பொருந்தியகதுப்பினையும் உடைய பெரியயானையினது துதிக்கையையொத்ததிரண்டதுடைகளையும்சிறுகியவயிற்றையும் தாழ்ந்தநாபியையும் செவ்விதாய் அழகுவாய்ந்த குற்றமற்றகண்ணாடிக்கொப்பான வாசனைபொருந்தியகன்றமலையைப்போலும் அழகினையுடையமார்பையும்வீணைத்தண்டுபோலஇணையொத்து நீண்டுதாழ்ந்தகைகளையும் மணம்பொருந்திய மலர்மாலைகிடந் தசையாநின்ற இரண்டுமேருவையொத்த தோள்களையும் வலம்புரிச்சங்கத்தையொத்தகண்டத்தையும் இலக்குமிதங்கியபொற்றாமரைமலர்போன்ற முகத்தையும் பொதுவாகப்பார்த்து பூமிதேவிசெய்த தவப்பேற்றையொத்தவனது உருவத்தையெல்லாம் நின்றுநின்று உருவத்தின்அழகினது நலத்தைச்சொல்லாநின்ற நூலளவையால் சோதிக்கத்தொடங்கி அவயவவுறுப்புக்களுள் உன்னதவுறுப்பாறுநீண்டவுறுப்பைந்து சூக்குமவுறுப்பு ஐந்து குறுக்கவுறுப்பு நான்கு அகலவுறுப்புஇரண்டு சிவந்தவுறுப்புஏழுஆழ்ந்தவுறுப்புமூன்று இவையவ்விலக்கணத்திற் றொகுத்திருக்கின்றன. இவைகளை விரித்துரைப்பின் முப்பத்திரண்டு இலக்கண வுறுப்புக்களாம் அவையாவன வயிறு-தோள்-நெற்றி-நாசி-மார்பு-கையடி-இவையாறும் உயர்ந்திருப்பின் அவனிந்திரனவன், ஒளியைக் கிரகிக்கின்ற கண்-கபோலம்-செங்கை-நாசி-முலை-நடுமார்பு இவ்வைந்தும்நீண்டிருக்குமாயின் நன்மையுண்டாகும், குஞ்சி-தொக்கு-விரற்கணு-நகம்-பல்-இவ்வைந்தும் சிறிதாயிருப்பின்-ஆயுள்விருத்தி, கோசம்-கணைக்கால்-நா-முதுகு-இந்தநான்கும் குறுகியிருக்குமாயின் செல்வப்பெருக்காம், சிரம்-நெற்றி-இவ்விரண்டும்- அகன்றிருக்குமாயின் இதுவும்நன்றாகும், உள்ளங்கால்-உள்ளங்கை-கண்கள்-இதழ்க்கடை-அண்ணம்-நா-நகம் - இவையேழும் சிவந்திருப்பின் மிகுந்த வின்பமுண்டாகும், இகல்வலி-ஓசை-நாபி-என்றுசொல்லுகின்ற இவை மூன்றும் ஆழ்ந்திருப்பின் எவர்க்குமேலான நன்மை யுண்டாகுமென்று சோமசுந்தரம் மைந்தனது அழகு நிறைந்த இலக்கணத்தோடு நல்லகுணத்தையும்நோக்கி இவ்வுலகத்தைப் பொதுநீக்கியாளவல்லவனாகி வாழுநாளில் மிகவும்வல்லவனாவனென்று தன்மனத்தினாலாய்ந்து இத்தகுதியான குணமிகுந்ததன்மையால் கீர்த்தி நீதி நல்லவுள்ளம் உண்மை பெருமைதெய்வபக்திஉலகுக்கெல்லாம்சந்தோஷத்தையுண்டுபண்ணும்குணம் சாந்தம் உயிர்களிடத்தன்பு ஈகை கல்வி ஜயித்தற்கரியாரைச்சயித்தல் தேவர்களாலுஞ்செல்லுதற்கரிய தேயத்திலும்சென்று அவர்களாலிடப்பட்ட திறையைக்கோடலும் சுமத்தற்கரியவுலகத்தை மாலைபோலப் புயத்திற்றாங்குதலும் சொல்லுதற்கரியகீர்த்தி உலகெலாஞ்சுமப்பவைத்தலும் என்றுசொல்லப்பட்ட விவைமுதலான வியற்கைக்குணமுடையவனாகி நன்றிசெய்துலகுக்கெல்லாம் தானொருவனே நாயகனாகிநிற்கத்தக்க இப்பிள்ளைக்கு பின்பு பட்டாபிஷேகஞ்செய்வோம் முன்பு திருமணஞ்செய்யவேண்டுமென்று மந்திரிகளோடு ஆலோசிக்கத் தொடங்கினர்.

உக்கிரபாண்டியன்திருவவதாரப்படலம் - முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது

உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உருக்குநீதிறலுக்கிரகுமாரனுதயமிதுவான்மதியுநதிப்
பெருக்குங்காந்தசடைக்கற்றைப்பெருந்தேர்ச்செழியர்பிரானவற்குச்
செருக்குஞ்செல்வமணமுடித்துச்செவ்வேல்வளைசெண்டளித்துள்ளந்
தருக்குமுடிதந்தரசுரிமைதந்தசெயலுஞ்சாற்றுவாம்.

(இதன்பொருள்.)

பகைவரைக்கெடுக்கும் வலிமைபொருந்திய உக்கிரகுமாரபாண்டியன் திருவவதாரஞ் செய்த வரலாறுஇதுவாகும். இனி வெள்ளியசந்திரனையும், கங்கைநதிப்பெருக்கையும், நெருங்கியசடையையும், ஒளித்துவந்தருளிய பெரியதேரையுடைய சௌந்தரபாண்டியன் அந்தவுக்கிரகுமாரபாண்டியனுக்குச் செல்வத்தாலிறுமாந்திருக்கும் திருமணத்தை முன்னர்முடித்து, பின்பு பகைவருதிரந்தோய்ந்த வேலையும், சக்கரத்தையும், செண்டையுங் கொடுத்து மனத்திலிறுமாப்பைத்தரத்தக்க திருமுடிதரித்துத் தமதரசுரிமையையுந் தந்தருளிய திருவிளையாடலைச்சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

சோமசுந்தரபாண்டியனனவர் தனதருமைப்புத்திரனுக்குத் திருக்கலியாணஞ்செய்ய அறிஞர்களோடும் மந்திரிகளோடுஞ் சூழ்ந்து குற்றமற்ற அழியாதசெல்வமுங்குலமும் குடியும்புகழும் நமதையனுக்கிசைந்த குலத்தரசர்யாவரென்று ஆய்ந்து சொல்லுகின்றார். இனியபுனலாற்சூழப்பட்ட வடபுலத்தில் மணவூரென்னுந்திருநகரத்திற்கு வேந்தனாகிய சூரியகுலத்திற்பிறந்த சோமசேகரனென்றுசொல்லுகின்ற கல்விகேள்வியையுடைய அரசனிடத்துஇலக்குமியைப்போல அவதரித்த காந்திமதியென்னுங் கன்னிகையைத் திருமணம்பேசவேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தார்.

அன்றிராத்திரிவெள்ளையானையின்பிடரியாற்சுமக்கப்பட்ட சிகரத்தையுடைய ஆலயத்திலெழுந்தருளிய சந்திரனைத்தரித்த சடையினையுடைய பெருமானனவர் சூரியகுலவரசனாகிய கைமாறுகருதாதுகொடுக்குங்கையினையுடைய சோமசேகரனுடைய கனவில் எழுந்தருளிவந்து தேவர்களது நனவிற்குமெட்டாத திருமேனியைக்காட்டி அன்னப்பக்ஷிகள்தங்கிய வயலாற்சூழப்பட்ட மதுரையிலெழுந்தருளிய சிவன்யாம் நீயீன்றபொன்னையனையாளை மதுராபுரியிற் கொண்டுபோய் மறுபட்டணத்தரசர்களது மணிமகுடமிடறித்தேய்ந்தவீரகண்டாமணியையுடையசுந்தரபாண்டியனுடைய குமாரனுக்குக்கொடுப்பாயென்றுசொல்லிமீண்டார். உடனே அரசன்மநத்தாமரையும்முகத்தாமரையும்மலர்ந்துஇரண்டுகண்களையுந்திறந்து எழுந்துஇரண்டு கையையுங்கூப்பிப் பரமசிவன் கருணையால் எளிதாகவந்தசெயலை நினைந்து அன்பின்வெள்ளத்தின்மூழ்கி சூரியோதயகாலத்தில்நித்தியகர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு மந்திரிமார்களோடு நான்குவிதச்சேனைகளுஞ்சூழ பலவாத்தியங்களுமொலிப்பதனதுதிருமகளைச்சேடியர்களோடுதேரிலேற்றிமணக்கோலத்தோடு மதுராபுரியைநோக்கிப்புறப்பட்டுவருங்காலையில் சந்திரகுலவரசனாகிய பாண்டியன்சுற்றத்தாரும்மந்திரிகளும் நேற்றுமணத்தைக்குறித்துப் பேசஆலோசித்தபடியே மணவூர்நோக்கிவரும் வழியில்சோமசேகரவரசனையுஞ்சேனைகளையுங்கண்டு எம்முடையதென்னர்பெருமான் குமாரனுக்கு உமதுதிருவைத்தரக்கடவீரென்றுகேட்க அவ்வரசன்கொன்றைமாலையையுடையபரமசிவன்தன்கனவின்கண் எழுந்தருளிவந்து குலனுங்குடியும் உரைத்தநன்மையை அவர்களுக்குரைத்துக் கலியாணத்துக்குச் சம்மதித்துரைக்கஅதனை அங்ஙனமிருந்தமுதியோர் அறிவுடையஉழையர்களை விடுத்துச் சோமசுந்தரபாண்டியருக்கறிவித்து மணவூரினின்றும் வந்தசோமசேகரஅரசனோடுமதுரைப்பதியைவந்துசேர்ந்தார்கள் சூரியகுலத்தரசனாகியசோமசேகரன் சந்திரகுலத்தரசனாகியசோமசுந்தரபாண்டியனையெதிரேசென்றுவணங்க அவனைத்தழுவிஉபசாரஞ்சொல்லி விடுதியிற்செல்ல அனுப்பிப்பாண்டியனிருந்தனன். அதற்குமே

ல்அமைச்சர்கள் ஐம்பத்தாறுதேசத்தரசர்களுக்குந்திருமுகங்களனுப்பிப்பட்டணத்திலுள்ளார்க்குக்கலியாணநாளை அறிவித்துநகரத்தை யலங்காரஞ்செய்யும்படி மணமுரசாலறிவித்தார் பட்டணத்திலுள்ளார்மாடங்களைப்புதுக்கி கமுகமரங்களையும் வாழைமரங்களையும்வீதிகளெங்கும் நிரைத்துப்பாலிகைகளும் நிறைகுடங்களும்வரிசைவரிசையாக நிறுத்திஅசைகின்ற கொடிகளும் கட்டி அழகுக்கழகுசெய்ததுபோல மாடங்கள்நெருங்கியநகரத்தைமணக்கோலம் பெருகச்செய்வித்தார்கள்தென்றனுடன்றிருமகளைதேவர்பெருமான்மணஞ்செய்யக்கலியாணவழகாக ஒருநகரம்இதற்கொப்பும்,அதிகமுமில்லாதவண்ணம்அன்றுஅழகுசெய்தார்கள்இன்றுதானே தனக்கதிகமென்று சொல்லும்படி அழகு செய்தார்கள் மாலையையுந் திருமுடியுந் தரித்தசோமசுந்தர பாண்டியரது கலியாணதிருமுகத்தை சேரனும்சோழனும் மற்றைஐம்பத்தாறு தேசத்தரசர்களும்குறுநிலமன்னர்முதலியவர்களும் இரதகஜதுரகபதாதிகளோடு தங்கள்தங்கள்பட்டணங்களினின்றும் புறப்பட்டுச் சேனைகளாலுண்டாகும் தூளிப்படலமானது திக்குகளடங்கநிறைந்து கடலைமேடாக்கவும் பலவாத்தியங்களும்கடலொலிபோலவொலிக்கவும் வந்துநெருங்கினார்கள். ஏகதண்டந்திரிதண்டத்தையுடைய சந்நியாசிகள்விருப்பத்தோடும் வந்தார்கள்வானப்பிரஸ்த ஆசிரமத்தையுடைய வானப்பிரஸ்தமுநிவர்கள்தங்கள்தங்கள்பத்தினிகளோடும்வந்தனர் இந்திரன்பிரமன் திருமால்மற்றதேவர்கள் பதினெண்கணத்தர்யாவரும்வந்தனர். இவ்வாறுயாவரும்வந்துஅரண்மனையிற்புகுந்துசிங்காதனத்திலெழுந்தருளித்தடாதகைப்பிராட்டியாரோடும் கொலுவிருக்கின்றகோலத்தைக்கண்டு துதித்து வணங்கவேண்டிய முறைப்படிவணங்கிவாழ்த்தினார்கள் சோமசுந்தரபாண்டியர்அவர்களுக்கு முறைப்படிசன்மானஞ்செய்துஇருந்தனர் இனிப்பாண்டியன்றிருமகனதுதிருக்கலியாணச்செய்தியைச்சொல்லத்தொடங்குவாம்.

சோமசேகரன் பெண்ணினுடைய அழகையெல்லாம் இராஜன் கண்டு சந்தோஷிக்குங் கொள்கையைக் கண்டு சொல்லவல்லவன் அங்குள்ள யாவருக்கும் அப்பெண்ணினது அவையவவிலக்கணத்தைநூன்முறைபபடி சொல்லத்தொடங்கி மிகவும் நீண்டு குறுகாதனவாகி பிளவுபடாத கடையினை யுடையனவாகி,தழைந்து சூற்கொண்டமேகம்வண்டின்கணம்என்று சொல்லும்படியாகக்கறுத்துக் கடைகுழைவாகிஇயற்கைமணம்வீசி குற்றமற நெருங்கிநெறித்து மெல்லென்றுகண்டவர்களது உள்ளத்தையும் கண்களையும் கிரகிக்கத்தக்கதாய்நெய்த்து இருண்டவாசனைபொருந்திய மலர்களைத்தரித்த அளகத்தையுடையவள் தன்னாயகனுக்கு இனியவளப்பம்பொருந்திய செல்வமுண்டாகும். மதத்தையுடையயானையினது மத்தகம்போலத் திரண்டுயர்ந்தசென்னியையுடையாள்அவளதுஉள்ளத்தைமகிழ்விக்கும் கணவன்ஆயுள்நீண்டு உலகத்தையெல்லாம்அரசுசெய்யவுரியவனாவன். எட்டாநாளுதிக்கின்ற குளிர்ந்தசந்திரன்போல மயிர்நரம்பகன்றுதசைந்து மூன்றுவிரலளவு அகன்றவிளக்கமாகிய நெற்றியையுடையாள் தன்கணவனுக்கு நல்லசெல்வத்தோடுஅழியாத ஆரோக்கியமுமுண்டாம். கண்ணின்கடைசிவந்துபசுவின்பாலைப்போலவெளுத்து நடுவிழிமிகவுங்கறுத்து அழகடைந்து இளமையையுடையதாகிஇமைகருமயிரையுடையதாகி யிருப்பினன்று. கரியபுருவமானது வளைத்தவில்லையொத்ததாகி தம்மிலிரண்டுமொத்து இருந்தால்நன்று. நாசியானது இருதுளையும் அழகுகொள்ளவுருண்டு எள்ளின்மலரானது தாமரைமலரின்மேல் பூத்ததுபோல இருந்தால்நன்று. வள்ளைக்கொடிபோல நீண்டுதாழ்ந்து இரண்டுசெவியும் சுழிநல்லவாகிமுன்னர்தள்ளியிருப்பின் மநோகரமாந்தன்மையால் நன்மையுண்டாகும். விளக்கமாகிய கபோலம்வட்டமாகி தசையையுடையதாய்உயர்ந்து கண்ணாடி மண்டலம்போலத் தெளிவானவூற்றமுடையது நன்றென்றுசொன்னான். பின்னும் கொவ்வைக்கனிபோன்ற இதழானதுதிரண்டு இருபக்கமுங்குவிந்துசிவந்து ரேகையொழுங்காகவிருந்தால் அம்மாது தன்தகப்பனுக்கு என்றும் நண்புருவாகவிருப்பள். முப்பத்திரண்டென்னு மெண்ணையுடையதாகி வெளுத்தபற்களானவை இடைவெளியில்லாததாகிநீண்டு மேலுங்கீழும் இரண்டுவரிசையும் செவ்விதாகவளர்ந்து பசுவின்பாலைப்போலவெளுத்து விளங்கில்நன்றென்பர் நூல்களையாய்ந்தோர். மெல்லிதாய்ச்சிவந்து கோமளமானநாவினாள் இச்சித்ததிச்சித்தபடியே விரைவில்வந்து பொருந்தநுகருவள். தசைபெற்றுவட்டமாய் இரண்டங்குலவளவினையுடையதாகி அழகானமோவாய் இருப்பின் நன்றென்பர். அகவிதழையுடைய தாமரைபோலமணமுடையதாகி இருடீர்ந்து விளங்காநின்ற சந்திரனையொத்தமுகம்நன்று. சங்குபோன்ற கழுத்துதசைபெற்று நாலுவிரலி னளவதாகித்திரண்டு மூன்றிரேகைவரையுண்டாயிருந்தால் அவள் கணவன் உலகத்தரசனாவன். மார்பினிடந் தசைபெற்றுப் பதினெட்டு விரலளவகன்று மயிர் நரம்பகன்று மிதந்திருந்தால் சிறப்பாம். மூங்கிலையொத்த தோளானது தசைப்பிடிப்பாய் மயிரில்லாமல் எலும்பு தோன்றாமல் இளமையான மொழியையுடையதானல் நன்மையாம். செங்கையானது நீண்

டு உருண்டு கணுக்கள்பெற்று அடைவாகச்சிறுத்து இருப்பின் செல்வமோ டின்பமுண்டாம். வளவிய நகமானது சிவந்துஉருண்டுபார்ப்பவர்கண்களையும்மனத்தையுங்கிரகிப்பதாய் சரசரப்பின்றியிருப்பின் அவை நல்லவாம். உள்ளங்கையானது மிருதுவாகிச் சிவந்து இடைவெளியகன்று நடுவிரலுயர்ந்து மங்கலமாகிச் சிலவரைகளில் நல்லவிலக்கணவரையிருந்தால்நன்மையாம். முத்துமாலைகளணிந்த தனங்கள்கடினமாகிதசைபெற்று வட்டமாய் அரும்பையொத்ததாகி இரண்டுமொத்து இறுமாந்து ஈர்க்குஇடையில்நுழையப்பெறாதுநெருங்கியுள்ளனநன்றாம். வாடிஉரோமவரிசைபெற்று பக்கத்தில் மயிர்நரம்பகன்ற வயிற்றையுடையாள் உணவைவிரும்பியபடிஅநுபவிப்பள். நாபியானதுவலஞ்சுழிபெற்று ஆழ்ந்திருப்பின் அழியாதசெல்வமிகும். இடையில்மயிர்நரம்பற்று இருபத்துநான்கு விரலளவாகி வட்டவடிவதாய்ச்சிறுகி மெலிவதாய் மத்தகம் ஆமையின்முதுகுபோலஉருவமிரண்டும்நேரொத்திருந்தால் நிதம்பம்நன்றாம் இரண்டுதுடையும் மயிரொன்பகன்று யானைத்துதிக்கையும் கரபமும் வாழைத்தண்டும் ஒத்திருக்கின் நன்மையென்றுசொல்லுவர். முழந்தாளானது அங்கமுண்மறைந்துவட்டமாய்த் தசையையுடையதாய் இருப்பதுநன்று. கணைக்காலானது மயிர்நரம்புதோன்றாது இரண்டுஞ்சமமாகவுருண்டுசிறுத்து அழகடைந்திருப்பின் நன்மையாம். புறவடியானதுநரம்புஎன்புதோன்றாமல்தசைபெற்று ஆமைமுதுகுபோலத்திரண்டுயர்ந்து அழகுடையதாய் மங்கலகரமாகவிருப்பின் அம்மடந்தை அரசன் மனைவியாம். தாமரைமலர்போன்ற காலின்விர லுயர்ந்து பரிசுத்தமாய் அழகினையுடையனவாய் கழுநீர்மலரினது மெல்லியவிதழ்களை நிரைத்துவைத்தாற்போலஒழுங்காகத்திரண்டு வெண்மையாகியநகமானது வெண்மதிப்பிளவு பொருந்தியனபோன்று மிருதுவாகிக் குற்றமறத் தசைந்தனவாயிருப்பின் உத்தமமாம். உள்ளங்காலானது தசைப்பிடிப்பும் மிருதுவும் சமமுமானால் நன்றாம். அழகான தளிர்போலச் சிவந்து பிரகாசிக்கின்ற பொன்னைப்போல எப்பொழுதும் வியர்வையற்று மேனி அழகாக விருப்பின் செல்வ முண்டாகும். தேகமணம் பாதிரி குவளை தாமரை மல்லிகை சண்பகம்போன்றிருப்பின் நலமாம். சொற்கள் குயில்கிளியாழ் போன்றிருப்பின் பாக்கியமுண்டாகும்என்று கரியகேசமுதல் பாதம்வரையில் மருங்குல்தோன்றாதகன்னிகையின் அவயவங்க ளெல்லாவற்றையும் வாக்கின்செல்வன் நூலறிவால்ஒருங்குதேர்ந்து இவ்வுலகமன்றி தேவலோகத்திலும் இக்குயிலையொத்த கன்னிகையினது அவயவவிலக்கணம்போலக்காணுதலரிய தென்றான்.

அவ்விடத்து அதைக்கேட்டோர் யாவரும்உள்ளத்தில் சந்தோஷமதிகரிக்க அதன்பின்புவாசனைமிகுந்த மலர்மாலையைத்தரித்த மயிர்முடியினையுடைய உக்கிரகுமாரன்வந்து மதத்தயானையினது பிடரியிற் சுமந்துவந்தவையையினது மேலானதீர்த்தத்தா லபிஷேகஞ்செய்யப்பட்டு அலங்காரமண்டபத்திற்சென்று புதுமலர்களைத்தரித்து கஸ்தூரிமுதலியவாசனைகலந்த சந்தனக்குழம்புபூசி முத்துகளாற்செய்தமாட்சிமைபொருந்தியஆபரணங்களைத் தேகமுழுதுந்தாங்கிவிளங்காநின்ற சோடசகலையோடுங்கூடிய சந்திரன்போல்வந்து மணத்தவிசின்மேல் பலவாத்தியங்கள்முழங்கவிருந்தனன். அவ்வணமாகவேஸ்நாநஞ்செய்து அரியவாபரணமுதலியவற்றையலங்காரஞ்செய்த கன்னிகையைக்கொண்டுவந்துநம்பியினதுவலப்பக்கத்தில்அழகுபெறவிருத்திவைத்தார்கள். அப்பொழுது சோமசேகரவிராஜன்தன் பத்தினியோடுமெழுந்து இவ்விருவரையும்பரமசிவனுமுமையுமாகப்பாவித்துக்கையில் நீர்நிரம்பியகரகத்தைக்கொண்டுஅம்மங்கலநீரால்நம்பியினதுமலரடியைவிளக்கிமலர்மாலைதரித்து அமுதூட்டிப்பின்புதன்பெண்ணாகியகாந்திமதியின்கையைப்பற்றிநம்பியின்கையின்மேல்வைத்து தேவர்களறியநல்லநீரைவிட்டுமந்திரஞ் சொல்லிச்சூரியகுலவரசனாகியசோமசேகரன் சந்திரகுலத்தை விளக்கவந்த சோமசுந்தரபாண்டியன் குமாரனாகிய உக்கிரவருமனுக்குஇன்றுஎன்குமாரியாகிய காந்திமதியைக்கொடுத்தேனென்று தத்தம்பண்ணிக்கொடுத்துப்பலம்பொருந்தியசிங்கத்தாற்சுமக்கப்பட்ட திண்ணியகாலையுடையஇரத்தினவடங்கள் மாட்டிய வயிரவூசலைந்தும், நன்றாகப்பதஞ்செய்தபஞ்சணையோடு அன்னத்தின் மிருதுவான இறகுபெய்த அணைபத்தும், பவளவாயும் பசும்பொன்மேனியும் இந்திரநீலரத்தினத்தா லமைத்தகண்களும்உடையபாவைவிளக்குஎட்டும், சமையலிடத்துக்குதவும் பாத்திரங்கள் நூறும், அழகிய பொன்னினாலும்மணியினாலுஞ்செய்த காளாஞ்சிஏழு, பொற்கவரிஎட்டு, கிரணங்களையுமிழ்ந்து பிரகாசிக்கின்ற பசும்பொன்னாற்செய்தகிண்ணவரிசைகள், சுற்றிலும்விளங்கமத்தியில்நட்டபொற்காலினோடுபிரகாசிக்கின்ற இரத்தினப்பாத்திரங்கள்நூறும், விலையுயர்ந்த முத்தாரத்தோடுபெட்டிஆயிரமும், அரியவிலையையுடையமெல்லியவஸ்திரங்களும்பட்டுகளும்வைத்திருக்கும் பெட்டிகள்முந்நூறும், அமுதத்தாலேஉருவமெழுதியபிரதிமையையொத்தமாதர்கள் ஆபரணங்களோடுஎழுநூற்றைவரும், பயிர்விளைவோடு மூன்றுபெரியவூரும், இரண்டுகோடி செம்பொன்னும், தனதுஅரியமகட்குவரிசையாகக்கொடுத்தனன்.

அப்பொழுது பலவாத்தியங்களு மாரவாரித்தன தேவர்கள்மந்தாரமலர்மாரிதூர்த்தனர். ஓமாக்கினிதுள்ளி வலமாகச்சுழித்து ஓங்கின மங்கையர்கள் வாழ்த்துப் பாடினர். அம்மணத்தைக்கண்டவர்கள்கண்கள் பெறும் பேற்றைப்பெற்றன. முறுக்குடைந்த கடப்பமலர்மாலையையணிந்த புயத்தினையுடைய இளங்காளைக்கொப்பாகிய உக்கிரவர்மன் முநிவர்கள் ஓமகாரியஞ்செய்ய இனிய வாத்தியங்கள்முழங்கக் காந்திமதிக்கு மாங்கல்லியதாரணந்தரித்துஅப்பெண்ணினதுவளையல்பொருந்திய செங்கையைப்பற்றி வேதவிதிப்படி மற்றைக்கல்யாணச்சடங்குகளையெல்லாம் பூரணமாகநிறைவேற்றிஅளவுபடாதவளப்பத்தோடு சூரியகுலவரசனாகிய சோமசேகரன் குமாரத்தியை வேதவிதிவிளங்கத் திருமணமுடித்துச் சந்திரனும் நக்ஷத்திரக்கூட்டங்களும் தவழ்ந்து செல்லும்படியான ஆகாயத்தையளாவிய இரத்தினமாடங்களையுடையவீதியில் வலமாக வுலாவருங்காலத்து மின்னலுக்கொப்பாகிய பொற்றொடியையுடையவர்களும் செம்பஞ்சூட்டிய மெல்லிய அடியினரும் இரத்தினாபரணங்களையுடைய முலையினரும் சத்திக்கின்ற இரத்தின மேகலையையுடையவரும் மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடையவரும் ஆகிய தாமரையரும்பையொத்த முலைகளையுடைய மங்கையர்களுடைய கண்களும் மநமும்அவரிடத்துத்தூதுநடக்க நடந்துசெல்கின்ற சுருங்கிய விடையையுடையராகித் தனது பவனியைத்தொழுது வருவார்க்குஉக்கிரகுமாரனிரங்கிஅவர்களதுமருங்குலினதுபாரத்தைநீக்குகின்றவன்போல். கலையைக்கவர்ந்தும் தோளினதுபாரத்தைக் கழிப்பவன்போல் வளையைக்கவர்ந்தும் மநத்தினெருங்கிய பாரத்தைக்கழிப்பவன் போல நிறையைக்கவர்ந்துஞ்சென்றான்.அவ்வாறுசெல்லுங்கால் கண்டவர்கள் சந்திரனையணிந்தமுடியைமறைத்தசோமசுந்தரபாண்டியனதுமகனேயிவனென்றால் யானையினதுபிடரியிலிருக்கின்ற இளஞ்சிங்கம்போல அயல்வேந்தர்களதுசேனைகள் தன்னைச்சூழவரும்பவனிக்குஒப்பேது ஒப்புச்சொல்லுங்காலத்து யானைமகளைமணந்துவரும்இளையவனாகிய முருகக்கடவுளதுபவனியேஒப்பாகும் என்றனர். இவ்வாறுபவனிவந்து இம்மையில் நன்மைதரும்கடவுளையும்,ஆலயத்துட்சென்று பரமசிவத்தையும் அங்கயற்கண்ணம்மையையும்பணிந்து மீண்டுஅரண்மனையிற்சென்று தன்னைப்பெற்ற தாய்தந்தைகளை முறையால்வணங்கினன்.

பின்பு திருமணத்துக்குவந்தவர்களை அறுசுவையோடுமுண்பித்து நானுவிதவரிசைகளை அவரவர்க்குத் தக்கபடிசெய்வித்து அவர்களுக்கு விடைகொடுத்துப் பின்பு தேவர்களுக்கும் விடைதந்து சுந்தரபாண்டியர் அரசுசெய்திருக்குநாளில் தேன்பொருந்திய மலர்மாலையைத்தரித்ததிருமகனைநோக்கிக் குமாரனே நீகேட்பாயாக. இந்திரனும் கடலும்உனக்குப்பகையாகும்.மகமேருசெருக்கடையும். அப்பொழுதுஇந்திரன்முடிசிதற இந்தவளையாலெறிகடலின்மீது இவ்வேலைவிடு. மகமேருவைஇச்செண்டாலடி என்று அம்மூன்றையும்எடுத்துக் கொடுக்க உக்கிரவருமன் பிதாவைத்தொழுது அம்மூன்றுஆயுதங்களையும்வாங்கி வெற்றிபொருந்திய இடபத்துக்கொப்பாக எதிராகநிற்கும் புதல்வனுக்கு உக்கிரபாண்டியனென்ன எவற்றிற்குமுதலாகிய வேதங்கள்முழங்க பலவாத்தியங்களும்ஆரவாரிக்கமுடிசூட்டித் தனதுஆஞ்ஞையும் அரசுரிமையும் ஒப்பற்றசெங்கோலும் அவர்க்குக்கொடுத்து இராஜதந்திரத்தில் அரிய சுமதியென்னும்மந்திரியையும் பழமையான பெருமைபொருந்திய நூலறிவினையுடையோரையும்நோக்கி வாருங்கள் பெரியோர்களே இவனைக் கண்களைஇமைகாப்பதுபோலும்அறிவைக்கொடுக்கும்கல்விபோலும்காக்கக்கடவீர் இதுஉம்முடையகடைமை. இம்மண்ணாட்சியிவனதென்றுபுதல்வனைஅவர்களிடத்திற்கொடுத்துப் பின்புகொடியவேலாயுதத்தையுடைய முருகக்கடவுளுக்கொப்பானவனைவேறாகநோக்கி! ஐயனேஇவ்வுலகத்தை நெடுநாளாகத்தாங்கிரக்ஷித்தனன். இதுமுதல்நீதாங்கிஇந்தக்குற்றமற்றமனத்தினையுடையாரதுசொல்வழிநடந்து நீயும் செங்கோல்செலுத்திமிக்கசெல்வத்தோடுபொலிவுபெற்றிருப்பாயாகவென்றுசொல்லிப் பின்னர்தன்னிச்சையால்வேண்டிய இனியவருட்படிவங்கொள்ளத்தக்கமுடிவில்லாதஇன்பமூர்த்தியானவர் சொல்லுதற்கரிய சிவகணங்களையெல்லாம் பழையவடிவமாகும்படிச்செய்து,தனதருட்டுணையாகிவந்த தடாதகைப்பிராட்டியோடும்பொன்னாற்செய்துவிளங்காநின்ற நெடியஆலயத்துட்புகுந்து பொலிவுபெற்றிருந்தனர். அதன்பின்பு உக்கிரவர்மனென்னும்பெயரைத்தரித்த அப்பாண்டியர்களுட்சிறந்தவன் தெய்வத்தன்மையையுடைய நான்குவேதங்களும்நல்லதருமங்களும்வளர இவ்வுலகத்தைத் தன்னதாஞ்ஞையால் தாங்கிக்கொண்டிருந்தனன்.

உக்கிரகுமாரனுக்கு வேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம்- முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது

கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

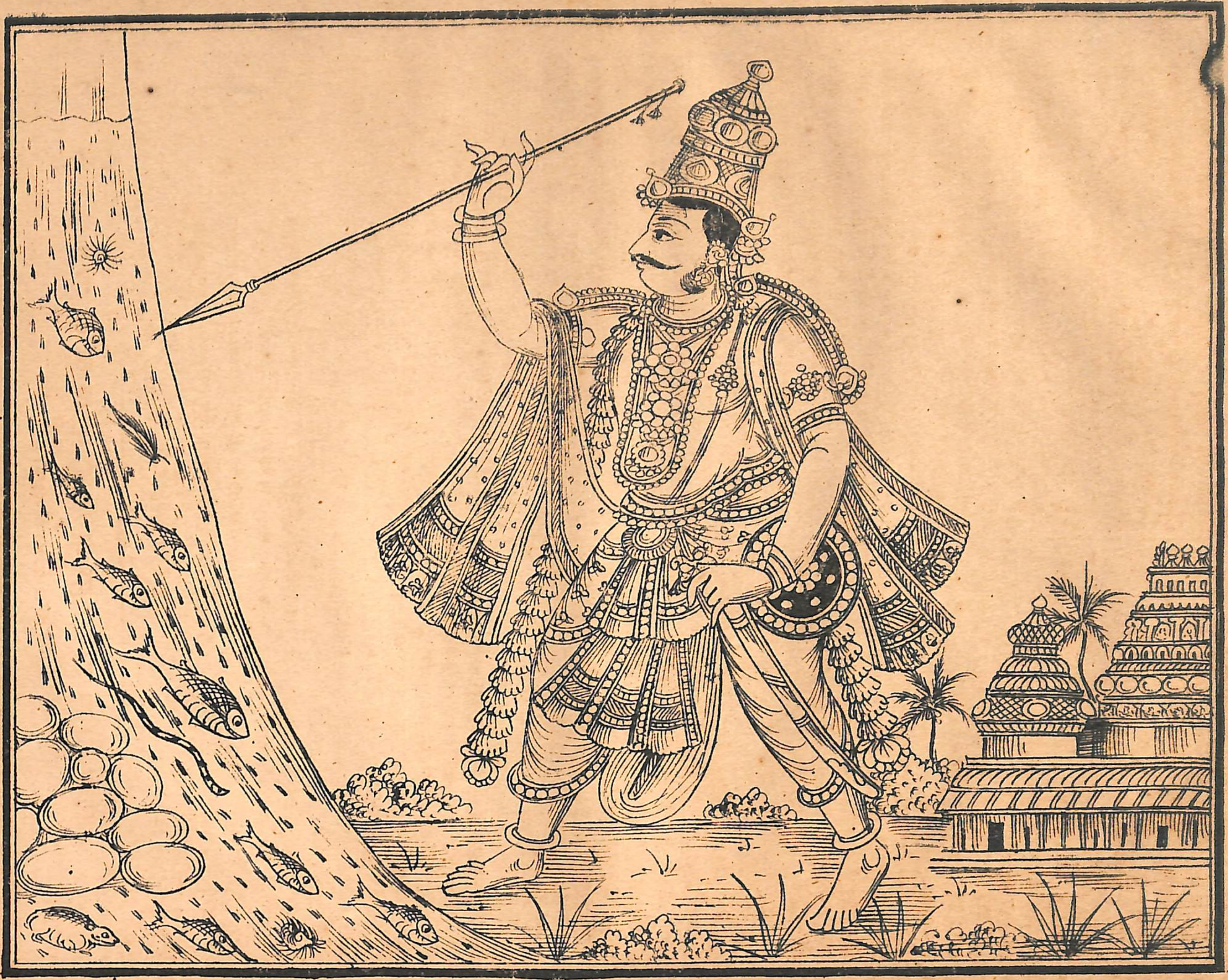
வளையொடுசெண்டுவேன்மைந்தற்கஞ்சூரும்
பளையவேம்பணிந்தகோனளித்தவாறிதத்
தளையவிழ்தாரினான்றனயன்வேலைமே
லிளையவனென்னவேலெறிந்ததோதுவாம்.

(இதன்பொருள்.)

அழகியவண்கேள்சத்திக்கின்ற வேப்பமலர்மாலையைத்தரித்த சௌந்தரபாண்டியனாகிய பெருமான் தமதுபுத்திரனுக்குச் சக்கரத்தையும், செண்டையும், வேலையுங்கொடுத்தவிதமிதுவாகும். இனி முறுக்கவிழ்ந்தமலர்மாலையைத்தரித்த அச்சௌந்தரபாண்டியனுடைய புத்திரனாகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியன் சமுத்திரத்தின்மேல்(சூரபன்மனுடையவலியானதுகெடும்படி வேலாயுதத்தையெறிந்த) குமாரக்கடவுளைப்போல வேலையெறிந்த திருவிளையாடலைச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

உக்கிரகுமாரபாண்டியன் சந்திரன்போன்ற வெண்கொற்றக்குடையெங்கும் நிழலைச்செய்ய வீற்றிருக்குநாளில் அச்சமில்லாத மிகுந்த புண்ணியவேள்விகளைத் தேவர்கள்சூழ்ந்து போற்றச்செய்து வருநாளில் செய்தற்கரிய அசுவமேதயாகம் தொண்ணூற்றாறுசெய்து நிறைவேறுமிடத்து இந்திரன்உக்கிரபாண்டியன்மீதுபொறாமைகொண்டுகோபித்து, பாண்டிநாடெல்லாம் வளமிகுந்துபொன்னாடுபோலப்பொலிவுபெற்றிருப்பதால்இந்தப்பாண்டியன் வேள்விசெய்வதென்னென்று நினைத்து ஒருபாயத்தையுன்னி சமுத்திரராஜனையழைத்து நீதிடீரென்று பெரியகடலாற்சூழப்பட்ட வேழுலகத்தையும் ஒருமிக்கஅழிக்கின்ற உகாந்தகாலவெள்ளத்தைப்போலக்கோபித்துப்போய் அரியகாவலையுடைய மதுரையைஅழித்துவிடென்றான். அதைக்கேட்ட சமுத்திரராசனும் இதனால் விளைவதுதெரியாமல் பேய்களுந் கண்ணுறங்கும் நடுராத்திரியில் செழுமைபொருந்திய வயல்களாற்சூழப்பட்ட மதுரையைச்சூழ்ந்து அழித்து விடுதலைநினைத்துப்பொங்கி அலைகளாகியகரங்கள் அண்டகூடமெங்குஞ்சென்று ஆரவாரித்து அலைத்து உகாந்தகாலத்தில் அலைத்தாரவாரிக்கும் வெள்ளமாய் சந்திரமண்டலத்தை யெட்டிமுட்டிவருகின்ற ஓரஞ்சனமலைபோல மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும் நடுங்கமாக்கலங்களையுடைய கடலாகியவெள்ளம் மதுரைமீதுவருகின்றசெயல் இராத்திரிகாலத்தில் சந்திரன்மீது விஷம்பொருந்திய வாயினையும் கரியவுடலினையும்உடைய ஒளிபொருந்தியஇராகுவென்னும் பாம்பானதுவிழுங்கும்படி வருவதையொக்கும். அல்லது கரியமேகம் அம்மதுரையை மூடிக்கொள்ளவருவதை யொக்குமென்றுசொல்ல வருகின்றகடல்வட்டமாகிய ஆமை கேடகமாகவும் வாளைமீன்கள் வீசுகின்றவாள்களாகவும் மகரமீன்களே நெற்றிப்பட்டத்தையுடைய யானைகளாகவும்பாய்கின்றஅலைப்பரப்புகளே தாவுகின்றகுதிரைகளாகவும் ஓடுகின்றதோணிகளேஇரதமாகவும் இத்தன்மையானசேனைகளோடுகடலானதுபாண்டியன்மேல் சண்டைசெய்வதற் கெழுந்ததையொப்பாகும். இத்தன்மையாகவெழுந்துவந்தகடலானது மேகங்கள்கண்ணுறங்கு மதிலாற்சூழப்பட்ட நல்லநகரத்திற்குக் கிழக்கேவந்து சேர்ந்தமாத்திரத்தில் வெள்ளியம்பலத்தில் திருநடனஞ்செய்கின்ற சோமசுந்தரக்கடவுள் அர்த்தராத்திரியில் சித்தராகி உக்கிரகுமாரபாண்டியன் முன்னர்வந்து அவன்கனவில் புன்முறுவல்தோன்றநின்று அருளிச்செய்கின்றார்.

ஓ பாண்டியனே உன்பட்டணத்தையழிக்கக்கடல் வருகின்றது. நீவிரைவாகவெழுந்துபோய் வெற்றிவேலைப்பிரயோகித்து ஜெயமடையக்கடவாயெனக்கூப்பியகையோடும் துதிக்கின்ற நாவினோடும் நித்திரையினின்றெழுந்து பேய்களுமுறங்காநின்றஇரவில் தான்கண்டகனவையுணர்ந்து அரசன் பள்ளியினின்றெழுந்து பலவாயிலையுங்கடந்து மந்திரிகளோடுவிரைந்துசமீபித்து உலகமிறந்ததென்றுசொல்ல வருகின்றகடலைக்கண்டு அளவிறந்த வதிசயத்தையுடையவனாகி நிற்கின்றசமையத்தில் கனவிலேவந்தசித்தவேடத்தையுடையவர் நனவிலு

ம்வந்து அரசனுடையபதினைவைக்கண்டு அப்பனே! கால தாமதஞ்செய்யவேண்டியதென்னே? உன்பேரில்கோபித்து கடலைப்போலவந்தசத்துருவைப் பெருமையும் வலியுங்கெட, கூரியவேலாயுதத்தையெறிந்து உலகமுடிவைத் தீர்க்கக்கடவாயென்றுசொல்ல உக்கிரபாண்டியன்கையில்எடுத்த வேலாயுதத்தை வலமாகத்திரித்து எறிந்தபோது அவ்வேலின துமுனையானது மடுத்தவுடனே அக்கடலானது சுஃறென்னும்ஒலியோடுபறந்து பெருமைகெட்டு அப்பாண்டியன்கணைக்காலினளவாயினது. அழகிய வேதவேள்வியைத்தடுப்பதன்றி யுலகெலாஞ்சிந்த வேறுனதந்திரத்தைச்செய்த இந்திரனுடைய ஏவலால் வந்தகடலானது வஞ்சகர்க்குநன்றிசெய்து தமது வலியிழந்தவரைப்போல வலியிழத்தல்என்று முள்ளதன்றே புண்ணினிடத்தில் நுழைந்தவேலால் கடலைப்புறங்கொடுக்கக்கண்ட பாண்டியனிடத்து மண்ணிடைநின்ற சித்தர் ஆகாயத்தினிடத்து ஞானக்கண்ணினால் நிறைவாகக் காணப்படுங்கிருபையினல் வடிவங்கொண்டு தடாதகைப்பிராட்டியாரோடு விடையின்மீது விளங்கித்தோன்றி நின்றனர். அப்பொழுது திரிநேத்திரமும் சதுர்ப்புயமும் மூன்றும்பிறையைத்தரித்த செவ்வானத்தையொத்த சிவந்தசடையும் காளகண்டமுந்தெரிந்து உக்கிரகுமார பாண்டியன் அன்போடுபணிந்தெழுந்து பரவிய பெரியஅன்புந்தானுமாகத்தக்க அஞ்சலிசெய்தேத்தித் தரைமிசைநடந்துசெல்ல கடவுளானவர் பஞ்சதுந்துபிகளும் ஆரவாரிக்க சிவகணங்கள்வணங்கிச்சூழ வேதகீதங்கள் அஷ்டதிக்கினுந்ததும்பித்தாக்க தேவர்களெல்லாந்துதிக்க ஆகாயமார்க்கமாகவந்து ஆலயத்தைச்சார்ந்தார். அப்போது அஞ்சலிசெய்துசேவித்து அருகாகவந்த அரசன் ஆலயத்தையடைந்துவணங்கி விடைபெற்றுமாதர்கள் அட்டமங்கலம்தாங்கப்பார்த்து மேகங்கள் தவழாநின்றசிகரங்களையுடைய அரண்மனையிற்புகுந்து வளைந்த மதில்சூழ்ந்த மதுரையையும் விளைகின்ற வயல்களையுடைய நகரமுதலிய எல்லாவற்றையும் வெள்ளியம்பலத்துள் திருநடனஞ்செய்கின்ற நடராஜருக்கேசேர்த்து உலகுக்கெல்லாம் ஆதாரமாகயிருந்தனன்.

கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம்-முற்றிற்று.

பதினைன்காவது

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னவிர்மணிப்பூண்மார்பன்வேலையைவேலால்வென்று
பொன்னவிர்வாகைவேய்ந்தபுகழுரைசெய்தேனுக
நன்னகராளிசெம்பொனகைமுடிசிந்தவந்த
மன்னிவன்வளைகொண்டோச்சிவென்றதும்வகுத்துச்சொல்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

மின்னலைப்போலும்விளங்குகின்ற இரத்தினமிழைத்தஆபரணத்தையணிந்த மார்பையுடையஉக்கிரகுமாரபாண்டியன், கடலைத் தமதுவேலால்வென்று அழகுபொருந்திய வெற்றிமாலையைத்தரித்தபுகழைச்சொன்னோம். இனி சுவர்க்கலோகத்தரசனுகிய இந்திரனுடையஅழகியபொன்முடிசிந்தும்படியாக அந்தஉக்கிரகுமாரபாண்டியன் சக்கராயுதத்தையெறிந்து வென்றதிருவிளையாடலைச்சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

உக்கிரகுமாரபாண்டியன் அரசுசெய்திருக்குநாளில் நவக்கிரகங்கள்மாறி மழைபெய்யாது வறப்பப் பயிர்கள்விளைவின்றி புல்லினதுதலைகளுந்தீய்ந்து அழகிய மூன்றுநாடும் வறுமையாற்றுன்பமடைய மூவரசர்களும் அத்துன்பநீங்கும்பொருட்டுஅகஸ்தியர்வசிக்கின்றபொதிகைமலைசென்று அகஸ்திய முநிவரைக்கண்டு தங்கள் நாட்டில் மழையில்லாமையால் துன்பமுற்றசெய்தியைச்சொல்ல பரமசிவனுக்கன்பாகிய அம்முநிவர் கிரகங்

களின் நிலையைக்குறித்துப்பார்த்து இனிமழையில்லை.
யாதினாலென்றால்சூரியன்செவ்வாய்க்குமுன்செல்ல,சுக்
கிரன்பின்புசென்று நடக்குஞ்செய்கையால் கடலாற்சூ
ழப்பட்டவுலகில் பன்னிரண்டுவருஷம் மழைபெய்யா
தென்று நூல்கள்சொல்லுகின்றன. ஆதலால்மழைபெ
ய்விப்போனாகிய இந்திரனிடத்திற்சென்று கேளுங்க
ளென, மூவரசர்களும் யாங்களிந்திரனிடத்தில் எவ்வா
று செல்லுவோமென அதற்குக் குறுமுநிவர் சோம
வாரவிரதநோற்று வெள்ளிமன்றவனருளைப்பெற்று ஆ
காயமார்க்கமாகச் செல்லுங்களென்றுசொல்லி அந்நோ
ன்பின்விதியை அவர்க்குச்சொல்லத்தொடங்கினார்.

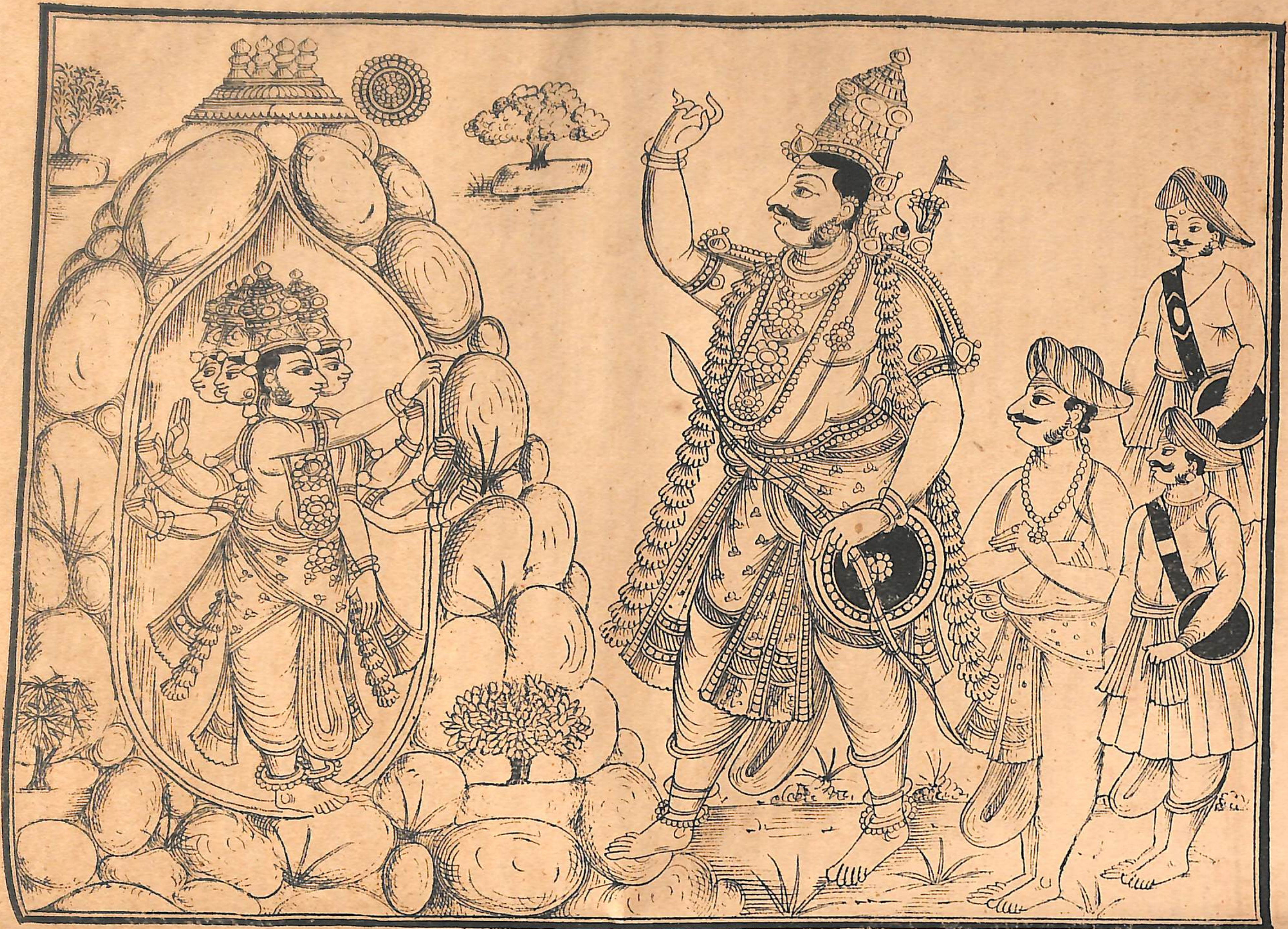
உத்தமமாகிய தேவர்களுக்குள்ளே பரமசிவனுத்
தமனாவன். உத்தமமாகிய சத்திகளுக்குள்ளே உருத்
திராணியுத்தமியாவள். உத்தமமாகிய விரதங்களுக்குள்
ளே சோமவாரவிரதம்உத்தமம். இப்படிப்பட்ட சோம
வாரவிரதம்மந்தரம் காசிமுதலிய பதிகளிலிருந்துநோற்
றதினாலே யுண்டாகும் பலனிலும் மதுரையிலிருந்து
நோற்றிடில் கோடிபங்கதிகமாம். இந்தச்சோமவாரவிர
தம் அதிகமென்பது யாதினாலென்றால், சோமசுந்தரக்க
டவுளுக்குரிய வாரமாதலால்அதிகமாகும், சூரியனிடத்
துச் சந்திரனென்றியசோமவாரவிரதநோற்பவர்க்கு மு
ன்சொல்லியதற் கதிகபேறுண்டாகும். இதனினும் நீதி
யாற்சம்பாதித்த பொருளைக்கொண்டு அவ்விரதத்தை
நோற்பவர்க்கு ஒன்று அநந்தமாகவளரும். நன்மைமிகு
ந்த இவ்விரதத்தை நோற்கத்தொடங்குநாள் யாவையெ
னில்,கார்த்திகைமாதம் மார்கழிமாதம் இவற்றிலும், அ
ல்லது இரட்டியதெரிசஞ்சேர்ந்த மலமதியொழித்தும
ற்றைமதியிலும்,முந்தைப்பக்கத்தில் ஆதிவாரத்தில் இ
ரவிற்புசியாமலும்,அயலிடத்தில் நித்திரைசெய்யாமலு
ம்இருந்து விடியற்காலையிலெழுந்து சோமசுந்தரக்கடவு
ளைச்சிந்தித்து அன்றைத்தினஞ் செய்யத்தக்ககடனை மு
றையாகநிறைவேற்றிக் காமமுதலியகுற்றங்கள் தன்மன
திலேறாதுநீக்கிப் பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தையடைந்து
கையிற்பவித்திரந்தரித்து மநோவாக்குக்காய மொருமி
க்கச்சங்கற்பஞ்சொல்லி சோமசுந்தரக்கடவுளைநினைந்து
உலகத்திலுள்ள தீர்த்தங்களிலெல்லா மூழ்கியபலனை
இத்தீர்த்தத்தி லுறுதியாகத் தரவேண்டுமென்று தீர்த்
தத்தில்மூழ்கித் தேகத்தில்திருவெண்ணீறுதரித்துஉரு
த்திராக்ஷமாலைவிளங்க விதியோடுதரித்து, வெள்ளைமந்
தாரம் முல்லைமல்லிகை வெடிவாய்ச்சாதி இருவாட்சி
முதலிய வெள்ளியமலர்களைக்கொண்டு கணபதியை மு
ன்னர்ப்பூசித்து அவரையாசித்துச் சங்கற்பஞ்சொல்லி
ஆலயத்துட்சென்று உச்சிமேல் பன்னிரண்டு விரலுக்
குமேலுள்ள சத்தியஞானாநந்த தத்துவத்தைநினைத்து,
தானிறுவியவடிவத்தை யுள்ளத்திற்கொண்டுபிருதிவித
த்துவமுதல் சிவதத்துவமீறான அத்துவிதலிங்கத்தை
ஆசனமூர்த்தியாகிய மூலவித்தை நூலின்விதியினாலும்
மற்றவையாலும் பூசைசெய்க. அவ்வாறு பூசைசெய்யும்
போது பஞ்சாமுதம் பஞ்சகௌவியம் பஞ்சகனிகள் செ
ந்தேன் சந்தனக்குழம்பு புட்பநீர் இரத்நநீர் இவற்றாலபி
ஷேகஞ்செய்து அழகியவெண்பட்டுச்சாத்தி கருப்பூ
ரச்சுண்ணம் சந்தனம் வாசனைபொருந்திய மல்லிகைமு
தலிய வெண்மலர்மாலைசாத்தி இரத்தினமுதலிய ஆ
பரணங்கள்தரித்து, திருவடிமுதலிய அவயவத்தைப்பூ
சித்து மீனாட்சியையுமவ்வாறு ஈசனைந்தெழுத்தைப்பெ
ண்பாற்கிசையவுச்சரித்து,பின்பு குற்றமற்ற பசுவின்பா
லும். சமைத்த இனியவமுதும்,பண்ணியவகையும், பா
னியமும் நிவேதனஞ்செய்து வாசனைபொருந்திய தாம்
பூலந்தந்து தூபமும்தீபமும் எண்ணியவகையால்சுற்றி,
கண்ணாடிமுதலிய மற்றும்புண்ணியன் றிருமுன்னர்கா
ட்டி வில்வத்தாற்பூசைசெய்க. புராந்தகனது இச்சாஞா
நக்கிரியையாகிப்போந்த வில்வமரத்தி னடியிலடைந்து
மூன்றுநாள் ஆகாரநித்திரையின்றி ஹரஹரவென்னுமு
ழக்கஞ் செய்வோருடைய பெரிய பஞ்சபாதகங்களும்
கொலைபாதகங்களும் தீருமாதலால் வில்வம்விசேடமா
கும். அவ்வில்வம் மடங்கிதழ்சுருங்கல் வாடியுலர்ந்தது,
மயிர்ச்சிக்குண்டல், சிலம்பிக்கூடு, புழுக்கடிமுதலியகு
ற்றமிருப்பினும் தோஷமில்லை. உத்தமமாகும். அவ்வில்
வத்தைக்கரத்திற்கொண்டு ஈசனதுநாமமாயிரமுஞ்சொ
ல்லிஅருச்சித்துநின்று அடியேன்செய்யுங்குற்றங்கள்நா
ளுக்குநாள் அநந்தமாகும்,கொடியவிஷத்தை அமுதமா
கக்கொண்டருளிய பெருமானே? அக்குற்றங்களையுங்கு
ணங்களாகக் கொண்டருளி,உலகத்தில்இன்னபடியென்
றுதெரிந்தெழுதுதற்கரிய திருவுருவத்தையுடைய உமா
தேவியாரையோரிடப்பாகத்திலுடையகருணைக்கடலே!
காத்தருளுவீராகவென்று, தமதுமுடிகள்தோயத் திரு
வடியில்விழுந்து மூன்றுதரம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வ
லியமநமானது கரையநின்று வேண்டிய வரங்களைக்கே
ட்க, நல்லகலியாணப்பேறும், பிள்ளைப்பேறும், நல்ல
வாக்கும், கல்வியும்,பொன்னும்,மனதுக்கினிய போகங்
களும், பகைவரைச்சயித்தலும், அரசும்,மற்றும் எண்
ணியவைகளெல்லாம் தருவர். மூலகாரணமாகிய இவ்வி
லிங்கத்தைத் தீண்டப்படாத வேதமுணர்ந்த வேதியர்
முதலானவர்கள் இஷ்டலிங்கத்தை இந்தவிதியால் அர்
ச்சித்துச் சொல்லிய விரதத்தைநோற்கவேண்டும் அர்
ச்சனைக்குரியரல்லாதசாதியர் பொருணேர்ந்து ஆதிசை
வரைக்கொண்டு பூசைசெய்விக்கவேண்டும்.

ஒப்பில்லாத இந்தச் சோமவாரவிரதம் ஐந்துவகையினையுடையது. அவையாவையெனில்; மத்தியானத்தில் உணவில்லாமலிருத்தல், இரவி லுணவில்லாமலிருத்தல், இவ்விருபோதும் உண்ணாதிருத்தல், உறங்காதிருத்தல், சிவார்ச்சனை நாலு யாமத்திலுஞ்செய்தல் என்று சொல்லாநின்ற இவ்வைந்தும் ஒன்றினுக்கொன்று அதிகமாம். இவ்விரதங்களை நோற்குமளவு ஒருவருடம், இரண்டுவருடம், மூன்றுவருடம்; பன்னிரண்டுவருடம், ஆயுள்நாளளவுமாம். தன்னுயுளளவையெண்ணி நோற்பவர் முன்னர் உத்தியாபனஞ்செய்துநோற்கவேண்டும். அவ்வருடக்கட்டளைக் கிறுதிகழிப்பது உத்தாபனம். மடலவிழ்மாலை மண்டபங்குண்டமண்டலம்வகுத்து உமாபதியை ஒளிபொருந்திய முப்பதுகழஞ்சு வெள்ளியால் அழகாக நிருமிதஞ்செய்து உதையகாலையில் ஆசாரியன்சொல்வழி நித்தியகடனைமுடித்துஉச்சிமுதலந்திவரையில் புராணநூல்கேட்டு மாலைமுதல்யாமமோர் நான்கும் உமாபதியைப்பூசைசெய்க. அப்பூசனைமுடிவில் நூற்றெட்டுதரம் மூலமந்திரத்தை யுச்சரித்து முறையினாலாகுதி முடித்துப் பின்பு ஆயிரநாமத்தையுஞ்சொல்லி ஆயிரம் வில்வத்தைக்கொண்டு நாலு யாமமுஞ்சாத்தி நல்ல ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தால் பஞ்சாக்ஷரவுருவமாகிய நாதனுக் கருக்கியங்கொடுத்து அளவற்ற மூலமந்திரங்களாலும் மற்ற மந்திரங்களினாலும் ஒளியினையுடைய அக்கினியைவளர்த்து ஓமஞ்செய்து பூரணாகுதிசெய்து முடிவில்லாதகடவுளினுடையவேள்வியை முடித்து விடிந்தபின்பு நித்தியகர்மங்களை முடித்துப்பதின்மூன்று வாழையிலையில் வெள்ளிய அரிசியிட்டு இனிய நல்லகாய்கறிகளோடு பரப்பிப் பசுவின்பாலைநிறைவித்த பதின்மூன்றுகுடம் அந்தஅரிசியின்மேல் வைத்துச் சிவனடிக்குரிய அன்பினையுடையராகிய அந்தணர்களைவருவித்துக்காதிலேஅணியத்தக்க ஆபரணங்களும் கையிலேயணியத்தக்க ஆபரணங்களும் அழகுபெறவணிவித்து அவர்களை அன்போடு சிவனாகமதித்து அருச்சனைசெய்து அரியதக்ஷிணையோடு பாதத்திலணியத்தக்க காப்பு, விசிறி, குடை, வஸ்திரம் முதலியமேலான பல தானங்களைச்செய்து பின்பு குருவைப்பத்தினியோடு ஆசனத்திலிருக்கச்செய்து பொன்மயமானவஸ்திரம் காதணி கையணிகளுமணிந்து மலரினாலருச்சனைசெய்து பரமசிவத்தையடைந்து பூசனைசெய்தபடிவத்தோடு பொன் பூமி பதாதிகள் மற்றவையும் கோட்டில் அணிபுனைந்த கோதானமுஞ் செய்து இவ்வாறு நிறைவேற்றி ஆசானுத்தரவால் சிவனடிக்கன்பரோடும் தனையரோடும் ஒக்கலோடும் இருந்தமுதருந்துதல் தகுதியாகும்.

இவ்விரதத்தை முன்னர் திருமால், பிரமன், இந்திரன், முதலாகியதேவர்களும் பதினெண் கணத்தரும் மனிதரும் அநுட்டித்துப் பெறுதற்கரியபோகத்தையும் வீட்டையும் அடைந்தார்கள். இவ் விரதத்தை நோற்பவர் பகையுந்துயருந்தீர்ந்து ஆயிரம்பிறப்பிற்றாஞ்செய்த தீவினைநீங்கி யெடுத்ததேகத்தில்சிவகதியடைவர். இவ்விரதத்தைச் சொன்னவர்களுங்கேட்டவர்களும் மனைவியரும் மக்களும் பந்துக்களும் இன்பத்தோடு வாழ்ந்து தேவவருடம் பதினாலும் இந்திரன் பதத்தில் வீற்றிருப்பாரென்று அகஸ்தியமுனிவர்சொல்லிய முறைப்படி சோமசுந்தரன் விரதத்தைநோற்பாராகி மூன்றரசர்களும் அம்முனிவரிடத்து விடைபெற்றுச் சென்றுபொற்றாமரையின்மூழ்கிச் சோமசுந்தரக்கடவுளைப்பூசித்து வரம்பெற்று ஆகாயமார்க்கமாகச் சென்றார்கள். இந்திரனதுதெரிந்து அம்மூவருமிருக்க வேறேமூன்று சிங்காசனம் வரவழைத்துத் தனது சிங்காசனத்தின் கீழேயிட்டுவைத்தான். ஆகாயமார்க்கமாகவந்த மூன்றரசரும் பொன்னுலகமடைந்து இந்திரனிடத்துச் சென்றார். சென்றமாத்திரத்தில் சேரனுஞ்சோழனும் இந்திரன்காட்டிய ஆசனத்திலிருக்க, பாண்டியன்இந்திராசனத்தில் ஏறி அவனோடுசமமாக வீற்றிருந்தான். இந்திரனதனைக்கண்டு பொறாமையடைந்து தனக்குக்கீழேயிருந்தஅரசர்கள் முகத்தைப்பார்த்து உபசாரஞ் சொல்லி நீங்களிங்குவந்தகாரணமென்னென; இந்திரனே! எங்கணாட்டில் மழையில்லாமையால் வந்தேமென அதற்கு இந்திரன்மகிழ்ந்துஅவர்கள் நாட்டின்மட்டும்மழைபெய்யும்படிசெய்து அழகுமிகுந்த ஆபரணங்களும் வஸ்திரமும் வெகுமானமாகக்கொடுத்து நீங்கள்போய்வாருங்களென்று அனுப்பி அவர்கள்போனபின்பு இந்திரன், பாண்டியன் தன்சிங்காசனத்திற் றன்னோடு சமமாகத் தருக்கோடிருக்கின்றதையும் தனக்கு மழைவேண்டுமென்று கேளாமலிருப்பதையுங் கண்டு காரணந் தோன்றாமல் ஒருவினையத்தை யாலோசித்துஅவனுக்குவெகுமானஞ்செய்கிறவனைப்போல அளவிறந்தோராற் றாங்கப்பட்டுப் பாண்டியனது மலையையொத்த தோளினது ஆற்றல்கெடும்படியான ஓராரத்தைக்கொடுத்தான். அதைப்பாண்டியன் மாலைபோல் வாங்கிக் கழுத்திற்றரித்துக்கொண்டான். அதைக்கண்ட இந்திரன் மிகுதியுமதிசயப்பட்டு இன்றுமுதல் பாண்டியனே உன்னை ஆரந்தாங்கு பாண்டியனென்று இப்பூமண்டலத்தார் மதிக்கவென்றுசொன்னான். அதைச்சிறிதுமெண்ணாது அங்கு நின்று இறங்கிப் பாண்டியன் தன்னகரம்வந்துசேர்ந்தான். பின்பு இந்திரன் ஆஞ்ஞையால் அவ்விரண்டரசர்களதுநாடும் மழைவளம்பெருகும்படிபெய்து பாண்டியனாடுமாத்திரம் முன்போலவேயிருந்தது.

அவ்வாறிருக்கின்றகாலத்து ளொருநாள் பாண்டியன் வேட்டையாடும்பொருட்டு ஆகாயத்தை யளாவிய பொதியமலையில் சந்தனச்சாரலில்சென்றுஅவ்விடத்துள்ள யானை, சிங்கம், பன்றி, புலி, கரடி, மான் முதலிய தீயமிருகங்களை வேட்டையாடி அவற்றைக் கொல்லுங் காலத்தில் அருவிநீரையுடைய அம்மலையில் புட்கலாவருத்தமுதலிய நான்கு மேகங்களும் இறங்கி மேய்தலைக்கண்டு அரசனானவன் அம்மேகங்களைப் பிடித்து யானைகளைப்போலத்தளையிடுவித்து,தன்வேட்டையிலகப்பட்ட யானைகளைப்போலக் கொண்டுபோய்ச்சிறைச்சாலையிலிடுவித்தான். இந்திரன் அச்சமாசாரத்தைக் கேட்டு அக்கினியைப்போற்சீறிக் கடியயுத்தத்தைக்குறித்து நினைத்து வளைந்தகடல் வறக்கும்படி வேல்விடுத்ததும் கனமானஆரத்தைத்தாங்கிய செருக்கும் மேகத்தைத் தளையிட்டதருக்கும்நோக்கி இவ்விடத்து ஒருமனிததேகத்துக்கு இவ்வளவுவலியேதென்று மிகுந்தமானமானது மேலிட்டுப்பாண்டியனது மதுரைப்பட்டணத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டான். ஒற்றர்களதனைக்கண்டு ஓடிப்போய் பாண்டியனை வணங்கி நமது மதுரைப் பட்டணத்துப் புறத்தில் தேவர்களது சேனைகள்சூழ்ந்தன என்றுசொன்னமாத்திரத்தில் கோபமுமானமும் மேற்கொண்டவனாகிசிம்மாசனத்தினின்றுமிறங்கிமந்திரியைநோக்கி,சேனைகளை விரைவில்யுத்தசன்னாகமாகும்படி யுத்தரவுசெய்துதான் யானையின்மீதேறிக்கொண்டு விசாலமாகியகாவலையுடையபட்டணத்தைக்கடக்குமுன்னே வானவர்நெருங்கி ஆரவாரித்துப் பலவாயுதங்களையெடுத்துப் பாண்டியன்சேனைமீது வீசிஉகாந்தகாலத்திற்சொரியும்மழையைப்போல பலபாணங்களை வில்லிற்கோத்துஎய்தனர் அத்னைப்பாண்டியன் சேனைகள்கண்டு கோபித்து ஆரவாரித்துபலவிதமானபடைக்கலங்களைக்குவைகுவையாகவெடுத்து தேவர்சேனைகளின்மேல் தூர்த்தனராகி அநேகபாணங்களை வில்லிற்கோத்துச் சோனைமாரிபோல அவர்கள்தேகத்தை மறைத்தார்கள். அதனால்தேவர்களில்சிலர்தாள்கள்தறிந்தன, சிலர்தலைகள்உடைந்தன, சிலர் தோள்கள்துணிந்தன. உதிரநீர்கடலிற்போய்ப்பாய்ந்தன அக்களத்தில் பாரிடம்கூளிகள்பருந்துகள் நெருங்கிவந்தன. இந்திரன்சேனைகள் முறிந்துபோயின. அப்போர்க்களத்தில் குறைத்தலைப் பிணங்களாடின. போர்க்களமழிந்தனவென்றுபாரிடங்கள் பாடின, கூளிகளெல்லாம் துர்க்கையின் தாளைத் தலையிற்சூடின. பிணக்குவைகள் அண்டத்தை முட்டும்படி இரத்தவாறானது பூமியைமூடின. இந்திரனானவன் தனதுவீரர்சேனைகள் மாண்டதைக்கண்டு அக்கினியைச்சொரியுங்கண்ணினனாய் பஞ்சின்முன்னெரிபோலப் பதைபதைத்துப்பாண்டியனைத் தேவாஸ்திரங்களால் வெல்லக்கருதிப்பாண்டியன்மீதுசூரியாஸ்திரத்தைப்பிரயோகித்துஆரவாரித்தான். அதனைப்பாண்டியன் சந்திராஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து அவித்தான், இந்திரன்சிங்காஸ்திரத்தைவிட்டாரவாரித்தான் அதனைப்பாண்டியன் சிம்புட்படையைவிட்டு அடக்கினான், இந்திரன்மோகனாஸ்திரத்தைவிட்டுக்கெர்ச்சித்தான் அதனைப்பாண்டியன் ஞானாஸ்திரத்தால் அறுத்தான். அதுகெட்டபின்பு இருவரும் மல்லயுத்தஞ்செய்யத்தொடங்கினார்கள், அவ்விருவரில் இந்திரன்பாண்டியன்மீதுவச்சிராயுதத்தைவீசி ஆரவாரித்தான். பாண்டியன்கையிலிருந்த வளையைக்கழற்றி விரைவில்விடுத்தனன், அதுவச்சிராயுதத்தைப் பொடிப்படுத்தி இந்திரன்மகுடத்தைத் தள்ளிச் சிதைத்தது. சிதைத்தமாத்திரத்தில் நாணிப்பயந்து இந்திரன்ஓடிப்போய் சூரபதுமன்முதலிய அசுரர்களையழித்த முருகக்கடவுளையொத்த வல்லமையையுடைய இக்காளைஎடுத்தெறிந்த இந்தநேமியானது நமது தலையைச்சிந்தாது மணிமுடியைச்சிந்தியது சோமசுந்தரக்கடவுளினது பூசையின்பலனென்று பின்னும்போர்செய்தற்காற்றானாகி ஓடிப்பொன்னுலகத்தை யடைந்து பின்புபாண்டியனுடைய நாட்டுக்கெல்லாம் மழைபெய்யும்படிசெய்வேன்மேகங்களுக்கிட்டதளையைநீக்கித் தரவேண்டுமென்று பாண்டியனுக்குஓலையனுப்பினான் அவ்வோலைகொண்டுவந்த தூதன்பாண்டியனது திருவடியில்வணங்கி ஒடுங்கி நின்றுஓலையைநீட்ட அச்சபையிலுள்ளானொருவன்அவ்வோலையைவாங்கிச்சிங்கத்தையொத்தபாண்டியன்முன்னர் வாசிக்கக்கேட்டுப் பாண்டியன் அவ்விந்திரன் சொல்லைநம்பாதவனாகி அம்மேகங்களைசிறையைநீக்கி விடாதவனாகவிருந்தனன், அத்தருணத்தில்இந்திரனுக்குநெடுநாளையசிநேகனாகியஒருவேளாளன் அதற்குநான்பிணையென்றுபாண்டியனிடத்துவந்துசொல்லி வணங்க அப்பொழுதுபாண்டியன் துன்பம்வந்துஉயிர்க்கிறுதிவருங்காலத்தும் சத்தியந்தவறாதுகாத்துக்குற்றங்களைப்போக்கிநடக்கும்நாலாமரபினனாகியஇவ்வேளாளனது உரையைப்பரமசிவனருளிய வேதம்போலக் கொண்டு சிறைக்களத்திலிருந்த மேகங்களைவிலங்கைக் கழற்றிவிடுத்தனன். அம்மேகங்களெல்லாம் யானைகளைப்போலத்திரும்பிப்போயின. பின்புஇந்திரன் ஏவலினால்அக்கன்னிநாட்டில் மாதமும்மாரிபெய்து வாவிகளும் குளங்களும்ஆறுகளும்மடுக்களும்நிரம்பித்தேனையுடையநீலோற்பலமலருகின்ற வயலுஞ்செய்யும்செந்நெலும் கருப்பங்காடும் மலர்கள்மிகுந்த சோலைகளும் பொலிவுபெற்றுச்சிறந்தன.

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம் — முற்றிற்று.

கரு

பதினைந்தாவது

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டரஞ்சவமருழந்தவமரர்கோனையரசர்கோன்
வண்டலம்புமௌலிசிந்தவளையெறிந்துவெந்புறங்
கண்டவண்ணமின்னதன்னகன்னிநாடன்மேருவிற்
செண்டெறிந்துவைப்பெடுத்தசெயலுநன்குசெப்புவாம்.

(இதன்பொருள்.)

போர்செய்ததேவேந்திரனைத் தேவர்களஞ்சும்படி உக்கிரகுமாரபாண்டியன் வண்டுகளொலிக்கும் வெற்றிமாலையைத்தரித்த மகுடஞ்சிதறச் சக்கரத்தையெறிந்து முதுகுகாட்டச்செய்ததிருவிளையாடலிதுவாகும். இனி அவ்வுக்கிரகுமாரபாண்டியன் மகமேருவின்மேற் செண்டாயுதத்தையெறிந்து அங்குள்ளசேமநிதியை யெடுத்ததிருவிளையாடலையும் இனிது சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

உக்கிர குமாரபாண்டியன் முன்னர் அகத்தியமுனிவர்சொன்ன சோமவாரவிரதத்தை யன்றுமுதல் அனுஷ்டித்துவரும்போது அந்நன்மையால் நங்கையாகிய காந்திமதிவயிற்றில் நினைத்தற்கரிய ஜயத்தையுடைடய ஒருபுத்திரன்பிறந்தான் ஜெயத்தைக்கொண்ட பாண்டியன்புத்திரனைப்பெற்றகாலத்துப்பலவாத்தியங்களுமுழங்கிப்பட்டணத்திலுள்ளார்களிப்படையும்படிதிருவிழா முதலியவற்றைச்செய்து இனிதாகவிருந்த பாண்டியன் ஜயந்தழைக்க, இந்திரன்ஜயந்தனென்னும் புத்திரனைப் பெற்றகாலத்தில் மாமகிழ்ச்சியையடைந்ததுபோலமகிழ்வடைந்து அப்பிள்ளைக்குச்சாதகாதி கர்மங்களைச்செய்து வீரபாண்டியனெனத்திருநாமஞ்சாற்றி வேதமுதலிய பலகலைகளையுங் கற்பித்துயானையேற்றம் குதிரையேற்றம்தேரேற்றம் இவைமுதலியவும் பயிற்றுவித்துத் தநுர்வேதமுதலிய ஆயுதங்களைப்பயில்வித்துஅகமகிழ்ந்திருக்குங்காலத்தில்.

நவக்கிரகங்கள் வக்கிரித்ததால் மழையில்லாமல்நதிகளும் நீரின்றிவறந்துஉணவுவிளைவில்லாமையால்உயிர்களெல்லாம் வாடும்படிபசியால்வருந்த,அரசனுக்கு அவற்றைக் காக்கும்பொருட்டுப் பொருளில்லாமையால் நாடெல்லாம்வருந்த அப்பொழுதுபாண்டியன்சபையிலுள்ளசோதிடரைப்பார்த்து இம்மழை யில்லாமைக்குக்காரணம்யாதென்றுவினவ கிரகங்களெல்லாம் சூரியனையுற்று நோக்கியிருத்தலால் ஓர்வருடம் மழைபெய்யாதென்று சொல்லினர் அதைக்கேட்டபாண்டியன்பிள்ளைகளுற்ற நோயைக்கண்டு தாய்கலங்குவதுபோல உயிர்களுற்ற நோயினால்வருந்தி சந்திரசூடனாகியசோமசுந்தரக்கடவுளிடத்துச்சென்றுவணங்கி இவ்வுலகம்இவ்வாறுவருந்துகின்றதே இதற்கென்னசெய்வேனென்றுமிகவுமிரக்கமுற்றுக் கண்ணீர்ததும்பநின்று இரந்துவேண்டஅதற்குக்காளகண்டராகிய சுவாமிகாலத்தின்சமயங்களைநோக்கி இரக்கமில்லாதவர்போல ஒன்றுஞ்சொல்லாமலிருக்கப்பாண்டியன் அளவில்லாத துன்பக்கடலிலே வீழ்ந்து அரண்மனையிற்சென்றான். அப்பொழுதுசூரியன் அரக்கரதுபோர்க் கடலைக்கடந்துமேற் கடலில்வீழ்ந்தான். அப்பொழுது பாண்டியன்தன் குடையின்கீழ் தங்கிய வுயிர்களது பசிவருத்தமெல்லாம் தன்மனதிற் குடியாக விருத்தலால் முகம்வாடி நீங்குதற்கரிய துன்பத்தின்மூழ்கிப்பூமியின்கண் துயின்றனன் அக்காலத்தில் வெள்ளியம்பலத்தையுடைய பெருமான்சித்தவேடராய்ப்பாண்டியன் கனவில்வந்து வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதத்தையுடைய அரசனேஇப்பொழுது மழைகிடையாது. அதனைவேண்டித் துன்பப்படாதே.மலைகளுக்கெல்லாம் அரசாயுள்ளமேருமலையினிடத்து ஒருகுகையில் அழிவில்லாததும் அளவில்லாததுமாகிய ஒருசேமவைப்புஇருக்கின்றது. நீயாங்குச்சென்று அம்மேருவினது செருக்கடங்க உன்கைச்செண்டினாற் புடைத்துஉன்னாணைக்குள்ளாக்கி அப்பொன்னறையை மூடியபாறையைவிலக்கி நீவேண்டுமளவுந் தோண்டியெடுத்துக்கொண்டு அப்பாறையைமீண்டுமடைத்து நின்குறியிட்டுவரக்கடவாயென்று சித்தமூர்த்தியானவர்கூற, பாண்டியன் விழித்துக்கொண்டு சூரியனுதயமாகுமுன்னர் காலைக்

க

டன்களெல்லாமுடித்து அங்கயற்கண்ணியின்கணவனை வலம்வந்துகடல்போன்ற சேனைகள் புடைசூழக் கோபுரவாயிலைக்கடந்துகீழ்த்திசைநோக்கிப்பலவாத்தியங்கள் முழங்கச்சென்று வெண்கவரிதுள்ள நான்மறையோராசீர்வாதஞ்சொல்ல நாவலரேத்தப்பார்கிழிய திண்ணிய தேரைப்பாகர்நடாத்தவூர்ந்து பவளக்காற்பிச்சமும்பொற்காலையுடைய பலமணிக்கோவைகள் தொங்குகின்றகுடைகளும் தாளக்காலையுடைய பதாகைக்காடும் யானைகளும்குதிரைகளும்பூமிதேவியின்சரீரம்துவள தேர்க்கூட்டங்களும் காலாள்களும் சூழ்ந்துவர புலிக்கொடியும் விற்கொடியும்சூழ்ந்துவரகயற்கொடியானது யானையின் மீதுதோன்றிப்பெரிய ஆகாயத்தினதுவயிற்றைக்கிழிக்க தென்கடலானது வடபுலத்தை நோக்கிச்செல்வதுபோலபாண்டியனதுசேனைக்கடல்தண்டமிழையுடையகன்னிநாட்டைக்கடந்து காட்டுவழியைக்கொண்டுசென்றுசோழராஜன்எதிர்கொண்டுசெய்யு முபசாரத்தையேற்றுப்புனனாட்டைக்கடந்து அதன்பின்புதண்டகநாட்டைக்கடந்துதெலுங்கநாடகன்று தாழைவேலியினையுடைய கருநாடகநாட்டைக்கடந்துகாடும்மலையும்நதிகளுங்கடந்துமாளவதேசத்தைச்சேர்ந்து அங்குநின்றெழுந்து நெருப்புமயமான பாலைநிலவழியாகப்போய் விராடதேசத்தையடைந்து அநேகங்காடுகளும் மலைகளுந்தாண்டி மத்தியதேயத்தைச்சார்ந்து அந்தப்பெரியநாட்டைநீங்கிச்சிவனதுசடையினின்று மிறங்கித்தீர்த்தமாகிய கங்காநதியாற்சூழப்பட்டஸ்ரீகாசிநகரத்தை யடைந்துகங்கா நதியைக்கடந்துகன்னெறியாகியமார்க்கமாக அநேககாவதஞ்சென்றபின்னர் சிங்கங்களும் யானைகளும் யாளிகளும் வழங்குதலால் மனிதர்வழக்கமில்லாத விடங்களைக்கடந்து ஆயிரம்யோசனையளவுள்ள காடுபொருந்தியகுமரிகண்டத்தைக்கடந்து அதுபோலஎட்டுத்தடங்கெழுகண்டங்கொண்டபாரதவருடங்கடந்து யாவையுமீன்றாடன்னையீன்ற இமையபர்வதத்தைக்கடந்துபோகமிகுந்தகிம்புருடகண்டஞ்சேர்ந்து அதைவிட்டுஏமகிரியை யடைந்து அதுபின்போகச்சென்று அதன்பின்காணப்படுகின்ற அரிவருடத்தையடைந்து அதையுங்கடந்துஅப்பாற்சென்றுநிடதமலையைக்கடந்து சம்புநாவலாகிய பொற்றருவுமிழாநின்றதேனாறுசெல்கின்ற இளாவிரதகண்டத்தை யடைந்து திரிபுரத்தைஒருமிக்க அழித்தநாளில் வளைந்துவில்லாகநின்றமகமேருவைப் பாண்டியன்கண்டு தனதுசேனைகளையெல்லாம் அதன்புறத்தில்நிறுத்திச்சென்றுதென்பக்கத்தில் நாவலின்கனியின்சாறு வலமாகத்தழுவியோடுகின்ற பன்னிரண்டுமாற்றுப் பொன்மய மாய்நிற்கும் பசியபுனங்களையும் காடுகளையும் நோக்கிச்சுற்றிக்கொண்டு தென்பாகத்தில்வந்துசேர்ந்து அம்மலையரசனைப்பார்த்துமலைகளுக்கரசே எந்தையின் கையிலுள்ள வில்லேஉலகத்துக்காதாரமே அளவற்ற ஆகாயத்திலூறுகின்ற சூரியசந்திரரும் நவக்கிரகங்களும் நக்ஷத்திரங்களும்தழுவிச்சூழுகின்றதெய்வதவரையேமேலானதேவர்களுக்காலயமே என்றுபாண்டியன் அழைத்தலும்மலையரசன்வருதல் தாமதிக்கஅப்பொழுதுபாண்டியன்நாணி தன்கோபமும் மேருவின் செருக்குமாற ஆகாயத்தை யளாவியஅதனது சிகரத்தில்செண்டினா லடித்து நின்றான்.

அவ்வாறு அடிக்கஅசைவற்ற மேருவானது அசைந்து பொற்பந்துபோல் துடித்தது. சிகரபந்திகளும் தேவர்கள்வசிக்கின்றமாடப்பந்திகளும் வெடித்தன. பானுமண்டலம்பிளந்துதூளாகிப்பூமியில்தெறித்தாற்போல்பலமணிகளுதிர்ந்தன. அன்றியும்பக்கத்திலுள்ள மலைகளெட்டும் புறத்திற்றழுவிக் கிடக்கும் செம்பொன்னடைகல்ஓர்நான்கும் நான்குகிடங்கரும்மலர்ந்து விசாலமான நான்குமலர்ச்சோலைகளும் நான்கு விருக்ஷங்களும்சலித்தன. யசமானன்துன்பப்பட்டால் அவனையடுத்தவர்க்குச் சந்தோஷமுண்டோ. பாண்டியனடித்த பின்பு மேருவாகியதேவன்தன்பக்கத்திலுள்ள மலைகளெட்டென்றுசொல்லப் படைத்தவெண்டோளும் நான்குமுடியும்மேலேபொருந்திய வெள்ளியபிரகாசத்தையுடைய ஒப்பற்றகுடையும்பெற்ற வுருவத்துடனேஎழுந்துநாணி வந்தனைமிகுந்த கிருபையையுடைய பாண்டியன்கோபந்தணிந்து பார்த்துஇவ்வளவுநேரந் தாமதித்ததற்குக் காரணமெனனென, அதற்குமேருவாகிய தெய்வம்ஞானத்தையுடைய நம்பி? நீ கேட்பாயாக, அங்கயற்கண்ணியோடுபாம்பாபரணத்தையுடைய பரமசிவத்தை இந்த வுருவத்தைக்கொண்டு நாடோறுஞ் சென்றுசென்றுவழிபடுகின்ற நியமம்பூண்டேன்-இன்றையதினம்ஐயனே ஏந்திழையொருத்தியின் காமமாகியகடலில்மோகமாகியசுழியிலகப்பட்டு வெள்ளிமன்றுளாடிய பொற்பாதத்தைவழிபடுதல்மறந்து தாமதித்துநின்றேன் அனையதீங்கினிமித்தத்தால் அடியும்பட்டேன் திருவடிபூசித்தலிற்றவறிய குற்றத்தைநீக்கினாய் இதற்குக்கைம்மாறுஎன்னாற்செய்யத்தக்கதுமுண்டோ. அதுநிற்கமணம்பொருந்தியபருத்தமலைபோன்ற மார்பையுடையவனே ? நீவந்தகாரியம்யாது, சொல்லுவாயென்று கேட்கப் பாண்டியராசன்திரவியம்வேண்டி வந்தனனென்றான். ஐயனேஉன்னுடையதேசத்தோர்க்கேற்கஉரைக்கப்படுமாற்றதாகிய பொன்னைப்போலும் விளங்காநின்ற தித்திப்பாகியமாமரத்தினிழலிலே புதைபட்டுக்கிடக்கின்றது செம்பொன் என்று மேருவாகியதெய்வம் தன்கையாற் சுட்டிக்காட்டியது.

அப்பொழுதுபாண்டியன் பொன்னறைக்குச்சமீபத்திற்சென்று அதனைமூடிய பாறையைநீக்கித்தனக்கு வேண்டியவளவு செம்பொன்எடுத்துக்கொண்டு அறையைமூடிப்பின்னும் அதிலுள்ளபொன் தன்னதாகத்தன் முத்திரையிட்டு மீண்டு தன்னுடையசேனைகளோடு தென்றிசைநோக்கிப் பாகன் தேரைச்செலுத்தப் பொன்னாகவிளங்குமலையும் போகபூமியும்மற்றவைகளையுங்கடந்து நன்மையைக்கொண்ட மனிதர்களிருக்கு நிலத்தில் வந்தகாலத்தில் மாத்திமரும் விராடரும் மாளவரும்தெலுங்கரும்ஆகிய அரசர்களும் மற்றவர்களும் தங்கள்தங்கள் பட்டணங்கடோறும் வரவு நோக்கித்தங்கள்சதுரங்கசேனையோடுஞ்சென் றுபசாரஞ்செய்யப்பெற்றுக் கன்னித்தண்டமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தான். சேர்ந்து பொன்னாற்செய்த மதிலாற்சூழப்பட்ட செம்பொன்மயமான காவலையுடைய நகரத்திற்குச் சமீபனாகி கோபுரத்தைக் கண்டுவணங்கத் தேரினின் றுமிறங்கி அஷ்டாங்கபஞ்சாங்கங்கள் பொருந்த வணங்கியெழுந்து மதுரையைச்சார்ந்தான். சேர்ந்தவுடனே அறத்துறையந்தணாளரும் துறந்தவர்களும் பரமசிவன்றாளைப்பற்றி மற்றவைகளை மறந்த சைவபூதியரும் பரமனது கோயில்திறத்தின் வழிநிற்கும் தொண்டர்களும் திரண்டுவெந்தெதிர்கொள்ளமுத்தினிறத்தினதாகிய வையைநதியை நீத்து நெடிய மதிலையுடைய வாயிலையடைந்துள்ளேசென்று வாசனைபொருந்திய அளகத்தையுடைய மாதர்கள் குங்குமம் பனிப்பச்சிந்திய மங்கலத்தையுடைய மறுகில் சென்றுவேதங்கள்சூழ்ந்திருக்கின்ற ஆலயத்துளடைந்துதங்கணாயகனைப்பிரதக்ஷணம் வந்து வணங்கியெழுந்து துதித்துவந்து திங்களுருகின்ற சிகரத்தை யுடைய செல்வத்திருமணிக்கோயிலையடைந்தான். அடைந்து பொன்மலைக்கடவுளீந்தபுண்ணியநிதியைநல்லமலைக்கொப்பாகக் குவித்துப் பலகுடிகளுக்கும்கொடுத்து அக்குடிகளைப் பாதுகாத்துப்பொதியமலைக்குரிய அகத்தியன் தெய்வம் பிதுர்க்கள் ஒக்கல் விருந்து இவர்களைக்காத்துத்தருக்கினோடிருக்குநாளில் பஞ்சகிர்த்தியங்களையும் நடத்து மீசனுடையஆஞ்ஞையால்மாறுபட்டகிரகங்களும் ஒழுங்காகச்செல்ல, பாண்டியனாடெங்கும் மழைபெய்து மிகுந்தவளத்தைத்தர யாவரும் பிழைத்தலையுடையவராகி தழைத்திருந்தனர். உலகத்தை யிம்முறையாகப்புரந்தளித்து ஆரம்பூண்டபாண்டியன் தன்றிருமகனுக்குஏழுலகமுமறியவீரபாண்டியனென் றணிமுடிகவித்துத்தனதரசையளித்து நவநிரதிசய பூரணவின்பஞானக்கண்ணையருளியமதுரைச்சிவனடிநிழலிற் பிரிவறப் பழையதேசொடு நிறைந்துவீற்றிருந்தனன்.

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம்-முற்றிற்று.

பதினாறுவது

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலம்பொருதடந்தோளுக்கிரச்செழிய னுயரியமேருமால்வரையைப்
பொலம்புரிசெண்டாற்புடைத்துவைப்பெடுத்துப்போந்தருளடைந்தவாபுகன்றும்
வலம்படுதிணிதோள்வீரபாண்டியன்கோல்வழங்குநாண்மதுரையெம்பெருமான்
புலம்பொருமுநிவர்தேறநால்வேதப்பொருளுணர்த்தியதிறம்புகல்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

திரண்டகல்லைப்போலும் பெரியபுயத்தையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியன் உயர்ந்த மகமேருமலையைப் பொன்னாலாகிய செண்டாலடித்து நிதியையெடுத்து அங்குநின்றும் மீண்டு சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவருளைப்பெற்ற திருவிளையாடலைச்சொன்னோம். இனி வெற்றிபொருந்திய திண்ணியதோள்களையுடைய வீரபாண்டியன் செங்கோல்செலுத்துங் காலையில் மதுராபுரியிலெழுந்தருளியசோமசுந்தரக்கடவுள் பஞ்சேந்திரியங்களையும்வென்ற கண்ணுவர்முதலியமுனிவர்கள்தெளிய நான்குவேதங்களின் உண்மைப்பொருளையுணர்த்தியதிருவிளையாடலைச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

பிரிதிவிமுதலிய ஐந்து பெரியபூதங்களும் தத்தம் நிலைதிரிந்து பதினான்காகவடுக்கிய வுலகொடும் அயன் மால் உம்பர்களது மேலானபதவிகளும் உதித்தபடியே ஒடுங்கும்படியான ஊழிக்காலமுண்டாகச்செவ்வியபொருளைச்சொல்லுகின்ற வேதங்களு மவ்வாறொடுங்கின போது சூரியனுக்கு முன்பு மலராநின்றதாமரைபோல் பரமசிவனது திருமுன் உலகம்மலர்ந்தது. அப்பொழுது முன்போலப்பின்னு முத்தொழில்நடத்தபராபரன்றிருவுளங்கொண்டு போர்செய்தற்குக்காரணமான சக்கராயுதத்தையுடைய திருமாலைத்தர அவரதுநாபிக்கமலத்தில் வண்டுபோற் பிரமனுதித்து மூவுலகத்தையும் வரன்முறையாகச் சிருட்டித்தகாலத்தில் விஷத்தையுண்டு தன்னைத்துதித்த வானவர்க்கு உயிர்கொடுத்த பரமசிவத்தினது திருவாக்கினின்றும்பிரணவமுதித்தது. அதினின்றும் வேதம்பிறந்தன. அக்காலத்தில் நைமிசாரணியத்தில்வசிக்கின்ற அருணிறைந்த முனிவர்களும் கண்ணுவர் கருக்கர் முதலிய மஹரிஷிகளுங்கூடி அவ்வேதங்களின்பொருணிலைதெரியாது உள்ளமுமுகமும்புலர்ந்தவராகியிருக்கஅப்போது இருண்டமும்மலவலியைவென்றவராகியஅரபத்தனென்னும்ஒருமஹரிஷிவந்தார்.

அப்படிக்குவந்த மஹரிஷியை அங்கிருந்தமஹரிஷிகள் எதிர்கொண்டுவணங்கிவேறேயாசனங்கொடுத்து உபசரித்தகாலையில் அம்மறையவர் முநிவர்களைநோக்கி நீங்கள் பந்தவேதனையும்விருப்பும்வெறுப்புநீங்கியபண்பினையுடையவராயினீர் அப்படிப்பட்டநீங்கள்மனம்வேறுபட்டு முகம்வாடியிருக்குஞ் செய்தியாதென அதற்கம்முனிவர் மயக்கத்திற்குக்காரணமாகிய மாயையைநீங்கினவனாகிய பரமசிவன்சொல்லிய வேதங்களைப்பயின்று அவற்றின்பொருளைச் சொல்லுகின்ற ஆசாரியன் இன்றி இருளுண்டாகிய மநத்தையுடையேமாக விருக்கின்றேம், ஐயனே? இதற்கென்ன வுபாயமெனக்கேட்ட முநிவரைநோக்கித்தெளிந்த மனத்தையுடைய அரபத்தனென்னு மஹரிஷியானவர் அவ்வேதங்களைச்சொல்லிய சிவபரஞ்சுடரே அருளுருவங்கொண்டு அவற்றின் பொருளையு முணர்த்துமன்றி வேறேயென்ன வுபாயமிருக்கின்றது சொல்லுங்களென்றுசொல்லிச் செய்ததவத்தால் யாதானும் பொருள்கிட்டுமேயன்றி வேறில்லை அத்தவமும் புண்ணியதலத்திற் செய்தாலன்றி சித்தியாகாது. அப்புண்ணியதலத்தினும்பரிசுத்தத்தையுடைய சிவதலத்தினில் இயற்றில் பயனைத்தரும் அச்சிவதலங்களிலும் அதிக புண்ணியதலத்திற்செய்யில் செய்கின்றதவம் உடனேபயனைத்தரும்.

அந்தத் தகுதியானதலம் யாதெனில் உலகமும் அகிலமுந் தன்னுடம்பான வித்தகன் சென்னிப் பன்னிருவிரலின்மேல் விளங்கியதலம் அது ஜீவன்முத்தராய் அளவற்ற வானவர்கள்முநிவர்கள்முயன்று மாதவப்பயனடைந்து மநதிலுள்ளமாசகன்றுவசித்தற்கிடமாமென்று அறநூல்சொல்லிய மதுரையென்னுநகரில் தெளிந்தஆகாயத்தினின்று மிறங்கிய ஒப்பற்றஇந்திரவிமானத்திலெழுந்தருளிய பரமசிவத்தினருகில்தென்பக்கத்தில் முளைத்திருக்கின்ற பருத்தவடியினையுடைய கல்லாலவிருக்ஷத்தினின்று நீங்காத முழுமுதலாகிய சிவத்தைவழிபடுகின்ற துறவோர்க்குக்கருணை முகமலர்ந்து அருங்கலையனைத்தையும் தெளிவித்து விளங்காநின்ற அக்கடவுளே உங்கட்குத் தான்சொன்ன வேதத்தின்பொருளையுணர்த்தும் ஆதலால் அந்நகரத்தில் அக்கடவுளின் றிருமுன்பு அரியதவமாகிய விரதங்களைச்செய்யுங்களென அக்கடவுளினது அருளைப்போல் வந்த அம்மாதவன்பின் பரிசுத்தத்தையுடைய பெருமைபொருந்திய அம்முனிவர்களும் அங்கயற்கண்ணி பங்கனாகியசோமசுந்தரக்கடவுள் வீற்றிருக்கின்ற மதுரைப்பதியிற்சென்று ஆலயத்துட்புகுந்து பொற்றாமரையில் மூழ்கி கரைகடந்துள்ளங்கடந்த அன்புதங்களைத்தள்ள விரைவிற்சென்று எட்டுவெள்ளையானையினது பிடரின்மேல்இருந்ததாகிய மேருமலைக்கொப்பான விமானத்தின்மேல் காணப்படுகின்றகடவுளைக்கண்களாற்கண்டுபேரின்பமாகிய சமுத்திரத்திலும் பூமியின்மீதும்விழுந்து எழுந்து கைகளைத் தலையின்மீதுகூப்பிக்கரசரணங்கள் கம்பித்துக்கண்களினின்றும் அருவிநீர்பெருக வதின்மூழ்கி வாய்குழறி பிரமனும்மாலும் இன்னமுந்தேருத காளகண்டத்தையுடைய வெள்ளியம்பலத்தில் திருநடனஞ்செய்கின்ற தேவநாயகனே தேவர்கள் பிழைக்கும்பொருட்டு விடத்தையுண்டு அமுதத்தையவர்க்கருளியஉத்தமனே போற்றியென்றேத்தி வேதத்தின் பொருளறியா துள்ள மயக்கமடைந்து வாடுகின்றவெமக்கு நீயே அந்தநிறை பொருளாகி நின்றனை அதற்கு நீயல்லாற் பொருள்வேறுயாது என்று இறைவனையும் இறைவன் பங்கிலிருக்கின்ற இறைவியையும் அம்முறையாகவேத்தி முறையாக வலஞ்செய்து கல்லாலினீழலிலமர்ந்த மூர்த்திமுன் முநிவர்கள்வந்து குளிர்ந்தபளிங்கையொத்த திருமேனியும் பளிங்கு மலையிற்பதித்த பவளத்தையொத்த திருவடியும் சிவந்தமலர்போன்றவாயும் முக்கண்ணும் தாமரைமலர்போன்ற நான்குதிருக்கரங்களும்வேதபுத்தகமும் அமுதகும்பமும் உருத்திராக்ஷவடமும்மெய்ஞ்ஞானபோதமுத்திரையும் தரித்திருக்கின்ற ஞானபோதன்முன் வணங்கியெழுந்துதுதித்து வடநிழலமர்ந்த மறைமுதல்வ

னது ஞானத்தைத்தருகின்ற மநுவெழுத்தாகியஇருபத்திரண்டும் திடமாக அரபத்தனுல்தெளிந்து கார்த்திகைமாதமுதல் மார்கழிமாதம்வரையில் தருப்பணம் ஓமம் பார்ப்பனவுண்டி இவைகளை முப்போதுஞ்செய்து அடைவாகவுண்டு நோற்குமாதவர்முன் கல்லாலினீழலில் மோனவடிவாகிய முதற்குரவன் குற்றமில்லாத முப்பத்திரண்டவயவ விலக்கணத்தோடு பதினறுவயதானகாளைப்பருவத்தையுடைய மறையோனுகி நீண்டதிரிபுண்டரம் நெற்றியிலுள்ள அக்கினிக்கண்ணை மறைக்கக்காணுகின்ற நகையினையுடைய கண்டிகைசூழ்ந்து தொங்குகின்ற காதில்அணிந்த குண்டலம் கௌவப்பட்டுப் பொன்னும் பலமணிகளாலுமியற்றிய ஆபரணங்கள் ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற உதயசூரியனைக்கண்டு நகைத்து இருளையோட்ட உத்தரியமாகிய வெண்பட்டு வலப்புறத்திலொதுங்க வெண்மையாகிய முப்புரிநூலினோடு முத்தமிடையிலேயிட்டுக் கோவைசெய்தஉருத்திராக்ஷமணிவடம் வீசுகின்ற வொளியால் அடியார்களைமறைத்த மலபந்தமாகிய விருளையோட்டக் கண்டிகையணிந்த இருகரங்களும் இரண்டுதோளிலும் தரித்த மாலையானது விடத்தையுடைய வொளிபொருந்தியஅரவாபரணத்தைப்பழிக்க வெள்ளிய வஸ்திரத்தாலாகிய கோவணமடித்துக்கட்டியதண்டில் அரியபட்டிகை சுற்றப்பட்டு ஒளிமிக வண்டுகள் பண்ணைப்பாடுவனபோல் பாதமாகிய மலரின்மீது அசையாநின்ற சிலம்புகள்சத்திக்க அடியார்களுடைய உள்ளத்திலுள்ள மாசாகிய விருளைக்கெடுத்து அவர்கள் முடியில்சூட்டப்படுகின்ற தாமரைபோன்ற அடியின்புறத்தில் வெற்றிபொருந்திய வீரகண்டாமணி யொலிக்க,குற்றமற்றபவுத்திரம்வலதுகையிற்பிரகாசிக்க,ஞானநூலையெழுதியபுத்தகம் இடக்கையிலிருந்து அழகுசெய்ய ஓதியுணராமலறிந்து ஒலமிடுகின்ற வேதம் பாதுகைகளாகி இரண்டு பாதங்களாகிய மலர்களைத்தாங்க,தேனையுடைய தாமரைக்குள் சத்தியாநின்ற வண்டுகளின் ஒலிபோல நாவுமிதழும் புடைபெயர்ந்து துள்ளஎழாநின்ற வேதவொலிஅடியார்களுடையதிருச்செவிகளாகிய வழியேசென்று உள்ளமாகியவயலிலேபுகுந்து உவகையாகிய பயிரைவளர்க்க குளிர்ச்சிபொருந்திய முத்தையொத்த பற்களையுடைய திருவாய்சிறிதரும்ப, பெரியதவத்தையுடையமுனிவர்கள்காணும்படிவெளியேவந்து நாதமுடிவாகி அளவில்லாதநான்குவேதங்களின் முடிவாகிய ஞானசுவரூபனுய் எங்கும் பூரணமாகநிறைந்திருக்கின்றபுராணன்நின்றனன்.

வட்டமாகிய வெள்ளியசந்திரனைக்கண்டு ஆரவாரிக்கின்ற சமுத்திரத்தைப்போல மாட்சிமைபொருந்தியசிட்டராகியமுனிவர்கள் காளைப்பருவத்தையுடைய ஆசாரியவுருவத்தைநோக்கி நீங்காத சந்தோஷ மேற்கொண்டு எமனைக்கோபித்த தாமரைமலர்போன்றதிருவடியைத்தங்கள் முடிக்குஅழகியமலராகக்கொண்டுசேவித்து அளவற்றகலைகட்கெல்லா முறைவிடமாகி வேதங்களின் விளைபொருளாகின்ற வேதியனேசரணம்என்று துதித்துவணங்கிய அன்புபொருந்திய மநத்தையுடைய முனிவரைத்தேசிகனுகியகடவுள்நோக்கிச்செய்தற்கரிய தவத்தையுடையீர் உங்கள் விருப்பம் யாதென்று கேட்க அவர்கள் வணங்கிஅடியோம் பிழைக்கும்படியாயும் உலகமெல்லாம் காக்கும்படியாயும் அளவில்லாத வரத்தைத்தருகின்றவேதத்திற்குப்பொருளருளிச்செய்யவேண்டுமென்னகொடியபாசங்களைநீக்குகின்றவனுகியஆசாரியன் அம்முனிவரோடு அழிவில்லாத விலிங்கத்தின்முன்போய் வேதத்தின் பொருளைச் சொல்லத்தொடங்கி முனிவர்களே!நீங்கள்கேளுங்கள்,மிகுதியானஅரியவேதப்பொருள்களெல்லாம்இரகசியமாகும்இந்தவேதப்பொருளை யறிதலே கெடாத போகப்பயனுக்கும் வருத்துகின்ற பாசமாகியபந்தத்தை நீக்குகின்ற வீட்டின்பயனுக்குங்கருவியாகும். உத்தமமாகியசயம்புலிங்கங்களுக்குள் உத்தமமான தகுதியை யுடையதாகி மேலாகிய தத்துவமாகும் இந்தச்சுந்தரசயம்புலிங்கமானது,அழிவில்லாததாய் வேதங்களுக்கெல்லா நிதானமான பொருளையுடையதாய் உண்மையானதாய் பரிசுத்தமாயிரண்டற்றதாகிய சுயம்பிரகாசமாகும். அன்றியும் சாஸ்திரங்களைக் கற்றுணர்ந்த நல்லோர் நிறைபராபரமென்றும் விஞ்ஞாநமென்று நிராமயமென்றும் நூல்களாற்சொல்லப்படுகின்ற பரப்பிரமமாகும். இந்தப் பிரமத்தினுருவமே ஏகமாகும். வேதமானது இதனதுபொருளாகும். இந்தச் சுந்தரவடிவாய் இவ்விடத்துறைகின்ற சிவலிங்கமொன்றேயென்பார். ஆகையால் வேதமுமொன்றே அரியவவ்வேதப்பொருளுமொன்றே ஆனுல்சாகையால் அதுஅநந்தமாகித் தழைத்தன அச்சாகையெல்லாம் உவகையால் இவனையே துதிக்கும் உலக சிருட்டியாதிதொழில்நடத்தற்காக இந்தஏகனுகியபரப்பிரமத்தின் ஆஞ்ஞையால் பிரமன் முதலிய மூன்றுமூர்த்தியாகவிருந்தது. அது பிரமனுகி மூன்றுலோகத்தையும்படைத்துத்திருமாலாகி அவற்றையலைவில்லாமல்நிலைபெறச்செய்து முக்கணதியாகி அவற்றையழித்துஅம்மூவருக்குந்தலைவனுகிமேலான ஆகாசசரீரியாய் முதலு மீறுமின்றி அழிவில்லாதசோதியாகிய இந்தச் சுந்தரவிலிங்கத்திநின்றும் முதலில்ஆத்மதத்துவமானபிரமன்பாகமும் நடுவில்விச்சாதத்துவமான விண்டுவின்பாகமும் முடிவில் சிவதத்துவமானஉருத்திரன்பாகமும்உதிக்கும்பேதப்பட்ட இம்மூ

ன்றில் அளவில்லாத தத்துவங்களெல்லாம் உதிக்கும் இம்மூன்றினும்முறையாகச் சொல்லுதற்கரிய அகாரமும் உகாரமும்மகாரமும் ஆகியபிரணவம் உதித்திடும்.இப்படிக்கு விந்துநாதத்தோடு உதிக்காநின்ற விசாலமாகிய பிரணவத்தினின்றும்மூன்றுபேதமாகியபதத்தால்காயத்திரிபிறக்கும். இந்தக்காயத்திரிஇரண்டுபேதமாகும். அந்தப்பேதம்யாதெனில்சமட்டிவியட்டியென்றுஇரண்டாம். இவ்விரண்டும்இச்சித்தவைக்கெல்லாம்காரணமாகும். இத்தன்மையவாகியஇவையிரண்டும்இவனுடைய அருள்வலியால்நான்குவேதங்களையுமீன்றன.அந்தநான்கும் பின்னிவனதுஅருளினால் அளவில்லாதனவாயின. பிரணவமாதி மந்திரங்களும் அவ்வாருண்டாயின. அப்பிரணவமந்திரத்தினின்றும் அகாரமுதலிய அக்கரங்களுமுதித்தன. சொன்ன அவ்வக்கரத்தினின்றும் சிவாகமநூலாகிய இருபத்தெட்டாகமங்களும் இந்தச்சிவலிங்கத்தின் நடுமுகமாகிய ஈசானிய முகத்தினின்றும்உதித்தன.கீழ்த்திசைமுகத்தில்இருக்குவேதமானது இருபத்தொரு கிளையாகத்தோன்றிற்று. தென்பால் முகத்தினின்றும் இரண்டாம் வேதமாகிய தைத்திரியமானது நூறுகிளையோடு மெழுந்தது. கீழ்த்திசை முகத்தின் சாமவேதமானது ஆயிரமுகத்தாலுதித்தது வடதிசைமுகத்தில் நான்காமறையாகிய அதர்வணமானது ஒன்பதுருவோடுதோன்றிநடந்தது.அரியவேதநால்வகையாதலால் வருணங்களும் ஆச்சிரமங்களும்நான்குவகையாம்.அவ்வேதத்தின்றகைமையால் தருமகாண்டமும்யாகாதிகருமகாண்டமும் தோன்றின. அந்தமறையும் கருமநூலென்றும் ஞானநூலென்றும் இரண்டுவகையாம். கருமநூலானது இவனது அருச்சனைக்கு வேண்டிய காரியங்களையுணர்த்தும். ஞானநூலானது இவனதுருவில்லாவுருவத்தை யுணர்த்தும். மரத்தினது வேருண்டநீரால் சினைதளிர்த்தாற்போல இம்முழுமுதலாகிய பரமசிவத்துக்கு உண்பிக்கின்ற அமுது இவனுருவமாகியதேவர்களுக்கும் பிறருக்குந்திருத்தியாகும். பரமனாகிய இவனதுமுகத்தில் நித்தியநைமித்திகம் பிராயச்சித்தம் ஆகிய முத்தொழில்களுக்கும் உலகத்தார்விரும்பிய போகத்தையும் கதியையும்பெறும்படி இயற்றுகின்ற சிவார்ச்சனையாகிய வினைக்கும் காரணமாகவிருக்கின்றது. இச்சிவலிங்கம் வேதம்பலமுகங்களைக்கொண்டு அலறி வாயிளைத்துமயங்க வேறுபட்ட அகண்டபூரணமாய்நிறைந்திருக்கின்ற பரப்பிரமமாகும். இச்சிவலிங்கத்தை நல்லகருமநெறிவழாதுசெய்கின்ற பூசைமுறையினும் ஞானநெறியால் இப்பொருளை அருளினால் முயக்கறமுயங்கும் அறிவினும் தெளியத்தக்கது. உங்களுக்கு நாமுரைத்த அரியவேதப்பொருள் பிறராலறிதற்கரிதாகும். கருமத்தால்ஞானமுண்டாகும். அக்கருமத்தைச் சித்தசுத்திதரும். அதனாலே நீங்கியிருந்த சித்தசுத்தியைத்தருமநல்கும். அரிய அத்தருமத்தாலே சாந்தியுண்டாகும். மாட்சிமைபொருந்திய அச்சாந்தியாலே அட்டாங்கயோகம்பிறக்கும். கிரியையாலும் ஞானத்தினாலும் சிவபக்தி, சிவபூசை, சிவதரிசனம், சிவலிங்கதாபனம்செய்தல், பரமசிவனுக்குரிய அடியவர்பூசை, உருத்திரசின்னத்தைத்தாங்குதல், அரியதேசிகனிடத்துப்பக்தி இவைமுதலியயாவுந்தெரியலாகும். இம்மறைவழியால்வந்த மதங்களுக்கெல்லாம்வேதம்பிரமாணமாகும். அதன்வழியாகச்சென்றுசொல்லாநின்ற தருமசாஸ்திரங்களெல்லாம் அவைகளுக்கு அநுகுணமாகும். இத்தன்மையாகிய முறையினால் ஸ்மார்த்தமென்றுசொல்லப்படுவது. அந்தஸ்மார்த்தஞ்சேர்ந்த துறைகள் வைதிகமென்றுசொல்லப்படும். இந்தச் சுத்தமார்க்கத்தையே மேலாகச்சொல்லுவது.தெளிவைப்பெறுகின்றபோகத்திற்கும் வீட்டிற்குங்காரணமாகிச் சிவமயமாகின்ற வேதப்பொருளை மயக்கமறவுங்களுக்குச்சொன்னேம். இந்தப்பொருளுக்குமேல் வேறுபொருளில்லை. இப்பொழுது நாம் உமக்குச்சொல்லிய இந்தப் பொருள்களெல்லாம் மயக்கமறத்தெளியக்கடவீர்களென்று பக்திவழி தவறுதமாதவரது முதுகைக்கிருபையோடு தன்கையாற்றடவிக் கிருபைமுதிர்ந்துவந்தாற்போல் வந்த தேசிகனானவன் இலிங்கத்துட்புகுந்து மறைந்தனன்.

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம் – முற்றிற்று.

பதினேழாவது

மாணிக்கம்விற்றபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சுகந்தவார்பொழின்மதுரையெம்பிரான்றனதுணைத்தா
ளுகந்தவாவறுகண்ணுவமுனிமுதலோது
மகந்தவாதபேரன்பருக்கருமறைப்பொருளைப்
பகர்ந்தவாறிதுமாணிக்கம்பகர்ந்தவாபகர்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

நல்லவாசனைபொருந்திய சோலைசூழ்ந்த மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் இரண்டுதிருவடிகளையும்விரும்பி ஆசையொழிந்த கண்ணுவர்முதலாகியபேயன்பினையுடையமுனிவர்களுக்கு அரியவேதத்தின்பொருளையுணர்த்திய திருவிளையாடலிதுவாகும். இனி மாணிக்கம்விற்றதிருவிளையாடலைச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

அக்காலத்தில் வீரபாண்டியனுக்கு போகஸ்திரீகள் பெற்றபிள்ளைகள் மன்மதனைப்போலவும் நெல்லுப்பயிருக்குக்களைபோலவும் வளர்ந்தார்கள். இப்படியிவர்கள்வளரப் பின்னும் வீரபாண்டியன் பட்டத்துக்குத்தகுந்த பிள்ளைவேண்டுமென்று தானும் தன்குலபத்தினியும் அங்கயற்கண்ணிமணாளனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைக்குறித்து அஷ்டமி, சதுர்த்தசி,சோமவாரமுதலான விரதங்களை அனுஷ்டிக்க அப்போது சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவருளாலே சிறிதுகாலத்துக்குப்பின் அருந்ததிபோலும் கற்புள்ளதேவிவயிற்றிலே ஆலம்வித்தின்முளைபோல உலகமெல்லாம் ஒரு குடைநிழலிலாளும்படி ஒருபுத்திரன்பிறக்க அந்தப்பிள்ளைக்கு மிகுந்த சந்தோஷத்துடனே சாஸ்திரப்படி ஜாதகர்மமுதலானசடங்குகளெல்லாமுடித்து அந்தப்பிள்ளை வளருங்காலத்தில் வீரபாண்டியன்வேட்டையாடப்போய் விதிவசத்தாலே புலியால்கொல்லப்பட்டுச்சுவர்க்கலோகத்தையடையஅந்தச்சமாசாரம் மதுரையிலுள்ள பெண்டுகளெல்லாருங்கேட்டுக் கையால் மார்பிலடித்துக்கொண்டு கொங்கையிலணிந்த சந்தன மழிய கண்களில்முத்துமுத்தாய் நீரொழுகஅழுது பிரலாபிக்கிறசமயத்தில் இறந்த அரசனுடைய போகப்பெண்கள்பெற்ற பிள்ளைகளானவர்கள் இதுதான்சமயமென்று யானைகுதிரைமுதலானஆபரணங்களையும் திரவியங்களையும் ராஜமுடியையும் களவுசெய்து மந்திரிபிரதானிகளுக்குத்தெரியாமல் ஓடி ஒளிந்துபோனார்கள்.

பின்பு வீரபாண்டியன் உத்தரவின்படி நடந்துவந்த மந்திரிமுதலானவர்கள் குலபத்தினிகுமாரனைக்கொண்டு இறந்தஅரசனுக்குச் செய்யவேண்டிய கருமங்களெல்லாமுடித்துப் பின்புஅந்தப்பிள்ளைக்குப் பட்டங்கட்ட எண்ணங்கொண்டு பொக்கிஷசாலையிற்புகுந்து நவரத்தின கிரீடத்தைத்தேடிக்காணாமல் திரவியங்கள்முதலிய சிலபொருள்களையும் காணாமல் திகைத்துவாடிமனோவியாதியால் வருந்திக் கிரீடமுதலிய பொருள்களை மாற்றாராகிய புத்திரர்கள் கொள்ளையடித்துக்கொண்டுபோனார்களென்றுதெரிந்துவேறேகிரீடம்செய்யலாமென்றால் விலை அதிகப்படுமென்றும், உயர்ந்தரத்தினங்கள் கிடைக்காவென்றும், அரசனில்லாமல் கடல்சூழ்ந்தவுலகமெல்லாம் வருந்துமென்றும், இதற்குநாம் என்னசெய்வதென்று மாலோசித்துப்பின்னும் சோமசுந்தரக்கடவுள்செய்கை யெப்படிமுடியுமோ பார்ப்போமென்று மந்திரிகள் அளவில்லாத கவலைகொண்டு மிகவுஞ்சிறியவனான ராஜகுமாரனைக்கூட்டிக்கொண்டு அரண்மனையைவிட்டு மஹாமேருபோன்றகோபுரவாசலுக்குமுன்னேவரும்போது அவர்களுக்கெதிரே சரிகைச்சோமனாகிய கோவணவுடைவிசாலித்து விளங்கவும், பலவிரத்னமூட்டை தோளிற்றொங்கவும், அளவில்லாத விலைபெற்ற தோள்வலையங்கள் பளபளென்றுமின்னவும், முப்புரிநூல் வலம்பட விளங்கவும், இந்திரவில்லைப்போல் நவரத்தினமாலை மார்பில்விளங்கவும், அழகானரத்னகுண்டலங்கள் தோள்மேல்அசைந்தாடவும், வேதங்கள்

மகிழுகின்றபாதங்கள் பூமியிற்படவும், பாண்டியர்களுக்குக்குலதெய்வமாய் அவர்கள் துன்பத்தை நீக்குதற்குச் சௌந்தரபாண்டியனாயரசாண்ட சோமசுந்தரக்கடவுள் ஒரு வர்த்தகவேடங்கொண்டுவந்து எதிரே வருகிறவர்களைக்கண்டு நீங்கள் என்னகாரணத்தினாலே வியாகுலசிந்தையராய் வருகிறீர்களென்று கேட்க அந்தமந்திரிகள்முன்னேநடந்த சங்கதிகளைச்சொல்லக்கேட்டு வர்த்தகராய்வந்தகடவுள் நீங்கள்ஏன் விசனப்படுகிறீர்கள் என்னிடத்தில் ஒன்பதுவகைரத்னங்களுமிருக்கின்றன. அவைகள்பதினாயிரங்கோடி பொன்விலைபெற்றதென்று அவைகளை வகைவகையாய்க்காட்டுதற்குக் கிழக்குமுகமாயிருந்து நீலவஸ்திரத்தைவிரித்து நடுவிலும் கிழக்குமுதல் எட்டுத்திக்கிலும் முத்துமுதலாகிய ரத்னங்களைக் கொட்டி இந்தரத்தினங்கள் வலாசுரனுடைய தேகசின்னங்களென்றுசொல்ல, மந்திரிகள் அந்தவலாசுரனென்பவன்யார்? அவனுடையதேகம் ரத்தினங்களானவிதமெப்படிசொல்லுமென்றுகேட்க, அந்தவலனென்பவன்முன்னாளிலே மூன்றுமூர்த்தியும் தானாகவிளங்குகிற முக்கண்மூர்த்தியாகிய பரமசிவனுடைய பாதகமலங்களைப் பூசைசெய்ததவத்தினாலே கடவுள்பிரசன்னமாய் எழுந்தருளி உனக்குஎன்னவேணுமென்றுகேட்க, அதற்குவலாசுரன் தாழ்ந்துவணங்கி ஸ்வாமி நான்யுத்தத்திலே யாராலும்சாகாதவரமும், அல்லதுவிதிவலியால்நானிறந்தால் எனதுதேகம்பற்றற்றயோகிகளும்விரும்பத்தக்க ரத்தினங்களாகவும், கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அப்படியே கடவுளருள்செய்ய வரம்பெற்ற வலாசுரன் இந்திரனிடத்திற்சென்று சண்டைக்கழைக்க அவனுஞ்சம்மதித்து இருவரும் சண்டைசெய்தபோது இந்திரன்வலனுடனே சண்டைசெய்யமாட்டாமல் தோற்றுஓடிப்போய் இந்தவலன சாவாவரம்பெற்றவனாகையால் நம்மால்எக்காலத்திலும் வெல்லப்படான் இவனை உபாயத்தினாலே வெல்லவேணுமென்று ஆயுதங்களில்லாமல் தேவர்களுடனேகூடிச்சென்று அசுரசிங்கமாகிய வலனைக்கண்டுநடுங்கி அசுரேந்திரா, உன்னுடையஜெயகீர்த்தி எல்லாலோகங்களும் விளங்குகின்றதினாலே உன்னிடத்தில் அதிகசந்தோஷமுண்டாயிற்று. அதனாலே உனக்குவேண்டிய வரத்தைக்கேள் நான் தருகிறேனென்ன வலாசுரன்கேட்டு கைகளைக்கொட்டி மேகத்திடிபோல்நகைத்து இந்திராநல்லவார்த்தைசொன்னாய் எல்லாருஞ்சிரிக்க நீஎன்னை முதுகுகொடுத்தோடச்செய்தஜெயமும் அதனாலுண்டாகிய கீர்த்தியும் உன்பெருமையும் இப்போது நீசெய்தயுத்தத்தில் வெளியாயின. உன்னுடையகீர்த்தி எங்கும் பிரசித்தப்பட்டன. இதைப்போலவே நீ கொடுக்கிறவரமும் நிலைநிற்குமல்லவா? ஆதலால் எனக்குக்கடவுள்கொடுத்த நல்லவரமிருக்கஉன்னிடத்தில் நான்பெறத்தக்கதுமுண்டோ? இனி உனக்குவேண்டிய வரத்தைக்கேள் கொடுக்கிறேன். அப்படி நான்கொடாவிட்டால் உன்னைப்போல் சண்டையில்முதுகிட்டோடின அபகீர்த்தியை அடைவேனென்றான். அப்படிச்சொல்லக்கேட்ட இந்திரன் அசுரேந்திரனாகிய வலனே? பரமசிவனுடைய வெள்ளிமலைச்சார்பில் ஒரு யாகம்செய்யப்போகிறேன் நீஅந்தயாகத்துக்குப்பசுவாய்வரவேண்டுமென்றான். அதுகேட்ட வலாசுரன் முன்னே ததீசிமஹாமுனி உனக்குக்கொடுத்த முதுகெலும்பாகிய வச்சிராயுதத்தினாலே பெற்ற புகழுடம்புபோல் என்னுடம்பெல்லாம் நல்ல ரத்தினங்களாகச் சாகின்ற கொடையினாலும் அழியாதவீரத்தினாலும் புகழுடம்பு இரண்டுண்டாகுமல்லவா? ஆகையால் நீஎனக்குப்பகைவனல்லை நண்பனாய் நீசெய்யும் வேள்வியுணவைத் தேவர்களெல்லாரும் உண்பதினாலே தருமமும் புகழும் எனக்குண்டாக யாகப்பசுவாக வேண்டுமென்கிறாய். அப்படியே யாகப்பசுவானேன், கொடுப்பதேபெருமை, வாங்குதல்சிறுமையல்லவோவென்றுசம்மதித்து வலாசுரன் இந்திரனை முன்னேபோகச்சொல்லிப் பின்புதன்குமாரனுக்குத் தன்அரசாட்சியைக்கொடுத்து வேதசாஸ்திரப்படி யாகப்பசுவாய் இந்திரன்செய்கிற யாகசாலையினிடத்தில்வந்துநின்றான். அதுகண்டு இந்திரன் சொன்னபடிநடக்கவும் கொடுக்கவும் உன்னைப்போல் தாதா உண்டோவென்றுகொண்டாட வலாசுரன் பின்னும் அதிகமானகளிப்புக்கொண்டு மேருமலையுடனே எதிர்த்தவிந்தமலைபோல்உயர்ந்து என்னை வேள்விக்கம்பத்தோடே கட்டுங்களென்று கிட்டிநின்றான் அப்போது அவனைத்தருப்பைக்கயிற்றால் சிலந்திநூலாலே சிங்கத்தைக்கட்டினாற்போல யூபத்திற்கட்டி வாயைமூடி மூச்சடங்கக்கொன்றுமடித்தார்கள். மடிந்த வலனாகியவள்ளல் தேவர்கள்புஷ்பமாரிபொழிய விமானத்தின்மேலேறிப் பிரமலோகஞ்சேர்ந்தான்.

பின்பு இந்திரன் வேதஞ்சொன்னபடியே அந்தப்பசுவினுடைய வபையைஎடுத்துஅக்கினியில்ஆகுதிசெய்து தேவர்களையும் உண்ணச்செய்து யாகத்தைமுடித்தான். அந்தப்பசுவினுடைய இரத்தமெல்லாம் மாணிக்கங்களாகவும், பல்லெல்லாம் முத்துக்களாகவும், மயிரெல்லாம் வைடூரியமாகவும், எலும்பெல்லாம் வயிரமாகவும், பித்தம் பச்சையாகவும், நிணம் கோமேதகமாகவும், தசை பவளமாகவும், கண்கள் நீலமாகவும், கபம்புஷ்பராகமாகவும் இப்படி நவரத்தினங்களுண்டாயின. இந்தஒன்பதுவகை ரத்தினங்களும் சேர்ந்தஇடங்களும்,

நிறங்களும், சாதிகளும், தெய்வங்களும், ஒளிகளும், குற்றங்களும், நன்றாய்ச்சோதித்துத் தேகத்தில் அணிந்து கொள்ளுகிறவர்கள் பெறும் பயனையும் கிரமமாகச்சொல்லக்கேளுங்கள்.

கிரோதாயுகத்தில் மக்கதேசத்திலும் திரோதாயுகத்தில் காளபுரத்திலும் துவாபரயுகத்தில் தும்புரத்திலும் கலியுகத்தில் சிங்களதேசத்திலும் மாணிக்கங்களிருந்தன. அந்தமாணிக்கமென்கிற பதுமராகம் ஒன்பதுவகை நிறம். அவையாவன, தாமரைப்பூ, மாதுளம்பூ, மாதுளவிரை, நெருப்பு, செங்கழுநீர், மின்மினி, நாரத்தம்பழம், விளக்கு, இந்திரகோபம், இந்தநிறங்களைப் பொதுவாகவுடைய மாணிக்கம் பிராமணஜாதி சாதரங்கம், க்ஷத்திரியஜாதி குருவிந்தம், வைசியஜாதி சௌகந்திகம், சூத்திரஜாதி காவாங்கம், என்றுசொல்லப்படும். சாதரங்கத்துக்குநிறம்பத்துவகை அவையாவன. தாமரைப்பூ, கருநெய்தற்பூ, சூரியனொளி, நெருப்பு, மின்மினி, மாதுளம்பூ, மாதுளவிரை, மேகம், விளக்கு, இந்திரகோபம், குருவிந்தத்துக்குநிறம் எட்டுவகை. அவையாவன, குன்றிமணி, முயலிரத்தம், விளாம்பூ, பலாசப்பூ, மஞ்சாடிப்பூ, செவ்வரத்தம்பூ, முள்ளிலவம்பூ, எரி, பொன், சௌகந்திகத்துக்குநிறம் ஆறுவகை அவையாவன இலவம்பூ, குயிலின்கண், அசோகின்றளிர், அவிர்பொன், செம்பஞ்சு, ஐவண்ணப்பூ, காவாங்கத்துக்கு நிறம் நால்வகை. அவையாவன, குரவம்பூ, குசும்பைப்பூ, செங்கல், கொவ்வைக்கனி, இவ்வகை நிறங்களையுடைய பதுமராகத்தைப்பொதுவாகச்சோதிக்குமிடத்தில்கெட்டியாய்மேலே காந்தினால் உத்தமம். கீழே காந்தினால்மத்திமம். சுற்றுப்பக்கத்தில்காந்தினால் அதமம்என்பார்கள். சாதரங்கத்தை அணிந்தவர்கள் வித்தியாதானம், கோதானம், கன்னிகாதானம், அன்னதானம்முதலான நல்லதானங்களைச்செய்தபலனும், அசுவமேதமுதலிய யாகங்கள் செய்தபலனும்பெறுவார்கள். குருவிந்தத்தையணிந்தவர்கள் உலகமுழுதும் ஒருகுடைநிழலிலாண்டு வீரலட்சுமியுடனேகூடிவாழ்வார்கள். சௌகந்திகத்தையணிந்தவர்கள் செல்வம்கீர்த்திகளைப்பெறுவார்கள். காவாங்கத்தையணிந்தவர்கள் வீட்டில்பாலும், மலைபோல்நெற்குவியல்முதலான பலபண்டங்களும், ஐஸ்வரியமிகுதியும் பெற்றுவாழ்வார்கள். இகழத்தக்கக்குற்றங்களெல்லாம் போக்கிக்குணங்களெல்லாங்கொண்டுவிளங்குகின்றபதுமராகத்தை அணிந்தவர்களிடத்தில் முத்துமுதலிய பலரத்தினங்களும்வந்து பெருகும் லட்சுமியும் நல்லசெல்வமும் பாற்கடல்போலேபெருகும். வேறுநிறச்சார்பு, புள்ளி, புள்ளடி, கீற்று, தராசம்என்கிற ஐவகைக்குற்றங்களையும்போக்கி நல்லகுணங்களையுடைய ரத்தினத்தை அணியுமரசன் பகைவரைவென்று விஜயலக்ஷ்மிக்கு நேசனாவான். இன்னும் கொஞ்சதேசத்தையுடையவனானாலும் அவன்குடைநிழலிலொதுங்கிச் சகலபிராணிகளும்வாழும் அவனைப்பாம்பு, துஷ்டமிருகங்கள், பசாசு, பூதம், தாமததெய்வங்கள், தரித்திரம், வியாதி, பாபக்கிரகங்கள் யமவாதைமுதலிய உபத்திரவங்கள் சேராவாம். இன்னமும் கற்றோர்கள் வயிரத்தையும் முத்தையும் பிராமணஜாதியென்றும், பவளத்தையும் மாணிக்கத்தையும் க்ஷத்திரியஜாதியென்றும், புஷ்பராகத்தையும் வைடூரியத்தையும் கோமேதகத்தையும் வைசியஜாதியென்றும், நீலத்தையும் மரகதத்தையும்சூத்திரஜாதியென்றுஞ்சொல்லுவார்கள்.

இன்னும்முத்தையும், வயிரத்தையும், பச்சையையும், சாத்திககுணமென்றும், பவளத்தையும், மாணிக்கத்தையும், கோமேதகத்தையும்இராஜசகுணமென்றும், நீலத்தைத்தாமதகுணமென்றும்சொல்லுவார்கள். இப்படிப்பட்ட ரத்தினங்களை அளந்து கண்டுமதிக்குங் காலமாவன ஞாயிற்றுக்கிழமையில் பதுமராகமும், திங்கட்கிழமையில் முத்தும், செவ்வாயில் பவளமும், புதனில் பச்சையும், வியாழனில் புஷ்பராகமும், வெள்ளியில் வயிரமும், சனியில்நீலமும் மதிக்கவேண்டுமென்பார்கள். ஞாயிற்றில்கோமேதகமும், திங்களில் வைடூரியமும் மதிக்கலாம். இந்தநவரத்தினங்களை விலைமதிக்கிறவர்கள் உள்ளும்புறம்பும் பரிசுத்தராய் நல்லநடக்கையையுடையரா யிருக்கவேண்டும். தாமரைப்பூ, சாதிப்பூ, செவ்வாம்பற்பூ, கோடற்பூ, கொடிமல்லிகைப்பூ, நூற்றிதழ்த்தாமரைப்பூ, செங்கழுநீர்ப்பூ, கொக்கிறகம்பூ, மந்தாரப்பூ என்கிற ஒன்பதுவகை மலர்களையும் வண்டுகள் மொய்க்கத் தன்முடிமேலேசூடி பூமியைமெழுகி ஆசனமிட்டு நல்லவஸ்திரத்தைவிரித்து மாணிக்கத்தை நடுவிலேவைத்து முத்துமுதலிய எட்டுரத்தினங்களையும் கிழக்குத்திசைமுதல் எட்டுத்திசையும் வலமாக வரிசையாய்சூரியமண்டலாகிருதியாய்வைத்துப் பதுமராகமுதலிய ரத்தினங்களொன்பதையும் சூரியன்முதலான ஒன்பது கிரகங்களையும்முன்னேசொன்ன தாமரைமுதலிய மலர்களாலே அருச்சனைசெய்து சாஸ்திரவிதிப்படி வழுவாமற் பூசைசெய்யவேண்டும். இனிமுத்துதலசமென்றும், சலசமென்றும் இருவகையாய் சங்கு, மேகம், மூங்கில், பாம்புத்தலை, பன்றிக்கொம்பு, வெண்ணெல், இப்பி, மீன்றலை, கரும்பு, யானைக்கொம்பு இந்தப்பத்திடங்களிலும் பிறக்கும். ஐவாய்மான்கை, பதிவிரதைகள்கழுத்து, கொக்குத்தலை, இந்தமூன்றிடங்களிலும் பிறக்கிற முத்துகள்

அருமையாயிருக்கும். யானைக்கொம்பின்முத்து மாடப் புறவின்முட்டைபோலத் திரண்டு வெண்மையாயிருக்கும். மேகத்தின்முத்து இளஞ்சூரிய னிறமாயிருக்கும். மூங்கில்முத்து மழைத்துளியினிறமாயிருக்கும். பாம்பின்முத்து நீலநிறமாயிருக்கும். பன்றிக்கொம்பின்முத்து இரத்தநிறமாயிருக்கும். நெல்லின்முத்து பச்சையாயிருக்கும். மீன்முத்து பாதிரிப்பூ நிறமாயிருக்கும், கரும்பின்முத்து பொன்னிறமாயிருக்கும். மூங்கின்முத்தும் அப்படியிருப்பதுண்டு. வருணன்முத்து பால்நிறமாயிருக்கும். சூரியன்முத்து அவனிறமா யிருக்கும். விஷ்ணுவின்முத்து நீலநிறமா யிருக்கும். வாயுவின்முத்து ரத்தநிறமாயிருக்கும். யமன்முத்து பச்சைநிறமாயிருக்கும். இந்திரன்முத்து பொன்னிறமாயிருக்கும். நக்ஷத்திரங்கள்போல வொளியும் உருட்சியும் அழுக்கில்லாமையும் கையிலெடுத்தால்கெட்டியும் பார்வைக்கு நன்றாயிருத்தலும், படிகம்போ லிருத்தலுமாகிய ஆறு குணங்களுமுள்ள முத்துகளை அணிந்தால் மூதேவியும், தரித்திரமும் விட்டுநீங்கும். லக்ஷுமியும், செல்வமும், ஆயசும் பிரபலிக்கும்.

இனி ததீசிமஹாமுனியெலும்பும், வலாசுரனெலும்பும், கோசலமுதலிய நாட்டில்விழுந்து கிடப்பன குணத்திற்சிறந்தது, இலேசாய் தெள்ளிதாய்மதித்தால் விலையதிகமானதாய் மேம்பட்டவயிரத்தைக் குறுநிலமன்னனுமணிந்தால் குறையாதசெல்வத்தையடைந்து பகைவரைவென்று உலகமெல்லாம் செங்கோல் செலுத்துவான். தரித்திரம், வியாதி, மிருகங்கள் இவைகள்சேரா, அற்பாயசு, பூதகணங்களால் வருந்தல், இவைகளுஞ்சேரா. ரத்தினங்களுக்கெல்லாம் வயிரத்தையேமுதற்சாதியென்றுகற்றோர் சொல்லுவார்கள். இந்தவயிரம் ரத்தினங்களுக்கெல்லாம் துவாரமிடுதற்கு ஊசியாய்த்தனக்கும்துவாரமிட ஊசியாகிறதினாலே ரத்தினங்களில்வயிரமே அதிகம். இனிவலாசுரனுடைய பித்தத்தைப்பக்ஷிகள் தமக்கிறையாகக்கவ்விக்கொண்டு பறந்தபோது மூக்கினாலேசிதறிவிழுந்தஇடங்களே மரகதத்துக்குப்பிறப்பிடமாகும். இன்னமும் வினதையென்பவள் அருணன்பிறந்த முட்டையோட்டைக் கருடன்ஓரிடத்தில் பத்திரஞ்செய்துவைக்க அந்தஇடந்தப்பி ஒருகடல்சூழ்ந்த தீவில்விழுந்தது. அந்தவிழுந்த இடமும் மரகதத்துக்குப்பிறப்பிடமாம். இன்னமும் விஷ்ணுமோகினிவடிவாய் சந்திரசேகரனாகியபரமசிவனுக்குப் பின்றொடர மந்தரமலைமட்டும்ஓடப்பின்னேபோனகடவுள் சிங்கவேறுபோலத் தொடர்ந்துசென்று இந்திரியத்தை ஒழுகவிட அந்த இந்திரியத்தில் அரிகரகுமரன்பிறந்துகாட்டுத்தெய்வங்களோடு கூடினான். அந்தவிந்துவைக் கருடன்கவ்விப்பறந்து கடலிலும் துருக்கநாட்டிலும் பரவவிட்டதினாலே அதெல்லாம்கருடபச்சையாயின. அந்த கருடபச்சைக்குக்காடம், சுப்பிரம்,காளம் என்று மூன்றுகுணங்களுண்டு. அவற்றில் அறுகம்புல்லினிறமுள்ளது காடம். அந்தக்காடம் சகுணமென்றும், சதோடமென்றும் இரண்டுவகைப்படும். அவ்விரண்டில் சகுணமானது நாடம், உல்லசிதம்,பேசலம்,பித்தகம், முத்தம்,பிதுகமென ஆறுவகைப்படும். அவ்வாறில் காடம் புல்லினிறமாயிருக்கும். உல்லசிதம் மெலிதாயிருக்கும். பேசலம் குளச்செங்நெலினிறமாயிருக்கும். பித்தகம் பச்சைக்கிளிச்சிறகினிறமாயிருக்கும். முத்தம் துளசிநிறமாயிருக்கும். பிதுகம் தாமரையிலையினிறமாயிருக்கும். சதோடமானது தோடலேசாஞ்சிதம், துட்டம், தோடமூர்ச்சிதம், தோடலேசம், மந்ததோடமென் றைந்துவகைப்படும். அவ்வைந்தில் தோடலேசாஞ்சிதம் எலுமிச்சவிலை நிறமாயிருக்கும். துட்டம் அலரியிலைநிறமாயிருக்கும். தோடமூர்ச்சிதம் புல்லினிறமாயிருக்கும். தோடலேசம் தாமரையிலைநிறமாயிருக்கும். மந்ததோடம் மயிலிறகினிறமாயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட பச்சைரத்தினத்தை அணிவோர்கள் சதுரங்கசேனையுடனே ஆயசுபெருகி வாழ்வார்கள்.

இனிவலாசுரனுடைய கண்களாகியநீலம் பரமசிவனுடைய கழுத்தொளிபோல இந்திரநீலம் மாநீலம் என்றிரண்டு வகைப்படும் இந்த இரண்டில் விச்சுவருபனை இந்திரன்கொன்றகாலத்தில் அந்தப்பாபந்திரச்செய்த அசுவமேதயாகத்தில் உண்டாகியவாசனைப்புகை அதிகரித்துஅந்தஅசுவத்தின் இமையாதகண்களில்நுழைந்துகலங்கிச் சேறுபோலவழிந்தொழுகின இடத்தில்உண்டாகியதே இந்திரநீலமாம். சூரியன்மனைவியானசஞ்சையென்பவள் அவனுடையவெப்பமான வுடலைத்தழுவமாட்டாமல் தன்னிழலைத்தானாக அவனிடத்தினிறுத்திக் காட்டிலேசென்று தவஞ்செய்ய அதை மந்திரசக்தியால் சூரியன்றெரிந்துபின்றொடர அவள்பெண்குதிரைவடிவாய்மறைய சூரியன்ஆண்குதிரையாகிக்காமம்பொறுமல் இந்திரியத்தைஒழுகவிட அவ்விந்திரியம்சிந்தினவிடமெல்லாம் உண்டாகியநீலமேமாநீலமாம். இப்படிப்பட்ட நீலரத்தினத்தைஅணிவோர்கள் மனிதர்களானாலும் தேவர்களென்று சொல்லப்படுவார்கள். இப்படிப்பட்டநீலம் வெள்ளைகலந்திருந்தால் பிராமணஜாதி. சிவப்புக்கலந்திருந்தால் க்ஷத்திரியஜாதி. செம்பொன்னிறம் கலந்திருந்தால் வைசியஜாதி. மிகவும் கறுப்பாயிருந்தால் சூத்திரஜாதியாம். இப்படிவிளங்குகின்ற இந்திர

நீலம்உலகத்திலரிது. இந்தநீலம்பாற்குடம்போலப்பரிசுத்தமாய்ப் பதினாயிரம்பொன்விலைபெற்றதாயிருக்கும். இதையணிவோர்கள் மங்களம்பெற்றுவாழ்வார்கள். இனிவலாசுரனுடைய நிணங்கள்சிந்தின இடத்தில் உண்டானவைகளைக்கோமேதகம்என்பார்கள். அது உருக்கியநெய்த்துளி, தேன்றுளி, கோசலம் இவைகளினிறத்தை ஒப்பாகச்சிவந்து பசும்பொன்னிறத்தையும்பெற்று மெல்லிதாய் பரிசுத்தமாய் கெட்டியாயிருக்கும். அதை அணிந்தால் அஞ்ஞானமும் பாவமும்போம் பரிசுத்தமுண்டாகும்.

இனிஅந்தவலாசுரன் கபம்விழுந்தவிடத்தில் புருடராகமுண்டாயிற்று. இன்னமும்மகாவிஷ்ணுவராகாவதாரங்கொண்டு குகைபோலும்வாயைத்திறந்து சிரித்தபோது சிந்தின கபம்விழுந்தவிடத்தில் உண்டாயினதும்புருடராகமே. இந்தப்புருடராகரத்தினம் பாரியாத்திரகிரியிற் கொடுமுடியாயிலங்கும் தெய்வமந்தரமால்வரைப் புறஞ்சூழ்மேகலையாம். மயன் இந்தப்புருடராகத்தினாலே இந்திரனுக்குப்பட்டணமும், அரசிருப்புமண்டபமும் உண்டுபண்ணினான். இந்த ரத்நத்தை அணிவோர்கள் பகைவரைவென்றுவெற்றிமாலையணிவார்கள். இனிவலாசுரன்மயிரெல்லாம் வயிடூரியமாய் இளாவிரதகண்டத்தில் கோரக்கம், மகதம், சிங்களம்,மலயம்,பாரசீகம், திரிகூடம் முதலிய தேயங்களிலும், மற்றத்தீவுகளிலும் உண்டாயின. மேகம்இடிக்கும்போதுக .லினும்உண்டாகும். மூங்கிலிலை, மேகம், மயிலின்கழுத்து,பூனைக்கண் இந்தநிறங்களை உடையதாய் கனமாய் தெள்ளிதாய் கெட்டியாய் மெல்லிதாகிவிளங்கும். இதுஅழகாய் வலப்புறத்தில் ஒளிவீசினால் பிராமணசாதி. இடப்புறத்தில்ஒளிவீசினால் க்ஷத்திரியசாதி. மேலேஒளிவீசினால் வைசியசாதி. கீழேஒளிவீசினால் சூத்திரசாதி. ஆகியஇந்தவைடூரியத்தை நல்லோர்கள் பூசைபண்ணி அணிந்துகொள்ளவேண்டும். வலாசுரன் மாமிசம்வீழ்ந்தவிடத்தில் பவளம் உண்டாயிற்று. இன்னமும் பிரமதேவன் சந்திவடிவமாகிய தென்புலத்தாரை உண்டாக்கும்போது அவர்கள்உடலில் அழுக்குச்சிந்தின இடத்திலும், மகாவிஷ்ணு மதுகைடவரைக்கொன்றபோது ரத்தம் சிந்தினவிடத்திலும், இந்திரன் மலைகளைச்சிறகுவெட்டினபோது ரத்தம்சிந்தினஇடத்திலும் உண்டாயின பவளம் முருக்கம்பூ, பச்சைக்கிளிமூக்கு, செவ்வரத்தம்பூ, கொவ்வைக்கனி இவைகளினிறமாயிருக்கும். திருகல், கோணல், புழுவரித்தல், முகமொடிதல் இவைகள்குற்றம் இந்தப்பவளத்தைஅதிகமாய்ப்பெண்களே யணிவார்கள். அணிந்தால் பிள்ளைப்பேறுமுதலிய லாபங்களுண்டாகும். இன்னும்சூரியனைக்கண்டுநெருப்பைச்சிந்துகிற சூரியகாந்தக்கல்லும், சந்திரனைக்கண்டுநீரைச்சிந்துகிற சந்திரகாந்தக்கல்லும், நவரத்நங்களில் ஒன்றில்அடங்கும்என்று ரத்நங்களின் வரலாற்று மரபைச்சொல்லிவர்த்தகராய்வந்த சோமசுந்தக்கடவுள் வடதிசையைப் பார்த்துத் தோத்திரம்பண்ணி அர்ச்சனைசெய்து அந்த ரத்நங்களைக் கைகள்நிறையஏந்தி மதுரைக்கடவுளைப்பார்த்துக்கும்பிட்டு உட்பார்வையாலேஇந்தராஜகுமாரனுக்கு அளவிறந்த ஆயுசும் செல்வமும் பெருகக்கடவதென்றுவாழ்த்திக்கொடுக்க ராஜகுமாரனும் இந்திரவிமானத்தைப்பார்த்துக் கடவுள்திருவடிகளைவணங்கி இரண்டுகையாலும் வாங்கிக்கொண்டான். கொடுத்தவர்த்தகர் மந்திரிகளையும், இராஜகுமாரனையும் முகமலர்ந்து பார்த்து இந்தரத்நங்களைப்பதித்த நவரத்திநகிரீடத்தைச்சூட்டி அபிஷேகபாண்டியனென்று பெயரிடுங்களென்ன அந்தமந்திரிகள் அந்தரத்நங்களுக்குள்ள விலைகொடுக்கத்தொடங்கி அந்தவர்த்தகரைப்பார்க்கக் காணாமல்மயங்கினார்கள்.

அப்போது ஒருருவாய்வந்தவர்த்தகர் இடபவாகனத்தின்மேல் பார்வதிசமேதராய்க்கோயிலுக்குள் எழுந்தருளக்கண்டு வந்தவர்த்தகர் இவரோயென்று பின்றொடர்ந்துசென்று கடவுளைவணங்கி இந்தரத்நங்களுக்கு விலைகொடுக்க எங்களால்முடியுமோவென்று துதித்து எங்கள்உடல்பொருளாவி மூன்றும் தேவரீரதாகையால் எம்பெருமானே மேகஞ்செய்யும்உபகாரத்துக்குப் பிரதிஉபகாரம் செய்வதுண்டோஎன்று பலதரம்துதித்துக் கோயிலைவலம்வந்து அருள்பெற்றுக்கொண்டு வேதப்பிராமணர்கள் ஆசிர்வதிக்க அரசன்கோயிலுக்குள் எல்லாரும்வந்து சோமசுந்தரக்கடவுள் ஒன்பதுகிரகங்களையும் நக்ஷத்திரங்களையுமே மணிகளாகச்செய்தாரோ அல்லது அவர்அணிந்தபாம்பின்மணிகளோ யாதென்று மதிக்கக்கூடும். இந்திரலோகத்திலும் இந்தரத்நங்கள் கிடையாவென்று ஆச்சரியப்பட்டு மயனிலும் சிறந்த கம்மாளர்களுக்கு மிகுந்தசிறப்புச்செய்து ராஜகுமாரனுக்கு நவரத்நகிரீடம்செய்வித்து சாஸ்திரப்படிமுடிசூட்டி அபிஷேகபாண்டியனென்று பேரிட்டழைத்துப் பட்டணப்பிரவேசம்வந்து கடவுளையும் வணங்கி அபிஷேகபாண்டியன் சதுரங்கசேனைகள்சூழ சத்துருக்களெல்லாம்வணங்க மனுநீதிப்படிப் பயிர்களை ரக்ஷிக்கிற மேகம்போல உலகத்தைரக்ஷித்து வருகிறகாலத்தில் பழையகிரீடத்தைத் திருடிக்கொண்டுபோனவர்களைத் தேடிப்பிடித்துக்கொண்டுவந்து சிலர்விட அவர்களிடத்தில் கொண்டுபோன பொருள்களெல்லாம் வாங்கிக்கொண்டு அரசாட்சிசெய்தான்.

மாணிக்கம்விற்றபடலம்-முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது

வருணன்விட்டகடலை வற்றச்செய்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காழ்கெழுகண்டத் தண்ணல்கௌரியன்மகுடஞ்சூட
வீழ்கதிர்மணிகளீந்தவியப்பிதுவிடையோன்சென்னி
வாழ்கருமுகிலைப்போக்கிமதுரைமேல்வருணன்விட்ட
வாழ்கடல்வறப்பக்கண்டவாடலைப்பாடல்செய்வாம்.

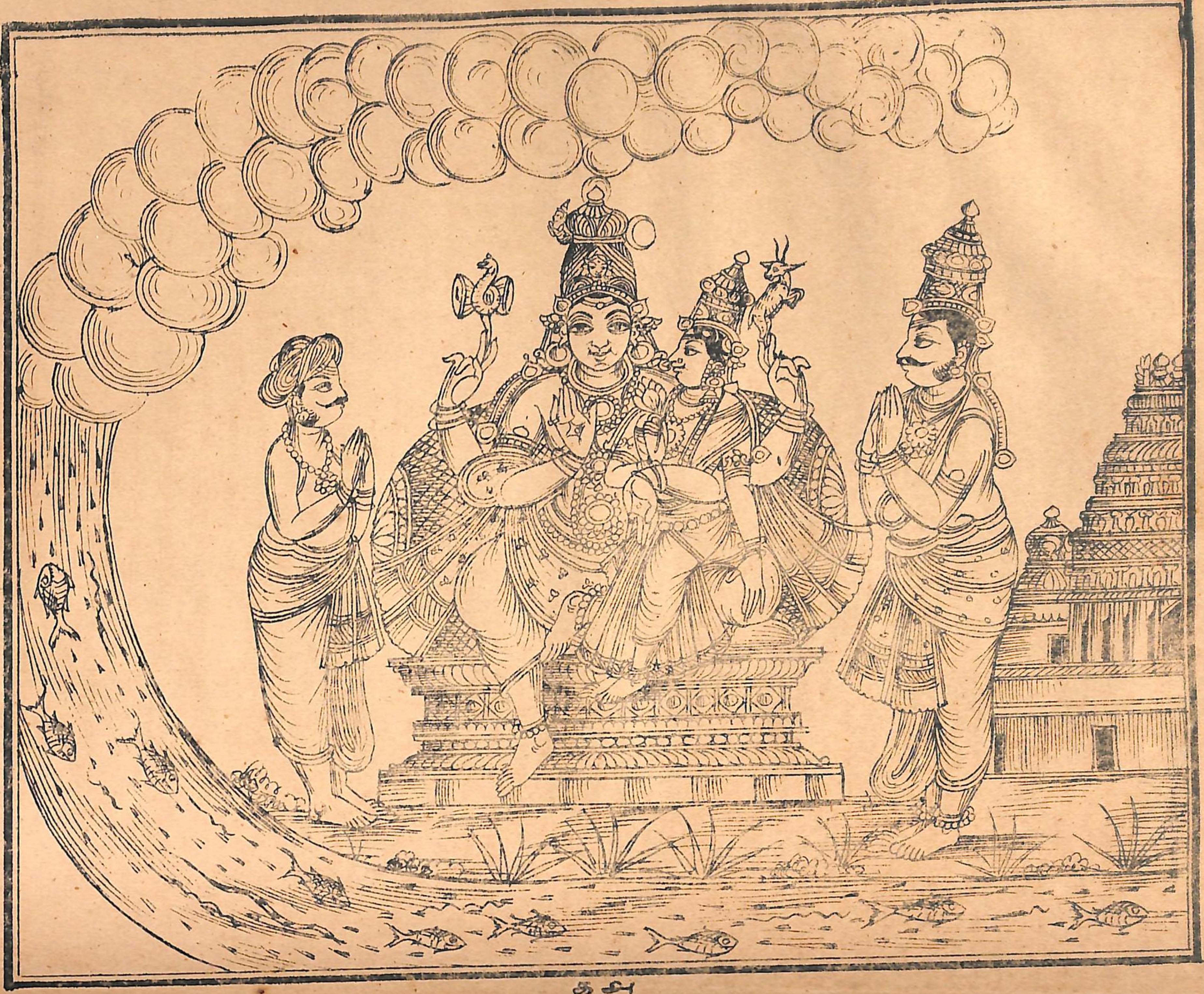
(இதன்பொருள்.)

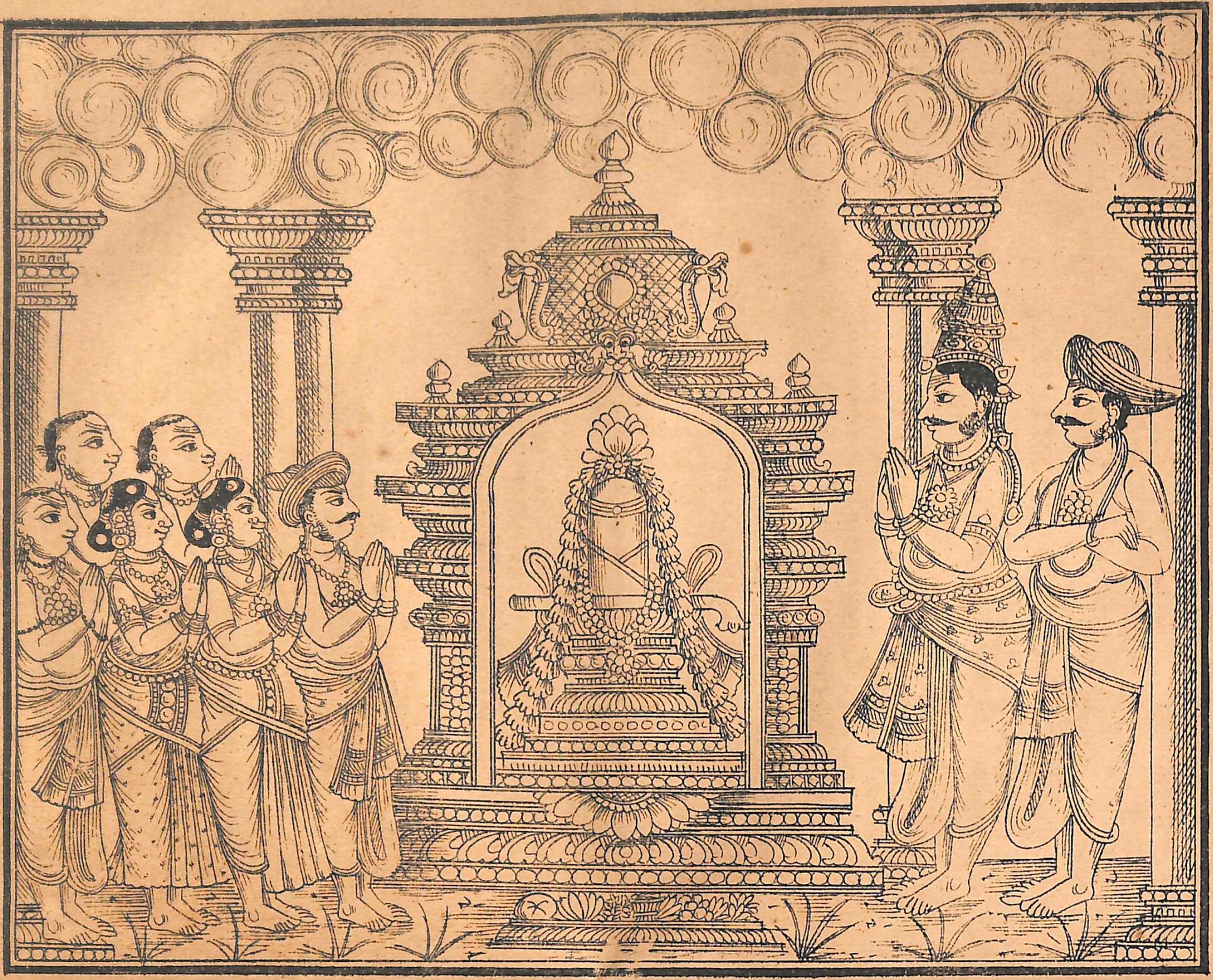
கரியகாளகண்டத்தையுடையசோமசுந்தரக்கடவுள் அபிஷேகபாண்டியன்முடிசூடக் கிரணங்களையுடைய நவமணிகளைத்தந்ததிருவிளையாடல் இதுவாகும். இனிஇடபவாகனத்தையுடைய அச்சோமசுந்தரக்கடவுள் தமதுசடைமுடியின்மேல்வாழும் புட்கலாவர்த்த முதலிய சப்தமேகங்களையுஞ்செலுத்தி மதுரையின்மேல் வருணனேவிய ஆழ்ந்தகடலை வற்றச்செய்தருளிய திருவிளையாடலைச்சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

அபிஷேகபாண்டியன் வெள்ளியம்பலக்கடவுளுக்குப்பலசிறப்புகள்செய்துசித்திரைமாசம் சித்திரைநக்ஷத்திரத்தில் நெய், சந்தனக்குழம்பு முதலானவைகளால் அபிஷேகம்செய்வித்துப் பின்னும் கர்ப்பூரத் திருமஞ்சனமாட்டிக்கடவுளைப்பார்த்து என்கர்ப்பூரசுந்தரனேயென்று கொண்டாடிப் பூசைசெய்யுமளவும் இந்திரன் வந்து வருஷம்தோறும் தான்பூசைசெய்யும் நாளானதினாலே காத்திருந்து பின்பு தான் பூசைசெய்து தன்னுலகத்துக்குப்போனான். அதைக்கண்டவருணன் தனக்குள்ளநோய் தீருங்காலம்வந்ததினாலே இந்திரன்முகத்தைப் பார்த்து இன்றைத்தினம் முகம்வாடியிருக்கவேண்டியதென்னவென்றுகேட்டான். அதற்கு இந்திரனும் மதுரைக்கடவுளைப்பூசைசெய்ய நானின்றுபோனபோது பூசிக்கக்காலதாமசமானதினாலே எனக்குக்கொஞ்சம்வியாகூலம் உண்டாயிற்றென்ன அதைவருணன்கேட்டு அந்தஇலிங்கம் அவ்வளவுசிறந்ததோவென்ன அதற்கு இந்திரன்முன்னே என்பாசமும் ஐராவதத்தின்சாபமுந்தீர்த்தவன் சோமசுந்தரக்கடவுளல்லவோ? இதுவரையிலுமுனக்குத்தெரியாதோவென்ன வருணன்கேட்டு அப்படியானால் தெய்வ வைத்தியராலும் தீர்க்கக்கூடாத என் வயிற்றுநோயை அந்தச் சோமசுந்தரக்கடவுள் தீர்க்குமோவென்ன இந்திரன் உள்ளேநகைகொண்டு நீசந்தேகித்துக்கேட்டதுஎன்னகாரணமோதெரியவில்லை.பிரமாவிஷ்ணுக்களாலும்தீர்க்கப்படாத பிறவிநோயைத்தீர்க்கவல்லகடவுள் இந்தத் தேகவியாதியைத் தீர்ப்பதருமையோ? அந்தக்கடவுள் திருவிளையாடலை நீசோதித்துக் கண்டுகொள்ளென்ன வருணன் இந்திரனே, இன்றுஉன்னிடம்நான்வரும்போது காமதேனுவும், அதன்கன்றும் முன்னேவரக்கண்ட நன்மையினாலே இந்த நல்லவார்த்தைகேட்டேனென்று சந்தோஷித்து வெள்ளியம்பலக்கடவுள் திருவிளையாடலைத்தெரிந்து தன்வயிற்றுநோயைத்தீர்த்துக்கொள்ளஆலோசித்துக் கடலைக் கூப்பிட்டு நீ போய்மதுரைமுழுதும் அழித்துவரக்கடவையென்றனுப்பஉடனே கடலானது கொதித்துப்பொங்கி மரங்களையொடித்துமலைகளைத்தோண்டித்திசைகளெல்லாம்போகவீசி வீடுகளையிடித்துத்தள்ளிப் பிரளயகாலயத்தைப் போல அலைகளைவீசிக்கொண்டுவர மதுரையிலுள்ளசனங்களும்தேவர்களும் வருணன்செய்த செய்கைதெரியாமல் பிரமகற்பத்தும்அழியாத இந்தமதுராபுரிக்குஇடையூறுவந்ததேயென்று கலங்கி இது சொக்கநாதர் திருவிளையாடலோநாம்செய்தபாபந்தானோ ஆலகாலமோ ஊழிக்காலமோ என்று மயங்கிநடுநடுங்க அப்போதுமண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும்மறைய மூடுகிறஇருளைப்போலிருண்டு வருகிறவெள்ளத்தை அபிஷேகபாண்டியன்பார்த்து சோமசுந்தரக்கட.வுள் பாதமேகதியென்றுநடுநடுங்கிச்சமுத்திரத்திற்றோன்றிய விஷத்தைக்கண்டு அஞ்சினவிஷ்ணுவைப்போலவும் யமனைக்கண்டஞ்சின மார்க்கண்டேய முனிவரைப்போலவும் கலங்கிக்கடவுள் பாதத்தின்கீழேவிழுந்து முறையிட அப்படிமுறையிட்ட அபிஷேகபாண்டியனுக்கு முன்னேநகைசெய்து பயப்படாதேயென்றுசொல்லி மதுரைக்குச்சமீபத்தில்வந்தகடலை நீங்கள்போய் வற்றக்குடியுங்களென்று தமது ஜடையிலிருக்கிற நான்குமேகங்களையுமனுப்ப உடனேஅந்த நான்குமேகங்களும் முழங்கிக்கொண்டுவந்து பெருகிவருகிறகடல்முழுவதுமுறிஞ்சிக்குடிக்கஅப்படி யுறிஞ்சினவுடனே சிவபரஞ்சோதியே தெய்வமென்று தெளிந்தவர்கள் பிறவிக்கடல்போலப் பசையறவற்றிக்காய்ந்தது. அப்போது பட்டணத்திலுள்ள சனங்களும் தேவர்களும்பாண்டியனும் கடவுள்திருவிளையாடலென்றுதெரிந்து மிகுந்தசந்தோஷமாகிய கடலில்மூழ்கிப் பின்பு சுகமே வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தபடலம் - முற்றிற்று.

மதுரைக்காண்டம் - முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூடற்காண்டம்.

நான்மாடக்கூடலானபடலம்.

சோமசுந்தரக்கடவுள்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பூதங்களல்லபொறியல்லவேறுபுலனல்லவுள்ளமதியின்
பேதங்களல்லவிவையன்றிநின்றபிறிதல்லவென்றுபெருநூல்
வேதங்கிடந்துதடுமாறும்வஞ்சவெளியென்பகூடன்மறுகிற்
பாதங்கணோவவளையிந்தனுதிபகர்வாரையாயுமவரோ.

(இதன்பொருள்.)

நான்மாடக்கூடலென்னும்பதியில் திருவடிகள்வருந்த வீதியிற்போந்து வளையலும்' விற்கும்' பிறவும்விற்று விளையாடினவர்யாவர்என்றுவிசாரிக்குமளவில்அங்ஙனம் விசாரிக்கும்பெரியோர் அப்பரம் பொருளைப்பெருநூலாகிய வேதங்கள் பூதங்களென்றும், அல்லவென்றும், புலன்களென்றும், அல்லவென்றும், கன்மேந்திரியமென்றும், அல்லவென்றும், ஞானேந்திரியமென்றும், அல்லவென்றும், அந்தக்காரணங்களென்றும், அல்லவென்றும், இவைகளன்றிவேறாகநின்ற மற்றைத் தத்துவங்களென்றும், அல்லவென்றுங்கூறி யிளைத்துத்தடுமாறும் பெருந்தகைய வஞ்சவெளியென்று கூறுகிற்பர்=எ-று.

தடாதகைப்பிராட்டியார்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருமகள்வலக்கண்வாக்கின்சேயிழையிடக்கண்ஞானப்
பெருமகணுதற்கணுசப்பெற்றுவான்செல்வங்கல்வி
யருமைவீடளிப்பாள்யாவளவளுயிர்த்துணைவன்காண
வொருமுலைமறைந்துநாணியொசிந்தபூங்கொம்பினின்றாள்.

(இதன்பொருள்.)

இலட்சுமியை வலக்கண்ணாகவும், சரஸ்வதியை இடக்கண்ணாகவும், ருத்திராணியை நெற்றிக்கண்ணாகவும்பெற்றுத் தம்மையடைந்தவர்களுக்கு முறையே செல்வம்,கல்வி,வீடு என்பவைகளைத்தந்தருளுகின்ற லோகமாதாவாகிய தடாதகைப்பிராட்டியார் தமது உயிர்த்துணைவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் தம்மைக்கண்டமாத்திரத்தில் தமக்குரியமூன்று முலைகளில் ஒன்றுமறைந்திட நாணத்தையடைந்து வளைந்த பூங்கொடியையொத்து நின்றவராயினர்=எ-று.

கதிர்மதிமிலைந்தவேணிக்கண்ணுதல்வருணனேய
வதிர்கடல்வறப்பச்செய்தவாடலீதனைபானேய
முதிர்மழையேழின்மேலுமுன்னைநான்முகிலும்போக்கி
மதுரைநான்மாடக்கூடலாக்கியவண்ணஞ்சொல்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

குளிர்ந்தகிரணங்களை வீசுஞ் சந்திரனைத்தரித்த சடைமுடியினையுடைய கண்ணுதலாகிய சிவபெருமான் வருணனால் விடப்பட்ட இரையுஞ் சமுத்திரமானது வற்றிப்போகும்படிச்செய்த திருவிளையாடல் இதுவாகும். இனிஅந்த வருணன் ஏவிய முதிர்ந்த சப்த மேகங்களின்மீது எம்பெருமான் முன்னரேவியதுபோலவே நான்கு மேகங்களையும்போக்கி மதுரையை நான்மாடக்கூடலாக்கிய திருவிளையாடலையுங் கூறுகின்றோம்=எ-று.

அதைக்கண்ட வருணன் தனது செய்கைதப்பி வெட்கப்பட்டு இரண்டு கண்களுஞ்சிவக்கக் கொதித்தெழுகின்ற கோபாக்கினியினாலே உடம்பெல்லாம் வெதுப்பிக் கடல்களும்நதிகளும்வெந்து வற்றுதலாகமானமும்பலமும் குறையாமல் அதிககோபங்கொண்டு சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவிளையாடலைத் தெளியாதவனாய்ப் பின்னும் ஏழுமேகங்களையும்அழைத்து நீங்கள் கடல்களெல்லாம் வற்றக்குடித்துமுழங்கி நீரைப்பொழிந்து மதுரைமுழுவதையும் விரைவிலே அழியுங்களென்றான். உடனே ஏழுமேகங்களும் கடல்களெல்லாம்வற்றி நிலந்தெரியநீரைக்குடித்து உடம்பெல்லாங்கறுத்து மின்னி அஷ்டதிசைகளும் ஆகாசமும் செவிடுபடவும், பாதாளமும், பூமியும், அஷ்டகுலபர்வதங்களும் வெடிபடவும்,மஹாமேருசாயவும், ஊழிக்காலத்தில் அண்டகடாகம்வெடிக்கிற சப்தம்போலமுழங்கி நெருப்பிடிவிழப் பூமியைத்தாங்குகிற பாம்புகள் ரத்தினங்களைக்கக்கிக்கொண்டு உடம்புகளைநெளிக்கவும், திக்குக்களினின்றயானைகள்பயந்து நிலைகெடவும், பூசணிக்காய்கள்போலத்துளிகளும் திரண்ட பளிங்குத்தூண்போலத் தாரைகளுமாக நக்ஷத்திரங்களுடனே மீன்களும் துள்ளிவிழவும் உலகமெல்லாம் மூடிக்கொண்டு உலகத்தைவிழுங்கவுருவங்கொண்ட விஷ்ணுவைப்போல ஆகாசம், திக்குகள், பூமி இவைகள் தெரியாமல் பார்க்குங்கண்களுநுழையாமல் இருண்டு நவரத்தினங்களுஞ்சிந்தப்பிரசண்டவாயுமோத இப்படி மதுரையெல்லாங்கவிந்தபோது அபிஷேகபாண்டியனும்பட்டணத்துச்சனங்களும்உலகம் அழியுங்காலமிதுவேயென்றுமயங்கி நடுநடுங்கி இன்னமும்மதுரேசனே காக்கக்கடவனென்று சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவிளையாடலையறிந்து கைகண்டபாண்டியன் பட்டணத்துஜனங்களுடனே விரைவிலே சந்நிதானத்துக்குப்போய் இந்திரவிமானத்தில் விளங்குகின்ற கடவுளைவணங்கி, விஷ்ணுவாகிய விடபத்தையுடையரோ, சமுத்திரத்திற்றோன்றியவிஷத்தைக் கண்டத்தில் தரித்தருளியகடவுளே, கங்கையைச் சடையில்தரித்தருளியவரோ, இயமனுடைய உயிரைக்கவர்ந்த திருவடியையுடையவரோ, மேருவாகிய விற்படையையுடையவரோ, அடியேங்கள்படுகிற துன்பத்தையொழித்து ஆள்கின்றநடையினையுடையவராகி எங்களுக்கு இப்போதுநேரிட்ட ஆபத்தினின்றும்விலக்கிக் காப்பாற்றவேண்டும் பெருமானே? என்று துதிக்கும்போது எக்காலமும்பாண்டியர்களுக்குவருந் துன்பத்தைத்தீர்க்கும் சோமசுந்தரக்கடவுள்முன்போலவே நாலு மேகங்களையும்பார்த்து இந்த மதுரையின் நான்கெல்லையிலும் சூழ்ந்துநாலுவீடாகிப் பொழிகிற ஏழுமேகங்களையும் விலக்குங்களென்றனுப்ப உடனேவந்துநான்குதிக்கும்சூழவளைந்து நாலுமாடமாகிச் சந்துவாய்தெரியாமல் ஒருபெரியகுடிலாய் வீடுகள் கோபுரங்கள்முதலியனபோலநின்று அசையாமற்றாங்க அந்தநான்குமாடத்துள் சதுரங்கசேனைகளும், பட்டணத்துஜனங்களும், மற்றச்சராசரங்களும், மந்திரிகளும், அரசனும்முன்னுளிலும் இந்நாளதிகசுகமாக வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

அப்போதுயர்ந்த மலைமேற் பொழிவதுபோலப் பொழியும் துளிகள் உடைந்துதெறிக்க ஏழுமேகங்களும் தங்களுடலும்வற்றிக் கடல்களும்வற்றப்பெய்து வருணனும் நாணிநடுங்கி மிகுந்தபயமும் மானமும் மேன்மேலாகக் கெருவங்குலைந்து பின்னுமனத்துளே ஓர்மகிழ்வுதோன்றிப் பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தின் கரையணுகுமுன்னே தன்வயிற்றுநோய்தீர்ந்து அதில்மூழ்கிப்பாசதரனை வருணன்மீளாத பேரன்புகொண்டு கடவுளைப் பூசைபண்ணவேண்டித் திருவெண்ணீறுதரித்து உருத்திராக்ஷமாலிகைபூண்டு கங்கைமுதலிய நவநதிகளும் பொற்குடத்திற்றிருமஞ்சனம் முகந்துகொடுக்கப்பூவுஞ்சந்தனமும் கஸ்தூரியும் ரத்தினாபரணங்களும் பசும்பொன்னுடையும் பிறவுங்கற்பகங்கொடுக்கப் பஞ்சா

மிர்தம், பஞ்சகௌவியம், திருவமுது, தூபம் தீபமிவைகளைக் காமதேனுகொடுக்க அங்கயற்கண்ணி நாயகனைப்பூசித்துச் சகஸ்திரநாமார்ச்சனையும் முத்துமாலையுஞ்சாத்தி வணங்கிநிற்க, அந்தப்பூசையை மகிழ்ந்துகொண்ட முதற்கடவுள் வருணனே உனக்குவேண்டியதென்னவென்ன வருணன் ஸ்வாமிஒருவிதத்தாலும் தீராதஎன்வயிற்றுநோய் இந்தத்தீர்த்தத்தில்மூழ்கித்தீர்ந்தேன். வேதங்களாலும் காணாத தேவரீரது பெருமையை நானே காணவல்லேன். தேவரீரோ குற்றத்தைக்குணமாகக்கொள்ளவல்லீர். ஆனாலு மிந்திரனிங்குவந்து காலதாமதமாய் அர்ச்சனைபண்ணிவந்த சோர்வுகண்டுஇந்தச்சோர்வு உனக்கேன்வந்ததென்ன அந்த இந்திரன் பாண்டியனாலே நேரிட்டதென்ன பின்பு அவன்சொன்னபடியே நான்தேவரீரைச்சோதித்து கங்கையையும், சந்திரனையும் திருமுடியில்தரித்தருளிய கிருபைக்கடலே? அடியேனுக்குண்டாகிய வயிற்றுநோயேயன்றி அநாதியே மாறுபட்டுவருகின்ற இருவினையும் ஆணவமலத்தின்வலுமையுங்கெட மோக்ஷமடையவேண்டுவதற்குச் சாதனமாயுள்ள மார்க்கத்தையும்பெற்றேன். இனிவேறே மந்திரமேன், மணியேன், அவுஷதமேன் ஒன்றும்வேண்டுவதில்லை உண்மையாக ஆராய்கின்றவர்களுக்கு இந்தப்பரிசுத்தம்பொருந்திய பொற்றாமரைத்தீர்த்தமே அவர்களுக்குண்டாகிய எல்லாப்பிணிகளையுந் தீர்க்கின்றதன்றோ என்றுதுதித்து அடியேன்முன்னேசெய்த அபராதங்களிரண்டையும் பொறுத்தருள வேண்டுமென்று சிலவரங்களும்வேண்டிப் பெற்றுக்கொண்டு மேற்றிசைக்கடவுளாகியவருணன்செல்ல அக்காலத்தில்கடவுள் சடையிலுள்ள மேகங்கள்நான்கும்உயர்ந்து நான்குகூடமாக வருணன்பெய்தமழையைத்தடுக்கக்கூடுதலினாலே அன்றுமுதல் மதுராபுரிக்கு நான்மாடக்கூடலென்றும் ஒருபெயருண்டாயிற்று.

நான்மாடக்கூடலானபடலம் - முற்றிற்று.

இருபதாவது

எல்லாம்வல்லசித்தரானபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சத்தநான்மறைப்பொருள்வளைதள்ளுநீண்முடிமேல்
வைத்தகார்கணான்மாடமாமதுரைமேல்வருண
னுய்த்தமாரியைத்தடுத்தவாறுரைத்துமேலுயர்த்தோர்
சித்தராய்விளையாடியசெயல்சிறிதுரைப்பாம்.

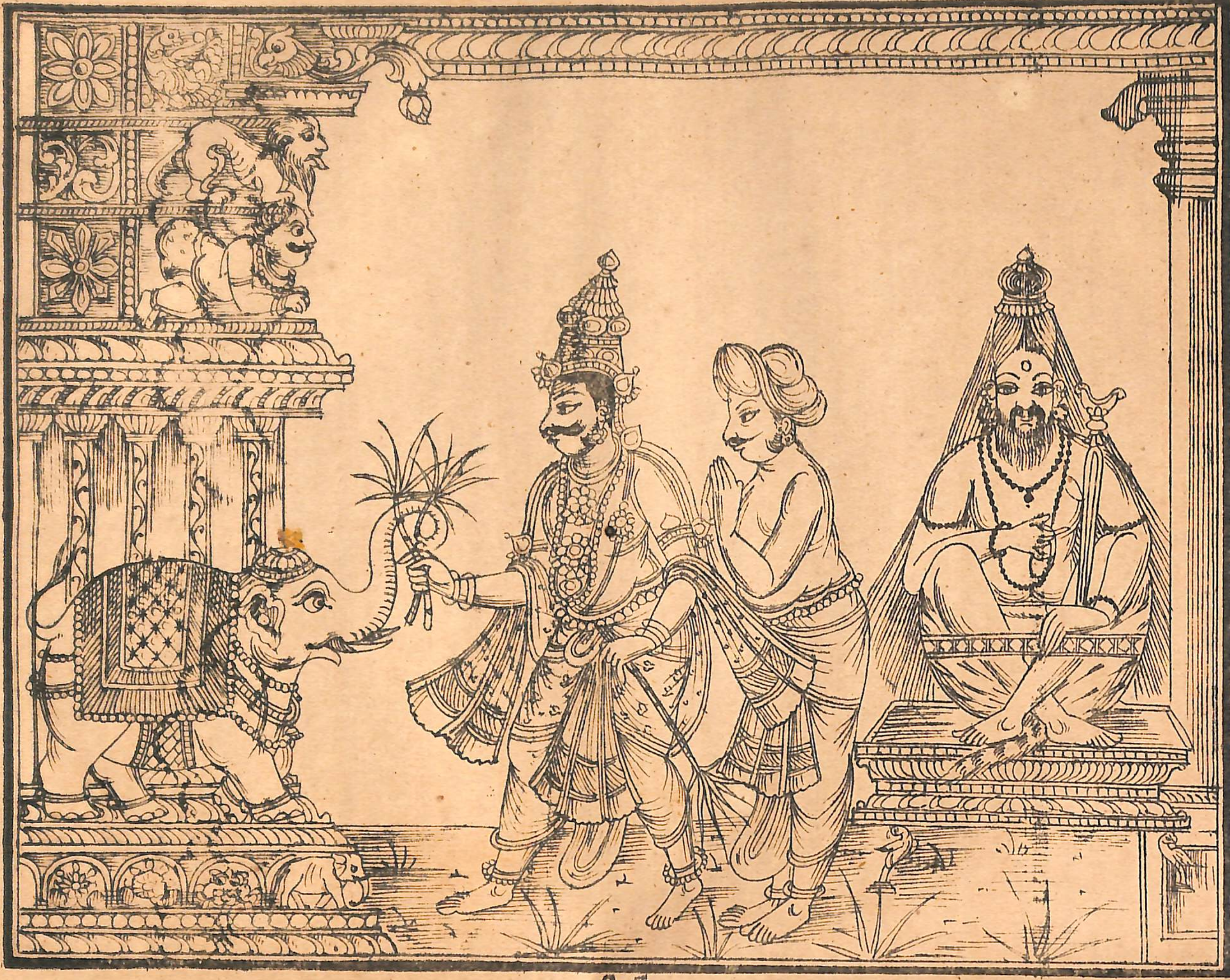
(இதன்பொருள்.)

சத்தவடிவாகிய நான்குவேதங்களின்பொருளினளவைக்கடந்துள்ள தம்முடைய நீண்ட திருமுடியின்மீது உலாவவைத்தமேகங்கள், நான்மாடக்கூடலாக மதுரையின்மீது வருணனேவிய மேகங்களைத்தடுத்ததிருவிளையாடலைச்சொன்னோம். இனி இடபக்கொடியையுயர்த்திய அந்தச்சோமசுந்தரக்கடவுள் எல்லாம் வல்லசித்தராகவிளையாடிய திருவிளையாடலையுங்கொஞ்சம் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

அபிஷேகபாண்டியனும் அந்தப்பாண்டியன் நாட்டாரும் உயர்ந்தசெல்வத்தைப்பெற்று வீட்டையும்அடையவேண்டி அந்தநான்மாடக்கூடலில் விளங்குகின்ற குணங்குறிகடந்தகடவுள்நீண்டசடையும்பூணுநூன்மார்பும் பூசினவிபூதிமேலணிந்தபொட்டும், இரண்டுகுண்டலங்கள்தொங்கவிட்ட வெள்ளைமுத்திரையும், தோலால்விரித்துத்தரித்த அரைஞாணும், விபூதிப்பொக்கணந் தொங்குகின்றதோளும், படிகமாலையும், கையில்விளங்குகின்ற கட்டங்கமும், உதரபந்தனமும், வேங்கைத்தோல்கட்டிய கோவணமும், புலித்தோலுடையும், இடத்தோளிலிட்டயோகபட்டிகையும், பொற்பிரம்பும், பாதங்களிலணிந்த வேதகிண்கிணிகளும், உபநிடதமா

கிய பாதுகையும்பூண்டு புன்னகையும் குறுவேர்வையு முகத்திலேதோன்றச் சச்சிதானந்தவடிவாகிய சித்தராய்வந்து கடைவீதி, சித்திரகூடம், நாற்சந்திவீதி, சூளிகை, உபரிகை,மாளிகைவாயில், தெற்றியென்னுமிடங்களெல்லாம்திரிந்து தெற்கே யிருப்பவர்போல வடக்கே போயிருப்பதும், கிழக்கே யிருப்பவர்போல மேற்கே போயிருப்பதும், எல்லாருந்தேடிக்காணாதபடி இந்திரஜாலமாகமறைந்தும். எல்லாருங்காணத்தூரத்திலிருக்கிறமலையைச் சமீபத்தில்வரச்செய்தும், சமீபத்திலிருக்கிறமலையைத்தூரத்தில்போகச்செய்தும், கிழவனைக்குமரனாக்கியும்,குமரனைக்கிழவனாக்கியும்,ஆணைப்பெண்ணாக்கியும், பெண்ணை ஆணாக்கியும், மலடியைப்பிள்ளைபெறச்செய்தும், கூன்-செவிடு-குருடு-ஊமை-முடம் இவைகளைத்திருத்தியும், இரும்பு செம்புகளைத்தங்கமாக்கியும், செல்வர்வீட்டிலுள்ள பொருள்களெல்லாம் எளியவர்வீட்டில் வரச்செய்தும், சிநேகர்கள்பகைக்கவும், பகைவர் சிநேகிக்கவும், எட்டிமரத்தில் மாங்கனிபழுக்கவு மிப்படி வித்தைகளாடி நீர்வராதகாலத்தில் வையையாற்றிலே நீர்வரச்செய்தும்,வந்தநீரைவற்றச்செய்தும், நல்லதண்ணீர்க் குளங்களையும், ஓடைகளையும் உவர்ப்பாகச்செய்தும், உவர்நீர்க்கிணற்றை நல்லநீராகச்செய்தும், மாத்திரைக்கோலை உயரவெறிந்துநிறுத்தி அதன்மேலூசியைநிறுத்தி அதன்மேல் காற்பெருவிரலையூன்றி ஆடியும் அந்தவூசிமேற்றலையும் ஆகாயத்திலேகால்களுமாகச் சுழன்று கருடனைப்போலே பறந்துமேகத்தைப்பிடித்து இடியுடனே குடித்துப் பார்த்தவர்களுக்கதிசயந்தோன்ற அந்த நீரைப்பிழிந்தும்,பழையபடிஆகாயத்திலேபோக மேகத்தைவிட்டும், இராக்காலத்தில் உண்டாகிற பொருளைப்பகற்காலத்திலேகாணச்செய்தும், பகற்காலத்திலே உண்டாகிற பொருளை இராக்காலத்திலே காணச்செய்தும்,அக்கினித்தம்பம்-ஜலத்தம்பம்-வாயுத்தம்பம் முதலிய விநோதங்கள்செய்தும், பிரம்பினாலே தடவிப் பீளையொழுகுகிற கண்களையுடைய கிழவனை யௌவனகுமாரனாக்கி ஈளைவாய்க்கிழவியைமங்கைப்பருவப் பெண்ணாக்கிக் கூடச்செய்து கருப்பமுண்டாக விபூதிகொடுத்தும்,அகரமுதல்மூன்றாகிய ஆகருஷணமும்-அதிரிசியமும்-அஞ்சனவித்தையும்,வகரமுதல்மூன்றாகிய-வசியம்-வாதம்-அயத்தம்பமிவைகளைச்செய்தும், வேதசாஸ்திரங்களைத் தெரியாதவர்கள் நாவிலேவிபூதிசிந்தித் தெரிந்தவராகச் செய்தும்,பாண்டியன் மனைவிகளோடு சஞ்சரிக்கின்ற பூஞ்சோலையில் நீண்டதென்னமரத்தைப் பனைமரமாகச் செய்தும்,மற்ற மரங்களையும் பக்ஷிகளையும் யானை முதலியவிலங்குகளையும்ஒன்றையொன்றாகச் செய்தும், தம்மைக்கண்டபுருஷர்கள் பெண்ணாகி யணையவேண்டுகிற அழகியவடிவங்கொண்டும் பாதாளலோகம் மேலுலகங்களிலுள்ள பொருள்களெல்லாம் மதுரையிலேகாணச்செய்து மிப்படிஅநேக வித்தைகள் செய்துகொண்டுலாவுகிற சித்தயோகிகளுடையதிருவிளையாடலின்மேல்மனத்தைச்செலுத்திக் கண்கள்வாங்காமற்பார்த்துத்திகைத்துப்பிராமணர்முதலியவருணத்தாரெல்லோரும் தங்கள் தங்கள்செய்கைகளை மறந்து இந்தவேடிக்கைகளைப்பார்த்திருப்பதை உழையராலே பாண்டியனும் தெரிந்து அந்தச்சித்தரை அழைத்து வாருங்களென்று சில்லோரையனுப்ப அவர்கள் வந்து சித்தரைக்கண்டு அவர்செய்கிற வித்தைகளை அதிசயித்துப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கப்பின்னும் பாண்டியன் மந்திரிகளையனுப்ப மந்திரிகள்வந்து சித்தரைவணங்கி அரசன்சபைக்குவரவேண்டுமென்றழைக்கஅதற்கு எல்லாம் வல்லசித்தர் அந்த அரசனாலே எமக்கென்ன பிரயோசனம் நாம் வாரோமென்ன மந்திரிகள்சென்று சித்தர் சொன்னதைச்சொல்ல அதைப்பாண்டியன் கேட்டுக்கடவுளருளைப்பெற்று இம்மை மறுமை யின்பங்களை வெறுத்தயோகிகள் இந்திரன் பிரமன் விஷ்ணுமுதலியோர்களையும் மதியாரென்றால்என்னை இந்தச்சித்தர் மதியாதிருப்ப தருமையோவென்றிருந்தான்.

எல்லாம்வல்லசித்தரானபடலம் - முற்றிற்று.

௨௫

இருபத்தோராவது
கல்லானைக்குக்கரும்பருத்தியபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

செல்லார்பொழில்சூழ்மதுராபுரிச்சித்தரெல்லாம்
வல்லாரவராடலையாருரைசெய்யவல்லா
ரெல்லாரும்வியப்புறவித்தனிச்சித்தசாமி
கல்லானைதின்னக்கரும்பீந்தகதையுஞ்சொல்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

மேகங்கள் சஞ்சரிக்கும் சோலைகள்சூழ்ந்த மதுரையின்கண் எல்லாம்வல்லசித்தராகத்திருவிளையாடல் புரிந்தவரது மகிமையை யாவர் அளவிடத்தக்கவர்கள். இனியாவர்களும்அதிசயிக்கும்படி இந்தஒப்பற்ற சித்தசாமியானவர் கல்லானையானது கரும்பருந்தும்படிகொடுத்தருளிய திருவிளையாடலையுஞ் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

பின்பு அன்பும்பயமும்தோன்றி அபிஷேகபாண்டியன் என்னகாரணம் பெரியோரை மதியாமலிங்குவரும்படிச்சொன்னேன். இனிநான் வரச்சொன்னது குற்றமானால்நானேபோய்க்காணத்தக்கதென்று அன்று தைமாசப்பிறப்பானதினலே மதரோசனைவந்து கண்டுசேவித்துச் சந்நிதானத்துக்குள்ளே பிரதக்ஷிணமாக அவன் வருதற்குமுன்னே எல்லாம்வல்ல ஆநந்தசித்தர் அரசன்குறிப்புத்தெரிந்து முந்திஇந்திரவிமானத்துக்கு மேற்றிசையில்வந்திருக்கப் பிரதக்ஷிணம் வருகிறஅரசனுக்குமுன்னே சந்தடிவிலக்கிவருகிற சேவகர்கள் வேங்கைத்தோலாசனத்தின்மேல் பஞ்சேந்திரியங்களையும் வென்றகோலத்துடனே யோகபட்டத்தராய் கட்டங்கத்திலேறிட்டகையராய் வீற்றிருக்கின்ற சித்தரைக்கண்டு கோலாலேதொட்டு எழுந்து அப்பாலேபோ அரசன் வருகிறானென்றுசொல்ல உடனே பின்னேவருகிறபாண்டியன் சித்தரைப்பார்த்து உம்முடையவூரேது, பேரென்ன உமக்கென்னென்னதெரியும் உமக்கு இப்போதுவேண்டியதென்ன சித்தரே சொல்லுமென்றுகேட்க, சித்தர் அப்பாநாம்எந்தநாட்டிலும் எந்தஊரிலும் சஞ்சரிப்போம். ஆனாலும் இப்போதுஆநந்தகானந்தொடங்கி இவ்விடங்களிலுள்ளசிவஸ்தலங்களெல்லாம்வணங்குந் தற்பரமாகிவந்தோம் நாமிருப்பது காஞ்சிநாட்டிலுள்ள ஸ்ரீகாசியே பரதேசிகளே எமக்குறவினர் தினந்தோறும் வித்தையாடித்திரிகிறசித்தரோயாம் இந்தமதுரை இம்மையில்சிவன்முத்தியும், மறுமையில் விதேகமுத்தியும் தருவதாதலால் இங்கிருந்து எம்முடைய விளையாடல்களைக்காட்டி யிவர்களுக்குவேண்டிய சித்திகளும்தருவேம், இன்னமும்வேதமுதலிய கலைஞானங்களெல்லாம்தெரியும் அல்லாமலும்யாரருக்கென்னபொருள்கள்வேண்டுமோ அவைகளையெல்லா மெங்கிருந்தாலு மழைத்துக்கொடுக்கிற எல்லாம் வல்லசித்தரென்று பெயர்கொண்டநாம் உன்னாலேபெறவேண்டிய பொருள்யாதிருக்கின்றதென்று உள்ளுக்குள்ளேசிரித்தார். அதைக்கண்டபாண்டியன் இந்தச்சித்தருடைய பெருமையும் களிப்பும் மதிப்பும் நான்கண்டறிகிறேனென்று ஆலோசிக்கும்போது அங்கேயொருவன்யாவரும்கழுகென்றுநினைக்கும்படி ஒருபெரிய கரும்பைக்கையிலேகொண்டு சித்தர்முன்னேசெல்ல அதைக்கண்டுபாண்டியன் தன்கையிலே வாங்கிக்கொண்டு முன்னேநின்று ஓய்சித்தரே வல்லாரில்வல்லேமென்று மதித்திருக்கிற நீரிந்தக்கரும்பை இந்தக்கல்லானைதின்னும்படிச் செய்திரோயானால்எல்லாம்வல்லசித்தரும் நீரேஇந்தமதுரைப்பெருமானும் நீரேயல்லாமல் வேறேயாருண்டு, ஆகையாலே உம்முடையமனத்தில் விரும்பிய பொருள்களெல்லாம் தருவேனென்று சொல்லக்கேட்டுச் சித்தர்பாண்டியனேவருகவென்று குறுநகைசெய்து உன்னாலேஎமக்கு வேண்டியதொன்றுமில்லை. நாமே உன்னாசை தீரவேண்டியதுதருவோம். ஆனால் உலகத்தில் தூரதேசங்களிலேசென்றாகிலும் ஒரு வித்தைகற்றுவந்தால் கற்றவன் எல்லாராலும் நன்குமதிக்கப்பட்டுப் பெரும்பயனையடைவான். நாமோ எல்லாந்தெரிந்தே மாகையாலெமக்கொரு பொருளிலுமாசையில்லை. ஆனாலும் இந்தக்கல்லானை இந்தக்கரும்பைத்தின்ன நீபார்ப்பாயாகவென்று கடைக்கண்ணாலேசைகைசெய்ய உடனேஅந்தக்கல்

லானைமும்மதங்களும்மழைபோலொழுக மேகமும்நடுங்கும்படிமுழங்கித் துவாரம்பொருந்திய கையைநீட்டிப் பாண்டியன்கையிலிருந்த கரும்பைப்பிடுங்கிக் கடைவாய்வழியேசிந்துகிறசாற்றில் வண்டுகள்வந்துமொய்க்கமென்றுதின்று குதட்டிச்சாறுகுடித்துக்கையூசலாடக்களித்துத் தன்னிழலைக்கண்டுசீறிநிமிர்ந்து உயிருள்ளயானையாய்நிற்கப் பின்னும் சித்தர்கடைக்கண்காட்ட உடனே பாண்டியன்கழுத்தின்மாலையை எட்டிப்பறித்தது. அதற்குப்பாண்டியன் கண்கள்சிவந்து சித்தமூர்த்திகளைப்பார்த்துக் கோபங்கொள்ள சமீபத்திலிருந்த சேவகர்கள்கோபித்துச் சித்தனை அடிக்கத்தொடங்க அப்போது சித்தசாமி குறுநகைகொண்டு அடிக்கவந்தவர்களைக்கையால்நில்லுங்களென்றமைக்க அந்தச்சேவகர்கள் வைத்தகால்பெயர்க்கமாட்டாமல் சித்திரம்போலசையாது நிற்க, அதுகண்டு பாண்டியன்கோபமாறி அன்புபெருகி அதிசயித்துச் சித்தசாமிகளுடையதிருவடிகளிலே தனதுதிருமுடிபடவணங்கிப் பெத்தனாகிய அடியேன்செய்த குற்றத்தைப்பொறுத் திரட்சிக்கவேண்டுமென்று துதிக்க அப்போது அன்புக்கிரங்குகின்ற கருணைக்கடலான கடவுள்சந்தோஷித்துப் பாண்டியனே உனக்குவேண்டியவரத்தைக்கேட்கக் கடவாயென்னப் பாண்டியன் வணங்கி ஸ்வாமி எனக்கு நல்லபுத்திரனுண்டாகவேண்டுமென்ன அப்படியே அவனுக்கருள்செய்து முத்துமாலையைப்பறித்த யானைமேல் கிருபாதிருஷ்டிசெய்ய அந்த யானைகையைநீட்டி முத்துமாலையைக்கொடுக்கப் பாண்டியன் வாங்கிக்கொண்டு பார்க்கச் சித்தசுவாமியைக் காணாமல் யானையும் பழைய கல்லானையாய்நிற்கக்கண்டு பயந்து இந்தத்திருவிளையாடல் செய்தது எங்களுக்குயிராகிய சோமசுந்தரக் கடவுளேயென்று சந்நிதிமுன்வந்துநின்று சுவாமி உம்மைச்சோதிக்கத்தகுமோ அறிவீனனாகிய நான்செய்தகுற்றத்துக்கு அபராதம் தருகிறேனென்றுகொடுத்துக் கைகுவித்து நின்று.

வேதியராய்வேதவிளைபொருளாய்வேதத்தி
னீதியாய்நீதிநெறிகடந்தநீளொளியா
யாதியாயீறாய்நடுவாயவைகழிந்த
சோதியாய்நின்றாயென்சோதனைத்தோ நின்னியல்பே.

நின்னான்மொழிந்தமறைநின்னடிகள்வந்தித்தும்
பன்னாளருச்சித்தும்பாதந்தலைசுமந்து
முன்னாமம்வாசித்துமுன்னையறியேனென்று
சொன்னாலடியேனென்சோதனைத்தோ நின்னியல்பே.

பெரியதினும்பெரியதுமாய்ச்சிறியதினுஞ்சிறியதுமா
யரியதினுமரியதுமாயெளியதினுமெளியதுமாய்க்
கரியதுமாய்க்காண்பானுங்காட்சியுமாயவைகடந்த
துரியமுமாய்நின்றாயென்சோதனைத்தோ நின்னியல்பே.

என்று இப்படித்தோத்திரஞ்செய்து அரண்மனைக்குவந்து சோமசுந்தரக்கடவுளருளின்படியே விக்கிரமனென்கிறபுத்திரனைப்பெற்று வெகுகாலம் பழையபடியே நீதிசெலுத்திப்பின்பு விக்கிரமபாண்டியனுக்குப் பட்டங்கட்டி ஜிதேந்த்ரியனாய்ச் சித்தசாமிதிருவருணோக்கத்தாலேயுண்டான பேரின்பத்தேனிலே விழுகிறவண்டுபோலக்கலந்திருந்தான் அபிஷேகபாண்டியன்.

கல்லானைக்குக்கரும்பருத்தியபடலம்-முற்றிற்று.

இருபத்திரண்டாவது

யானையெய்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

கட்டவிழ்கடுக்கையர்கலானைகழைதின்ன
விட்டதிதுபஞ்சவனிடத்தமணரேவி
விட்டமதயானைவிழமேவலர்புரத்தைச்
சுட்டகணைவிட்டுயிர்தொலைத்தமுறைசொல்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

முறுக்கவிழ்ந்த கொன்றைமலர்மாலையைத்தரித்த சோமசுந்தரக்கடவுள், கல்லானையானது கரும்புதின்னும்படிச்செய்த திருவிளையாடலிதுவாகும். இனி பாண்டியனிடத்தில் சமணர்கள் ஏவிய மதத்தயானையானது விழும்படி, முப்புரங்களையுமழித்தபாணத்தை விட்டு அதனுயிரைப்போக்கிய திருவிளையாடலைச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

அந்த அபிஷேகபாண்டியன் குமாரனானவிக்கிரமபாண்டியனானவன் எட்டுத்திக்குந்தனது செங்கோல்செல்லத்திறைகொண்டு செல்வம்பெருகி மிடிபோக ஆக்ஞாசக்கரஞ்செலுத்திப் புத்தர்-சமணர்முதலிய புறச்சமயக்களைகளைந்து வேதாகமப்பயிரை விளையச்செய்து உண்மையாகியவிதிப்படி பத்தியால்வரும்பயனை எல்லாருமனுபவிக்க மனுநீதிசெலுத்தி இந்திரவிமானத்துக்கு வடபக்கத்தருகேகோயிலுண்டாக்கி அருவமுமுருவமுநீங்கிவந்து விளையாடினசித்தமூர்த்திகளின் திருவுருவைப் பிரதிஷ்டைசெய்து திருப்பணிகளுஞ் செய்துகொண்டுவருகிறநாளிலே சூரியகுலத்திலேபிறந்தசோழனொருவன்வஞ்சகனாய்க் காஞ்சிபுரத்திலேசமணர்கோட்பாடுகொண்டு விக்கிரமபாண்டியனுக்கு விரோதியாய்ச் சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவடித்தியானமே நிறைந்த மனத்துடனே வீரசிங்கம்போல்விளங்குகின்றவிக்கிரமபாண்டியனுடனே நேரேபோர்செய்து வெல்லமாட்டாமல் வஞ்சனையினாலே ஜயிக்கநினைத்து அஞ்சனம் - கிரவுஞ்சம்-கோவர்த்தனம்-திரிகூடம்-காஞ்சி-குஞ்சரசையம்-ஏமகூடம்-விந்தமென்கிற எட்டுமலைகளிலும் வாசஞ்செய்கிற சமணாசாரியர்களுக்கெல்லாம் ஓலையனுப்பிவரவிட அங்கங்கிருந்த சமணர்களெண்ணாயிரம்பேரும் உடம்புபோல உள்ளமுமிருண்டு ஆத்திமாலை யணிந்த சோழன்வரவிட்ட ஓலைகளை வாசித்துத்தெரிந்து அந்தந்த மலைகளைவிட்டு மேகங்கள் போலிறங்கி எல்லாருமொருமித்துக்கூடி இருளானது திரண்டுவந்தாற்போலக் காஞ்சிபுரம்வந்துசேர்ந்து சோழன் அரண்மனைப்புறத்திருந்துஅரசனேவலாலேஅவனிருக்குமிடத்திலே சென்று சோழன்முடிமேலே மயிற்பீலியைவைத்துஆசீர்வதித்துவாழ்த்த, அப்போது சோழன் அவர்களைப் பார்த்து வசியமுதலான ஆறுவித்தைகளும் வல்லோர்களே? இப்போதுநீங்கள் ஆபிசாரஞ்செய்து பாண்டியனைக்கொன்றால் உங்களுக்குஎன்னுடையநாட்டிலே பாதிகொடுப்பேன். நீங்கள்போய் அது செய்யுங்களென்றான்.

அதற்குத்தவத்தைச்செய்தும் அவத்தையே செய்வோராயுடன்பட்டுப்போய்,பாலியாற்றங்கரையிலேமூன்றுகாதவழி யகலநீளமாக யாகசாலைவளைத்து யோசனையகலங்குழிகல்லி எட்டுக்கோணமாக வேள்விக்குண்டஞ்செய்து எட்டிவிறகிட்டுவேப்பநெய்கலந்துவிஷசெந்துக்களினூனு மிளகுப்பொடியும்,ஊற்றெண்ணையும், அகன்றகுழிநிறையப்பெய்து உயிர்கொல்லாதவிரதிகள் உயிரைக்கொல்லுங்கொடிய பழிப்பைத்தருகிற வேள்விசெய்தார்கள். அப்படிச்செய்யும்போது காடுகள்நந்தவனங்கள்சோலைகள்யாவும் கருகிப்பக்கத்திலுள்ளஓடைகள்வாவிகள் குளங்களெல்லாம் வற்றமேகங்களுந்தியச்சுவாலைகொண்டு கிளம்புகின்றநெருப்புக்குழியிலே யமனைப்போலவும், அஞ்சனமலையைப்போலவும், காற்றுவீசுகிறகாதுகளும் வாயிலேகிளைத்திருக்கிற கொம்புகளும் மாறாதூறுகிறமதமும், ஊசலாடுகிற வொற்றைக்கையுமாக விஷம்போற்சீறி யெழுந்தது யார்க்குமஞ்சா

தஒருயானை, அந்தவேள்வி நெருப்புமவிய மும்மதமுமொழுக வந்தயானையைநீபோய்ப்பாண்டியனை மதுரையுடனே அழித்து வாவென்று எண்ணாயிரஞ்சமணர்களும் ஏவினார்கள். உடனேஅந்தயானை ஈரமில்லாதநெஞ்சினராகிய சமணர்கள்துர்ப்போதனையாலே நல்லஞானமும் வைதிகானுஷ்டானமுமில்லாத சோழனுடைய சேனைகள்சூழ்ந்துவர இடிபோல்முழங்கிப் பூமியுங்கிழிய பாதாளத்திலேகால்கள்பதியவும் அண்டமுகட்டிலே தலைமோதவும், ஊழிக்காற்றைப்போலக் காதுகள் காற்றுவீசவும், அக்காலத்துக்கடல்போல் மதங்கள் பெருகவும், வடவாக்கினியைப்போலே கண்களில்நெருப்புமூளவும், இதன்மதநாற்றந்தெரிந்து திக்கியானைகளஞ்சவும், புறப்பட்டு மேகத்தின்வயிற்றைக்கிழித்து அதனிடிகளைக்கீழேஉதிர்த்தும், தான்முழங்குதலினாலே திக்குகளைச்செவிடாக்கியும், துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையைநீட்டி ஆகாயத்தையளாவிய மலையைப்பிடித்துஅதனாலேகடலிலே சுழற்றியும், உரல்போலுங்கால்களையூன்றி யமன்போல்வருகிற யானையின் வரவைக்கண்டவர்கள்போய்ச்சொல்ல விக்கிரமபாண்டியன்கேட்டு மனஞ்சுழன்றுகொதித்து யானைகள்தாங்குகின்ற இந்திரவிமானத்தையுடைய கோயிலுள்ளேபோய்ச் சோமசுந்தரக்கடவுளைவணங்கித்துதித்து இந்தயானையைக்கொன்று எங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்றுவேண்ட அப்போதுஆகாயத்தினின்று ஒருதிருவாக்குண்டாயிற்று.

எப்படியென்றால் நாம்ஒருவில்வீரனாகி அனுப்பினவர்கள் பெருமைகுறைய அந்தயானையைக் கொல்லுவோம். நீ முன்னேசென்று இந்த நகருக்குக் கீழ்த்திசைப் புறத்திலே ஒரு அட்டாலை மண்டபமுண்டாக்கென்ன அதுகேட்டுப் பாண்டியன் உள்ளே பெருமகிழ்வுகொண்டு பொன்மயமான தூண்கள் திசைக்கு நந்நான்காகப் பதினாறு தூண்கள் நிறுத்தி அட்டாலை மண்டபம் அதிகவிரைவிலே செய்துமுடிக்க அந்தமண்டபத்தில் சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய வில்வீரன் இரண்டு சந்திரர்போல் விளங்கச்செவிகளிலேசங்கக்குழையணிந்துபிரமனாகிய அன்னமுங்காணாததிருமுடியிலே மயிற்கலாபஞ்சூடி இடையிலேசெங்கச்சுக்கட்டி உடைவாளுமிறுக்கி வேதங்களாய் முழங்கவீரகண்டாமணியுமுழங்காலின்கீழே கட்டிஅம்பறாத்தூணியு முதுகின்புடைதோன்றக்கட்டித்தோளில்தரித்தவில்லுடனேபசியவுருக்கொண்டு மன்மதனுமயங்கும்படியான யௌவனபருவத்துடனேவந்தேறிப்பாண்டியனிடுக்கண்டீர்க்கயானைவருவதைப்பார்த்து ஐந்துகூப்பிடு தூரத்தில் அதுவர வில்லைவளைத்து நாணேற்றிக் குணத்தொனி பண்ணிச்சிங்கநாதஞ் செய்துஇடக்கையிலேவில்லைக்கொண்டு நாரசிங்கபாணத்தைவைத்து இடக்கால்முன்னே செல்லவலக்காதளவும் வாங்கிவிட அதுசென்றுஅந்தயானையின்மத்தகத்தைக்கிழிக்க உடனேஅந்தயானைமேகம்போலே குமுறிக்கீழேவிழுந்திறந்தது. அதுஅப்படிச்செத்தபின்பு திக்கியானைகள்தங்கள் பயந்தீர்ந்துநிலைநின்றன. கடவுள்காலாலுதையுண்டு விழுந்தயமன்போலவந்தயானைவிழ மார்க்கண்டேயரைப்போலப்பாண்டியன்காணயானையின்கூட வந்தவர்கள் யமதூதர்போலப்பயந்தோட இருள்முகத்திலேதோன்றின உதையசூரியன்போலஅதனெற்றியிலேநின்றுஉதிரம்பெருகச்சோழனதுகொடுங்கோலாகியயானையைப்பாண்டியன் செங்கோலாகிய நரசிங்கபாணம்கொல்லச்செத்தயானைமேல்கழுகு-பருந்து-காகம்-பேய்-பூதங்கள்மொய்க்கக்கண்டுபாண்டியன் மனமகிழ்ந்து கூடவந்தசமணர்களைச்சீறஉடனே அரசன் குறிப்பறிந்துவீரர்கள்சென்று அவர்கள்கையிலேகொண்ட தடிகளைமுறித்துச்செம்புகளை உடைத்து மயிர்ப்பீலியையும்கட்டினபாயையும்கிழித்து வாய்க்கால்களிலேபோகவிட்டு மானங்கெடுத்துச் சிலரைத்துரத்தினார்கள்.சிலர் அடிபட்டுத்தாங்கள்செய்தகபடமுங்கெட்டுப்பாவமும் பழிப்புமிகுந்து மழுங்கினதலையினராகியசமணர்கள் வருந்தித்துக்கித்து உடுத்தினபாயும்கையிற்செம்புமில்லாமலோடிப்போனார்கள். பின்புயானையைக்கொன்று அட்டாலை மண்டபத்திலேநின்ற விற்சேவகன்பாதங்களைப் பாண்டியன் தனதிருகையாலும் பற்றிக்கொண்டு சுவாமி? தேவரீர் இந்தவடிவாகவே இங்கிருக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அதற்குடன்பட்டுக்கடவுள் அவனுக்குவேண்டிய வரங்களுங்கொடுக்கப் பாண்டியன் பரமசிவனைக் காலந்தோறும் வந்து வந்தனைவழிபாடு செய்துகொண்டு வருகிறநாளில்இராஜசேகரனென்றொருபுத்திரனைப்பெற்றுஉலகத்தை ஆண்டுவந்தான். இதுநிற்க, சோழன் அனுப்பின யானையாகியமலையில்சரபவடிவு கொண்டகடவுள் வில்வீரனாய் விட்ட நரசிங்கபாணம் தங்கிநின்றது. முன்னேஉலகத்தை யெல்லாமழித்து மீளவுமுண்டாக்குகின்ற உருத்திரசத்தியிற்சிலபெற்று இரணியனைமார்புபிளந்த சிங்கத்துக்கு நாயகனை உரோமசமுனிவந்துதெரிசித்து அநேகதவங்களைச்செய்து தன்பேராலே ஒருதீர்த்தமு முண்டாக்கி மேலானபலனை யடைந்தான். பிரகலாதனும் வந்து தவஞ்செய்துவேண்டியவரங்களைப்பெற்றான்.

யானையெய்தபடலம் — முற்றிற்று.

இருபத்துமூன்றாவது

விருத்தகுமாரபாலரானபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

தழையுலாங்கையரேவிய தந்திமேல்விடைமே
லழகர்சேவகஞ்செய்தவாறறைந்தனமவரே
கிழவனாகிப்பின்காளையாய்க்கிஞ்சுகச்செவ்வாய்க்
குழவியாய்விளையாடியகொள்கையைப்பகர்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

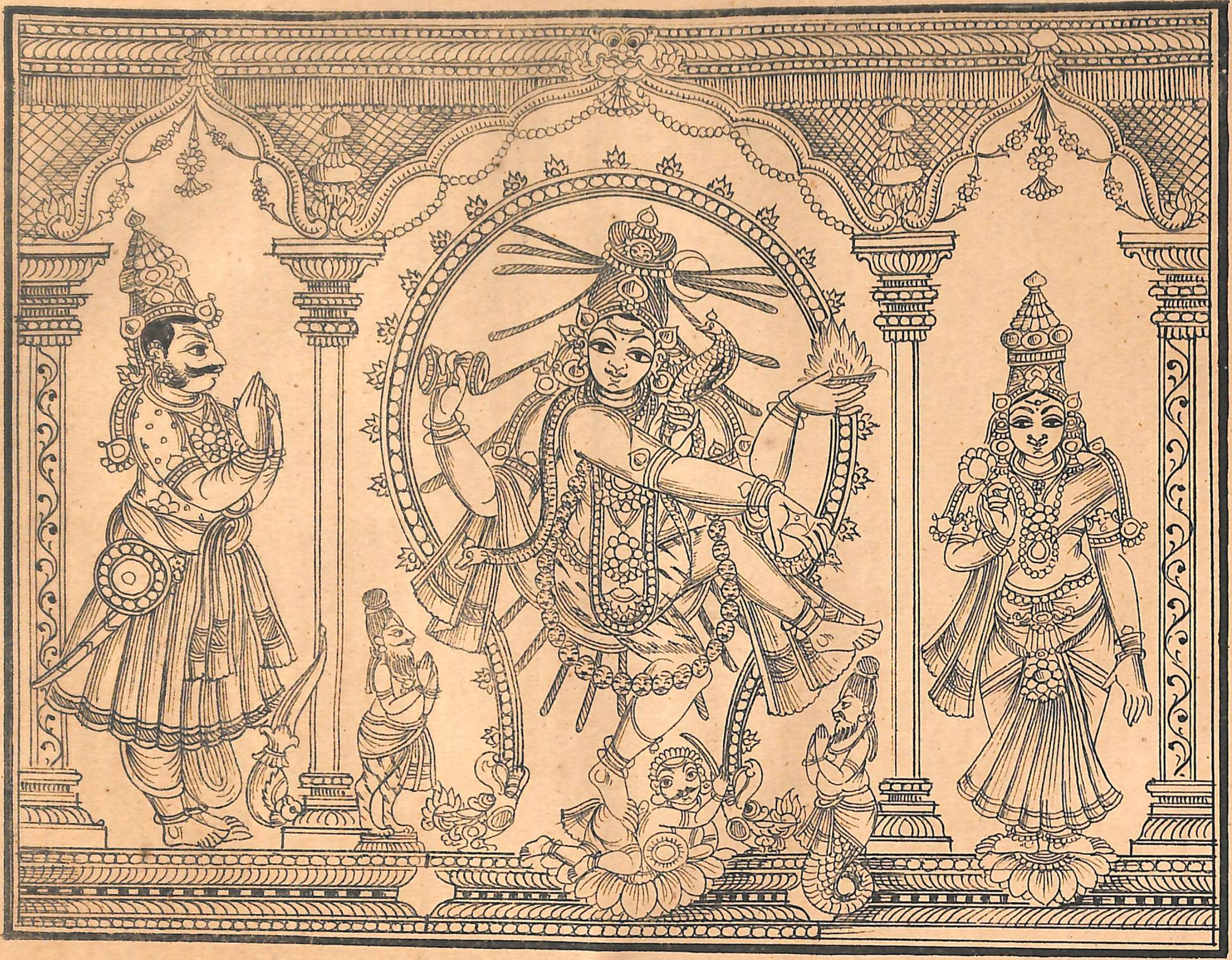
மயிலிறகாகியதழையைக் கையிலேகொண்டிருக்கின்ற சமணர்கள் ஏவிய யானையின் மீது விடைமேலழகராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் சேவகஞ்செய்த திருவிளையாடலைச்சொன்னோம். இனிஅந்தச் சோமசுந்தரப்பெருமானே கிழவனாகியும், குமரனாகியும்,குழந்தையாகியும் விளையாடல்புரிந்த திருவிளையாடலைச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

அதன்பின்பு விக்கிரமபாண்டியன் அரசாட்சிசெய்துவருங்காலத்தில்மதுரையில்விருபாக்கனென்றொரு பிராமணன், அவன்மனைவி அருந்ததிபோலுங் கற்புள்ளசுபவிரதை ஆகியஅவ்விருவருக்கும் பிள்ளையில்லாமல் அநேகபுண்ணியவிரதங்களை அனுஷ்டித்துப் பின்பு சத்தமாதர்களிடத்தி லன்புகொண்டுமகாதவங்களைச்செய்து ஒருபெண்பிள்ளையைப்பெற்று கௌரியென்று அந்தப்பெண்பிள்ளைக்குப்பேரிட்டுவளர்க்கஐந்துபிராயமானபின்பு கௌரியென்கிறபெண் பிறவிப்பிணியைத் தீர்ப்பதற்கான வுறுதிகொண்ட மனத்தையுடையவளாய்த் தன்தகப்பனை வணங்கி ஐயாஇந்தப்பிறவி தீரும்படியானதெய்வமந்திரம்யாதென்றுகேட்க,அதைக்கேட்ட அந்தவிருபாக்கன் மிகவும் அதிசயித்து அரிதானதவஞ்செய்துபெற்ற தன்மகளுக்கு மனக்களிப்புடனே தேவிமந்திரத்தை யுபதேசிக்க அந்தமந்திரத்தைத்தன்பிதாவினிடத்திலே தெளிந்து நாக்குத்தழும்பேறச் செபித்துமுன்னாளிற்செய்த தவக்குறைநிறைவேறப்பிறந்தவள் வளருங்காலத்தில் தகப்பனான விருபாக்கன்தனதுதவபுத்திரிக்குத்தகுந்த சைவாகமந்தெரிந்துபிரமசாரியனாய்வேதவித்தானமேம்பட்ட குலத்தான்எக்காலத்தில்கிடைப்பானோவென்று மனத்துடனே சொல்லிக்கொண்டிருந்தான். அக்காலத்தில் அந்தப்பெண்ணுக்கு எட்டுவயதாய்க் கலியாணஞ்செய்யுங்காலம்வந்துகூட அப்போதொருநாள்ஒருவைணவப்பிரமசாரிவீடுகள்தோறும்பிச்சைவாங்கி உண்கிறவனாய் வேறோரூரிலிருந்து அங்கேவந்து பிச்சைகேட்க,அவனைக்கண்ட விருபாக்கன் தன்மனையாளிடத்திலுஞ் சொல்லாமல் உறவினரையும் விசாரியாமல் அவனுக்குத்தான் வருந்தித்தவஞ்செய்து பெற்ற கௌரி என்கிறபெண்ணைக்கொடுக்கச் சம்மதித்துப்பயப்படாமல் தாரைநீரைஅவன்கையில் வார்த்தான்.

அதுதெரிந்து அவன்மனைவியாகிய சுபவிரதையும்மற்றசுற்றத்தாரும் பிச்சைக்குவந்தவன் பெண்ணுக்குமாப்பிள்ளை யானானென்றுபெண்ணின்விதியும்பிரமசாரிப்பிராமணன்அதிர்ஷ்டமுங்கண்டுமனந்தளர்ந்துஇந்த விருபாக்கன்குலம்-கோத்திரம்-குடி-நலம்-ஒழுக்கம் -வித்தை-ஊர்முதலானவைகளை விசாரியாமல்எல்லாந்தெரிந்தவனாயிருந்தும் இப்படி தத்தஞ்செய்தானல்லவோ ஆனால் விதிவழியே மதிசென்றதென்றுதுன்புற்று அங்குப்பிச்சைக்கு வந்தவன்குடிகோத்திரஞ்சூத்திரங்களெல்லாம் விசாரித்து நம்முடையகுலத்துக்குத்தக்கவனே ஆனாலும் மாயோன்சொன்ன வஞ்சகமாகிய வைஷ்ணவமதங்கொண்டு திரியுங்குற்றமொன்றேயல்லதுவேறேயாதொருதோஷங்களுமில்லையென்று தெரிந்துஇனித்தடைசெய்வதெப்படியென்று கொடுக்கச் சம்மதித்தார்கள், அப்போதுதாயுஞ் சுற்றத்தாரும் சம்மதித்தபின்பு வேதத்திலேசொல்லிய எட்டுவகைக்கலியாணத்தில் பிரமசாரியமென்கிற முதற்கலியாணப்படி பெண்ணுக்குஆபரணங்கள் நிறையப்பூட்டி அக்கினிசாக்ஷியாய் அவனுக்குவிவாகஞ்செய்து கொடுத்தான். அப்படிக்கொடுத்துப்பின்னும் நல்ல வரிசைகளுங்கொடுத்துத் தன்மகளை மாப்பிள்ளைகூட அவனூருக்குப்போய்ச்சேர்ந்துவாழு

ம்படி அனுப்பிவிட்டான். பின்பு பிச்சைவாங்கும்பிராமணன் மாப்பிள்ளைக்கோலமாய் தரித்திரனுக்குப்பொன்முடிப்புக்கிடைத்தாற்போல மனமகிழ்ந்து லட்சுமியைக்கூடி வருகிறவன்போலத் தன்மனையிற்போய்ப் புகுதக்கண்டகொடிய சீலராய்ப்பொல்லாதவராய் வைஷ்ணவமதங்கொண்டு நடக்கிறதாயுந்தந்தையும் பொறாதவர்களாய் வந்த மணப்பெண்ணினுடைய சிவத்தியானமும்சைவாசாரமும்பார்த்துவெந்திருக்கிற தோள்கள்போலமனமும்வெந்து அந்தக்கௌரியை வேறாகவொதுக்கிவைத்து அவளைவிரும்பாதவர்களாய் நிந்தித்துவந்தார்கள். அப்படி நிந்தித்துவந்தமாமனாரும்மாமியும் ஒருநாள்தங்களுறவினரில் கலியாணமென்று வீட்டைப்பூட்டித்தனியே ஓரிடத்திலிருக்கச்செய்து தாங்கள்கலியாணம் நடக்கிறவூருக்குப்போனார்கள். அப்படி அவர்கள்போனபின்பு, உள்ளழுக்கைப்போக்குவது திருநீறென்று உபநிடதங்கள் சொல்லத்தெரிந்தும் அதுபூசாமல்பாபமுண்டாகும்படிக்குமண்ணைப்பூசுகின்றவைஷ்ணவர்கள் வீட்டிலேதனியேயிருக்கிறவள் ஐயோ, எனதுதோஷம்போக ஒருசிவனடியாரையுங்காணப் பெற்றிலேனே, இன்று என் கண்ணுக்குத் தோஷமுண்டாகின்றதே யென்று கவலைகொண்டவளாய் சிவனடியார்க்கு அன்புசெய்யாத நெஞ்சே இரும்பு. அச்சிவனடியார்களுக்குஏவல்செய்து அவர்கள்குறிப்பின்வழிநடவாததேகமேமரம். காதுகண்முதலானவைந்தும் அவ்வடியார்கள் விஷயத்திலே செலுத்தாவிட்டால் அவ்வுறுப்புகள் மரப்பாவை யுறுப்புகள். வேதத்தில் உறுதியாகச்சொல்லப் பட்டசைவநெறியாகிய தவநெறியல்லாதநெறிகளெல்லாம்பவநெறியென்று தபித்துப்பின்னும் உயிர்களுக்கெல்லாம் உறுதிஇகபரபோகம், அவ்விரண்டையுந்தருகிறவன் உயிர்களுக்கெல்லாமுயிரான சிவன், அவனதுஞானம்பிறந்தவர்க்கு மனம்வாக்குக்காயங்களொத்தபத்திமார்க்கம்கிடைக்கும், அந்தப்பத்திவழியே நடக்கிறவர்களுக்குள்ள பிறவிநோயைத்தீர்ப்பது சிவனடியார் திருவேடமல்லவோவென்று துன்பப்படுகிறவளிடத்தில் அவள் நினைத்தபடியே சௌந்தரபாண்டியனா யரசாண்ட கடவுள் கௌரிக் கருள்செய்யுங்காலமிதுவேயென்று காதிலும் கழுத்திலும் மார்பிலும்தலையிலும் தோள்களிலும்கைகளிலும் உருத்திராக்ஷகள் பூண்டு தம்மைப்போலவே நெடுங்காலஞ்சென்ற ஒருபெரியபழைய புத்தகமுங்கக்கத்திலேகொண்டு கெண்டைமீன்முள்ளுப்போல நரைத்தநரையும் முதிர்ந்ததிரைகவுளும் கனைக்கிறநெஞ்சும் சரிந்தகோவணக்கட்டும் தலைநடுக்கமும் உத்தரியந்தரித்ததிருத்தோளும் முப்புரிநூல் கிடந்தலையும் விபூதியணிந்தமார்பும் விரித்தகுடையும் தடியையூன்றிக்குனிந்தநடையுங்கொண்டு தனியராய்வெகுகாலம்பட்டினிகிடந்திளைத்தவர்போலே வருந்திவாடி ஒருகிழப்பிராமணராய்வந்து வீட்டிலேநுழைய அதைக்கண்டகௌரிமிகுந்தஅன்போடெழுந்துமேன்மேலானபத்தியுடனே ஆசனமிட்டிருக்கச்செய்து கைகுவித்து இந்தச்சிவவடிவைக்காண என்னதவத்தைஅடியேன்செய்தேனோவென்று கொண்டாட அதற்குவந்தகிழப்பிராமணர் நான்மிகவும் பசித்துன்னிடத்திலே வந்தேனென்ன, கௌரி எங்களவர்கள் வீடுபூட்டிக்கொண்டுபோனார்களே நானென்ன செய்வேனென்ன, பிராமணர்நீபோய்க் கதவைத்தொடு பூட்டுவிடுமென்ன, அப்படியேகௌரிபோய்த்தொடுமுன்னே பூட்டுத் திறக்கச்செய்து பெண்ணே சீக்கிரம் சமையலாகவேண்டுமென்ன அப்போது பார்ப்பதியின்திருவடிகளில் அன்பைச்செலுத்துகின்ற கௌரியானவள்உள்ளேபுகுந்து விரைவிலே சமையல்செய்துவெளியேவந்து செம்பிலே ஜலங்கொண்டுகொடுத்துச்சாப்பிட எழுந்தருளுமென்னஎழுந்தபிராமணர்பாதம்விளக்கி அந்தநீரைச்சிரசின்மேற் றெளித்துக்கொண்டுதன்மனமாசும்போக்கி அரைஉள்ளேகொண்டுபோய் ஆசனத்தின்மே லெழுந்தருளப்பண்ணி பரிகலத்திலே முல்லையரும்புபோலுஞ்சோறும் பருப்பும்நெய்யும்பலபொரிக்கறிகளும் பலகாரங்களும். பழங்களும் பரிமாறிஉபசரித்தூட்டஐயர் அமுதுண்டுபசிதீர்ந்து தேவாமிர்தமுண்டவர்போலக் கிழத்தனம்போய் மன்மதாகிருதியாய் யௌவனகுமாரனாய் கௌரிகாணஎழுந்தருளியிருந்தார். எப்படியென்னில் விபூதிபோய் அதுசந்தனமாகவும் உருத்திராக்ஷங்கள்போய் அவைபொன்னாபரணங்களாகவும் மூப்புப்போய் யௌவனமாகவும் விளங்குகின்ற தேஜோரூபத்தைக்கௌரிகண்டு நடுநடுங்கிக்கைகளைநெரித்துத்திகைத்து வேர்த்துக்கூசி ஒருபக்கத்திலே யொதுங்கி நின்றாள். அப்போது கலியாணத்துக்குப் போன வைஷ்ணவாபிமானிகள்திரும்பிவந்து தங்கள்வீட்டிலே நுழைய உடனேபதினாறுவயதுள்ள பிராமணனானவர் நெற்றியிலே காப்பிட்டு ஒருபச்சைப்பிள்ளை வடிவமாய் எழுதுதற்கரிய இருக்கு-யசுர்-சாமம்- அதர்வணமென்னும் வேதங்களாகிய சிலம்புகள்புறத்திலே கிடந்துசத்திக்கஅன்பர்களுடைய இருதயமென்னும் மலரோடையில்மலர்ந்துசிவானந்தமாகியதேனைச்சிந்துகிறதெய்வத்தாமரையாகிய தன்சிற்றடியின் பெருவிரலைச்சுவைத்து கண்ணீர்ததும்பும்படியாக வாய்விட்டுக்கதறியழுது அணையாகிய ஆடையிலிருந்தார் சர்வலோகங்களையுஞ் சிருஷ்டித்துக்காத்தாளுகின்றபெருமான்.

அப்படிக்கிடக்கிற சோமசுந்தரக்கடவுளாகியபிள்ளையைக்கண்டு மாமியானவள் இந்தப்பிள்ளை ஏதென்று

கௌரியைக் கேட்க, கௌரி அம்மே? தேவதத்தன்மனைவியோடும் இங்கேவந்து கொஞ்சநேரம் இந்தப்பிள்ளையைப்பார்த்துக் கொண்டிருவென்றுசொல்லிப்போனர்களென்றுசொல்லுதற்கு முன்னேமாமியானவள்கண்கள்சிவந்து சீறிஎலும்புகளையணிந்துகொண்டு சுடுகாட்டிலேதிரிகிறவனிடத்தில் அன்புசெய்கிறவனுடையகுழந்தைக்கு நீ அன்புள்ளவள் ஆகையாலே எங்களுக்கு நீ தகாத ஆசாரமுள்ளவள். இனி இந்தப்பிள்ளையை யெடுத்துக்கொண்டு வெளியேபோவென்று துரத்திவிட்டாள். அப்போது கௌரி தாயில்லாத பிள்ளைமுகத்தைப்பார்த்துத் தெருவிலேநின்று துக்கப்படுகிறவள் மனமேகோயிலாக வாசஞ்செய்கிறமதுரேசனை மனத்தினலே தியானித்துக் கௌரியின் திருமந்திரத்தைச் செபிக்குமளவில் அழுதபிள்ளையைவிடைமேலழகனுகஆகாயத்திலே தோன்றக்கண்டுபின்னும் அக்கடவுளிடப்பாகத்தமர்ந்ததேவிதிருமந்திரத்தைஉச்சரிக்கின்றவளைத்தேவிவடிவாகச்செய்து விடைமேலேற்றிக்கொண்டு ஆகாயமார்க்கத்திலே தேவர்கள்பூமழைபொழியச்சொக்கநாதரெழுந்தருளினர். அதுகண்டஉலகத்தா ரெல்லோரும்அதிகஆச்சரியங்கொண்டு கொண்டாடினர்கள்.

விருத்தகுமாரபாலரானபடலம் - முற்றிற்று.

இருபத்துநான்காவது

மா றி யா டி ன ப ட ல ம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருத்தராய்மதுராபுரிமேவியசித்தராகியசெல்வர்
விருத்தராயிளையவருமாய்மழவுமாய்வேடங்கொண்டடலேற்றி
ஞெருத்தராய்விளையாடியவாடலையுரைத்தனமினிமன்று
ணிருத்தராயவர்மாறிநின்றுடியநிலைசிறிதுரைசெய்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

திருத்தமுடையவராய் மதுரையின்கண் எழுந்தருளியிருக்குஞ்சித்தராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், கிழவனுகியும், குமரனுகியும், குழந்தையாகியும் வேடந்தாங்கிவிளையாடி விருஷபாரூடராய் வெளிவந்தருளிய திருவிளையாடலைச்சொன்னேம். இனிஅந்தக்கடவுள்வெள்ளியம்பலத்தின்கண் கான்மாறியாடிய திருவிளையாடலைக்கொஞ்சஞ்சொல்லுகின்ரேம்=எ-று.

பின்புவிக்கிரமபாண்டியன்தன்புதல்வனுகியஇராஜசேகரபாண்டியனுக்குப் பட்டங்கட்டிவைத்துப் பிரமலோகமுதலிய லோகங்களுக்கெல்லாமேலானசிவலோகத்தையடைந்தான். பின்புஇராஜசேகரபாண்டியன்உலகமெல்லாம் தன்னதாகஅரசுசெலுத்தி ஒரு குடைநிழலிலாண்டு ஆனந்தவடிவாய்வெள்ளியம்பலத்துளாடுகிற சோமசுந்தரக்கடவுள் திருநடனத்திலே அன்புமிகுந்து அந்தப்பரதசாஸ்திரம்தவிர அறுபத்துமூன்று கலைஞானங்களுந்தெரிந்துவருகிறகாலத்தில் கோச்செங்கட்சோழனலேபூசிக்கப்பட்டுக் காவேரிக்கரையிலே திருவானைக்காவிலேவளர்கிற கடவுளிடத்து அன்புபெருகினவனுய் அறுபத்துநான்கு கலைஞானங்களுந் தெரிந்த கரிகாற்சோழன் அரசாட்சிசெய்யும்போது அவன்சபையிலிருந்து ஒருபுலவன்வந்துபாண்டியனைக்கண்டு ஐயா எங்கள் கரிகாற்சோழனுக்கு அறுபத்துநான்குகலைஞானங்களுந்தெரியும் உமக்குபரதசாஸ்திரம் ஒன்றும்தெரியாதிருக்கின்றதேயென்று துதித்துச்சொல்ல, பாண்டியன் கேட்டு மறுதேசத்து வித்துவான்சொல்லுகிற சொல்லினலே மிகவுமானமுண்டாகி வியாகுலசித்தனய் வேதாந்தமாகிய வெள்ளியம்பலத்திலே திருநடனஞ்செய்கிற கடவுளாடலை நானும்கற்று ஆடுதற்குஎன்மனம்விரும்புகின்றதே இதுவும் எனதாண்டவன் அருள்விதிதானெ

௨௫

ன்று அதுகற்கத்தொடங்கி, பரதநூலளவு கண்டவராய்
அந்தநூலின்படி ஆடவும்வல்ல நாடகநடைதெரிந்த வி
த்துவான்களைத்தேடிஅவ்வித்துவான்களுக்குத்தனதும
கிழ்வினலே வேண்டியவஸ்திராபரணதிரவியங்கள்போ
தும்போதுமென்னக்கொடுத்து இராஜசேகரபாண்டிய
ன் கசடறப்பரதசாஸ்திரங்கற்றவகையாவது, பாவம்- அ
ராகம்-தாளம் ஆகியமூன்றுஞ் சொன்னமுறைப்படிபர
தமென்பதில் அங்கம்-உபாங்கம்-பிரத்தியாங்கம்-முகரா
கம்-கரப்பிரசாரம்-சிரக்கரகருமம் - கரகேத்திரம்- கரகர
ணம்-தானகம்-சுத்தசாரி-தேசிசாரி-நியாயம்-விருத்தி-பி
ரவிசாரம்-பூமண்டலம் ஆகாசமண்டலம்-சுத்தக்கரணம்
உற்புலிதகரணம்-அங்ககாரம்-இரேசிதம்என்று சொல்
லப்படுகிற இருபதுபேதமும்கற்றுப் பின்னும் அவற்றி
லே மனேபாவ முதலாகிய எட்டுவகை நிருத்தங்களில்
சாரிநிருத்தமாகிய தாண்டவமகமார்க்கம் - தேசி-வடுகு-
சிங்களம் எனமூன்றும். அதனிலே ஆறுமூவிரண்டு பத
மும், இரேகாதிஅங்கம் பதினெட்டும், நால்வகைக்கா
ணமும், இருவகைக்கரமும் கால்வகைபுரிகை முதலா
கியபதினறும்கவான்மனைமுதலாகியஇரண்டும், மடிப்பு
வகைஎழுநான்கும்,சுத்தசாரியெனும் பூசாரிபதினறும்,
கனகசாரிபதினறும், திக்கிராந்தமுதலாகிய முப்பத்தி
ரண்டு தேசிசாரிகளும், தேர்ச்சக்கரமுதலாகியகனகசா
ரிகைகள் முப்பத்தைந்தும், வித்துவற்பிராந்தமுதலாகி
யசாரி பத்தொன்பதும் ஆகியஇவைகளெல்லாம் புட்ப
புடத்திலக்கணமாகிய முதற்பொருள்கள், ஆசவாத்திய
முன்பொருள்முதற் களாசமுதலாகிய பாடபேதங்கள்
பதினறும்,படகபேதம்பத்தொன்பதும், அளகமுதலா
கியபாடவகைகள் இருபத்தெட்டும்,அதில்பூசல்வார்த்தி
கத்துடனே ஐந்துவகைச் சச்சபுடமுதலாகியதாளமாத்
திரையும், மாத்திரையின்கதிகளும், கீதமும்,பாடமும்,
எழுத்தும், மணிபந்துமுதலியகீதத்தில்வகுத்தகட்டளை
இருபத்தெட்டும், சரளைமுதலியகட்டளை முப்பத்தைந்
தும்,நன்ருகப்பொருந்திப்பாவாதி மூன்றுகலப்பீருகவு
ண்டாக்கப்படும் கூத்தகமார்க்கம், என்றுசொல்லப்பட்
ட இந்தக்கூத்தைக்கற்கும்போது பாண்டியன் தன்னுட
ம்பில்மிகவும்வருத்தத்தையடைந்துஇந்தவருத்தம்நான்
குவேதங்களாலும் தெளியலாகாதபொருளாய்ஞானமா
ய்வெள்ளியப்பலத்தி லாடுகின்றசோமசுந்தரக் கடவுளு
க்கு முண்டல்லவா வென்று தன்னினைவிலே கொண்
டு பிரமனும் விஷ்ணுவுங் காணக்கூடாத பாதமொன்
றே நெடுங்காலமாய் வருந்த நிற்கின்றது. ஐயோ இப்ப
டி வருத்தஞ்செய்வதாகிய இந்தக்கூத்தை நான் வரு
ந்தித்தெரிந்தும் நான்கண்டிருக்கலாவதே, இதுவோத
ருமமென்று மனதுநொந்து பிறவிக்கடலைக்கடக்கவெண்
ணினவர்கள் வந்துதெரிசிக்க ஆடுகின்றஆடலை நானெப்
படித்தடுக்கலாகும். தடுப்பதுதகாது.அப்படித்தடாவிட்
டால் பாதம்வருந்துமல்லவோ? ஆனல் இந்தவருத்தம்
போக இப்படிச்செய்தால்நன்றென்றுதுணிந்துஎழுந்து
போய்ச்சிவனிராத்திரியில்சோமசுந்தரக்கடவுளுக்குஅ
ளவிறந்தபூசைகள் நான்குசாமமுஞ்செய்துதிருவடிகளை
த்துதித்துப் பின்புவெள்ளியம்பலத்துளாடுகின்றசோதி
யின்மெய்ஞ்ஞானக்கூத்தைக்கண்டுமனமகிழ்ந்துவணங்
கி ஆனந்தக்கண்ணீரொழுகக் கைகளைத்தலைமேற்குவித்
துநின்றுஎம்பெருமானே?தேவரீர்ஊன்றினகாலைத்தூக்
கித்தூக்கினகாலைஊன்றிஇன்றுநான்தெரிசிக்கமாறியாடி
என்வருத்தமெல்லாம் போகும்படிச் செய்யவேண்டும்.
இப்படிநீர் செய்யாதிருந்தால் இந்தச்சுரிகைக்கத்திமே
ல்விழுந்து இறந்துபோவேனென்று கத்தியைநட்டுஅ
தில்விழுந்து சாவத்தொடங்குமுன்னே இடக்காலைஊ
ன்றி வலக்காலைத்தூக்கி அந்தநிருமலக்கடவுள் மாறியா
ட, அதைப்பாண்டியன்கண்டு சேவித்துத் தன்கவலைக
ளெல்லாந்தீர்ந்து பரமானந்தக்கடலின்மூழ்கி அப்படித்
தேனில்மூழ்கின வண்டுபோல சச்சிதானந்தக்கடலின்
மூழ்கியெழுந்து பின்னும் திரிகரணங்களுமொருமித்து
அன்புவடிவாய்நின்று.

பெரியாய்சரணஞ்சிறியாய்சரணங், கரியாகியவங்கணனேசரண
மரியாயெளியாயடிமாறிநடம், புரிவாய்சரணம்புனிதாசரணம்.

நதியாடியசெஞ்சடையாய்நகைவெண், மதியாய்மதியாதவர்தம்மதியிற்
பதியாய்பதினெண்கணமும்பரவுந், துதியாய்சரணஞ்சுடரேசரணம்.

பழையாய்புதியாய்சரணம்பணிலக், குழையாய்சரணங்கொடுவெண்மழுவா
ளுழையாய்சரணம்முருகாதவர்பால், விழையாய்சரணம்விகிர்தாசரணம்.

இருளாய்வெளியாய்சரணம்மெனையும், பொருளாகநினைந்துபுரந்தான்மா
றெருளாதநடந்தெரிவித்தெனையா, ளருளாய்சரணம்மழகாசரணம்.

அயனத்தனெனப்படுமோடரவச், சயனத்தவனைத்தருதத்துவநால்
வயனத்தவவானவர்வானவசே, னயனத்தவனுயகனேசரணம்.

கதவெங்கரியின்னுரியாய்சரண, முதலந்தமிலாமுதலேசரணென்
றதிர்பைங்கழனூபுரவண்டலறும், பதபங்கயமுன்புபணிந்தரசன்.

இவ்விதமாகத்துதித்துப் பெருமானுடையதிருவடிகளில் விழுந்துசேவித்தெழுந்து நின்று எம்பெருமானே? இப்படியே எக்காலமும் இந்தத் திருநடனத்தை எல்லாருங்கண்டுதெரிசிக்க இந்தவெள்ளியம்பலத்திலே நின்றருள அடியேன்வேண்டுகின்ற வரம் அருளவேண்டுமென்றுவணங்கினுன். அப்படியே அன்றுமுதல்இன்றளவும் கால்மாறினபடியே கடவுள்நின்றருளினர்.

மாறியாடினபடலம்-முற்றிற்று.

இருபத்தைந்தாவது

பழியஞ்சினபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈறிலான்செழியனன்புக்கெளியவனுகிமன்றுண்
மாறியாடியகூத்தென்சொல்வரம்பினதாமேகங்கை
யாறுசேர்சடையானன்றுனோரரும்பழியஞ்சித்தென்னன்
றேறலாமனத்தைத்தேற்றுந்திருவிளையாடல்சொல்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

முடிவில்லாதவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் பாண்டியனது அன்புக்கெளியவராகி வெள்ளியம்பலத்திற் கான்மாறியாடிய மகிமையையான் சொல்லுந்தகைமைத்தோ. இனி கங்கையைச் சடையிற்றரித்தருளிய அந்தக்கடவுள் பாண்டியன் பழியஞ்சினவனுகித் தெளியாது உள்ளங்குழம்பியிருந்தகாலத்தில்அவனைத்தெளிவித்தருளிய திருவிளையாடலைச்சொல்லுகின்றேம்=எ-று.

இராஜசேகரபாண்டியன் இப்படியாகச் சிலகாலங்கழிந்தபின்பு தன்புத்திரனை குலோத்துங்கபாண்டியனுக்குத் தன் அரசாட்சியைக்கொடுத்து வினைகளைக்கடந்து வெள்ளியம்பலத்திலாடுகின்ற கடவுளின்திருவடிநிழலிலேகலந்து பேரின்பத்தையடைந்தான். பின்பு குலோத்துங்கபாண்டியன் கூடனாயகனைத் தினந்தினஞ்சென்று வழிபடுகிறநீங்காத பத்திநியமத்தைக்கொண்டு பதினாயிரம்பெண்கள் போகங்களையனுபவித்துஅவ்வொருபெண்ணுக்கு அவ்வாறுபிள்ளைகளாய் அறுபதினாயிரம் பிள்ளைகளைப்பெற்று அந்தப்பிள்ளைகளில் மூத்தபிள்ளையான அனந்தகுணபாண்டியன் இளமையான ஆண்சிங்கம்போலக் கலைஞானங்களும் இரதம், யானையேற்றம், குதிரையேற்றம், கத்தி, கேடகம், வில்வித்தைமுதலியவைகளுங்கற்று வல்லவனாக இப்படியே எல்லாப்பிள்ளைகளும் வல்லவராய்வருகிற செய்கையைக்கண்டு கடல்சூழ்ந்த வுலகமெல்லாம் சந்தோஷித்து வாழும்படி அரசுசெலுத்தி வருகிறகாலத்தில் திருப்புத்தூரிலிருந்து ஒருபிராமணன் தன்மனைவியுடனேபெற்றகைக்குழ

ந்தையை யெடுத்துக்கொண்டு காடுகடந்துமாமனிருக்கிற மதுராபுரியைநோக்கி வரும்போது வழியிலேதாகத்துக்கு நீர்வேண்டுமென்று தாகத்துடனேவருகிற மனைவியை ஒருபெரிய ஆலமரத்தினிழலின்கீழே குழந்தையுடனேஇருக்கச்செய்து தான் நீர்தேடிச்சென்றான். அதற்குமுன்னே மிகுந்தஇலைகளையுடைய அந்தஆலமரத்தின்மேலே வெகுநாளைக்குமுன்னே ஒருவனெய்தஅம்புதைத்துக்கோத்துக்கிடந்தது காற்றலைக்கஅசைந்து கீழேயிருக்கிற பிராமணப்பெண்ணின் வயிற்றிலே விழுந்து உருவத்தைத்தது. அதுதைத்தவுடனே அந்தப்பிராமணப்பெண்ணுக்கு ஆயசு முடிவுகாலமாய் இறந்துபோனாள். அப்போது அவ்விடத்திலே அம்புகோத்தவில்லையுடையவனா யொருவேடன் வெயிலுக்கொதுங்க நிழல்தேடிவந்து அந்தமரத்தினிழலிலொருபுறத்திலே இளைப்பாறுகின்றான். உடனேதண்ணீர்க்குப்போன பிராமணன்குளங்கண்டு தண்ணீர்முகந்து திரும்பித்தன் மனையாளிருக்கிற ஆலமரத்துக்கு வந்து ரத்தவெள்ளம் பெருக இறந்துகிடக்கின்ற மனைவியைப்பார்த்துக் கூர்மையானஅம்புதைத்துருவியிறந்துபோனாளென்று தெரிந்துபெண்ணே? உனக்கென்னகாரணம் இப்படி நேரிட்டதென்று மத்தினாலுடைபட்ட தயிர்போற்கலங்கி மனந்தளர்ந்துமதிகலங்கி இந்தப்பெண்கொலை செய்தவர்கள்யாரோவென்று தெரிவானாய்த்தேடும்போது அந்த மரத்தினிழலிலே ஒருபுறத்தில் அம்பும்வில்லுமாகவெயிலுக்கொதுங்கியிருக்கிற வேடனைக்கண்டு இவனேசெருப்புப்போட்டகால்களும், கத்திவைத்துக்கட்டிய கச்சையும், அம்பேற்றிய வில்லுமாய்க் கொலைசெய்யுங்கோலமாக இவ்விடத்தினிற்கிறதினாலே இவனே என்மனைவியைக்கொன்றான் என்று மதித்து ஏடா வேடா யமன்போல என்மனைவியைக்கொன்றாய். கொன்றவன் நீயேயாதலால் அரசனாணை அப்பாலேசெல்லக்கூடாதென்று ஆரவாரித்து அவனைப்பற்றிஇறந்தமனைவியை முதுகிலேசுமந்து பிள்ளையை இடையிலேகொண்டு பால்வேண்டியழுகிற பிள்ளைமுகத்தைப்பார்த்துப்பார்த்துக் கண்ணீர்விட்டழுதுசென்று பாண்டியனுடையமதுரைக்குவந்து உள்ளேகுற்றமில்லாதவேடனை முன்னே நடத்திக்கொண்டுபோய் நிறுத்தித் தன்னுடையமனையாளுடலை நேரேகிடத்திப் பாண்டியனுடைய மந்திரிமுதலானோர்கள்கேட்கக் கண்களிலே நெருப்புச்சிந்தக் கைகளை உயரத்தூக்கி அபயமிட்டுச்சொல்லுகிறான்.

ஐயா இராஜநீதிகோளுத ராஜசிங்கமே, ராஜலட்சுமிவிளங்குகின்ற மார்பனே, சந்திரகுலத்திலே பிறந்து குற்றஞ்செய்தவனை ஒப்புக்கொண்டு கையையறுத்துக்கொண்டவனே, உனக்கு அபயம் அபயம், அரசனானவன் தூங்கும்போதுந் தனது ஆக்கினை வழுவாமல் உலகங்களை ரக்ஷிக்கிறவனென்பது இந்தவேடன்செய்த கொலையை விசாரியாவிட்டாலெப்படிமெய்யாகும் என்றுமுறையிட, வாயில்காப்பவர்கள் இதைக்கண்டு பாண்டியனிடத்தேசென்று ஐயா ராஜாதிராஜனே? நமதுஅரண்மனைக்குமுன்னே ஒருபிராமணன் தன்மனையாளைக் கொலைசெய்தானென்றுஒருவேடனைமுன்னேவிட்டுஇறந்தபிணத்தையும் இங்கே கொண்டுவந்துபோட்டுத் தானொருவனைப் பரிதபிக்கின்றான்என்று தெரியச்சொன்னார்கள். அதுகேட்டபாண்டியராஜன் என்குடைநிழலும் என்காவலும் செங்கோலும் பயந்தீர்த்தரசாளுகின்றநீதியும் உலகத்திற்கலிதோஷம் போகத்தாங்குகின்ற பொறுமையும் நன்றாயினவென்றுவெகுண்டுவெளியே வந்துபிராமணனிற்கிறநிலையைக்கண்டுமெலிந்து ஓய் பிராமணா? நீவந்தகாரியமென்ன, ஏன் துன்பப்படுகிறாய் உள்ளதைச் சொல்லென்ன, பிராமணன் பாண்டியனை நோக்கி உயர்ந்தநீதியைச் செலுத்துகின்ற ராஜனேகேளுமென்று நடந்த வரலாறெல்லாஞ்சொன்னான், கேட்டபாண்டியன் பிராமணன்சொன்னவெல்லாம் உள்ளேகொண்டு வேடனைப்பார்த்து உன்செய்தியென்னவென்ன, ஐயாசுவாமி நான்வெயிலிலிளைத்து அந்தமரத்தினிழலிலே ஒருபுறத்தினின்றேனேயல்லது நான்கொன்றவனல்லேன். வேறேகொன்றாரையும் யான்காணேன் என்ன, அதுகேட்டுமுன்னேநின்றவர்கள் இவள்மார்பிலே அம்புபட்டதெப்படியென்ன வேடன் அம்புபட்டிறந்ததுமெய்யே நான்அங்குநடந்த செய்கைகளொன்றுந்தெரியேனென்றான். அப்போது மந்திரிகள் கொலைசெய்தவன் கொன்றேனென்பானா, அல்லாமலும் வேடன் வார்த்தையிலு மெய்யுண்டோ, இவனைக்கண்டித்தாலல்லது மெய்விளங்காதென்ன அதைஅரசன்கேட்டு அப்படியே செய்யுங்களென்ன தண்டனைசெய்வோர்கள்தண்டித்து உண்மையைச்சொல்லென்றுகேட்க யாதொருகுற்றமுஞ் செய்யாதவேடன் முன்னே சொன்னபடியேசொல்லித் தன்னாலொருதோஷமு மில்லாமையாலே அவ்வேடன் என்னதான்செய்வான் தண்டிப்பவர்களைப்பார்த்து இன்னும்நீங்கள் நன்றாய்விசாரியுங்கள்நான் தண்டிக்கப்படுவேனல்லேன்என்று சொன்னான். அதைப்பாண்டியன்கேட்டு இந்தவேடன் எவ்வளவுதண்டனைசெய்தாலும் சொல்லுவதொருபடியேசொல்லுகிறான். கொலைசெய்தவனாக முகத்திலேதோன்றவில்லை, அல்லது இந்தப்பார்ப்பானுக்குச் சத்துருக்கள்யாராயினுமிருந்து கொன்றார்களோ, அல்லதுமிருகங்களோ, பக்ஷிகளோ, இன்னும் வேறேயாரோ, இவளைக்கொலை

செய்ததனாலே என்னபயனுண்டாகும், அல்லது இந்த வேடனாவது இன்னும் வேறேயாராவது மிருகங்களை யெய்தபாணந்தப்பி இவள்மேலேவிழுந்ததோ, இந்தப்பிராமணத்தி இறந்தகாரணம் தெரியவில்லையேயென்றுவிசனப்பட்டுப் பின்னும் பாண்டியன் சாஸ்திரிகளைநோக்கிச் சாஸ்திரங்களாலேவிசாரித்துச் சொல்லுங்களென்ன சாஸ்திரிகள் ஐயாஇந்தநியாயம் சாஸ்திரங்களாலே தெளியத்தக்கதன்று தெய்வத்தாலே தெளியப்படுவதென்ன, பாண்டியன் பிராமணனைநோக்கி நானிதைநன்றாய்விசாரித்து உன்கவலையைத்தீர்ப்பேன். நீயஞ்சவேண்டாம். உன்மனைவிக்கு மயானக்கடனைமுடித்துப்பின்பு இங்கேவாவென்றனுப்பிவிட்டு வேடனைக்காவல்வசப்படுத்தி, தன்மனைவிக்குச்செய்யுங்கடனைச்செய்துவந்த பிராமணனைத் தன் அரண்மனைவாசலிலிருக்கச்செய்துதான்போய்த்தங்கள்குடிக்குக்குலதெய்வமாயிருக்கிற சோமசுந்தரக்கடவுள் சந்நிதானத்திற்சென்று கடவுளைவணங்கி சுவாமி இந்தவேடனே பிராமணத்தியைக்கொன்றானோ அல்லது வேறேயாவராயினும் வேறொருவிதங்களாலே கொல்லலாயிற்றோ இதுதருமசாஸ்திரங்களாலே தெரிந்துகொள்ளக் கூடாததாயிருக்கின்றது. தேவரீர் திருவருளினாலே தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று மிகவும்வேண்டிக்கொள்ள அப்போது ஆகாயத்திலிருந்து ஒருஅசரீரிவாக்கு இந்தப்பட்டணத்துக்கு வெளியே ஒருபுறத்திலுள்ள செட்டித்தெருவில் ஒருகலியாணம்நடக்கின்றது அங்கே நீஅந்தப் பிராமணனையுங்கூட்டிக்கொண்டுவந்தால் உனக்குத்தெளியாதசெய்தியெல்லாம் தெளியச்செய்கிறோமென்று சொல்ல, பாண்டியன்தன்இரண்டுகாதுகளுநிரம்பக்கேட்டுத்தன்அரண்மனைவாயிலிற் காத்துக்கொண்டிருக்கிற பிராமணனோடுகூடிப் பகற்காலத்தைக்கழித்து இராத்திரிவந்தபின்பு தான்வேற்றுருவங்கொண்டு அந்தக்கலியாணவீட்டுக்குள்ளேபோய் ஒருபக்கத்திலே சுகமேயிருக்கும்போது அன்றைத்தினம் கடவுளருளாலே அந்தப்பிராமணனும்பாண்டியனுங்கேட்க யமனாலேஅனுப்பப்பட்டதூதர்கள்அந்தவீட்டிலே கலியாணமாப்பிள்ளைக்கு ஆயுள்முடிந்ததினாலேவந்து ஒருதூதனைமற்றொருதூதன்பார்த்து அண்ணேநமதரசனாகிய யமதருமராஜன் இன்றைத்தினமே இவனுயிரைக்கொண்டு வாருங்களென்றனுப்பின வுத்தரவின்படி உடம்பிலே யாதொருவியாதியுமில்லாதிருக்கிற இந்தமாப்பிள்ளையானவனுயிரை எவ்விதத்தினாலே நாம் கொண்டுபோவதென்றுகேட்க அந்தத்தூதன்வழிநடந்துவந்து நிழலுக்கொதுங்கியிருந்த பார்ப்பாத்தியை எக்காலத்திலேயோ மரத்திலேயிலேதைத்துக்கிடந்தஅம்பைக் காற்றினால் விழச்செய்து எப்படி அவளுயிரைக்கொண்டுபோனோம், அதுபோல இந்தக்கலியாணத்திலே கொட்டுகிற மேளவாத்தியங்களுக்குமருண்டு கன்றீன்றபசு கட்டுந்தாம்பை அறுத்துக்கொண்டுபோய்ப் பாயச்செய்து இவனுயிரைக்கொண்டு போவோமென்றான். அந்த வார்த்தையைப் பாண்டியன்கேட்டு ஓய்பிராமணா கேட்டாயோவென்ன, பிராமணன்மெய்யேகேட்டேன். இங்கே இந்த மாப்பிள்ளையானவனிறந்தால் அப்படியே என்மனைவி யிறந்ததுமெய்தான். ஆகையாலே என் மனக்கவலைதீர இந்தமெய்யைக் காணவேண்டுமென்று பாண்டியன் கூடவேபிராமணனுமிருந்தான். அப்போதுமிகவும் சம்பந்தமான பலபந்துக்களும் நெருங்கிக்கூடிக் கலியாணஞ்செய்யத் தொடங்கிக்கொட்டுகின்ற பலவாத்தியங்கள்முழங்கக்கூடிய பெரிய ஓசைக்குப்பயந்து கட்டியிருந்த கயிற்றை யறுத்துக்கொண்டுபோய் ஒருகன்றுத்தாய்ப்பசுஓடிப்பாய் அதுபாய்ந்தவுடனே மாப்பிள்ளை யிறந்துபோனான்.

அப்போது மணமகனே பிணமகனாய் மணப்பறையே பிணப்பறையாய் மங்களவாழ்த்தோசைபோய் அழுகைக்குரலோசையாய் முடிந்தன. ஆதலால் ஒருக்ஷணப்பொழுதுக்குள்ளே பிறந்துமுடியும்படியான இந்தத்தேகத்தால்வரும்பயனை அறிவுடையோரடைவார்கள் அறிவில்லாருக்கிந்தத் தேகத்தாலொரு பயனுமில்லையென்னக்கண்டபிராமணன் ஐயோநான் ஏனிப்படிவீண்வளர்த்தேனென்று மனைவியிறந்துபோன துன்பத்திலும் அதிகதுன்பங்கொண்ட பிராமணனோடே பாண்டியன் தனதரண்மனைக்குச்சென்று மந்திரிகளுக்கும் எல்லாருக்குமிந்தவுண்மையைத் தெரிவித்துப் பிராமணனைஇன்னுமொரு கலியாணம் செய்துகொள்ளச் சொல்லிஅதற்குத்தக்கபொருள்களைக்கொடுத்துஅவனைப்போகவிட்டு,காவற்கிடங்கிலேகிடந்தவேடனுக்குவிலங்குவெட்டிவிட்டு ஆலோசித்துத்தெளியாமல் நாங்கள்செய்த தண்டத்தை நீ பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டிப்பரிபூரணகடாக்ஷம்பண்ணிஅவனுக்குவேண்டிய பலபொருள்களுங்கொடுத்து, தயாளுவானகுலோத்துங்கபாண்டியன் அந்தவேடனை அவனிடத்துக்குப் போகவிட்டு யானையெய்தசோமசுந்தரக் கடவுளைப்போய்க்கண்டு தொழுதுஅன்புபெருகி சுவாமி! அடியேன்பொருட்டுத்தேவரீரும்பழியஞ்சுகடவுளானீர்தேவரீருக்குஅடியேனினிச்செய்யத்தக்கது முண்டோவென்றுபத்தியுடனேபுகழ்ந்து பலதரமுந்தோத்திரஞ்செய்துஅளவில்லாத பூசைகளு நடத்தி உயிர்களுக்கு வருந்துன்பங்களை நீக்கி உயிர்களுக்கெல்லாமோருயிர்போல அரசாண்டிருந்தான்.

பழியஞ்சினபடலம் — முற்றிற்று.

இருபத்தாறாவது

மாபாதகந்தீர்த்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

வேதநாயகன்வெம்பழியஞ்சிய, நாதனானநலனிதுநல்கிய
தாதையைக்கொலைசெய்ததனயன்மா, பாதகந்தனைத்தீர்த்தமைபாடுவோம்.

(இதன்பொருள்.)

வேதநாயகராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் கொடிய பழியஞ்சியநாதராகிய திருவிளையாடல் இதுவாகும். இனி அந்தக்கடவுள் தன்னையின்றருளியபிதாவைக்கொன்ற ஓர்புதல்வனது மகாபாதகத்தைத்தீர்த்தருளிய திருவிளையாடலைச்சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

பின்பு குலோத்துங்க பாண்டியன் உலகமெல்லாஞ்செங்கோல்செலுத்தித் தனியரசுநடத்துகிறநாளிலே அவந்தியென்கிறபட்டணத்திலொருபிராமணன் அவன் மனைவியானவள் லக்ஷ்மியும்மன்மதனும் அவன்தேவியாகியரதியும் பிரதிமையும் விரும்பத்தக்க ஒப்பில்லாத அழகையுடையவள். அவள்வயிற்றிலேமகனென்றுஒரு கொடும்பாவி பிறந்துகொலைமுதலியபாவங்களேறுகின்றகப்பலைப்போலே அவன்வளருங்காலத்திலே கோடானுகோடி வில்லைவளைத்துக்கோடானுகோடிஅம்புகளைப்பூட்டிக் கோடானு கோடிவிகாரங்களைக் கூட்டிக்கோடானுகோடிமன்மதர்கள் எய்ததினாலோ இளமையான பக்குவத்தையுடைய தேகத்தையுடையவனாகி மயக்கத்தைத்தருகின்ற காமமும்வலியபாபமும் தலைந்தீர்த்தலினாலே தன்னைவயிற்றிலே வைத்துத்தாங்கிப் பெற்றதாயைப்புணரவிரும்பினான். அதற்குத்தாயென்னும் அழிதகவினாள் தன்புருஷனில்லாத காலத்திலே நாணமுதலியநான்குகுணங்களுநீங்க அவளுஞ்சம்மதித்தாள்இன்பமானது சிறிது இதனால் வருந்துன்பமோ மிகப்பெரிதுஎன்பதை யாவருமறியமயக்கமாகியபாம்பானதுதன் மதியைவிழுங்க அந்தக்கொடியவன் தாயைப்புணர்ந்து சுகித்துவருகிறசெய்தியைக்குறிப்பாலறிந்து பக்கத்தார் அறியாமல் மனத்திலே அடக்கிக்கொண்டு வருகிறபோது வேறேயொருநாள் வெளியாகக்கண்டு அந்தப்பிராமணன் யாதொன்றும் பேசாமலிருக்க மகனானவன் அதிககோபங்கொண்டு கொல்லநினைத்தெழுந்ததைத்தாயானவள்கண்டு அவனைப்பார்த்துநீயோ தாயோடுகூடிச்சுகத்தையடைந்தாய் தகப்பனைக்கொன்றதினாலே என்ன பயன் கிடைக்குமென்று தடுக்கஅதற்குக்காமுகரானவர்க்குத் தாயானாலென்ன தகப்பனானாலென்ன தயவேது தருமமேது நில்லென்று மண்வெட்டியைக்கொண்டு காமமென்னுங் கள்ளைக்குடித்த மயக்கத்தினாலே வெட்டி இராத்திரியிலேகொண்டுபோய் மயானவினையை முடித்து, கைக்குவேண்டிய பொருளுடனே தாயோடு காட்டு வழிச்சென்றான். அந்தக்காட்டிலேவேடர்கள் கண்டு சூழ்ந்து அம்புவில்லுடனே இடிக்கொப்பாக முழங்கிப்போகாதே நில்லென்று அவன் கையிலுள்ள பொருள்களெல்லாம் பறித்துக்கொண்டு அவன்தாயையும் தாங்கள்கைப்பற்றிக்கொண்டு போனார்கள்.அப்போதவன் தூரதேசங்களிலேபோய்ச்சுகமடையலாமென்று நினைத்ததொன்று,முடிந்ததொன்றானதினாலே,நாமொன்றுநினைக்கத் தெய்வமொன்று நினைத்ததென்னும் பழமொழி அவனாலேஉண்டாயிற்று. அப்போதுதகப்பன் இறந்துபோனாலும் பிள்ளைக்குத் தாயும்போனாளே துணைவேறே யொருவருமில்லையேயென்று தான்துணையாகவந்து கூடினாற்போல அந்தமகாபாதகபிரமஹத்தியானதுவந்து அவனைப்பிடித்துக்கொண்டது. பற்றின பாவம் ஐயையோவென்னும், அழும்,சிவனேயென்னும், பாவம்பாவம் இதுவோபழியென்னும், ஐயகோவென்னும், கைகளைக்குலைத்தெறியும், நிழல்வடிவைப்போல விடாமற்பின்பற்றிச்செல்லும், நல்லதீர்த்தங்கள்-சிவஸ்தலங்கள்-நல்லோரிடங்களாகிய இவ்விடங்களிலேசெல்லவொட்டாது.சிவனது திருநாமங்களைக்காதுகளிலே நுழையவொட்டாது. மனத்திலும் புகுதவொட்டாது. நாவாலுஞ் சொல்லவொட்டாது. தூங்கவுமொட்டாது. சுற்றும் முன்னும்பின்னும்பக்கமுஞ்சூழ்ந்து தன்னிடுப்புமுறியப்பற்றியிழுக்கும். இப்படியாகியமகாபாதகத்தினாலேஅலைந்து இனி என்னசெய்யத்தக்கதென்று பொறுக்கமாட்டாமல் துன்பப்பட்டு அன்னியதேசங்களெல்

௨௮

லாம்பயங்கொண்டு அலைவானாகி,துன்பவியாதியை வெகுகாலமடைந்து உலகமெல்லாந்திரிகின்ற மகாபாதகன் தனது பலமெல்லாமொடுங்கிக் கடவுளருளாலே இனி அந்தப்பாதகந் தொலையுங்காலம்வந்து மதுரையைக்கிட்டினான்· அப்படிக்கொடிய பாதகனாகிவருகிறவனுக்குமுன்னே அங்கயற்கண்ணியானவள் இரண்டுகாதிலுந்தந்தக்குழையிட்டுபுலிப்பல்லாகியதாலியும்பூண்டு மயிர்ச்சடையானது பிடரியிலே அசைய பழிக்கஞ்சாத ஒருவேடிச்சிவடிவங்கொள்ள, முன்னேபழிக்கஞ்சின கூடற்கடவுள் தலையிலே வேங்கைப்பூமாலையைத்தரித்து மான்கொம்புபோலக் கோணியதாடியும் விற்பிடித்தநீண்ட கையையுமுடைய ஒருவேட வடிவங்கொண்டுதோன்றிக் கோபுரவாயிற்புறத்திலே பனங்கருக்குப்போலும் பற்களையுடைய வேட்டைநாய்கள் சூழ்ந்துகொண்டுகிடக்க அம்பும் வில்லும் பக்கத்திலேவிளங்க அங்கயற்கண்ணியாகியவேடிச்சியுடனே சூதாடிக்கொண்டிருக்கஅவ்விடத்தே பெருநுளம்புண்ட விளங்கனிபோல ஒன்றுமில்லாதவனாய் மிகுந்தவருத்தத்துடனே வருகிற மகாபாதகனைக்கண்டு யாரானாலு மனத்தினால் நினைக்கக்கூடாத கொடியபாவி வருவதைப்பாரென்று வேடிச்சியைப்பார்த்துப் பெண்ணே எல்லாருக்கும் வருத்தநோயைச்செய்கின்ற மன்மதனாலே அலைச்சற்பட்டு வருந்தினவர்கள் மனமானதுசெல்ல வேண்டியவிடங்களிலே செல்லாது,குணமும்-குலமும்-ஒழுக்கமும் குறையுமென்றும் கொலைபழிபாவம் வளருமென்றும் பாராது· உயிர்க்குமுடிவுவருமென்றுமெண்ணாது·கள்ளுக்குடித்தல்போல்வதேகாமமென்பது மனத்தைமயங்கச்செய்தலினாலே, ஆனாலும் எல்லாராலுமிகழத்தக்க காமத்தைப்போல நினைத்தாலும் கண்டாலும் கேட்டாலும்உள்ளுண்டாகிய மனத்தைக்கெடாது, கள்உண்டால் மனத்தைக்கெடுக்கும் ஆதலால் கள்ளிலுங்கொடியகாமமே கொலைகளுக்கெல்லாம்காரணம் காமமேகளவுக்கெல்லாங்காரணம் எமனுமஞ்சத்தக்க காமமேகள்ளுண்டற்குங்காரணம் காமமே நரகலோகத்தைக் காணியாக ஆளச்செய்யும் என்று சொல்லிக்கொலைசெய்த பாவம்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றவன் முகத்தைப்பார்த்து ஏடாபார்ப்பான் இப்படி மிகுந்ததுன்பங்கொண்டு வருந்துகின்றாயென்ன அப்படிக்கேட்டகடவுள்கிருபாதிருஷ்டிபட்டுக்கொஞ்சம்பாவந்தணிந்து தன்புத்தியுண்டாகி முன்பிறப்பிலேசெய்த அதிகபாவத்தினாலே பிறந்துதகப்பனுக்குப்பகையானதும், தகப்பனைக்கொலைசெய்ததும், பின்புஅந்தப்பாவம்பிடித்து எங்குமலைக்க அலைந்துந்தீராமல் இந்தமதுரைக்குவந்து சேர்ந்ததும் தெரியச்சொல்லியழுதுநின்றான்.

அதுகேட்டு வேடவடிவுகொண்டு மனத்திலேஅருள்பெருகி விளங்குகின்ற கிருபாசொரூபியாகிய கடவுள்அப்படிக்கெட்டுப்போனவனைப்பார்த்து உன்னையடைந்திருக்கின்ற இந்தமகாபாதகம் எங்கேபோனாலுந்தீராது· இங்கேதானேதீருமென்று அதுதீரும்படியாக வெண்ணி ஓய்பிராமணா நீசெய்தபாவம் உன்குலத்தாரும்நரகத்தில் விழும்படியானது அதையாராலே தீர்க்கக்கூடும் ஆனாலும் இப்போதுநாம்எமது கண்ணாலேபார்த்ததினாலேஎளிதிலேதீரும்படிச்சொல்லுகிறோம்·அதாவது ஒரு சிவராத்திரியில் சிவனடியார்களுக்கேவின பணிவிடைசெய்து பிச்சையெடுத்தொரு பொழுதுண்டு சூரியனுதையமாகுமுன்னே எழுந்து அறுகம்புல்லைக்கொய்துவந்து பசுக்களுக்குக்கொடுத்துப் பத்தியுடனே மூன்றுகாலமுங் கோயில்வெளித்தொட்டித் தீர்த்தத்திலேதீர்த்தமாடிச்சிவபெருமானை நூற்றெட்டுதரம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து இப்படியாகத் தவத்தைச்செய்தாயானால்உனக்கிந்தப்பாவந்தீருமென்றுகடவுள்கூறஅதைக்கேட்டுவேடிச்சியாய்ப் பக்கத்தேயிருந்த அம்மைவேடனை நோக்கி சுவாமி இந்தக்கொடியபாவி அனவில்லாதகாலம்நாலேழுகோடி நரகத்திலேவிழ்ந்துகிடந்தாலுந்தீராதபாவந்தீரும்படி அருள்செய்த தென்னகாரணத்தினாலேயென்றுகேட்க, அதற்குக்கடவுள் பழிபாவங்களுக்கஞ்சாதநீசரானாலுநினைத்தாலும் அஞ்சத்தக்கபாவத்தைச்செய்து அதுபிடிக்கலாகிஎங்குந்தீராமல் வேறொருஆதரவுமில்லாதே அலைகின்றபாவியாகிய இவனுக்கல்லவோநாம் அருள்செய்து காக்கத்தக்கதென்று சொல்ல அதுகேட்டவேடிச்சி சுவாமிநீர்யாதேனு மொன்றைச்செய்தற்கும், செய்யாமைக்கும், வேறேயொன்று செய்தற்கும் காரணமாக விளங்குகின்றீர். ஆதலால்நீர்செய்யவேண்டுமானால் எப்படிப்பட்ட பாவிகளையும்புண்ணியவான்களாகச்செய்வது உம்முடையஅருள் விளையாட்டல்லவோ வென்றுமனமகிழ்வு தோன்றச் சொல்லும்போது வேடனாகிய கடவுளுமறைந்துவெள்ளியம் பலத்திலே பரிபூரணமாக மேகமறைய மின்னலுங்கூடமறைந்தாற்போல அம்மையுங் கூடமறைந்தருள அறிவில்லாத மகாபாதகன்கண்டு தான் ஆச்சரியங்கொண்டு பின்பு கூடனாயகன் சொன்னபடியே மாதவக்கோலங் கொண்டு அப்புண்ணிய விரதங்களை யனுஷ்டித்து வருங்காலத்தில் மூன்று மாதத்துக்குள் அவனுடைய பாதகந்தீர்ந்து தெய்விகத் தன்மையான பிராமணவடிவாகிச் சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடிகளிலே அநேகம்வடமொழிமாலைகள்பாடிச்சச்சிதானந்த சோதியின் பொன்னடியிலேசேர்ந்து சிவானந்தவாழ்வடைந்தான் ஆனபின்பு தாயைப்புணர்ந்து தகப்பனைக்

கொன்றபாவந்தீர்ந்து மோக்ஷத்தை யடையச்செய்தது அந்தப்பொற்றாமரைத் தீர்த்தமேயானால் நீரிழிவு குஷ்டம் மகோதரம் காசம்சுரமுதலியவியாதிகளையுந் துன்பங்களையுந் தீர்க்குமென்பதோ இந்தத் தீர்த்தத்துக்குப் பெருமை, ஆதலால் அந்தக்கெட்டபிராமணனுடைய மகாபாதகத்தைத்தீர்த்ததுதெரிந்து பாண்டியன் மந்திரிகளூரிலுள்ளவர்கள் வேற்றூரிலுள்ளவர்கள் ஆகாசவாசிகள் இவர்களெல்லாரும் அதிசயித்து வாக்குமனதுக்கெட்டாதபேரருளை இந்தஅறிவீனனிடத்திலே செய்தது என்னகாரணத்தினாலோவென்று ஆனந்தக்கண்ணீர் பொழிந்து நான்மாடக்கூடல்நாயகனைத்துதிசெய்து பேரின்பக்கடலிலே மூழ்கினார்கள்.

மாபாதகந்தீர்த்தபடலம்-முற்றிற்று.

இருபத்தேழாவது

அங்கம்வெட்டினபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வேதகந்தரத்தாமுக்கண்வேதியன்மறையோன்செய்த
பாதகந்தவிர்த்தவாறுபகர்ந்தனம்விஞ்சையீந்த
போதகன்மனைக்குத்தீங்குபுந்திமுன்னாகச்செய்த
சாதகன்றனைப்போராற்றித்தண்டித்ததண்டஞ்சொல்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

இருக்கு-எசுர்-சாமம்-அதர்வணமென்னும் நான்குவேதங்களுமுழங்கும் அழகியகண்டத்தையுடைய முக்கண்வேதியராகியசோமசுந்தரக்கடவுள் ஓர்பிராமணப்பிள்ளையினது மகாதகத்தைத்தீர்த்தருளிய திருவிளையாடலைச்சொன்னோம். இனி தனக்குவித்தைகற்பித்த ஆசிரியனதுமனைவியை அபகரிக்கமுயன்றவனாகிய ஓர்பாபியை அந்த மதுராபுரித்தலைவனெதிர்த்து அவனங்கத்தை வெட்டியருளிய திருவிளையாடலைச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

குலோத்துங்கபாண்டியன் உலகமெல்லாங் காத்து அரசாளுகின்றகாலத்தில்வேறேயொரு தேசத்திலிருந்து அந்தமதுரைக்குவந்து வாள்வித்தைகற்க வேண்டினோர்க்கு வாள்வித்தைகற்றுக் கொடுத்து மிகவுங்கிழவனாய் வாழ்கின்றஒருவன் சோமசுந்தரக் கடவுளைவழிபாடுசெய்கின்ற அன்புடனேதினந்தினம் கோயிலுக்குப்போய் வணங்கித்துதித்து இருவினையையும் வெல்லும்பேரறிவுடையனாயிருந்தான் அப்படிப்பட்டபேரறிவுடையனான வாள்வித்தையில்வல்லவனை வணங்கிப்பகைவரைவெல்லக்கற்கின்றஆண்சிங்கம்போன்றகுமாரர்களில் நல்வினைதெரியாதபாவியான சித்தனென்பவனொருவன் அந்தவாள்வித்தைமுழுவதும்வரும்விதியாலேநிரம்பவுங்கற்றவனாய்அந்த வித்தையிலேதன்னைநன்குமதித்துமிகவும்கருவங்கொண்டு தன்னாசிரியனுக்கே எதிரியாகத்தானுமொரு வித்தை கற்குமிடமுண்டாக்கிப் பலருங்கற்கும்படி கற்பித்துஅந்த ஆசிரியனிலும் அதிகமாகத்திரவியங்கள் சம்பாதித்துப்பின்னும் தானொருவனே இருவர் வரவையும் கொள்ளவேண்டுமென்னுங்கருத்துள்ளவனாய் அந்தக்கிழவனை அந்தவூரினின்றும் போகச்செய்யவெண்ணி அந்தக்கிழவனிடத்திலேகற்கின்றகுமாரர்களையெல்லா மனம்வேறாக்கி நாள்தோறு மிப்படிவிரோதித்துவருகிறவன் முன்னேதாயைப் புணர்ந்தவனுக்குத்தம்பியைப்போலே அந்தஆசிரியன் மனைவியையும்புணரவிரும்பினான்.

அப்போது தோண்டத்தோண்டப் பொறுத்துக்கொள்கிற பொறுமையுள்ள பூமியை ஒத்தவளான

அந்த ஆசிரியன் மனைவியிடத்திலே ஆசிரிய னில்லாத போதெல்லாம் போய்ப்போய்எப்போதிடங் கிடைக்குமெப்போதிடங்கிடைக்குமென்று பலதரமும்போய்அஞ்சாமல் கேட்டுக்கேட்டுப்போவான்அப்படி அவன்கேட்கும்போதெல்லாம் அந்தஆசிரியன் மனைவிபேசாதிருந்தாள். அப்படியிருக்கையில் பின்னுமொருநாள் அந்தச்சித்தனென்பவன் அங்கேசென்று அவள்கையைப்பிடித்திழுக்க அவனைத்தள்ளிவிட்டுவலிதான கதவைச்சாத்தித்தாள்போட்டுக்கொண்டு தன்கற்புக்குஅழிவுவாராமற் செய்துகொண்டாள். அப்போதுசித்தன் மிகவுங்காமாக்கினியாலே வெம்பிப்பாவிகளிலும் புறங்கடைநின்றபாவியாய்ச்செய்ததீமையைத் தன்புருஷனுக்குந் தெரியப்படுத்தாமல் அந்தமகாபதிவிரதையானவள் தன்மனத்துள்ளேஅவன்செய்தனவெல்லா மடக்கிக்கொண்டுஎல்லாவுயிர்களிலு நிறைந்திருக்கின்ற சோமசுந்தரக்கடவுளை நினைந்து வருந்தினாள்.

அதைச்சோமசுந்தரக்கடவுள் தெரிந்து அந்தச்சித்தன்செய்தகுற்றத்துக்குத்தக்கபடிதண்டிக்கத்திருவுளத்திலெண்ணி ஒருநாள்அந்தக்கிழவனாகிய ஆசிரியன்போல் வடிவுகொண்டு சித்தனிருக்குமிடத்திற் சென்று சித்தாயௌவனனாகிய நீயும், மிகவும்வயதுசென்ற கிழவனாகிய நானும்வாள்கொண்டுபோர்செய்துநம்மிருவருடையபலமும் தெரிந்துகொள்ளுவோம். நாளைக்குஇந்தப்பட்டணத்துக்கு வெளியே ஓரிடத்திற்குவாவென்று சொல்லிப் போனார். அப்படிக்கடவுளாகிய ஆசிரியன் சொன்னதற்குச் சித்தனுஞ்சம்மதித்து நாளைக்குப்போர்செய்து வெல்லுவோமென்றுமனோரதித்த நாலாம்பாதகனான அவன்மனம்போலச்சூரியன் அஸ்தமித்துஇருள்மூடி யிராத்திரியாய்ப்பொழுது விடிந்து சூரியனுதையமானபின்பு சித்தன்சிங்கவாகினியை வணங்கிக்கச்சுக்கட்டிக் கத்திகேடகங்கொண்டு அந்தக்கிழவன்சொன்னஇடஞ்சென்று நின்றான். பின்புவாள்யுத்தத்துக்குவாவென்று நேற்று வலியவரச்சொல்லிப் போனவராகிய கொடிய ஆண்புலிபோல்முதிர்ந்துவளைந்துகூனியஆசிரியனும் வீரகண்டாமணிகட்டிக் கச்சுங்கட்டிவிபூதியும் பூசிக்கொண்டு பிரகாசமான கத்தியுங்கேடகமுங்கொண்டு அந்தப்புத்தியீனனுக்கு நேரோவந்து சிங்கமுஞ் சிங்கமுமெதிர்த்தாற்போலக் கடவுளாகிய ஆசிரியனும்சித்தனும் எதிர்ந்து யுத்தஞ்செய்யத்தொடங்கிஒருவருக்கொருவரெதிர்கொண்டு நின்றும், பின்வாங்கியும், நேரோசென்றெழுந்தும் இடியேறுபோலக் கெர்ச்சித்தும், பின்பு கேடகத்துள்ளே குனிந்தொடுங்கியும், வெளியேதெரிய வந்தும், கத்தியையுருவி இடசாரி வலசாரியாகத் திரிந்துவீசிவெட்டியும், அப்படிவெட்டுவதை ஒருவர்க்கொருவர்கேடகத்தாலே தடுத்தும், மீண்டுகொதிப்புக்கொண்டும், கிட்டிச்சென்று நகைத்தும். ஆண்மைகள் பேசியும், மாறிமாறிஎதிரிட்டும், பின்புமுதுகுகாட்டி ஓடுகிறதுபோல ஓட்டங்காட்டியும், சக்கராகிருதியாய்ச்சுழன்றுகூப்பிட்டும், மறுபடிவெட்டுகின்றகத்தியைமார்பிலே தாங்கியும்,அப்படிவெட்டுவதைத்தப்பித்துக்கொண்டும்; இப்படியாகநாலைந்துநாழிகைநேரம்யுத்தஞ்செய்தார்கள் அப்படி யுத்தம்பண்ணுவதைப் பார்க்கிறவர்களெல்லாருங்கேட்கக்கிழவனாகியஆசிரியன்என்மனைவியையெண்ணினநெஞ்சைக்குறித்தும், உடன்படச்சொன்னநாவைக்குறித்தும், அவளைத்தொட்டகையையும்பார்த்தகண்களையும்சித்தாதப்பித்துக்கொள்ளென்றுபலதரமுஞ்சொல்லிச்சொல்லி அந்தநெஞ்சுமுதலானவைகளுக்குத் தக்கபடி தண்டித்துத்தலையையும்வெட்டிக்கொன்றுதமது திருவுருமறைந்து போயினார்.

அப்போது சண்டைபண்ணுவதைக் கண்டுகொண்டுநின்ற வாள்வீரர்கள் கிழவாசிரியனைக்காணாமல் அவன்வீட்டிற்குப்போய்த்தேடி அவன்மனையாளை ஆசிரியன்எங்குச்சென்றனனென்று கேட்கஅவள்கடவுள்கோயிலுக்குப் போயினனென்று சொல்ல அப்பொழுதேகடவுள் கோயிலுக்குப்போன ஆசிரியன் திரும்பி வருவதைத் தேடிக்கண்டவர்கள் ஐயாநீர்சித்தனுடனேபோர்செய்து அவனைவென்ற பின்பு நாங்கள் அந்தயுத்தகளமெல்லாம் தேடித்தேடி இங்குவந்துகண்டோமென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்ட ஆசிரியன்நான் சித்தனுடைய அங்கம்வெட்டினவனல்லேன் நீங்கள்சொல்லுவதென்னகாரணம் என்னைப்போலங்குவந்து சித்தனுடனேபோர்செய்து கொன்றவன்யார், ஆனால்இப்படி நடந்ததுஇந்தநான்மாடக்கூடனாயகன்திருவுளந்தானோவென்றான். அதுகேட்டுநின்றமனையாள் அங்குநிற்கிறவர்களெல்லாருங்கேட்க,சித்தன்நெடுநாளாய்த்தன்னைநெருங்கிஅடுத்தடுத்துவந்து உடன்படும்படிகேட்டதும், நேற்றைத்தினம்வந்து கையைப்பற்றியிழுத்ததும் மனம்வெந்து தான் அவனைத்தள்ளிவிட்டுப்போய்க்கதவைமூடித்தாளிட்டுக்கொண்டிருந்ததுந் தெரியச்சொன்னாள். அதுகேட்ட மாணாக்கர்களெல்லோரும்ஐயா, இந்த அம்மைசொன்னபடியே அங்குஉம்மைப்போல்வந்த வாள்வீரர்சொல்லிச் சொல்லிச்சித்தனைக்கொலை செய்தாரென்றுசொல்ல ஆசிரியன்கேட்டுஇப்படிநடந்ததுநம்மையெல்லாம்ரக்ஷிக்குங்கடவுளான சொக்கலிங்கமென்னுஞ்சோமசுந்தரப்பெருமான் திருவிளையாடலேயென்று தன்மனையாளும்மாணாக்கர்களுங்கூடிவரக்கோயிலுக்குள்ளே

போய்க் கடவுளைவணங்கிப் பிரம்மவிஷ்ணுக்களுக்கெல்லாந்தெளியக்கூடாதஉன்பெருமைமிகவுஞ்சிறியஏழையான அடியேன்பொருட்டுத் திருவிளையாடலாயிற்றேயென்றுதுதிக்கப்பாண்டியனும்பட்டணத்துஜனங்களுங் கடவுள் திருவிளையாடலைக்கண்டு ஆநந்தக்கண்ணீரிலே முழுகி அடிக்கடி வணங்கிவணங்கிக்கீதங்கள்பாடியாடித்துதித்து நின்றுஇந்தச்சோமசுந்தரக்கடவுள் அடியார்க்கெளியவர் அநாதிரக்ஷகரென்று கொண்டாடிக்குலோத்துங்கபாண்டியன் மாணிக்கமாலையென்னும் அவன்மனையாளுடனே அந்தக்கிழவாசிரியனையானைமேலேற்றிப்பட்டணப்பிரவேசஞ் செய்வித்துப்பின்பு தன்புதல்வனைஅனந்தகுணபாண்டியனுக்குத் தன்னரசாட்சியைக்கொடுத்துப் பின்பு சத்துஅசத்துஎன்னும்பொருள்களைச்சந்தேகமறத்தெளிந்து பாசபந்தங்களை யொழித்து அந்தக்கரணங்கள் ஒருமித்துச்சொல்ல ஐம்புலன்வழியேமனத்தைச்செலுத்தாது திருவருணெறியேசெலுத்திப்போதமாகியதனதுவல்லமையைமூடியிருந்த மலவலியானதுவிட்டுநீங்க இராகுவென்னும்பாம்பினுல் உமிழப்பட்டசந்திரனைப்போலத்துல்லியனாய் வெள்ளியம்பலத்திற் கான்மாறியாடிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடிநிழலைப் பிரியாதபேரின்பமாகிய மோக்ஷத்தை யடைந்தான்.

அங்கம்வெட்டினபடலம்-முற்றிற்று.

இருபத்தெட்டாவது

நாகமெய்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

செங்கண்மால்விடைமேல்விடங்கர்செருக்களத்திடைவாளெடுத்
தங்கம்வெட்டியசேவகத்தையறைந்தனந்தமிழ்மாறன்மேற்
சங்கையிட்டமணிசராற்றியதறுகண்வேள்விமுளைத்ததோர்
வெங்கண்வாளரவைத்துணித்துவிளித்தவாறும்விளம்புவாம்.

(இதன்பொருள்.)

சிவந்தகண்ணையுடையமால்விடையூரும்விடங்கராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் யுத்தகளத்தையடைந்து கையில்வாளையெடுத்து குருபத்தினிக்குத்தீங்குசெய்யஎண்ணிய பாதகனது அங்கத்தைவெட்டியதிருவிளையாடலைச்சொன்னோம். இனி பாண்டியன்மீது சமணர்களாகியநீசர்கள் ஓர்யாகஞ்செய்து அதினின்றுமுண்டுபண்ணியேவிய சர்ப்பத்தின்மீது (அந்தப்பாண்டியனைக்கொண்டு) கணையேவி அதனைத்துணித்துக்கொன்றருளிய திருவிளையாடலையுஞ் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

குலோத்துங்கபாண்டியன்மோக்ஷமடைந்தபின்பு அவன்மகனாகிய அனந்தகுணபாண்டியன்சிவனுருவமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமும்-உருத்திராக்ஷமும்- விபூதிசாதனமுமேஉண்மைப்பொருளென்று பத்திகொண்டுதனதுதகப்பன் முதலாகியஅரசர்களெல்லாரிலுஞ் சிறந்தவனய்நடக்கிறதினாலே கடவுளின்ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரவொலியும்திருநீற்றினொளியும் உள்ளிருளையும் வெளியிருளையுமோட்டப்பரமசிவனது திருவுருவமாகவே பாண்டிநாடெல்லாம் விளங்கியது. இப்படிவிளங்குகின்றதைஎண்ணாயிரஞ்சமணர்களுந்தெரிந்துகோபங்கொண்டு நெருப்பில்விழுந்த இரும்புபோலஅபிமானஞ் சுடப்பொறுதவர்களாய் அந்தநாயிலுங்கடையான சமணர்கள்பாண்டியனைக்கொல்லவெண்ணி வஞ்சனையான ஒருவேள்விசெய்வதற்குக்காதவழியெல்லையளவு வேள்விச்சாலைசெ

ய்து அக்கினிகுண்டமுண்டோண்டி நெருப்பிட்டுஎட்டுத்
திக்கிலும்புகைபடர மூட்டிநக்ஷத்திரங்களெல்லாம் நெ
ல்லுப்பொரிபோலுதிர்ந்துசிதறஅக்கினிச்சுவாலைஆகா
யத்தையளாவ நெருப்பைவளர்விக்க அப்படிக்கொதித்
தெரிகின்ற குழியிலிருந்து இருண்டபடமும்வாயினிரு
புறத்திலும் பாதிச்சந்திரனிரண்டுவிளங்கினாற்போன்ற
பற்களும் வடவாக்கினிபோன்ற கண்களும்தோன்ற,பா
தாளத்திருந்துஒருமலையெழுந்தாற்போலஒருஅசுரனெ
ழுந்தான். அப்படியெழுந்தஅசுரன்கோபித்தெழுந்துச
மணர்களேஎனக்குவடவாக்கினியும்வெந்துபோகத்தக்க
உதராக்கினிபற்றிப் பசிதாகமாயிருக்கிறதினாலேநீங்கள்
இனி எனக்கேவும் வேலையென்னவென்றுகேட்க அது
கேட்டுச்சமணமுனிவர்கள்நீபோய்ப் பாண்டியனைமது
ரையோடேயெடுத்து விழுங்கிவருகவென்றேவிக் கூட
த்தொடர்ந்தார்கள். இப்படிப்பாயுடுத்துகின்ற சமணர்க
ள்அனுப்பவருகின்றபாம்புருபமான அசுரன்பூமியும்ஆ
காசமுநிரம்பினவுடம்புடனேவிஷமூறிச்சிந்துகின்ற து
வாரம்பொருந்திய பற்களும்வடவாக்கினிபோலெரிகின்
றகண்ணும் இருள்நிரம்பினமலைக்குகைபோன்ற பிளந்த
வாயுமாய்நெடுந்தூரநீண்ட மலைபோல்வருகிற போது
பாதாளலோகம் வெளியேதோற்றவும்உடலழுந்துதலி
னாலே பூமிபள்ளமாகவும் கண்களினெருப்புத்தோன்ற
ச்சுவாசம்விடும்போது முன்னேயுள்ளபயிர்கள் தீயவும்
காடுகளெல்லாம்பற்றி வேகவும்மரங்களிலிருக்கின்றபட்
சிகளின்சிறகுகள் சுருண்டுவிழவும் உலகமெல்லாமஞ்ச
வும் உலகத்தைத்தாங்குகின்ற ஆதிசேடனடுங்கவும் சூ
ரியசந்திரர்களஞ்சவும் இவர்களைவிழுங்குகின்ற இராகு
கேதுக்களஞ்சவும் திக்கியானைகளஞ்சவும் தண்டதரனா
னயமனும்பயந்தோடும்படி மதுரைக்குமேற்குத் திசை
யில்வருகிறதைக்கண்டவர்கள் ஓடிப்போய்ப் பாண்டிய
னுக்குத்தெரிய அவனைவணங்கி ஐயா? நமதுமதுரைக்கு
மேல்முகமாகவொருபெரியவிடப்பாம்புபூமியாகாசமெ
ல்லாந் தன்வாய்க்குளிட்டு விழுங்கும்படி வருகின்றதெ
ன்றுசொல்ல, அப்படிவாயைத்திறந்து கொண்டுவருகி
ன்றதென்று சொன்னதைப்பாண்டியன்கேட்டு அஞ்சா
தவனாய் இந்தப்பாம்புமுன்னே யானையைஅனுப்பினச
மணர்களே வரவிட்டார்களென்று நிதானித்து ஆனாலு
ம்இந்தப்பாம்பையும் கொல்லுதற்கு நமதுகுலதெய்வ
மானசோமசுந்தரக்கடவுளேயிருக்கின்றாரென்று தேறி
ஆகாயத்திலிருந்திறங்கின சூரியன்போலவிளங்குகின்ற
இந்திரவிமானக் கோயிலுக்குப்போய்க் கடவுளைவணங்
கிச்சுவாமி பாரம்பரியமாய்அடிமைசெய்து உமதுதிரு
வடியை ஒருபோதுமறவாமலெப்போது மடிமைசெய்
கின்ற அடியேன்உமதுசொல்வழியேநீதிசெலுத்திவரு
கின்றேன். இப்போதுஇந்தமதுரைமுழுதும்அழியும்ப
டிசமணர்க ளெண்ணிவரவிட்டபாம்பை உமதருளினா
லேகொல்லும்படிவேண்டுகின்ற அடியேனைக் கிருபை
செய்தருளவேண்டும் இதுவேஉமதுகடனென்றுவேண்
டிக்கடவுளிசைவுபெற்று வணங்கி அவர்திருவடிகளை உ
ள்ளத்திலேதியானித்துக்கொண்டு வெளியேவருகின்ற
பாண்டியன் வில்லுமம்புங்கொண்டு மதுரைக்கு மேற்
றிசையில் வருமுன்னேமலைபோனீண்டுயர்ந்து வருகின்
றபாம்பைக்கண்டான். அப்படியவன்காணும்போது பா
ம்பாய்வருகிற அசுரன்அநேகம்புள்ளிகளையுடைய விரி
ந்தவாயோடுகூடிய படத்தைஅகலமாகப்பரப்பி எங்கு
மிருள்மூட நஞ்சொழுகுகின்றபல்லை அதுக்கிப்பெருமூ
ச்சுவிட்டுச் சீறிஅந்தமதுரைமுழுதும்விழுங்கும்படியா
கவாயை ஆவென்றுதிறந்தான்.அப்போது ராஜசிங்கமா
னபாண்டியன் இடியேறஞ்ச அஷ்டகாசம்பண்ணிக்கை
யிலிருக்கிற வில்லை இருபுறமும்வளையவளைத்துநாணே
றிட்டு அக்கினிசுவாலையானகூரியபாணத்தைத் தொடுத்
துவிட்டான். அப்படிஅவன் விட்டபாணங்களெல்லாம்
வெறுந்தூளாகக்கடித்துத் துப்பியூதினான்.அதற்குப்பா
ண்டியன் சகியாமல்பரமசிவனது பாதபங்கயத்தைநினை
த்துஒருகொடிதான அர்த்தசந்திரபாணத்தைப்பிரயோ
கித்துவந்த பெரியபாம்பினது வளையுமுடலைத் துண்டு
துண்டாக்கினான் அப்போதுஇடிபோலே குமுறிமலையி
லிருந்துவிழுகிற அருவிபோலஇரத்தவெள்ளமோட நீ
ண்டவுடல்புரளக்கூரியவால்நெளியச்சாகிற அசுரன்மு
ற்காலத்திலே வாசுகிகக்கினஆலகாலவெள்ளம்போலஇ
ருண்டவிஷத்தைக்கக்கினான். உடனேஅந்த விஷாக்கினி
பொங்கிப்பட்டணமெல்லாநெருங்கின சோலைகள்-கிண
றுகள்-குளங்கள்-நாற்சந்திகூடுமிடங்கள் - கல்விச்சாலைக
ள்-அகழ்க்கிடங்குகள்-மதில்கள்-அரசனரண்மனைகள்மா
டங்கள்-உபரிகைகள்-மேடைகள்-கோபுரங்கள்- நாடகசா
லைகளாகிய எவ்விடங்களிலும்பரவிவியாபிக்கப்பட்டண
த்துஜனங்களெல்லா மயங்கித்தூங்கினவர்கள்போலமடி
ந்தார்கள். எப்படியென்றால் தங்கள்நிலைமைகுலைந்து உ
டம்புகள்விம்மி வேர்வைகளுண்டாகிப் புலன்பொறிகர
ணங்கள்தடுமாறிப் பேசும்பேச்சுகள் குழறித்தழுதழுத்
து நாவுங்காய்ந்து சுவாசமேலிட்டு அறிவழிந்துமயங்கி
மூச்சொடுங்கி உள்ளிலிருக்கிறவுயிர்போகிறது வருகிற
தாக இப்படிக்கிடந்தார்கள். அதைப்பாண்டியன்கண்டு
விஷத்தைக்கண்டஞ்சின விஷ்ணுவைப்போலக் கடவுள்
கோயிலுக்குள்ளேபோய் வணங்கி எங்கள் குலதெய்வ
மே உமதுதிருவடிகளையேசரணமென்றடைந்தேனாகை
யால் முன்னேவந்த கடலைவென்றும் மழையைத்தடுத்
தும் யானையையெய்துகொன்றும் இந்தமதுரையைக்காத்

ததுபோலவே இந்தவிடத்தினல்வந்த வருத்தத்தையு ந்தீர்த்தருளவேண்டுமென்று பலகால்வேண்டகிருபைக் கடலான சோமசுந்தரக்கடவுள் தம்முடையசடையிலே தங்கிய சந்திரகலையினமுதத்திலே சிறிதுசிந்திவிட அவர்சிந்தினவுடனே எவ்விடங்களிலும் அந்த அமுதம்பெருகிப்பாலிலேபிரைமோர்போலக் கலந்து முன்னுள்ள மதுராபுரியாகவே பரிசுத்தஞ்செய்து விஷத்தைப்போக்கியது. அப்போது சூரியன்முன்னே இருள்போலவும் கடவுள் திருவருளின்முன்னே மலவலிபோலவும் சந்திரகலையி னமுதத்துளியினலே விஷந்தீர்ந்து எல்லாரு மூர்ச்சைதெளிந்து ஆனந்தபரவசராயெழுந்து வாழ்ந்திருந்தார்கள் பாண்டியராஜனும் சொக்கலிங்கக்கடவுளுக் கன்புருவாகி உலகமெல்லாம் அரசாண்டிருந்தான்.

நாகமெய்தபடலம் — முற்றிற்று.

இருபத்தொன்பதாவது

மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சுருதியின்புறத்தவர்விடுமராவினைச்சுருதி
கருத்தரும்பரனருளுடைக்கௌரியன்றுணித்த
பரிசிதந்ததுபொருதமண்படிறர்பின்விடுப்ப
வருபெரும்பசுவிடையினுன்மாய்த்ததும்பகர்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

வேதபாகியராகிய சமணர்கள்விடுத்த சர்ப்பத்தை வேதங்களுக்கெட்டாத சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவருளையடைந்த பாண்டியன்துணித்த பெருமைபொருந்திய திருவிளையாடலிதுவாகும். இனி அதனைச்சகியாமல் பாபிகளாகிய சமணர்கள் பின்னர்விடுத்த பசுவை (அச்சோமசுந்தரக்கடவுள் தமது) விருஷபத்தைவிடுத்துக் கொன்றருளியதிருவிளையாடலையுஞ்சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

அனந்தகுணபாண்டியன் அந்தப்பாம்பைத்துண்டாக்கினபின்பு அதன்கூடவந்த சமணர்கள் பிரசண்டவாயுவீசக் கலைந்தோடுகிற மேகங்கள்போலக் கலங்கியோடி ஓரிடத்திலேகும்புகூடி நாம்முன்னேயனுப்பிய யானையைக்கொள்ளுற்போலவே இப்போதனுப்பின பாம்பையுங்கொன்றார்கள். இனிநாம்செய்வதென்னென்று ஆலோசித்து இனிஅவர்கள் சைவர்களாகையினலே பசுவைக்கொல்லார்கள். பழிக்கஞ்சுவார்கள். இதுவேதக்கதானதந்திரமென்றுகூடி முன்போலவே ஒரு வேள்விசெய்துஅக்கினியைவளர்க்க அதினின்றும் ஒருஅசுரன் பசுவடிவாகித்தோன்றினன். அப்படித்தோன்றின பசுவை முன்போலவேஅனுப்பினர்கள். அப்போதந்தப்பசுவானது ஆகாயத்திலோடுகிறமேகங்களைக்கொம்புகளினலே குத்திக்கோத்து ஆதிசேடனுடையதலையும் எதிரேதோன்றுகிறமலைகளுந் தூளாகக் கால்களாலேமிதித்துப் பிரசண்டவாயுவுமஞ்சப் பெருமூச்செறிந்து அந்தப்பசுவிடுகிறமூச்சினலே சராசரங்களெல்லாம் பூளைப்பூப்போலேபறக்கவும், அதன்கோபாக்கினியினலேஉலகமெல்லாந்தீயவும், பக்ஷிகள் மிருகங்கள் பயந்தோடவும், நெருங்கினகாடுகளையும் மலைகளையுங்கொம்பாலேகுத்திச் சண்டமாருதம்போலேவேகங்கொண்டுவழியிலே கண்டபேர்களையெல்லாந் துரத்திக்கொன்று இடிபோலேமுழங்கிப் பின்னும்யமன்வருகிறதுபோலே அந்தப்பசுவானது பாண்டியன்மதுரையைநோக்கி மிகுந்த பல

த்துடனேவருகின்றதைப் பாண்டியனும் பட்டணத்து
ஜனங்களுந்தெரிந்து சோமசுந்தரக்கடவுளை மனதிலே
தியானித்துத்துதித்து வந்ததுன்பத்தைத்தெரிவிப்போ
மென்று கோயிலுக்குப்போய்க்கடவுளைத்தொழுது,சர்
வலோகங்களுக்கும்நாயகராயுள்ளபெருமானேஅபயம்,
வெள்ளியம்பலத்திற் கான்மாறியாடிய ஸ்ரீபாதங்களையு
டையவரேஅபயம், பலவுயிர்களுக்கு முயிராயிருந்து
ஞானத்தையுணர்த்துகின்ற ஞானசொரூபரே அபயம்,
பரிசுத்தம்பொருந்திய வேதபுராணங்களின் பொருளா
யுள்ளவரேஅபயமென்றுகூவிமுறையிட்டார்கள்.

இப்படிநின்று முறையிடுகின்றவர்களைக் கடவுள்
தமது திருவருட்பார்வையினாலேபார்த்து மனமிரங்கித்
தமதுநந்தியைக்கூப்பிட்டு நீபோய்அந்தச்சமணர்களனு
ப்பினபசுவைவென்றுவருகவென்றருள்செய்தனுப்ப, உ
டனேஅந்தநந்தி யமனுந் தன்னைக்கண்டஞ்சக் கண்கள்
கொதித்துச் சுவாலைவீச நாக்கைநீட்டி மூக்கைத்துழா
விக் கடைவாயிலே நுரைசோரத் தலை ஆகாயத்தை அ
ளாவஎழுந்துநெற்றியிலேபட்டமின்ன, கொம்புகளிலே
பூண்கள்விளங்க, முதுகிலே பருமம்குலுங்க, கொம்பி
லேகட்டினதொங்கற்குஞ்சங்கள் நெற்றிமுன்னே அசை
ய, பூட்டினமுத்து முகவட்டுகளிலங்க, கழுத்திலேசதங்
கைமாலைகள் ஆரவாரிக்க, பெரியமணியுங் கணகணென்
ன முத்துத்தண்டைகளும், கிண்கிணிமாலைகளும், அர
சிலைத்தொங்கல்களும், பலஆபரணங்களும்விளங்க, நா
ன்குகால்களிலும், சிலம்புகள்ஒலிக்க, கால்களைத் தூக்கி
வைத்து நிலத்தைக்கிண்டி எட்டுத்திக்கும் தூளிகள் எ
ழுந்துமறைக்கச் சுவாசம்விட்டு பூமியைக் கொம்பிலே
குத்திக்கோத்து மேகங்கள்நேராக எதிர்நின்று நோக்கி
நெருங்கி இரண்டுகண்களிலு நெருப்புச்சிந்த நடந்தது.
அப்படிநடந்தநந்தி இரண்டுகொம்பினாலு மேகத்தைக்
கிழித்துத்தள்ளி ஒருவெள்ளிமலைபோலநடந்துசென்று
அந்தப்பசுவின்மேற்கோபங்கொண்டுநாற்றம்பற்றிப்பெ
ருமூச்செறிந்துகிட்டி மேற்குள்ளது கிழக்காகவும், கிழ
க்குள்ளது மேற்காகவும், வடக்குள்ளது தெற்காகவும்,
தெற்குள்ளது வடக்காகவும் இப்படி முடுக்கிக் கொம்பி
லேகோத்து முதுகுகீழாகத்தள்ளி மலைகளைக் கொம்பி
னாலேகுத்தித் திசைகளுக்கப்பாற்போய்விழவீசி அந்த
மலைகளின் சிகரங்களையுடைத்து இன்னுமொருசிகரத்தி
ல்விழவெறிந்து ஆகாயத்தையளாவின ஆலமரங்களின்
கிளைகளை ஒடியமுறித்துச் சமுத்திரத்திலேபோய்விழ
வீசி இப்படிநந்திதேவர்விளையாடி அந்தச் சமணர்கள்
நினைத்தபடியே பசுவுடனேபோர்செய்து கொல்லாமல்
உயர்ந்தஜாதியான இடபம்தன்னுடையபெரியஅழகைத்
தெரியக்காட்ட அதைவந்தபசுவானதுகண்டு காமங்கொ
ண்டு மன்மதபாணந்தைக்கப்பட்டு உயிருடனேவீரியத்
தையும்விட்டுக் கீழேவிழுந்திறந்து ஒருமலைவடிவாய்
முடிந்தது. அதுகண்டு மதுரைமாநகரமெல்லாம்அளவி
ல்லாத சந்தோஷத்தையடைய, வேப்பமாலையைத்தரித்
த பாண்டியன்றேள்கள் பூரிக்க,சூரியனைக்கண்டஇருள்
போலப் பசுவின்கூடவந்த சமணர்கூட்டங்களெல்லாம்
நாணியோடினார்கள் அன்றுமுதல் வந்தஇடபமும்உல
கங்களுக்குத்தெரிய ஒரு இடபமலையென்று சொல்லும்
படி விளங்காநின்றது பின்பு சூட்சுமரூபமாய்க் கடவுள்
திருவடியிற்சென்று வணங்கக் கடவுளும் பழையவடிவு
டனே நீயிங்கேயிருக்கக்கடவை யென்றுநிலைபெறச் செ
ய்தார்.

அப்போது பட்டணத்துஜனங்களும் பாண்டியரா
ஜனு மிகுந்தசந்தோஷத்தை யடைந்து சென்று சந்நிதி
யிலிருந்த நந்திதேவர்பாதங்களை வணங்கிப்போகச்சோ
மசுந்தரக்கடவுளும் நந்திதேவருடையஜெபத்தைக்கொ
ண்டாடி அங்கயற்கண்ணம்மையுடனே மகிழ்ந்திருக்கு
ங்காலத்தில் அந்த இடபமலைமேலே இலங்கையி லிரா
வணனைக் கொல்ல வரும்போது இராமனும் இலட்சும
ணனுடன் அனுமான்சுக்கிரீவன்முதலானவானரசேனை
கள்சூழ வந்திறங்கினான். அதுதெரிந்து அகத்தியமகா
முனிவர் அங்கேவந்து இராமனுக்கு ஆசீர்வாதஞ்சொ
ல்லிச் சோமசுந்தரக்கடவுளுடையதிருவிளையாடல்களை
ச்சொல்ல அக்கடவுள் பெருமையைக்கேட்டுத் தலைமே
ற்குவித்தகையனாய் அகத்தியருடனே கூடப்போய்பொ
ற்றாமரைத்தீர்த்தத்திலே முழுகிச் சோமசுந்தரக்கடவு
ளடிகளைவணங்கிச் சிவாகமப்படி அருச்சனைசெய்து து
தித்துக் கனிந்தஅன்புடனே தலைமேற் கைகுவித்துக்க
டவுளே ? இந்தப்பூமண்டலத்திலே அநேகமான சிவத
லங்களுள்ளன அவைகளிலே இந்தமதுரை மிகுந்த ஆ
ச்சரியமான தலமானதினாலே இது மிகவும் அழகுள்ள
தென்ப தெப்படியென்றால் உலகங்களெல்லாம் உன்னி
டத்திலேயுண்டாகி நிலையாக நீ செய்த செய்கைபோல
வே உன்விளையாடலென்று தெரிய யானைமலையென்று
ம், நாகமலையென்றும்,பசுமலையென்றும், இடபமலையெ
ன்றும்,நிலைகொண்டுவிளங்குதலாலே இந்தமதுரையே
சிறந்தது. இன்னும் கண்டவுடனே துன்பங்களைப்போ
க்குதற்கும் அளவில்லாத செல்வங்களைக் கொடுத்தற்கு
ம்கருணைகொண்டு நீயிங்கேவிளங்குகின்றசிறப்பினாலே
தெய்வநாயகனே இந்த இலிங்கத்துக்கொப்பானதொன்
றுண்டோ ? அல்லாமலும் முழுகினவுடனே முன்செ
ய்தபாவங்களெல்லாந்தீர்ந்து உனது சிவானந்தபோகத்

தைக் கொடுக்கின்ற இந்தத் தீர்த்தத்துக்கொப்பான தீர்த்தந்தானென்றுண்டோ இன்னமும் எந்தத் தலங்களினு மொவ்வொன்று சிறந்ததா யிருக்கும் இங்கே மூவகைச்சிறப்புமுண்டு ஆதலால் இந்தத்தலத்தை அடைந்தவர்களுக்குச் சித்தசுத்தியும் பல விதங்களான சித்திகளும் உண்டாகும். ஆனபடியினாலே அடியேனெண்ணிச்செல்கிற காரியமும் முடிவதரிதானாலு மெப்படியு முடியும்படியாகத் திருவருள் செய்யவேண்டுமென்றுவணங்க அதற்குச் சோமசுந்தரக்கடவுள் அசரீரியாக இ. ராமா கேட்பாயாக நீ எனக்குத் தென்கீழ்த்திசையிலே சென்று கடலுக்கணைகட்டி அந்தராவணனுடையபத்துத்தலைகளையுமறுத்துச் சீதைசிறையைநீக்கி மீண்டு உன்னுடைய அயோத்திக்குச் சென்று பல காலம்உலகங்களையாண்டு பின்பு வைகுண்ட மடையக்கடவையென்று திருவருள்செய்ய அப்படிச்சொன்ன அசரீரிவாக்கைக் கேட்டு வணங்கித் துதித்துக் கடவுளிடத்திலே விடைகொண்டுசென்று வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்த கடவுளருளின்படியே இலங்கையிற்சென்று பாவியான ராவணனைக்கொன்று அவன்தம்பி விபீஷணனுக்கு அந்த இலங்கையைக் கொடுத்துப் பின்பு திருவிராமேச்சுரத்திற்குப்போய் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்துத் திருவருள்பெற்றுத் தன்னைப்பற்றினபழியைத்தொலைத்து இந்திரன் பழிதீர்த்தகடவுளை மீண்டும் வந்துவணங்கித் துதித்துச் சீதையுடனே இராமன் அயோத்தி சென்றான். பின்பு அனந்தகுணபாண்டியன் தனது புதல்வனாகிய குலபூடணனுக்கு அரசாட்சியைக்கொடுத்துத் தான் சிவலோகஞ் சேர்ந்தான்.

மாயப்பசுவதைத்தபடலம் - முற்றிற்று.

முப்பதாவது

மெய்க்காட்டிட்டபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

பாவமெனவடிவெடுத்தபடிற்றமணர்பழித்தழல்செய்
தேவவருமறப்பசுவையேறுயர்த்தோன்விடைநந்திக்
காவலனைவிடுத்தழித்தகதையுரைத்துமட்டாலைச்
சேவகன்மெய்க்காட்டிட்டுவிளையாடுந்திறமுரைப்பாம்.

(இதன்பொருள்.)

பாவமே தமக்கு உடலாகப்பெற்றுழன்ற பாவிகளாகிய சமணர்கள் நிந்தைக் கிடமாகிய யாகத்தைச்செய்து அதினின்றமுண்டாகிய பசுவையேவியதற்கு, அந்தப்பசுவை நந்தியாகிய விடைப்பெருமானைவிடுத்துக் கொன்றருளிய திருவிளையாடலைச்சொன்னோம். இனி அட்டாலைமண்டபத்தேறிச் சேவகம் புரிந்தவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் மெய்க்காட்டிட்டு விளையாடல்புரிந்த திறத்தைச்சொல்லுகின்றோம்.

பின்பு குலபூடணபாண்டியன் தனது செங்கோல் செலுத்தி அரசாண்டு வருகிறகாலத்தில் அவனுடைய சேனைகாவலனாகிய சவுந்தர சாமந்தனென்பவன் சிவனடியார்களைப்பரமசிவமாக அன்புசெய்து பூசித்துநடந்து அரசனுக்கு இம்மை மறுமைக்குந் துணையாகி வருகிறபோது வேடர்களுக்கரசனான சேதிராயனானொருவேடன் மிகுந்த பலாஷ்டியனாய் மேலிட்டு ரதகஜதுரகபதாதிகளுடனே குலபூடணபாண்டியன்மேலே படையெடுத்துச்சென்று வெல்லவேண்டுமென்றெண்ணங்கொண்டு வலிசெய்வதைக் குலபூடண பாண்டியன் றெரிந்து தனதுபாதநிழலிலே வணங்கின்ற சவுந்தரசாமந்தனைப்பார்த்துச்சாமந்தா?நமதுபொக்கிஷத்தைத்திறந்துவேண்டிய திரவியங்களையெடுத்துக்கொண்டு செலவுசெய்து இன்னமும் சிலசேனைகள் சேகரமாக்கிப்படைவலிமைசெ

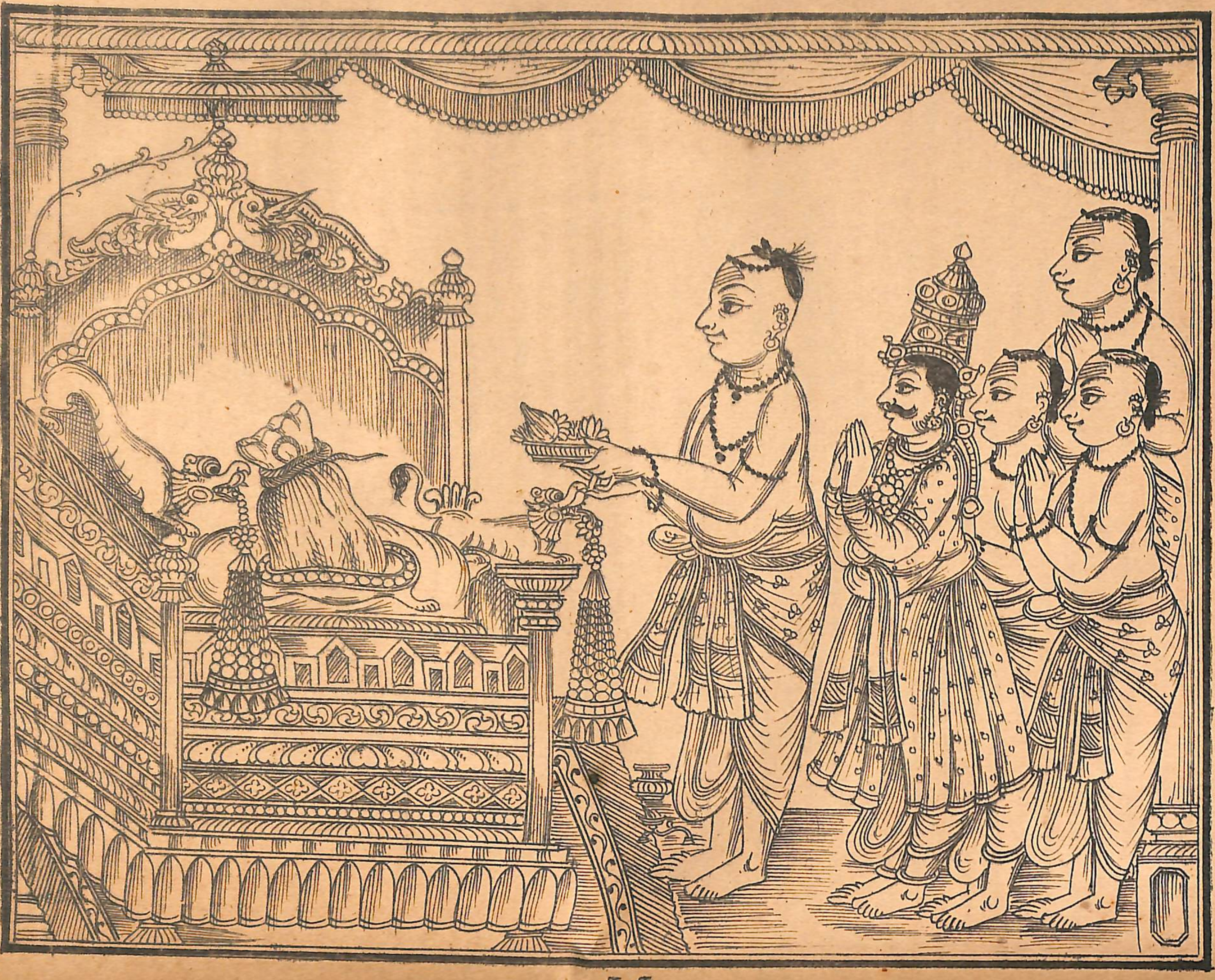
ய்துகொள்ளென்று ஆக்ஞாபிக்கச்சாமந்தன் அந்த உத்தரவுகேட்டு அவனுக்கினி பின்னேதள்ள சிவனருள்வந்து முன்னேபற்றியிழுக்க விரைவிலேசென்று பொக்கிஷத்தைத்திறந்து இராஜநீதிப்படியே சம்பாதித்துச்சேர்த்திருக்கிற திரவியங்களில் தனது ஆசைநிரம்பத்தக்க பொருள்களைக் கைக்கொண்டு அளவிறந்த மகிழ்ச்சியுடனே கடவுள்கோயிலுக்குப்போய்ப் பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்திலேமுழுகி நீராடித்தனதுள்ளேமெய்யன்பு வடிவமான வேதப்பொருளை வணங்கித்துதித்துப் பரமேட்டியான கடவுளே உமதுதிருவருளாலே நான் எண்ணினகாரியமுடிக்கவேண்டும். அதாவது இப்போது நான் கொண்டபொருள்களெல்லாம் உனக்கும் உன்னடியார்களுக்குமே ஆகவேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டு புண்ணியவழியாகவந்த அந்தப் பொருள்களெல்லாம்சிவ புண்ணியத்திலேயே செலவுசெய்ய நினைவுகொண்டு கடவுளுக்கு ஆகாயத்தை யளாவுகின்றகோபுரங்களும், ஆயிரக்கால் மண்டபமும், கண்டிகையும், வயிரமணிக்கோளகையும், குண்டலமும், முத்துக்குடைகளும், கொடிகளும்செய்து தேவர்களுக்குப் பூசையும், பிராமணப்பிள்ளைகளுக்குப்பூணுநூற்கலியாணங்களும், வேள்விகளும், பிராமண சமாராதனமும், துறவிகளுக்குஆடை உணவு மருந்துகளும், பலவேறுதருமங்களு மேன்மேலாக விருத்திசெய்து யாரானாலும் சிவவேடமாகக் கண்டால் அவர்களை எதிர்கொண்டுவணங்கி அவர்களேதனது பிறப்பறுக்கத் திருவேடங்கொண்டவர்களென்று விசுவசித்து மாறாத அன்புஉள்ளத்திலேகசிந்து பெருகப் பூசித்துஅறுசுவைப்போசனமுமுண்பித்துத்தினந்தோறுமிஞ்சினமிச்சிலுண்டு இன்றுஆயிரம்பேருக்குப்போசனம், நாளை இரண்டாயிரம்பேருக்குப் போசனம், நாளைக்கழித்துவருநாள் மூவாயிரம்பேருக்குப் போசனம் இப்படி நாளுக்குநாள் மேன்மேலும் அபிவிர்த்திசெய்து பாண்டியனுடைய பொருள்களெல்லாம்சிவனுக்கும் சிவனடியார்களுக்குமாகச் செலவுசெய்வதைப் பாண்டியனுக்குச் சிலர் தெரிவிக்க,சேனாதிபதியான சாமந்தன் பாண்டியன் அரசாட்சி மண்டபத்திற்சென்று ராஜகாரியம்பார்க்கிறவர்களோடுகூடி வெவ்வேறு நாடுகளிலுள்ள வீரர்களுக்கெல்லாம் திரவியங்களனுப்பி அவரவர்களைச் சேவகத்திலே பதிவுசெய்கிறவனாகப் பாவனைகாட்டித் தாக்கீதான ஓலைகள் தெலுங்கர்-கலிங்கர்-விராடர்-மராடர்-கொங்கர்-வங்கர் - துருக்கர் முதலானவர்களுக்கு மெய்போலப் பொய்யாக வெகு மோலைக ளனுப்பிவிட்டிருக்க இப்படி ஆறுமாதகாலவளவும் அந்தச்சேவகர்கள்வரக்காணாமல் பாண்டியன் சேனாதிபதியை அழைத்து நாளைச் சூரியனுதயமாகுதற்கு முன்னே நீகூட்டின அந்தச் சேவகர்களெல்லாம் வந்து சேரவேண்டுமென்று கண்டனைசெய்தான். அப்படிக்கண்டிப்பாய் உத்தரவுசெய்த பாண்டியன் மனதுக்கிசைவாகச் சாமந்தனுமொப்புக்கொண்டு வெள்ளியம்பலத்திலாடுகிற கடவுள் பாதங்களிலேவிழுந்துவணங்கிப்பெருமானேபாண்டியன்கொடுத்த திரவியங்களெல்லா முழுதுங்கொண்டு என்னையும் பணிவிடைகொண்டாயல்லவோ? இனிஅந்தச்சேவகர்களாகிய சேனைகள்வந்து சேருவதெப்படியென்று வேண்டிநிற்க, அப்போது தன்அடியார்கள்குறையைத்தீர்த்தாளுவதே விரதமாகக்கொண்ட சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவருளினாலே சாமந்தா நீவாங்கின பொருளளவுக்கேற்ற சேனைகளுடனே நாளைவருகின்றோம். நீ பாண்டியன்சபையிற் போயிருவென்று ஆகாயத்திலிருந்து திருவாக்குண்டாக, அந்தவார்த்தைகேட்டுச் சாமந்தன் பெரிதானமகிழ்வுகொண்டு தன்வீட்டிற்போயிருந்து பொழுதுபோனபின்பு விடிவதெப்போதோவென்று தூங்காமல் அடிக்கடி ஆகாயத்தைப்பார்த்து நக்ஷத்திரங்களை யெண்ணியெண்ணிச் சோமசுந்தரக்கடவுள் வருவதைக்குறித்து நாழிகை பார்த்துப்பார்த்து அன்றிராத்திரிகழிக்க,சோமசுந்தரக்கடவுள் தமது பூதகணங்களை வீரராகச்செய்து தாமுமொரு குதிரைவீரராய்த்தமதன்பனான சாமந்தனுக்காக வருவதைப் பார்க்கவேண்டினவன்போலச் சூரியனுதையமானான்.

அப்படிச் சூரிய னுதையமானவுடனே வீரர்கள் சிங்கமான சாமந்தன்எழுந்துசென்று கிருபாமூர்த்தியான கூடற்கடவுளைவணங்கித் துதித்துக்கொண்டு மீண்டுபோய் பாண்டியன் அரண்மனையைக்கிட்டுமுன்னே சங்குகன்னன்முதலான பிரதமகணங்களும் குண்டோதரன்முதலாகிய பூதவீரர்களுங்கூடி மகாவீரர்களாய் வேல்-வாள்-குந்தம்-தோமரம்-சக்கரம்-சூலம்- வில் முதலான பதினெட்டாயுதங்களுங்கொண்ட கையர்களாய் வீரகண்டாமணிதரித்த கால்களை யுடையவர்களாய்ச் சூழ்ந்துவர நந்தி-மாகாளன்-பிருங்கி-நிகும்பன்-கும்போதரன் முதலான தலைவர்கள்சூழக் கவசங்களிட்டு நெற்றியிலே திரிபுண்டரந்தரித்து, கத்திகேடகங்களுங் கொண்டு முன்னேகுதிரைச்சேவகராய்ச்சூழ,சாமரங்கள்-பிச்சங்கள் குடைகள்-கொடிகள்தோன்ற எங்கும் வாத்தியங்கள் முழங்கத் தமதுவிடையையே குதிரையாக மேற்கொண்டு சோமசுந்தரக்கடவுளு மொருதனிவீரராய் வந்தார். அப்படிவருகிறபோது முன்னேமதுரைமேலேகடல்பொங்கிவந்ததுபோலே பல வாத்தியங்கள் ஒலிக்கிற சத்தங்களும், பாய்கின்றகுதிரைகள் அநுமானிக்கின்றசத்த

ங்களும், இடிபோலேவீரர்கள் கெர்ச்சிக்கிறசத்தங்களும், ஒன்றாய்க்கூடிக் கல்லென்றசத்தமாய்க் கலந்துவருகிற சேனைகளின் வரவைக்கண்டு பாண்டியன் சபைக்குப்போகிற சேனாதிபதியானசாமந்தன் பாண்டியனுக்குமுன்னேபோய் இதோசேனைகள் வருகிறதென்றுசொல்லப் பாண்டியன் மிகுந்தசந்தோஷத்தை யடைந்துஅரண்மனைக்குவெளியே வந்து ஒருமண்டபத்திலேயிட்ட சிங்காசனத்திலிருந்து பகைவரை வெல்லுவோமென்கிறமகிழ்வுகொண்டுசேனைகளின் பெருக்கத்தைக்கண்டுஇந்த வீரர்கள் எந்தஎந்தத் தேசத்தார்கள்சொல்லென்ன,பாண்டியன்முன்னே நின்று துன்பந்தீர்ந்தமனத்தையுடைய சாமந்தன் தன்கையிலிருக்கிற பொன்பிரம்பை நீட்டி அவரவர்களை வரிசையாக நிறுத்தி ஐயா? இவர்களெல்லாம் கொங்கதேசத்தார்கள்-இவர்கள் குருநாடர்- இவர்கள் கங்கநாடர்-இவர்கள் கருநாடர்-இவர்கள்அங்கநாடர்-இவர்கள் ஆரியநாடர்-இவர்கள் வங்கநாடர்-இவர்கள் மாளவநாடர்-இவர்கள் குலிந்தநாடர்- இவர்கள் கொங்கணநாடர்-இவர்கள் தெலுங்கநாடர்-இவர்கள் சிங்களநாடர்-இவர்கள் கலிங்கநாடர்-இவர்கள் கௌடநாடர்-இவர்கள் ஒட்டியநாடர்-இவர்கள் கொல்லநாடர்-இவர்கள் கூர்ச்சரநாடர்-இவர்கள் பல்லவநாடர்- இவர்கள் பப்பரநாடர்-இவர்கள் வில்லநாடர்-இவர்கள் விதேகநாடர்- இவர்கள் கடாரநாடர்-இவர்கள் கேகயநாடர்-இவர்கள்மாகதநாடர் இவர்கள் மராடநாடர்-இவர்கள் காஞ்சிநாடர்- இவர்கள் நாகரிகநாடர்-இவர்களெல்லாம் நம்முடைய நாட்டைச்சேர்ந்தவர்களென்று மெய்க்காட்டித் தெரிவித்துப் பின்னும் இப்படிப்பட்ட தேசத்தார்களெல்லா மெப்படி வந்தார்களென்றால் உமது கொடைப்பொருளினாலே வந்தார்களென்றுசொன்னான்.

அப்போது அந்தச்சேனைகளிலே தூரத்திலேஒரு குதிரைமேலேறிக்கொண்டு பின்தாங்கிநிற்கிற் தனிவீரனைப்பார்த்து இவர்யாரென்று பாண்டியன்கேட்க, சாமந்தன்வணங்கி ஐயா இந்த வீரர்களில் யாரைத்தான் இன்னானென்று தெரிவதென்றுசொல்ல, பாண்டியன் அந்தவீரனை இங்கேகூட்டிவாவென்ன உடனே பாண்டியன் ஆக்கினைக்கடங்கினவர்போலே சட்டையணிந்து நிற்கிற அந்தவீரரும் அருகேவரக்கண்டு பாண்டியன் அளவில்லாத மகிழ்வுகொண்டு பொன்னாபரணங்கள் ரத்தினாபரணங்கள் பொன்வஸ்திரங்கள் முதலானவெகுமானங்கள்கொடுக்க மெய்யன்பனான சாமந்தனுக்காக அவரும் வாங்கித் தரித்துக்கொண்டு தம்மோடு தகுதியான வீரர்களுக்குங்கொடுத்துத் தாமேறினகுதிரையை நடத்தி ஐந்துவகை வேகங்களையுங்காட்டிப் பின்பு தமது சேனைத்திரளிலேபோய்க் கூடினார். அப்போது வேடராஜனாகிய சேதிராயன் வேட்டைக்குப்போய் புலியாலடிபட்டிறந்தானென்றுஒருதூதன்வந்துசொல்லப்பாண்டியன்சேனைகளைநோக்கிமுகமலர்ச்சியாய்ச்சந்தோஷங்கொண்டு சாமந்தனுக்கு அளவில்லாத சிறப்புக்கொண்ட முதன்மையும் வரிசைகளும் அதிகமாகக்கொடுத்துமெய்க்காட்டின சேனைகளெல்லாம் அவரவர் இடங்களுக்குப்போய்ச் சேரச்செலுத்தென்று சாமந்தனுக்கு விடைகொடுக்க அப்படியே சாமந்தன் அவரவர்களுக்குஉத்தரவுகொடுத்தனுப்புகிறவன்போல நடைகாட்ட, தனிவீரரானகடவுளும் அங்கேநின்றது நின்றார்போலவே தமது வீரர்களோடேகூட மறைவாயினார். அதுகண்டபாண்டியன் அதிசயித்துத்தன்னுள்ளே சந்தேகித்துநன்றாய் ஆலோசித்துப்பார்த்து இது நமது குலதெய்வமான கடவுள் திருவிளையாடலென்று நினைத்து ஆனந்தக்கண்ணீர்சிந்தி, புளகாங்கிதனாய் மெய்யன்புவடிவாய்த் தனக்கு உயிர்த்துணையான சாமந்தனைப்பார்த்து உனக்கு எளிதே வந்தவர் கூடற்கடவுளேயானால் எனக்கு அக்கடவுள் நீயேயல்லது வேறுண்டோவென்று மிகவுங்கொண்டாடிச்சாமந்தனுக்குப் பின்னும்அதிகசிறப்புகள்செய்து பகைவரால்வரு மனக்கவலை தீர்ந்துவாழ்ந்திருந்தான் குலபூடணபாண்டியன்.

மெய்க்காட்டிட்டபடலம் - முற்றிற்று.

முப்பத்தொன்றாவது

உலவாக்கிழியருளியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அடியார்பொருட்டுப்பரிவயவராகிச்செழியன்காணவிடைக்
கொடியார்வந்துமெய்க்காட்டுக்கொடுத்தவண்ணமெடுத்துரைத்துங்
கடியார்கொன்றைமுடியாரக்கன்னிநாடன்றனக்கிசைந்த
படியாலுலவாக்கிழிகொடுத்தபடியையறிந்தபடிபகர்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

சௌந்தரசாமந்தரென்னும் அடியவர்பொருட்டுப் பாண்டியன்கண்டு சந்தோஷிக்க விருஷபக்கொடியை யுடையவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடலைச்சொன்னோம். இனி வாசனைபொருந்திய கொன்றைமாலையைத் திருமுடியிலேதரித்தருளிய அந்தக்கடவுள் அழியாதநிலையைப்பெற்றுவிளங்கும் பாண்டிநாட்டதிபனுக்கு இசைந்து உலவாக்கிழிகொடுத்தருளிய திருவிளையாடலை யாமறிந்தபடிச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

பின்பு குலபூடணபாண்டியன் சோமவாரந் தொடங்கிச் சிவதருமங்களெல்லாம் வழுவாமல் அனுஷ்டித்துவருகிறபலத்தினாலே தன்னாட்டிலேயுள்ள பிராமணர்களை அசட்டைசெய்ய அதனாலே மழையில்லாமல்நீர்பெருகுதலின்றி பாண்டிநாடெல்லாம் விளைவுகுறைந்தது. அக்காலத்திலே முனிவர்களெல்லாம் வறுமையடைந்து பூணுநூலும் வேதநூலும்போய்முனிவர்கடன் தேவர்கடன்-பிதிர்க்கள் கடன்களாகிய யாகங்களெல்லாம்போய் அக்கிரமங்களைச்செய்து பசிபொறாமல் அந்நியதேசங்களுக்குப் போய்விட்டார்கள். குடிகளெல்லாம் பசியாலே புழுங்கியழிந்து எந்தநாட்டுக்குப் போவோமென்று மிகவும்வருந்துகின்ற செய்கையைக்கண்டு பாண்டியன் ஐயோவென் றிரங்கிச் சோமவாரத்தி னன்று பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்திலேபோய்முழுகிச்சித்திவிநாயகரைப்பூசைசெய்து தனது மெய்யன்பினாலேமீனாட்சிசுந்தரேசுவரரை அருச்சனைசெய்து சந்நிதியிலேவிழுந்து நமஸ்கரித்துக் கைகளைக் குவித்துத்துதித்து ஆனந்தித்து சுவாமீ! உலகத்திலுள்ள வுயிர்களுக்கெல்லாம் நீஉயிர்அல்லவோ ? இந்தவுயிர்கள் பசியால்வருந்துகிற வருத்தம் அடியேனை வருத்தவேண்டியதென்ன,நான்சம்பாதித்தபொருள்களெல்லாம் தருமவழியேதானே செலவாயின. இனி எம்பெருமானே உம்முடையமனமகிழ்ந்து எனது துன்பநோயைத் தீர்க்கக் கிருபாநோக்கஞ்செய்யவேண்டுமென்று மிகவும்வேண்ட, அப்போது கடவுள் தன்னைவேண்டுகின்ற பாண்டியன் குற்றத்தைச் சிறிது உள்ளத்தேகொண்டு அவன்சொல்வதுகாதில்விழாததுபோலப் பேசாமலிருக்க,அப்போதுபாண்டியன் தன்வீட்டிற்குப்போய் கடவுள்திருவடியி லன்புபெறும்படியெண்ணி வெறுநிலத்தே கிடந்து நித்திரைகொண்டான். அப்போது வெள்ளியம்பலவாணர் அவன் கனவிலே சங்கக்குழையணிந்து திருவெண்ணீறு தரித்து சரிகோவணங்கட்டி மார்பிலே சிங்கத்தோல்கிடந்து விளங்க ஒருசித்தராகவெழுந்தருளிப் பாண்டியன்முன்னே நின்றுஓபாண்டியனே ? நீஎப்போதும்என்னிடத்திலே அன்புள்ளவன்உலகத்திலுண்டாகிற துன்பங்களைப்போக்கிக் கோணாமல் நீதிசெலுத்துகின்ற செங்கோலுடையவன். ஆனாலும் உன்னிடத்திலே ஒருகுறை யுண்டானதினாலே எக்காலத்தும் குறைவுபடாதவுனதுநாட்டிலே இக்காலத்திலே வேள்விகள்குறைந்துவறுமைநோயுண்டாயிற்று. ஆனல் எமக்குவேதமேபீடிகை, வேதமேபாதுகை, வேதமேவாகனம், வேதமே சிலம்பு, வேதமேகோவணம், வேதமேகண்கள்,வேதமேபேச்சு,வேதமேவடிவம், இன்னும்வேதமே எமதாக்கினாசக்தி ரூபமாய் விதிவிலக்காய் ஞானபோதனை செய்து நிலைநிறுத்திப் பலவுயிர்களுக்கும் போகங்களைக் கொடுத்து வேறுபாடு செய்கிற வியாதிகளைத்தீர்த்து மோக்ஷத்தையுந்தரவல்லது. எமதுசெங்கோலும் அந்தவேதமே, அந்தவேதங்களை நிலைபெறச்செய்கிற வேதியர்கள் அந்த வேதநூ

லின்வழியே கலிதோஷத்தைத்தீர்த்து யாகங்களைவளர்த்து எம்மிடத்திலே தங்கள்மனதைச்செலுத்துகிறவர்கள், அவர்களாலேசெய்யப்படுகிற வேள்விகளே மழைக்குக்காரணம், அப்படிப்பட்டபிராமணர்களை நீயிகழ்ந்து கைவிட்டாய். அதனாலேமழையில்லாமல்வறுமையுண்டாயிற்று. ஆதலால் மூன்றுலோகங்களும்பிழைக்கமூன்றுதீயும்வளர்க்கின்ற இந்தப்பிராமணர்களை யாமாகமதித்து நாள்களெல்லாம் பலவகையானதருமங்களைப்பெருகச்செய்து செங்கோல்செலுத்தி ஆக்கினைசக்கரஞ்செல்ல வாழக்கடவையென்று பாண்டியனது முற்காலப்பயன்போலே எளிதாய்வந்த சோமசுந்தரக் கடவுள் உலவாக்கிழி யொன்றுகொடுத்து இந்தக்கிழியிலே நீ யெவ்வளவுபொன் எடுத்துச்செலவுசெய்தாலும் இந்தக்கிழி பழையபடியே நான்கொடுத்த அளவிற் குறையாமலிருக்கும். ஆகையா லிதைக்கொண்டு வந்தவறுமையைத்தீரென்றுகொடுத்துப் பாண்டியன் மனக்கவலைதீரத்திருநீறுசாத்தித் தமதுதிருவுருமறைந்தார்.

உடனே பாண்டியன் தான்கண்டகனு மெய்யாகவணங்கியெழுந்து சோமசுந்தரக்கடவுள் சித்தராய்வந்து கொடுத்த பொற்கிழியைத் தனதுமணிமுடிமேலேகொண்டு பேரானந்தம்விளங்க ஒருமுகூர்த்தகாலம் கூத்தாடி மந்திரிகளுக்கும் படைத் தலைவர்களுக்குங் காட்டித் தெரிவித்துத் தனதுசிங்காசனத்தின்மேலேஅந்தப்பொன்முடிப்பைவைத்து வேதங்களுஞ் சங்கங்களுமுழங்கச்சந்தனம்பூசி புஷ்பமாலைகளணிந்து பத்துவிதவாசனைத்தூபங்கொடுத்து நெய்விளக்குக் கற்பூரவிளக்குகள் காட்டி,கங்காதரக்கடவுளாகநினைத்துப் பூசைசெய்துகிட்டிவணங்கி வலஞ்செய்து பொன்முடிப்பையவிழ்த்து வேண்டியஅளவுகொண்டு முத்தீயைவளர்க்கும் வேதியர்க்கும் வேள்விகளுக்கும் இன்னும்எல்லாருக்குங்கொடுக்கக்கொடுக்க அந்தப்பொன்முடிப்புக்குறையா தமோக்ஷவின்பம்போலவளர அந்தப்பொன்முடிப்பினாலேஉண்டாகின்ற பொருள்களைக்கொண் டுருகச்செய்து இந்திரவிமானக்கோயிலை உள்ளும்புறம்புமெழுகினானக்கொழுந்துபோலும் அங்கயற்கண்ணியென்னு மீனாட்சிகோயில்-அறுகாற்பீடம்-வாயில்முதலானவெல்லாம் அலங்காரமாகப் பொன்மயமாக்கிப் பின்னும் அந்தப்பொற்கிழியாகியகடலிலே பொன்னாகியநீரை மொண்டுமொண்டு தினந்தினம் குலபூடண பாண்டியனென்னு மேகம் பொழிய தெய்வதருமங்கள்வளர்ந்ததினாலேவிட்புலமேகங்கள் முந்நீர்க்கடலிலே மொண்டுமொண்டுபெய்ய அப்பாண்டித்திருநாட்டிலே பலவளங்களும்வளர்ந்து கன்னிநாடு அளகைநாடுபோலச் செல்வந்தழைத்துவையாகரணர்களும்-நையாயிகர்களும்-வைதிகர்களும் - வேதாந்திகளும்-தருமசாஸ்திரிகளும் - பூர்வாசிரமிகளும்- தீக்ஷிதர்களும்-சைவாகமிகளும்-சந்நியாசிகளும் நிறைந்து வசித்தலினாலே தென்னாடு திருமால்வடிவாகிய வையகத்திலே திருமால் திருவுந்திபோலவிளங்கி அந்த உந்திப்பொகுட்டுப்போன்ற பொதிகையில்நான்முகன்போல அகத்தியமாமுனிவர் விளங்கி முத்தமிழ்வேத முழங்கும்படி விளங்கிக்கொண்டிருந்தது.

உலவாக்கிழியருளியபடலம் – முற்றிற்று.

முப்பத்திரண்டாவது

வளையல்விற்றபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வேதந்தனதுவடிவென்றுவிண்ணின்றிழிந்தவிமானமறைக்
கீதன்செழியன்றனக்குலவாக்கிழிதந்தளித்தவழியிதுவப்
போதங்கடந்தபொருள்வணிகப்புத்தேண்மாடமணிமறுகு
பாதந்தடவநடந்துவளைபகர்ந்தபரிசுபகர்கிற்பாம்.

(இதன்பொருள்.)

வேதத்தினது வடிவமென்றுசொல்லும் விண்ணிழிவிமாத்தி லினிதெழுந்தருளியிருக்குஞ் சாமகீதம்போல்பவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் பாண்டியனுக்கு உலவாக்கிழிகொடுத்தருளிய திருவிளையாடலிதுவாகும். இனி ஆன்மபோதத்துக்கெட்டாத மெய்ப்பொருளாகிய அந்தக்கடவுள் வைசியத்தலைவராகி மாடங்க ணிறைந்த அழகியவீதிகளில் வளையல்விற்றுலாவிய திருவிளையாடலைச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

மேல் குலபூடணபாண்டியன் ஆக்கினைசக்கரஞ்செலுத்திவருகிறகாலத்திலே முன்னாள் தாருகாவனத்திலே வாசஞ்செய்கிற தெய்வரிஷிபத்தினிகளின்கற்புநிலையை அளவுசெய்யவேண்டிமன்மதனையெரித்தகடவுள்தாமே ஒரு காபாலிவடிவங்கொண்டு பிச்சை வாங்குகிறவராய் வேதமே கோவணமாகத் தமதுதிருமேனியெல்லாம்விபூதிதூளிதராய்க்கீதங்கள்பாடுகிறசிவந்தகனிபோன்றவாயும் உள்ளேநகையும் கிண்கிணியணிந்த திருவடிகளும் அவைகளுக் கிட்ட பாதுகைகளும் பிக்ஷாபாத்திரமுங்கொண்டு இரதிதேவியின்புருடனாகிய மன்மதனே தவவேடங்கொண்டாற்போலத் திருவேடங்கொண்டுவரும்போது பாதகமலங்களிலணிந்த சிலம்பினொலியும் கண்டமதிரப்பாடுகிற சங்கீதவொலியும் கையிலேகொண்ட உடுக்கையினொலியும் சென்று அந்தரிஷிபத்தினிகள் காதுகளைக்கிழித்துக்கொண்டு மனமும்வேறுபட்டு அவர்கள் கற்புநிலையையுந்தளரச்செய்ய, அவர்கள்கையிலே பிச்சைகொண்டு பள்ளத்திலேபாய்கிற நீர்போலத்தங்கள் வீட்டுக்குவெளியேவந்து பிச்சையிடுகிறவர்கள் ஐயர்பலி பாத்திரத்திலேயிடுகிற பிச்சைச் சோற்றோடுகூடக் கையில் வளைகளுங் கழன்றிடுவார்கள். பின்னுந் தங்கள் கருத்திலுள்ள நாணையிழப்பதையல்லாமல் இடையிலணிந்தமேகலைநாணுமிழப்பார்கள். (நாண்-வெட்கம்-கயிறு.) மார்பிலே மன்மதன்அம்புபட, தங்கள் கண்ணம்பும்பட நின்றுசோர்வார்கள். (அம்பு-பாணம்-நீர்) பின்னுமந்தப்பெண்கள் ஐயர்முன்னேவந்து ஓய் ஐயரோ எங்கள் கைவளையைத்தாருமென்ன, ஐயர் வளை உங்கள்கண்டத்திலிருக்கிறதென்றார். (வளை-வளையல்-சங்கு.) அந்தப்பெண்கள் ஐயரோ எங்கள்கலையினைத்தாருமென்ன, ஐயர் உங்கள்முகத்திலேயிருக்கிறது கலையென்றார். (கலை -ஆடை-ஒளி.) பெண்கள் இடையறிந்துவந்து எங்களைச்சேருமென்ன, ஐயர்பெண்களேஉங்களுக்குஇடையோகாணக்கூடாதிருக்கிறதென்றார். (இடை-சமையம்-இடுப்பு) பெண்கள் அது அப்படியானால் எங்கள்பழயநிறத்தைத்தந்து எங்களுக்குவிடைகொடுமென்ன, ஐயர்பெண்களே நமதுவிடைகடலிலேகிடந்து தூங்குமென்றார். (விடை-உத்தரவு-இடபம்.) பெண்கள் இந்தக்கபாலிக்கு எப்போதும்நடுவில்லையென்ன, ஐயர் நடுவில்லாமை உங்களுக்கேயென்றார். (நடு-நியாயம்- இடுப்பு.) பெண்கள் இந்தஐயர்நெஞ்சு கல்லென்ன, ஐயர் பெண்களே உங்கள் கொங்கைகளேகல்லென்றார். (கல்-இளகாமை-மலை.) பெண்கள் ஐயரோ கங்கைநீர்சுமப்ப தென்னகாரணமென்ன, ஐயர் பெண்களேஉங்களிடத்திலேபலியேற்கவென்றார். (கங்கைநீர்-கங்காசலம் - தலையோட்டைக் கையிலேகொண்டநீர்.) பெண்கள் ஐயரோநீர்சொன்னசெப்பு எப்படிப்போலிருந்ததென்ன, ஐயர் பெண்களே உங்கள் கொங்கைபோலிருக்குமென்றார், (செப்பு-உத்தரவு-செப்பு.) பெண்கள் உம்முடைய கந்தரம் கறுத்ததுஎன்னகாரணமென்ன, ஐயர் மழைபெய்தற்கென்றார். (கந்தரம்-கழுத்து-மேகம்) பெண்கள் என்னவுத்தரஞ்சொன்னீரென்ன, ஐயர் தெற்கேநின்றுபார்த்தால்உத்தரந்தெரியுமென்றார். (உத்தரம்-விடை-வடக்கு.) பெண்கள் ஐயர்கண்ணிலேதங்களுருவைக்கண்டுஅதைப்போலவே எங்களையுமிருக்கச்செய்யுமென்ன, ஐயர் பெண்களேஉங்கள்கண்ணிலும் நம்மிலுஞ்சிறந்தவரிருக்கிறார்அவரைக்காணுங்களென்றார். இப்படியாகப் பெண்களிலேசிலர் கும்பிட்டுக்கொண்டுநிற்பார்கள். சிலர் சரணமென்றுபாதத்திலேவிழுவார்கள். சிலர் தங்கள்கைகளைநீட்டி யெட்டித்தழுவுவார்கள். அதற்கு ஐயர் அகப்படாமல் நிற்பார். அதற்கு அப்பெண்கள் ஐயரோ நீர்எங்களைத் தழுவாமற்போனாலும் எங்களிடையிலிருந்துஅவிழ்ந்தகலையை உடுத்துமென்பார்கள். சிலர் ஐயரோ உம்மிடத்தாசையால் நாங்கள் வருந்துவதுகண்டு எங்கள் தலைவர்கள் கோபிக்குமுன்னே கழன்றவளையலை யெடுத்து எங்கள் கையிலேயிடுமென்ன, ஐயர் நாளைவந்திடுகிறோமென்று சொல்லி மறைந்தார்.

அப்போது பெண்கள் ஐயர்கொண்டுபோன நாணும் உள்ளமும் மீளும்படிசெய்யமாட்டார்களாய் கலையுஞ் சங்குந்துள்ள மன்மதபாணத்தினாலே நெஞ்சுதொளைபட்டு, மார்பெல்லாம் பசலைபூப்ப நிற்கின்றதை அவர்கள் புருஷர்கள்கண்டு அம்முனிவர்கள்திரிகாலஞானிகளாகையினாலே நான்மாடக்கூடற்கடவுளே இப்படிக்காபாலிவேடங் கொண்டுவந்து நம்முடைய பத்தினிகள் கற்பையும்நாணையும் வாங்கிப்போனாரென்றுதெரிந்து அந்தப்பெண்களைப்பார்த்து நீங்கள் கற்புநிலைமைதவறினீர்களாகையால் மதுரையில் வணிகர் கன்னிகளாகப்போய்ப் பிறக்கக்கடவீர்களென்ன, பெண்கள் அம்முனிவர்களிட்ட சாபத்தையேற்று எங்களுக் கிந்தச்சாபம் எப்போது நீங்குமென்றுகேட்க, முனிவர்கள் அந்தமதுரைக்கடவுளேவந்து உங்கள்கைகளைத்தொடும்போது நீங்குமென்ன, பெண்கள் மனந்தளர்ந்து முல்லைமாலையணிந்தவைசியர்குலப்பெண்களாக வந்துபிறந்துபேதை, பெதும்பைப்பருவங்கள்கடந்து மங்கைப்பருவப்பெண்களாயிருக்கிறகாலத்திலே சோமசுந்தரக்கடவுள் சடையிலே கங்கையும், கண்டத்திலேவிஷமும், நெற்றிக்கண்ணும், பாதிப்பெண்வடிவும், மான்மழுவும், தெரியாமல்மறைத்து வளையல்விற்கிறசெட்டிவடிவாய் விஷ்ணுவாகிய வ

ராகமுங் காணாதபாதங்கள் நிலத்திலேபொருந்த முன்னாளிலே ரிஷிபத்தினிகளிடத்திலேகொண்ட வளையல்களுக்கே பட்டுக்கயிறு கோத்துவைத்திருந்து பின்னுமந்தப்பெண்களுக்கேயிடுவோமென்னு முள்ளக் கருத்துடனே அடியார்கள்சூட்டின ஐந்துநிறப்பூமாலைகள்போல, தோளிலே ஐந்துவகையானவளையல்களைத் தோட்டுமையாகமேற்போட்டுக்கொண்டு அந்தச்செட்டித்தெருவிலே வளையலோவளையலென்று நான்குவேதப்பொருள்களையுமருளிச்செய்த திருவாயாலே சொல்லிக்கொண்டுவர மேகத்தின்ஓசைகேட்டுக் களித்தெழுகின்றமயில்போலத் தங்கள்மணிமேகலைகளொலிக்க வணிகர் குலப்பெண்கள் மாளிகைகளிலிருந்து வீதியினிடத்தே புறப்பட்டு வளைகளிட்டுக்கொள்ள மின்போலநுடங்கிவந்துசெட்டியார்திருவுருவைக்கண்டு அப்பொழுதே அவரைக்கூட மிகுந்தஆசைகொண்டு நாண்-மடம்-அச்சம்-பயிர்ப்பென்கிறகுணங்களாலே தடைபட்டு மனம்வருந்தித்தடுமாறி மேகலை-சிலம்பு- குண்டலம்-கேயூரம்-கண்டிகைமுதலிய ஆபரணங்களெல்லாம்அணிந்திருந்தாலும் கைகளுக்கு வளையல் இல்லையானால்பெண்களுக்குஅழகுபோதுமோ ஓய் செட்டியாரே நல்லவளையல்களாகஎங்கள் கைகளுக்குத்தகுதியாகப்பார்த் திடுமென்றுசெட்டியாருக்குமுன்னே தங்கள்கைகளைநீட்ட, செட்டியாரும் மீனாட்சியம்மைகைகளைத்தொட்ட தமது திருக்கரங்களினாலே அந்தப்பெண்கள் கைகளைத்தொட்டு வளையலேற்றும்போதே மையலுங்கூடவேற்றியிட அப்பெண்கள் முன்னிட்டவளைகளை உடைத்தெறிந்துவிட்டு மறுபடியும்வந்து எங்கள்கைகளுக்கேற்ற வளையலிடவில்லைசொல்லுமென்று மிகவும் ஆசை அதிகரித்துக்கைகளைநீட்டுவோர்கள் சிலர்-சிலர் ஓய்செட்டியாரே எங்களுக்குப்போடும் எங்களுக்குப் போடுமென்று பின்றொடர்ந்துசென்று மன்மதவாதையாலே நாண்முதலிய காவலுமிழந்துநிற்பார்கள். சிலர் முன்னேயிட்ட வளையல் கைப்பெரிதாய்க் கழன்றுபோயிற்று, வேறே பொருத்தமாக இடுமென்றுசொல்லி அவரிட்டபின்அந்தவளையலும்அப்படியேபெரிதாகிக்கழல இன்னமுஞ் சிறிதாய்ப்பார்த்திடுமென்பார்கள். பின்னுமிட்ட வளையல் கழன்றுபோனதினாலே துன்புற்று ஓய்செட்டியாரேநீரிட்டவளையல் கழலுவதேயன்றி இடையிற் கலையுஞ் சரிகின்றதே இதற்குக்காரணமென்னவென்பார்கள். சிலர்செட்டியாரேஇந்த வளையலைப்போலே வளையல் நாங்கள் எக்காலத்தும் கண்டறியோம், இந்தவளையல் எங்கேசெய்தது, கண்டவுடனே எங்கள்தேகம் புளகாங்கிக்கின்றதென்று நாளைத்தினம் இங்கேவாருமென்பார்கள். நாங்களிட்டுக்கொள்ளும்வளையலுக்கு இப்போதே விலைதருகிறோம் கொண்டுபோமென்பார்கள். அதற்குச் செட்டியார் பெண்களே நாளைக்குநான்வந்து விலை வாங்கிக்கொள்ளுகிறேன் இன்று வேண்டாமென்றுசொல்லிஆண்சிங்கம்போலே செட்டியார்நடந்தருளக்கண்டு பெண்கள்பலருங் காணப்பின்னே தொடர்ந்து செல்லும்போது செட்டியார்சென்று இந்திரவிமானக்கோயிலுள்ளேபுகுந்து சிவலிங்க வடிவாயினார். அதுகண்ட பட்டணத்துஜனங்களெல்லாம் ஆனந்தக்கண்ணீரொழுகவளையல்விற்றசெட்டியார்சோமசுந்தரக்கடவுளேயென்று தெரிந்து கொண்டாட அக்கடவுள்திருக்கைகளாலேதொட்டதினாலேஅந்தச்செட்டிப்பெண்களெல்லாம் அளவிறந்தபுதல்வரைப்பெற, பிறந்தபிள்ளைகள் பெருமை-வீரம் சாமர்த்தியம்-கீர்த்தி- இவைகள் மிகுந்து வளர்ந்திருந்தார்கள். அந்தப் பெண்களெல்லாரும் சிலகாலஞ்சென்றபின்பு பரமசிவனது திருவடிகளையடைந்து வாழ்ந்தார்கள்.

வளையல்விற்றபடலம் - முற்றிற்று.

முப்பத்துமூன்றாவது

அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொத்திலங்குகொன்றைவேய்ந்தகூடலாதிமாடநீள்
பத்தியம்பொன்மறுகணைந்துவளைபகர்ந்தபரிசுமுன்
வைத்தியம்பினுமியக்கமாதர்வேண்டவட்டமா
சித்திதந்ததிறமினித்தெரிந்தவாறுசெப்புவாம்.

(இதன்பொருள்.)

கொத்தாகவிளங்குங் கொன்றைமாலையைத் தரித்தருளும் நான்மாடக்கூடலழகராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் மாடங்கள்நீண்ட வரிசையாகவிளங்கும் அலங்காரத்தையுடைய பொன்மயமாகிய வீதிகளிற்சென்று வளையல் விற்றருளிய மகிமையை முன்னே சொன்னோம். இனி, யக்ஷஸ்திரீகள் வேண்டிக்கொண்டவாறு அவர்களுக்கு அட்டமா சித்தியை யுபதேசித்த திருவிளையாடலை யாமறிந்தபடிச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

சோமசுந்தரக்கடவுள் குலத்தானான பாண்டியன் அரசாளுநாளிலே கைலாயமலையினிடத்திலே ஆலமரத்தினிழலிலே வேதப்பொருளாகிய கடவுள் அருகிலே வெள்ளிமலையினருகே ஒரு மரகதமலைபோலே பருபதராஜபுத்திரியான பார்வதியார் வெற்றிச்சுருள் மடித்துக்கொடுக்க அன்புபெருகுகிற சுகாசாரியனாய்எழுந்தருளியிருக்கும்போது பிருங்கி-நந்திமுதலாகிய கணங்களும், சனகாதிநால்வரும் வணங்கிச் சிவசரித்திரங்கள் கேட்க, அவர்களுக்குத்திருவாய்மலர்ந்தருளிச்செய்துகொண்டிருக்கிறசமையத்திலே கடலிலேசஞ்சரிக்கிற சூரன் முதலானவர்களைவென்று ஜெயங்கொள்ளத் திருவவதாரஞ்செய்தகுமாரக்கடவுளுக்குத் திருமுலைப்பால்கொடுத்த யக்ஷகன்னிகளாகிய ஆறுபேர்களும் உடம்பெல்லாந்திருநீறணிந்து சடை ருத்திராக்ஷமாலிகைமுதலிய சைவதவக்கோலமாய்வந்து பெருமானுடையவேதமாகிய சிலம்புகளலம்புகின்ற பாததாமரைகளில் வந்தனை செய்து சுவாமீ? எங்களுக்கு அட்டசித்தியு முபதேசிக்கவேண்டுமென்றுபிரார்த்திக்கக் கடவுளாகிய ஆசிரியர்தம்முடைய மடியின்மே லெழுந்தருளியிருக்கின்ற பார்வதியைக் காட்டி இவளே பராசத்தியாகிய மகேஸ்வரியாக அணிமாமுதலிய அஷ்டசித்திகளும் வணங்கிக்குற்றேவல்செய்யுஞ் சேடிகளாய்ச்சூழ்ந்துசேவிக்க விளங்குவாள். ஆகையாலிவளை நீங்சன்தியானித்தால் உங்கள்வினைகளைப் போக்கி அஷ்டசித்தியுந்தருவாளென்றருளிச்செய்து அந்தச்சித்திகளெட்டையும்தெளிவுசெய்யக்கேட்ட பெண்கள் பூர்வகருமத்தால் அந்தச்சித்திகளைமறந்துபோக, அப்போது சிவபரஞ்சோதியான கடவுள் அந்தக் குற்றத்தைத்தெரிந்து பெண்களைக்கோபித்து நீங்கள் பட்டமங்கையில் ஆலமரத்தடியிலே சடமான கல்லுப்பாறையாய்க் கிடக்கவென்றுசபிக்க, அந்தப்பெண்கள் மிகவுந் துன்பங்கொண்டுகடவுளைவணங்கிச் சுவாமீ நாங்கள் இந்தச்சாபத்தை எக்காலந்தீர்ந்து தெளிவோமென்று கேட்க, அதற்குக்கடவுள் நீங்கள் இப்படிக் கருங்கற் பாறையாய் ஆயிரம்வருஷகாலம் கிடந்தீர்களானால் அப்பால் நாமே மதுரையினின்றும்வந்து உங்கள்சாபத்தைப் போக்கிப் பழையவடிவு கொடுத்து உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல அஷ்டசித்திகளும் தெளிவு செய்வோம் போங்களென்றார்.

அப்போதந்த ஆறுபெண்களும் பட்டமங்கையென்னுமூரிலே ஆலமரத்தடியிற் பாறையானார்கள். அப்படிப்பாறையாய் ஆலம்பழங்கள் ஆபரணம்போல மேலேயுதிர்ந்துகிடக்க மூடுபட்டு ஆயிரவருஷமுங்கழிய மதுரைக்கடவுள் திருவுள்ளமிரங்கித் தமதிச்சைப்படியே ஒரு ஆசாரியவடிவாய் அங்கேஎழுந்தருளிப் பெண்கள் சாபநீங்கத் திருவருட்பார்வையாலேபார்த்தபோது புடம்போட இரும்புபொன்னானாற்போல மலவிருள் நீங்கியெழுந்துஅன்புடனே கடவுளடிகளிலே வந்துவணங்க,

கடவுளும் பார்வதியையொத்தஅந்தப்பெண்கள்தலைமேலே கையைவைத்து அவர்களைப்பார்த்து அவர்கள் புத்திக்குத் தெளிவுதோன்றக்கேளுங்கள் பெண்களேயென்று உபதேசஞ் செய்தருளுகிறார், எப்படியென்றால் அணிமா, மகிமா, இலகிமா, கரிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்றுசித்திகளின்பேரெட்டு அவைகளிலேசிறியவயிர்களிலே பரமகாட்டையான அணுரூபமாய்ப் புகுந்திருப்பதேஅணிமா, பிருதிவிமுதல் சிவமீறான முப்பத்தாறுதத்துவமும் உள்ளும் புறமும் நீங்காதிருந்துநிறையும் பெருமையே மகிமா, மேருமலைபோலக் கனமானதூலமாய் எடுத்தால்இலகுவாயிருப்பதே இலகிமா, பரமாணுப்போன்றவடிவாய்எடுத்தால் மேருமலைபோலிருப்பதே கரிமா, பாதாளத்திலிருந்து பிரமலோகம்போய் மீண்டும் பாதாளத்துக்கு வரத்தக்கதே பிராத்தி, ஒரு தேகத்திலிருந்து வேறொரு தேகத்திலேபுகுதலும் ஆகாசத்திலே சஞ்சரித்தலும்இச்சித்தபோகமெல்லாம் தானினைத்தபடியே அனுபவிக்கவரச்செய்தலு மிவையெல்லாம்பிராகாமியம்,முத்தொழிலுஞ்செய்து சூரியன்முதலான கிரகங்களெல்லாந்தான்சொன்னபடியே நடக்கச்செய்வதே ஈசத்துவம், அசுரர்-பட்சிகள்-மிருகங்கள்-பூதங்கள்-மனிதர்கள்- இந்திரன்முதலிய அஷ்டதிக்குப் பாலகர்களெல்லாரையுந் தன்வசமாக்கிக்கொள்ளவல்லதே வசித்துவம், ஆகிய சித்திகளை எம்மைத்தெரிந்தயோகிகள் விரும்பார்கள். ஆனாலும்இந்தச்சித்திகள் அந்தயோகிகளைப் பின்றொடர்ந்துஅவர்கள்நிழல்போலக் கூடநின்று உலகத்தாருக் கவர்கள் பெருமையைத் தெளியச்செய்யுமென்று அஷ்டமாசித்திகளை யுபதேசித்துத்தெளிவுசெய்ய, அப்படிக்கடவுளுபதேசித்த சித்திகளை அந்தப்பெண்கள் பார்வதியாகிய தேவியைப் பாவனையாகத் தியானித்து நன்றாய் அப்பியாசம்பண்ணிக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கமாகச்சென்றுகடவுளின் ஸ்ரீகைலாயமலையைச்சேர்ந்து வாழ்ந்தார்கள்.

அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம் - முற்றிற்று.

முப்பத்துநான்காவது

விடையிலச்சினையிட்டபடலம்.

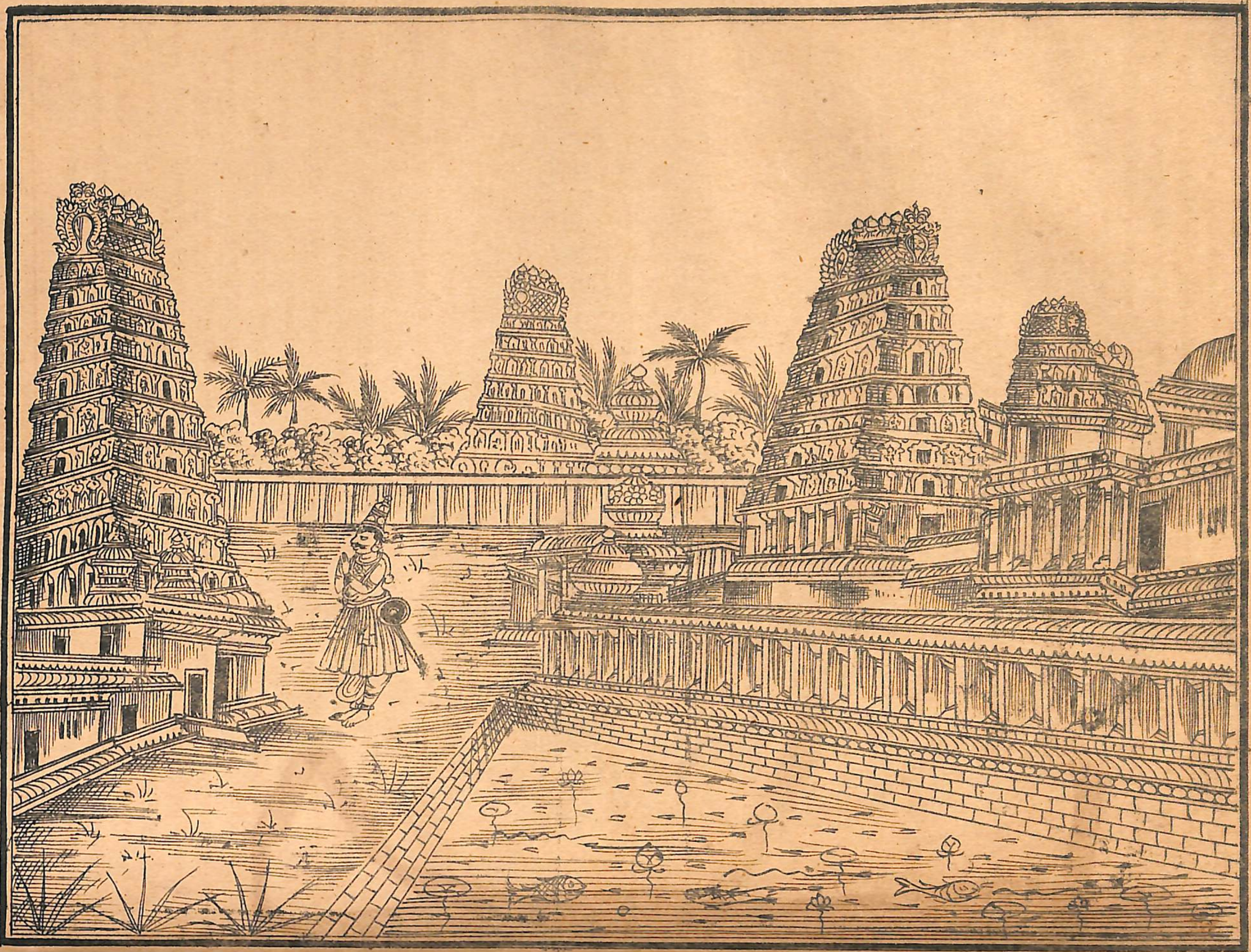
எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சந்துசூழ்மலயச்சிலம்பர்தவம்புரிந்தவியக்கிமார்க்
கந்தநாலிருசித்திதந்ததறைந்தனந்தனதடிதொழா
வந்துமீள்வளவன்பொருட்டுவடாதுவாயிறிறந்தழைத்
திந்துசேகரன்விடையிலச்சினையிட்டவாறுவிளம்புவாம்.

(இதன்பொருள்.)

சந்தனமரங்கள்சூழ்ந்த பொதிகையின்கண் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த யக்ஷஸ்திரிகளுக்கு அட்டமாசித்தியையுபதேசித்த திருவிளையாடலைச்சொன்னோம். இனி, சந்திரனைத் திருமுடியில் தரித்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள் தமது திருவடியைக் காஞ்சியினின்றும்வந்து தரிசித்துத்திரும்பிய சோழமகாராசன்பொருட்டு வடக்குவாசலைத்திறந்து விடையிலச்சினையிட்ட திருவிளையாடலைச்சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

ஸ்ரீகாஞ்சிபுரத்திலே காடுவெட்டியசோழனென்பவன் உத்தமர்களாகிய சிவபத்தர்களிலே மிகவுமுத்தமன் சந்தனமுதலியவைகளும் ஆபரணங்களும்பொய்யென்றுநீக்கி விபூதி ருத்திராக்ஷங்க ளணிந்து கொள்வான் உண்மையான வேதபுராணங்களிலே சொல்லும் பொருள்களெல்லாம் பரமசிவமே பரதத்துவமென்று தெரிந்தவன். பின்னும் சைவபுராணங்கள் கேட்டுப் பரமசிவத்தினிடத்திலே மெய் யன்புகொண்ட கருத்துள்ளவன்

௩௮

சொக்கநாயகன் திருவிளையாடலுங்கேட்கஅன்புகொண்டவனுக்கேட்டு மீனாட்சிசுந்தரேசுரர் பாதங்களை வணங்க மிகவுமன்புகொண்டு மதுரேசன்பாதங்களை நானெப்போது வணங்கப்பெறுவேனென்றுபரிவுகொண்டிராத்திரியிலே தூங்குகிறவன் மீனாட்சி சுந்தரேசுரரைத்தியானித்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்யஅன்றிராத்திரியில் அந்தக்காடுவெட்டின சோழன்கனவிலே வெள்ளியம்பலத்திலே திருநடனஞ்செய்கிற கான்மாறியாடிய கடவுள் ஒருசித்தராய் அவன்முன்னேவந்து நின்று சோழராஜனே நீயெவ்வளவுமஞ்சவேண்டாம் நீஉன்வடிவுமாறித் தனியேவந்து இன்றே மதுரையில் நம்மைத்தெரிசனை செய்துகொண்டு போவாயாகவென்று சொல்லிமறைந்தருளினர்.

அதுகேட்டுச் சோழராசன் மிகவுமாச்சரியங்கொண்டு மந்திரிமுதலிய சேனைகளொருவருமில்லாமல் தானொருவனுய்ப் புறப்பட்டுக் கடவுளருளே துணையாய் நின்றுவழிகாட்ட அன்றிராத்திரியிலே மலைகள்காடுகளாறுகளெல்லாங்கடந்து கரும்புகளும் செந்நெல்களும் வளர்ந்தோங்குகின்ற வையையாற்றங் கரையை யடைந்து நெருங்கும்போது வையையாறு கரைகளை யுடைத்துக்கொண்டும்மரங்களைமுறித்துக்கொண்டும் வெள்ளம்பெருகிவர, சோழராசன் வடகரையிலேநின்று ஏது மதுரேசனைவணங்குதற்கு இது விக்கினமா யிருக்கிறதென்று சுவாமி பொன்பாத்திரத்திலே அமுதத்தையிட்டுஉண்ணும்போது தடுத்தாற்போலாயிற்று இந்தவெள்ளந் தடுப்பது. விடிந்தால் பாண்டியன் துன்பப்படுத்தத்தொடங்குவான். இதற்கென்செய்வேனென்று கிலேசப்படும்போது கடவுள் முன்னே சொப்பனத்திலே வந்தாற்போலவே அப்போதும் சித்தவடிவாகவே எதிர்வந்து நின்று பெருகிவருகிற வெள்ளம் வற்றும்படிக் கிருபாநோக்கஞ்செய்ய,சோழன் வற்றினவாற்றை உடனேகடந்துவந்து வடக்குவாயிலுந்திறக்க உள்ளேநுழைந்துள்ள காவலெல்லாங்கடந்து வீதிகளுங்கடந்து பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்திலே முழுகச்செய்து தமதுதிருக்கோயிலுக்குள்ளே புகுதவுஞ்செய்து இந்திரவிமானத்துள்ளே விளங்குகின்ற தம்மையும்வணங்கச்செய்து சர்வலோகங்களையும்பெற்ற தாயாகிய அங்கயற்கண் ணம்மையையும் சேவிக்கும்படி செய்து பேரானந்தத்திலே முழுகவுஞ்செய்தார் அந்தச்சித்தசாமி. அப்போதுசோழராஜன்.

எண்ணியவெண்ணியாங்கேயான்பெறமுடித்தாய்போற்றி
பண்ணியன்மறைகடேறும்பான்மொழிமணாளபோற்றி
புண்ணியர்தமக்குவேதப்பொருளுரைபொருளேபோற்றி
விண்ணிழிவிமானமேயசுந்தரவிடங்கபோற்றி.

எவ்வுடலெடுத்தேன்மேனாளெண்ணிலாப்பிறவிதோறு
மவ்வுடலெல்லாம்பாவமறம்பொருட்டாகவன்றே
தெவ்வுடல்பொடித்தாயுன்றன்சேவடிக்கடிமைபூண்ட
விவ்வுடலொன்றேயன்றேயெனக்குடலானதையா.

என்று பலபலவிதமாகத் தோத்திரஞ்செய்துவரங்கள்வேண்டுகின்ற சோழனைப்பார்த்து இனி உன்னைப் பாண்டியன்கண்டால் துன்பப்படுத்த வெண்ணுவானென்று சித்தசாமிசொல்லி அவனைவடக்குவாயில்வழியே அழைத்துக்கொண்டுசென்று வையைவடகரையிற்கொண்டுபோய்நிறுத்தி அவன்நெற்றியில் விபூதியணிந்துஉன்அன்புக்கேற்க வழித்துணை யுண்டாகக்கடவதென்று வாழ்த்தி அவனைஅனுப்பிவிட்டுவந்து கதவைமூடிக்கதவில் விடைக்குறியிட்டுத் திருக்கோயிலுக்குள்ளே எழுந்தருளியிருந்தார். விடிந்தபின்பு வாயில் திறப்பவர்கள் வந்து வேறுகுறியிட்டிருப்பதைக்கண்டு சந்தேகித்து மற்றைவாயில்கள் மூன்றையும் போய்ப்பார்த்து மீனக்குறிதப்பாதிருக்க வடக்குவாயிலுக்குமாத்திரம்வேறுகுறியுண்டாயிருக்கவேண்டியகாரணமென்னவென்று பாண்டியன்முன்னேசென்று ஐயா வடக்குவாயிற்கதவிலேமீனக்குறியையழித்து விடைக்குறியிட்டிருக்கின்றது அந்தக்குறியிட்டவர்கள் இன்னாரென்று தெரிந்திலோமென்றுசொல்ல வுடனேபாண்டியன்வந்து பார்த்து இதென்னமாயம் இப்படியஞ்சாமற் குறியிடவல்லவர் யாரென்று விசாரித்துத்தெரியாமல் தன்கோயிலுக்குள்வந்துவியாகுலசித்தனாய்ப் போசனமுங்கொள்ளாமல் பட்டினியாக வெறுந்தரையிலே படுத்து நித்திரைகொள்ள அப்போதவன்கனவிலே சோமசுந்தரக்கடவுள்வந்து பாண்டியனே காடுவெட்டினசோழன் மிகுந்தபத்திமானகையாலே இங்குவந்துநம்மைத்தெரிசிக்கவேண்டினன். நாம் அழைத்துவந்து வடக்குவாயிலைத்திறந்து தெரிசிக்க

ச்செய்து அவனை அனுப்பிவிட்டுப் பின்பு கதவைமூடிவிடைக்குறியிட்டோமென்றருள்செய்ய, பாண்டியன்விழித்தெழுந்து பயந்துவெயர்த்து விம்மித் தோத்திரங்கள்செய்து பரமானந்தக்கடலிலேமுழுகி வேளியேவந்துஎல்லாருக்கு மின்னபடியென்று தெரியச்சொல்லித் தன்னைப்போலவே யெல்லாரும் பேரின்பச்கடலிலே முழுகச்செய்து பின்பு தனதுசெங்கோலும்வெண் குடையும் ராஜமுடியும் தன் புத்திரனை இராஜேந்திர பாண்டியனுக்குக் கொடுத்துக் கடவுள்திருவடியை யடைந்தனன்.

விடையிலச்சினையிட்டபடலம் - முற்றிற்று.

முப்பத்தைந்தாவது

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சம்புமதுரைப்பரனிரவுதனியேவந்துதனைப்பணிந்த
வெம்புகதிரோன்மருமானைவிடுத்துமீண்டுதாழிறுக்கி
யம்பொற்கதவின்விடைபொறித்ததறைந்துந்தென்னனடுபடைக்கு
வம்புமலர்தோய்புனற்பந்தர்வைத்துக்காத்தவகைசொல்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

சம்புவென்னும் பெயரையுடைய மதுரைக்கடவுளானவர் இராக்காலத்திலேவந்து தம்மை வணங்கிய சூரியகுலத்தோன்றலாகிய சோழமகாராஜனை வெளியிலே விடுத்துப் பழையபடியே தாழிட்டு அழகிய பொன்மயமாகிய கதவினிடத்து விடையிலச்சினையிட்ட அற்புதத்தைச்சொன்னோம். இனி, பாண்டியனது சேனைகளுக்குவாசனையுடைய மலர்தோய்ந்த தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்துக் காத்தருளிய திருவிளையாடலைச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

இராஜேந்திரபாண்டியன் செங்கோல் செலுத்துகிறகாலத்தில் காடுவெட்டினசோழன்பின்புதான்எல்லாருந்தெரிய மதுரையில்வந்து கடவுளை வணங்கநினைத்துப் பாண்டியன் சிநேகமாகும்பொருட்டு அவனுக்குச் சில கைக்காணிக்கைகள் கொடுத்தனுப்பினான். அப்படிச் சோழன் அனுப்பிய பொன்னாபரணம் பொன்வஸ்திரங்கள் முதலானவெல்லாம் பாண்டியனேற்றுக்கொண்டு சோழனுடனே தானுமுறவாகநினைத்து வேறேசிலகைக்காணிக்கைகள் கொடுத்தனுப்ப அதற்குச்சோழன் மனமகிழ்ச்சியாய்த்தன்பெண்ணைப்பாண்டியனுக்குக்கொடுக்கச் சம்மதித்திருக்க அந்தச்செய்தியைஇராஜேந்திரபாண்டியனுக் கிளையவனான இராஜசிங்கமென்பவன்கேட்டுப் பழிபாவங்களுக்கஞ்சாமல் வஞ்சனையாய்த் தான்போய்ச் சோழன்மகளைக் கலியாணம்பண்ணிக்கொள்ளநினைத்துக் காஞ்சிபுரம்போய்ச்சேர அப்படிக் காஞ்சிபுரத்துக்குவந்த இராஜேந்திரபாண்டியன் றம்பியைத்தன் சேனைகளுடனே யெதிர்கொண்டுபோய்க்கண்டு கூட்டிவந்து அவனுக்கு மூத்தவனுக்குக்கொடுக்கநியமித்தபெண்ணை அவனுக்குக் கலியாணஞ்செய்துகொடுத்துத் தமையன் அரசாட்சியைத்தம்பிக்குக்கொடுக்கஆசைகொண்டு காடுவெட்டினசோழன் இராஜேந்திரபாண்டியனைப்பிடித்துத் தன்வசப்படுத்திக்கொள்ள ஆலோசித்து மருமகனுடனே இரதகெஜதுரகபதாதிகள்சூழப் பாண்டியன்மேலே யுத்தஞ்செய்வதற்காகப் பேரிகை 'யடித்துப் பலவாத்தியங்களுமுழங்கத் திரண்டுவந்து மதுரைக்கிரண்டுயோசனைக் கிப்பாலிறங்குதற்குமுன்னே தூதர்கள்

சென்று பாண்டியனுக்குத்தெரிவிக்கப் பாண்டியன்தெரிந்து சோமசுந்தரக்கடவுளுக்குத் தெரிவித்து வேண்டுவோமென்று திருக்கோயிலுக்குப்போய்க்கடவுளைவணங்கி சுவாமி அப்போது பாதிராத்திரியிலே வந்து உம்மைவணங்கி உம்முடைய திருவடிக்கன்பனாய்ப்போன சோழன் இப்போதும் அப்படியே பிரசித்தமாய்வந்து உம்மைவணங்கும்பொருட்டு எனக்குவேண்டிய சிலவரிசைகளனுப்பி உறவுகொண்டு மனத்தில் வேறொன்றையெண்ணிப் போர்க்குவந்ததினாலே அக்காலம் தருமநீதிக்குடன்பட்ட தேவரீர் இக்காலம் அவன்செய்யவந்த வீரத்திற்குத்தகுந்த வீரஞ்செய்து நான்வெல்லும்படி செய்யவேண்டுமேயென்று மிகவும் வேண்டிக்கொள்ள அப்போதுகடவுளருளாலே அசரீரிவாக்காகப் பாண்டியனே நீஅஞ்சாமல் உன்சேனையுடனேசென்று வந்த பகைவருடனே போர்செய்தாயானா லுனக்கேஜெயமுண்டாகும்படி செய்கிறோமென்றுசொல்ல, அந்தஅசரீரிவாக்கைக்கேட்டு இராஜேந்திரபாண்டியன் கடவுள் திருவடியிலே மிகுந்த அன்பும் ஆனந்தமுமானகடலிலேமுழுகி வணங்கியெழுந்து தன் கோயிலுக்குப்போயிருந்து சூரியோதயமாகுமுன்னே யெழுந்து சந்திவந்தனை முதலியவைகளைமுடித்துச் சிவபூசையுஞ்செய்துகொண்டு கடலின்மேலே ஓராறுசெல்வதுபோலச்சோழனுடைய அளவிறந்த சேனைகளின்மேலே தனதுசுருங்கின சேனைகளுடனேபோயெதிர்த்துநிற்க அப்போதிருதிறத்துச்சேனைகளிலுள்ள வீரர்களும் இடிபோல்முழங்கிச் சண்டமாருதம்போலே வேகங்கொண்டுவடவாக்கினிபோலேகொதித்து வீரநகைசெய்து சேனைகளை அணி அணியாகவகுத்து மடித்தவாயுடனே கைகலந்தார்கள்.

அப்போது சோழன்சேனை வீரர்களுக்குப்பாண்டியன்சேனைவீரர்கள் ஒருவர் அநேகராகக்கடவுளருளாலேதோன்ற அப்படியேதோன்றுகிற தேரோதையும் குதிரைகளனுமானிக்கிற வோதையும் யானைகளின் முழக்கமுங்கூட வீரர்கள்பொருதுகிற வொலியும் தோள்தட்டுகின்றவொலியுங் கூடிச் சமுத்திரத்தினோசைபோல ஒரேமுழக்கமாகக்கலந்தபோது வில்வீரரும்வில்வீரரும், வாள்வீரரும் வாள்வீரரும், வேலாளிகளும் வேலாளிகளும், மல்லாளிகளும் மல்லாளிகளும், யானைவீரரும் யானைவீரரும், குதிரைவீரரும் குதிரைவீரரும், தேர்க்காரரும் தேர்க்காரருமாகப்போர்செய்யும்போது ஒருவர்விட்ட அம்புக்கொருவர் தப்பிக்கொண்டு குரூரமான பாணங்களையெய்து பின்னுந்தொடுக்கிற அம்புடனேவில்லையு மறுத்துவிடுவார்கள். பின்னும் அளவில்லாத அம்புகள் மார்பிலேதைக்க அந்தஅம்புகளைப்பிடுங்கிக்கொண்டுவருகிற பகைவரை அவ்வம்புகளாலேயெய்து கொல்லுவார்கள் சோழன்சேனைவீரர்கள். அப்படிப்பட்ட சோழன்சேனை வீரர்கள்மேலே பாண்டியன் சேனைவீரர்கள் விடாதமழைகள்போலே பாணங்களைப்பொழிந்து நின்று கூத்தாடி வருகிறபாணங்களுக்குத்தப்பி யொதுங்கிநின்று கொடியபாணங்களாலே அவர்கள்வில்லையும் அம்பையுமறுத்தெறிந்து இன்னும் வருகிறவர்களெல்லாம் வாருங்களென்று கூப்பிடுவார்கள். இப்படிப்போர்செய்யும்போது கால்கள்முறிந்தன. தலைகளுருண்டன. மலைகள்போலே தோள்கள் சரிந்தன. தேர்களுடைபட்டன. பலவிதமான ஆயுதங்களு முறிபட்டன. யானைகளின் துதிக்கைகளறுபட்டு இரத்தவெள்ளத்திலே விழுந்தன. பருந்துகளும், பூதங்களும், கூளிகளும், மொய்த்துநெருங்கின. இப்படி இருதிறத்தரசர் சேனைகளும் ஒருவருடலினிழலிலே ஒருவரொதுங்கும்படிச்சூரியன்வெயிலெறிக்க மத்தியானமாகுமளவும்பெரும்போர்செய்ய அன்றைத்தினத்தில் சிவனதுநெற்றிக்கண்போல அதிதீக்ஷண்ணியமாய் எப்படிப்பட்ட குளங்களும் ஆறுகளும் வற்றும்படி கோடைவெயில்வீசமண்ணும்வெடித்துப் பாதாளந்தோன்ற மலைகளும்பிளந்து வரிசைகளாகக்கணக்கில்லாமனிற்கிற சோலைகளிலே இலைகளெல்லாமுதிர்ந்து சூரியகிரணங்களாலே பெங்குங்கானலாக வேர்வைநீரையல்லாமலெங்கும்நீரில்லாமல் வற்றிநின்ற நிலங்கொதிக்கயானைகள் மதநீர்மாறிச்சோரவும், குதிரைகள் தளர்ந்து தபிக்கவும், பதாதிகள் சூறைக்காற்றினாலேசுழன்று தண்ணீர்த்தாகங்கொண்டு கள்ளிமரத்தினிழலிலே யொதுங்கவும், இலைகளுதிர்ந்து வறிதாய்நிற்கிற மரத்துநிழலைக்கண்டு சிலரோடவும் யானை-தேர்-குதிரை-இந்தநிழல்களிலே யொதுங்குகிறவர்களும் கேடகங்களை நிழலுக்குக் குடையாகப்பிடித்துக் கொள்ளுகிறவர்களும் வேறேயொதுங்க நிழல்கிடையாமல் வீரசொர்க்கஞ் சென்றவர்களைக் கல்லாகச்செய்து நிற்கிறநிழலிலே யொதுங்குகிறவர்களுமாக இப்படிவாதைப்படுகிற சமையத்தில் எல்லாவுயிர்களுக்கும் பொதுவான கூடற்கடவுள் பாண்டியன் சேனைகளினடுவே நாலுகாலினாலே ஒரு தண்ணீர்ப்பந்தல்பரப்பி அந்தப்பந்தலினடுவே நெற்றியிலே திரிபுண்டரங்களணிந்து காதிலேகடுக்கனும், பாதத்திலே ற்றைக்கிண்கிணியும், தோலாடையும், பார்த்தவர்கள்மனத்தையும், கண்களையுங்கிரகிக்கின்ற சிறுநகையும், கிருபாநோக்கமுங்கொண்டு வேதங்களினடுவே நின்றாற்போல தவவேடமாகநின்று ஆற்றுநீரைப்பாத்திரங்களிலே நிரப்பிக்கொண்டு ஒருகமண்டலத்திலே நீர்மொண்டுகொண்டு

ஒருவருக்கொன்றும் நூறுயிரம்பேருக்கு நூறுயிரமுமாகக் கெண்டிகைச்செம்பின் சிறுதுவாரத்தினலே வார்த்துவார்த்துத் தாகத்தைத்தீர்க்க அப்போது சோமசுந்தரக்கடவுள்வைத்த தண்ணீர்ப்பந்தலிலே பாண்டியன் சேனைவீரர்களெல்லாரும்வந்து நன்னீர்ப்பருகி இளைப்புத்தீர்ந்து பலம்வந்தபின்பு சோழன்சேனை வீரர்கள் மேலேறிச் சேனைகளையெல்லா மோடத்துரத்தித் தும்பைமாலையணிந்து போர்செய்து சோழன்சேனைகள் கடலுடைந்தாற்போல உடைந்தோட வெற்றிமாலையைத் தரித்துச் சோழனையும் அவன்மருமகனையும் கைப்பிடியாகப்பிடித்துவந்து பாண்டியனுக்கு முன்னேவிட, பாண்டியன் அவ்விருவரையுங் கொண்டுபோய்ச் சோமசுந்தரக்கடவுள் சந்நிதியிலே நிறுத்தி, சுவாமீ? தேவரீர் திருவுள்ளமெப்படியென்று வணங்கிக்கேட்க, அதுகேட்ட சோமசுந்தரக்கடவுள் பாண்டியனே ? நீ தருமவானல்லையோ உன்மனதிற்கிசைந்தபடி செய்வாயாகவென்று அசரீரியாகச்சொல்ல அந்த அசரீரிவாக்கைப் பாண்டியன்கேட்டு, தருமசாஸ்திரப்படியே சோழனுக்குச்சில ரதகெஜதுரகபாதாதிகளும் சிலஆபரணங்களும் கொடுத்தனுப்பிவிட்டான். பின்பு தன்தம்பியான இராஜசிங்கமென்பவனுக்குத் தன் னிராஜ்ஜியத்திலே சிலபிரித்துக்கொடுத்து அவனை யொதுக்கிவிட்டு எல்லாவுயிர்களுக்குந் தாய்போல ரக்ஷகனுகிக் கடவுளருளாலே பலவளங்களும்பெருக இராஜநீதிசெலுத்திக்கொண்டு வாழ்ந்திருந்தான்.

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம் - முற்றிற்று.

முப்பத்தாறுவது

இரசவாதஞ்செய்தபடலம்.

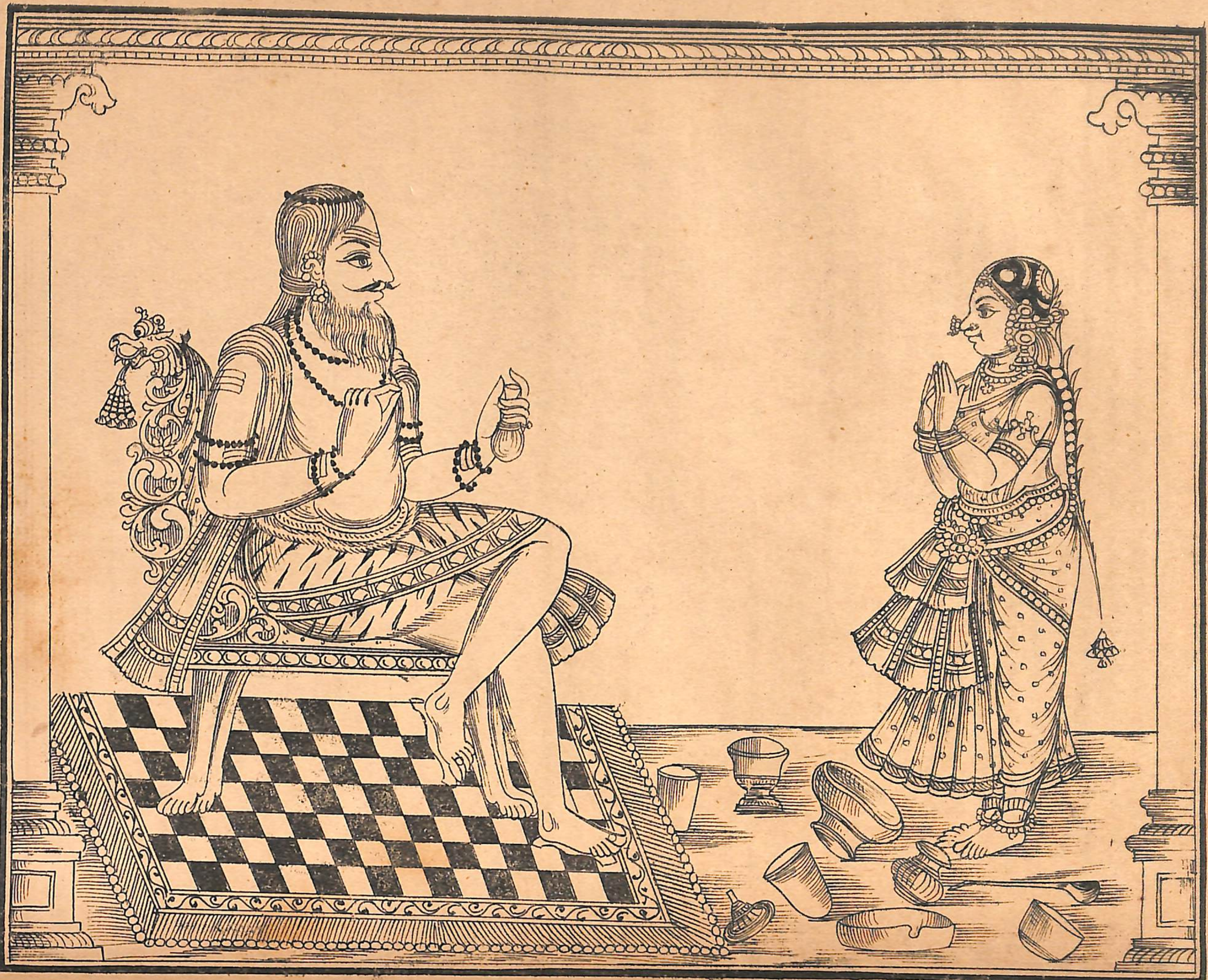
கலிநிலைத்துறை.

வரதன்மீனவன்படையிடைவந்துநீர்ப்பந்தர்
விரதனுகிநீரருத்தியவினையுரைசெய்தும்
பரதநூலியனுடகப்பாவையாளொருத்திக்
கிரதவாதஞ்செய்தருளியவாடலையிசைப்பாம்.

(இதன்பொருள்.)

அடியார்களுக்கு வரங்களைக்கொடுத்தருளுகின்றவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் மீனக்கொடியையுயர்த்திய பாண்டியனது சேனைகளுக்குட்புகுந்து (நல்ல) விரதத்தையுடையவராய்த் தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்து அந்தச்சேனைகளுக்குத்தண்ணீரருத்திய திருவிளையாடலைச்சொன்னேம். இனி, பரதநூலிலக்கணப்படியே நாடகம்புரியவல்ல ஓர்பெண்ணுக்கு இரசவாதஞ்செய்து அனுக்கிரகித்த திருவிளையாடலைச் சொல்லுகின்றேம்=எ-று.

அந்தப் பாண்டிவளநாட்டிலே வையையாற்றுக்குத்தென்கரையிலே மதுரைக்குக்கிழக்கே திருப்பூவணமென்று ஒருசிவஸ்தலமுண்டு அந்தத்தலத்துப் பூவணநாதசுவாமிகளின் திருக்கோயில் மகாஜனங்களும்பரிசாரகர்களும் தாசிகளுஞ்செய்ததவப்பயன்போன்றவளாய் பெண்களிற்சிறந்தவளாய் தேவர்களுங்கண்டு மோகிக்கத்தக்க வடிவுள்ளவளாய்க் பொன்னனையாளென்னும்பெயர்கொண்டு வீணையிற்பாடல் ஆடல்முதலானவற்றால் தேவரம்பைகளிலு மேம்பாடுடையவளாய்த்தருமசிந்தை வழுமல் நடக்குந் தகுதியுள்ளவளாகையாலே தன்னுடைய தோழிகளுடனே பொழுது விடியுமுன்னேயெழுந்து வையையினீராடிச் சிவபூசைசெய்துகொண்டு பி

ருகா

ன்பு சந்நிதானத்திற்குப்போய் பூவணநாதரைச் சேவித்து அங்கோடனஞ்செய்து சிவனடியார்களையே பொருளாகவெண்ணி அவர்களைப்பூசித்து அவர்களை அறுசுவைப்போசனமும் போசிக்கச்செய்து பின்புதான் போசிப்பதே நியமமாகக்கொண்டு நடந்துவருகிறநாளில் அவளன்பின்திறத்தை வெளியிடவேண்டிப் பூவணநாதர் தமது திருவுருவை நூதனமாகப்பிரதிஷ்டைசெய்விக்கவேண்டுமென்கிற கருத்தை அவளுக்குக் கொடுத்தருள அவர் தந்த பேரன்பேவடிவாய் மான்மழுவேந்திய கடவுள்வடிவைக் கருவில்வார்த்துப் பிரதிஷ்டிக்க அந்தப் பொன்னனையாளென்பவள் தனக்குத்தினந்தினங் கிடைக்கிற பொருள்களெல்லாம் சிவனடியார் பூசைக்கே செலவாகி மிகுதியாகாமையினாலே கடவுள்திருவுருவையெப்படிக் காணத்தக்கதென்று பாண்டியனுக்கு உலவாக்கிழி யருளின சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தியானித்துக்கொண்டிருந்தாள். அப்படியெண்ணுகின்றவள்நினைவைத்தெரிந்து கூடற்கடவுள்நிறைய விபூதிபூசின திருமேனியும், கட்டங்கமேந்தினகையும், யோகபட்டங்கட்டின இடையும், விபூதிப்பையும், கோவணத்தின்மேலே சூழ்ந்தவுடையும், சிவந்தசடையுங்கொண்ட ஒரு சித்தராகிப் பொன்னனையாள் மாளிகைக்குவந்து தினந்தினம் அவள்வீட்டிற் போசனத்துக்காக வருகிறவர்களுடனே கூடித் திருவமுதுசெய்யாமல் ஒருபுறத்திலே யொதுங்கியிருந்தார்.

அங்கே சிவனடியார்களெல்லாம் திருவமுதுசெய்துபோக, தாமொருவரும் அமுதுசெய்யாமல் வேறேயிருக்கின்றவரை வேலைக்காரிகள்கண்டு சுவாமி உள்ளேயெழுந்தருளுமென்ன, அதற்குச் சித்தர் நல்லது உங்கள்தலைவியை யிங்கே வரும்படி சொல்லுங்களென்ன, அந்த ஊழியக்காரிகள்சென்று பொன்னனையாளைக்கண்டு அம்மே வந்த சிவநேசரெல்லாரும் அமுதுசெய்தெழுந்தருளினார்கள். அவர்களிலொருதம்பிரான் எங்குங் காணக்கூடாத குணமுள்ளவராய்ச் சிறுநகைகொண்டருளி உன்னைத்தம்மிடத்தே வரும்படி சொல்லுகின்றாரென்றுசொல்ல அதைப் பொன்னனையாள்கேட்டு நவரத்தினாபரணங்கள் புஷ்பித்த பூங்கொம்புபோலே நடந்துவந்துகண்டு நீர்வந்தது நல்வரவல்லவோவென்று துதித்து அருக்கியபாத்திய முதலியவைகள் கொடுத்து அவர்திருவடிகள் தனதுமுடியிலே பொருந்தவணங்கித் தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளுவதற்கு அடியேன் பூர்வத்தில் என்ன தவஞ்செய்தேனோவென்று கொண்டாடிச் சித்தர்திருமேனியும் அவயவங்களினழகும் கண்டுநின்று கைகுவிக்க, சித்தர் கிருபாநோக்கங் கொண்டருள உடனே பொன்னனையாள் அவர் அருள்வலைக்குட்பட்டவளாய்ச்சுவாமீ? தேவரீர் உள்ளேயெழுந்தருளினால் அடியேனாலாகிய திருப்பணிகள் தேவரீர்மனதுக்கிசைந்தபடி நடப்பேனென்று மிகவும்வேண்ட, சித்தர் தம்முள்ளேநகைகொண்டு நோக்கி ஏடிபெண்ணே என்ன காரணத்தினாலே உன் இடை இளைத்திருக்கிறதுபோலவேநீயும் மிகவும் இளைத்திருக்கிறாயென்று கேட்டருள அதற்குப் பொன்னனையாள் சுவாமி அடியேனுக்கு யாதொரு வருத்தமுமில்லை ஆனாலும் எங்கள் பூவணநாதசுவாமி திருவுருவைக் கருவினாலேகண்டு பிரதிஷ்டைபண்ண வேண்டுமென்னுங் கருத்துள்ள எனக்கு தினந்தினங்கிடைக்கிற பொருள்களெல்லாம்உங்கள் பூசைக்கேயல்லது மிகுதியாக வில்லை. இதுவே அடியேன்கருத்தென்ன, சித்தர் அவளன்புதித்திக்கக்கேட்டுப்பெண்ணே நீயோ தேகம்இளமை செல்வம் இவையெல்லாம் நீர்மேற்குமிழிபோல நிலையற்றதென்று தெரிந்தவளாய் தரும நிலையானதென்று தெரிந்து அதிலும் சிவதருமமும் சிவார்ச்சனையும் அதிகம் அதிலும்சிவனடியார் பூசையதிகமென்று பூசித்தருச்சிக்கின்றாய் ஆதலால் இம்மைக்கும்றுமைக்கு நன்மைகொண்டாய் இனி இருமைக்கும் உன்பெயராலே விளங்க சுவர்னத்தினாலே கடவுள் திருவுருச்செய்துவைக்க நீவிரும்பியபடியே சித்தியாகப்பெறுவை ஆனதினாலே உன்வீட்டிலுள்ள பித்தளை ஈயஞ்செம்புமுதலான பலபாத்திரங்களையுங் கொண்டுவாவென்றருள்செய்தார். உடனே சித்தர்சொன்னபடியே பலவகையான நவலோகங்களுங் கொண்டுவந்து சித்தர்முன்னே கலகலவென்னக்குவித்தாள் அப்போது சித்தசாமிதிருநீற்றை அவைகளின்மேலேதெளித்து அவையெல்லாம் பொன்னாகவெண்ணி ஏடிபெண்ணே இன்றிராத்திரிமுழுதும் இவைகளையெல்லாம் நெருப்பிலே புடமிட்டெடுத்தால் அவ்வளவும் உயர்ந்த பசும்பொன்னாகும் அதைக்கொண்டு நீதிருப்பூவணநாதர் திருவுருச் சமைத்துக்கொள்ளென்று சொல்ல, பொன்னனையாள் சுவாமீ தேவரீர் இன்றை இராத்திரிமுழுதும் இங்கேதானேயிருந்து திருவமுதுசெய்து இதுமுடிந்தபின்பு போகலாமென்றுவேண்ட அதற்குச் சித்தசாமி மீனாட்சியம்மையைப்பிரியாத சுந்தரராகையாலே யாம் மதுரையிலிருக்கிற சித்தரென்றுசொல்லி மறைந்தருளினார்.

அப்படி யவர்மறைந்தருளினபின்பு சித்தராய்வந்தவர் வெள்ளி யம்பலவாணரென்று பொன்னனையாள் தெரிந்து ஐயோ எம்பெருமான்மறைந்தருளினாரேயென்று கொஞ்சம் தளர்ச்சிகொண்டு ஆனாலும் நமது கவ

லையைநீக்கினனென்று மகிழ்வுகொண்டவளாய் சித்தர் திருவருள்செய்தபடியே பலவகையான லோகபாத்திரங்களையெல்லாம் நெருப்பிலேயிட அவையெல்லாம்நெருபபிலேகூடினபின்பு கடவுள்திருவடிநிழலை யடைந்தவர்கள் மலவிருளாகிய களங்கநீங்கினாற்போலக் களிம்பெல்லாநீங்கிச் சுவர்னமாக அதைக்கொண்டு பூவணநாதர் திருவுருக்கண்டு அந்தஉருவின் வடிவழகைப்பார்த்து அச்சோ அழகியபிரானேயென்று அள்ளிமுத்தங்கொண்டு தனதுஅன்பின்கண்ணே பழகியகடவுளைப்பிரதிஷ்டைசெய்து திருவிழா திருத்தேர்.முதலியவைகளெல்லாநடத்திச் சிலநாள்கழிந்தபின்பு வீடுபெற்றாள்அன்றுமுதல் பொன்னனையாள்தனதன்பினாலே அந்தப்பெருமான் கன்னத்திலேசெய்த நகக்குறிகொண்டு கலிகாலத்திலே செம்பொன் வடிவுநீங்கிக் காலத்துக்குத் தக்க கோலமாகத் திருப்பூவணநாதர் திருவுரு விளங்குகின்றது.

இரசவாதஞ்செய்தபடலம் — முற்றிற்று.

முப்பத்தேழாவது

சோழனைமடுவில்வீட்டியபடலம்.

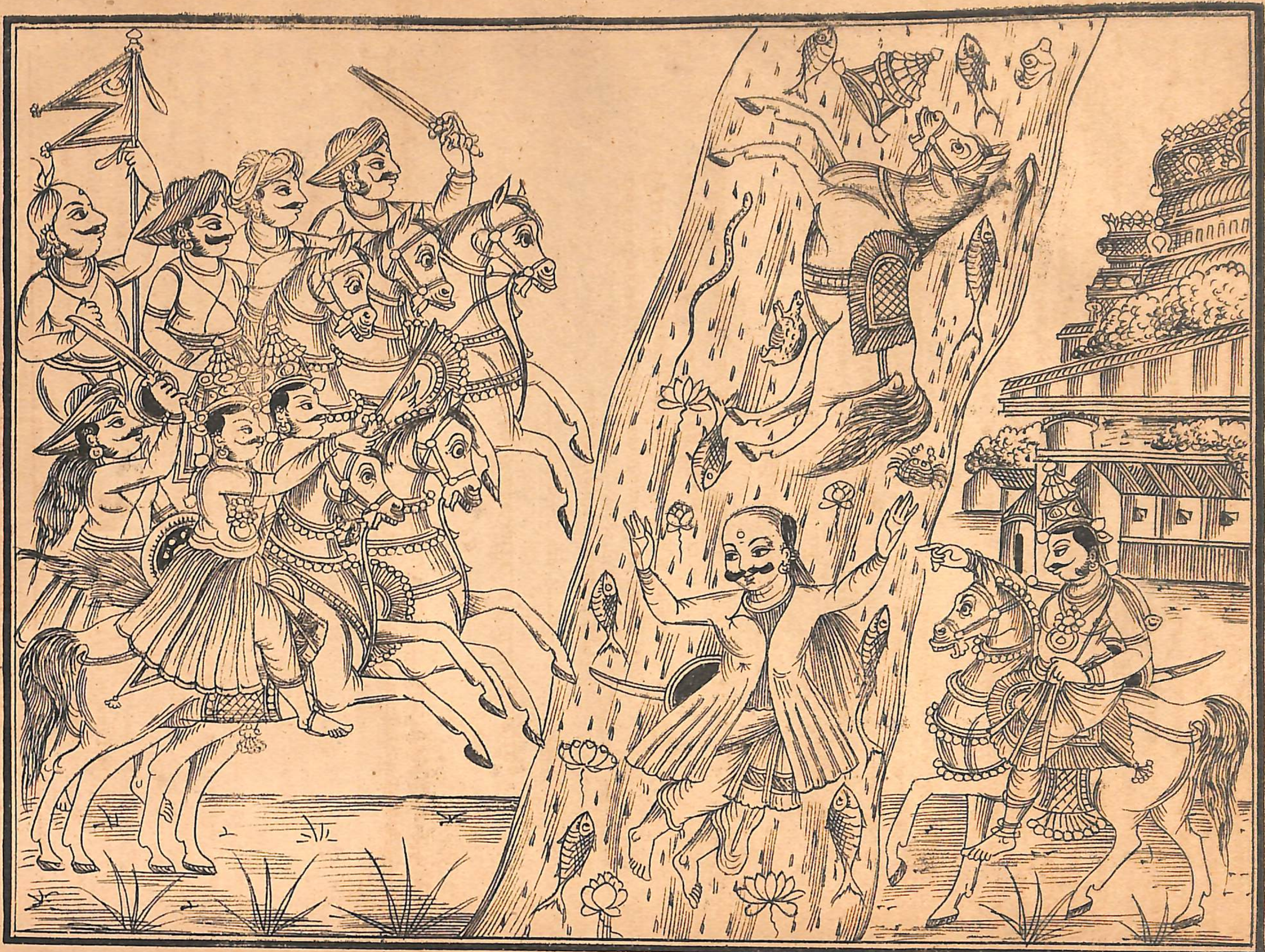
அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னனையார்பூங்கொன்றைவேணியரிரதவாதம்
பொன்னனையாண்முன்செய்துபோந்ததுபுகன்றேமார்த்தார்
மன்னனைமடுவில்வீட்டிமலரடிக்கன்பனை
தென்னனையமரிற்காத்ததிருவிளையாடல்சொல்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

மின்னலையொத்த திருமேனியையுடையவரும். அழகியகொன்றைமாலையைத் தரித்த சடைமுடியையுடையவருமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் பொன்னனையா ளென்னும் அடியவளொருத்திக்குமுன்னேவந்து இரசவாதஞ்செய்ததிருவிளையாடலைச்சொன்னேம். இனி, ஆத்திமாலையைச்சூடிய சோழனை மடுவிலேதள்ளித் தமதுதிருவடிக்கன்பனாகிய பாண்டியனை யுத்தத்திற்காத்தருளிய திருவிளையாடலைச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

இராஜேந்திரபாண்டியன் இந்திரன் முதலான தேவர்களெல்லாந்துதிக்கச் சிவலோகமடைந்தான். பின்பு அவன்புத்திரன் இராஜேசபாண்டியன் அவன்புத்திரன் இராஜகெம்பீரன் அவன்புத்திரன் வங்கியதீபன் அவன்புத்திரன் புரந்தரசித்து அவன்புத்திரன் வங்கியபதாகன் அவன்புத்திரன் சுந்தரேசபாதசேகரன் இந்தப்பாண்டியன் கூடற்கடவுளுக்குமிகுந்த அன்புள்ளவனாய்த் தனது கொலைவேலினாலே கொடுங்கோன்மைசெய்கிற குறுநில மன்னர்களையடக்கி உலகத்தில் உயிர்களாகிய பயிர்களை வளர்க்குநாளிலே பத்துத்தேரும் நூறுயானைகளும் ஆயிரங்குதிரைகளும் பதினாயிரம் வீரர்களுமான இவ்வளவுசதுரங்கங்களைக்கூட்டி இவைகளுக்குத்தக்க சம்பளங்கள்கொடுத்து மிகுந்தபொருள்களெல்லாம் சிறந்தவடிவான சிவனுக்கே கண்டிகை மகுடமுதலான ஆபரணங்கள் செய்தும் கோபுரம் மண்டபமுதலானவைகளுக்கு ரத்தினங்கள் பதித்தும் இப்படிக்கோயிலுக்குவேண்டிய திருப்பணிகளெல்லாஞ் செய்துவருகிற இவனுடையசேனைகளின் சுருக்கத்தைத்தெரிந்து ஆயிரங் குதிரைகளுக்கொரு சேவகனென்றுசொல்ல வல்லவனாகிய ஒருசோழராஜன் இந்தச்சுந்தரேச பாதசேகர

பாண்டியனைவென்று ஜெயங்கொள்ளநினைத்துவஞ்சிமாலைசூட்டிக்கொண்டுஅனேகமாயிரம் ரதகஜதுரகபதாதிகளுடனே கடல்பொங்கிவருவதுபோலவெழுந்து பாண்டிநாட்டைக்குறித்துவர அதைப் பாண்டியன் தெரிந்து சோமசுந்தரக்கடவுள் சந்நிதியிற்போய் வணங்கிநின்று சுவாமீ? தேவரீர் திருவருளாலே அடியேன் அரசாட்சி செய்துவருகிறதுதெரியாமல் எனதுசேனைகளின்சுருக்கத்தைக்கண்டு எனதுநாட்டைத் தன்கைவசமாக்கவெண்ணி காவிரிநாடனாகியசோழன் தனது சேனைக்கடலிலே வடவாக்கினிபோலேமூண்டுவருகின்றான் இதற்குநான் செய்வதென்னவென்றுவேண்ட ஆகாயத்திலிருந்து அசரீரியாகப் பாண்டியனே நீஎவ்வளவு மஞ்சவேண்டாம், நாமேபொருதுவென்று உனக்கு வெற்றியுண்டாகச் செய்கிறோமென்றுசொல்ல, பாண்டியன்கேட்டுச்சூரியனைக்கண்டதாமரைபோல முகமலர்ச்சியாய்க் கடவுள்திருவடிக்கமலங்களை மனத்துள்ளே தியானித்துக்கொண்டு வெளியேவந்து பலவாத்தியங்களு முழங்கத் தனது சேனைகளுடனே புறப்பட்டுக் கொல்லிமலைக் கதிபனான சோழன் சேனைக்கடல் முன்னே ஒரு ஆறுபோலச்சென்றாலும் அந்தச்சேனைகள் கண்களுக்குப் பாண்டியன் சேனையும் கடவுளருளாலே ஒருகடல்போலவே தோன்றலாயிற்று.

அப்போது கூடற்கடவுள் பாண்டியன்சேனைக்கு முந்தி வேதமாகிய குதிரைமேலேறிக்கொண்டு (மேருவாகியவில்லைவளைத்து வாசுகியாகிய நாணைப்பூட்டித் துளசிமாலையணிந்த விஷ்ணுவாகிய அம்பை அதிலேநாட்டி வாயினெருப்பை முப்புரத்திலேமூட்டி வெற்றிகொண்டதாமே) ஒருவேடன் வடிவாகிக் காதிலே தந்தக்குழையும், கழுத்திலேமுத்துமாலையும், வெட்சிமாலையு மயிலிறகுமுடித்தகொண்டையும், கைகளிலே தந்தக்கடகங்களும், சோழனைக்கொல்லவெழுந்தவிடம்போற்கறுத்ததிருமேனியும், எமன்போல்விளங்கும் வேலுமாக நிற்க அவரைச் சோழன்கண்டு ஆயிரங்குதிரைக்கொரு சேவகன்நான் நீயெவ்வளவென்ன, வேடனாகியகடவுள் நீயிவ்வளவுதானே நான்அளவில்லாதகுதிரைகளுக்கொருசேவகனென்ன, அதுகேட்டஞ்சிநிற்கிறசோழன்முன்னே மின்னலைநீட்டிக்கொண்டு செல்லுமேகம்போலே கடவுளாகியவேடன் தனதுகைவேலைச் சுழற்றிக்கோபித்து அதிர்ந்துசீற, சோழன்பயந்து இனிஇவன்கைவேலாலே நாமிறப்பதற்கெவ்வளவுஞ் சந்தேகமில்லையென்றோடினான். அப்போதுகடவுள்வேடன்மறைய பாண்டியன்குதிரையுடனோடுகிற சோழனைத்துரத்திக்கொண்டு போகச் சோழன்திரும்பிப்பார்த்து இவன் அந்தவேடனல்லனென்று பயந்தீர்ந்து பாண்டியனை மதுரையளவுந்துரத்தினான். அப்போதோடுகின்றபாண்டியன் தனது மதுரைக்குள்ளே அவசரமாய் நுழையநினைந்து வருகிற வேகத்தினாலே ஒருமதங்கொண்ட யானைபோலேதவறி ஒருஅகழ்க்கிடங்கிலேவிழுந்தான். அப்படிப் பாண்டியன்விழுந்த மேற்றிசைஅகழிலே கூடவே தொடர்ந்துவந்து சோழனுங்குதிரையுடனே விழுந்தான். அப்படிவிழுந்த இருவரில்சோமசுந்தரக்கடவுளின்திருவருளாலே பாண்டியன் யானைபோலெழுந்துகரையில்வந்தான். சோழன் அதிலேஅழுந்தியிறந்தான். அப்படியிறந்த சோழனுடைய ஆடையாபரணங்கள் ரதகஜதுரகபதாதிகளையெல்லாங்கொள்ளைகொண்டு தங்கள்கடவுளுக்குவேண்டியவைகளைக்கொடுத்துக் கடவுள்திருவடிக்கன்பனாய்ப் பெருகி அரசாண்டிருந்தனன்.

சோழனைமடுவில்வீட்டியபடலம் — முற்றிற்று.

முப்பத்தெட்டாவது

உலவாக்கோட்டையருளியபடலம்.

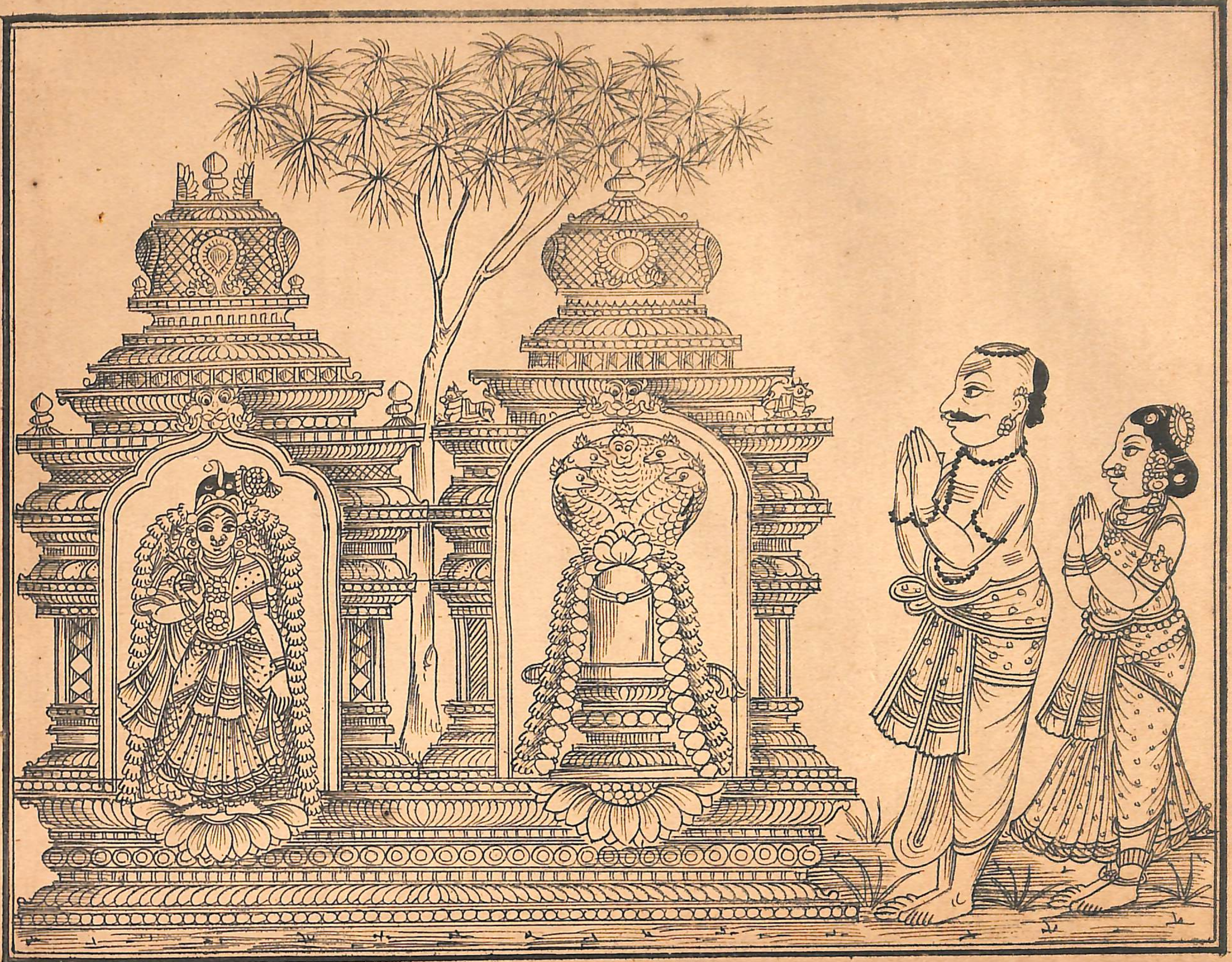
எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

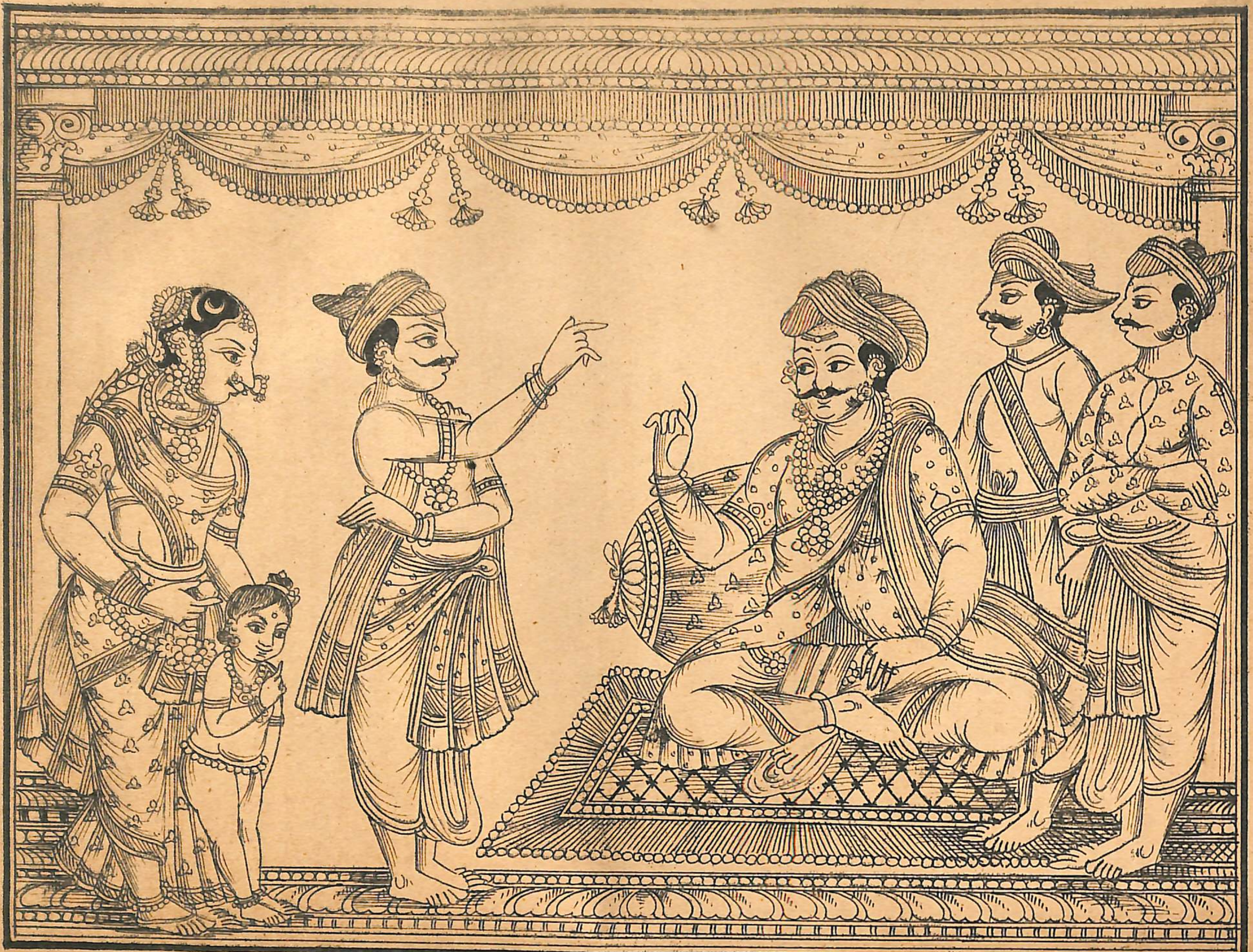
மின்பனிக்கதிர்வேணிவானவன்மீனவன்றனைமானவேன்
முன்பனிக்கவலந்திரித்துமுடுக்கிநேரியடுக்கலான்
பின்பனிக்கமலத்தடத்திறவிட்டவாறிதுபெருமைசா
லன்பனுக்குலவாதகோட்டையளித்தவாறுகிளத்துவாம்.

(இதன்பொருள்.)

விளங்குகின்ற குளிர்ந்தசந்திரனைச்சடையில்தரித்தருளியசோமசுந்தரக்கடவுள் பாண்டியனைச்சத்துருவின துவலிந்தவேலைக்கண்டு அஞ்சுங்கவலையினின்றுமொழித்து யுத்தத்திலே செலுத்தி நேரி மலையையுடையவனாகிய சோழமகாராஜனைப் பின்பு குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரை மலர்களையுடைய மடுவில்வீட்டிய திருவிளையாடலிதுவாகும். இனி, பெருமைமிகுந்த ஓரடியவருக்கு உலவாக்கோட்டையருளியதிருவிளையாடலைச்சொல்லுகின்றோம்-எ-று.

அந்தமதுராபுரியில் விளங்குகின்ற சோமசுந்தரக்
கடவுளுக்கு மிகுந்தஅன்பனான ஒருவேளாளன் தருமத்
திற்கும் புகழுக்கும் சிறந்தவன் அவன்மனையாள் ஈகை
யினாலும் கற்பினாலும்சிறந்த தருமசீலையென்பவள். எல்
லாரும் நன்குமதிக்கத் தன்கணவனுக்கு இனிமையான
வள், அப்படிப்பட்ட மனைவியோடுவாழ்கின்றவன்அநே
கம்ஏர்கள்வைத்து உழவுத்தொழில்செய்து விளையும் ப
லன்களைக்கொண்டு அரசருக்குக் கொடுக்கும் பகுதிச்
செலவுபோக மிகுந்தவைகளை யெல்லாம் தன்மனையா
ளாலே அறுசுவையுண்டிகள்சமைத்துச் சிவனடியார்க
ளைப் பூசித்துப் புசிக்கச்செய்து விருந்தென்னும் வே
ளாண்மையும்செய்து சிறந்தவனாய் இருக்க அவன் அப்
படிக்கொடுக்கக்கொடுக்க மணற்கேணிபோல் செல்வம்
பெருகி வளர்கிறகாலத்தில் இவனது நற்குணங்களையெ
ல்லாருக்கும் தெரிவிக்கவேண்டி மதுரேசர் அவனதுவி
ளைநிலத்தில்விளைவுகுறையச்செய்தார். அப்படியானாலு
ம் யார்க்கும் இல்லையென்னாதபடி சிவனடியார் பூசை
முன்போலவே குறையாமற்செய்து பின்புதான்கொண்
டவிரதத்துக்குப் பொருள்போதாமல் தன்உடம்பை வ
ருந்தச்செய்து இதுவரையிலும் நமக்குவேண்டிய பொ
ருள்கொடுத்துவந்த சோமசுந்தரக்கடவுள் கடன்படச்
செய்து விளைபொருளும் குறையச்செய்தால் நம்மால்
என்னசெய்யத்தக்கதென்றுநினைத்து சிவனடியார்பூசை
நியமத்துக்குத் தடையுண்டாய் மிகவும்வருந்தித் தினம்
தினம் சிவனடியாரைப்பூசித்துப் பின்பு தான்புசிக்கிறவ
னாகையாலே ஒருநாள்தானும் தன்மனைவியும் பட்டினி
யாய் உதராக்கினியாலேபுழுங்கி இனி இறந்துபோகத்
தக்க இந்த உடம்பினாலே பிரயோசனமென்னவென்று
வெறுத்துத் தன்மனைவியுடனே கோயிலுக்குப் போய்
இந்தச்செய்தியைக் கடவுளுக்குத் தெரிவித்துப் பின்பு
நாம்இறந்துபோவதே துணிவென்று துணிந்து திருக்
கோயிலில்விளங்குகிற கடவுள் சந்நிதிமுன்னேவந்து வ
ணங்கிநின்று தேவர்கள் பிழைக்கச் சமுத்திரத்திற்றோ
ன்றிய விஷத்தையுண்டு அவர்களுயிரைக்காத்த கடவு
ளே உம்முடைய மெய்யன்பர்பூசைக் கிடையூறாய் எம்
முடையவிளைநிலமெல்லாம் விளையாமற்போயின, கட
னும் மிகுதியாயின, இனிக் கடன்கொடுப்பாரு மில்லை,
ஆதலால் இனி யாரையாகிலும் கடன் கொடுக்கும்படி
செய்தீரோயானால் இந்தவுடம்பைவைத்திருப்போம், அ
ப்படிச்செய்யாவிட்டால் இந்தஉடம்புச்சுமையைத் தா
ங்கமாட்டோமென்று மிகவும் வேண்டும்போது சோம
சுந்தரக்கடவுள் அவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் அஞ்சவே
ண்டாம் உங்கள்வீட்டில்நல்லசம்பாநெல்லுக்கோட்டை
யிருக்கச்செய்தோம் அந்தநெல்லுக்கோட்டை நீங்கள்
எடுக்கஎடுக்கக் குறையாதிருக்கும் அதை நாள்தோறும்
பூசைசெய்து அதில்வேண்டியநெல் எடுத்துக்கொண்டு
தினம் நமதன்பர்களுக்கும் யார்க்கும் அன்னதான முத
லிய பலவிததர்மங்களும் செய்துகொண்டிருங்கள். பின்
பு பேரின்பவீட்டையுந் தருகிறோமென்று ஆகாயவாக்
காகச்சொல்ல அந்தத்திருவாக்கைக் கேட்டு ஆனந்தபா

வசராய் வேதப்பொருளான கடவுளைவணங்கித் துதிசெய்து பின்பு தங்கள்வீட்டுக்குவந்து முன்னேதேடின தவப்பயன்போலக் கடவுள் அருளிய உலவாக்கோட்டையைக்கண்டு சந்தோஷித்து அந்தக்கோட்டையைக்கடவுளாகஎண்ணி, தினம்தினம் சந்தனபுஷ்ப தூபதீபங்களால் ஆராதனைசெய்து உணவுக்கும் அதற்குவேண்டிய பலவிதச்செலவுகளுக்கும் அதுகொடுக்கப்பெற்றுச் சிவனடியார்களுக்கும், வைதிகர்களுக்கும் தென்புலத்தார்-தெய்வம்-விருந்து - சுற்றம் முதலானயார்க்கும் மேகம்போல வரையாதுகொடுத்துக் குபேரன்போலவாழ்ந்து பின்பு தானுந் தன்மனைவியும் சிவலோகஞ் சேர்ந்தார்கள்.

உலவாக்கோட்டையருளியபடலம் - முற்றிற்று.

முப்பத்தொன்பதாவது

மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தாமநாறிதழியார்தந்தமர்க்கன்பன்வறுமைப்பட்டோ
னுமநாளுலவாக்கோட்டையருளியமுறையீதையன்
றேமனுண்முல்லைத்தீந்தார்ச்சிறுதகைவணிகற்காக
மாமனும்படிவங்கொண்டுவழக்குரைவண்ணஞ்சொல்வாம்.

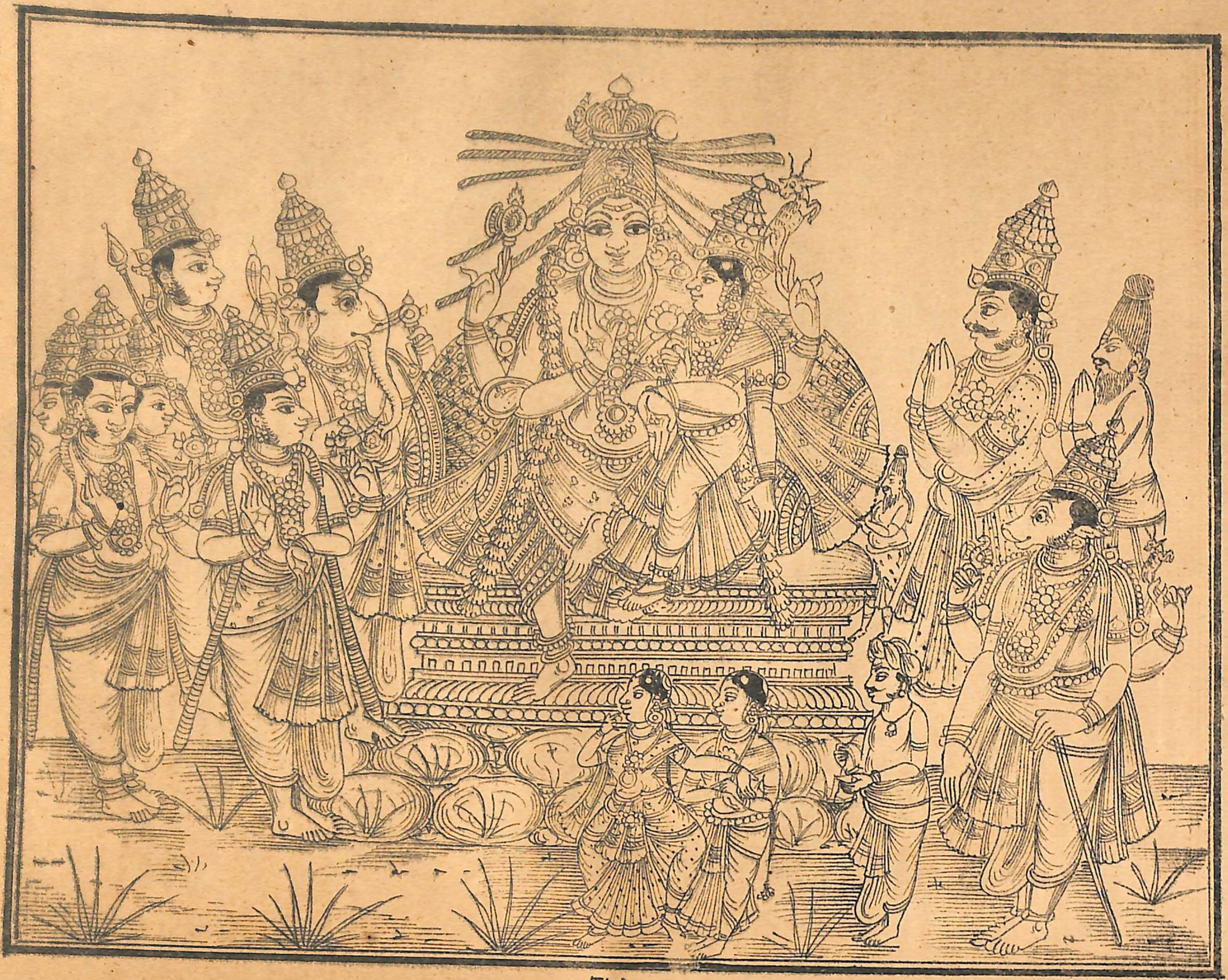
(இதன்பொருள்.)

மணம்பொருந்திய கொன்றைமலர்மாலையைத்தரித்த சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய அடியார்களிடத்தில் மிகுந்தஅன்பராகிய ஒருவேளாளருக்கு வறுமைவந்தகாலத்தில் (அவ்வறுமைநீங்கும்பொருட்டு) உலவாக்கோட்டையருளிய திருவிளையாடலிதுவாகும். இனி, அச்சோமசுந்தரக்கடவுள் தேன்பொருந்திய புதிய முல்லைமலர்மாலையைத்தரித்த ஒருவணிகச்சிறுவனுக்காக அவன்மாமனாகத் திருவுருவங்கொண்டுவந்து (தாயாதிகளிடத்தில்) வழக்குரைத்த திருவிளையாடலைச்சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

அந்தமதுரையில் வணிககுலத்திலே பிறந்து குபேரன்போல் பெருஞ்செல்வத்தையுடையவனுய்த்தனபதியென்னும் பெயர்கொண்ட ஒருவனும், அவன் மனைவியாகிய அருந்ததிபோலும் கற்பும் மகாலக்ஷ்மியையொப்பான அழகுமுடைய சுசீலையென்பவளும் நெடுங்காலமாகப் புத்திரனில்லாமல்வருந்தித் தனபதியென்பவன் தன்தங்கைப்பிள்ளையாகிய மருமகனைத் தனக்குப்பிள்ளையாகக்கொண்டு தன்மனைவியிடத்தில் மகிழ்ந்துகொடுக்க அவளும் வணங்கி வாங்கிக்கொண்டு அந்தப்பிள்ளைக்குத் தரிக்கவேண்டிய ஆபரணங்களைத்தரித்து அன்புடனே நன்றாகவளர்த்துவருங்காலத்தில் தனபதியென்பவன் பிள்ளையில்லாதவளானாலும் தன்மனைவியிடத்து அதிகமோகங்கொண்டு தன்தங்கைமேல் நாள்தோறும் மனைவிநிமித்தமாக அதிகசண்டைசெய்து விரோதித்துவர அக்காலத்தில் ஒருநாள் தங்கையானவள் தமையனைக்கோபித்து பிள்ளையில்லாத மலடனானவனுக்கு என்மகனலல்லவோ இவ்வளவு பெருமையுண்டாகி இம்மைப்பயனும் மறுமைப்பயனும் அடைய யோக்கியனானையென்ன அதுகேட்டதனபதி மிகவும் நாணங்கொண்டு இனி வருபிறப்புக்காயினும் பிள்ளையுண்டாகத் தவஞ்செய்வேனென்று நினைத்துத் தன்செல்வமெல்லாம் தன்மருமகனுக்கே ஆகச்செய்து காட்டில் தவஞ்செய்யப்போயினன்.

பின்பு அப்படி தவஞ்செய்யப்போனவன் நெடுங்
காலம்வராமலிருக்க அவன் தாயாதிகள் அவன் மருமக
ன்கொண்ட செல்வமெல்லாம் வழக்கிட்டுப் பறித்துக்
கொண்டார்கள். அப்படி விளைநிலங்கள் அடிமைகள் ஆ
பரணங்கள் திரவியங்கள் பசுக்கள்முதலான எல்லாமிழ
ந்து சிறகொடிந்தபட்சிபோல வருந்துகின்ற மகனும்தா
யும் ஐயோ சார்பில்லாதவர்களுக்கெல்லாஞ் சார்பான
ஆதரவாயிருக்கிற கூடற்கடவுளே ? உன்திருவடிகளே
சரணமென்று இந்திரவிமானக் கோயிலுக்குள்ளேவந்
து சுந்தரேசர் திருவடிகளைத்தொழுது துதித்து எவர்க்
கும் மாதாபிதா குருதெய்வமுமாகிய நீரே எங்களுக்கு
ம் ஆதாரமாகவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து சுவாமீ?
என்தமையனான தனபதி தனக்குப்பிள்ளையில்லாததினா
லே என்மகனை தனக்குமகனாகக்கொண்டு எல்லாருக்கு
முன்னே தன்செல்வமெல்லாம்கொடுத்துத் தவஞ்செய்
யப்போயினான். அப்படி அவன்கொடுத்த செல்வத்தை
யெல்லாம் தாயத்தார்கள் தங்கள் பலத்தினாலே பறித்து
க்கொண்டார்கள் ஆதலால் ஒருத்தியாகிய என்மகன்மி
கவுஞ்சிறியவனாய் வேறே ஆதரவுமில்லாமல் இருக்கிற
தினாலே நானிப்படி வருந்துகிறது கிருபாநிதியாகிய உ
மக்குத் தெரியவில்லையோஎன்று பின்னும் பூமியிலே
உடல்படிய விழுந்துவணங்கி அப்படியேசோர்ந்து கட
வுள் அருளாலே கொஞ்சம் நித்திரைகொண்டாள். அப்
படி நித்திரைசெய்கிறவள் கனவிலே சோமசுந்தரக்கட
வுள் ஒரு பிராமணவடிவங்கொண்டு வந்து ஓய்வணிகப்
பெண்ணே நீ நாளையுதயமானவுடனே உன்தாயத்தா
ரை அரசனாணையிட்டுமறித்துச் சபையேற்றி வழக்கிட்
டுக்கொண்டிரு அப்போது நாம் அங்கேவந்து பெரி
யோர்களெல்லாஞ் சம்மதிக்க உன்வழக்கைத் தீர்த்துத்
தருகிறோம் நீயெழுந்து போவென்றருள்செய்ய உட
னே அந்தவணிகப்பெண் விழித்தெழுந்து மிகவும்அதி
சயித்து யாருமில்லாதவர்களுக்குத் தெய்வமே துணை
யென்பது மெய்யேயென்று மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரரை
வணங்கித்துதித்து தன்மகனுடனே வீட்டிற்குவந்து நி
த்திரைசெய்து பொழுதுவிடிந்தபின்வெள்ளியம்பலவா
ணர் திருக்கோயிலில்வந்து வணங்கிக்கொண்டு அவரரு
ள் செய்தபடியே கொடுவழக்கிட்டு வென்றுகொண்ட
தாயத்தார்களைத்தடுத்து நீங்கள்யாரும் அடுப்பில் நெரு
ப்பிடக்கூடாது. இந்த இடம்விட்டு அப்பால் ஓரடிஎடு
த்துவைக்கக்கூடாது. அநியாயவழக்கிட்டு உங்களைவெ
ன்று போகொட்டேன். இதோ எல்லாருங்கேட்க அர
சன் ஆணையிட்டேன். இனி நியாயசபைக்குச்சென்று
அந்தத் தருமநீதியார் தீர்த்தபடிகேட்டு எங்களுடை
ய பொருள்களைக் கொடுத்துப்போக வேண்டுமென்று
தாயத்தார்கள் எல்லாரையும் தடுத்தாள். அப்படித்தடுத்
தபோது அந்தத் தாயத்தார்கள் துர்வார்த்தைகளாலே
வைதுதள்ளி மகனையும் தாயையும்அடித்தார்கள். அப்
படி அடிக்கும்போது கூகூவென்று கூச்சலிட்டுக்கொ
ண்டுபோய் நியாய சபையார்முன்னே முறையிட்டாள்.
அதைக்கேட்ட நியாயசபையார்கூட அனுப்பின சேவக
ரோடே தனபதிதங்கையானவள் தாயத்தார்களைக்காட்
டிச் சபைக்குக்கூட்டிவந்தாள்.

அந்தவேளையில் பார்வதிசமேதரான வெள்ளிய
ம்பலவாணர் காதிலே அதிகவிலைபெற்ற குண்டலங்களு
ம் தோள்களிலே ரத்நகேயூரங்களும் கழுத்திலே ரத்தி
னகண்டிகையும் கையிலே வயிரமோதிரமும்விளங்கஅ
ந்தத்தனபதி செட்டியாரைப்போலே மேட்டிமையான
நடைகொண்டுவந்து கண்டு வாடினதாமரைபோலேபங்
காளிகளுக்கு முகங்காட்டி வெறுத்தும் மருமகனைத்தே
டிக்கண்ணருள்கொண்டுபார்த்தும்தன்உள்ளக்குறிப்பை
த்தெரிவித்து நியாயசபைமுன்னேநின்று ஓ ஓ இங்கே
அரசனில்லையோ ஞாயமறிந்தபெரியோர்களில்லையோ?
ராஜநீதிகோணலாமோ? நூல்களிற்சொல்லுகின்றதெய்
வமும்கிடையாதோ? நிலையானதருமம் எங்கேபோய் ம
றைந்ததுஎன்று சொல்லிவருந்துகிற தனபதிசெட்டியா
ரைவஞ்சனைபண்ணின தாயாதிகள்கண்டு மனங்கலங்கி
முன்வலிந்துவென்ற உறுதிஅழிந்து பயமும்வெட்கமு
ம்நிறைந்துநிற்க, அப்போது மாமனாகிவந்தசெட்டியார்
மருமகனைத்தழுவித் தங்கைக்கு ஆதரவுசொல்லி சாம
வேதகீதம்போல ஐயையோ? இப்படி அநாதிகளாய்ப்
போனீர்களேயென்றுஅழ, தங்கையும் மருமகனும் அ
ழுது பாதங்களில் கண்ணீராட்டத் தாமும் மருமகனை
க்கட்டிக்கொண்டுஅழுது தங்கைமேலும் மருமகன்மே
லும் கண்ணீராட்டி மருமகனைப்பார்த்து விசனமாய்மா
ர்பிலே நானணிந்த ஐம்படையைக் கண்டிலேன். கால்க
ளில்சிலம்பையும் கண்டிலேன். தோளில் மதாணியுங்க
ண்டிலேன். காதில் கடுக்கனையுங்கண்டிலேன். முகத்தி
ல்அசைகிற சுட்டியையும் கண்டிலேன். ஐயோ வெறு
உடம்பைத்தானே காண்கிறேன் இந்தப் பங்காளிகளுக்
குப் பிள்ளை நகைகள் என்னவிலை பெறுமென்று ஆசை
ப்பட்டுப் பறித்துக்கொண்டார்கள். என்று நியாயசபை
யார் எல்லாருங்கேட்க வாய்விட்டு அழுது தங்கையை
யும் அழுகைமாற்றித்தமதுகையாலேமுதுகைத்தடவிக்
கொடுத்து என்கண்முன்னே நீங்கள் என்அழுகிறீர்கள்.
இந்தஅநியாயம்பண்ணினவர்கள் வழக்கு நானுள்ள அ
ளவிலும் ஜெயங்கொள்ளுமா உலகத்திலேநான்சம்பாதி
த்தபொருள் விசுவாசகாதகம்பண்ணியோ இம்மிஅரிசி

யுங்கொடாமல் அதிகவட்டிவாங்கியோ இப்படி ஆனது. ஆனாலும் நம்முடைய பொருள் நம்மைவிட்டுப் போகுமோவென்று மதுரேசரைப்பார்த்துத் தலைமேல் கைகுவித்து ஓ ஓ மாணிக்கத்தைவிலைமதித்து விற்ற எங்கள் குலத்துச்சிங்கமே? எங்கள்வழக்கை இந்த நல்லபெரியோர்கள் முன்னே நீரோ தீர்த்துத்தரவேண்டுமென்று பிரலாபித்து அழுதார். மறுபடியும் அந்தக்கள்ளவஞ்சகச்செட்டியார்கோபித்து நியாய்சபையாரைநோக்கி, தராசுமுனைபோல் எங்கள்வழக்கையும் இந்தப்பங்காளிகள்வழக்கையுந் தீர்த்துத்தரவேண்டுமென்று நரைத்த மூத்தபுலிபோலேநின்றுசொல்ல, சான்றோர்நடுங்கி இருதிறத்துவழக்கையும் தாங்களெடுத்துப்பேசி விசாரித்துப் பங்காளிகள்வழக்கிடுவது குற்றமென்ன. பங்காளிகள் உறுதிமான்கள்போல இவர் தனபதிசெட்டியாரல்லவென்றுசொல்ல, செட்டியாராகிய சுவாமி சபையைப் பார்த்து இரண்டுகையையுங் கொட்டிச்சிரித்து அந்தச் செட்டிகள் குடிப்பேர்-பட்டப்பேர்-காணிப்பேர்-தந்தைபேர்-தாய்பேர்-மாமன்பேர்-மாமிபேர்-பங்காளிகள்பேர்-இவர்களைப் பெற்றவர்கள்பேர்-பிள்ளைகள் - உடன்பிறந்தார்-பெண்டாட்டிகள்-உறவினர்-குணம்-நடக்கை-அடையாளம் இவைகளில் எவ்வளவும் தவறாமற்சொல்ல, சபையார் எல்லாரும்பார்த்துத் தனபதிசெட்டியார் இவரேயென்று தீர்ப்புக்கொடுக்க, பங்காளிகள்வழக்குஇழந்து இந்தத்தீர்ப்புக்கு வேறுசொன்னால் வேப்பமாலையணிந்தபாண்டியன் தண்டிப்பானென்று பயந்துவீட்டுக்குப் போய்வருகிறேனென்றும், குளத்துக்குப்போய்வருகிறேனென்றும், மலபாதைக்குப்போய் வருகிறேனென்றும், காற்றடிக்க மழைகலக்கினாற்போல்கலைந்துபோனார்கள். அப்போது நியாயசபையார் தனபதிசெட்டியார் மருமகனுக்கே அவர் செல்வமெல்லாமென்று தீர்ப்பு. செய்து வாங்கிக்கொடுத்தார்கள், அவர்கள் கொடுத்தவுடனே மாமனாகிவந்து வழக்குரைத்த செட்டியாராகிய கடவுள் மறைந்துதிருக்கோயிலுக்குள்எழுந்தருளினார் அதுதெரிந்துவந்தவர் கூடற்கடவுள் அல்லவோவென்று செட்டிப்பிள்ளைக்குப்பாண்டியன் மனமகிழ்ச்சியாய் அநேகம் சிறப்புகள்செய்து சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருக்கோயிலைக் கனகமயமாய்புதுக்கித் தன்புதல்வனாகிய வரகுணபாண்டியனுக்குத் தன்அரசாட்சியைக் கொடுத்துப்பின்பு ஸ்வாமிதிருவடிக்கமலங்களைச்சேர்ந்தான்.

மாமனாகவந்து வழக்குரைத்தபடலம்-முற்றிற்று.

நாற்பதாவது

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்கொண்டவேதமுதலிடையீறுநாடரியபரமாமனாகியொருவணிக
னெண்கொண்டகாணிபொருள்கவர்ஞாதிமாதுலனையெதிரேறிவென்றபடியிதுவாந்
தண்கொண்டநேமிவரகுணதேவனெய்துபழிதன்னைத்துடைத்தனையமனவன்
கண்கொண்டுகாணவுயர்சிவலோகமதுரைதனில்வருவித்தகாதையினிமொழிவாம்.

(இதன்பொருள்.)

சுரவடிவாகிய வேதமானதுஆதியும், நடுவும், அந்தமும் கண்டறியக்கூடாத பரம்பொருளாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் ஒருசெட்டிப்பிள்ளைக்கு மாமனாக எழுந்தருளி அவனுடைய விளைநிலங்களையும், பொருள்களையும் வீண்வழக்கிட்டுபிடுங்கிக்கொண்ட பங்காளிகளைச்செயித்தருளிய திருவிளையாடலிதுவாகும். இனி, ஆஜ்ஞாசக்கரத்தையுடைய வரகுணபாண்டியன்அடைந்த பழியையொழித்து அந்தப்பாண்டியன் கண்ணினால்கண்டு தரிசிக்கும்பொருட்டு மதுரைப்பதியில் சிவலோகத்தை வருவித்தருளிய திருவிளையாடலைச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

வரகுணபாண்டியன் இந்திரன்போலயாகங்களைச்செய்து நிலைபெற்றவீரமும் சூரியன்போல்பிரதாபமும் மன்மதன்போலழகுங்கொண்டவனாய் இயமானன்-சந்திரன்-சூரியன்-நிலம்-நீர் -தீ-காற்று ஆகாயமென்கிற எண்வகையாகத் திருவுருவங்கொண்டு விளங்குகிறசோமசுந்தரக்கடவுளை மனம் வாக்குக்காயமென்னும்திரிகரணங்களாலும் குறையாதவழிபாடுசெய்யும் அன்புகொண்டு வேதாகமங்கள் முதலிய கலைஞானங்களும் யாகாதிபலகிரியைகளும் உலகத்திலே நிலைபெற்று விளங்கச் செய்து நான்முகனாகவும், அஷ்டலட்சுமிகளும் நித்தியவாசம்பண்ணப் பெற்றிருத்தலாலேதிருமாலாகவும்,ஜிதேந்திரியனாய் முழுதுந் தெரிந்ததினாலே பரமசிவனாகவும், உலகத்தை யரசாட்சிசெய்துவரும்போது ஒருநாள்தங்குவேட்டையாடிவரவெண்ணி வனங்களெல்லாஞ் சென்று மிருகங்களைத்தேடி புலி யானை பன்றிகளைக் கலைத்தோட்டிச் சூரியன் அஸ்தமிக்குமளவும்வில்லும்அம்புங்கொண்டு திரிந்துகொன்று பட்டணத்துக்குத் திரும்பும்போது வாயுவேகங்கொண்டுசெல்கிற குதிரைமேலேறிவர அங்கேவரும்வழியிலே ஒரு பிராமணன் மயங்கிச்சோர்ந்து முகத்திலே குறுவேர்வைதோன்ற நித்திரைசெய்ய அவன்மேலே இவன்ஏறிவருகிற கடுநடைப்புரவி கால்களைவைக்க உடனே அந்தப் பிராமணனிறந்தான். அது தெரியாமல் வரகுண பாண்டியன் அம்புபோல்வருகிற குதிரையுடனே தன் அரண்மனை வந்துசேர்ந்துநிற்க, குதிரைக்காலினாலே மிதிபட்டிறந்துபோனபிராமணனை அவன்பந்துக்கள் எடுத்துக்கொண்டுவந்துபாண்டியன் கடைத்தலையிலிட்டு அங்கே நடந்தசெய்தியைச்சொல்ல, பாண்டியன்நினைத்துணர்ந்து எடுத்துவந்தபிராமணர்கள்கையிலே அநேகதிரவியங்களைக்கொடுத்து இறந்தவனுக்கு மயானவினைகளை முடிக்கச் சொல்லிஅனுப்பினான். பின்பு அந்தப்பிராமணக்கொலைபாண்டியனைக் கொஞ்சமாயினும் விடாமல் பிடரியைப் பிடித்துக்கொண்டது.

அப்படி அந்தப் பழிவிடாமற் பற்றிக்கொண்டது தீர வேதப்பிராமணர்களுக்கு அநேகதான தருமங்கள் செய்தும்,வன்னி அரசு வேம்புகளைப்பிரதட்சிணஞ்செய்தும், அறுகம்புல்லைப் பறித்துக்கொண்டுவந்து பசுக்கள்வாயி லூண்ணக்கொடுத்தும், அகமருடணஸ்நானங்கள் ஓமங்கள்செய்தும், பஞ்சகௌவியம்பசுவின்கொம்புதோய்த்த நீர் பருகியும், இன்னும்அநேகதானங்கள்செய்தும் அந்தப்பழிநீங்காமல் பின்னும்பலமாக நெருப்பிலே நெய்வார்த்தாற்போலமூண்டு வரகுணபாண்டியன் கண்ணுக்குத்தோற்ற வளர்ந்துசூழ்ந்தது. எப்படியென்றால் அழும்,பெருமூச்சுவிடும், கையெறியும்,மலைபோலுயரும், குறுகும், கோபித்துமுழங்கும், முன்னும் பின்னும் பக்கங்களுந்தொடரும்,சிரிக்கும்,பகுவாயைமெல்லும், விலகும், கிட்டிவரும், பழிதாவென்று கோபித்து எதிர்நின்று போராடும் இப்படியாக வரகுணபாண்டியன் அழுக்கடைந்தமாணிக்கம்போலவும், பாம்பு விழுங்கின சந்திரன்போலவும், ஒளிமழுங்கி பெருநுளம்புண்ட விளங்கனிபோல உள்ளறிவின்றித்துன்புறுவது கண்டு வேதப்பிராமணர்கள் ஐயா ? நமது கூடற்பெருமானைத் தினம் ஆயிரத்தெட்டுப் பிரகாரம் பிரதட்சிணஞ்செய்தாயானால்அக்கடவுளேஉன்பழியைத்தீர்ப்பார். அல்லாமலும் உறுதியாய் அப்படி பத்துநாள்வலஞ்செய்துவந்தால் அக்கடவுளே அதற்கு வழிகாட்டுவாரென்றுசொல்ல, வரகுணபாண்டியன் சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருக்கோயிலுக்குள்ளேபோய் இந்திரன்பழியும் மகாபாதகமுந் தீர்த்தருளியபெருமானே ? அடியேன் பழிபாவங்களையும் தீர்க்கவேண்டுமென்று வணங்கித்துதித்துப்பெரியோர்கள்சொன்னபடியே வலஞ்செய்ய, அப்போதுசோமசுந்தரக்கடவுள்ஆகாசவாணியாகப்பாண்டியனே ? நீசெய்யும்வலத்துக்காக நாம்மிகவுஞ்சந்தோஷித்தோம். எவ்வளவும் இந்தப்பழிக்கஞ்சவேண்டாம். உன்னுடனே சோழன்சண்டைசெய்யவருவான். அவனோடு நீயுஞ் சண்டைக்கெதிர்ப்பாய். அப்போது சோழன் உனக்குமுதுகிட்டோடுவான். நீயவனைஎட்டிப்பிடிப்பதுபோலேதுரத்திக்கொண்டுபின்னே ஓடும்போது எம்மையேயாம் அர்ச்சனை செய்துகொண்டிருக்கிறதலத்துக்குப்போவாய். அப்போதங்கே உன்பழியைத் தீர்க்கிறோமென்றுசொல்ல, பாண்டியன் மீனாட்சிசுந்தரேசர் திருவருளை மிகவும்புகழ்ந்துகொண்டு தன்கோயில்போயிருக்கும்போதுசிலநாளைக்குப்பின் சோழராஜன்புலிக்கொடிகட்டிவருகிற சேனைகள்சூழ கடல்போலப் பலவாத்தியங்களுமுழங்கப் பாண்டியனுடுவந்துசூழ,பாண்டியனுந் தனதுசேனைகளுடனே சோழன்சேனைகளோடு எதிர்த்துயுத்தம்பண்ண மந்தரகிரியாற் கலங்கின கடல்போலே சோழன்சேனைகள்கலங்கியோட சோழனும்நாணி முதுகிட்டோடும்போது வரகுணபாண்டியன் அவனைப் பின்பற்றிச்சென்று காவிரிநாட்டிலே வந்து பூசத்துறையிலே ஸ்நானம்பண்ணிக் காவேரித்தென்கரையிலேவாசஞ்செய்கிற திருவிடைமருதப்பனைக்கண்டு சேவிக்கக் கிழக்குவாயிலைக்கடந் துள்ளேபோகும்போது பாண்டியனதுபாசமும் பழியும் வெளியேநின்றன. தெய்வமருதிலே வேதவண்டுகள்பாடிமொய்க்க விளங்குந்தேனைக் கண்ணாரப்பருகி அழலைச்சேர்ந்தவெண்ணெய்ப்பாவைப்போற்கரைந்து அறிவுமயமாய்வரகுணபாண்டியனின்

று நிராமயனே? பரமாநந்தமாகிய திருநடனத்தைச் செ
ய்கின்றபெருமானே? நான்மாடக்கூடலென்னு மதுரை
ப்பதியிலெழுந்தருளிய பரத்துவப் பொருளானவனே?
இமையாதசோமசூரியாக்கினிகளென்னுந் திரிநேத்திர
ங்களையுடையகடவுளே? பர்வதராஜபுத்திரியாராகிய பா
ர்ப்பதிசமேதனே? பழைமைக்கும்பழைமையான பெரு
மானே? சர்வலோகநாயகனே? புண்ணியப்பொருளான
வனே? திருவிடைமருதூரென்னும் திருக்கோயிலில் வி
ளங்குகின்றகடவுளே? சர்ப்பாபரணத்தையணிந்தசடை
முடியையுடைய கருணைக்கடலே? என்று அளவில்லாத
தோத்திரங்களைச்செய்தான்.

அப்படித்துதிசெய்கிற பாண்டியனைப்பார்த்து ம
ருதவாணர் பாண்டியனே? கிழக்குவாயிலிலேதானே பி
ராமணனைக்கொலைநின்றுவிட்டது. இனி நீ அந்த வழி
யேபோகாமல் மேற்குவாயில்வழியாகநமது மதுரைக்கு
ப்போவென்றருள்செய்ய, வரகுணபாண்டியன் அந்தஅ
ருள்வார்த்தையைக்கேட்டு மருதமரத்தைப்பிரதட்சண
ஞ்செய்து நீங்காதஅன்பினாலேஅடிக்கடி வாயில்களெல்
லாம்விழுந்துவிழுந்து சேவித்து மேலைவாயில் வழியே
போகின்றவன்தன்பெயராலேகோபுரஞ்செய்துசிலநாள்
அங்கிருந்து திருக்கோயில்திருப்பணிகளெல்லாஞ் செய்
து, தென்றிசையைநோக்கிச்செல்லும்போது, வழிகளி
லுள்ளசிவஸ்தலங்களெல்லாம்கண்டுவணங்கிக்கொண்டு
மதுரைபோய்ச்சேர்ந்துதன்பழியைத்தீர்த்தாண்டசோ
மசுந்தரக்கடவுள் பாதகமலங்களைத்தினந்தோறும்வந்து
வணங்கித்துதித்துஇப்படியாகஉலகமெல்லாம்தனதுசெ
ங்கோல் செலுத்திவருகிறகாலத்தில் வரகுணபாண்டிய
ன்பெரியோர்களாலே அமுதம்போலும்சிவபெருமானு
டைய புகழ்ப் பலவாகக்கேட்டு வேதம்-ஆகமம்- புரா
ணம்-மிருதிகள் முதலானநூல்களெல்லாம் உலகங்களு
க்கெல்லாம் மேலானது சிவலோகமென்பதை உட்கொ
ண்டு அந்தச்சிவலோகங்காணவேண்டிய கருத்துடனே
சிவனிராத்திரியினன்று கடவுள் சந்நிதானத்துக்குள்ளே
போய் மீனாட்சிசுந்தரேசரைவணங்கி, சுவாமீ? இந்தப்பி
றவிக்கடலைக்கடந்து தேவரீர்திருவடிநிழலை யடைந்தவர்
கள்சூழ தேவரீர் சிவலோகத்தில்வீற்றிருப்பதைத் தெ
ரிசிக்கவேண்டுமென்னும் ஆசை அடியேனுக்குமிகுந்தி
ருக்கிறதினாலேதிருவருள்செய்யவேண்டுமென்ன அதற்
குஅன்புக்கெளியரான வெள்ளியம்பலவாணர்அந்தஉல
கத்தைஇங்கேவருவித்துஇவனுக்குக்காட்டவேண்டுமெ
ன்றுதிருவுள்ளங்கொள்ள உடனேசிவலோகந் தெரிந்து
சூரியசந்திரர்களெல்லாமின்மினிபோலொதுங்க,கோடி
சந்திரமண்டலங்கள் ஒன்றாய்க்கூடிவந்தாற்போல ஆகா
யத்திலிருந்துசிவலோகங் கீழேயிறங்க, கடவுள்நந்திதே
வரையழைத்து எம்மிடத்தில்அன்புமிகுந்த வரகுணபா
ண்டியனுக்கு அவனுசைப்பட்டபடியே சிவலோகமுழு
துங்காணக்காட்டென்றருள்செய்ய வேத்திரப்படைகொ
ண்ட திருநந்திதேவர்தொழுதுவந்து வரகுணபாண்டிய
னைவாவென்று அழைத்துக்கொண்டுபோய்திருமாலும்,
நான்முகனும், வேதங்களும் அளந்தறியக்கூடாத சுயம்
பிரகாசசூரியனான கடவுளாளுகின்ற சிவலோகம் இது
தான் பாரென்றுசொல்லுகின்றார்.

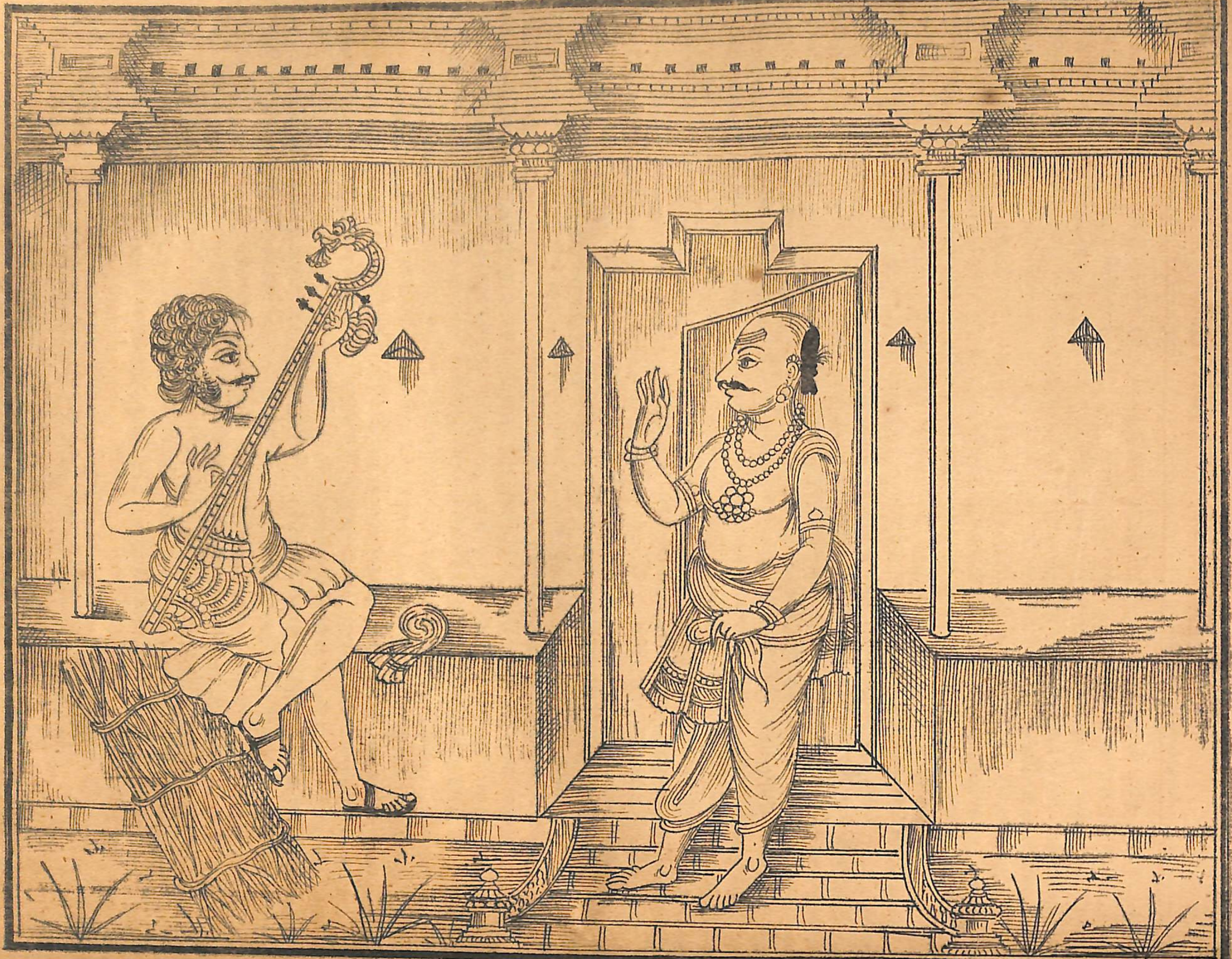
கருப்பூரவாசனை பரிமளிக்க இளந்தென்றல் வீச
அரும்புகள்விண்டு ஆயிரம்யோசனைதூரம் வாசம் வீச
வெண்டாமரைகளும் செந்தாமரைகளும்பூத்துவிளங்கு
கின்றஓடைகளும், பக்கங்களிலுள்ள யாறுகளும், அள
வில்லாத உருத்திரகணிகைகள் தங்கள்மதுரவாயைத்தி
றந்து தேன்போற்பாடுகின்ற ஏழிசைகளும், யாழிசை
களும், மலர்ந்த பூந்தருக்களிலே வண்டுகள்பாடுமிசைக
ளும், தும்புருநாரதர்பாடு மின்னிசைகளுமே எங்கெங்
குமாய் அமுதவாவிகளும், பொற்றாமரைக்குளங்களும்
குயில்கள்கூவுகின்ற தேன்சோலைகளும், அஞ்ஞான வி
ருள்போன தேவர்கள்வாழு மிடமும், திருப்பாற்கடல்
போன்றஅகழிகளும், பொன்னாலாகியமதில்களும்,கோ
புரங்களும், மிகுந்தநன்மைகள்விளங்குகின்றவீதிகளும்
நவரத்தினகஜிதமான மாளிகைகளும், சூளிகைகளும்,
புதிதுபுதிதாக நாள்தோறும்உண்ணக்கிடைத்த நால்வ
கை யுண்டிகளும், சந்தன கந்தபுஷ்ப தாம்பூலங்களும்,
செம்பொன்மாலைகளும், வீணைப்பாடலும், ஆடலுஞ்
செய்கின்ற சித்திரப்பாவைபோன்ற பெண்கள் கூட்டங்
களும், உருத்திரப்பெண்களோடு கூடிவாழு மாளிகை
வரிசைகளும், அவர்கள் செல்வங்களும், போகங்களுந்
தெரியக்காட்டி நான்முகனிடமிது. திருமால்வாழ் பரம
பதமிது. இவைகளெல்லாங் கடவுள்வடிவுகொண்டஉரு
த்திரர்கள்வீதி, திக்குப்பாலகர்களுறைவிடமிவை. விடி
யுமுன்னேயெழுந்து நீராடி நமதுகடவுள்கோயிலுக்கு
த்திருவலகுபரிமாறி நந்தவனங்களைவளர்த்து ஆய்ந்துபூ
வெடுத்து சிவபெருமான்றிருநாமங்களைக் காதில்கேட்டு
உலகவாணராகிய சாலோகம்பெற்று வாழ்கின்றவர்களி
வர்கள். பரிசுத்தாந்தக்கரணராய்ப் பஞ்சசுத்திகளுஞ்செ
ய்துகொண்டு உள்ளும்புறமுமொத்த அன்பினராய் வி
திப்படி சோடசோபசாரங்களும் திரிகரண சுத்தியாய்ப்
பூசித்துக் கடவுளருகேயிருக்கின்ற சாமீபம் பெற்றவர்க
ளிவர்கள். மேலெழுகின்ற வாயுவினாலே அக்கினியைஉ
யரச்செய்துமேலேநெருங்கிப் பிங்கலைநாடிக்கும் இடை
நாடிக்கும் நடுவேசிந்துகின்ற சந்திரமண்டலத்தில்விளை

ந்த அமுதரசத்தைப் பானம்பண்ணி நமதுகடவுள்வடிவைநெற்றியென்கிற புருவமத்தியின்மேலே தியானஞ்செய்து அக்கடவுளதுசாரூபத்தைப் பெற்றவர்களிவர்கள். கடவுள்விஷயமாக வேள்விகளைச்செய்துமுடித்துவந்தவேதியர்களிவர்கள். தண்ணீர்ப்பந்தல்முதலான முப்பத்திரண்டுதருமங்களும் புகழும் நிராசையாகச்செய்துவந்தவர்களிவர்கள். வேதாகமப்படியே விபூதி யணிந்து கடவுளது ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தைச் செபித்துச் சிவபுராணங்கள்கேட்டு வினைவலிகடந்த சிவபத்தர்களிவர்கள். வேதத்திலேசொல்லுகின்ற சதஉருத்திரமந்திரத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு விபூதிருத்திராக்ஷமாலை யணிந்தவர்கள் யாராலும் அவர்கள் குறி குணம் குலம்பாராமல் அவ்வன்பர்களையே சிவபெருமானாகவெண்ணிப் பத்திசெய்து பிறவிவேரறுத்துவந்தவர்களிவர்கள். பஞ்சகௌவியங்களால் அபிஷேகங்கொள்ளுகிற கடவுளே சிவமென்று அந்தணாளுபதேசஞ்செய்தும்,சிவதருப்பணஞ்செய்தும், சாமகானஞ்செய்தும், ஆலயஞ்சமைத்து சிவலிங்கஸ்தாபனஞ்செய்தும், பிறவிதீர்ந்துவாழ்கின்ற உத்தமர்களிவர்கள். சிவார்ச்சனை செய்பவர்களுக்கு வேண்டியவைகளைச்செய்தும்,சிவனடியார்களையே சிவனாகவெண்ணி அறுசுவையமுதமுண்பித்துப் பூசித்துச் சிவனடியார்க்குத் திருப்பணிகள்பலவுஞ்செய்து மேம்பட்டவர்களிவர்கள். சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கு ஆலயமுதலிய திருப்பணிகளும் அருச்சனையும் நிரம்பச்செய்து பூதிசாதனப்படியே இந்தமதுரையை யாண்டு சிவலோகஞ்சேர்ந்த உன்குலத்தரசர்களிவர்கள் என்று பிரம்பாலே குறித்துக்காட்டித் திருநந்திதேவர் பின்பு சிவனடியார் கூட்டத்தையுந்தெரியக்காட்டிச்சொல்ல வரகுணபாண்டியன் அங்கங்கேநின்றுவணங்கிவணங்கித்தலைமேற்கை குவிக்க, பின்பு கிரமப்படியே திருநந்திதேவர் தேவர் நாயகரானகடவுள் சந்நிதிமுன்னேகொண்டுபோய் விட்டார்.

அங்கே வேதங்களும்ஆகமங்களும்வடிவுகொண்டு இருபுறத்திலும் துதிக்கவும், தும்புருவும் நாரதரும் வீணைகள்பாடவும்,வண்டுகள்மொய்த்துப்பாட அசைகின்றபூங்கொம்புகள்போலே அரம்பையர்நடனஞ்செய்யவும்,சேவிக்கவந்த தேவர்கள் இடம்நெருங்கி நிற்கவும், விநாயகக்கடவுளும் முருகக்கடவுளும் வீரபத்திரக்கடவுளும் விழுந்துவணங்கிநின்று ஏவினபணிகேட்டுநிற்கவும், இடையிற்கட்டித் தொங்குகின்றசோமனை ஒதுக்கிக்கொண்டு இரண்டுகைகளாலும்வாயைமூடிக்கொண்டு பிரமவிஷ்ணுக்கள் ஒதுங்கிநின்று தங்கள்குறைகள் சொல்லவும், இந்திரன்முதலான திக்குப்பாலகர்கள் தாங்கள் செய்கிறகாவலிற் குறைகள்சொல்லவும், எழு-தண்டுமுதலியவைகளைக்கைக்கொண்டு வாயைமென்று பல்லைக்கடித்து பூகத்தலைவர்கள்நிற்கவும், கோடியமன்கள் கண்டு நடுங்க முத்தலைச்சூலங்களைக் கைக்கொண்டு சிவகணங்கள்சூழ்ந்து காத்துநிற்கவும், தேவர்-சித்தர்-அசுரர்- சாரணர்-விஞ்சையர்-கின்னரர்-மாதவர்-இயக்கர்-உரகர்- கருடர்-பாதாளவாசிகள்-சுத்தயோகிகள் முதலானகூட்டங்கள் நின்றுதுதிக்கவும், கிருபைக்கடலாகியகடவுளை நோக்கி இனிவருகிறபிறவியைத்தீர்த்து எங்களைரட்சிக்கவேண்டுமென்று அன்புமிகுந்து ஆனந்தக்கண்ணீரொழுக மயிர்புளகிக்க முனிவர்கள் சிவசிவசங்கரவென்று முழங்கவும், எல்லாருக்கும்கிரமமாக உபசாரஞ்சொல்லிப்பார்வதி குறுநகைகொள்ள ஆயிரங்கிரணங்கள்வீசுகிற சிங்காசனத்தின்மே லிருக்கிற கடவுளைக்கண்டு வரகுணபாண்டியன் விழுந்துவணங்கிப் பேச்சுத்தடுமாற உரோமஞ்சிலிர்க்க அருட்கடலிலே அன்பாகிய ஆறிழுக்கமிதந்துபோய் வாக்குக்கெட்டாத ஆனந்தாமுதத்தை வாய்மடுத்துண்டபின்பு தன்பொறிகளும் தன்கரணங்களும் கடவுள்விஷயமாகச்செய்து அன்புவடிவாய்நின்றான். அப்போது அவனுக்கு முன்னேதோன்றின சிவலோகம் பழையபடியே மதுரையாய் அங்கயற்கண் ணம்மையும் தாமுமாகச் சோமசுந்தரக்கடவுள்விளங்கினர். அப்போது வரகுணபாண்டியன் கடவுளருட்பெருமையையோசித்துக்கடவுள்பாதங்களிலேவிழுந்து வணங்கிஅன்புமிகுந்து ஆனந்தக்கண்ணீரொழுக வாய்குழறசுவாமீ?

நாயினேனென்னை நடுக்கும்பழியகற்றித்
தாயினேரா கித்தலையளித்தாய்தாள்சரணஞ்
சேயினேன்காணச்சிவலோகங்காட்டிப்பின்
கோயினேர்நின்றவருட்குன்றேநின்றாள்சரணம்.

மாழாந்துசெய்யும்வினைவழிபோம்வன்னரகிற்
றாழாதடியனேற்கன்புதந்தாய்தாள்சரணம்
ஏழாகிநான்குவகையாயெழுபிறப்பும்
பாழாகவென்னைப்பணிகொண்டாய்தாள்சரணம்.

வெங்கட்பழியின்வினையேனைவேருக்கித்
திங்கட்குலக்களங்கந்தீர்த்தாய்நின்றாள்சரண
மங்கட்சிவபுரமுண்டன்புடையார்க்கென்பதையின்
றெங்கட்குக்காட்டியிசைவித்தாய்தாள்சரணம்.

என்றுதுதித்துப் பெருமானுடைய திருவருளைப் பெற்றுப் பேரன்புகொண்டு பின்னும் வெவ்வேறேபல பூசைச்சிறப்புகள்செய்து வரகுணபாண்டியன் வாழ்ந்திருந்தானென்றுசொன்ன அகத்தியமகாமுனிவரை இருஷிகள்பார்த்து ஐயா ? அக்காலத்திலே இந்திரன்சாபம் வெள்ளானைசாபம், தகப்பனைக்கொன்றுதாயைக்கூடின பாபங்களெல்லாம் மதுரையிலேதீர்த்து வரகுணபாண்டியனுக்குத் திருவிடைமருதூரில் பழிநீங்க வரந் தந்து யாதுகாரண மருளிச்செய்யவேண்டுமென்ன அகஸ்தியமுனிவர் நன்றென்று சோமசுந்தரக்கடவுள் எல்லாப்பழி பாவங்களேயும் ஒழிக்கின்றவரென்று பிரசித்தமானதினாலே இனி மதுரையி லுள்ளவர்கள் அஞ்சிப் பழி பாவங்கள் செய்யாதிருக்கவேண்டி, வரகுணபாண்டியனைத் திருவிடைமருதூருக்குப் போகச்செய்து பழிதீர்த்தாரென்றுசொல்ல, அதைமுனிவர்கள்கேட்டு அதிசயானந்தக்கடலின் மூழ்கினார்கள். அன்றுமுதல் மதுராபுரியானது சிவஸ்தலங்களுக்கெல்லாம் சிகாமணியாய்ப் பூலோகத்திலே சிவலோகமென்றுபதினாலுலகங்களும்புகழ நிலைபெற்று விளங்கியது.

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம் - முற்றிற்று.

நாற்பத்தோன்றாவது

விறகுவிற்றபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நெடியவன்பிரமன்றேட நீண்டவன்றென்னற்கேழின்
முடியதாஞ்சிவலோகத்தைக்காட்டியமுறையீதையன்
படிமிசைநடந்துபாடிப்பாணன்றன்விறகாளாகி
யடிமையென்றடிமைகொண்டவருட்டிறமெடுத்துச்சொல்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

விஷ்ணுவினாலும், பிரமனாலும் தேடி யறியக்கூடாத சோமசுந்தரக்கடவுள் வரகுணபாண்டியனுக்குச் சதுர்த்தசபுவனங்களையுங் கடந்த சிவலோகத்தைக்காட்டியருளிய திருவிளையாடலிதுவாகும். இனி, அந்தச்சோமசுந்தரக்கடவுள் தமது திருப்பாதங்கள்வருந்தப் பூமியில்நடந்து பாணபத்திரரது அடிமையென்று விறகுசுமையைத் தலைமேற்சுமந்து சாதாரிராகத்தைப்பாடித்திரிந்து அந்தப்பாணபத்திரரை அடிமைகொண்டருளிய திருவிளையாடலை யெடுத்துச்சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

பின்பு அகஸ்தியர்சொல்லுகிறார். வரகுணபாண்டியன் இந்திரனைப்போல் மதுரையில்விளங்குநாளில் வடதேசத்திலிருந்துஏமநாதனென்னும்ஒருவீணைப்பாடகன் அநேகம் ஜயவிருதுகளுடனே மதுரைக்குவந்துஅரசன் அரண்மனைக்குள்ளே ராஜசபையிலேவரகுணபாண்டியனைக்கண்டு வணங்கி, பாண்டியன்கீர்த்திகளைப் பலவிதமாகப் புகழ்ந்துகொண்டாடி ஏழிசைத் தங்கியூட்டின வீணையையிடதுதோளிலேசாத்திச்சுருதிகூட்டி

த்தேன்போலுமின்னிசைகளைப் பாண்டியன் காதுகள்நி
ரம்பப்பாடினான். அப்படிப்பாடக்கேட்ட பாண்டியன்த
ன்தலையசைத்து மெச்சி ஏமநாதனுக்கு ரத்தினாபரணங்
கள்கொடுத்துப் பலவகையானபோசனங்களுக்கு வேண்
டியவைகளுங்கொடுத்து அவனிருக்க வீடும் வேறே ய
மையச்செய்வித்துப் பின்னும் வேண்டிய சன்மானங்க
ளுஞ்செய்ய, ஏமநாதன் தனக்கெதிரொருவருமில்லாத
கருவத்துடனே மனோரதித்துத் தானிருக்கவமைந்த இ
டத்துக்குப்போனான். பின்புபாண்டியன் வந்தஏமநாதன்
மிகவுங் களித்திருக்கிறானென்று தெரிந்து சேவகரைவி
ட்டு நம்முடைய பாணபத்திரனை யிங்கே அழைத்துவா
ருங்களென்ன உடனே சேவகர்கள்போ யழைக்கக்கேட்
ட பாணபத்திரன் ராஜசபைக்கு வந்து பாண்டியனைக்க
ண்டு வணங்கிநிற்க, பாண்டியன் பார்த்து பத்திரா இப்
போதுபுதிதாகவந்திருக்கிற வீணைப்பாடகனுடனேபா
டவல்லையோவென்ன பத்திரன் வணங்கி ஐயா பாண்டி
யர்குலசிகாமணியே? உம்முடையதயவின்பலமும்சோ
மசுந்தரக்கடவு ளருளின்பலமுங்கொண்டு என்னாலான
வரைக்கும் பாடி அந்த ஏமநாதன்கொண்ட விருதைப்
பறித்து அவனையும் பாட்டால்வெல்லுவேனென்ன, பா
ண்டியன்கேட்டு நீநாளைவந்து பாடக்கடவையென் றுத்
தரவுசெய்தனுப்ப, பத்திரன் தன்வீட்டுக்குப்போயிருந்
தான். அங்கே ஏகநாதனிடத்திலேயிருக்கிறகற்றுச்சொ
ல்லிகளான பாடகர்கள் கடைத்தெருவுகள்-நாற்சந்தி கூ
டுமிடம்-அம்பலச்சாவடி-வீதியாகிய இந்த இடங்களெ
ல்லாம் போய்ப்போய்ப்பாடித் தங்கள் பெருமை விளங்
கும்படி திரிந்தார்கள்.

அப்படி அவர்கள்பாடுகிற பாடல்களைப் பாணப
த்திரன்கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டு ஏமநாதனுடைய சீடர்க
ளேஇவ்வளவுபாடவல்லவரானால் அவன் எவ்வளவுவல்
லவனோவென்றுமதித்து இப்படிப்பாட வல்லவனான அந்
தஏமநாதனை நாளை எப்படிநாம்பாடிவெல்லுவதென்று
மதுரேசனை வந்தனைசெய்து எம்பெருமானே தேவரீ
ருடைய அருளாகியதுணை இக்காலத்தில்முழுதும்வே
ண்டுமென்று துதித்துக்கொண்டுபோய்த் தன்வீட்டிலி
ருந்தான். இப்பால்இந்திர விமானத்திலே நிலைபெற்று
விளங்குகின்ற சச்சிதானந்தமயமான சோமசுந்தரக்கட
வுள் தமதன்பனான பாணபத்திரனது இசைப்பகையை
வெல்லத்திருவுளங்கொண்டு விறகுசுமந்துவந்துவிற்கிற
கிழவனாகத் தமதிச்சைப்படி மிகவும் அழுக்குப்பிடித்த
கந்தைத்துணியை இடையிலேசுற்றிக்கொண்டுவெட்டி
வெட்டி மழுங்கித்தேய்ந்த வெட்டறுவாளை வலப்புறத்
திலே செரிகிக்கொண்டு கிழிந்து பழையதாய்த் தேய்ந்
த தோற்செருப்புகளைக் கால்களிலே போட்டுக்கொண்
டுபழையதாய்க் கிழிந்துகிழிந்து தைத்தபோர்வையான
உறைக்குள்ளேகிடைக்கிற வீணையையும் ஒரு தோளி
லே மாட்டிக்கொண்டு பிடரிக்குமேலே தோள்களிலே
தொங்கக் காதுகளிலே களாக்காய்களைக் கொத்துடனே
செருகிக்கொண்டு தலைமயிர் சரிந்துதொங்கச் சும்மாடுக
ட்டிவைத்து அதன்மேல் வெட்டின விறகுசுமைகளைத்
தினந்தினஞ்சுமந்து அழுந்தித் தேய்ந்த தலையுடையவ
ராய அப்போதும் வெட்டின விறகுசுமையைத் தலையி
லேசுமந்துகொண்டு சதைப்பிடிப்பில்லாமல் எலும்புக
ள்தெரிய இளைத்தவுடம்புடனே பார்த்தவர்கள் ஐயோ
வென்றிரங்கும்படியாகப் பூமியிலேபாதங்கள்பட முகத்
திலே வெயர்வுதோன்ற இருமி விறகாளாக வருகிறவர்
சுமைதாங்கிக் கல்லைக்கண்டு அதன்மேலே விறகுசுமை
யைச்சாத்தி அங்குள்ளமடுவிலேபோய்க்கையாலள்ளிநீ
ர்குடித்துவந்து விறகுசுமையைத் தலைமேற்கொண்டுஉ
ச்சியெரிவுதீர அடிக்கடி யெடுத்தெடுத் தாற்றிக்கொண்
டு மதுரைக்குள்ளேவந்து விலைகேட்கிறவர்களுக்கு வா
ங்கத்தகாத விலைசொல்லி வீதி சந்தி முடுக்குகளெல்லா
மலைந்துதிரிந்து பிரமா-விஷ்ணு-வேதங்களாலுங் காண
ப்படாதவர் ஏமநாதனிறங்கியிருக்கிற வீட்டுக் கடைத்த
லைக்குப்போகும்போது சூரியன் அஸ்தமித்துச் செவ்வ
ல்லிமலர்கள்மலர, சந்திரோதயமாக, பட்சிகள்கூடுகளி
லடங்க, வண்டுகள் தாமரைகளிலே தூங்க, குரங்குகள்
சோலைகளிலேமறைய, இடையர்கள் மாடுகளையோட்டி
க்கொண்டுவந்துசேர, பள்ளிக்கூடங்களிலே பிள்ளைகள்
படிப்போய, பூமிக்குக் கறுப்புப் போர்வை தரித்தாற்
போல இருள்வந்துகவிய, மன்மதன் பாணங்களை யெங்
கும்பிரயோகிக்க, சந்திரனாகியமுகத்திலே அதிற்களங்க
மான திலகம்விளங்க, இருளாகிய கூந்தலுடனே நக்ஷ
த்திரங்களாகிய முத்துமாலைக ளணிந்துகொண்டு பார்வ
திதேவியார் தனது நாயகரைத்தேடிக்கொண்டு கூடவந்
ததுபோல மாலைக்காலம்வந்துகூட, அந்தவேளையில்வி
றகாளான சோமசுந்தரக்கடவுள் சுமந்துவந்த விறகுசு
மையை ஒருபுறத்திலே இறக்கிச்சாத்தி யூன்றிவிட்டுஅ
ந்த ஏமநாதன் வீட்டுவெளித்திண்ணைமேலிருந்துஇளை
ப்பாறினபின்பு தகுந்த இன்னிசையைக் கொஞ்சம் எச்
சாகக்கொண்டு பாடினார்.

அப்போது அந்த ராகத்தைக்கேட்டு ஏமநாதன்
இப்படிப்பாடுகிறவன் யாரென்று வெளியேவந்து விற
காளைப்பார்த்து நீயாரென்றுகேட்க,அதற்கு விறகாளா
கியகடவுள்நான் இந்தமதுரையில் வீணைப்பாடகராகிய
பாணபத்திர ரடிமையென்றார். பின்னும் பாணபத்திர

ரிடத்தில் கற்பவர்கள் அநேகருண்டு,அப்படிக்கற்றவர்களிலே நானுமொருவன், என்னை இசைத்தலைவரானபாணபத்திரர் நீ மிகவுங்கிழவன், பாடத்தக்கவனல்லன்,இனிப்பாடயோக்கியனாகாயென்றுதள்ளிவிட்டார். நானோவேறே ஜீவனக் கிடையாமல் விறகுவெட்டிக்கட்டித்தூக்கிக்கொண்டுவந்து விற்று வயிறு வளர்க்கிறேனென்று சொல்லஇசைநூல்வல்லவனானஏமநாதன் கடவுளைப்பார்த்து விறகுவிற்கிறவனே நீ முன்னே பாடின இராகத்தை இன்னமொருதரம் பாடென்றுசொல்ல விறகாளானகடவுள் குண்டுப்பள்ளம் வற்றினாற்போல வாயகன்றசுரைப்பத்தரையுடைய வீணாதண்டத்தைஇடத்தோளிலே சாத்தித் தெரித்துப்பார்த்து முறுக்காணிகளை முறுக்கிப்பற்றின முறுக்காணிகளினின்று படர்ந்துசெல்லவிட்டுத் தேன்றாரைபோல இறுக்கிச்சுருதிகூட்டிவேகத்துடனே மெட்டுகள்தோறும் விரல்கள்நடந்து சென்றுவ்வ இசைகள் ஏழினிடத்தும் பலவேறாக இன்னிசையாய்விளங்குகின்ற சாதாரிராகத்தின் ஆலாபனையுடனே நீண்டுசெல்லுதலு முடுகியலாகிய அராகமும், நரம்பாகிய தந்தியும், கண்டமும், ஒருகுரலாக நன்றொலிக்க வயிறுகுழியவாங்கல்-அழுமுகங்காட்டல்-புருவமேறல்-தலைநடுங்கல்-கண்ணாடல்- மிடறுவீங்கல் - பையைப்போலே வாயைத்திறத்தல்-பல்லைக்காட்டல் ஆகிய உடற்குற்றங்களில்லாமல் வெள்ளை-காகுளி-கீழோசை - வெடிகுரல் - நாசி ஆகிய இசைக் குற்றங்களை நீக்கி ஓரிடத்திலே நின்று இரட்டித்துச்சொல்லுதல்-அளவுகடந்து மிகநீண்டொலித்தல்-இளைத்து நெடுமூச்சுவிட்டுத்துடித்தல் என்கிற பாடற்றொழிற்குற்றங்கள் முதலியனவெல்லாம்விட்டு எழுதின சித்திரம்போலிருந்து இழுமெனுமருவியோசை மத்தளவோசை வெண்கலத்தொனி சங்கநாதம் வண்டின்குரலாகிய இசைக்குணங்களும் மூங்கிலினின்றும் உதிருமிலைபோலவும் மீன்கொத்திக்குருவி மீன்மேல்விழுதலைப்போலவும் பாடுதலின்குணங்களும், மந்திரம்-மத்திமம்-தாரம்-துள்ளல் - தூங்கல்-மெலிதல்-மிகுதல்ஆகிய நாதகீதங்கள் தப்பாமல் கேட்டோர்களெல்லாம் இதென்னபுதுமையென்னப் பாடியருளினார் விறகாளாகியகடவுள் எப்படியென்றால்.

விரைசார்மலரோனறியாவிகிர்த னரசாய்மதுரையமர்ந்தானென்னே
யரசாய்மதுரையமர்ந்தானவனென், புரைசார்மனனும்புகுந்தானென்னே.

பாடன்மறையுந்தெளியாப்பரமன், கூடல்கோயில்கொண்டானென்னே
கூடல்போலக்கொடியேனகமு, மாடலரங்காவமர்ந்தானென்னே.

நீலவண்ணன்றேறாநிமல னாலவாயிலமர்ந்தானென்னே.
யாலவாயானலரில்வாசம், போலென்னுள்ளமும்புகுந்தானென்னே.

என்று இப்படிப்பாணபத்திரனை ரட்சிக்கும்பொருட்டுப் பருந்துடனேநிழல்போகுதல்போல வீணாநரம்புடனே சேரப்பாடின இன்னிசைத்தேனானது ஆகாசவாசிகளுடைய செவியாகிய வாய்க்கால்வழியேஓடி மயிர்த்துவாரங்களிலே வழியத்தேங்கி அவர்களுடையஅமுதமயமானவுடலை இன்னிசைமயமாகச்செய்தது. பின்னும்மரங்களெல்லாம் அசையாதுநின்றன. கடல்கள் ஒலியாதிருந்தன. நீண்ட மலையருவிகளும் நதிகளும் புரண்டுதுள்ளாமனின்றன. இப்படி கருணைக்கடலான விறகாள்பாடின சாதாரியான இன்னிசைத் தேனைப்பருகிச் சித்திரமெழுதவல்லவன் எழுதிவைத்தசித்திரம்போலச் சராசரங்களெல்லா மசையாதிருக்க விஞ்சையர்களிலே சிலர் வீணையைக்கைநழுவவிட்டுச் சோர்ந்தார்கள். சிலர்விரல் நடாத்துகின்ற வீணாநரம்பினொலியும் கண்டத்தொலியும் வேறாகி வேர்த்தார்கள். சிலர்நாணி சந்தோஷம் அதிகமாய் நாக்குக்குழறத் தங்கள் நாயகிகள் மேலே மயங்கிவிழுந்தார்கள். பின்னும்இந்த விறகாளான சோமசுந்தரக்கடவுளின்பாடல்கேட்டுப்பிரமன்கடவுளின்பாதத்தியானமானான். விஷ்ணுஆனந்தக்கடலில்முழுகினான். இந்திரன் எனக்கு ஆயிரங்கண்களும் ஆயிரங் காதுகளாகவில்லையேயென்றான். தபோதனர்களும் முத்தர்களும் சித்தர்களும் கடவுளாகிய கடலில் தங்களன்பாகியஆற்றுடனேகூடி ஆனந்தக்கண்ணீர் வெள்ளம்பாய பேரின்பக்கடலிலேமுழுகினார்கள். இன்னும் நாயகருடனே ஊடின பெண்களெல்லாம்கூடிக் கலவிக்கடலிலேமுழுகினார்கள். நாயகரைப் பிரிந்த பெண்களெல்லாம் நாயகர்மேல் மனஞ்செல்ல மன்மதபாணத்தினாலேவருந்தி மயங்கினார்கள். பாம்புகள்-மயில்கள்-யானைகள்-சிங்கங்கள்-மான்கள் புலிகள்எல்லாமயங்கித்தங்கள்தங்கள் பகைதெரியாமல் இந்த இன்னிசைவலைக்குளகப்பட்டுச்சோர்ந்தன.பூமிவெடித்து வெம்மையேறக்கிளைகள்கரிந்தமரங்களுக்குக் காதறிவுண்டாகி நல்லோர்கள்போல எங்குந்தளிர்த்துமுகமலர்ந்தன. தேவர்-மனிதர்-விலங்கு-புள் முதலானவைகளெல்லாம் அந்தக்கரணங்களட

ங்கக் கடவுள்பாடின இன்னிசைமயமாயின. இப்படிகடவுள்பாடின முல்லைப்பண்ணுகிய சாதாரிராகம் சராசரவுயிர்களையும் உலகையும் எட்டுத்திக்கையும் விழுங்கித் தன்மயமாக்கி ஏமநாதனை அவனுடம்பையுமுயிரையும் உருகச்செய்தது. அப்போது ஏமநாதன் பரவசனுயிருக்க,பாடினவிறகாள்தம்முடைய விறகுசுமையுடனே மறைந்தருளினுர்.

அவர்போனபின்பு ஏமநாதன் இந்தச்சாதாரிராகம்இதுவரையிலும் நான் தெரிந்ததேயன்று. தெரிந்தேனென்று ஒருவர்சொல்லவுங்கேட்டிலேன். ஆனுல் இதுதேவராகம் இந்தத்தேவராகத்தை யார் இவனுக்குச் சொல்லிக்கொடுத்தார்களோ இந்தராகம் கடவுளேயன்றி மனிதர்களிலே தெரிந்தவர்களாரொன்று மிகவும்அதிசயித்து,தள்ளுபடியான இந்தக்கிழவன்பாடலேயிப்படியானுல் இதுகற்றுக்கொடுத்த பாணபத்திரன்பாடலெப்படியிருக்குமோவென்று மதித்துப்பயந்து தன்னுடைய சமையலாள்கள்முதலான கூட்டங்களெல்லாம் நடுநடுங்கித்தொடர அன்றிராத்திரியே பிரயாணமாய்ப் பலவிதமான சோமன்உடுப்புப்பெட்டிகளும் ஆபரணப்பெட்டிகளும் மடக்குப்பெட்டிகளும் அங்கங்கேகிடக்கவெட்கமும்பயமுமிஞ்சி வீணைகளையும்போட்டுவிட்டு வடதிசையைக்குறித் தோடிப்போனுன். அவன் போகும் போது பல்லக்கு ஒருவழி, பாடகிகளொருபுறம்,குடையொருபுறம், கற்பவர்களொருபுறம், வேலையாள்களொருவழி, நாணழிந்து பாடற்கீழ்மக்கள்ஒருவழியாகத் தானும் பயந்துபோயினுன். அன்றிராத்திரியே விடைமேலழகரான சோமசுந்தரக்கடவுள் பாணபத்திரன்கனவிலேயெழுந்தருளி ஓ பத்திரனேஉனக்குஎதிரியாய்வந்த ஏமநாதனிடத்திலே இன்று சாயந்திரம் விறகுதலையாளர்ய்ச்சென்று நான்பத்திரனடிமையென்று சொல்லிப் பாடி அவனைவென்றுதுரத்தினேன். இதுதானேநீஎன்னைவேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டதென்று மறைய பாணபத்திரன் விழித்தெழுந்து மனத்தாலும் நினைக்கக்கூடாதசொல்லைக்கேட்டு மிகவும்பயந்து இப்படிச்சொல்லுதற்கோ நான்கடவுளைவேண்டினதென்று சூரியோதயமாகுமுன்னே திருக்கோயிலுக்குப்போய் சோமசுந்தரக்கடவுள் சந்நிதியில் வணங்கிநின்று எம்பெருமானே? தேவரீர்.

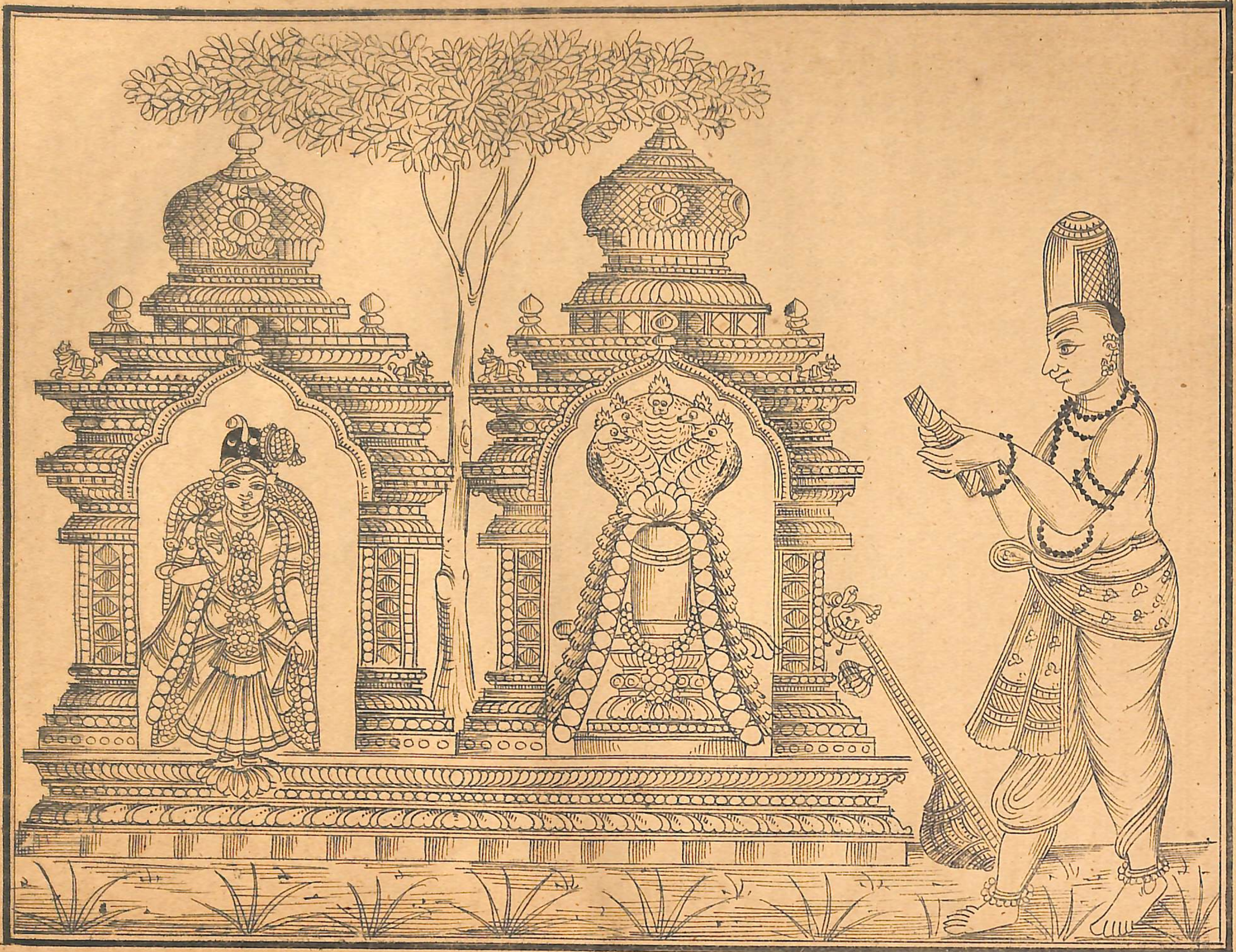
கடியகானகம்புகுதவோகட்டியவிறகை
முடியிலேற்றவோமுண்டகத்தாள்கணெந்திடவந்
தடியனேன்பொருட்டடாதசொற்பகரவோவஞ்சக்
கொடியனேன்குறையிரந்தவாவிளைந்ததேகுற்றம்.

நெடியனேமுதல்வானவர்நெஞ்சமுஞ்சுருதி
முடியனேகமுங்கடந்தநின்முண்டகப்பாதஞ்
செடியனேன்பொருட்டாகவிச்சேணிலந்தோய்ந்த
வடியனேற்கெளிதாயதோவைய நின்பெருமை.

நாதவந்தமுங்கடந்தமெய்ஞ்ஞானவானந்த
போதமென்பரஃதின்ருெருபுடவிமானிடமா
யாதபந்தெறத்தறிந்தவிந்தனஞ்சுமந்தடியேன்
பேதையன்பளவாயதோபெருமநின்னுருவம்.

மறிந்ததெண்டிரைகிடந்தவனுந்தியில்வந்தோ
னறிந்ததன்றரும்பொருள்வரம்பகன்றெழுவிசும்புஞ்
செறிந்தவண்டமுங்கடந்ததுசிறியனேன்பொருட்டாத்
தறிந்தவிந்தனஞ்சுமந்ததோதம்பிரான்முடியே.

என்றுபத்திரன் மீனுட்சிசுந்தரேசனைத்துதித்துவலஞ்செய்து தொழுதுமீண்டு வரகுணபாண்டியன் அரசாட்சிமண்டபம்வந்து அரசனைவணங்கிநிற்க, பாண்டியன் சேவகனையழைத்து வடக்கேயிருந்துவந்த பாடகனை இங்கே அழையுங்களென்ன சேவகர் அவனிருக்குமிடம்போய் அவன்பயந்தோடிப்போன சங்கதிதெரியாமல் அங்கெல்லாந்தேடிக் காணுமலுழல, அயல்வீட்டுக்காரர்தங்களுக்குத்தெரிந்ததைச் சேவகரோடுசொன்னதா

வது, ஐயா சேவகர்களே அந்தப்பாடகன்நேற்று இங்கேயிருந்தான். ஒருவிறகுதலையன் பத்திரனடிமையென்று சாயந்திரம்வந்துபாடினான். அவ்வளவுதா னெங்களுக்குத்தெரியும். பின்பு பாதிராத்திரியில் பிரயாணமாய்ப்போய்விட்டானென்றுசொல்லக்கேட்டுச்சேவகர்விரைந்துசென்று பாண்டியனைவணங்கி அயல்வீட்டார் சொன்னபடியேசொல்ல, சபையாரெல்லாம் அதிசயித்துக் கூத்தாடினார்கள். அப்போது வரகுணபாண்டியன் அனுமானங்கொண்டு தன்னைச்சேர்ந்த பாணபத்திரனைப் பார்த்து அந்தப்பாடகன் என்னகாரணத்தினாலே ராத்திரியே பிரயாணமானான். நீநேற்று என்னிடத்திலிருந்து போனபின்பு என்னசெய்தாயென்று கேட்க, பத்திரன் வரகுணபாண்டியனைவணங்கி ஐயா நேற்று இங்கிருந்துநான்போய் சோமசுந்தரக்கடவுளைவணங்கி என்குறைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு பின்பு என்வீட்டிற்போயிருந்தேன். இராத்திரிஎன்கனவிலேகடவுள்வந்துபத்திரா உனக்காகவிறகுதலையனுய்ச்சென்று உன்னெதிரிமுன்னே சாதாரிராகம்பாடி அவனைவென்று துரத்தினோமென்றார். நான்உடனேவிழித்தேன். இதுதான் நடந்ததென்றுசொன்னான். அப்போது சேவகர்போய் விசாரித்துவந்துசொன்னதும் பத்திரன்கனவின்செய்தியும் ஒத்திருந்ததினாலே இது கடவுள்திருவிளையாடலிலொன்றென்று பாண்டியன்தெளிந்து பத்திரன்அன்பையும் கடவுளருளையும் வியந்துகொண்டாடி மதுரேசரைப்போய்வணங்கி, பாணபத்திரனை யானைமேலேற்றி மதுரைவலஞ்செய்வித்து அனேகம் வெகுமானஞ்செய்து பாணபத்திரனைப்பார்த்து பிரமன்முதலாகிய எல்லாரையும் ஏவல்கொண்ட கடவுளே உனக்கு விறகாளாய்வந்து ஏவல்செய்து உன்குறையைத்தீர்ப்பாரானால் எல்லாரும் உனக்கு ஏவலாளிகளல்லவோ? ஆதலால் இனிநானும் ஏவலாளியேசிசகில்லை. இனிநீர் இன்றுமுதல் வேதநாதனையே பாடத்தக்கதென்று உபசரித்தனுப்பினான். பத்திரன் தனக்குப்பாண்டியன் கொடுத்தனவெல்லாம் தன்னையடுத்த வித்வான்களுக்கும் கற்றுச்சொல்லிகளுக்கும் பங்கிட்டுக்கொடுத்துத் தன்னுடைய பாடகர்களுடனே வீட்டுக்குவந்து அளவில்லாத மகிழ்ச்சிகொண்டிருந்தான்.

விறகுவிற்றபடலம் - முற்றிற்று.

நாற்பத்திரண்டாவது

திருமுகங்கொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

முன்னவன்மதுரைமூதூர்முழுமுதலிசைவலானை
யின்னிசைபாடிவென்றதென்னுரைசெய்கேனந்தத்
தென்னவன்சேரன்மாடேதிருமுகங்கொடுத்துப்பாணர்
மன்னவன்றனக்குச்செம்பொன்வழங்கியவழக்கஞ்சொல்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

முழுமுதற்கடவுளும், மதுராபுரித் தலைவருமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் இசையிலேவல்லவனாகிய ஏமநாதனை அவனஞ்சியோடும்படி இசைபாடிவென்றதிருவிளையாடலை நான் என்னவென்றெடுத்துச்சொல்லுவேன். இனி, அந்தச்சோமசுந்தரக்கடவுள் பாணபத்திரருக்காக, சேரர்பெருமானிடத்தில் திருமுகமனுப்பி அளவில்லாத பொற்குவைகளை வாங்கிக்கொடுத்த திருவிளையாடலைச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

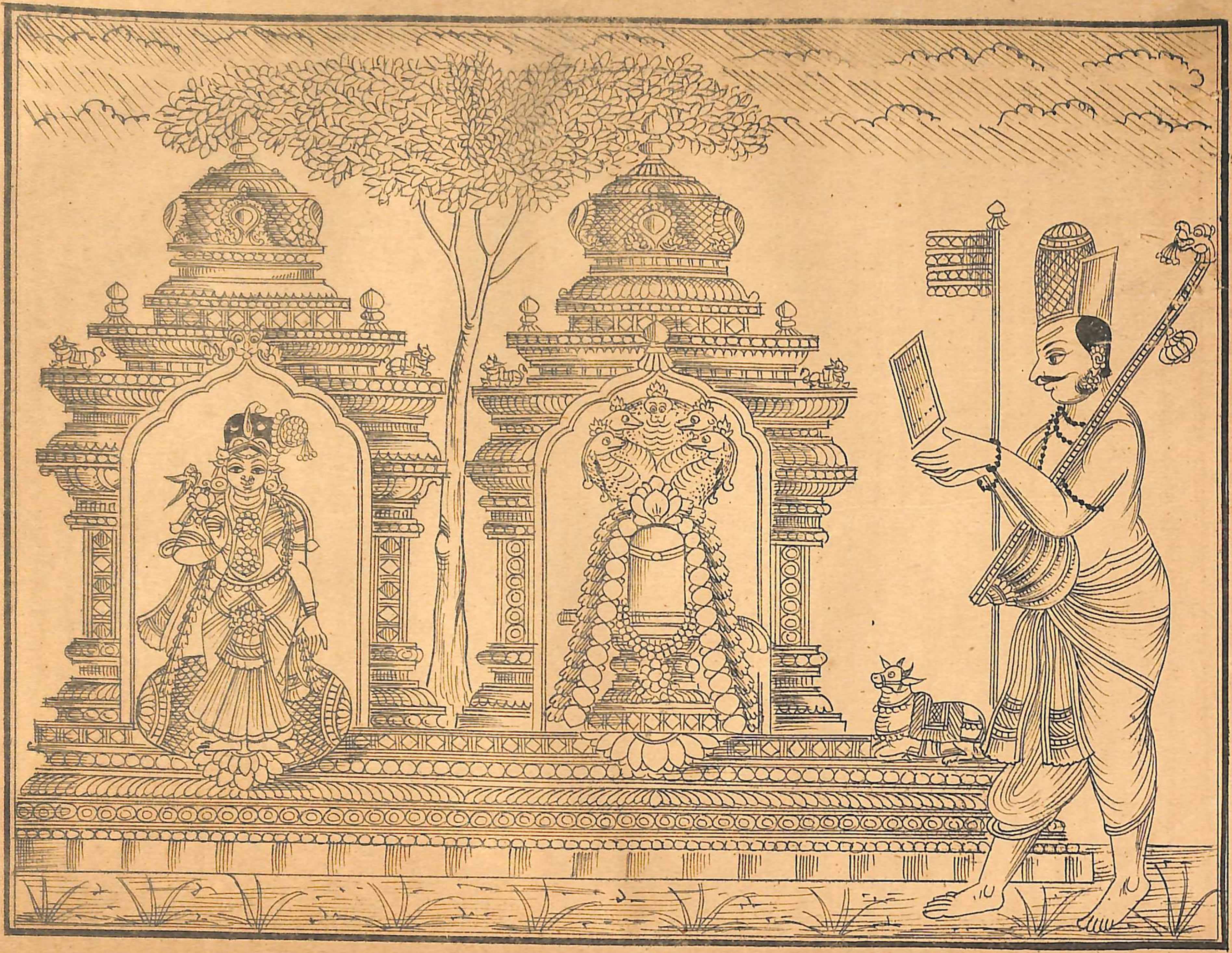
பின்புபாணபத்திரன் பாண்டியன்சொன்னதே சரியென்றுஅன்றுமுதல் பாண்டியனிடத்தில்பாடுந்தொழிலைவிட்டு,கடவுள் திருக்கோயிலுக்குப்போய் மூன்றுகாலமும் தினந்தோறும் சந்நிதிமுன்னே நின்றுபாடுவதே நியமமாகக்கொண்டு பாடிவருகிறநாளில்,கடவுள்திருக்கோயிலிற்போய்ப் பாடுவதேயன்றி வேறே தொழிலில்லாமையினாலே பத்திரன் அதிகவறுமையினாலேவருந்த அவன் அப்படி வருந்துவதைச் சோமசுந்தரக்கடவுள் தரிக்காமல் பாண்டியனுடைய பொக்கிஷத்திலுள்ள திரவியங்களைக்கொண்டுவந்து தம்முன்னேநின்றுபாடுகிற பாணபத்திரன் கண்ணுக்குமுன்னே சிலநாள்வைத்துக்கொண்டுவந்தார். சிலநாள் பொன்பூவராகன்வைத்தார். சிலநாள்ரத்தினாபரணங்கள்வைத்துவந்தார். சிலநாள் பொன்னுடைகள்வைத்தார். சிலநாள் சாமரைக்காம்புத்தகட்டுப்பொன்னைவைத்தார். சிலநாள் சிங்காசனப்பொன் றகடுகளைக்கொண்டுவந்துவைத்தார். இப்படி ஒருவருக்குந்தெரியாமல் கடவுள்கொடுத்துவந்த பொருள்களெல்லாம் பத்திரன் நெருப்பிலிட்டுருக்கி அழித்துடைத்துத்தன்னைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும், யாசகர்களுக்கும்,தன்கைபார்த்திருக்கு மவர்களுக்கும், பிறருக்கும்மாறாமல்கொடுத்து அவர்கள் துன்பமும் தன்வறுமையும் தீர்ந்துகொண்டுவந்தான். இப்படிப் பாணபத்திரனுக்கு தினங்கொடுத்துவந்த சோமசுந்தரக்கடவுள்பின்புசிலநாள்கொடாதிருந்தார். அக்காலம்பாணபத்திரன் திருக்கோயிலுக்குப்போய்ப்போய்க்கடவுளைவணங்கி ஒன்றும்பெறாமல் சும்மாவந்து பெருந்துன்பத்திலழுந்தி வேறேபிழைக்கும்வகைகிடையாமல் மிகவும் இளைத்துவாடித்தரித்திரம்பொறுக்கமாட்டாமல் நித்திரைசெய்தான். அப்படி அவன் தூங்கும்போது கடவுள் கனாவில்ஒருசித்தவடிவுகொண்டுவந்து நின்று அப்பா பத்திரா உனக்காக யாம் பாண்டியன் பொன்னறைக்குள்ளிருந்த பொருள்களைப் பெருநுளம்புண்ட கனிபோல்கொண்டுவந்துகொடுத்தோம். இனி அப்படிக்கொடுத்தால் எம்மிடத்தில் மிகுந்த அன்புள்ளவனான பாண்டியன் தெரிந்தால் இவ்வளவு கட்டுக்காவலிலிருக்கிற பொருளைக்களவுசெய்தது கடவுளேயென்று மனம்வேறுபட்டு பொக்கிஷம்காக்கிற காவலாளிகளைத் தண்டித்தாலும்தண்டிப்பான். ஆதலால் இனி உன்போல எம்மிடத்தில் அன்புள்ளவனான சேரமானுக்கு ஒரு ஓலை யெழுதிக் கொடுக்கிறோம் நீ அந்த ஓலையுடனே போய்ச் சேரமானைக் கண்டு வாவென்று சொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

"மதிமலிபுரிசைமாடக்கூடற் - பதிமிசைநிலவும்பானிறவரிச்சிறை
யன்னம்பயில்பொழிலாலவாயின் - மன்னியசிவனியான்மொழிதருமாற்றம்
பருவக்கொண்மூப்படியெனப்பாவலர்க் - குரிமையினுரிமையினுதவியொளிதிகழ்
குருமாமதிபுரைகுலவியகுடைக்கீழ்ச்-செருமாவுகைக்குஞ்சேரலன்காண்க
பண்பால்யாழ்வல்லபாணபத்திரன் - றன்போலென்பாலன்பன் றன்பாற்
காண்பதுகருதிப்போந்தனன் - மாண்பொருள்கொடுத்துவரவிடுப்பதுவே,,

திருச்சிற்றம்பலம்.

எனத் திருமுகப்பாசுரத்தையெழுதிப்பாணபத்திரன்கையிற்கொடுத்துச் சித்தராகவந்தவர் மறைந்தருளினார். உடனேபத்திரன் நித்திரைதெளிந்து விழித்தெழுந்து ஆடிப்பாடிஆனந்தக்கடலிலேமுழுகித் தான்பெற்ற திருமுகத்தைப் பட்டுவஸ்திரத்தில் முடிந்துகொண்டு சோமசுந்தரக்கடவுள்பாதங்களைவணங்கித் திருக்கோயிலைவலஞ்செய்து பத்திரன்விரைவிலே மேற்றிசையைக்குறித்துவழிபிடித்துக்கொல்லைகளும்-குறிஞ்சிநிலங்களும்-பாலைவனங்களும்கடந்துசென்று பலாச்சுளைகள் பழங்களுடனே காலிலேதடுக்க மிகுந்தவளப்பம்பொருந்தியமலைநாட்டுக்குப்போய் கடலாகிய உடையாடையும் மலைகளாகிய முலைகளோடுவிளங்குகின்ற மலைநாடென்கிற பெண்முகத்திலிட்ட திலகம்போன்ற திருவஞ்சைக்களமானது அறப்பெருஞ்செல்வமும்-ஐஸ்வரியமும்- வீரமும்-வடமொழிதென்மொழிகளும் சிறந்துவிளங்குகின்றதைக்கண்டு பத்திரன் அந்தப்பட்டணத்தில் ஒருபுறத்திலே ஒருதண்ணீர்ப்பந்தலில் வந்திருந்தான். இப்பால் அந்தத்திருவஞ்சைக்களத்தையாளுகிற சேரமான்கனவிலே அன்றிராத்திரி சோமசுந்தரக்கடவுள் ஒரு சித்தராயெழுந்தருளி ஓசேரமான்பெருமானே?யாம் மதுரையிலிருக்குஞ்சித்தர் எம்முடையஓலைகொண்டு பாணபத்திரனென்பவன் திரவியங்கள்வேண்டி உன்னைக்காண இங்கேவந்திருக்கிறான். அவனுக்குவேண்டியபொருள்களெல்லாங்கொடுத்து அவனைச்சீக்கிரம் நம்முடையமதுரைவந்துசேரும்படி செய்வாயாகவென்றுசொல்லி மறைந்தருளினார். உடனே சேரமான்பெருமாள் விழித்தெழுந்து விடிந்தபின்பு தன்மந்திரி பிரதானிகளுக்குத்தெரியச்சொல்லி இப்போது மீனாட்சி சுந்தரேசர் திருமுகங்கொண்டுவந்த பத்திரர் எங்கேயிருக்கிறார். தேடி அழைத்துவாருங்கோளென்று ஏவல் வீரரையனுப்ப, அந்த

ஏவல்வீரர்வீதிதிண்ணைமுடுக்குசாவடிசத்திரங்களெல்லாம்போய்த்தேடித்தண்ணீர்ப்பந்தலிலிருக்கிற பத்திரனைக்கண்டுதெரிந்து விரைவிலேசென்று சேரமான்பெருமாளுக்குத் தெரியப்படுத்தினர்கள். உடனே சேரமான்பெருமாள் சேனைகளுடனேஎதிர்கொண்டுபோய்ப்பத்திரனைக்கண்டு கைகளைத் தலைமேற்குவித்துக்கொண்டு துதிகள்பாடிக் கூத்துமாடி நிலத்திலேவிழுந்து தேனைக்கண்ட வண்டுபோல்மகிழ்ந்து திருமுகத்தைவாங்கிக் கண்களிலேயொற்றி முடிமேல்மாலையாகச் சூட்டிக்கொண்டு ஆனந்தக்கண்ணீர் துளும்ப உடம்புபூரித்து ஓலையைப்பிரித்துவாசிக்க.

மின்னலைப்போல்விளங்குகின்ற செம்பொன்னாலும் ரத்நங்களாலும் அமைந்த உபரிகைகள் நிறைந்த மதுரையிலிருக்கும்சிவனாகியயாமெழுதிவிடுக்கும்பாசுரத்தைஅழகானமேகம்போல் புலவர்களுக்குக்கைம்மாறுகருதாது கொடுக்கிற சேரநரபாலன்காணக்கடவது தன்னைப்போல் நமதிடத்தன்பனாகிய இன்னிசையாழ்ப்பத்திரன் தன்னிடத்திற்குவருகிறதினாலே அவனுக்குவேண்டிய மிகுந்ததிரவியங்களைக் கொடுத்து அனுப்பக்கடவை.

என்று பாண்டியர் குலதெய்வமான சோமசுந்தரக்கடவு ளனுப்பினதிருமுகத்தின் செய்தியைப்பார்த்துச் சேரமான்பெருமாள் தனதுமகிழ்வுக்கு முடிவுதெரியாதவராய் அந்தஓலையைப் பொற்றட்டின்மேல் வைத்துஅதை மதயானைத்தலைமேலேற்றிப் பாணபத்திரனை முன்னேவைத்து தான் பின்னேயிருந்து சாமரம்பணிமாறி, பலவாத்தியங்களுமுழங்கப் பட்டணத்தைவலஞ்செய்வித்து மங்கிலியப்பெண்கள் மங்களதீபங்கொண்டு எதிரேவரத் தன்னரண்மனைக்குக்கொண்டுவந்துதிருமஞ்சனஞ்செய்துபஞ்சவர்னங்களாலும் சித்திரவிசித்திரமான மணிமண்டபத்திலேபாணபத்திரனைஎழுந்தருளப்பண்ணி, பொன் னாசனத்திலிருக்கச்செய்து பூசித்துஅறுசுவைப்போசனங்களு முண்ணச்செய்து சந்தனகளபகஸ்தூரிபனிநீர்புஷ்பதாம்பூலாதிகள்கொடுத்துப் பின்பு கடவுள்அனுப்பிவிடுகவென்று எழுதியிருத்தலினாலே பத்திரனையழைத்துக்கொண்டுபோய்செம்பொன்னறையைத்திறந்துகாட்டிஇந்தப்பொருள்களெல்லாம் ஐயா பத்திரரோ? உம்மதேஎடுத்துக்கொள்ளுமென்ன அதற்கு பத்திரன் சேரமானைவணங்கி ஐயா? நீரோ கடவுளருளுக்குப் பாத்திரமானவராதலால் நீர்கொடுத்ததே எனக்குப் போதுமென்ன சேரமான்பெருமாள் தான் நினைத்தபடியேகொடுக்கக்கொடுக்கப்பத்திரன்போதும்போதுமென்று மிடிதீர்ந்து பல்லக்கு யானை குதிரை பொன்னுடைகள் பொன்னாபரணங்கள் அனேகந் திரவியங்கள் முதலானபொருள்களெல்லாம் கொடுக்கப் பெற்று, சேரமான்பெருமான் ஏழடிபின்தொடர்ந்து வழிவிட்டுமீண்டு நிற்க, பத்திரன்மீண்டு மதுரைக்குவந்து முத்தமிழ்மதுரேசரைக்கண்டு தொழுது பாண்டியனது மதுரையிலுள்ளவர்களெல்லாந் தெரிய எல்லாருக்கும் வேதியருக்கும் புலவருக்கும் இசைப்பாணருக்கும் முறைப்படிகொடுத்துப்பாணரில்தர்மதேவதைபோல்வாழ்ந்திருந்தான்.

திருமுகங்கொடுத்தபடலம் — முற்றிற்று.

நாற்பத்துமூன்றாவது

பலகையிட்டபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

கருந்துழாய்முகிலொருபாற்கலந்தவர்பத்திரற்குநிதி
திருந்துதாருதியனிடைத்திருமுகமீந்தளித்ததிது
வருந்தியாழவனிசைப்பமழைதூங்குநள்ளிரவி
லிருந்துபாடெனப்பலகையிட்டதூஉமினிப்பகர்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

துளபமாலையைத்தரித்த கரியமேகம்போன்ற விஷ்ணுவைத்தமது திருமேனியில் பாதியாகவுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் சேரர்கோனிடந்திருமுகமனுப்பிஅவரிடத்தில் அளவில்லாதபொருளைவாங்கிப் பாணபத்திரருக்குக்கொடுத்தருளிய திருவிளையாடலிதுவாகும். இனி, அந்தப்பாணபத்திரர் மழையிலே நனைந்தபடியே இராக்காலத்தில் இசைபாடிக்கொண்டு சிவத்தியானத்திலிருக்கையில் அவருக்கு இதன்மேலிருந்து பாடக்கடவாயென்று பொற்பலகையிட்ட திருவிளையாடலைச்சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

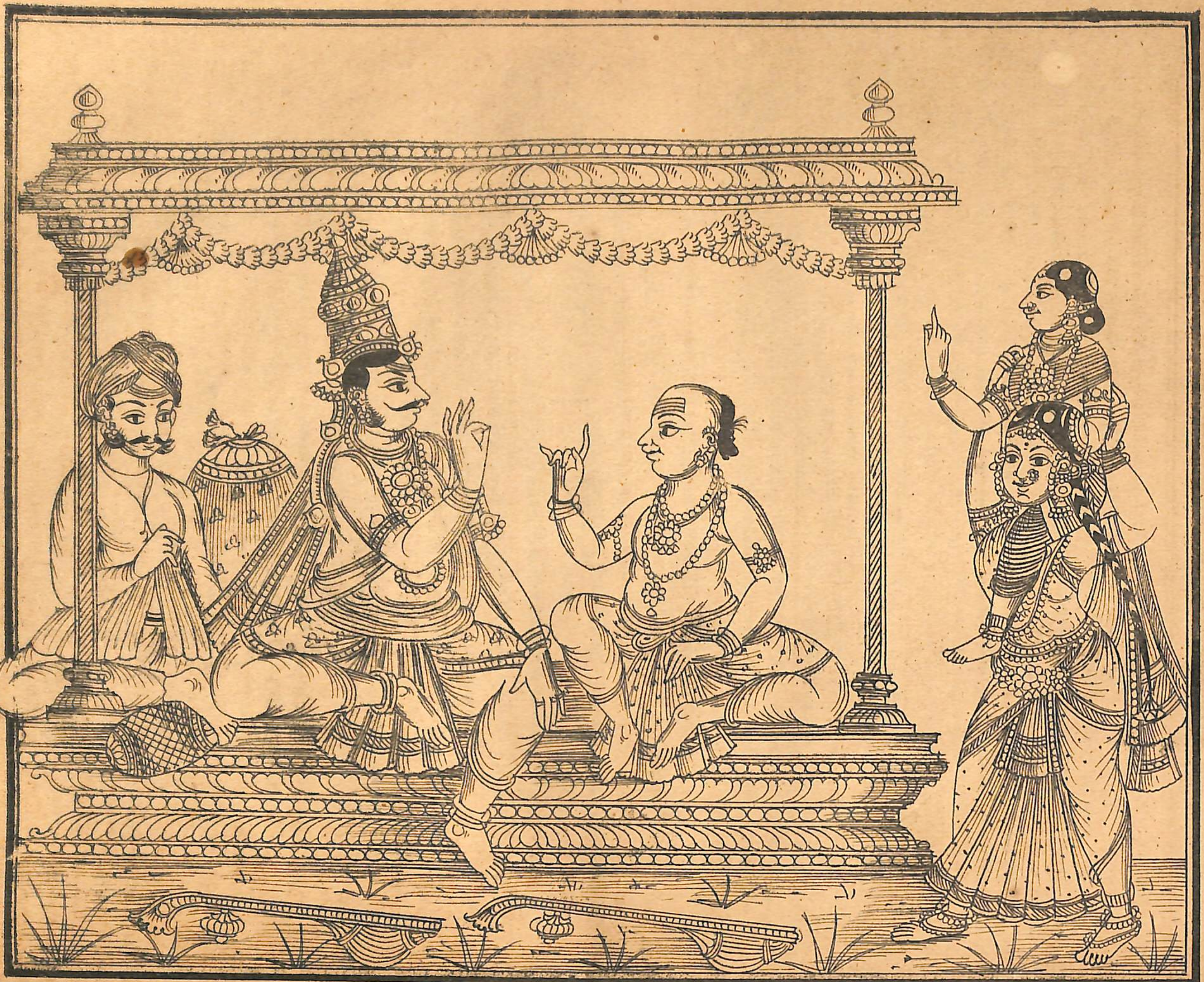
பின்பு பத்திரன் தன்னையுகந் தடிமைகொண்ட சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருக்கோயிலுக்குப்போய் மூன்றுகாலமும் வணங்கிவருநாளிலே திருமுகங்கொடுத்துப் பொருளருளியபின்பு அர்த்தசாமத்திலுஞ்சென்று விடையின்பின்னே நின்று ஏழிசையும்பாடிக் கடவுள்அடியார்களும், தேவர்களும்வணங்க முத்துப்பல்லக்கின் மேலேறிக்கொண்டு தேவிபள்ளியறைக்கெழுந்தருளும் போதும் சேவித்து இப்படி தினநியமந்தப்பாமல் நடந்துவருகிற நாள்களிலே இந்தப்பத்திரன் என்னவிக்கினங்கள்வந்தாலும் தான்கொண்ட நியமம் விடாதவனென்பதை எல்லாருக்குந்தெரிவிக்க, கடவுள் திருவிளையாட்டாக ஒருநாள்பத்திரன் பள்ளியறை தரிசனஞ்சேவிக்கப் போகும்போது மேகங்கள் குமுறித் திக்குகள்தெரியாமல் ஆகாயமெங்குநிறைந்து முன்பு வருணன்விட்ட மழையைப்போல மின்னிப்பாம்புகள்பயந்தொடுங்க இடித்து நக்ஷத்திரங்களும் தெரியாமலிருண்டு ஆகாயமானது கருங்கடலை அடியோடேவாரிக் கவிழ்த்தாற்போலவும், இருப்புக்கம்பிகளை எங்கும் ஊன்றினாற்போலவும், அஞ்ஞானிகள் மனம்போலவும் கீழ்மேலொன்றுந்தெரியாதபடிமழைபொழிய அந்தமழையில் பத்திரன்நனைந்து அந்தமழையைப் பூமழை பொழிவதாகநினைத்துவந்து கடவுள்கிருபையாகிய மழையிலே நனைந்து தேன்மழை பொழிவதுபோலே நந்தியின் பின்னேநின்று வீணையையிடதுதோளிலேசாத்திச் சுருதிகூட்டி ஆலாபனம்பண்ணிச் சோமசுந்தரக்கடவுள்செவிவழியேபோய் அருட்பயிர்தலையெடுக்க தான்தொடுத்த தமிழினிசையமுதம் மடைதிறந்துநரம்புநனைந்து ஓசைமழுங்கவும், உடல்குளிர்ந்துநடுக்கவும், கைவிரல்கள் மிறைத்திழுக்கவும், மயிர்சிலிர்க்கவும், கால்கள்சேற்றிலழுந்தவும்நின்று அன்புமிகுந்து என்பையும் உருக்கத்தக்க அமுதவிசை பாடுகின்றான் எப்படியென்றால்.

மாதர்நகையாய்மதுரேசருண்பலிக்கெம்மனைவாய்வந்து
காதன்முகத்தரும்பிக்காட்டியென்சிந்தைகவர்ந்தார்போலும்
காதன்முகத்தரும்பக்கையறவுதிரக்கலப்பேன்பாதி
பேதையுருவாயிருந்தார்நாணிவிழித்தாவிபிழைத்தேன்போலும்.

ஒண்ணுதலாய்வெண்டலைகொண்டுண்பலிக்குநம்மனையினூடேகூடற்
கண்ணுதலாருள்ளாளக்கானமிசைத்தென்னுள்ளங்கவர்ந்தார்போலும்
கண்ணுதலார்பாடுமெவினயங்கண்டாகங்கலப்பேன்பாதி
பெண்ணுருவமாயிருந்தார்வெள்கிவிழித்தாவிபெற்றேன்போலும்.

ஐயரியுண்கண்ணாய்திருவாலவாயுடையாரையங்கொள்வான்
மையனகைசெய்தென்வனமுலையின்மேற்செங்கைவைத்தார்போலு
மையனகைசெய்தென்வனமுலைமேற்கைவைப்பமாழ்கிச்சோர்வேன்
றையலிடங்கண்டுநடுநடுங்கிவிழிந்தாவிதரித்தேன்போலும்.

என்றிப்படிப்பாடுகிற தம்புருநாரதருக்கு வெகுமானமாகக்கொடுத்த சங்கக்குழையணிந்த திருச்செவிகளிலே பத்திரன் இன்னிசைத்தேனை ஊற்றுகின்ற அடிமைத்தனத்தைக்கடவுள்கண்டருளி இதன்மேனின்றுபாடென்றுஆகாசவாக்காகச்சொல்லிஒருபலகைபத்திரன்முன்னேகாணவிட்டார். அப்படி கடவுளிட்ட பொற்பலகையின்மேல் பெருமானுடைய அருளாணைக்குப் பயந்தேறி மதுரகீதம்பாடிக்கடவுள் திருவடிகளைத் தியானித்துப் பலகையையு மெடுத்துக்கொண்டு பத்திரன் தன்வீட்டுக்குப் போகும்போது மழைவிட்டு நக்ஷத்திரங்கள் விளங்க வீடுவந்து புகுந்திருந்தான். இப்பால்வரகுணபாண்டியன் பொழுதுவிடிந்தபின்பு தங்கள் குலதெய்வமான கடவுள் பாணபத்திரனுக்கு நின்று பாடப் பலகையருளின சிறப்புக்கேட்டுப் பாணபத்திரனையழைத்துவந்து அந்தப் பலகைமேலிருக்கச்செய்து, இந்தப்பத்திரனே மதுரேசனென்று நினைத்து ரத்தினாபரணங்கள் விளைநிலங்கள்முதலான பல சிறப்பும் போதும்போதுமென்னக் கொடுத்து, பத்திரனுக்கு முன்போலவே

௨௨

மாதச்சம்பளமும்நடத்திக்கொண்டுவந்தான். இப்படி பாண்டியனாலே வரிசைபெற்ற பத்திரன் கடவுளின் திருக்கோயிலுக்குநாலுகாலமும்போய்ப்பாடுந்தொழிலைவிடாமல் நடத்திக்கொண்டுவருகிறநாளில் வரகுணபாண்டியனும் வேதத்தின்முதற்பொருளாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளின்சந்நிதானத்தில் வந்து சேவித்துத் துதிக்கும் நியமம் வழுவாமல் சிலநாள் கழிந்தபின்பு கடவுளது சாரூப்பியம்பெற்றுச சிவபுரமடைந்தான்.

பலகையிட்டபடலம் - முற்றிற்று.

நாற்பத்துநான்காவது

இசைவாதுவென்றபடலம்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கூடலம்பதியிலாடகமேருக்கொடியவிற்குருசிலடியவனுக்குப்
பாடலின்பரிசிலாகியசெம்பொற்பலகையிட்டபடிபாடினமன்னன்
வீடரும்பொருவில்கற்புடையாளோர்விறலியைப்பரமனிறையருள்பற்றி
மாடகஞ்செறியும்யாழ்வழிபாடிவாதுவென்றவரலாறுமிசைப்பாம்.

(இதன்பொருள்.)

நான்மாடக்கூடலென்னும் மதுரையின்கண் பொன்மலையை வில்லாகக்கொண்டருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள் அடியவராகிய பாணபத்திரர் தம்மைப்பாடியபாட்டின் பரிசாகப் பொற்பலகையிட்டருளிய திருவிளையாடலைச்சொன்னோம். இனி, கெடுதலில்லாத நிகரற்றகற்பினையுடைய அந்தப்பாணபத்திரரது மனைவியார் ஓர் யாழ்ப்பாணப்பெண்ணை சோமசுந்தரக்கடவுளது பூரண கடாக்ஷத்தினால் முறுக்காணியையுடைய யாழைப்பாடி இசைவாதுவென்ற திருவிளையாடலைச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

அப்படி வரகுணபாண்டியனுக்குப் பின் அவன் புத்திரனான ராஜராஜ பாண்டியன் முடிசூடி அரசாளுங்காலத்தில் அவனுக்குக்குலபத்தினிகளனேகர். காதற்பரத்தைகளனேகரில் ஒருபரத்தை அந்தப் பாண்டியனுக்கு அமுதும் ஆவியும் போன்றவள். பின்னும் அவன்மகிழ மதுரகீதம்பாடும் வித்தையிலும் வல்லவள். அப்படிப்பட்ட அவளுக்கும் பாணபத்திரன்மனைவிக்கும் கீதம்பாடும்விஷயத்தில்பகையுண்டாகிமிஞ்சி, பாண்டியன் பரத்தையானவள் பத்திரன்மனைவிக்கெதிராக இன்னுமொரு பாடகியைவரவழைத்துவிட்டுப்பாடி இவள்கருவபங்கம்பண்ணவேண்டுமென்றுநினைத்துப்பாண்டியனுக்குத்தெரியப்படுத்த அவன் அவள்சொல்வழி நடக்கிறவனாகையாலே தேடி ஈழநாட்டில்நின்றும் ஒருசமர்த்தியான பாடகியைவரவழைக்க அவள் தன்னுடைய தோழிக்கூட்டங்கள் பக்கங்களிலே நெருங்க ராஜசபைக்குவந்து பாண்டியனைகண்டு வணங்கி ஒருபுறத்திலிருந்து கின்னரமங்கைபோலே வீணாகானம் பண்ணிநிற்க அவள்மேல் மனஞ்சென்றபாண்டியன் பழிநோக்காமல் அந்தஈழநாட்டாளைப்பார்த்து நீஇப்போதுஉன்னுடன்பாடவருகிற பத்திரன் மனைவி பக்ஷமாகநாங்கள் பேசினாலும் நீவிடாமல் அவள் வெட்கும்படி ஆணையிட்டு மறித்துப்பாடி வெல்லவேண்டுமென்று சொல்லி, பின்பு நீநாளைக்குவாவென்று விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டு, பத்திரன் மனைவியை வரவழைத்து உள்ளொன்று வெளியொன்றாக என்னோடு பாடவல்லவளுமுண்டோவென்றுகருவங்கொண்டு ஒருத்தி வந்திருக்கிறாள் அவளோடுநீபாடவல்லையோவென்றுகேட்டான். அதற்குஜயபாண்டியமஹாராஜனே எனதுகற்பும் மதுரேசன்கருணையும் நிலைகொண்டிருக்கையாலே வந்தவளோடுபாடி வெல்வதேயல்லாமல் நான்பயந்திருக்கிறவளல்லவெ

ன்று பத்திரன்மனைவிசொல்ல, பாண்டியன்அவளையும் நாளைக்குவாவென்றனுப்பிவிட்டு மற்றைநாள் பாண்டியன் சபையிலே இரண்டுபாடினிகளையும் வரவழைத்துப் பாடவிட்டுப்பாடல்கேட்குமுன்னே யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கப்பல்வழியாகவந்த பாடினிபத்திரன்மனைவியைப்பார்த்திகழ்ந்து குற்றமெத்தனை குணமெத்தனை வீணைக்குத்தெய்வம்யார் முன்னே இசைப்பதுஎந்தஉயிர் உயிரளவெத்தனை மெய்யளவெத்தனை உயிர்மெய்யளவெத்தனை இவைகளுக்கு மறுமொழிசொல்லிப் பின்பு நீசமர்த்தியானால் என்னோடுபாடு இல்லாவிட்டால் நீதோற்றவள்என்றுசொன்னாள். அதற்குப்பத்திரன்மனைவி நீபோ கப்பலிலிருந் திறங்கிவந்த பெருமையும் வித்தையும் வாதஞ்செய்வதில் உற்சாகமும்யாரும் ஆசைபடத்தக்க உன் பெண்மையழகின் செருக்கும் இந்த ராஜகுமாரன்முன்னே உன் வாயைத்திறவாவிட்டால் எப்படி விளங்கும். ஏடி பெண்ணே உன்னோடுஇசைவாதுவெல்ல நான் ஒப்புவேனேயல்லது சும்மாவாய்ச்சண்டைசெய்ய நான் எதிரியல்லேன். உன்னைப்போலே மானம்விற்றுண்டு பிழைக்கும் வேசிகளே வாய்ச்சண்டைக்குத் தக்கவர்களென்று பத்திரன்மனைவி மறுமொழி சொன்னாள். அப்போது பாண்டியன் அவ்விருவரையும் சண்டைவிலக்குகிறவன்போலே விலக்கி இப்போதுநீங்களிருவரும் பாடுங்கள் தோற்றவள் வென்றவளுக்கு அடிமையாவதே சபதம் என்று ரோஷமுண்டாக்கிவிடவும் ஈழநாட்டுப் பாடினியானவள் முந்தி வீணையை இடது தோளிலே சாத்தி அவள் குரலின்படியே கைவிரல்கள் தந்தியைத் தெறிக்க பெருமிதநகை உள்ளே நின்று சிறிது தோன்ற ஏழிசைப்பாடலை ராஜகுமாரன் காதுக்கின்பமாகமழலையமுதம்போலப்பாடினாள். அதற்குப் பத்திரன்மனைவிவீணையைக்கொண்டு முறுக்காணிகளை முறுக்கிச் சுருதிகூட்டி யக்ஷகின்னரர்கள் நாணவிரல்கள் செல்லும்வழியே நாவில்வருகிறஇன்னிசையமுதத்தைப் பலருங்கேட்கப்பாடினாள்.

அப்போதுபாண்டியன் மனக்கருத்தைச்சபையார் தெரியாமல் பாணபத்திரனுடையமனைவியானவள்பாடின பாடலை மெச்சிக்கொண்டாடினார்கள். பாண்டியன் இலங்கையிலிருந்துவந்த பாடினிபாடலை மகிழ்ந்து கொண்டாடினான் அப்படியான பாண்டியன் கருத்தைத் தெரிந்து சபையார் பாண்டியன் கொண்டாடினபடியே இலங்கைப்பாடினிபாடலைக்கொண்டாடினார்கள் (மன்னவனெப்படி மன்னுயிரப்படி) என்கிறபடியேகொண்டாடினசபையாரைப்பார்த்துப் பாண்டியன் தனக்குஇன்பமானபரத்தை சுகபோகத்தைமகிழ்ந்து நீதிதவறிஇன்று ஒருநாளிலே இவ்விருவர்பாடலையும்தெரிந்து சொல்லக்கூடுமோ போங்களென்றனுப்பிவிட்டான். இலங்கைப் பாடினியானவள் பாண்டியன் தன்னைமெச்சினதே வென்றியாகக்கொண்டு பெருங்களிப்படைந்து தன்னிடத்துக்குவந்து தூங்குமஞ்சத்தின்மேலிருந்து இளைப்பாறிக்கொண்டிருந்தாள் இப்பால் பத்திரன்மனைவி மீனாக்ஷிசுந்தரேசர் திருவடிகளை வணங்கி வருந்திநின்று கண்ணீரொழுக அழுது ஸ்வாமீ சோமசுந்தரபாண்டியனாகிநீதிசெலுத்தின்கடவுளே இந்தப்பாண்டியன் பக்ஷபாதமானவழக்குச்சொல்லஉடன்பட்டான். சபையாரும் அவன் சொன்னபடியேசொன்னால் எப்படி நியாயமான நீதிவிளங்கும். ஆனதினாலே உம்முடைய திருவருளாகிய துணைசெய்து எனக்குவந்த பகையைவென்று தரவேண்டுமென்றுவேண்ட, கடவுள் அசரீரிவாக்காய் பெண்ணே நீபயப்படாதை நாளைக்கும் நீயேவெல்லும்படி செய்கிறோம்போவென்ன, பத்திரன்மனைவி வீட்டிற்குப்போயிருக்க மற்றைநாள் பாண்டியன் அந்தஇரண்டுபாடினிகளையும்வரவழைத்து நேற்றுச்சொன்னபடியே சொல்லிப் பாடுங்களென்ன சபையாரு மப்படியேசொல்ல அப்போது பத்திரன்மனைவி ஐயாபாண்டியராஜனேநீரோ பக்ஷபாதமான நியாயஞ்சொல்லுகிறீர். சபையாரும்அப்படியே சொல்லுகிறார்கள். ஆனதினாலே தராசுமுனைபோல நியாயஞ்சொல்லுதற்கு நம்முடையகடவுள்சந்நிதிமுன்னேநின்றுபாடினால் இருவர்பாட்டையுங் கேட்டு யாராயினுமொருவர் இன்னாள்வென்றாளென்று சொன்னாற்போதும். ஆகையால் அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்ன அதற்குப் பாண்டியன் அப்படியே நாளைக்குச்செய்யுங்கள் என்று விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டான். மறுநாள் பாண்டியனும் மந்திரிகளும் தர்மார்த்தகாமமோக்ஷமென்னு நான்குபுருஷார்த்தங்களையுந் தெரிந்த பெரியோர்களும் கூடிப்போய் வெள்ளியம்பலவாணர்மணிமண்டபத்திலிருந்துகொண்டு அந்த இரண்டு பாடினிகளையும் கூட்டிவாருங்களென்ன ஏவலாளர்விரைவிலோடி அழைத்துவந்தார்கள். அப்போது இலங்கைப்பாடினி இந்தக்கிழவி இன்றுதோற்று எனக்கடிமையாவதற்குச் சந்தேகமில்லையென்று மனக்களிப்புடனேமுன்னே வந்தாள். பத்திரன்மனைவியும் தனதுகற்பும்கடவுள் திருவடிமேலன்பும் நிலையாகக்கொண்டுவந்தாள். அப்போது சோமசுந்தரக்கடவுள் முத்தாரங்களும் ரத்தினகேயூரங்களும் இன்னும்பலவித ஆபரணங்களும்விளங்க அலங்கிருதராய்த்தாமும் ஒருவித்வானாகிப் பெரியோர்கூட்டத்திற்கூடி வந்திருந்தார். அப்போது கப்பலிறங்கிவந்தவள் முன்னேபாட அதுகேட்டுச் சபையார் ஒன்றுங்கொண்டாடாமற் பேசாதிருந்தார்கள். அப்போது பத்திரன்மனைவி சரஸ்வதிபோலிருந்து வீணையைக்கொண்டுபாடினாள்-எப்படியென்றால்.

குடங்கைநீருப்பச்சிலையுமிடுவார்க்கிமையாக்குஞ்சரமும்
படங்கொள்பாயும்பூவணையுந்தருவாய்மதுரைப்பரமேட்டி
படங்கொள்பாயும்பூவணையுந்தருவாய்கையிற்படுதலைகொண்
டிடங்கடோறுமிரப்பாயென்றேசுவார்க்கென்பேசுவனே.

தேனார்மொழியார்விழிவழியேசெல்லாதவர்க்கேவீடென்று
நானாவேதப்பொருளுரைத்தாய்நீயேமதுரைநம்பரனே
நானாவேதப்பொருளுரைத்தாய்நீயேபாதிநாரியுரு
வானாயென்றுபிறர்பழித்தாலடியேன்விடையேதறைவேனே.

வரதனாகியெவ்வுயிர்க்குமாயாவிருத்திவலியடக்கிச்
சரதமானவீட்டின்பந்தருவாய்மதுரைத்தனிமுதலே
சரதமானவீட்டின்பந்தருவாய்வீடுபெறுவார்போல்
விரதயோகநிலையடைந்தாயென்பார்க்கென்னான்விளம்புவனே.

என்று மதுரேசனைத்தியானித்து இப்படி இசைப்பாட்டாலே கனிந்துபண்ணுதல் பரிவட்டணைமுதலாகஇசைநூலிற்சொல்லிய தொழில்களெட்டும் வார்தல் வடித்தல்முதலாகிய இசைக்கரணங்களெட்டுந் தோன்ற மண்ணுலகத்தார் செவிகளுக்கேயல்லாமல் விண்ணுலகத்தார் செவிகளுக்கும் இன்னிசையாகிய வமுதத்தை வார்த்தார்கள். இப்படி இடை பிங்கலை இயங்காமல் மூலாதாரம்தொடங்கி அசைந்துபொதுவானதொழிலால் பிரமரந்திரபரியந்தம்நடக்க இசைக்குமுள்ளாள மிடறு வீங்காமலும், கண்களிமையாமலும், பல்தோன்றாமலும், புருவம் மேலேநிமிராமலும், கொடிறு துடியாமலும்பாட எல்லாருங்கேட்டுக் குதுகலங்கொண்டு மெச்சத்தொடங்கும்போது பாண்டியன்முன்னே தான் கொண்டாடினவளையேகொண்டாடநினைக்க அப்போதுசோமசுந்தரக்கடவுளருளாலே பாண்டியன் மனக்கோணல் தீர்ந்து பத்திரன்மனைவியே நன்றாய்ப் பாடினாளென்று மெச்சி இலங்கைப்பாடினிகழுத்தின்மேலே பத்திரன்மனைவியைக்கொண்டுவந்து வையுங்களென்று சொல்லும்போது வித்வானாய்வந்திருந்த கடவுள் இந்தப் பத்திரன் மனைவி பாடலே ஆச்சரியம் ஆச்சரியமென்று கொண்டாடிச்சபையார்காண அப்பொழுதேமறைந்தருளினார். அதுகண்ட சபையாரெல்லோரும் அதிசயித்தார்கள். பாண்டியன்பயந்து இது விடைமேலழகர் திருவிளையாடலென்றுதெரிந்து சபையாரும் பாண்டியனும் அடியவரன்பையும் கடவுளருளையும் ஆராய்ந்துபார்த்து ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகப் பேரின்பக்கடலில்முழுகினார்கள். உடனே பாண்டியன் கப்பலிறங்கிவந்தவள் பிடரின்மேலிருக்கிறவளை இறங்கச்செய்து அவளுக்குமுன்னே ஆடையாபரணங்கள் முதலான பலவெகுமானங்கள் செய்து பின்பு கப்பலிறங்கி வந்தவளுக்கும் சில வரிசைகள் கொடுத்து ராஜசபைக்குவந்து மீனாக்ஷிசுந்தரேசராகிய வித்வானுக்கும் ஆபரணாதிகள் முதலான சிறப்புச்செய்து, ராஜாக்கள்பலமெல்லாம் தெய்வபலத்தின் முன்னே நில்லா. அந்தத்தெய்வபலமும் மதுரேசன்முன்னே நில்லா. என்று சொல்லும்பழமொழி இந்தப்பத்திரன்மனைவியாலே விளங்கக்கண்டோமென்றுஅதிசயித்துக்கடவுளிடத்தில் விடைகொண்டு திருக்கோயிலைப்பிரதக்ஷணம் வந்து ஆடல்பாடல்களுடனே தன் னரண்மனைக்கு வந்து வாழ்ந்து பின்பு ராஜராஜ பாண்டியன் சுகுண பாண்டியனென்னும் புதல்வனைப் பெற்று வாழ்ந்திருந்தான்.

இசைவாதுவென்றபடலம் - முற்றிற்று.

நாற்பத்தைந்தாவது

பன்றிக்குட்டிக்குமுலைகொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

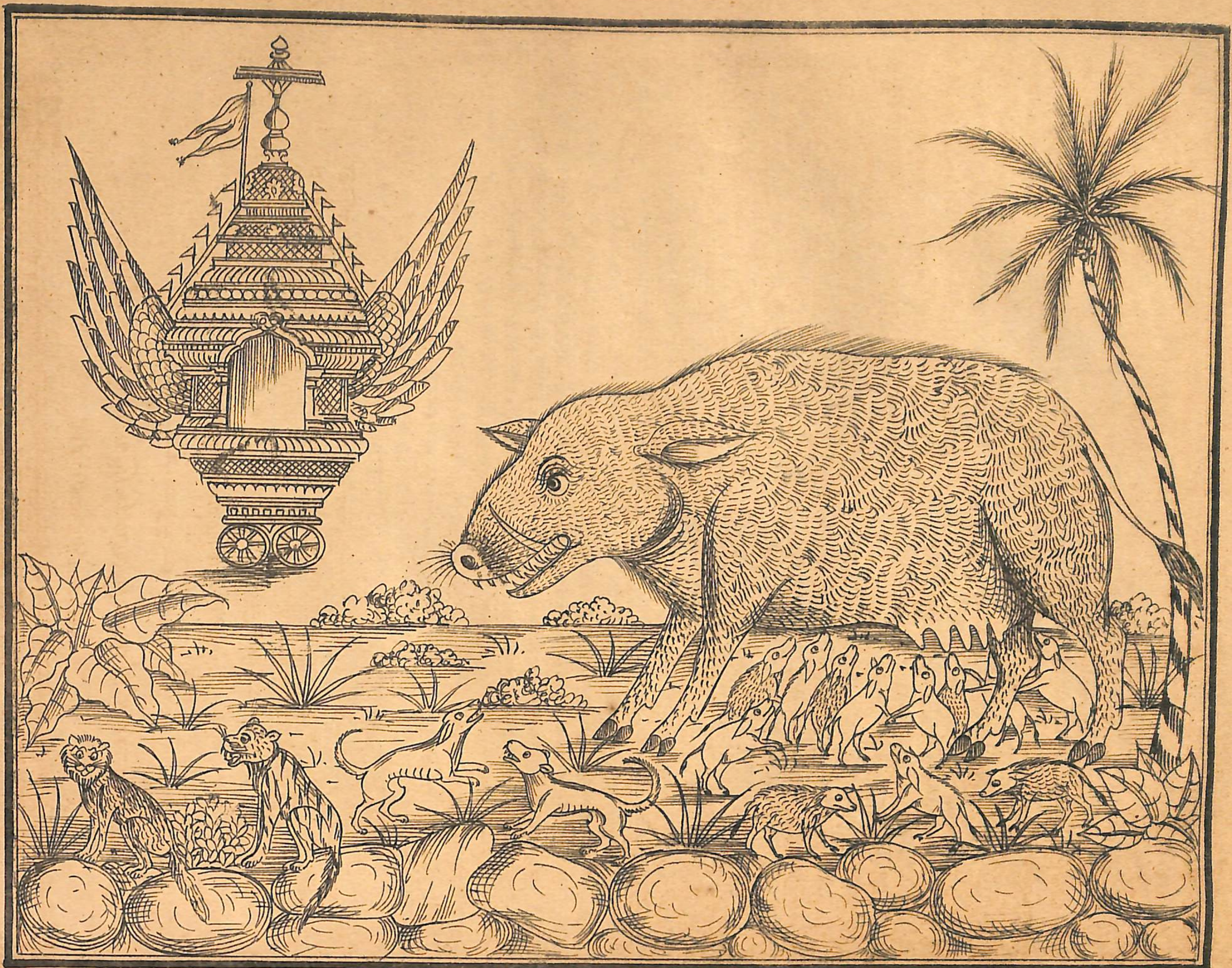
இருளைக்கந்தரத்தில்வைத்தோன்றன்னிடத்தென்றுமன்பின்
றெருளைத்தந்தவட்குமாறுந்தெரிவையையிசையால்வெல்ல
வருளைத்தந்தளித்தவண்ணமறைந்தனந்தாயாய்ப்பன்றிக்
குருளைக்குமுலைதந்தாவிகொடுத்தவாறெடுத்துச்சொல்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

கருமைநிறம்பொருந்திய விஷத்தைக் கண்டத்திலே தரித்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளிடத்தில், எப்பொழும் விடாது பேரன்புசெலுத்திய பாணபத்திரன்மனைவிக்கு விரோதியாக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்துவந்த இசைப்பாடினியை வெல்லும்பொருட்டு அக்கடவுள் தமதுதிருவருளைத் தந்தருளிய திருவிளையாடலைச் சொன்னேம். இனி, அந்தச்சோமசுந்தரக்கடவுள்தந்தையையும்,தாயையுமிழந்துவருந்துகின்றபன்றிக்குட்டிகளுக்குத்தாயாகத்திருவுருவங்கொண்டு அப்பன்றிக்குட்டிகளுக்கு முலைகொடுத்து அவைகளினுயிரைக்காத்தருளிய திருவிளையாடலைச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

முன்னே தேவர்களுக்காக விஷத்தையுண்டதற்குச்சாட்சியாகக்கழுத்திலே விஷத்தைத்தரித்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய மதுரைக்குத்தெற்கேகுருவிருந்ததுறையென்றொரு ஊருண்டு அந்தஊரில்தேவர்குருவாகிய வியாழபகவானிருந்து தவஞ்செய்ய அவருக்காக வேண்டியவரங்களைக்கொடுத்து,சித்திரத்தேர்வலவனாகியபிரமனும், லக்ஷ்மிநாதனாகிய விஷ்ணுவும் வணங்கக் குருநாதனென்னும் பெயரினாலே விளங்கத்தக்கது குருவிருந்ததுறை. அந்தஊரில் சுகலனென்றொரு வேளாளனுண்டு அவன்மனைவி சுகலையென்பவள் மஹா பதிவிரதையாய் வாழ்ந்து பன்னிரண்டு பிள்ளைகளைப் பெற்றாள். அந்தப் பிள்ளைகளைத்தாய்தகப்பன்மார் தங்களுக்குள்ள செல்வப் பெருக்கினாலே எவ்வளவும் தண்டியாமல் மிகுந்த அன்புகொண்டு வளர்க்கு நாளில் அந்தத் தாயுந்தகப்பனு மிறந்துபோக அந்தப் பிள்ளைகள் எவ்வளவு மஞ்சாதவர்களாய் வேடருடனே கூடிக் காட்டிலேவேட்டையாடி வெயில்படாத ஒருமரப்புதலின்கீழேயிருந்து தவஞ்செய்கிற தேவகுருவைக்கண்டு கைகளைக்கொட்டிச் சிரித்து கல்லு மணலும்வாரி அவர்மேலேவீசினார்கள். அப்போது தவஞ்செய்கிறதேவகுருவானவர் அந்தப்பிள்ளைகளைக் கோபித்துப்பார்த்து நம்முடைய தவத்துக்கு விக்கினஞ்செய்தார்களே யென்று மனநொந்து பிள்ளைகளே? உங்கள் நல்லதொழிலைவிட்டு வேடத்தொழில்செய்தலைகிறீர்கள் ஆனாலும் நீங்கள் உழுகிறதொழிலாளிகளானதினாலேபன்றியின்வயிற்றிலேபிறந்துகுட்டிகளாய்தாயையும்தகப்பனையுமிழந்து அலைந்து துன்பப்படக்கடவீர்களென்று கடியசாபமிட்டார்.

பின்பு பாபரூபிகளான அந்தப் பன்னிரண்டு பிள்ளைகளும் பயந்து சாபத்தை யேற்றுக்கொண்டு ஐயா பெரியவரோ ? எங்களுக் கிந்தச்சாபம் எப்போது தீருமென்று மிகவும்வேண்டிக்கேட்க,அதற்குத் தேவகுரு குருநாதனுடைய திருவடிகளைத் தியானித்துத் தமது கோபத்தைத் தணித்துக்கொண்டு பிள்ளைகளே உங்களுக்குமதுரேசரே தாயாய்வந்து முலைகொடுத்து உங்களுயிரைக்காப்பாற்றிப் பின்பு உங்களைமந்திரிகளாகச்செய்து பின்பு அழியாதவீடும் தந்தருளுவாரென்று சாபத்திற்கு விமோசனஞ்சொல்ல,பின்பு அந்தப்பன்னிரண்டுபிள்ளைகளும் அந்தக்குருவிருந்ததுறைக்குப்பக்கமான காட்டில் அனேகம்பன்றிகளுக்குத் தலைவனானபன்றியாசனது பெட்டைப்பன்றியின் வயிற்றில்வந்து குட்டிகளாகப்பிறந்து வளருகிறநாளில்மதுரையில்ராஜாதிராஜனான பாண்டியன் மதுரையைவிட்டு மேற்புறக் காடுகளெல்லாந்தேடி மான்வேட்டையாடுதற்கு மதயானைமேலேறிக்கொண்டு தன்சேனைகள்நெருங்க வர அப்படியவன் வரும்போது மிருகங்கள்சஞ்சரிக்கிற இடங்கள்தெரிந்த

சூரு

வேட்டைக்காரர்கள் தோல்செருப்பிட்ட கால்களுடனே மிருகங்கள்செல்லுகிற அடிச்சுவடுகண்டு புலால்நாறுகின்றவாயும் நெருப்புவிழிகளும்கொண்ட புலிகள்-பன்றிகள்-கடமைகள்-மான்கள்மேய்கின்ற கும்பல்கண்டோடிவந்துசொல்ல, சிலவேட்டையாடிகள்சிக்கிரத்திலேபோய் அந்தக்கும்பலைச்சுற்றி வலைகட்டி அதிர்வெடிமுழக்கி நாய்கள் சுற்றிலும்நிற்க மிருகங்களைக்கலைத்து ஒருபுறத்திலேயொதுக்கி ஈட்டிவேல்கள்கொண்டு வீரர்கள்சூழ்ந்துநிற்க யானைமேல் பாண்டியன் ஏறியிருக்க பம்பை-தண்டை-சங்கு-கொம்புமுதலிய பறைகளாலே திசைகள்செவிடுபடமுழங்கப் பலவிதங்களான பார்வை மிருகங்களைவைத்துக்காட்டி அந்தமிருகக்குரல்களுங் கர்ட்டி புலி-கரடி-யானை-கடமை-மான்முதலியவைகள்மருண்டு கலங்கச்செய்து விற்களைவளைத்துவீரபாணங்களைப்பொழிந்தார்கள்.

அப்போது அங்கேகூடின மான்களெல்லாம்கால்கள்முறிந்தன. தலைகளுடைந்தன. ரத்தங்கள் பீரிட்டன. வெள்ளைநிணம் வெளியேசரிந்து கைகளொடிந்துயானைகளிறந்தன. கரடிகள்-புலிகள் வாய்கள்கிழிந்து விழுந்திறந்தன. கடித்தபுல்லும் கிழங்குகளுமாக அவசரத்துடனேவந்து கண்ணிக்குளகப்பட்டனசில. சாயல்கண்டுபோர்வைகளின் மேலேவிழுந்தகப்பட்டனசில. கட்டினவலைக்குத்தப்பி அப்பால் நாய்களெவிப்பிடிக்க அகப்பட்டனசில. வீரர்கள்கைவேல்களினாலே குத்துப்பட்டிறந்தனபல. இப்படி இறந்தவைகள்போக, சிலகொலைவிலங்குகள்வலையைத்தாண்டி அங்கேநிற்கிற வீரர்களோடெதிர்த்துமீண்டு பார்வைவிலங்குகளோடு கூடி நிற்பன சில வீரர்கள்விட்ட அம்புகள் புலிகளைத்துளைத்துச்சென்றும்,மான்களை உருவியும், மலைக்கரடிகளைத்துளைத்தும்,யானைகளைப்பொடித்தும்இப்படியாகமாண்டனபல. அம்புபட்டுத்தப்பி வலையைக் கிழித்துச்செல்கிற மானை நாய்கள்பிடித்துக்கொண்டு நிற்க, யானைகள்மேலேபட்ட வேலாலாகிய புண்வழியே மலைமேல்நெருப்பெரிவதுபோல ரத்தங்கள்பொங்கநின்றனசில. வீரர்களொலியும், பம்பைச்சத்தமும், கொம்புச்சத்தமும், அம்புகள் பட்டுவிழுகிற விலங்கின்ஓசையும் தப்பி ஓடுகிறமான்மேலே தாவிப்பாய்ந்து நாய்கள்குலைக்குஞ்சத்தமும், அந்தக்காடெல்லாம் நிறைந்து இடிமுழக்கம்போலாக; இப்படிப் பலமிருகங்களையும் கொன்று பாண்டியராஜன் மேலைத்திக்கில்போகும்போது ஒருபன்றிகண்டு தங்கள் பன்றியரசனிருக்கிற காட்டுக்கோடி முன்னேநின்று ஓபன்றிராஜனேகேளும், பாண்டியன் இந்தக் காட்டிலுள்ள மிருகங்களையெல்லாங் கொன்றுகொண்டு இதோ வருகிறான். நீர் அசட்டைபண்ணலாமோவென்ன. பன்றியரசன் மிகுந்தமனோரதங்கொண்டு பாண்டியனோடு போர்செய்யவெண்ணங்கொண்டு தன்பேட்டுப்பன்றியைப் பார்த்து ஓய் பெண்ணே ? நான்இன்று பாண்டியனுடனே சண்டைசெய்து வென்றுவருவேனோ அல்லது சாவேனோ, இனிநீ உன்குட்டிகளைக்காத்துக்கொண்டு இங்கேசாக்கிரதையாய் இருவென்று சொல்ல, அந்தப் பெண்பன்றி ஓஓஅங்கேஉயிர்போனால்இங்கேஉடல்பிழைக்குமா?பாவிகளான நாமிருவரும்பெற்ற குட்டிகளைக்கொடுத்ததெய்வபலத்தினாலே ஜெயங்கொண்டுவந்தீரானல் உயிர்வாழ்வேன். அன்றேல் நீர் இறந்தவிடத்திலேயே உயிர்விடுவேன். உடலையல்லாமல் நிழலிருக்குமா நானும் கூடவருகிறேன். வாருமென்று குட்டிகளையும் சூழவிட்டுக்கொண்டு பேட்டுப்பன்றி பின்னேபற்றிவரமகாவேகத்துடனே பன்றியரசன் வீரர்கூட்டம்போலே பலவகைமுள்ளம்பன்றிமுதலான பன்றிக்கூட்டங்கள் முன்னே திரண்டுவர இந்தப்பன்றியரசன்கண்களிலேநெருப்புப்பொறிகள்பறக்க முழு ரோஷத்துடனே வருகிறபோது பாண்டியன் சேனைவீரர்கள் விடாதமழைபொழிவதுபோல் அந்தப் பன்றிக்கூட்டத்தில் பாணவருஷங்களைப்பொழிய பாணங்கள்பட்டு முன்னே இரத்தவெள்ளம் பெருகின, அந்த இரத்தவெள்ளத்திலே உடல்கள் மிதந்தன, குடல்கள்சரிந்தன, எலும்புகள் முறிந்தன, நிணங்களுமூளைகளும்சிதறின, பருந்து காகங் கழுகுகள்மேலே படர்ந்துபறந்தன, உடல்வேறு பன்றிகளுயிர்வேறாயின அப்போதுபன்றிகள் நெருப்பைப்போலே கொதித்துப் பாண்டியன்சேனைகளில் சிலரைக்கடித்தும், சிலரை உதைத்தும்,வாயிலேஉதிரம்பெருகக்கொம்பாலேகுத்தியும்,சிலரைநெஞ்சுநேரேபிளந்தும்பன்றிகள்கொல்லசிலவீரர்கள் காலொடிந்தார்கள். சிலர் தலையுடைந்தார்கள். சிலர் தோள்முறிந்தார்கள். சிலர் துடைமுறிந்தார்கள். சிலர் கையாயுதங்கள் முறிந்தார்கள். சிலர் உயிர்போனார்கள்.

இப்படி பாண்டியன் சேனைவீரர்கள்சாவக்கண்டு பாண்டியன்மந்திரிகள் சீறி இருப்புலக்கை சக்கரமுதலியவைகளைக் கொண்டு அடித்து நறுக்கியும், குத்தியும், வெட்டியும், குறைத்தும், துணித்தும் பலவகையாகக் கொன்றுதொலைக்க அதெல்லாங்கண்டு பெண்பன்றியானது தனதுதலைவனான பன்றியரசனைப்பார்த்து ஓய் தலைவனே ? இப்போதுநாம் முன்னே அனுப்பினபன்றிக்கூட்டங்களெல்லா மிதோ கொஞ்சக்காலத்தி லிறந்தழிந்தன. நாமினி செய்யத்தக்க தென்னகிடக்கிறது. இனி நாம் வீணை இறந்துபோகாமல் தப்பிப் பிழைத்தோடி

ப்போவதே நல்லகாரியமென்று வேண்டிச்சொல்ல, அதுகேட்டுப் பன்றியரசன் சாவதற்கஞ்சாமல் (நுண்ணறிவுடையராய் நூலொடுபழகினும்- பெண்ணறிவென்பது பெரும்பேதமைத்தே) ஆதலால் உன்னுடைய அறிவுக்கேற்றபடியேசொன்னாய். மானமுள்ளவர்கள் போர்க்குப்பின்வாங்கினால் குற்றமான பழிப்பல்லவோ ? இன்னும் இரண்டுசிங்கங்கள் தங்கிக்கிடக்கிற நீர்த்துறையில் ஒருபன்றிவந்து நீர்குடித்துமீளும். ஒருபன்றியிருக்கிறநீர்த்துறையில் வீரத்தில்மிகுந்த சிங்கம்வந்துதண்ணீர்குடிக்கப்பயப்படும். அப்படிப்பட்ட வீர வுறுதிகொண்ட குலத்திலேபிறந்தேனாதினாலே இந்தவேப்பமாலை யணிந்த பாண்டியனுடைய வீரத்தினையடக்கி என்கீர்த்தியை எங்கும்பரவச்செய்ய வல்லேனேயல்லது மடிவேன்-அழிவது பூதவுடம்பேயல்லது புகழுடம்பழியுமோ? நீ சும்மா இங்கேதானே நில்லென்று தனதுபேட்டுப்பன்றியைநிறுத்தி மற்றைப்பன்றிகளெல்லாம் என் காற்புறத்தில்நின்று பாண்டியன்சேனைகளைக் கொல்லவேண்டுமேயல்ல தோடக்கூடாது என்றுசொல்லிப்பாண்டியா? ஓடிப்போகாதை. நில்லென்று கொதித்து வந்து நிலத்தைக்கிண்டிப் பள்ளமாக்கி அதிலிருந்துகிளம்புகிற தூளியினாலே ஆகாசமெல்லாமறையத் தான் தனியேவருகின்ற பன்றியரசனைப் பாண்டியன்பார்த்து அதன் வீரத்தைமிகவும் புகழ்ந்துகொண்டாடிவில்லைவளைத்துப்பாணங்களைப்பொழிந்தான். அப்போது பன்றியரசன் பாண்டியன்விடுகிற பாணங்களைப் பறித்துச் சிலபாணங்களைப் புல்லைப்போலக்கடித்தும், சிலபாணங்களைக்காலாலேதேய்த்தும், சிலபாணங்களை முறித்தும், சிலபாணங்களை வாலாலே வீசியுதிர்த்தும் இப்படிச் சின்னபின்னம்பண்ணுவதைப் பாண்டியன்கண்டு நாணித் தன் யானைக்கையிலே இருப்புலக்கையைக்கொடுத்துவர அதுகண்டு இடியேறுபோலேசீறிப் பன்றியரசன்அந்தயானையைக் கொல்ல நினைத்து அதன்கையை வாழைத்தண்டுபோல ஒடியச்செய்து தன்கொம்பாலேகுத்திச் சிதைத்துக்கொல்ல, உடனேபாண்டியன் ஒருதேர்மேலே பாய்ந்தேறிச் சக்கரத்தைச்சுற்றி அதன்மேலே விட்டான். அந்தச்சக்கரத்தைப் பன்றியரசன் தடுத்துவிட்டு மிகுந்தவேகத்துடனே பாய்ந்து அவனேறின் தேரையுடைக்கப் பாண்டியன் வேறே ஒருகுதிரைமேலேறி வேலாயுதத்தைச்சுழற்றும்போது பன்றியரசன் அவனேறினகுதிரையின்பின்னேசென்று பாய்ந்து குடல்சரியவும் ரத்தமொழுகவும் கொம்பால்குத்திக்குதிரையைக்கொல்ல, பாண்டியன் மனம்பொறுமல் கீழேகுதித்துத்தன்கையிலுள்ள இருப்புத்தடியாலே அந்தப் பன்றியரசன் தலைமேலே ஓங்கியடிக்கப் பன்றியரசனிறந்துவிமானமேலேறி மன்மதாகிருதியாய்த் தேவர்கள்வியந்து பூமழைபொழியச் சுவர்க்கலோகத்துக்குப்போய்த் தேவகானங்களைக்கேட்டும் அமுதம்புசித்தும் தேவரம்பைகள் போகசுகமும் அனுபவிக்கலானான். பின்பு பெண்பன்றி எனது நாயகன்சாக நான் கண்டிருக்கலாமோ வெல்லாவிட்டாலும் நானும்கூடச்சாகிறேனென்று கோபித் தெதிர்க்க அதுகண்டுஅரசர்கள் பெண்மிருகத்தைக் கொல்வது நீதியன்றென்று விலக்க வீரர்களுக்குத் தலைவனான சருச்சரனென்பவன் அத்துடனே போர்செய்யவளைந்து வெகுதேசகாலம் போராடப் பெண்பன்றிமிகவுஞ் சினந்து அந்தச் சருச்சரனாகிய வேடவீரனைமுட்டிக்கீழேதள்ளிக்கொல்லும்போது அவன் தன்கையிலிருந்த இருப்புத்தடியாலே அதன்தலைமேலே யோங்கியடித்து அதையுங் கொன்று தானும் அத்துடனே வீரசுவர்க்கம் சேர்ந்தான்.

பின்புபாண்டியன் மதுரைபோய்ச்சேர்ந்தான் அந்தஆண்பன்றிவிழுந்து ஒருமலையாய் இன்னமும்பன்றிமலையென்று விளங்குகின்றது. அந்த மலையில் தபோதனர்கள் அளவில்லாதபேர்கள் மோக்ஷமடையத் தவஞ்செய்கிறார்களென்றுசொன்ன அகஸ்தியமகாமுனிவரைப்பார்த்து, கேட்டமுனிவர்கள் ஐயா மஹாரிஷியே? அறிவில்லாத பன்றிவடிவாயிருக்கிற மலையிலேமுனிவர்களிருந்து தவஞ்செய்வது என்னகாரணமென்னஅதற்குஅகஸ்தியமுனிவர்சொல்லுகின்றார். கேளுங்கள் முனிவர்களே ? முன்னாளில் மன்மதன்போலே விளங்குகின்ற ஒருவிச்சாதரன் புலத்தியமஹாமுனிவர்செய்கிற தவத்துக்கு விக்கினமாக வீணையிசைபாடினான். அதைக்கேட்ட புலத்தியமஹாமுனிவர் அவனைப் பன்றியாகச்சபித்தார் அதற்குஅவன்பயந்து ஐயா முனீந்திரரே ? எனக்கு எப்போது இந்தச்சாபம் தீருமென்றுகேட்க முனிவர் ராஜாதிராஜனான பாண்டியன் வேட்டையாடவந்து பலமிருகங்களையுங்கொன்று உன்னையுங் கொல்வான். பின்பு இந்தவடிவைப்பெறுவாயென்றுசொன்னார். அவர்சொன்னபடியே அந்தவிச்சாதரன் பன்றியாய்ப்பிறந்திறந்து பழையவடிவைப்பெற்றான். ஆகலாலே அந்தப்புண்ணியன் உடல்கிடந்தபடியே மலையாய் அதிலேபெரியோர்களெல்லாரும்வாசஞ்செய்கிறார்கள். மதுரேசராகியசோமசுந்தரக்கடவுளு மங்கே விரும்பியிருக்கிறாரென்று முனிவர்கள் கேட்டகேள்விக்கு மறுமொழி சொல்லி இப்பால் அந்தஆண்பன்றியையும் பெண்பன்றியையும்கொன்றவிடத்திலேயே அவர்கள்போட்டுவிட்டுப் போனபின்பு பன்னிரண்டுகுட்டிகளும் திகைத்துத் துன்புற்றுத் தாயென்று இன்னுமொரு பன்றியின்பின்னே ஓடும்,

ஜ்ஜா

நல்லநிழலைத்தேடியலையும், பால்குடிக்கப்பசியுந்தாகமுமிகுந்து உபத்திரவப்படும், வெயிலாலேவெதும்பும்,இப்படி இந்தக்குட்டிகள்படும்பாட்டையாராலேசொல்லிமுடியும் அப்போது மீனாட்சிசுந்தரேசர் தமதிச்சைப்படிவிமானமேல்வந்தவர் கண்டிரங்கி அந்தக்குடிகள் துன்பந்தீர்க்கவெண்ணி அன்புடைய தாய்ப்பன்றியின் வடிவுகொண்டுகிட்டிவர, குட்டிகள்கண்டு தந்தாயென்று கிட்டிமுட்டி மொய்த்து அதன்முதுகின்மேலேறி எட்டிஎட்டிக் கால்களாலுதைத்து நிலத்தைக்கிண்டித் துள்ளிக்குதித்து மீண்டுதிரும்பி இப்படிப்படுகின்றகுட்டிகளைப்பார்த்து விஷ்ணுவாகிய பன்றியினுல்காணப்படாததாய்ப்பன்றியானது தன்மயிர்ச்சிலிர்த்துத்தழுவிமோந்து முலைகுடிக்கச்செய்து அந்தக்குட்டிகளுக்கு மிகுந்தபலமும், வீரமும், ஞானமும், பெருமையும், நல்லகுணங்களுமுண்டாகச்செய்து முகமாத்திரம் பன்றி முகமாகவும்உடம்பெல்லாம்மனிதவடிவாகவுஞ்செய்து(கங்கைநாயகன் கடவுளர்நாயகன்கயற்கண் - மங்கைநாயகன் கருணையாந்திருவுருமறைந்தருளினர்.) ஆகையால் அவரே அறிவில்லாதபன்றிவடிவாகி அறிவுண்டாகச் செய்வாராகுல் இனிநமக்குத் தாயுந்தந்தையுமாய்க் காக்கவல்லவ ரவரேயென்று பின்னும் சொல்லுகிருர்.

பன்றிக்குட்டிக்குமுலைகொடுத்தபடலம் - முற்றிற்று.

நாற்பத்தாருவது

பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கியபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

தந்தைதாயிழந்தலமருங்குருளையைத்தாயாய்
வந்துநாயகன்முலைகொடுத்தருளியவகையீ
தந்தவாறிருமைந்தருமந்திராகி
யெந்தையார்சிவபுரம்புகுந்திருந்தவாறிசைப்பாம்.

(இதன்பொருள்.)

தந்தையையுந் தாயையுமிழந்து வருந்தியிருந்த பன்றிக்குட்டிகளுக்குச் சோமசுந்தரக்கடவுள் தாயாகத் திருவுருவங்கொண் டெழுந்தருளி முலைகொடுத்தருளிய திருவிளையாடலிதுவாகும். இனி, அந்தப்பன்னிரண்டு பன்றிக்குட்டிகளும் (பாண்டியராஜனுக்கு) மந்திரிகளாயிருந்து (அரசுசெலுத்திப் பின்பு) எமதுபெருமாளுகியபரமேஸ்வரன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஸ்ரீமஹாகைலாசத்திற்புகுந்து சிவகண நாதராகவிளங்கிய திருவிளையாடலைச் சொல்லுகின்ருேம்=எ-று.

முதற்பெருங்கடவுளாகிய பெருமான் அவ்வாறு திருவுருமறைந்தபின்பு அந்தப்பன்னிரண்டுபிள்ளைகளும் பன்னிரண்டு சூரியர்களும் கூடினுற்போல அந்தப்பன்றிமலையிலே எல்லாங் கற்றுணர்ந்து பலகலைகளிலும் வல்லவராய்க் கூடியிருந்தார்கள். அவர்களப்படி யிருக்குங்காலத்தில் கடவுளருள் எல்லாவுயிருக்கும் பொதுவாயின்பந்தருமென்பதை எல்லாருந்தெளிய அங்கயற்கண்ணம்மையானவள் தன்மணுளரான சோமசுந்தரக்கடவுளைப்பார்த்து சுவாமீ, உலகத்திலே மிருகங்களிலே கெட்ட அறிவில்லாத மிருகமாகிய இந்தப்பன்றிக் குட்டிகளுக்குத் தாயார்முலைகொடுத்துவிலங்கறிவைப்போக்கி நல்லறிவருளினது என்னகாரணத்திஞலேயென்று கேட்க, அதற்குச்சோமசுக்தரக்கடவுள் பெண்ணேஎல்லாவேதங்களும்ஆகமங்களும் என்னைச்சகலசீவதயாபரனென்றுசொல்லுகிறதிஞலே எனக்குச் சேதனங்களென்றும், அசேதனங்களென்றும், வேறுபாடில்லை. அவ்விரண்டும் பொதுவாகையாலேதாயையிழந்து உதராக்கினியானபசியாலேவெந்து வெயில் உடம்பெல்லாஞ்சுடக் காட்டிலேகிடந்து தீய்கிற பன்றிக்குட்டிகளுக்குமனமிரங்கித் தாயுமாகிப் பால்கொடுத்தோம். அதனாலேஅளவில்லாதவீரமும், பலமும், நல்லவித்தையும், ஞானமும்பெற்ருர்கள். இனி அந்தப்பிள்ளைகள் நம்முடைய

பாண்டியனுக்குமந்திரிகளாகி அநேகநன்மைகளைச் செய்து பின்பு போகுதற்கரிதான மும்மலங்களையும்போக்கிக்கொண்டு நம்முடைய சிவகணங்களோடுவந்துசேருவார்களென்று நாயகிக்கு விடைசொல்லி அன்றிராத்திரியே பாண்டியன்கனவிலேவந்து பாண்டியனே சொல்லக்கேள் இந்தப்பன்றிமலையிலே பன்னிரண்டுவீரர்கள் பேரறிவுடையவராயிருக்கிறார்கள். அவர்களை உனக்கு மந்திரிகளாக வைத்துக்கொள்ளென்று சிவபெருமான் சொல்லியருள, பாண்டியராஜன் அதிகசந்தோஷங்கொண்டு சூரியோதயமானவுடனே தன்மந்திரிகளுக்குத்தெரியச்சொல்லி அந்தப்பன்றிவீரர்களைக் கூட்டிக்கொண்டுவாருங்களென்ன, உடனே மந்திரிகள் அந்தப்பன்றிமலைக்குப்போய் அவர்களைக்கண்டு பாண்டியராசனைக் காணநீங்கள்வரவேண்டுமென்றுவேண்ட அவர்களும் பாண்டியன்சமுகம்வந்து கூடினார்கள். அப்படிவந்த வீரர்கள்பாண்டியனை வணங்கிநிற்க அவர்களைப் பாண்டியன் பார்த்து மிகவும் அதிசயானந்தங்கொண்டு சோமசுந்தரக்கடவுளருளினபடியே அவர்களுக்கு மந்திரித்தனங்கொடுத்துப் பின்னும் பலவரிசைகளுங்கொடுத்து முன்னேபழையவர்களான மந்திரிகள்பெண்களை விசாரித்து விவாகங்களுஞ்செய்வித்து இதுமிகவும் அழகிதென்று கொண்டாடநடத்தினான். அந்தப் பன்றிவீரர்களும் பாண்டியனுக்குக் கண்ணும் கவசமும்போலநடந்துபன்னிரண்டுடலுக்கு ஓருயிர்போல மனவொருமையாய்ஐந்தலைநாகம் விழுங்குமிரைபோல ஒருதன்மையாய்ப் பொருள்வருவழியைத்தெரிந்து அரசனுக்கீட்டிப் பாண்டியனுக்குக் கல்வியைத்தருகின்ற ஞானம்போலமகிழ்வுண்டாக, பாலுந்தேனும்போலமதிநுட்பமும் நூல்வல்லமையுங்கொண்டு பகைவருமனங்களக்கப்பேசும்சொல்லில் வல்லவராய் பிறர்வாய்நுண்பொருளுணர்ந்து அரசனால் மதிக்கப்பெற்றோம், பழையமானோமென்று இறுமாப்படையாமல் குற்றேவலாளிகள்போல மிகவுமஞ்சியொடுங்கி அரசன்வேண்டினதைத் தங்களுக்குவிடமாக வெண்ணி அகலாதணுகாது தீக்காய்வார்போல் அரசனிழல்போல எதுசொன்னாலுந் தடைசொல்லாமல் அபராதப்பொருள்கள் பகைவரைவென்றுகொள்ளும்பொருள்கள் இவைகளில்லாமல் விலைநிலத்துவாரப்பொருளே ஈட்டும்பொருள்களாகச்சம்பாதித்து அரசன்மனக்கருத்தைக் கண்ணாடிபோலத்தங்களுக்குள்ளே தெரிந்துகொண்டு அதுநீதியானாற்செய்தும் அல்லவானால் உயிருக்கானிவந்தாலும் செய்யவெண்ணாராய் இப்படி நடக்கிற பன்னிரண்டுபேர்களும் தானமும்தருமமும்புகழும்பாண்டியனுக்குவளரச்செய்து திக்குவிசயங்களும்பண்ணி பின்பு பரமேஸ்வரன்எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபுரம் போய்க் கணநாதருடனேகலந்து நிலையாகவீற்றிருந்தார்கள். பாண்டியனும் மேலானபதவியையடைந்தான்

பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கியபடலம் - முற்றிற்று.

நாற்பத்தேழாவது

கரிக்குருவிக்குபதேசஞ்செய்தபடலம்.

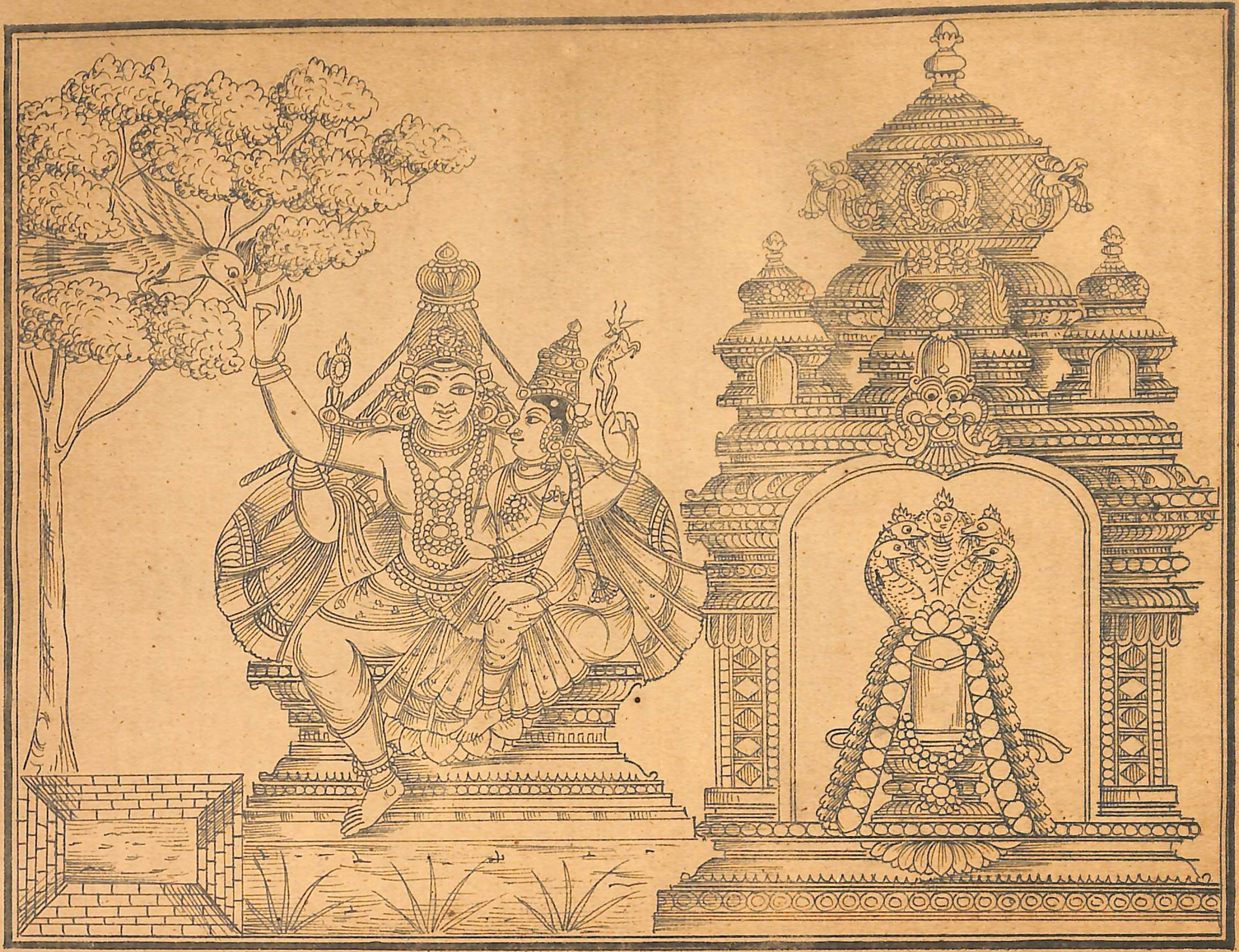
கொச்சகக்கலிப்பா.

வரிக்குருகிப்பத்திரற்குப்பலகையிட்டமணிகண்ட
னரிக்குருளைவடிவானவடல்வீரர்க்கரசன்பார்
பரிக்குமமைச்சியலளித்தபரிசுரைத்தாம்பசுபதியர்ற்
கரிக்குருவிகுருமொழிகேட்டருளடைந்தகதைபகர்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

பாணபத்திரரது பாடலுக்குருகி அவருக்குப் பொற்பலகையிட்டருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள், பன்றிகுட்டிகளுருவமடைந்த சுத்தவீரர்களைப் பாண்டியனிடத்திலே அமைச்சுரிமைதாங்கி உலகத்தைப்பரிபாலிக்கும்படி அருள்செய்த திருவிளையாடலைச்சொன்னோம் இனி, பசுபதியாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் ஞானோபதேசஞ்செய்ய கரிக்குருவி யொன்று அவரது திருவருள்பெற்ற மகிமையைச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

பின்பு சுகுணபாண்டியன் கடலாற்சூழப்பட்ட வுலகமெல்லாம் தன் ஒருகுடைநிழலிலே வாழ அரசுசெலுத்திவருநாளில் முற்காலத்திலே ஒருவன் மிகவுந்துருமங்களையேசெய்து தன்னாலேதள்ளப்படாத ஒருபாவத்தைச்செய்து அந்தப்பாபபலத்தினாலே வந்து அசேதமான ஒருகருக்குருவியாய்ப்பிறந்து காகமுதலான பறவைகளெல்லாங் கொத்தி யமவாதையைப்போல துன்பஞ்செய்ய ரத்தஞ்சிந்துகிற தலையுடனே பறவைகளுக்

கெல்லாம் எளியபறவையாய் அப்பறவைகளாலே உடாகின்ற துன்பத்துக்காக பட்டணங்களிலே சஞ்சரிக்கப்பயந்து காட்டிலேபோய் நடைவழியிலே ஒருபுறத்திலேநிற்கிற மரத்தின்மேலேயிருந்து நாணிச்சோம்பிநெடுமூச்சுவிட்டிருக்கும்போது ஒருவன் விபூதி ருத்திராக்ஷங்களணிந்து உள்ளும்புறம்பும்பரிசுத்தனாய் கையிற்பிடித்தகுடையுடனே தீர்த்தயாத்திரை செய்கிறவனாய் அந்தமரத்து நிழலிலேவந்தான். அப்படிவந்தவன் அங்குள்ள சிலரைப்பார்த்து எல்லாருக்கும் பேறுதருகின்ற தலம்-தீர்த்தம் - மூர்த்திகளாகிய மதுரை-பொற்றாமரை-சுந்தரேசர்என்று மூவகைச் சிறப்புமுள்ளது உலகத்திலெங்குமில்லை. மற்றையிடங்களிலே ஒவ்வொன்றே சிறந்தது. இந்தமூவகையாலுஞ்சிறந்தது மதுரையையல்லாமல் வேறெங்கேயுண்டு. ஆதலால் இந்தமதுரேசர் அன்பர்க்கெளியவராய் நினைத்தவரங்களெல்லாம் வரு பிறவிக்கென்னமல் இப்பிறவியிலேயே தருதலாலே எல்லாக்கடவுளுக்கும்சோமசுந்தரக்கடவுளே அதிகரென்றான். அதுகேட்டுக் கொம்பிலிருந்த கரிக்குருவி ஞானம்பெற்று தான்பட்சியாய்ப்பிறந்ததும், அப்படிக்குப் பிறந்தகாரணமுந்தெரிந்து இனி இந்தச்சன்மத்தை நீக்கவேண்டுமென்றெண்ணி இங்கே இந்தப்புண்ணியபுருஷன் சொன்னதே உறுதியென்றுகொண்டு அந்தக் காட்டைவிட்டு மதுரைப்பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்திலே வந்து ஸ்நானஞ்செய்து மீனாட்சிசுந்தரேசரை வலஞ்செய்து மனத்தாலேதொழுதுஅர்ச்சிக்க இப்படிமூன்றுநாள்கழிந்தபின்பு மீனாட்சியம்மையார் சுந்தரேசரைவணங்கிஎதிரேநோக்கி சுவாமீ? இந்தக்கரிக்குருவி யிங்கேவந்துசேர்ந்ததென்னகாரணமென்றுகேட்க, கடவுள்அதன்வரலாறெல்லாந்தெரியச்சொல்லி பத்தியமம்பூண்ட அந்தப்பட்சியின்மேலே தமது கிருபாதிருஷ்டிகொண்டுபார்த்து முன்னேமார்க்கண்டேயருக்கு நித்தியத்துவங்கொடுத்து யமனைவென்ற சத்தியஞான மித்திஞ்சயத்தினை யுபதேசஞ்செய்தருளினார். அப்படி ஒப்பில்லாத சோமசுந்தரக்கடவுள் சொன்னமந்திரத்தைக் கேட்டவுடனே சிற்றறிவுபோய்த் தனது துன்பமெல்லாந்தீர்ந்து சிவபெருமான் றிருவடிகளைத்தியானித்து.

எண்ணிலாவுயிர்க்கிறைவபோற்றிவான், றண்ணிலாமதிச்சடிலபோற்றியென்
புண்ணியப்பயன்போற்றியங்கயற், கண்ணிநாதநின்கருணைபோற்றியால.

'தெளிதலின்றியேசெய்ததீமையால்' விளியுமென்னையுமாளல்வேண்டுமோ
வெளியரெங்குளாரென்றுதேர்ந்துதேர்ந், தளியையாவதுன்னருளின்வண்ணமே.

உம்மைநல்லறமுடையநீர்மையா, லிம்மையிம்மனுவியப்பினுயிது
வம்மைநன்னெறிக்கேதுவாதலான்' மும்மையுந்நலமுடையமொய்ம்பினேன்.

என்றுதுதித்து எம்பெருமானே? ஆனாலுமெனக்கொரு குறையுண்டு அதென்னவென்றால் கெட்டபறவைகளெல்லாமென்னை வாதைப்படுத்தினதினாலே யுண்டாகியமானமும் எல்லாப்பட்சிகளுக்கும் எளிமையுங்கொண்டேன். ஆகையினாலே என்மானத்தைக்காத்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்று கரிக்குருவிசொல்ல அதைச் சோமசுந்தரக்கடவுள்கேட்டு நீ அஞ்சவேண்டாம். இனி உன்னைவாதித்த பட்சிகளுக்கெல்லாம்வலியைஆவாயென்றுவரங்கொடுக்க அதற்குக்கரிக்குருவி கடவுளைவணங்கிஸ்வாமிஅடியேனுக்குஇன்னுமொருவரம்வேண்டும். அதாவது தேவரீர் என்னை வலியனாவாயென்று சொன்னது என்குலத்துக்கெல்லாம் வலியன் என்பதுண்டாகவேண்டும் இன்னும் தேவரீர் எனக்குபதேசித்த மந்திரத்தைஉச்சரித்து என்கலியுந்திரவேண்டும் என்றுகேட்க, கடவுள் கிருபையுடனே உனக்கப்படியே உண்டாகக்கடவதென்று சொல்லி மூன்றெழுத்தாகிய அந்தமந்திரத்துக்கு தெய்வம் - இருடி-சந்தம் இவைகளெல்லாம் தெரியச்சொல்லினார். அப்போது அந்தக்கரிக்குருவி குருபதேசம்பெற்றுத் தன்குலமெல்லாம் வலியனென்று பெயர்கொண்டு உலகத்திலே நிலைபெறச் செய்து பின்பு தானும் அந்தச்சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடிநிழலைச்சேர்ந்து வாழ்ந்தது. உலகத்திலே ஒருவன்சுகமேவாழ்ந்தால் அவன்பந்துக்களெல்லாம் சுகப்படுவார்களென்கிற பழமொழி இந்த ஒரு கரிக்குருவியாலே அதன்குலத்துக்கெல்லாம் வலியனென்று பெயருண்டாய் விளங்கினது.

ஈசனடிக்கன்பில்லார்போலெளியாரில்லையாவர்க்கு
மீசனடிக்கன்புடையார்போல்வலியாரில்லையாவர்க்கு
மீசனடிக்கன்பின்மையினாலெளிதாய்த்திரிந்தவிக்கயவா
யீசனடிக்கன்புடைமையினால்வலிதாயிற்றேயெவ்வுயிர்க்கும்.

கரிக்குருவிக்குபதேசஞ்செய்தபடலம் - முற்றிற்று.

நாற்பத்தெட்டாவது

நாரைக்குமுத்திகொடுத்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

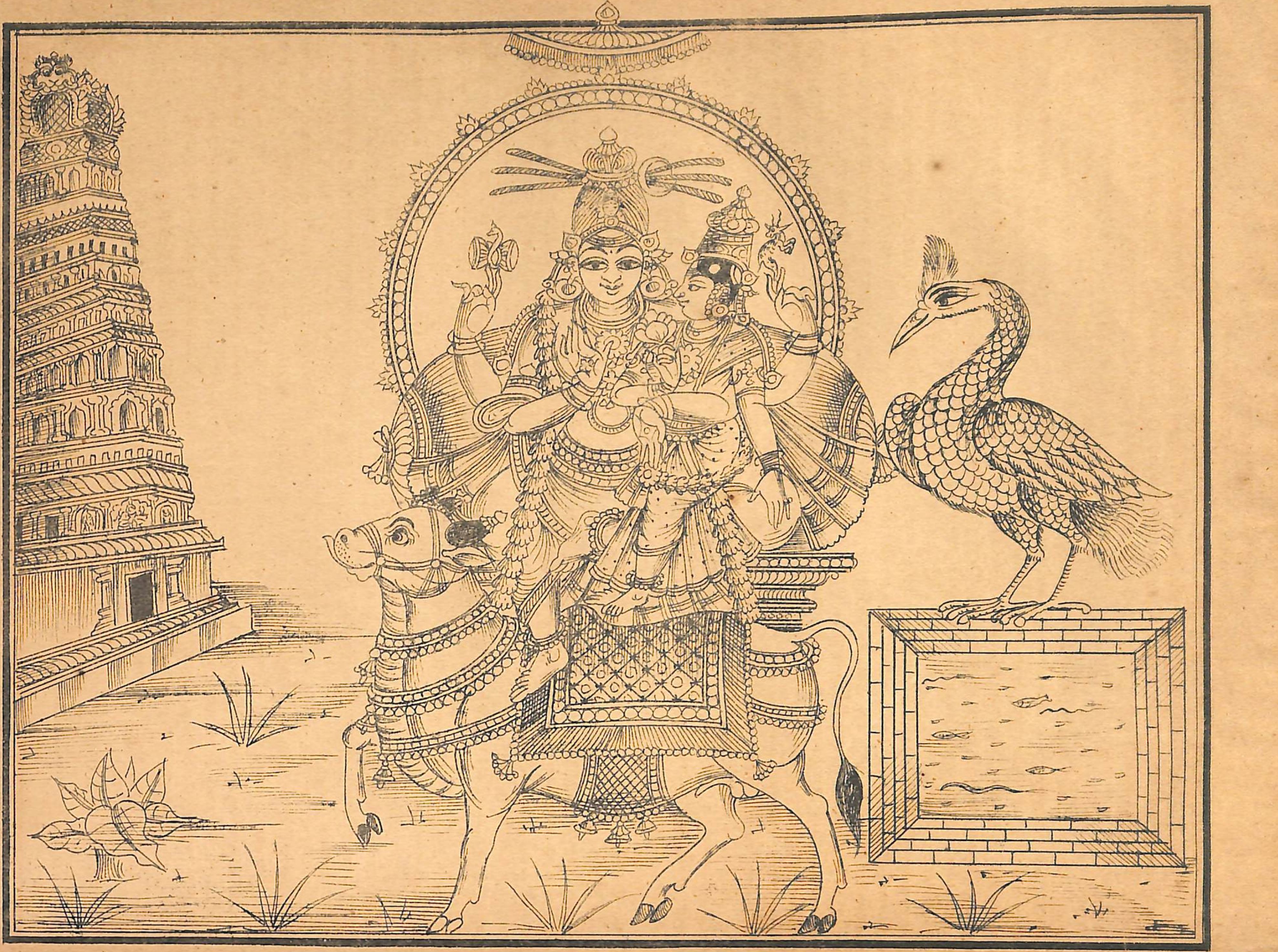
அத்திதந்தவிமானமழகியார், பத்திதந்தபறவைக்குமந்திர
சித்திதந்ததிறனிதுநாரைக்கு, முத்திதந்தகருணைமொழிகுவாம்.

(இ-ள்.) அட்டகஜங்கள்தாங்கிய இந்திரவிமானத்தி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற சோமசுந்தரக்கடவுள் மிகுந்தபத்தியையுடைய கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ்செய்தருளிய திருவிளையாடல் இதுவாகும். இனி, அம்மதுராபுரித்தலைவர் நாரைக்குமுத்திகொடுத்தருளிய திருவிளையாடலைச்சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

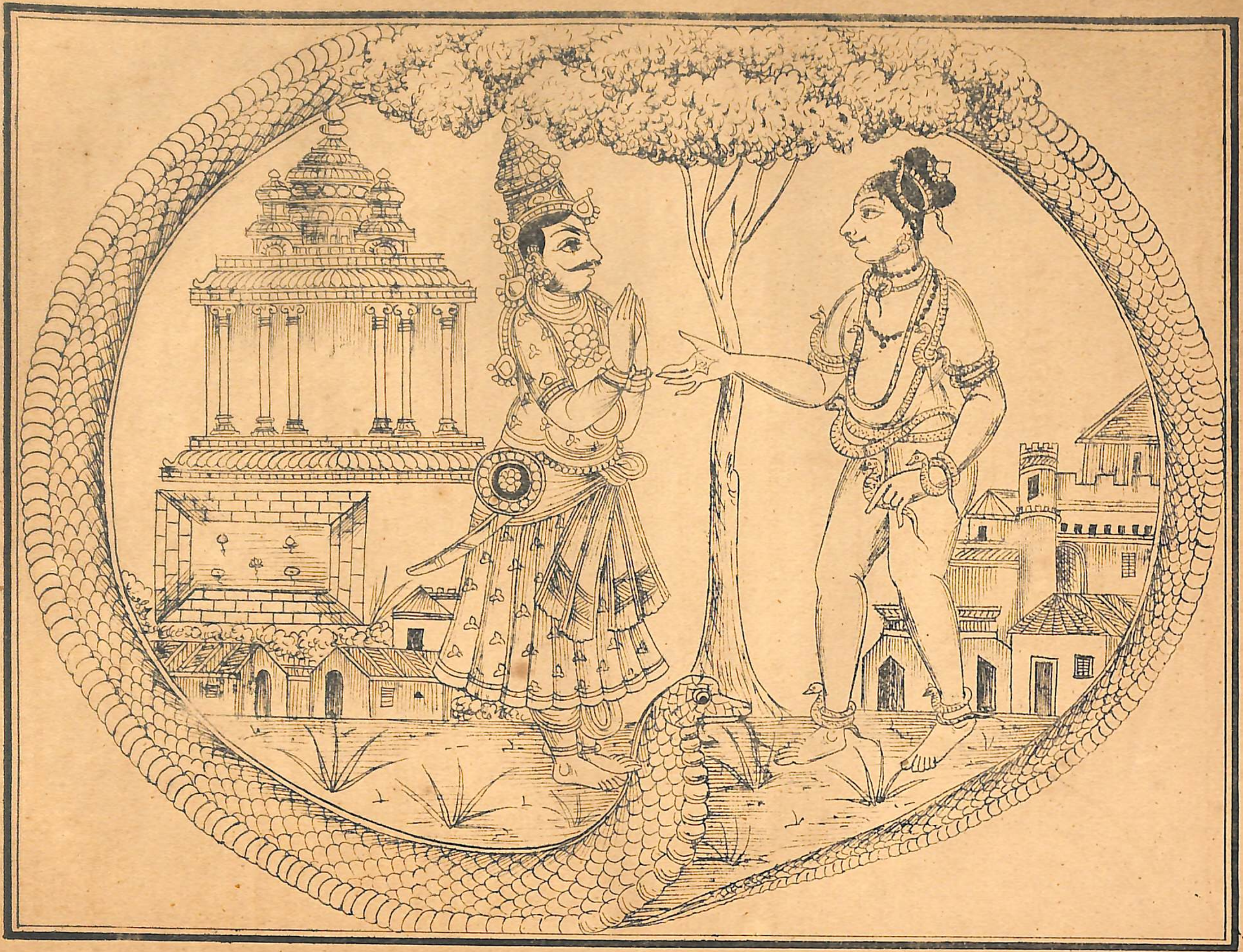
மிகுந்த நீர்வளம்பொருந்திய வையையாறுசூழ்ந்தபாண்டிநாட்டிலேதென்றிசையில் சத்திரமென்றொன்றுண்டு. அதனிடத்தேதாமரைத்தடாகமொன்றுண்டு அத்தடாகமோ அதிகஆழமுள்ளது. அதிலுள்ள மீன்களையுண்டுகொண்டு சங்குகள்மிகுந்து முத்துகளைப்பெற்று வளரும் அந்தத்தடாகத்தருகே வெகுநாளாய் வாழ்ந்துகொண்டிருந்ததொருநாரை. அந்தச்செங்கானாரைக்குப் பிறவிப்பெருங்கடல் வற்றுங்காலமாக சிலநாள் மழையில்லாமல் அந்தத் தாமரையோடை நீர்வற்றிப்போயிற்று. அப்படி நீர்வற்றவே நாரைக்கிரைகிடையாமல் தான்தங்கியிருந்த தடாகக்கரையைவிட்டு மிகவும் பசித்து இரைதேடியிளைத்து வேறேயொரு அநேகம்பெரியோர்கள் வாசம்பண்ணுகிற காட்டிலேவந்துவிழுந்தது. அந்தக்காட்டிலே அநேகம் முத்தரானமுனிவர்கள்சூழ, பரிசுத்தம்பொருந்திய பேரின்பக்கடல்லே முழுகி மனமாசுதீர்ந்து சிவமயமான சத்தியத்தவ முனிவரென்பவர்வாசஞ்செய்ய கூப்பிடுதூரவளவு சதுரமாகச்சுற்றும் படிக்கட்டுள்ளதாய் அலங்கிருதமான கட்டுக்கோப்புடனே குளிர்ந்தசந்தியாமடமும், குளமும், அவ்விடத்தேயுண்டு. இன்னும் சண்பகம்-பாதிரி-வேங்கை-வஞ்சி-மகிழ்-குரா-மரா-செம்முருக்கு - மருதுமுதலான பலசாதிவிருக்ஷங்களும் அங்கேசூழ்ந்திருக்கும். ஆனால் அந்தக்குளத்துக்குப்பேர் அதோதீர்த்தமென்று சொல்லப்படும். அந்தத்தீர்த்தக்கரையிலே முன்னேபசித்திளைத்துவந்த செங்கானாரையானதுஅமர்ந்து அந்தத்தீர்த்தத்திலே பெரியதபோதனர்களெல்லாரும் வந்துவந்துமுழுகியெழும்போது அவர்கள்சடையோடுகூடத் துள்ளிவிளையாடுகிற மீன்களைக்கண்டு அச்சோ இந்தமஹாமுனிவர்கள் திருமேனிகளைத்தீண்டுதற்கு இந்தமீன்கள் என்னபுண்ணியங்கள் செய்தனவோவென்றதிசயித்து இவ்வளவுயோக்கியதைகொண்ட இந்தமீன்களை நாம்தின்னலாகாதென்றுவெறுத்து அங்கே சும்மா பட்டினியேயிருந்தது. அக்காலத்தில் அங்கேயிருக்கிறசந்நியாசிகளெல்லோரும் அந்தத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானம்செய்து நித்திய கருமானுஷ்டானங்களெல்லா முடித்துக்கொண்டு அந்தச் சந்தியாமடத்திலேயிருந்து முன்னே சுந்தரபாண்டியனாயரசாண்ட சோமசுந்தரக்கடவுள் மதுரைப்புராணமாகிய சாஸ்திர காலக்ஷேபந்தொடங்கிக் கடவுளருள்விளையாடல்களும், அந்தமூர்த்தி-தீர்த்தம்-தலப்பெருமைகளும், அன்பர்க் கெளியானென்றும், அவர்கள் சொல்லக்கேட்டு அங்கேயிருக்கு நாரையானது தனதஞ்ஞானநீங்கிப் பாசவினையவிழ்ந்து மெய்ஞ்ஞானந்தோன்றி சிவபரஞ்சோதியின் திருப்பாதத்தியானத்தினன்புவாவென்றிழுக்கவெழுந்து உடனேபரமேஸ்வரன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற மதுராபுரிக்குவந்து பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்திலேமுழுகி தெய்வயானை தாங்குகின்ற இந்திரவிமானத்தில் விளங்குகின்ற சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கிப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து கிருபாதிருஷ்டிதோன்றத்தெரிசித்து சந்நிதிமுன்னேயிருந்து கடவுளது கிருபாசொரூபத்தைத்தியானித்து இப்படிப் பதினைந்துநாளளவும் நியமந்தப்பாமல் பின்னும் அப்படியே நாரை பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்திலேமுழுகவேண்டி மதிலின்பக்கமாகவரும்போது பசியினாலேவெந்து இந்தத்தீர்த்தத்திலேதுள்ளுகின்ற வேல் வாள் போன்ற மீன்களைப் பிடித்துண்போமென்று கொஞ்சம் மனத்திலே நினைத்துப் பின்னும்கடவுளருளாலே ஞானந்தோன்றி ஐயோ! இந்தத்தரும தீர்த்தத்தின் மீனையும் உண்ண எனக்குப் பசி யுண்டாயிற்றே ! எனக்கு இந்தப்பிறவி யெக்காலந்தீருமென்றுதுக்கித்துப் பின்னும் சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவடித்தியானத்திலேமனம்வைத்திருக்கும்போது தேவர்களும் வேதங்களுங்காணாதவராகியகடவுள்அந்நாரை நினைத்தவடிவா யதன்முன்னேதோன்றி ஓநாரையே நீயெனக்குமிகவும் பிரியவஸ்துவானாய். ஆகையாலே உனக்கிப்போது வேண்டிய வரமென்னென்ன, அதுகேட்டுச்செங்கானாரைவணங்கி சுவாமி? இந்தப்பிறவியைத்தீர்த்து உன்னடியார்கள்வாழ்கின்ற சிவலோகத்தை நான்சேரும்படிக்குத் திருவருள்செய்யவேண்டும். இன்னும் என்குலப்பறவைகளும்வேறுசாதிப்பறவைகளும் இந்தப் புண்ணியரூபமாகிய பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்திலுள்ள மீன்களையுண்டால் எக்காலத்துந்தீராத பாவம் வந்து சம்பவிக்கும். ஆகையாலே எக்காலத்தும் இந்தக்குளத்திலே மீன்களில்லையாகச் செய்யும்வரமும் வேண்டுமென்ன, நல்லதென்று வெள்ளியம்பலவாணர் அந்தவரமிரண்டுந் தந்துமறைந்தருளினார். உடனே நாரையுஞ் சிவலோகமடைந்தது. ஐவகைவாத்தியங்களுமுழங்க விமானத்தின்மேலேறி நான்குதோள்களும் மூன்றுகண்களுமாய்ப் பூமழைக்குள்ளேமுழுகிப் போய் திருநந்திதேவர் கூட்டத்திலே யிருக்கலாயிற்று. அன்றுமுதல்இன்றளவும் பொற்றாமரைக்குளத்திலேமீன்களேயல்லாமல் நீர்வாழுயிர்கள்யாவு மில்லாமற்போயின. ஆனதினாலே இந்நாரைதன்குலத்துக்கும் வேறுபறவைகளுக்கும் நல்ல கதியடையச்செய்ததென்று புகழலாமோ? கடவுளருளையே புகழலாமோ? ஆனாலும்சிவனடியாரானால் அவர்களுக்கு அருமையானபொருள் ஒன்றுமில்லை. பின்பு சுகுணபாண்டியன் நீதியோடு அரசுசெலுத்திப்பின்புசுவர்க்கலோகத்தையடைந்தான்.

நாரைக்குமுத்திகொடுத்தபடலம்-முற்றிற்று.

கூடற்காண்டம்-முற்றிற்று.

௪௮

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய்க்காண்டம்.

நாற்பத்தொன்பதாவது

திருவாலவாயானபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாயுடையார்விடுத்தபழியழல்வழுதியுடல்குளிப்பப்பதிகமோதுஞ்
சேயுடையாரணந்திஙக்குஞ்செவியுடையாரளவிறந்ததிசைகளெட்டுந்
தோயுடையார்பொன்னிதழித்தொடையுடையார்விடவரவஞ்சுற்றுமால
வாயுடையார்புகழ்பாடப்பெறுவேமேல்வேண்டுவதிம்மனிதயாக்கை.

(இதன்பொருள்.)

ஈச்சம்பாயை ஆடையாகவுடைய சமணர்கள் (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளியிருந்த திருமடத்தில்) வைத்தபழியையுடைய நெருப்பானது (அவர்களுக்குச் சார்பாயிருந்த) கூன்பாண்டியனதுஉடல்முழுதுஞ்சென்று வருத்தும்படிக்கு (செய்யனேதிருவாலவாய்) என்னுந் திருப்பதிகமோதி யருளிய அந்தத் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரது தேவாரத் திருப்பதிகங்களாகிய தமிழ்வேதத்தை ஆநந்தமாகக்கேட்டுச் சந்தோஷிக்கின்றதிருச்செவியையுடையவரும், விசாலம்பொருந்திய எட்டுத்திசைகளையும் ஆடையாகவுடையவரும், பொன்போலும்நிறத்தையுடைய கொன்றைமலர்மாலையைத் தரித்தவரும், விஷம்பொருந்திய சர்ப்பத்தினால் சூழப்பெற்ற திருவாலவாயென்னுந் திருப்பதியை யுடையவருமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளது புகழாகிய திருவிளையாடலைப்பாடும் புண்ணிய முண்டானால் இந்தமானிடசரீரமானது இன்னும் மிகுதியாகவிரும்பத்தக்கதாகும்=எ-று.

மீனாட்சியம்மையார்.

வேதனெடுமாலாதிவிண்ணுடர்மண்ணுடர்விரதயோகர்
மாதவர்யாவருங்காணமணிமுறுவல்சிறிதரும்பமாடக்கூட
லுதனிருதிருக்கரந்தொட்டம்மியின்மேல்வைத்தகயனாட்டச்செல்வி
பாதமலரெழுபிறவிக்கடனீந்தும்புணையென்பர்பற்றிலாதோர்.

(இதன்பொருள்.)

பிரமனும் விஷ்ணுமுதலியதேவர்களும், பூலோகவாசிகளும், விரதத்தையுடைய யோகியர்களும், பெரியதவத்தையுடையவர்களும், மற்றவர்களுங் காணும்படி நான்மாடக்கூடலுடையராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் புன்சிரிப்போடும் தமதிரண்டு திருக்கரங்களாலுந்தொட்டுஎடுத்து (திருக்கலியாணசமையத்தில்) அம்மியின்மேல் வைத்தருளிய ஸ்ரீமீனாட்சித்தாயாரது திருவடித்தாமரையை எல்லாப்பற்றுகளையுந்துறந்த பெரியோர் தமது பிறவிப்பெருங்கடலைக்கடக்குந் தெப்பமாகக்கொண்டு துதிப்பார்கள்=எ-று.

மேற்படி வேறு.

ஓலவாய்மறைகடேறுவொருவன்றன்னுலகந்தன்னைச்
சேலவாயுழலுநாரைக்கருளியசெயலீதம்ம
நீலவாய்மணிநேர்கண்டனெடியநான்மாடக்கூட
லாலவாயாகச்செய்தவருட்டிறமெடுத்துச்சொல்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

வேதங்கள் ஓலமிட்டும் உணரக்கூடாத சோமசுந்தரக்கடவுள், மீனை விரும்பிச்சென்ற நாரைக்கு மோக்ஷவீடாகிய தமது சிவலோகத்தைக்கொடுத்தருளிய திருவிளையாடலிதுவாகும். இனி, நீலரத்தினம்போல விளங்குந்திருமிடற்றினையுடைய அச்சிவபரஞ்சுடர்நான்மாடக்கூடலை திருவாலவாயாக்கிய திருவிளையாடலைச்சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

அந்தச்சுகுணபாண்டியனுக்குப் பின்புசித்திரவிரதன்-சித்திரபூடணன்-சித்திரத்துவசன்- சித்திர வருமன்-சித்திரசேனன்-சித்திரவிக்கிரமன்-இராஜமார்த்தாண்டன்-இராஜசூடாமணி-இராஜசார்த்தூலன்- துவிசராஜகுலோத்தமன்-ஆயோதனப்பிரவீணன்- இராஜகுஞ்சரன்-இராஜபயங்கரன்-உக்கிரசேனன்- சத்துருஞ்சயன்-வீமத்தேர்மன்னன்-வீமபராக்கிரமன்-பிரதாபமார்த்தாண்டன்-விக்கிரமகஞ்சுகன்-சமரகோலாகலன்-அதுலவிக்கிரமன்-அதுலகீர்த்திஎன்று இப்படிஇருபத்திரண்டுபாண்டியர்களொருவனுக்கொருவன் புத்திரனாய்மதுரையை அரசாண்டபின்புஅந்த அதுலகீர்த்திப்பாண்டியனுக்கு மகனான கீர்த்திபூடணபாண்டியன் மதுரையை ஆளுங் காலத்தில் கடல்களேழும் தமக்குக்காவலான கரையைக்கடந்து பொங்கி முழுதும் வெளியேவந்து முழங்கிவிரைந்து அதிவேகமாய் மேலுலகமும், இந்தஉலகமும், எட்டியானைகளும், எட்டுமலைகளும், சக்கரவாளகிரியும் மறையப் பிரளயகாலம்வந்து கவிந்துகொண்டது. அந்த மகாப்பிரளயமானவெள்ளத்திலே எல்லாவுலகங்களும், சப்ததீவுகளும், இவைகளிலுள்ள சராசரங்களும், மலைகளுமழிந்துபோயின. மீனாட்சியம்மை திருக்கோயிலும் இந்திரவிமானமும் பொற்றாமரைக்குளமும் சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவிளையாடல்களினாலே யுண்டான இடபமலை-யானைமலை-நாகமலை-பசுமலைபன்றிமலையாகிய இவைகளழியாதிருந்தன. பின்பு அந்தப்பிரளயம் வற்றிப்போகக்கண்டு முதற்கடவுளான சிவபெருமான் பழையபடி உலகங்களு முயிர்களுமுண்டாகச்செய்து சோமசூரியாக்கினிகளான மூவர்குலத்துத் தமிழ்நாட்டு மூவரான சேரசோழ பாண்டியர்களையு முண்டாகச்செய்து சந்திரகுலத்தாரான பாண்டியரில் அறுபத்துநாலுகலைகளுங்கொண்டதொரு சந்திரன் என்று சொல்லும்படி வங்கிய சேகரபாண்டியன்பிறந்து தங்கள்கடவுளின்திருக்கோயிலைச்சுற்றிக் கொஞ்சமாகப்பட்டண முண்டாக்கி அதிலிருந்து நரசிங்கமூர்த்திபோல உலகாண்டுவருகிற காலத்திலே அந்த வங்கியசேகரபாண்டியன் மனுநீதிப்படியே செங்கோல் செலுத்துகிறதினாலே கலிதோஷந்தீர்ந்து அவனுடெல்லாஞ் செழித்து விளைவுமிகுதியாய் பலவகைவளங்களும்பெருகி ஜீவராசிகளும் அதிகமாயின. அக்காலத்திலே அந்தப் பாண்டியன் சோமசுந்தரக்கடவுள் திருக்கோயிலுக்குப்போய் வணங்கி சுவாமீ? உம்முடைய அருளின்பலத்தாலே இந்தப்பூமிபாரந்தாங்கிவந்தேன். எனக் கிப்போதொரு குறையுண்டாயிற்று. அதாவது ஜனங்களதிகமாய் இருக்க இடம்போதாமல் நானும்உம்முடைய திருக்கோயிலுக்குள்ளேவந்து குடியிருக்கும்படியாய் நேரிட்ட தாகையாலே இவ்வளவுமனிதர்களும் இருக்கத்தக்கதானபட்டணமொன்றுண்டாக்கநான்வேண்டினால் முன்னையோர்கள் கட்டியிருந்தஅளவு தெரியவில்லை. ஆதலால் இப்போது முன்னிருந்த பட்டணத்தினளவிப்படியென்று எனக்குத் தெரியக்காட்டவேண்டுமென்று மிகவும்வேண்டினான். அப்போது அணுவுக்கணுவாய்இந்திரவிமானத்திலெழுந்தருளியிருக்கிறசோமசுந்தரக்கடவுள்பாண்டியனுக்காக அன்புக்கெளியசித்தராகத்திருவுருவங்கொண்டுகிருபைக்கடலாக கடிசூத்திரம்-கோவணம்-பூணுநூல்-சன்னவீரம்- குழை-குண்டலம்-பாதகிண்கிணி-சிலம்பு-கங்கணமுதலானவெல்லாம் பாம்பாக அணிந்துகொண்டுவந்து பெரியமண்டபத்திலேநின்று தமதுகையிற் கங்கணமாயிருக்கிற ஒருஆலவாய்ப்பாம்பைப்பார்த்து நீஇந்தப்பாண்டியனுக்கு இந்தப்பட்டணத்தினளவைத் தெரிந்தளந்து காட்டக்கடவாயென்ன அதற்கு அந்த ஆலவாய்ப்பாம்பானதுசித்தர்பாதங்களைவணங்கி சுவாமீ ? இனி இந்தப்பட்டணம்என்பெயராலே விளங்கச்செய்யவேண்டுமென்ன, அப்போது சித்தரானகடவுள் அப்படியேயாகவென்றருள்

செய்ய, உடனே அந்தஆலவாய்ப்பாம்புவிரைவிலேசென்று கிழக்குத்திக்கிலே தன்வாலைநீட்டிப்பட்டணத்தை வலமாகப் பூமியிற்படிந்து உடலைவளைத்து வாயிலேவாலைவைத்துப் பாண்டியனுக்கு அளவுதெரியக் காட்டி மீண்டு சித்தர்கையிற் கங்கணமாக வந்து பொருந்திற்று. அப்போது சித்தராகியகடவுள் தம்முடையதிருக்கோயிலுக்கெழுந்தருளினர். பின்பு பாண்டியன் அந்தஆலவாய்வளைத்துக் காட்டினபடியே சூழ மதிலெடுத்து ஏழுகடலையும் சக்கரவாளகிரி சூழ்ந்தாற்போலாக்கித்தெற்கே திருப்பரங்குன்றமும், வடக்கே இடபமலையும், மேற்கே திருவேடகமும், கிழக்கே திருப்பூவணமும் இப்படிநான்குதிசைக்கும் நான்குவாயி லெல்லையாகவகுத்து அந்தமதிலுக் காலவாயென்று பெயரிட்டு முற்காலத்துள்ளபடியே மதில்கள்-மண்டபங்கள்-கோபுரங்கள்-வீதிகள் சோலைகள்முதலானவெல்லாம் புதிதாக அமைத்துக் கடவுளுக்கும்பெரிய கோளகை-கிரீடம்-திருவாபரணங்களெல்லாம் ரத்தினங்களாலும் தங்கத்தாலும் வெவ்வேறேசெய்து பின்னும் பலவகையான குடிகளெல்லா நிரம்பச்செய்து இந்திரலோகத்திலும் அதிகசிறப்புள்ளதாகவெல்லாவளங்களும்பெருக முன்னளிலே குலசேகரபாண்டியன்செய்த மதுரையை இக்காலத்தில் திருவாலவாயென்றுபெயர் விளங்கச்செய்தான்.

திருவாலவாயானபடலம் - முற்றிற்று.

ஐம்பதாவது

சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அங்கணருரகமணிந்தருள்வடிவமடைந்தரசகமகிழக்
கங்கணவிடவரவங்கொடுகெடிநகர்கண்டருண்முறையிதுவாஞ்
சங்கணிகுழையினர்பஞ்சவன்வழிபடுதம்பெயரொழுதியகூர்
வெங்கணைகொடுவளவன்படைமுடுகியவென்றியையினிமொழிவாம்.

(இதன்பொருள்.)

அழகியகண்ணுளராய் விளங்கும் சோமசுந்தரக்கடவுள் சர்ப்பங்களை ஆபரணமாகவணிந்த சித்தவடிவந்தாங்கிவந்து பாண்டியன் சந்தோஷிக்கும்படி தமது திருக்கரத்தில் தரித்திருந்த கங்கணமாகிய பாம்பைவிடுத்து மதுராபுரியின் எல்லைகண்டருளிய திருவிளையாடலைச்சொன்னோம். இனி, சங்கக்குழையினையணிந்த அந்தப்பரமேஸ்வரர் பாண்டியன்வழிபடுகின்ற தம்முடைய திருப்பேரொழுதிய கூர்மையுடைய வெவ்வியபாணங்களைவிடுத்துச்சோழனுடையசேனை முறிபடச்செய்தருளிய திருவிளையாடலைச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

அந்த வங்கியசேகரபாண்டியன் வெண்கொற்றக்குடைநிழலிலே பூமிதேவியும் லட்சுமிதேவியும் சரஸ்வதிதேவியும் நிலைபெற்றுவாழுங்காலத்திலே அநேகம் யானைப்படைகள்சூழ எதிர்த்தபகைவரை வென்று தன் பாதங்களைவணங்கச்செய்து வெற்றிமாலைசூடிய விக்கிரமசோழனென்பவன் இந்தச் சந்திரகுலத்தரசனை வங்கியசேகரபாண்டியனை வெல்லுமுபாயங்கொண்டு கடல்போலுஞ்சேனைகள்சூழ கஜபதி-நரபதி - துரகபதி முதலான வடதேசத்து ராசர்களுடனே பலவாத்தியங்களுமுழங்கத் தேர்மேலேறிநடத்திக் காவேரியாற்றினருகே வந்திறங்கிக்கொண்டு வலிசெய்யத்தொடங்க அவன்சேனைவீரர்கள்கோபித்துப் பாண்டிநாட்டிலுள்ள பசுக்களை ஓட்டிக்கொண்டுவந்து குறும்புகள் பண்ணியும் குளங்களேரிகளை யுடைத்துவிட்டும் அந்தஆலவாய்க்குவருகிற

பலசரக்குகளையும் வழிகட்டி அடித்துக் கொள்ளையிட்டும் வருவார்போவார்களை வரவும்போகவுமொட்டாமல் வாதைப்படுத்திப் பயங்காட்டியு மிப்படிச் சண்டைக்கு ஆரம்பித்து மதுரையாகிய ஆலவாயைக் கிட்டினார்கள். இப்படி இவர்கள் பலாத்காரம் பண்ணுவதைப் பாண்டியன்கேள்விப்பட்டு இனியென்னசெய்வோம். சோழன் சேனையோ அளவில்லை. அவைவந்து சண்டைசெய்யத் தொடங்கினால் என்னால்வென்று முடியாது. ஆகையாலே இந்தச்செய்தியை சந்திரனையும் கங்கையையுந்தரித்த சடாதரரானகடவுள் திருவடிக்குமுன்னேநின்றுசொல்லி வெல்லும் வரம்பெறுவோமென்று திருக்கோயிலுக்குப்போய்க் கடவுளைவணங்கிக் கிருபாசொரூபியான தெய்வமே? அடியேனோடு விக்கிரமசோழன் சண்டைசெய்துவெல்ல அன்னியதேசத்தரசர்களுடனே வந்து கூடாரங்களடித்துக்கொண்டிறங்கினான். அவன்சேனைகளோடெதிர்த்துச் சண்டைசெய்யத்தக்க சேனைகளெனக்கில்லை. இன்னும் அவன் அவ்வளவு சேனைகளுடனே வந்துபுகுந்தால் எனக்குக் காவலாக வேறே கோட்டையுண்டோ, ஓகோதெய்வமே இனிமேலெனக்கென்ன கதியென்றுவேண்ட அதற்குக் கடவுள் ஓய்பாண்டியா நீ முந்திச்சென்று சண்டைபண்ணுகிறபடியே சண்டைபண்ணு நாமும்பின்னே உனக்குத்துணையாய்க்கூடவே வந்து நீயேவெற்றிகொள்ளும்படிசண்டைசெய்கிறோம் பயப்படாதையென்று ஆகாசவாக்காகச் சொல்ல, அவ்வார்த்தையைப்பாண்டியன்கேட்டு மனங்களித்து ஆனந்தக்கண்ணீரொழுக இரண்டுகைகளையுந்தலைமேலேகுவித்து வணங்கிக்கொண்டு வெளியே புறப்படும்போது ஒரு தூதன்வந்து ஐயாபாண்டியராஜனே விக்கிரமசோழனுடையசேனைகள் நம்முடையஇடபமலைக்கருகே வந்துவிட்டதென்றுசொல்ல, அதுகேட்டபாண்டியன் பலவாத்தியங்களுமுழங்க வலம்புரிச்சங்குமூத தேனாமனவேகமும் பின்னிடும்படி சாரதிசெலுத்த ரதகெஜதுரகபதாதிகள்சூழ தன்னுடையதிருவாலவாய் மதிலைச்சுற்றின அகழிபோலவந்து வளைந்த சோழனுடைய சேனைகளுக்கெதிரே வஞ்சிமாலைசூடிக்கொண்டு சேனைகள் நெருங்க அந்தஇருதிறத்துச்சேனைகளும் யுத்தகளத்தையடைந்து அநேக சபதங்கள்சொல்லி ஒருவருக்கொருவராகதேர்வீரருடனே தேர்வீரரும், யானைவீரருடனே யானைவீரரும், குதிரைவீரருடனே குதிரைவீரரும், வில்லாளிகளுடனே வில்லாளிகளும், வேலாளிகளுடனே வேலாளிகளும், கத்திகேடகக்காரர்களுடனே கத்திகேடகக்காரர்களும், சிங்கங்களுடனே சிங்களெதிர்த்தாற்போலச்சண்டைசெய்ய, அப்போதுபாண்டியன்தேர்மேல்வருகிறசோழனுடனே சண்டைசெய்யத்தொடங்கினது சந்திரனும்சூரியனுமெதிர்த்ததேசரியென்றுசொல்ல துள்ளுகின்றகுதிரைக ளனுமானிப்பும், மதமழைபொழிகிற யானைகளின்சத்தமும், ரதங்களினோசையும், வீரர்கள்கெர்ச்சனையும், அவர்கள் வீரகண்டாமணிச்சத்தமும், பலவாத்தியங்களினுடைய ஓசையும்கூடி எங்குங்கலென்றொலிக்கக் கடனீரைக்குடித்துவந்து மேகங்களொன்றுடனேயொன் றெதிர்த்தாற்போல வெதிர்த்து இடியேறுபோலமுழங்கி நீண்டமலைப்பாம்புபோலத் தொங்குகிறகைகளுடனே ஒன்றுடனேஒன்று எதிர்த்து இருப்புலக்கைகளையெடுத்து ஒன்றையொன்றடித்து ரத்தங்கள்பெருகியோட யானைகள் உயிர்சோர்ந்துவிழுகின்றன. ஒருவன் தானெய்தபாணங்களைத்தடுத்துப் பின்னும் பாணங்களைவிட்டு மார்பைத் தொளைசெய்யக்கண்டு சிரித்து அவன்வீரத்தைமெச்சுவான். மற்றொருவன் மிகவுங்கூரியதான வேலையெடுத்தெறிய அந்தவேலை இன்னுமொருவன் தன் கைவாளாலேவெட்டித் துண்டாக்கினான்.

இப்படியொருவருக்கொருவர் பின்வாங்காமற்போர்செய்யும்போது மிகுந்த சேனைகளையுடைய சோழராஜனுக்குத்துணையாகவந்த வடதேசத்தரசர்கள் உலகமுடியுங்காலத்திலே சூறைக்காற்றுவீசக் கொதித்தெழும்பின வடவாக்கினிபோலக்கொதித்துப் போர்மூண்டுசெய்யும்போது பாண்டியன்சேனைகள் நிலைகொள்ளாமல் பளபளவென்றுமின்னுகிற கத்திகளுடனே வில்லுகளுமிழந்து ஏறினதேர்களுங் குதிரைகளுமிழந்து வீரர்களும் பாகர்களும் ஓடும்போது அவர்களைச்சோழராஜன்கண்டு பாண்டியன்போர்செய்யமாட்டாமல் தோற்றுனென்று இனிவெற்றி தன்னதென்றுநினைத்து மிகுந்தகெருவத்துடனே தன்வெற்றிச்சங்கை யெடுத்தூதினான். அப்படிப்பட்டசமையத்திலே முன்னாளிலே தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தும் மடுவிலேதள்ளியும் ஜெயம்பெறச்செய்த கடவுள் அப்போதுவந்தபடியே இப்போதும்ஒருவேடராஜனுகவடிவங்கொண்டெழுந்தருளிப் பாண்டியன்சேனைகளோடாமனிற்கச்செய்து தாமேரசூகராய்க்கைவில்லைவளைத்துச் சுந்தரேசனென்று தமது பேரெழுதின கூரியபாணங்களைப்பிரயோகித்துத் தானே வென்றதாகச்சங்குமுழக்கினசோழன் சேனைகளோடும்படிசெய்யும்போது அவர்விடுகிற பாணங்களில் ஒவ்வொருபாணம் நூறுநூறு மகாவீரர்களைக் கொல்லக்கண்டசோழன் இதென்னபுதுமை, ஒருபாணம் நூறுபேரைக்கொல்வதற்குக்காரணமென்ன, அந்தப்பாணத்துக்கிவ்வளவு வலிமை யெப்படிவந்ததென்று சந்தேகித்து அந்தப்பாணத்திலொன்றைக் கொண்டுவரச்சொல்லி அதிலெழுதியிருக்கிற பெயரைவாசித்து இது சுந்தரேசனென்றெழுதி

யிருக்கிறதினலே பாண்டியனுக்குத் திருவாலவாய்க்கடவுளே துணையாகவந்துபோர்செய்தால் நம்மாலே வெல்லக்கூடுமோவென்றுபயந்து தனது காவிரிநாட்டைக் குறித்து மீண்டுசெல்லும்போது அவனுக்குத்துணையாகவந்த வடதேசத்தரசர்கள், துருக்கர்கள், ஓட்டியர்கள் முதலானவெல்லாரும் வந்து நில்லும் சோழமகாராஜனேயென்று கோபங்கொண்டு வைது நாங்களெல்லாமிருக்க நீதோற்றோடினல் உன்கருத்தும் ஆண்மையும்புகழும் எத்துடனேசேரும், நீஓடவேண்டாம் வாவென்றுகோபித்து இடிபோல் முழங்கிப் பாண்டியன்சேனைமேல்விழுந்து கும்புகும்பாகநின்று விற்களைவளைத்துக் கொடியபாணங்களைப் பந்திபந்தியாகவிட்டுச் சேனைகள் தெரியாமல் மறைத்துமூட அதுகண்டு முன்காயம்வாங்கி வேடவீரனுகநின்ற சோமசுந்தரக்கடவுள் முன்னே தாம்கொண்டமகாமேருவைப்போன்றவில்லைவளைத்து ஒருபாணத்தைவிட்டு அவர்கள்விட்டபாணங்களெல்லாவற்றையும் அறுத்துத்தொலைத்துப் பின்னும்பத்தம்பைவிட்டு ஆயிரந்தேரையுடைத்து, மறுபடியும் பத்தம்பினலே ஆயிரம் யானைகளைக்கொன்று, பத்தம்பினலே ஆயிரங்குதிரைகளையறுத்து, பத்தம்பினலே ஆயிரம் வீரர்களைக்கொலைசெய்து, நூறம்பு விட்டு பதினயிரங்குதிரைகளைக்கொன்று, பின்னும்நூறம்பினலே பதினயிரம்யானைகளைக்கொன்று,நூறம்பினலே பதினயிரம்தேர்களையழித்து, நூறம்பினலேபதினயிரம் மகாவீரர்களைவென்று, ஆயிரம்பாணங்களைவிட்டு நூறுயிரக்குதிரைகளைக்கொன்று, பின்னும் ஆயிரம்பாணங்களாலே நூறுயிரம்யானைகளைக்கொன்று, ஆயிரம் பாணங்களாலே நூறுயிரம் தேர்களையழித்து, ஆயிரம்பாணங்களாலே நூறுயிரம்பதாதிகளைக்கொன்று, இப்படிச்சண்டைசெய்ய,தோள்களறுபட்டன. கால்கள் முறிபட்டன. தலைகள்மண்ணிலேபடிந்து விழுந்தன. ரத்தவெள்ளங்கள்இறந்தபிணங்களை இழுத்துக்கொண்டோடின. அவர்கள்புனைந்துவந்த தும்பைமாலைக ளற்றுவிழுந்தன. ரதசெஜதுரகபதாதிகளெல்லா மடிந்தன. மிஞ்சின சேனைகளெதிர்நிற்க அஞ்சியொதுங்கிப்போயின. பின்னும்உயிர்கள் சூரியமண்டலத்தின்வழியே முன்னேபோகப்பின்னேதாமுங்கூடப்போவதுபோல அநேகந்தலைக ளறுபட்டு உயரச்செல்கின்றன. சிலகுறைத்தலைகள் கூக்குரலிட்டுக்கூத்தாடக் குற்றுயிரானவுடல்கள் கைகளைக்கொட்டித்தாளம்போடுகின்றன. ஒருபுறத்தில் பூமியிலேவிழும்படி தமதுதலையை யறுத்தவர்களை தலைபோன வுடல் கையிலிருக்கிறவேலாலே குத்தித்தள்ளுகின்றன. ஒருபுறத்தில் சிலகவந்தங்கள் எதிர்நின்று மார்பைத்தட்ட அற்றதலைகள் வாயைமென்று பல்லைக்கடித்துவிழுந்துகொக்கரிக்கின்றன. ஒருபுறத்தில் இரண்டுதலைகளற்றுவிழ அத்தலைகள் ஒன்றற்கொன்று முகப்பழக்கத்தினலே வெண்பற்கள்தோன்றச்சிரித்துப் பிரியாமல் கூடவேவந்தாயேயென்று அன்புகொண்டு எதிரேசொல்லிச்சேர ஒன்றுக்கொன்றுமோந்துபாடிநின்றுடின. பின்னும்ஆகாயத்திலேபறக்கிற பருந்துகளும், காகங்களும், கழுகுகளும் அந்தப்போர்க்களத்திலே இறந்து விழுந்தவர்கள் உடல்களின்மேலே வேர்வைபோக விசிறிகள்கொண்டு விசிறுகிறதுபோலச் சிறகடித்துக்கொள்வன. ரத்தவெள்ளங்கள்இழுக்க மிதந்தோடுகிற தேர்களுடனேபேய்ப்பிள்ளைகள் கடலிலே கப்பல்களைத்தள்ளிச்சாய்க்கிறமகரமீன்கள்போலக் கீழேமுழுகி மேலேதோன்றுகின்றன. ஒருபுறத்தில் இறந்தவருடல்களை ஒருபுறங் கத்தியறுத்திழுக்க ஒருபுறங் கழுகு பருந்து காகங்கள் கொத்திக்கொத்தியிழுக்க ஒருபுறம் பூதங்களிழுக்க கூளிகள்மொய்த்துக்கொண் டொருபுறமிழுக்க ஒருபக்கத்தில் வால்களெல்லாம் அகப்பைகளாகவும், முறம் செவிகளாகவும், கொம்பின்முத்துகள் அரிசிகளாகவும், கால்கள் உரல்களாகவும், கொம்புகள் உலக்கைகளாகவும், உடல்கள் பானைசட்டியாகவும், இரத்தமே நெருப்பாகவும், மத்தகம்அடுப்பாகவும், இப்படி யானைக ளிறந்தவிடங்கள் மடைப்பள்ளிபோலாக ஒருபுறத்தில் பிணங்களாலேகரைகட்டிரத்தவெள்ளத்தைத்தேங்கச்செய்து குடிக்கப்போகிறபேய்களை உதைத்துத்தள்ளிவிட்டுமுன்னேவையையாறுபெருகிவர மண்டிபோட்டிருந்துகுடித்தபூதத்தைப்போலவே ஒருபெரியபூதம் அந்தக்கரையையுடைத்துவிட்டு நிணமுங் கொழுப்புமாக வருகிற ரத்தவெள்ளத்தைக் கையாலணைத்துக்கொண்டு எதிரேயிருந்து குடிக்கின்றது.

இப்படியாகத் திருவாலவாய்க் கடவுள் சுந்தரனென்று பெயரொழுதியிருக்கிற பாணங்களைப் பிரயோகிக்க அந்தப்பாணங்களாலே சோழனுக்குத் துணையாக வந்தவர்களும் எட்டிமரத்தைச்சேர்ந்த சந்தனமரங்களும்கூடக் காட்டுத்தீயால் வெந்ததுபோல மடிந்தார்கள். கடவுள்பாணங்களாலிறந்தோர் உடல்களை யுண்ணமொய்த்த கூளிகள் பருந்துகள் காக்கைகள் கழுகுகள் முதலானவைகள் ஒன்றற்கொன்று எனக்குனக்கென்று சண்டைசெய்யத்தொடங்கின. இப்படிவேடவீரனுகிய கடவுளாலேதன்சேனைகளெல்லாமடியக்கண்டசோழன் பகைவர்நகையும் மிஞ்சினசேனைகளுஞ்சூழ்ந்து பின்னேவரதான்முதுகிட்டோடிப்போனன். பின்புவில்லுடனே யிறங்கின மேகம்போன்றகடவுள் ஜெயங்கொண்ட பாண்டியன் முகத்தைப் பார்த்துப் புன்னகைசெய்து தமது திருவுரு மறைந்தருளினர். அப்போது வேப்பமாலையணிந்தபாண்டியன் தனதுவெற்றிச்சங்கை வாயில்வைத்

தாதிமுழக்கிப் பட்டத்தியானைமேலேறிக்கொண்டு பல்லாண்டு மங்களங்கள்பாடத் திருவாலவாய் நகரையடைந்தான். அப்படிப் பட்டணத்துள் வந்து கடவுளுக்குப் பொன்னாலும் ரத்தினங்களாலும் ஆபரணங்கள்செய்து தரித்து நீண்டவில்லும் சுந்தரனென்னும் திருப்பேரெழுதின அம்பும்பண்ணிச்சாத்தி வங்கியசேகரபாண்டியன் கடல்சூழ்ந்த வுலகமெல்லாம் தருமநீதி பெருக அரசாட்சிசெய்திருந்தான்.

சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம் - முற்றிற்று.

ஐம்பத்தொன்றுவது

சங்கப்பலகைதந்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வேடுருவாகிமேருவில்லிதன்னுமக்கோலெய்
தாடமராடித்தென்னனடுபகைதுரந்தவண்ணம்
பாடினஞ்சங்கத்தார்க்குப்புலகைதந்தவரோடொப்பக்
கூடிமுத்தமிழின்செல்வம்விளக்கியகொள்கைசொல்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

மேருமலையை வில்லாகக்கொண்டருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள் வேடுருவந்தாங்கி, தம்முடைய திருப்பேரெழுதிய அம்புகளைத் தூவி வெற்றியுண்டாகச் சண்டைசெய்து பாண்டியனது பகையையொழித்த திருவிளையாடலைச்சொன்னோம். இனி, சங்கப்புலவர்களுக்குச் சங்கப்பலகை கொடுத்து அந்தப்புலவர்களோடு தாமு மொருவராக எழுந்தருளி யிருந்து (இயலிசைநாடகமென்னும்) முத்தமிழின் செல்வங்களை விளக்கியருளிய திருவிளையாடலைச்சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

அந்தவங்கியசேகரபாண்டியன் நீதிசெலுத்திஅரசாளுங்காலத்தில் தாமரைப்பூவாசனத்திலே வாசஞ்செய்கின்ற நான்முகனை பிரமதேவன் ஸ்ரீகாசிப்பட்டணத்திற்குவந்து பத்துஅசுவமேதயாகஞ்செய்து பெரியோர்களெல்லாம்சந்தோஷிக்க வேதாகமப்படி முடித்தபின்பு ஸ்நானம்பண்ணுதற்குத் தன்பத்தினிகளான வாணி சாவித்திரி காயத்திரியென்னு மூன்றுபேர்களுடனே கூடிக்கங்கையைநோக்கிப்போகும்போது வழியில்அந்த மூவரிலொருத்தியான வாணியென்பவள் ஆகாயமார்க்கத்திலே சஞ்சரிக்கிறவளான ஒருவிஞ்சையர்கன்னியானவள் பாடுகின்றகானத்திலே தன்மனத்தைச்செலுத்திக்கூடப்போகாம லங்கேதானேநிற்க, பிரமதேவன் மற்ற இருவருடனே கங்கைக்குப்போனபின்பும் வாணிவராமல் காலதாமதஞ்செய்ய,பிரமதேவன்ஒன்றும்யோசியாமல் அந்தஇருவருடனேகூடிக் கங்கையில்ஸ்நானஞ்செய்து கரையேறும்போது வாணிவந்து என்னையல்லாமல் நீஎப்படி ஸ்நானம்செய்யக்கூடுமென்று கோபிக்க, அதுகேட்ட பிரமதேவன் ஓ வாணியே குற்றம் உன்மேலிருக்க நீயென்னை வீணேகோபித்தகுற்றந்தீர நீ அளவில்லாத மனிதப்பிறவிபிறந்து இந்தக்குற்றந்தீரக்கடவையென்று சாபங்கொடுக்க அந்தச்சாபத்தையேற்ற வாணியானவள் மிகவும்பயந்து புலம்பித்துக்கித்து சுவாமீ? பிறப்பில்லாதவுமக்குப் பாரியானநான் இப்படிமனிதப்பிறவியிலகப்பட்டு மயங்கலாமோவென்று கேட்க, அதற்குஅந்த

வெண்டாமரைச்செல்வியானவாணியினுடையதுன்பம் போகவெண்ணிப் பிரமதேவன் ஓவாணியே உன்சொரூபமான ஐம்பத்தோரெழுத்தில் அகரமுதலாகநாற்பத்தெட்டெழுத்துக்களும் நாற்பத்தெட்டுப்புலவர்களாக உலகத்திலேபிறக்கக்கடவது. அந்தஅந்தவருக்கங்களிலு மற்றவைகளிலுமேறி அந்தஅந்தப்படியேயாய்இன்னும் வெவ்வேறு உச்சரிப்புகள் தோன்றவுஞ்செய்கிற அகரவுயிர்க்குமுதலாக விளங்குகின்றகடவுள் திருவாலவாய்க்கடவுளேயாகலான் அக்கடவுளும் ஒருபுலவருருக்கொண்டு சங்கப்பலகையேறியிருந்து நாற்பத்தொன்பதின்மராகி மற்றநாற்பத்தெண்மருக்கும் உள்ளேநின்றுஞானந்தோன்றச்செய்து அங்கே முத்தமிழ்ப்புலமையு நிரம்பச்செய்வாரென்று பிரமதேவன் சொல்ல, அப்படியே அந்தநாற்பத்தெட்டெழுத்தும் உலகத்திலே வெவ்வேறே மனிதஜாதிகளாகப் பிறந்து பலவகையான மாட்சிமைகொண்ட சாஸ்திரங்களின்வகைகளெல்லாந் தெரிந்து ஆரியமும் மற்றப்பதினெண் பாடைகளுந்தெரிந்து தகுதியானதென்கலையிலே நுண்ணறிவுடையராய் அத்தமிழ்ப்புலமையில் தலைமையானவர்களாய்உயர்ந்து வயிரரத்தினங்கள்பதித்த ஆபரணங்களையல்லாமல் ஸ்ரீருத்திராக்ஷமாலிகைகளும்பூணுகின்ற துல்லியமானதிருநீறணிந்ததிருமேனியையுடையவர்களாய் சோமசுந்தரக்கடவுளுக்குத் தாங்கள் வழுவறக்கற்ற தமிழ்மாலைசூட்டுவதேயன்றி ஆய்ந்துகொண்டுவந்த பூமாலைகளுஞ்சூட்டி அருச்சனைசெய்வார்கள். பின்னும்ஊர்கள்தோறும்போய்ப்போய்த் தங்கள்புலமைத்தனத்தாலேஜெயங்கொண்டுபொருநையாற்றுவளங்கொண்ட பாண்டியனாட்டில்வந்து உலகமெல்லாம்ஆளுகின்ற செல்வச்சிறப்பானிறைந்தநிதிபோலும்பாண்டியன்செங்கோல்செலுத்துகின்ற மதுரைப்பதியைநோக்கி அவர்கள் வரும்போது பல்கலைப்பயனான அற்புதமூர்த்தியென்னுந் திருவாலவாய்க்கடவுள் தாமும்அங்கேஒருபுலவராகிப்பாதங்கள்நிலத்திலேபடியவந்துகூடி அங்கேவருகின்ற புலவர்களைப்பார்த்து நீங்கள்யார் எங்கேயிருந்து வருகின்றீர்களென்று கேட்க, அப்போதவர்கள் ஐயா நாங்கள்புலவர்கள் சகலபாவங்களையுந்தீர்க்கத்தக்க பொருநைநாட்டுக்குப் போக வருகிறேமென்றுசொல்ல அப்போது தனியேவந்த புலவர் அந்தப்புலவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் தமிழ்வளம் பொருந்திய திருவாலவாயில்விளங்குகின்ற எங்கள் கருணைமூர்த்தியை வந்துவணங்கவேண்டும். ஆதலால்என் கூடவாருங்களென்ன அதற்குப் புலவர்கள் ஐயா நீரே எங்கள் வினைகளெல்லாம் தீர்க்கும் சோமசுந்தரக்கடவுளென்றுகொண்டாடதனிப்புலவர் அந்தப்புலவர்கள் சூழ திரு[illegible]யிலுக்குப்போய் மீனாக்ஷிசுந்தரேசரைவணங்கத்[illegible]றைந்துபோயினர்.

பின்பு வந்தசான்றோர்களாகிய புலவர்கள்இந்திரவிமானக்கடவுளைத் தனித்தனியே தமிழ்ச் செய்யுள்கள் பாடித்துதித்துவணங்கிக்கொண்டுவெளியேவந்துபாண்டியனைப்போய்க்கண்டார்கள். பாண்டியன் வந்தபுலவர்கள் கல்விகேள்விகளைத்தெரிந்து இவர்கள் ஒழுக்கத்தாலுயர்ந்த சான்றோர்களென்று மதித்து மனமகிழ்ந்து சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருக்கோயிலுக்கு வடமேற்றிசையில் ஒருசங்கமண்டபமுண்டாக்கி அப்புலவர்களுக்குத் தகுந்தசிறப்புகளுஞ்செய்து நீங்கள்இந்தமண்டபத்திலேதானே அமர்ந்திருங்களென்று அந்தப்புலவர்களை நிலையாயிருக்கச்செய்தான். அப்படிப்பாண்டியன்வேண்டியசிறப்புகள்செயயக்கண்ட பழையபுலவர்கள் பொறாமல் மனம்புழுங்கி அந்தச் சங்கப்புலவர்களோடு பலவிதமான தர்க்கங்கள்செய்து முன்னிருந்த புலமைத்தனமும்போய்த்தோற்றுத் துன்புற்றுப்போனார்கள். இப்படியே அன்னியதேசத்துப் புலவர்களெல்லாரும் வந்து வந்து கேள்விகள்கேட்டு வாதஞ்செய்துதோற்க அவர்களைவென்றுகொண்டிருக்கிற சங்கப்புலவர்கள் ஆலோசித்து மீனாக்ஷிசுந்தரராகிய புலவரொழுந்தருளி யிருக்கும் திருக்கோயிலுக்குப்போய் முந்துநூல்மொழிந்த முதற்கடவுளை முறையேவணங்கி ஸ்வாமீ? எங்களைப் பலரும் வந்து வாதஞ்செய்கிறதினாலே அறிவுநிறைகாண்பதாக எங்களுக்கொரு சங்கப்பலகைதந்தருளவேண்டுமென்று கேட்டுவணங்கினார்கள். அப்போது முன்னேபாடினபாணனுக்கு வலியபலகைதந்த சோமசுந்தரக்கடவுள் வேண்டுமென்றுகேட்கிற புலவர்களுக்குக்கொடுக்கத் தாமுமொருபுலவராய் ஒருபலகையுடனேஅவர்கள்முன்னே வந்து இந்தப்பலகை சதுரமா யிரண்டுசாணளவுள்ளது சந்திரனிலும்பரிசுத்தமானது. மந்திரபலமுள்ளது.மூகநிஞான உங்களைப்போல்வார்க்கு ஒருமுழம் வளர்ந்து இருக்க இடங்கொடுக்குமென்றுசொல்லி வாணிவடிவாகியபுலவர்களுக்கு அந்த வாணிபீடமான வெண்டாமரைமலர்போன்ற பலகையைக்கொடுக்க, உடனேசங்கப்புலவர்கள் அப்பலகையை வாங்கிக்கொண்டு திருக்கோயிலைவலம்வந்து தங்கள்கல்விக்கழகமாகிய சங்கமண்டபத்துக்குப்போய்ப் பலகையைவைத்து நல்லபூமாலைசாத்தி, பனிநீரிற்குழைத்த சந்தனம்பூசி, புதுவஸ்திரம்சாத்தி,தூபதீபமுங்கொடுத்துத் தனித்தனியேபூசைபண்ணி வணங்கித்துதித்து முன்னே நற்கீரர்ஏறினர். பின்புகபிலரும், பரணரும்,ஏறினர்கள். பின்பு புலவர்கள்எல்லாரும் முறைமுறையே யேறியிருக்க இடங்கொடுத்துச் சோமசுந்தரக்கடவுள்தந்தபலகை ஒன்றுதானே எல்லாப்பொருளுஞ்சொல்ல இடங்கொடுக்கிறமுன்னோர் நூல் போலவிளங்கிற்று. பின்பு யாராயினும் வாதஞ்செயய்

வந்தால் அந்தமேம்பாடுபெற்றசான்றோர்கள் நூற்பொருள்விளக்கக் காரணமும் உதாரணமும் ஏழுவகைமதமும் பேசும்போது கேட்டறிந்த கிளிகளும் பூவைகளுமேதடுத்துச் செவ்வையாகநிலைநிற்கச்செய்யும் இவ்விதமாகஅந்த நாற்பத்தெட்டுப்புலவர்களும்ஆராய்ந்தறிந்த கல்விகேள்விகளின் பயன்விளங்கத் தனித்தனியே பாடல்கள் பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்படியிருக்குங்காலத்திலே பலருஞ்செய்த நூல்களும் அந்தநூல்களிலுள்ள சொல்லின்பமும் பொருளின்பமும் செய்யுட் குறிப்புகளு மொரோதன்மையாய் வேறுபாடுதெரியாமல் அவர்களே அதிசயித்து இதுநீர் பாடியது இதுநான்பாடியதென்று அவர்களில் ஒருவர்க்கொருவர் பகைகொண்டு மயங்கவும் தெளியவும்செய்த சொல்லும்பொருளுமான மதுரேசர்அந்தச்சங்கப்புலவர்கள்முன்னே தாமுமொரு புலவராகவந்து நீங்கள் மயங்கித் துன்பமடையும்படியான பாடல்களைக்கொண்டு வாருங்களென்ன,சங்கப் புலவர்கள் சுவாமீ ? இவைகளேநாங்கள்பாடின பாடல்களென்று முன்னேவைத்தார்கள். அப்போது சுந்தரேசராகிய புலவர் சங்கப்புலவர்கள்சொல்லின்தொடர்பும் பொருளின் தொடர்பும் தெரிந்து அவரவர்கள்பாடினபாடல்களை அவரவர்களே ஒப்புக்கொள்ள எடுத்துக் கொடுத்தருளினர். அப்படிக் கொடுக்கப்பெற்ற சங்கப்புலவர்கள் மனமகிழ்ந்து ஐயா புலவரோ ? நீரும்எங்களோடு ஒருபுலவராய் இருக்கவேண்டுமென்று மிகவும்வேண்டிப் பொன்னுசனமிட்டுஅதிலிருக்கவைத்தார்கள். அப்போது அந்தப் பொற்பீடத்தின்மேல் பொன்மாலையின்நடுவே ஒருநாயகரத்தினம் விளங்கினாற்போலே மதுரேசரும்வீற்றிருந்தார். பின்பு அவரோடுகூடி நாற்பத்தொன்பதுபுலவர்களாய்த்தமிழ்ப்பாடல்கள் பாடிக்கொண்டு தங்கள்நுண்ணறிவுதோன்ற வாழுங்காலத்தில் வங்கியசேகரபாண்டியன்தன்மகனாகிய வங்கியசூடாமணிபாண்டியனுக்கு முடிசூட்டி அரசாட்சியுங்கொடுத்துப் பின்பு பாசவினைகளைவென்று பரமசிவன் திருவடிகளைச்சேர்ந்து பேரின்பமுற்று வாழ்ந்திருந்தான்.

சங்கப்பலகைதந்தபடலம் -முற்றிற்று.

ஐம்பத்திரண்டாவது

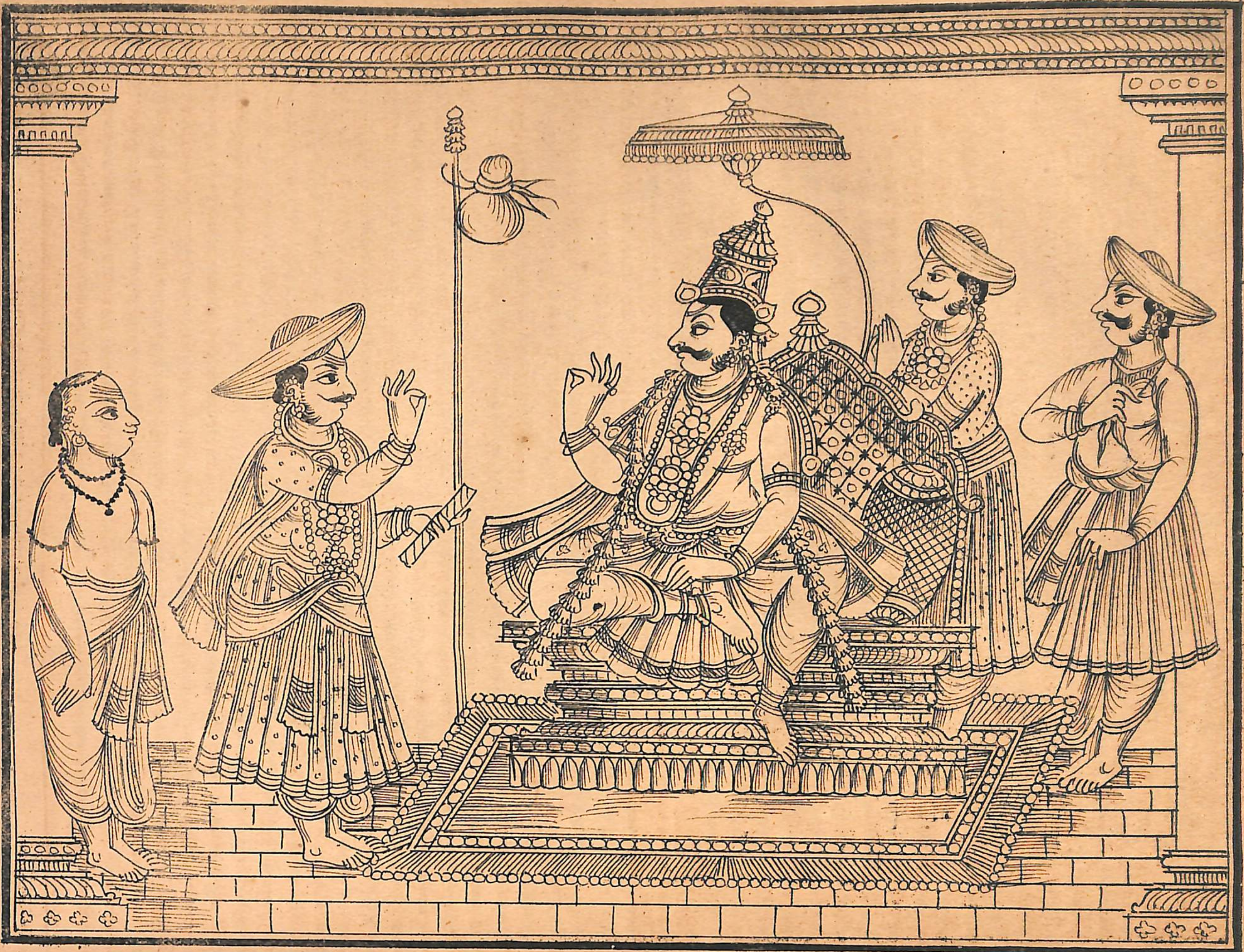
தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சொற்குவைதேரும்பாவலர்மேவத்தொகுபீட
மற்குவைகண்டத்தண்ணலளித்ததறைந்தேமாற்
றற்குவைதந்தாலுய்குவலென்னுந்தருமிக்குப்
பொற்குவைநல்கும்வண்ணமெடுத்துப்புகல்கிற்பாம்.

(இதன்பொருள்.)

கூட்டமாகிய சொல்லுகளைக்கற்று ஆராய்கின்ற சங்கப்புலவர்கள் இனிதுஏறியிருக்கும்படி அவர்களுக்குமாத்திரம் இடங்கொடுக்கத்தக்க ஆசனமாகிய சங்கப்பலகையை இருள்பொதிந்த கண்டத்தினையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் கொடுத்தருளிய திருவிளையாடலைச் சொன்னோம். இனி, தனக்கு (பாண்டியன் கட்டிவைத்திருக்கின்ற) பொற்கிழியைத் தந்தால்(நான்கலியாணஞ்செய்துகொண்டு)பிழைப்பேனென்று திருச்சந்நிதியில் முறையிட்ட ழுத தருமியென்னும் ஆதிசைவப்பிள்ளைக்காக அவன் கோரியபடியே அவனுக்கு அந்தப் பொற்கிழியைவாங்கித்தந்த திருவிளையாடலைச்சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

இராஜாதிராஜனான வங்கியசூடாமணியென்னும் பாண்டியன்முன்னே மதுரையைச்சுந்தரபாண்டியனாகியரசாண்ட சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருமுடிக்குத் தகுதியாய் பலவகை மலர்களுந்தரும்படியானநந்தனவனம் வைக்கிறதான திருப்பணி செய்யவெண்ணி குருக்கத்தி-பாதிரி-ஆத்தி-வில்வம்-மந்தாரம்-மல்லிகை - முல்லை-மகிழ்-கோங்கு-கொன்றை-காக்கணம்-அலரி-நந்தியாவட்டம்-செருந்தி-குருந்து-புன்னாகம்-தாமரை-நீல முதலான மூவகைமலர்களும் எட்டுத்திக்கும் பரிமளிக்கும்படி வண்டுகள் தேனைக்குடித்து எங்கும்இசைகள்பாட நந்தவனமுண்டுபண்ணி அதிலேசண்பகப்பூந்தோட்டமும் வேறேவைத்து அந்தச் சண்பக மரங்களெல்லாம் பூத்துப்பொன்னாபரணங்கள் நிறையப்பூண்ட பெண்கள் போலவிளங்கக்கண்டு வங்கியசூடாமணிபாண்டியன் மிகவு மனமகிழ்ந்து வண்டுகள்மொய்க்காத சண்பகப்பூக்கள்கொய்து இண்டைமாலை, தொங்கன்மாலை, தாமமாலை, கண்ணிமாலைகளாகத் தொடுத்து திரிபுரதகனரான சோமசுந்தரக்கடவுள் திருமேனியில் அணிந்துஅலங்காரஞ்செய்து அந்தப் புதுவலங்காரத்தைக்கண்டு மகிழ்ந்து அதிசயித்து மதுரேசனைவணங்கி அக்கடவுளைச் சண்பகசுந்தரரென்று பெயரிட்டுத்துதித்தான். அதுமுதல்இன்றளவும் சண்பகசுந்தரரென்றும் பெயர்விளங்கலாயிற்று.

அக்கடவுள் திருமுடிக்குச் சண்பக மலர்களால் அலங்காரஞ் செய்து வணங்குகிறதினாலே வங்கியசூடாமணிபாண்டியனுக்குச் சண்பகபாண்டியனென்னும் பெயருண்டாயிற்று. இப்படிச் சண்பகபாண்டியன் சண்பகசுந்தரேசரைவணங்கித் தினந்தோறும் அன்புநீங்காமல் திருப்பணிகள் செய்துகொண்டுவருங்காலத்தில் மன்மத கோலாகலமாக வசந்தகாலம் வந்தது. எப்படியென்றால் உலகத்தார் தங்களுக்குண்டாகிய வெயர்வைத்தீர்க்கிற தென்றற்காற்றுத் தனக்குமொரு தென்றற்காற்றுத் தேடவும், குளிர்ந்திருக்கிற சோலைகளும் தமக்குமொரு குளிர்ந்தசோலைதேடவும், குளங்களும் வேறே குளங்கள்தேடவும், சந்திரனும்தனக்கொருசந்திரன்றேடவும், ஆகாயத்திலுள்ள விருக்ஷங்களோடு பகைகொண்டு சீறிச்சிவந்தெழுந்தாற்போல மாமரங்கள்உயர்ந்து தளிரீனவும், செருந்திமரங்கள் பெண்கள் ரத்நங்கள்பதித்தகுண்டலங்க ளணிந்தாற்போல மலர்ந்து நிற்கவும், பலாசமரங்கள் உதையகாலத்துச் சூரியன்போல முழுதுமலரவும், காஞ்சிமரங்கள் மேகவாகனனான இந்திரன் போல்மலரவும், குங்குமமரங்கள் சந்திரன்போல் மலரவும், காயாமரங்கள் விஷ்ணுநிறமாகமலரவும், பூமியைக் கிழித்துக்கொண்டோடுகிற வையையாற்றங் கரையிலே கரிய மணற்கொழிப்புகள் அல்குலாகவும், அந்த ஆற்றினலையொலிகள்மேகலையோசையாகவும், அவ்விடத்தே புருஷவிந்தொழுகினாற்போல ஞாழற்றாதுகளுதிரவும், புன்னைவிருக்ஷங்கள் மரகதம்போலே தழைத்து வெள்ளைமுத்துப்போலே அரும்புகள் விட்டுப் பொன்னைப்போலே பூக்கள்மலர்ந்து கடலெல்லாம் பவளக்காடாகச்செம்பராகங்களைச்சிந்தவும், மற்றமரங்களெல்லாம் புருடரோடு பிணங்கினபெண்கள் தங்கள் ஆபரணங்களையெல்லாங் கழலவிட்டாற்போல முன்னே இலைகளெல்லாமுதிர்ந்து பின்பு மணந்தபெண்கள்போலத் தழைத்து பிரிந்தபெண்கள்போல பசந்து கண்ணீ ரொழுகின மிகவு மையல்கொண்ட பெண்களலர்போல அலருண்டாய்விளங்கவும், புருஷன்மெலியத் தானுமெலிந்து நெஞ்சுகுழைந்துநிற்கும் பதிவிரதைபோல சூரியகிரணத்தாலே மரங்கள்தீயத் தாமுந்தீய்ந்து பின்பு அந்தமரங்கள் தழைக்க சூழ்ந்தகொடிகளெல்லாந் தழைக்கவும், நட்டுவன் ஆட்டுவிக்க முகத்திலேவேர்வையொழுகப் பாட்டுகள் பாடிக்கொண் டாடுகின்ற பெண்கள்போல தென்றற்காற்றசைக்க அசைந்து தேன்க ளொழுக வண்டுகள்பாடச் சாய்ந்துவளைந்து பூங்கொம்புகளாடவும், உத்தமகுலத்துச்செல்வர்கள் செல்வங் குறைந்தகாலத்திலும் இல்லையென்று வந்தவர்களுக் கில்லையென்று சொல்லாம லுயிரை மாறியாயினுங் கொடுப்பதுபோல செவ்வந்தியும், மகிழும் மலர்ந்துமுதிர்ந்தும், வாடியும்,காய்ந்தும், வண்டுகள்மொய்த்துத் தேனைநக்கும்படி கிடக்கவும், ஆண்குயில்கள் மாந்தளிரைக் கோதிக்கோதிக் கூப்பிட்டு பெட்டைக் குயிலை மனமுருக்கவும், தன்னிலும் பெரியஅரசன் பிரசித்தனாய் விளங்கக்கண்ட மற்றோரரசன் அடங்கினாற்போல மயில்களொடுங்கியடங்கவும், கண்டது கற்கும் பண்டிதன்போலத் தென்றற்காற்றும், சோலைகளிலேநுழைந்து வாவிகளிலேபுகுந்து தாமரைமலர்களெல்லாந்துழாவி இருவாட்சி-முல்லை-மல்லிகைப்பந்தல்களிலே உலாவி பலவாசனைகளையுங் கொள்ளைகொண்டு குளிர்ந்து மெதுவாகச்சஞ்சரிக்கவும், வசந்தகாலத்தரசன் மகுடஞ்சூடிக்கொண்டு தாமரைமலராகிய படிக்கமேந்த, குயிலோசையாகிய மத்தளங்கொட்ட, மருதவிருக்ஷத்திலே கிளிகள் மங்களங்கள்பாட, வண்டுகள் சங்கீதம்பாட, தாழைமடலாகிய கூர்வாளுந்தோன்ற, வாழுமிடமாகவே அந்தச் சோலைவிளங்கவும், யௌவனபுருடர்கள் சந்திரகாந்தக்கல்லாலே செய்திருக்கிறமண்டபங்களிலும் சித்திரித்த புதுவீடுகளிலும் தோட்டங்களிலும் தாமரைத்தடாகங்களிலும் தண்முத்துமாலையணிந்த பெண்கள்முலைகளிலுமே அந்தக்கோடைகால

வெம்மைதீர நினைத்துத் திருவாலவாய்மதில்சூழ்ந்த மதுரையில் மேலுலகத்துத்தேவர்களும் விரும்பும் போகசுகத்தைத்தருகிற மங்கையர்களுடனே கூடி விண்ணாட்டிலே கற்பகக்காடுபோல விளங்குகின்ற பூஞ்சோலைகளிலேசுகிக்க யானைகள்மேலே சிங்கங்கள்போலவும், குதிரைகள்மேலே யானைகள்போலவும், தேர்கள்மேலே சூரியர்கள்போலவும், மாலைகளிலேவண்டுகள்மொய்க்கக்கால்களிலேசிலம்புகள்கழல்களொலிக்கநடந்தும், புருஷர்கள்செல்ல மங்கையர்கள் கறுத்தபேட்டானைகள்மேலே மற்றொரு பெண்யானைபோலவும், முத்துப்பல்லக்குகள்மேலே சரஸ்வதிகளைப்போலவும், குதிரைகள்மேலே ரதிதேவிகளைப்போலவும், புருடர்கள் கைகளைப் பற்றிக்கொண்டும், இப்படியாக வண்டுகள் மொய்த்திருக்கின்ற பரிமளமாலைகள்சூடின புருஷர்களும், மன்மதனுடைய சேனைபோன்றபெண்களும்,வெள்ளை முத்துக்களை மலைகள்போலக் கொழித்துக்குவிக்கின்ற வையையாற்றங்கரையில் மணல்மேடுகளிலுள்ள பூஞ்சோலைகளுக்குவந்து பெண்யானைகளிலும், பெண் குதிரைகளிலு மேறிவந்த பெண்கள்புருடர்கள் தோள்கொடுத்திறக்கஅவர்கள் தோளிலுள்ள வீரலக்ஷ்மிபோல இறங்கிப் பூங்கொம்புகளிலே பூங்கொத்துகளினின்று பொடிகளுதிர்ந்தாற்போல கலவைச் சந்தனங்களுதிர வன மங்கைகள்போல பொன்மலைகளையொத்த கொங்கைகளைக்கொண்டுநடக்குஞ் சித்திரம்போல குருக்கத்திப் பூவைக்கண்டு அதனருகே சிலர்போக, புன்னைநிழலிலேசிலர்வர, மாமரத்துநிழலிலே சிலர்செல்ல, செருந்திமரநிழலிலே சிலர்கிட்ட, மன்மதன் ஆயுதசாலைபோலே தோன்றுகிற தாழை நிழலிலே சிலர்நிற்க, அந்தப் பெண்டுகளுடைய கூந்தலை மேகமென்று மனதில் நினைத்துச் சிலமயில்கள்நின்று கூத்தாடும், சில மயில்கள் அந்தப் பெண்களின் கண்களை அம்பென்று நினைத்துப் பயந்தோடும், குயில்கள் அந்தப்பெண்கள் மேனியை மாந்தளிரென்றுதின்னவந்து பின்புஅவர்கள் பேசுமிசையைக்கேட்டுஒதுங்கி வெட்கிப்போகும், இன்னும்அந்தச்சோலையில் அலைகள் மிகுந்திருக்கிற குளங்கள் பூத்திருக்கிறதேயல்லாமல் கொம்புகளிலும் செங்கழுநீர் செவ்வல்லி-தாமரைமுதலாகிய மலர்களைப்பூத்தாற்போல பெண்கள்தம்முடையகண்கள் வாய்முகமாகிய இவைகள்விளங்க எங்குநெருங்கினார்கள்.

பின்னும் பெண்யானைகள்போல் நடந்துலாவின பெண்கள்கூடவே சிலநாயகர்கள் கொடிகள்படர்ந்த மாதவிப் பந்தலுக்குள்ளேபுகுந்து இயக்கர்கூட்டமாகக்கூடிபனிநீர்தெளித்து வேடையைநீக்கிக் கன்றினபாதங்களைப்பிடித்துச்சேடியர்களுக்குதவிசெய்வார்கள்.சிலபெண்கள் பூங்கொம்பைவளைத்து மலர்களைப்பறித்து மோந்து ஆயாசந்தீர்ந்து அந்தப்பூங்கொம்புகளுக்குத் தங்கள் குழையுந்தோடுமணிந்து அழகுபார்த்து சந்தோஷித்து நாயகர்கள்மார்பிலேதைக்க பறித்தமலர்களை மன்மத பாணங்கள்போலே எறிவார்கள். சிலபெண்கள் பூங்கொம்பைவளைக்க அக்கொம்பிலே அலர்ந்த மலர்களிலேமொய்த்திருக்கிற வண்டுகளும்பெடைகளு மிசைபாடிக்கொண்டே யிவர்கள் கூந்தலிலேவந்து மொய்த்துப்பாணர்கள்போலே நெருங்கின. இன்னும் இவ்வுலகத்திலே மோக்ஷத்தைத்தருந்தெய்வம் பெண்களே யென்பவர்கள் வார்த்தைமெய்யே. எப்படியென்றால் அந்தப்பெண்கள்வளைக்க வளைந்து நடுங்கி அவர்களடியிலே மலர்களைச்சிந்தி மலர்முகங்கண்ணீர்சோரப் பூங்கொம்புகளும் வணங்குமானால்புருடர்கள்வணங்குந் தெய்வமென்னலாகாதோ? ஒருத்திஎட்டாதஒருபூங்கொம்பை எட்டிவளைக்கும்போதெல்லாம் அதுவளையாமையாலே அவள்வாடின கொடிபோலேநிற்க அதை மன்மதனையொத்த அழகுள்ள ஒருவன்வந்துகண்டு ஏன் வருந்துகிறாய் என்றோள்மேலேறிக்கொண்டுமலர்களைப்பறியென்று தன்றோண்மே லேற்றிக்கொண்டுநின்றான். இன்னுமொருத்தி அப்படியேஎட்டாத பூங்கொம்பை எட்டிஎட்டி வருந்திநிற்க அதுகண்டஅவள்புருடன் மிகவும்பொறாமல் இதுவென்ன பிணங்கினவளோ வென்று வளைத்துக்கொடுத்து வேண்டின மலர்களைப் பறித்துக்கொள்ளென்றுசொல்ல அவள் கொம்பைநோக்காமல் பிணங்கினவளெவளோவென்று கண்ணீர்விட்டழுதாள். இன்னுமொருத்திகாதிற்பொன்னோலையிலே செருந்திப்பூவைச் செருகிப்பார்த்து அவள்புருடன் இந்தஓலை அழகாயிருக்கிறதென்றுசொல்ல உடனேஅவள் அந்தஓலையிட்டவளுக்கே இந்தஓலையுமிட்டுப்பாரென்று அவனைமயங்கித் துன்புறச்செய்தாள். ஒருத்திமாமரத்திலுள்ள கூட்டிலிருக்கிற பெட்டைக்குயிலானது தன்னுடையசேவற்குயிலைக்கூப்பிடக்கண்டு தன்கணவனைக் கடைக்கண்ணாலேவரக்கூப்பிட்டு வண்டுகளுந் தேனும்பொருந்திய ஒருமாதவிப் பந்தலுக்குள்ளே புகுந்தாள். ஒருத்தி தான்பூசிக்கொண்ட சந்தனவாசனையைக் காற்றுவீசவிடுத்தும், அரைநூன்மாலையோசை நாயகன் காதிலேவிழநடந்து கல்விகளைச்சித்திரித்திருக்கிற புடவையையுடுத்தியும், போர்த்தும் இப்படித்தூதனுப்பினவள் பாலத் தலைவன் வருவழியை எதிர்பார்த்துநின்றாள். ஒருத்திதனக்குமலர்கொய்துகொடுக்கிறவன் உடம்பெல்லாம் அந்தப்பூந்தாதுகள் சந்தனகஸ்தூரிகள்போலச் சிதறி யிருக்கக்கண்டு நீ யாரோடு கூடிவந்த சந்தன மிதுவென்றாள். அவன்

என்மனத்திலே உன்னையுங்கூடச்சுமந்து பறித்தசண்பகத்தாதுகள் சந்தனமல்லவென்றான். அவள் என்னையன்றி இன்னும் யாரை உன்மனத்தேகொண்டு சுமந்தாயென்று நெய்வார்த்த நெருப்புப்போற்கொதித்தாள். இன்னுமொருத்தி தன்பிணக்குத்தீரவந்து கணவன்வணங்கும்போது தன்னிழலை அவன்முடிமணியிலேயிருக்கக்கண்டு கங்காநாயகன்போன்ற நீர்என்னை ஏன் வணங்குகிறீரென்றுசிரித்துப் பின்னும் துன்பத்தின்மேலே துன்பமுண்டாகப்பண்ணினாள்.

ஒருவன் ஒருத்தியைப்பார்த்துப் பெண்ணே? உன்பாதங்கள் தாமரைமலரோ, கைகள் காந்தள்மலர்களே, கொங்கைகள் கோங்கரும்புகளே, கண்கள் நீலமலர்களே, உன்வாய்செவ்வல்லிப்பூவே, உன்பல் எந்தப்பூ அதையுந்திறந்து காட்டிவிட்டுப்போகக்கடவாயென்று அவளைவேண்டி அடுத்துநின்றான். தனிவிடைபோலுமொருவன் ஒருத்தியைத் தன் முன்னேகண்டு ஏடிபெண்ணே? உன்னிடத்திலே என்மனம் வந்து மறைந்துகொண்டது உன் அல்குலாகிய சுனையிலோ ? கொங்கையிலோ? உனது பூம்பட்டாடையைத்திறந்து காட்டிவிட்டுப்போவென்று அவள் பின்னே தொடர்ந்துசென்றான். இன்னும்பதிவிரதையானவளைவிட்டுப் பலரும் அனுபவித்து உடம்பெல்லாம் எச்சிலானவேசியர்களைக்கூடுகின்ற அறிவீனர்போல பெண்டுகள் வளைக்கவளைந்த பூங்கொம்பிலுள்ள வண்டுகள் அவர்கள்கூந்தலில் முடித்திருந்த பழம்பூமாலைகளிலேவந்து மொய்த்தன. இப்படி புருடர்களைத்தழுவி அவர்களிடத்துள்ள பொருள்களையெல்லாம் கொள்ளைகொண்டாற்போலப் பெண்கள் பூங்கொம்பைத்தழுவி மலர்களையெல்லாம் பறித்துக்கொண்டபின்பு கைப்பொருளில்லாதவன்போல அந்தப் பூஞ்சோலைகளெல்லாம் வறுமையாயின. பின்புபெண்கள் தங்கள்புருடர்களோடுகூடி மலர்களைப்பறித்து விளையாடிக்கூடின புருடரைப்போலே உடம்பையுங் கண்களையும்வாயையும் வேறுபாடுசெய்கிற பொய்கைநீராடஇறங்கினபோது அந்தக்குளங்கள் தாமரை-நீலம்-குமுதமாகியமலர்களை மலர்வதேயன்றி முல்லை-சண்பகம்-கோங்குமுதலாகிய மலர்களையும் மலர்ந்தாற்போலவிளங்கின. அப்பெண்கள் குளத்தில்புகுமுன்னே சேற்கெண்டைகளும்-பாம்பும்-ஆமையும்-நண்டும்-வராலும்- அன்னங்களும் வலியபகைவரைக்கண்டஞ்சி ஓடினாற்போலோடின. அப்பெண்கள் நீராடும்போது பலவிதமான மலர்களும் அலைகளால் அலைவது கண்ணும் நீலமலரும்-முகமும் தாமரைமலரும்- வாயும் செவ்வல்லிமலரும்-சண்டைசெய்வதுபோலாகவும் பாசிபோலக்கூந்தல்கள் விரியவிட்டுத் தாமரைஅரும்புபோலக் கொங்கைகள்தோன்ற தாமரைமலர்போல முகங்கள்தோன்ற ஸ்நானஞ்செய்துகரையேறுகிற தனதுநாயகியைக்கண்டபுருஷன் அவள்வாயும்கண்களும் வெளுத்திருந்ததினாலேமயங்கி என்னுயிர்போன்றவள் எங்கேயென்றுகேட்டான். அதற்கு அவள் என்னையல்லாமல் உனக்கு நாயகிவேறுண்டோவென்று புலம்பியழுதாள். ஒருத்திநீராடத் தனது நாயகன் கையைப்பிடித்துச்செல்லும்போது அவன் நீராடிவருகிற ஒருத்தியைப்பார்க்க இவள் சீச்சீ-இவளாடின எச்சில்நீரிலே நான்முழுகவாரேனென்று கரையிலேதானேநின்றாள். ஒருத்திநாயகன்நீராடும்போதுஅவன்மார்பில்பூசியகுங்குமத்தில் தாமரைமொட்டழுந்தியிருக்கக்கண்டு இப்படிஉன்மார்பிலே காயஞ்செய்தவளெவளென்றுவருந்தினாள். ஒருத்தி தனது இஷ்டநாயகன் செய்த குற்றமாகியவேலாலேபிளவுபட்ட நெஞ்சினளாய்ப்பிணக்கும் காமநோயும்தாங்கமாட்டாமல்அவன்பார்க்க ஆழமானநீரிலே முழுகுகிறவளைப்போல முழுகிப்போய் அங்கேயிருக்கிற அன்னத்தைப்பார்த்துக் கைகொடு கரையேறவென்று வேண்டினாள். நீரிலே விளையாடுகின்ற ஒருத்தியினுடையமுகமானது தாமரைமலர்களிலொன்றாகத் தோன்றுவதுகண்டநாயகன் இவள்முகமெது தாமரைமலரெதுவென்று சந்தேகித்துவருந்த அதற்கவள் குறுநகைசெய்ய அந்த நகையொளியாலே முகமென்றுதெரிந்துகொண்டான். ஒருத்திகளித்தவனானநாயகன் மொக்குளிலே தனதுநிழல்தன்போலவே சிரித்துக்கொண்டு தோன்றுவதைத் தனக்குச்சக்களத்தியென்றுநினைத்துத் தன்கையைநீட்டித் தடவிப்பார்த்துக்காணாமல் இந்தநீர்க்குள்ளேஒளித்துக்கொண்டாயோவென்று அவ்விடத்திலே உதைத்துச்சீறினாள். ஓரிடத்திலே வழிப்போக்கர்கள் பொருளையபகரிக்கின்ற திருடர்களைப்போல கந்தபொடிகலவைச்சாந்து கஸ்தூரிகளைமாறிமாறிவீசிவிளையாடுகின்றபுருஷர் பெண்கள்மார்பிலே வண்டுகள் ஆகாசத்திலேபறந்துவந்துவிழுந்து அவ்வாசனைகளைக் கவர்ந்துண்கின்றன. ஓரிடத்திலேதாங்கள்பறித்த நீலமலர் தாமரைமலர்களை மன்மதபாணம்போலாக மார்பிலே யெறிவார்கள். அப்படியெறிகிறமலர்களைக் கைகளாலேதடுத்தெறிய அம்மலர்கள் மீண்டுபோய் அவர்கள்முகத்திலேபடக்கண்டு மனமகிழ்ந்துசிரிப்பார்கள். ஓரிடத்திலே பிடியானையும் களிற்றானையும்போல ரத்தினாபரணங்கள்விளங்கக்கைகளாலே பனிநீர்கந்தப்பொடிகளைவாரி இறைப்பார்கள். பின்னும் பூசியிருக்கிறசந்தனமழிய நீரையும்வாரி யிறைப்பார்கள். பின்னும் அந்தப்பெரியகுளத்திலே நீராடுகிறவர்களிலொருத்தி தன்சிவந்த வாய்நீரைநிறையக்கொண்டு ஒருவன்மு

கத்திலே கொப்புளித்துத்துப்ப அந்தநீரை அவன் செவ்வல்லித்தேனென்று மிகுந்தசந்தோஷத்தோடு குடித்தான். ஒருவன் ஒருத்தியைப்பார்த்து அங்கே ஆழம் போகாதை நில்லென்றுதடுத்து விலக்குகிறவனைப்போலே தன்கையால்வளைத்துத்தூக்கி மார்போடணைத்துஇரதியையணைத்த மன்மதன்போல்மகிழ்ந்தான். இப்படி அவர்கள்பூசிவந்த சந்தனகளபகஸ்தூரி வாசனைகளை அந்தக்குளத்துக்குக்கொடுத்து அதிலுள்ளமலர்களின் வாசனைகளைக்கொண்டு கரையேறும்போது சிலபெண்கள் நனைந்து மெல்லிதானவஸ்திரத்துக்குள்ளே தங்கள் உடம்பெல்லாந்தெரிய அதற்குநாணிக்கரைமேல்நிற்கிறகணவரைப்பார்த்து ஐயனேநான்உடுத்தும்வஸ்திரத்தையெடுத்தெறியுமென்று கிருஷ்ணனைவேண்டுகிற இடைப்பெண்கள்போல வேண்டுவார்கள்.

இந்தப்பெண்க ளணிந்திருந்த செம்பஞ்சுக்குழம்பும் குங்குமக்குழம்பும் கரைந்துகுழம்பி அந்தக்குளமுழுதுஞ்சிவந்து ஆலாத்திநீர்போலாக அதைச்சுற்றநின்றவர்கள்போலச் சோலைகள்விளங்கின. குளக்கரையேறினபெண்கள் பட்டுவஸ்திரங்களும் இன்னும் பலநிறமானசேலைகளும் பலவிதமான ரத்நாபரணங்களும் சந்தனகுங்குமகஸ்தூரிச்சேறும் பூமாலைகளுங்கொண்டு புருடர்களுள்ளமெல்லாங்கொள்ள வெண்ணினார்கள்குளத்திலே தோன்றக்கண்டதுபோலதாங்களழகுபார்க்கிற நிலைக்கண்ணாடியிலும் கண்ணாகிய நீலமும், முகமாகிய தாமரையும், வாயாகியசெவ்வல்லியுந்தோன்றக்கண்டு கண்களாலே மன்மதனையுமேவல்கொள்ள வல்லபெண்கள் பொன்னாலும்வெள்ளியாலும் பளிங்காலுஞ் செய்த கிண்ணங்களிலே கூரியகத்தியை யூன்றினாற்போலவார்த்துத் தோழிகள்கொடுத்த மதுவை மொய்க்கிற வண்டை விரலாலேதெறித்தோட்டிக் கொவ்வைக்கனிபோலும் வாயில்வைத்து நிரம்பக்குடித்தார்கள். இந்தக்குடத்திலிருக்கிற மதுவையெல்லாம் கொள்ளை கொண்டுபோகவந்தவைகளே இந்தக் கிண்ணங்களென்று சினந்து ஈரும்வாளை அதனெஞ்சிலே யூன்றி யீர்வதுபோலக் குடத்திலிருந்து கிண்ணத்திலேவார்க்க அப்படியீர்ந்துபிளப்பதைக் காண்பாரைப்போல வண்டுகள்மொய்க்கக் கள்ளைக்குடித்து மனமறக்கிற வொருத்தி இன்னுமொருத்தி தான்குடிக்கவுள்ளத்திலே ஊற்றுகின்றமதுத்தாரையை மயக்கத்தாலே ஈர்வாளென்றுநினைத்துஅடிபயித்தியகாரி ஏன் வாளாலே கிண்ணத்தை அறுக்கிறாயென்று சிரித்தாள். இலமென்றுசொல்லிப்பலரிடத்திலு மேற்றும் இன்மைநீங்காத எளியோர் கொப்பரையோடே புதையற்பொருள்கிடைத்தால் விடாதுகொள்வார்ல்லவோ, அப்படியே பலமலர்களிலு நக்கித்திரிகிறவண்டுகள் கையாலோட்டினாலும் போகாமல்மதுக்குடமெல்லா மொய்த்துக்கொண் டிருக்கின்றன. அங்கே நிரம்ப மதுவுண்டவொருத்தி பின்னுமுண்ணும்போது அக்கள்ளிலே தோன்றுகின்றதன்முகத்தையுங்கண்ணையுங்கண்டு ஓஓ இதிலே தாமரைபூத்திருக்கின்றது. அல்லாமலும் உண்மையாகவே வண்டுகளுமொய்க்கின்றனவென்றுசொல்லிக் கைகளைக்கொட்டிச்சிரித்தாள். ஒருத்தி தான்குடித்துமிஞ்சின கிண்ணத்திலிருக்கிற கள்ளிலே தோன்றுகிற சந்திரனைப் பார்த்து யான் நாயகனைப் பிரிந்திருக்கிறபோது நீ நெருப்பாய்ச் சுட்டவனல்லையோ, நீஇப்போது எச்சிற்கள்ளைக் களவாற் குடிக்கவந்தகப்பட்டுக்கொண்டாய், இனிஉன்னைநான்விடமாட்டேன். இதிலேதானே கிடக்கக்கடவாயென்று வேறேயொரு கிண்ணத்தினாலேமூடிப் பத்திரஞ்செய்து குடியாதிருந்தாள். நிரம்பவுண்டவொருத்தி தன்கைக் கண்ணாடிக்குள்ளே தோன்றுகின்ற கண்சிவப்பும் வாய்வெளுப்புங்கண்டு பலரும்நிந்திக்க என்னழகைக்கொள்ளைகொண்டுபோனவன் யாரென்றுமயங்கி விழுந்தாள். ஒருத்திமதுவுண்ணும்போது அந்தமதுவிலே தன்வடிவைக்கண்டு தோழியைக்கூப்பிட்டு என்னுடனேகூடக் கள்குடிக்கிறவளைக்கண்டாயோவென்ன, தோழிவந்து பார்த்துத் தன்வடிவையுங்கண்டு ஒருத்திமாத்திரமா இரண்டுபேர் குடிக்கிறார்களென்றாள். அப்போதவள் இது இரண்டுபேர் எச்சிலென்று கீழேபெய்துசிரித்தாள். முழுக்குடியளானவொருத்தி தனதுவேறுபாடான வடிவைக் கண்ணாடிக்குள்ளேகண்டு இவள்அல்லளோ நான்தானோஅல்லது யாரோனும் என்னைக்கொண்டுபோனவருண்டோ அடீசேடி நான்எங்கேயிருக்கிறேனோ தெரியவில்லை என்னை நீஉடனேதேடிக்கொண்டு வரவேண்டும் என. என்பிராணநாயகன்வந்து தேடுவானே அவனுக்கியார் வழிசொல்லுவார்கள் நீசொல்லென்றாள். அப்படியே நிரம்பக்குடித்த வொருத்தி தன்பின்னே புருஷன் வந்துநிற்பதுதெரியாமல் அவனோடு சேரத் தன்னையும் கண்ணாடிக்குள்ளேகண்டு ஓ ஓ மாற்றாளோடு கூடி யிருக்கிறாயோவென்று ஓங்கியுதைத்தாள்சிலர்கட்டுச்சோறுண்கிறார்கள் சிலர் வீணைபாடி வெண்ணெய்போலுருகினார்கள்.

இப்படிப்பட்ட வசந்தகாலத்திலே சண்பகபாண்டியன் ஒருநாள் தன்மனைவியோடுகூடி வேறே ஒருபுறத்திலே சந்திரகாந்தச் சலவை மண்டபத்தில் வேடைக்கோடைபோக தனியாக ஒருகொம்பிலே மாந்தளிரும் கோங்கரும்பும் முல்லையரும்பும் காந்தள்கமலம்செவ்வ

ல்லி சண்பகம் செங்கழுநீர்மலர்ந்தாற்போன்ற தேவிகூடவிருக்கும்போது தென்றற்காற்றுனது நல்லதிவ்வியபரிமள கந்தவாசந்தோன்ற முகத்துமுன்னேவீச அப்படிவீசினவாசத்தை நன்றாய் மோந்துபார்த்துப் பாண்டியன் இதேதுபுதிதான நல்லதிவ்வியபரிமள கந்தமாயிருக்கிறது. பூஞ்சோலைக்காற்றுவீசின வாசமுமன்று. காற்றுக்கோ வாசமேகிடையாது. இது எதினுடையசுயவாசமோவென்றுஆராய்ந்து ஆலோசித்துத்திரும்பித்தன் தேவியைப்பார்த்தான். அப்போது அந்தவாசம் அவள் கூந்தலிலிருந்து வீசக்கண்டு ஓ ஓ இந்தவாசம்வண்டுங் கண்டிராது. இதென்னபுதுமையென்று கொண்டாடி இவள்கூந்தலில் இந்தவாசம் செயற்கையால்வந்ததோ இயற்கையேவந்ததோவென்று சந்தேகித்து இப்போதுநான்சந்தேகித்த கருத்தைத்தெரிந்துபாடவல்லவருண்டானல் அவர்க்கு ஆயிரம்பொன்கொடுப்பேனென்றுமுடிப்புக்கட்டிக்கொடுக்க அங்கிருந்த ஏவலாளர் மெய்ஞ்ஞானிகளான சங்கப்புலவர்களுக்கு முன்னேகொண்டுபோய்க் கட்டித்தொங்கவிட்டார்கள். அக்காலத்தே சங்கப்புலவர்கள் கடலிலே கப்பலைக்கண்டால்அதிலிருக்கிறபொருள் இன்னதென்று தெரியாமல் மதிப்பினலே இன்னதென்று சொல்வதுபோல பாண்டியன் கருத்தை ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே வந்து சொல்லிச் சொல்லி உண்மை விளங்காமல் அவமானப்பட்டுக் கிலேசிக்கலானர்கள். அக்காலத்திலே ஆதிசைவ குலத்துப் பிரமசாரிஒருவன், அவனே தாய்தகப்பனில்லாத தனியனனதருமியென்பவன். அவன் தனக்குண்டாகிய வறுமை நீங்கும்பொருட்டு நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனாலும் மஹாலட்சுமியை மார்பிலேதரித்தருளிய விஷ்ணுவினாலும் தேடிக் காண்பதற்கரிய தேவநாயகரும், உருவம் அருவம் உருவருவமென்னு மிவைகளைக் கடந்துள்ளவருமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடையதிருவடிகளைச்சேவித்து எம்பெருமானே ? அடியேன் தந்தையுந் தாயுமில்லாதவன். வேறேயாதரவுங்கிடையாது. அப்படிப்பட்டசிறுவனாகிய நான்கலியாணஞ் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்கிற ஆசையை யுடையவனா யிருக்கின்றேன். அந்தஆசையாகிய நோயானது என்மனத்தை மிகவும்வருத்துகின்றது. அந்தவருத்தத்தைத் தீர்ப்பதற்குரியசமையம் இதுவேயாகும். ஆகையால் என் எண்ணத்தை நிறைவேற்றி யாட்கொள்ளவேண்டும் என்றுதுதித்தான்,

இப்படியாகச் சோமசுந்தரக்கடவுள் திருக்கோயில்முன்னே நின்றுதுதித்து சுவாமி வேதாகமங்கள்முடியக்கற்று அவ்வழியே யானடந்தேனனாலும் இல்லறமானமனைவி வாழக்கையில்லாமல் உன் பாதவருச்சனைக்கு யோக்கியனாவேனே மனைவி யில்லாதவன் உன்னைத் தொடலாகாதே ஓ கடவுளே இதுவே நல்ல சமையம் எல்லாமறிந்திருக்கிற நீர் இந்தப்பாண்டியன் கருத்தறியீரோ? இந்தச்சமையத்தில்நான்போய்ச்சொல்லி ஆயிரம்பொன்னும் பெறும்படியான ஒருகவிபாடியருள வேண்டுமென்று மிகவும் பிரார்த்தித்தான். அப்போது பாண்டியர்குலதெய்வமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள்.

“கொங்குதேர்வாழ்க்கையஞ்சிறைத்தும்பி, காமஞ்செப்பாதுகண்டதுமொழிமோ
புயிலியதுகெழீஇய் நட்பின
மயிலியற்செறியெயிற்றரிவைகூந்தலி, னறியவுமுளவோநீயறியும்பூவே,,

என்கிற ஒருசெய்யுளைச்சொல்லி எழுதிக்கொடுக்க,தருமியென்பவன்றெழுதுவாங்கித்தனதுதுன்பந்தீர்ந்து சோமசுந்தரக்கடவுள்சொன்ன பாடலைக்கைக்கொண்டு புதையல்கண்டெடுத்தவன்போல மனமகிழ்ந்துசங்கப்புலவர்களுக்குமுன்னேபோய் அங்கேகற்றுவல்ல சான்றோர்கையில் அந்தப்பாடலைக்கொடுக்க அவர்கள்வாங்கிவாசித்துப்பார்த்துச் சொற்சுவை பொருட்சுவைதெரிந்து நல்லநல்லவென்றுகொண்டாடி அந்தச்சான்றோர்கள் பாண்டியனுக்குமுன்னேபோய்ச்சொல்லஅதைப்பாண்டியன்கேட்டுத் தன்மனக்கருத்துக்கு ஒத்திருந்ததினலேதலையை அசைத்துமனமகிழ்ந்துஇந்தச்செய்யுள்பாடிக்கொண்டுவந்தபிராமணன் முன்னே முடிப்புக்கட்டிவைத்த ஆயிரம்பொன்னும் யாதொருதடையுமில்லாமல்பெறக்கடவனென்றுகொடுக்க, அப்போது பாண்டியனேவினபடியே கற்றுவல்லசான்றோரோடு ஏவலாளிகள்கூடவந்துசங்கமண்டபத்துக்குமுன்னேகட்டித்தொங்குகிறபொன்முடிப்பைத்தருமி அறுக்கும்போது நற்கீரர்நில்லென்றுவிலக்கிஇந்தச்செய்யுளிலேகுற்றமிருக்கின்றதென்றுசொல்ல, தருமியென்பவன்கேட்டுப்பசியன்நெடுங்காலம்அன்னங்கிடையாமல்பட்டினியேகிடந்துகிடைத்துண்ணப்போம்போது கையைப்பிடித்துக்கொண்டால் அந்தப்பசியன்கலங்குவதுபோலக்கலங்கி மனமும்வாயுமுலர்ந்துபயந்து சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருக்கோயில்முன்னே வந்து அந்தப்பாடலைவைத்து சுவாமி ? நீர் என்னகாரணத்துக்காக இந்த வழுவான பாடலை எளியேன் கையிலே கொடுத்தீர். தரித்திரமென்கிற வியாதி பிடித்துப்பலகாலமும் வழிபடுகின்றஉம தடியேன் இப்போது கிடைக்கிற பொருள்போயி

ற்றே யென்று அதற்கோனான் முழுதும் வருந்தவில்லை. தெய்வநாயகரான நீர்பாடினபாட்டுக்குற்றமென்று அற்பாயசும் சிற்றறிவுமுள்ளவர்கள்சொல்லலானுல் இனிஉம்மையாவர்தெய்வமென்று மதிப்பார்களென்றல்லவோ நான்முழுதும்துன்பப்படுகின்றேன். இப்போதுநேரிட்ட அவமானம் உமக்கேயல்லாமல் எனக்கென்னவுண்டு. ஓகோ தெய்வமேயென்று முழுதும்மனம்வருந்தி அந்த ஆதிசைவப்பிராமணன்அழ அப்போதங்கே எல்லார்க்கும்பந்தம்-வீடு-வேதம்-அதன்பயன்ஆகிய எல்லாமான சுந்தரேசர் ஒருபுலவராக கண்டிகை மதாணிமோதிரம் கதிர்முடி வயிரம்பதித்தகடுக்கன் இவைகளாலே அலங்கிருதராய் முத்தமிழும் வல்லவரிவரோயென்று அறிய விட்டகுறிபோலத் திரிபுண்டரங்கள் நெற்றியிலேயிட்டுக்கொண்டு நல்லபட்டங்கியும் போட்டுக்கொண்டு கங்கணங்களணிந்த தோள்களையுடைய கநறுச்சொல்லிகள் அடைப்பைதாங்கவும், காளாஞ்சிதூக்கவும், கோடிகமேந்தவும், முத்துக்குடைநிழலின்கீழே பொற்காற்சாமரை வீசவும், வேதமேபாதுகையாகத்தாங்கவும் தாமருளிச்செய்தவைகளைக்கற்றுப் பாடவல்லவரான வேதாகமங்கள்தருமசாஸ்திரங்களெல்லாந்தெரிந்த சான்றோர்கள்கூடின சங்கமண்டபத்துக்குவந்து அங்கேஅவர்கள் முன்னேநின்று அவர்களைப்பார்த்து நாம்பாடியனுப்பினபாட்டிலே குற்றஞ்சொன்னவர் இவர்களில் யாரென்றுகேட்குமுன்னே, கீரன்அஞ்சாமல் நானே குற்றஞ்சொன்னவனென்ன, வந்தபுலவர் அதில்எதுகுற்றமென்றுகேட்க அவர்பெருமைகள்ஒன்றுந்தெரியாத கீரன் அப்பாட்டிலே சொற்குற்றமில்லை பொருட்குற்றமிருக்கிறதென்ன அதற்குப்புலவர் பொருட்குற்றமென்னவென கீரன் தனக்குக்குற்றம் வருவதுதெரியாமல் முடிக்கும்பூவால் வாசமேயல்லாமல் கூந்தலுக்குசுயமேவாசமேது. அப்படி வாசமுள்ளதாக (கூந்தலினறியவுமுளவோ)வென்றுவினவியதேகுற்றமென்ன புலவர்பதுமினிகூந்தலுக்குஞ் செயற்கைதானேவென்ன, கீரன் அவள்கூந்தலுக்கு முடித்ததினுலேதான் வாசமுண்டாகுமென்ன, புலவர் தெய்வப்பெண்கள் கூந்தலும் அப்படித்தானேவென்ன, கீரன்அந்தப்பெண்கள் கூந்தலும் மந்தாரமுதலியமலர்களாலேதான் வாசங்கமழுமென்ன, புலவர் நீதுதித்து வணங்குகின்ற பரஞ்சோதியான திருக்காளத்தியப்பர் பாகத்தேவீற்றிருக்கின்ற ஞானப்பூங்கோதைகூந்தலும் அப்படித்தானேவென்ன, அதற்கும் அஞ்சாமல் கீரன் ஞானப்பூங்கோதை கூந்தலுக்கும் அப்படியேசெயற்கையாலேதான் வாசங்கமழுமென்றுமுழுதும் ஒரேநிலையாகச்சாதிக்கும்போது வந்த கடவுட்புலவர் தமதுநெற்றிக்கண்ணைக் கொஞ்சந்திறந்துகாட்ட அதைக்கீரன்கண்டுபயப்படாமல் நீரோ பரமசிவனுனலுமாகுக. உம்முடைய நெற்றியிலேயொருகண்காட்டினதுபோல உம்முடைய உடம்பெல்லாம் கண்களாகக்காட்டினுலும் இந்தப்பாட்டில் குற்றம்குற்றமே யென்றுசொல்ல அப்போது கடவுள் நெற்றிக்கண் வெம்மைகீரன்மேலே தாக்கப்பொற்றாமரைக்குளத்திலேபோய் விழுந்தான். அவனையெரித்து வீழ்த்தின சோமசுந்தரக்கடவுள் உடனே தமதுதிருவுருமறைந்தருளினுர்.

தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம் - முற்றிற்று.

ஐம்பத்துமூன்றாவது

கீரனைக்கரையேற்றிய படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

மாரனைப்பொடிகண்டவனந்தணமைந்தனுக்
காரநற்கனகக்கிழியீந்ததறைந்தன
மேரனத்திரள்சூழ்மலரோடையிடத்தினுங்
கீரனைக்கரையேற்றியவாறுகிளத்துவாம்.

(இதன்பொருள்.)

மன்மதனையெரித்துப் பொடித்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள்தருமியென்னும் பிராமணப்பிள்ளைக்கு (அவனுடைய கலியாணத்திற் குபயோகமாகும்பொருட்டு) மிகுதியாகப் பொற்கிழியளித்த திருவிளையாடலைச்சொன்னோம். இனி, அழகுபொருந்தியஅன்னங்கள்சூழ்ந்து விளையாடுகின்ற பொற்றாமரைத்தடாகத்தினின்றும் நக்கீரனென்னும் சங்கத்தலைவரைக்கரையேற்றிய திருவிளையாடலைச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

தொங்குகின்ற நீண்டசடாபாரத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளின் நெற்றிக்கண்ணாலே தாக்கப்பட்டகீரன் பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்திலேவிழுந்து துக்கசாகரத்திலேயழுந்தித் துன்பப்படுதலை அவரோடுகூடினசங்கப்புலவர்கள்கண்டுபொறாமல் அரசனில்லாத குடிகளும், நாயகரத்தினமில்லாத கண்டியும்,ஞானமில்லாத கல்வியும்போலச் சங்கங்குலைகுலைந்து ஐயையோ சொல்லும்பொருளுமான கடவுளோடு வாதுசெய்த குற்றமெப்படிதீருமோ? இனிக்கீரன்பிழைப்ப தருமையென்றுநினைத்து முன்னாளிலே வெள்ளிமலையை வேரோடுபெயர்த்த ராவணன்பயந்து கைவீணையாலே இன்னிசைபாடக்கேட்டு மனமிரங்கினவராகிய கடவுள் பின்னும் அந்தராவணனுக்குத் தேரும்வாளும்கொடுத்து அவன்செய்த குற்றத்தையும் பொறுத்தருளினாரல்லவோ? ஆகையாலே இக்குற்றத்தை ஒருவராலுந்தீர்க்கப்போகாது.எல்லார்க்குந்தெய்வமான சோமசுந்தரக்கடவுளே மனமிரங்கினாற் றீர்ந்துபோகுமென்று துணிந்து சொல்லிக்கொண்டுபோய்ப் புலவர்கள் கடவுளடிநிழலிலே யொதுங்கிநின்று சேவித்து.

திருத்தனேசரணஞ்சரணம்மறைச்சென்னிமே
னிருத்தனேசரணஞ்சரணந்நிறைவேதனூ
லருத்தனேசரணஞ்சரணந்திருவாலவா
யொருத்தனேசரணஞ்சரணங்களுனக்குநாம்.

பாயுமால்விடைமேல்வருவோய்பல்லுயிர்க்கெல்லாந்
தாயுந்தந்தையுமாகுநின்றண்ணளிதாமரைக்
கேயுமாதவன்போனல்லதியவியற்றினார்க்
காயுமின்பமுந்துன்பமுமாக்குவதாதலால்.

அத்தகற்றசெருக்கினறிவழிகீரனின்
வித்தகக்கவியைப்பழுதென்றவிதண்டையான்
மத்தகக்கண்விழித்துவெதுப்பின்மலர்ந்தபொன்
மூத்தகக்கமலத்திடைவீழமுடிக்கினாய்.

என்று துதித்து ஓகாளகண்டக்கடவுளே இனிஇந்தக்குற்றத்தை மன்னித்தருளவேண்டுமென்று கபிலன் பரணன் முதலான புலவர்களெல்லாம் சரணமென்றுவிழுந்து வணங்கி மிகவும் வேண்டினர்கள். அப்போது அந்தத் திருப்பாற்கடலிற்பிறந்த நஞ்சையுண்ட கிருபாசொரூபியான சோமசுந்தரக்கடவுள் கரும்பின் மாதுரியத்தையும் வெல்லத்தக்க தீஞ்சொல்லையுடைய மீனுக்ஷியம்மையோ டெழுந்தருளிவந்து நக்கீரன்கிடக்கின்ற பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தருகேபோய் குளிர்ந்தமதுரம்பொருந்திய சொல்லையுடைய புலவர் கூட்டத்திலே நின்றருளினர். அப்படி நின்றருளின சோமசுந்தரக்கடவுள் முன்னே நெருப்புக்கண்ணாலேபார்த்து வீழ்த்திஇப்போ தருட்கண்ணாலேபார்க்க ஆழ்ந்த நீரிலேகிடக்கிற நக்கீரன்பொறி புலன் கரணங்களெல்லாம் கடவுள்விஷயமாயொருமித்து அவரது கிருபைக்கடலிலே முழுகி அன்புருவாய், ஐயோ உலகமாதாவான ஞானப்பூங்கோதையம்மையார் திருக்கூந்தலுக்குக் குற்றஞ்சொன்ன என்வாய்க்குற்றத்தைச் சோமசுந்தரக்கடவுளையல்லாமல் யார்பொறுத்தருளுவாரென்று காளத்தி கைலை யென்றெடுத்தசொன் மாறிமாறியிசைய நேரிசைவெண்பாவினாலே ஒரு திருவந்தாதிபாடித்துதிக்க அதுகேட்ட சோமசுந்தரக்கடவுள் அவன் முன்னேவந்து அவன்கையைப்பிடித்துக் கரையேற்றிவிட்டார் கரையேறினகீரன் பிறவிக்கடலினின்று கரையேற்றவல்லவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளையும் அங்கயற்கணம்மையையும் வணங்கி அவ்விருவருடைய கிருபைக்கடலிலேமுழுகிக் குற்றஞ்செய்தவர்களுக்குப் பயதண்டமும் நன்மைசெய்தவர்களுக்கு அன்புஞ்செய்கின்றதே பொருளாகக்கொண்டு கடவுளருளைவேண்டிப்பாடுகின்றான்.

அறனிலானிழைத்தவேள்வியழித்தபேராண்மைபோற்றி
மறனிலாத்தண்டிக்கீந்தமாண்பெருங்கருணைபோற்றி
கறுவிவீழ்கூற்றைக்காய்ந்தகனைகழற்கமலம்போற்றி
சிறுவனுக்கழியாவாழ்நாளளித்தருள்செய்திபோற்றி.

சலந்தரனுடலங்கீண்ட சக்கரப்படையாய்போற்றி
வலந்தருமதனைமாயோன்வழிபடக்கொடுத்தாய்போற்றி
அலர்ந்தசெங்கமலப்புத்தேணடுச்சிரமறிந்தாய்போற்றி
சிலந்தியைமகுடஞ்சூட்டவரசருள்செல்வம்போற்றி.

திரிபுரம்பொரியநக்கசேவகம்போற்றிமூவர்க்
கருளியதலைமைபோற்றியனங்கனையாகந்திய
வெரியிடுநயனம்போற்றியிரதிவந்திரப்பமீளக்
கரியவன்மகனுக்காவியுதவியகருணைபோற்றி.

நகைத்திடவந்தவந்தநகுசிரந்திருகிவாங்கிச்
சிகைத்திருமுடிமேல்வைத்ததிண்டிறல்போற்றிகோயி
லகத்தவிசுடரைத்தூண்டுமெலிக்கரசாளமூன்று
சகத்தையுமளித்ததேவர்தம்பிரான்சரணம்போற்றி.

பொருப்பகழ்ந்தெடுத்தோன்சென்னிபுயமிறமிதித்தாய்போற்றி
யிருக்கிசைத்தவனேபாடவிரங்கிவாள்கொடுத்தாய்போற்றி
தருக்கொடுமிருவர்தேடத்தழற்பிழம்பானுய்போற்றி
செருக்குவிட்டவரேபூசைசெய்யநேர்நின்றாய்போற்றி.

பருங்கைமால்யானையேனம்பாய்புலியரிமான்மீன
மிருங்குறள்யாமைகொண்டவிகல்வலிகடந்தாய்போற்றி
குரங்குபாம்பெறும்புநாரைகோழியாணலவன்றேரை
கருங்குரீஇகழுகினன்புக்கிரங்கியகருணைபோற்றி.

௫௮

சாலநானிழைத்ததீங்குக்கென்னையுந்தண்டஞ்செய்த
கோலமேபோற்றியஞ்சிக்கொடியனேன்றொடுத்தபுன்சொன்
மாலைகேட்டென்னையாண்டமலைமகண்மணாளபோற்றி
யாலவாயடிகள்போற்றியம்மைநின்னடிகள்போற்றி.

ஆ! மிகவுந்துன்பப்பட்டேன் அடியேனுக்கருளருளென்றிப்படிக் கோபமும் பிரசாதமுந்தோன்ற சோமசுந்தரக்கடவுளையும்அங்கயற்கண்ணம்மையையும்போற்றி போற்றியென்றுபாடிப் பின்னும் தேவகானத்தோடுகூடியஏழிசை யெழுகூற்றிருக்கையும்பாடிச் சொக்கநாதருடைய சேவடிகள் தன்சிரசின்மேலேபடவிழுந்து சேவித்தெழுந்தான். மற்றப்புலவர்களுந்தனித்தனியே பாடித்துதித்து வணங்கினார்கள். பின்பு சோமசுந்தரக்கடவுள் தம்மைப்பாடித்துதித்த நற்கீரருக்கு இன்னருள்சுரந்து நீ முன்போலவே பாண்டியனாலே மெச்சப்பட்ட புலவர்கூட்டத்திலே போயிருவென்றுசொல்லித் தமது திருவுருமறைந்தருளி இந்திரவிமானக் கோயிலுக்குள் அம்மையோடெழுந்தருளியிருந்தார். பின்பு நற்கீரரும்புலவர்களும் சங்கமண்டபத்திலே தொங்கக்கட்டியிருந்த பொற்கிழியென்கிற பொன்முடிப்பை அந்தத் தருமியென்னுஞ் சைவப்பிராமணனுக்குக் கொடுத்துப் பாண்டியனாலும் வரிசைகள்கொடுக்கச்செய்து சோர்வில்லாத கல்விச்செல்வரா யமர்ந்திருந்தார்கள். பின்பு சண்பகபாண்டியன் மீனாக்ஷிசுந்தரேசரைவந்து வணங்கி நிறைந்தமெய்யன்புடனே பின்னும் திருக்கோயிலுக்கும் சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கும் வேண்டிய திருப்பணிகள் செய்துகொண்டிருந்தான்.

கீரனைக்கரையேற்றியபடலம் -முற்றிற்று.

ஐம்பத்துநான்காவது

கீரனுக்கிலக்கணமுபதேசித்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொன்றையந்தெரியல்வேய்ந்தகூடலெம்பெருமான்செம்பொன்
மன்றலங்கமலத்தாழ்ந்துவழிபடுநாவலோனை
யன்றகன்கரையேறிட்டவருளுரைசெய்தேமிப்பாற்
றென்றமிழனையான்றேறத்தெருட்டியதிறனுஞ்சொல்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

அழகிய கொன்றைமாலையைத்தரித்த சோமசுந்தரக்கடவுள் வாசனைபொருந்திய பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தில் விழுந்து வருந்திப் பின்பு வழிபட்டுவேண்டிய நற்கீரதேவரை அப்போது அகன்ற அந்தத் தீர்த்தக்கரையினின்றும் ஏற்றியருளிய திருவிளையாடலைச் சொன்னோம். இனி, அந்த நற்கீரதேவருக்கு அகஸ்தியமகாமுனிவரைக்கொண்டு செந்தமிழிலக்கணத்தையுபதேசித்தருளிய திருவிளையாடலைச்சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

முன்பு நான்மாடக்கூடலென்னும் மதுராபுரியில் எழுந்தருளிய முதற்பெருங்கடவுளாகிய சோமசுந்தரப்பெருமானுடைய திருவருளாலேசென்று புலவர் கூட்டத்திற் கூடிவாழுகின்ற நற்கீரதேவர் தமதுள்ளத்திருந்த கோணல்தீர்ந்து மதுரேசர் திருவடிகளிலேமிகுந்த அன்புகொண்டமனத்துடனே ஆராய்ந்துபார்த்துமுன்னேகடவுள் நெற்றிக்கண்ணாலே எரிந்த மன்மதன் பிரமாவிஷ்ணுக்களாலும் உருவாகாமற்போனான் நம்மையும் அந்தக்கண்ணேசுட அந்த வெம்மையைத்தீர்த்துரக்ஷித்ததல்லவோ இந்தப் பொற்றாமரைத் தீர்த்தம். ஆகையாலே இந்தத்தீர்த்தமே நம்மையெக்காலமும் ரக்ஷிக்கத்தக்கதென்று வேறுபாடில்லாத மனத்தையுடையவராய் மூன்றுகாலமும்போய் முழுகிமுழுகி எனதப்பனாகியும், திருவாலவாயென்னு மதுராபுரியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமானாகியும், அடியார்களுக்குச் சேமவைப்பாகியும் உள்ள சோமசுந்தரக்கடவுளைச் சேவித்து அதுமுதல் தினந்தோறும் வழிபடுகின்றநியமத்தையுடையவராயிருந்தார்.

இப்படிக் களங்கமில்லாத மனத்துடனே வந்துவழிபடுகின்ற நற்கீரர் நியமத்தைக்கண்டு சோமசுந்தரக்கடவுள் மனமகிழ்ந்துஎழுந்தருளி இந்தக்கீரனுக் கிலக்கணமின்னுந்தெளிவாகவரவில்லை ஆதலாலே இதுசெஞ்சொல் இதுவழூஉச்சொல்லென்றுதெரிகிலன் இனிகுற்றந்தீர்ந்த கேள்வியறிஞர்கள் யாரைக்கொண்டு இவனுக்குப் போதிப்போமென்று நினைத்து ஆலோசிக்கும்போது அம்மையானவள் தன்னுடைய தாமரைமலர்போன்ற கைகளைக்குவித்துவணங்கி ஸ்வாமிஉள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோல எல்லாமொருங்குணர்ந்த உம்முடைய சங்கைக்கு விடைசொல்ல வல்லவர்களெங்கேயாயிருக்கிறார்கள். ஆனாலு மென்மனத்துக்குத் தோற்றியதொன்று சொல்லுகிறேன். அதாவது முன்னொருகாலத்திலே வெள்ளிமலையினிடத்து இந்திரன் பிரமன்விஷ்ணு சனகாதிமுனிவர்முதலான எல்லாருங்கூடினபோது அங்குப்பூமிதாங்காமல் வடகீழ்த்திசை அழுந்தித்தாழ்ந்தது. தென்மேற்றிசை உயர்ந்தது. அதுகண்டு தேவர்களெல்லாம் உம்மைவணங்கித்துதித்து சுவாமீ? உம்மையொப்பான ஒருவரை தென்மேற்றிசையிற்போயிருக்க விடைகொடுத்தால் இந்தப்பூமி சரியாகநேரேநிலைநிற்குமென்றார்கள். அப்படிச்சொல்லக்கேட்ட நீர் கடல்நீரைப் பானம்பண்ணின அகத்தியமுனிவனே நம்மையொப்பானவன். அவன் மனைவாழ்க்கைக்குரிய வுலோபாமுத்திரையே பார்வதியை யொப்பானவளென்று அங்கேபோயிருக்கும்படி அந்த அகத்தியமுனியையனுப்பும்போது அந்தமுனிவன் சுவாமீ ? நான் போகும்படியான நாடோ தமிழ்வழங்குநாடு. அந்தநாட்டிலுள்ளவர்களெல்லாம் தமிழாராய்ந்துகேட்டுத்தெளிந்தவர்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் கேள்விக்கு விடைசொல்லவேண்டும். ஆதலால் அந்தச்செந்தமிழிலக்கணம் எனக்குத்தெரியத்திருவருள்செய்யவேண்டுமென்றான். அதற்கு அவன் கேட்டுக் கொண்டபடியே இலக்கண முதனூலைத் தெளியச்சொல்லியருளினீர். அப்படிஇலக்கணந்தெளிந்துகொண்ட பின்னும் சுவாமீ? இனிஎக்காலத்தில் தேவரீருடைய திருவடியைக்கண்டு சேவிப்பேனென்ன அதற்கு நீ கடம்பவனத்திலே நம்மைக்கண்டு சேவித்துக்கொள்ளென்று இன்னும் உனக்குவேண்டியவைகளெல்லாம் அங்கேநம்மிடத்திலே பெற்றுக்கொள்ளக்கடவையென்றுவிடைகொடுத்துப் பொதியமலையிற்போயிருக்கத்திருவருள்செய்தனுப்பினீர். அப்படியே இன்னும் உலோபாமுத்திரையுடனே கூடி அங்கேதானே யிருக்கின்றான். இதுசெய்தி உமக்கு ஞாபகமுண்டாகத்தெரிவித்தேன். உம்முடைய திருவுள்ளத்துக்குச் சம்மதமானால் இந்தக்கீரனுக்கு அந்த அகத்தியமுனியை அழைத்து இலக்கணம் தெளியப்படுத்துமென்று மீனாட்சியம்மையார்சொல்ல கடவுள்மனமகிழ்ந்து அக்காலத்தினடந்தவெல்லாம் இன்றளவும்மறவாமலிருந்து சொன்னாயல்லவோவென்றுகொண்டாடி அப்படியே செய்கிறோமென்று அந்த அகத்தியமுனிவரை நினைத்தார். அப்போது எல்லாமுடைய நாயகரான சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவுள்ளந்தெரிந்து தலைமேலே கைகளைக்குவித்துக்கொண்டு அரியதவமான விமானத்தின்மேலே தன்பத்தினியாரோடேறி ககனமார்க்கமாகவந்து அந்தத்தவத்தேனைவிட்டுப் பத்தினியுடனே தமிழ்முனிவனிறங்கிச் சோமசுந்தரக்கடவுள் திருக்கோயிலுக்குள்ளே புகுந்து நான்கு புயங்களுடனே விளங்குகின்ற கடவுளாகிய செம்பவளமலையையும் அதனருகே விளங்குகின்ற தேவியாகியஇந்திரநீலமலையையும் வணங்கிஅன்புபெருகுகின்றமனத்திலே துளும்பிப்பொங்கவும் மெய்ஞ்ஞானானந்தம்பெருகவும் கடவுளருகேஒருபுறத்திலிருக்க, அப்போதுஅவ்விடத்தே நற்கீரரும் பொற்றாமரைக்குளத்திலே நீராடிக்கடவுளை முன்புபோலவே உருகுகின்ற அன்புடனே விரைவில் வணங்கவந்தார்.

அப்போது நற்கீரர்வரக்கண்ட கடவுள் அகத்தியனைப்பார்த்து ஓய்அகத்தியமுனிவரோ இந்தக்கீரனுக்கின்னு மிலக்கணம்தெளிவாய் நிரம்பவில்லை. ஆதலால் நீர் எம்மிடத்தே தெரிந்துகொண்டபடி குற்றந்தீரத் தெளிவுபடுத்துமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். உடனே

சந்திரசடாதரனான கடவுளனுக்கிரகத்தைத் தலையிலுமனத்திலுங்கொண்டு நக்கீரனையழைத்துவணங்குவித்து அகத்தியமுனிவர் நக்கீரருக்கு வடநூலார் வியாகரணமென்கிற இலக்கணஞ்சொல்லத்தொடங்கினர். எப்படியென்றால் பொதுப்பாயிரஞ் சிறப்புப்பாயிரங்களைக்கொண்டு எழுவகைமதங்களுடனே நான்குபொருளுங்கூடிப் பத்துக்குற்றங்களையுமொழித்து பத்தழகும் முப்பத்திரண்டு யுத்திகளும்பொருந்திய முனைவன்கண்ட முதனூலைத் தொகைவகைவிரியாக கருத்துரை பதவுரைமுதலிய காண்டிகையுரையாலும் விருத்தியுரையாலும் நூலிலுள்ளபொருளைக் குற்றமில்லாமல்விளங்கத்தெரிவித்தார். அப்படித்தெரியப்படுத்தின வழிநூலாசிரியனைஅவர்சொல்லியவகைகண்டு அந்தநூலின் பொருள்வடிவானமுதனூலாசிரியன் சந்தோஷமும் இன்பமும்கருணையுந்தழைக்கத் தம்முடைய திருக்கைகளாலே உள்ளேமகிழ்வுபொங்க ஆலிங்கனஞ்செய்து அவருக்கு வேண்டியனவெல்லாம் அருள்செய்து பொதியமலையிலேபோயிருக்க விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டார். உடனேஉலோபாமுத்திரையோடு அகத்திய முனிவர் விடைபெற்றுப் போனபின்பு அங்கயற்கண்ணம்மை தன்கணவனைப் பார்த்து சுவாமீ? என்னகாரணத்தினாலே நீரே சொல்லாமல் கீரனுக்கு அகத்தியராலே இலக்கணஞ்சொல்லுவித்ததென்றுகேட்க அதற்குமதுரேசர் தமது தேவியாரைப்பார்த்து பெண்ணேகேள் நூல் சொல்லவேண்டியது தனக்குவழிபாடுசெய்வோன், மிகவும்பொருள்கொடுப்பவன், மனமார்ச்சரியமில்லாதவன், சொன்னசொற்கடவாதவன் ஆகிய இப்படிப்பட்டவர்களுக்கே சொல்லுவதுதருமம் இந்தக்கீரன் என்னோடுகொண்ட மனமார்ச்சரியத்தாலே நாமேசொல்லாமல் அகத்திய முனிவனாலே சொல்லுவித்தோமென்ன, அம்மைகேட்டுக் கவலைதீர்ந்து மகிழ்ந்திருந்தாள். பின்பு இலக்கணந் தெரிந்துகொண்ட நக்கீரர் தான்முன்னேபாடினகவிகளெல்லாம் ஆராய்ந்துபார்த்து அதிலுள்ள வழுநிலைவழாநிலைகளெல்லாந்தெரிந்து ஐயோ நான் யாதுகாரணத்தினாலே முழுதொருங்குணர்ந்த முதற்கடவுள்பாடலிலே பொருள்வழுச்சொன்னேன். வேதாந்தங்களும் தொட்டறியப்படாதபாதங்கள் பூமிதொடும்படி வந்தருளின நிறைந்தபரஞ்சோதி நிராமயரான வெள்ளியம்பலவாணர் விஷயத்தில் அபராதியானேன். எப்படியென்றால் அல்பமதிகளே அதிககெருவிகளென்கிற பழமொழி என்மட்டாகவன்றோமுடிந்தது. இன்னும் அட்டமூர்த்திக்குச்செய்தகுற்றத்தினாலே அக்கடவுள் நெற்றிக்கண்ணே என்னுடம்பைச் சுட்டதேயன்றி என் னெஞ்சையுஞ் சுடுகின்றதேயென்று பலவிதமாக மனநடுங்கிப் பின்னும் பிள்ளையைப்பெற்றதாயானவள் கசக்குமருந்தை வாயிலூட்டிப் பிணியைத்தீர்த்தாற்போல் என்னுடனே பகைகொண்டுவலிந்து என்குற்றந்திரத் தெளிவுசெய்த சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு நான் செய்யக்கிடந்த தென்னவென்று அளவில்லாத பேரின்பக்கடலிலேமுழுகி கடவுள்அகத்தியமுனிவராலே தமக்குத் தெளிவுபெறச்செய்த நூலை எல்லாப் புலவர்களுக்கு மன்புடனேபோதித்து, கடவுள்திருவடிக்கன்பு மிகுதியுமேன்மேலாக நக்கீரர் சங்கத்தில் மிகுந்த அன்போடிருந்தார்.

கீரனுக்கிலக்கணமுபதேசித்தப்படலம் - முற்றிற்று.

ஐம்பத்தைந்தாவது

சங்கத்தார்கலகந்தீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்·

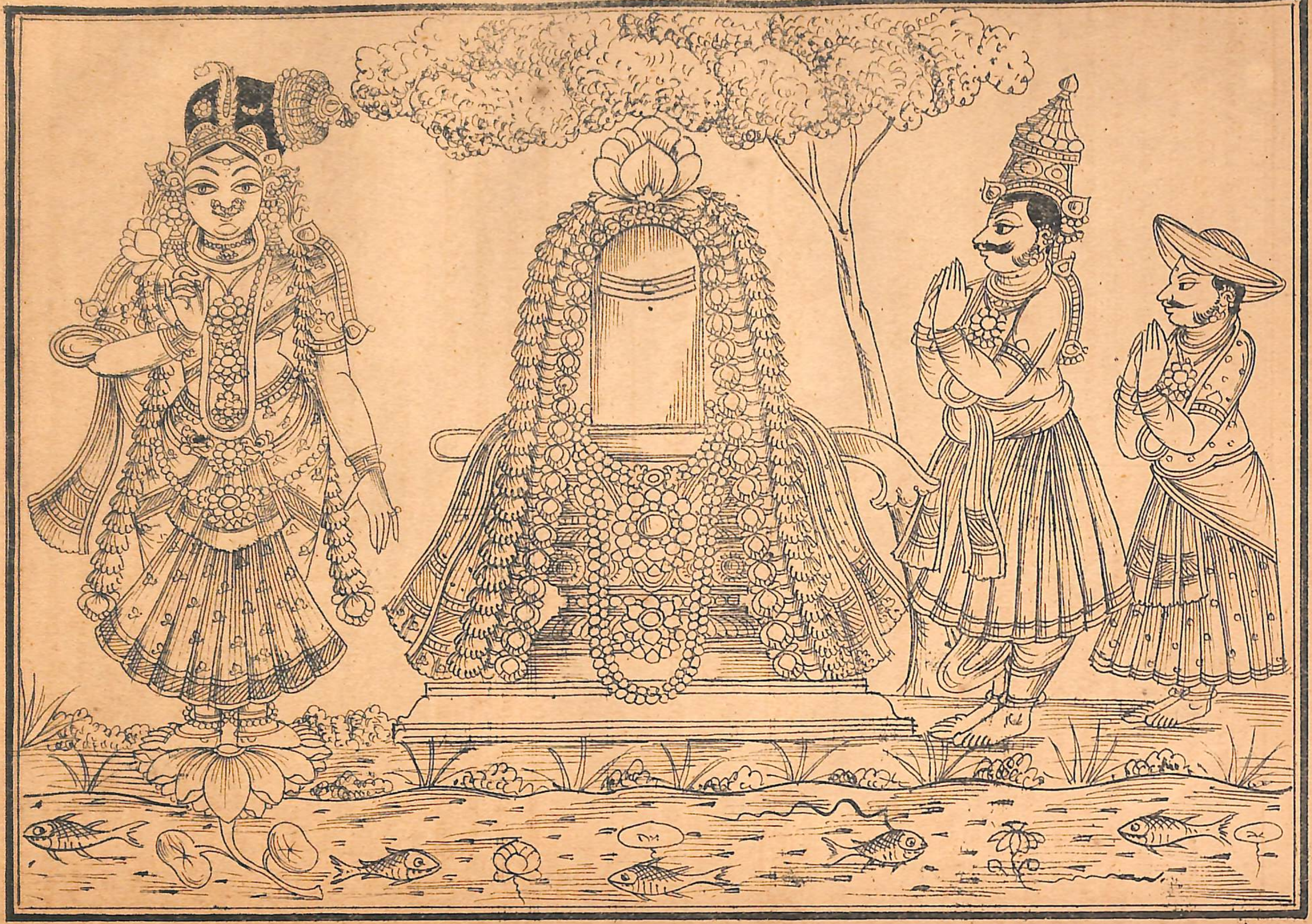
காமனைப்பொடியாக்கண்டகண்ணுதறென்னூல்கீர
நாமநற்புலவர்க்கீந்தநலமிதுபொலம்பூங்கொன்றைத்
தாமனச்சங்கத்துள்ளார்தலைதடுமாற்றந்தேற
வூமனைக்கொண்டுபாடலுணர்த்தியவொழுக்கஞ்சொல்வாம்.

(இதன்பொருள்·)

மன்மதனைப் பொடியாகவெரித்தருளிய நெற்றிக்கண்ணையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் (அகஸ்திய மகாமுனிவரைக்கொண்டு) நற்கீரதேவனென்னும் பெயரையுடைய சங்கப்புலவருக்குத் தமிழிலக்கணத்தை யுபதேசித்தருளிய திருவிளையாடலிதுவாகும்· இனி, பொலிவையுடைய அழகிய கொன்றைமலர்மாலையைத்தரித்த சோமசுந்தரக்கடவுள்அந்தச்சங்கப்புலவர்கள் (நாற்பத்தெண்மரும்) கொண்டிருந்த மயக்கமானது நீங்கும்படிக்கு (உருத்திரசன்மனென்னும்) ஊமைப்பிள்ளையைக்கொண்டு அவர்கள் பாடலின் உண்மைப்பொருளையுணர்த்தி அவர்கள்கொண்டிருந்த கலகத்தைத்தீர்த்தருளிய திருவிளையாடலைச்சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

அளவில்லாத நிறைந்த கல்விக்கேள்விகளில் வல்லவராகிய சங்கப்புலவர்கள் நாற்பத்தெட்டுப்பேர்களும் தனித்தனி வெவ்வேறே செந்தமிழ்ச்செய்யுள்கள் பாடி அவரவர்களும் தங்கள் தங்களை மெச்சிப் பெருமைகள் பேசி மாறுகொண்டு பின்புஅவரவர் தராதரந்தெரிந்து சொல்லவல்ல முதனூலாசிரியரான கடவுள்சந்நிதிமுன்னேவந்தார்கள், அப்படிவந்தவர்கள் சோமசுந்தரக்கடவுளைவணங்கி சுவாமி அடியேங்கள்பாடின இந்தப்பாடல்களில் நல்லதும் தீயதும்தெரிந்து வேறுபாடுகளை அளவிட்டுக்காட்டி அவைகளின் குற்றங்களைப்போக்கி எங்கள்சந்தேகந்தீர்த்தருளவேண்டுமென்றுவேண்டிக்கொள்ள அதைக்கேட்ட வேதமுதல்வரான சோமசுந்தரக்கடவுள்முன்னே பிரம விஷ்ணுக்கள் தேடவளர்ந்து நெருப்புமலையாகநின்று அதிலிருந்துவந்த வடிவுபோல சச்சிதானந்தசொரூபமாய் உலகுக்கெல்லாங் காரணமாக முளைத்த மூலலிங்கத்திலிருந்தும் காணக்கூடாதஒரு புலவராகி எழுந்தருளிவந்து ஓய் புலவர்களே இந்த மதுரையிலே ஒருவர்த்தகன் குபேரன்போலும் பாக்கியவான்· அவன்பேர் தனபதி அவன் மனையாள்பேர் குணசாலினி· அவ்விருவருக்கும் அவர்கள்செய்த பெரியதவத்தினாலே வெள்ளறிவாளருடைய அஞ்ஞானவிருள்நீங்கஞானசூரியன்போல ஓர்புத்திரன் அவதரித்திருக்கிறான்அவனே தெய்வத்தன்மையான மன்மதன் போலும் வடிவழகுள்ளவன்· ஆனால்வாய்பேசாதஊமைப்பிள்ளை அவனிடத்தில் நீங்கள் எல்லோரும்போய் நீங்கள்பாடினபாடல்களையெல்லாம் சொல்லுங்கள்·அவன் கேட்டுத்தன்புத்திக்கிசைந்து நன்றானபாடல்களே எல்லாருமதிக்கும்படியான பாடல்கள் என்றுசொல்ல அதற்குப்புலவர்கள் சுவாமி அவன் ஊமைப்பிள்ளையானால் எங்கள் பாடல்களிலுள்ள நன்மைதீமைகளை எப்படித் தெரிந்துசொல்லமாட்டுவானென்றுகேட்க வெள்ளியம்பல வழகர் ஓய் புலவர்களே அவன் செட்டிப்பிள்ளையாய் ஊமையாயிருந்தாலும் உங்கள்பாடல்களிலுள்ளசொல்லாழமும் பொருளாழமுங்கண்டால் தலையையசைத்து உடம்பெல்லாம்புளகித்து மனங்களித்தானந்திப்பான்· அப்போதுங்களுக்கெல்லாம் உண்டான கலகந்தீருமென்றுசொல்லி ஆலயத்துக்குள்ளேயெழுந்தருளினார்· பின்பு புலவர்களெல்லாருங் கூடிப்போய் அந்தவைசியரத்நத்தை அன்போடுகண்டு அழைத்துக்கொண்டுபோய்த் தங்கள் சங்கத்திலேயிருக்கப்பண்ணி அவர்திருவடியை அருச்சித்து நல்லசந்தன களபகஸ்தூரி புஷ்பங்களாலே அலங்காரம்செய்து விசுவசித்து முன்னேயிருந்து தாங்கள்பாடின அருமையான மதுரம் பொருந்திய தமிழ்ப் பாடல்களைச்சொன்னார்கள்· அப்போதந்த ஊமைப்பிள்ளை அப்பாடல்களைக்கேட்டு சிலர் சொல்லாழங்களைமகிழ்ந்தான். சிலர் பொருளாழங்களை மகிழ்ந்தான். சிலர் சொற்கூட்டுகளை இகழ்ந்தான். சிலர் பொருட் கூட்டுகளைஇகழ்ந்தான். சிலர் சொல்லின்பங்களைப்புகழ்ந்தான்.

சிலர் பொருளின்பங்களைப்புகழ்ந்தான். சிலர் சொல்லுறுதிகளையும் பொருளுறுதிகளையுந் தேர்ந்துகொண்டாடினான்.

இப்படிப் புலவர்கள்பாடின தமிழ்களைமனக்குறிப்பினாலே தெளியப்படுத்தின சிறியசெட்டிப்பிள்ளை மிகத்தெளிந்த நக்கீரர்தமிழையும் கபிலர்தமிழையும் பரணர்தமிழையும் அப்படியே கேட்கும்போதெல்லாம் கொண்டாடி அந்த மூவர்தமிழிலு நுழைந்து சொற்சுவையும் பொருட்சுவையு மிகச் சிறந்திருக்க அனுபவித்து உடல்பூரித்து மனமொருமித்துச் சிரசை யசைத்து மகிழ்ந்துருகி ஆனந்தக்கண்ணீர்விட்டு நவரத்தினங்களையும் தனித்தனியே விலைமதித்துச்சொல்லுந் தங்கள் குலச்செட்டிகள்போல புலவர்கள் பாடின தமிழ்ப்பாடல்களை தராசுமுனைபோல நிறுத்துப்பார்த்து இன்னதிப்படி இன்னதிப்படியென்று குறித்துக்காட்ட நல்வழிதெரிந்த புலவர்கள் ஒருவருக்கொருவருண்டான பகைதீர்ந்துஉறவானார்கள். பின்பு அப்புலவர்கள்பாடின பாடல்கள்உலகமெல்லாம்பரவிச்சிறந்துவிளங்கின. அந்தத்தெய்வப்புலவர்களும் தங்கள் கலகந் தீர்ந்து நூலாராய்ச்சிசெய்து பழையபடிசங்கங்கூடிப் பொலிவுபெற்று வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

சங்கத்தார்கலகந்தீர்த்தபடலம் - முற்றிற்று.

ஐம்பத்தாறுவது

இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குடைக்காடன்பசிக்கன்னக்குழியருத்திவேட்கையறக்கொடுத்தகங்கைச்
சடைக்காடன்புலவரிகறணிவித்தமுறையிதுமேற்றனைப்பாடுந்
தொடைக்காடன்பகனிகழ்ந்ததென்னவனைமுனிந்துதன்னைத்தொழுதுபோன
விடைக்காடனுடன்போய்ப்பின்பெழுந்தருளிப்பிணக்கறுத்தவியல்புசொல்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

குடைக்குஆளாகிய குண்டோதரனென்னும் பூதத்தலைவனது பசிதீரும்படி அன்னக்குழியை அவன்கொண்டிருந்த ஆவலடங்க உண்ணும்படிக்குக் கொடுத்தருளிய கங்கைதங்கிய சடாடவியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் சங்கத்தாருடைய கலகந்தீர்த்த திருவிளையாடலிதுவாகும். இனி, தன்மேல் பாடிக்கொண்டுவந்த பிரபந்தத்தைக்கண்டு மகிழாமல் இகழ்ந்த குலேசபாண்டியன்மேல் கோபித்து அதனைத் தம்முடைய சந்நிதியில்வந்து முறையிட்டுவணங்கிப்போன இடைக்காட்டுச் சித்தரோடுசென்று மீண்டும் எழுந்தருளிஅவருக்குண்டாயிருந்த பிணக்கைத்தீர்த்த திருவிளையாடலைச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

அதன்பின்பு சண்பகபாண்டியன் இந்திரனுக் குண்டாகிய பழியைத்தீர்த்து அவனுக்குமுன்னிருந்தஅரசுரிமையும், பின்பு மோட்சவின்பமுந் தந்தருளிய சண்பகசுந்தரர் பொன்னடிக்கு மிகுந்த அன்புகொண்டு சண்பகப் பூ மாலைகட்டிச் சாத்தி வணங்குகின்ற திருத்தொண்டுக்குத்தகுந்த அந்தரசூடாமணியாய்விளங்குகின்ற சிவலோகத்தையடைந்தான். அவனுக்குப்பின்பு பிரதாபசூரியன்-வங்கிசத்துவசன்-இரிபுமருத்தனன்- சோழவங்கிசாந்தகன்-சேரவங்கிசாந்தகன்- பாண்டிவங்கிசேசன்-வங்கிசசிரோமணி-பாண்டீச்சுரன் - குலத்துவசன்

வங்கிசவிபூடணன்-சோமசூடாமணி-குலசூடாமணி- இராசசூடாமணி-பூபசூடாமணி-குலேசபாண்டியன் என்றிப்படிப் பதினேந்துபாண்டியர்கள் மதுரையை அரசாண்டார்கள். அவர்களில் குலேசபாண்டியன் இலக்கணவிலக்கியமுதலிய எப்படிப்பட்ட நூல்களின் முடிவுங்கண்டு தெளிந்தவனாதலினாலே முத்தமிழ்ச்சங்கம்அவனுக்கிடங்கொடுத்துக் கூடவிருந்தான். அப்படிக் கல்வி கேள்விகளினாலே சிறந்தவனென்று கேட்டு இடைக்காட்டுச்சித்தர் முழுதுந்தெரிந்தகபிலரைச் சிநேகங்கொண்டு அவராலே அந்தப் பாண்டியனைக்கண்டு தமிழ்சொல்ல வேணுமென்று நினைத்து தாம்பாடின பாடல்களைப்பாண்டியன்முன்னேவந்துசொல்ல பாண்டியன் அப்பாடல்களின்சொற்சுவை பொருட்சுவைகளெல்லாந் தெரிந்தும் தன்மனத்திற்பொறாமையாலே தலையசைத்தல் மனமகிழ்தல் முகமலர்தல்களி லொன்றுஞ் செய்யாமல் பேசாதிருந்தான். அப்போது சங்கத்தாரை வேண்டிவந்த இடைக்காட்டுச்சித்தர்மிகவுநாணிஅங்குநின்றும்சோமசுந்தரக் கடவுள் திருக்கோயிலுக்குப் போய் சந்நிதியிலேவிழுந்துசேவித்து தமிழறியும்பெருமானே தன்னைச்சேர்ந்தார் பெறுதற்குரிய செல்வமே திருவாலவாயுடைய நாயகனே இந்தப்பாண்டியன் கல்வியிற்சிறந்தவனென்று சொல்லக்கேட்டுவந்து பாடல்கள்பாடினேன். அதற்கு அவன் எவ்வளவுந் தலையசையாமல் அவமதித்து அன்புகொண்டுபுகழ்ந்தவர்களுக்கு ஒருபயனு முதவாதஉவர்க்கடல் உப்பங்கழி காட்டுமிருகம் பட்சி முள்மரம் வெறுங்கல்லான மலை வேம்பு பாலைநிலம் இவைகளிலொன்றான அசேதனம் போலிருந்தான். எம்மையனே இப்படிஅவன் என்னையோ அவமதித்தான் அன்று. சொல்வடிவான இந்த அங்கயற்கண் ணம்மையையும்பொருள்வடிவான உம்மையுமே அவமதிப்புச்செய்தான் ஆகையாலே எனக்கொன்று மில்லையென்று சந்நிதி முன்னேநின்றிப்படி விண்ணப்பஞ்செய்துவிட்டு இடைக்காட்டுச்சித்தர் தணியாதகோபத்துடனே அங்குநின்றும்விரைந்துபோயினார். பின்பு அவர் சொன்னசொற்கள் சோமசுந்தரக் கடவுள் திருச்செவிகளிலே அருளோடுமேற்று விரைந்துசென்ற இடைக்காட்டுப்புலவருக்கும் அவரைத்தொடர்ந்துசென்ற கபிலருக்கும் மனமகிழ்வாகத்தாமும்ஞானமயமானதம்முடைய இலிங்கவடிவைத் தெரியாமல் மறைத்துவிட்டு தேவியுடனேசென்று வெளியேபோய்த் தமதுகோயிலுக்கு வடபுறத்திலேவருகிற வையையாற்றுக்குத் தென்பாகத்திலே ஓராலயந்தோற்றிஅதிலே எழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு சங்கப்புலவர்களும் கடவுள்போனவழியே போய் அங்குத்தோன்றின ஆலயத்தினிடத்திலேதானே வாசஞ்செய்திருந்தார்கள். அன்றிராத்திரி விடிந்து விடியற்காலம் பள்ளியெழுந்தபின்பு சேவிக்கவந்த அடியார்கள் ஞானமயமான சிவலிங்கத்தைஅங்கேகாணாமல் இதென்னமாயமென்று அதிசயித்து சித்தங்கலங்கி இந்தச்செய்தியைப் பாண்டியராசனுக் கோடிப்போய்த்தெரிவிப்போமென்று போகும்போதுமதுராபுரி பிராணநாயகனைப்பிரிந்த பெண்கள்போலவும் லட்சுமிநீங்கிய தாமரைமலர்போலவும் அழகுகுலைந்து களையில்லாதிருப்பதைப்பார்த்துக்கொண்டுபோய்ப் பாண்டியனைக்கண்டு நடுநடுங்கி நாக்குலர்ந்து ஐயா பாண்டியமகாராஜனேநாங்கள் சொல்லப்பயப்படுகிறோம் ஆனாலும் உங்கள் குலதெய்வத்தைத் திருப்பள்ளியெழுச்சிகண்டு இன்று சேவிக்கப்போனோம். அங்கேகடவுள்வடிவான சிவலிங்கத்தைக்காணோம் வெளியே பட்டணங்களெல்லாம்அழகுகுலைந்திருக்கின்றதென்றுகாய்ச்சினவேலைக்காதிலேசொருகினாற்போலச்சொன்னார்கள். உடனே பாண்டியன் சிங்காசனத்திலிருந்து அடியற்றமரம்போல மண்மேல்விழுந்து உயிரும்அறிவும் ஒடுங்கிமண்பொம்மைகிடந்தாற்போலக் கொஞ்சநேரங்கிடந்து கொஞ்சம்ஞாபகமுண்டாகியெழுந்து இரண்டுகைகளையுங்குவித்து அழுது கண்ணீர்வெள்ளத்திலே முழுகி எங்குலதெய்வமே எம்மரசே? அடியேன்என்னகுற்றஞ்செய்தேன். தேவரீர்திரிபுரத்தையெரிக்கவில்லாகவளைத்தமேருமலைக்குப்போனீரோ ? அல்லது பழையசிவபுரத்துக்குப்போனீரோ? கயிலைமலைக்குப்போனீரோ தம்மைமறந்து உம்மையேதியானிக்கின்றஅடியாருள்ளத்துக்கெழுந்தருளினீரோ? அல்லதுஎப்போதுந் துதித்துக்கொண்டேயிருக்கிறவேதமுடிக்கெழுந்தருளினீரோ ? இப்போதெங்கேபோயினீர் ? சுவாமி எங்கேபோனீர். என்றுதுன்பப்படும்போதுசிலர் ஓடிவந்து ஓ ஐயா பாண்டியமகாராஜனே நாங்களொரு அற்புதங்கண்டோம்அதாவதுவையையாற்றுக்குத்தென்புறத்திலே பிரமசிருஷ்டி உண்டானநாள்முதல் ஒருநாளுங்கண்டதில்லை இந்தத்திருவாலவாய்க்கடவுள் இங்கிருந்த சங்கப்புலவர்கள்கூட பார்வதிதேவியுடனே எழுந்தருளி வாசஞ்செய்கிறாரென்றார்கள். அந்தவார்த்தை காதிலேபுகுந்திழுக்க வெழுந்து பாண்டியன்பயத்திலேமுழுகிக் காலாலே நடந்துபோய் வையையாறுதன்னுடைய அலையாகிய கையினாலே புட்பங்களைக்கொண்டருச்சனைசெய்து வணங்க தென்கரையிலேபார்வதிதேவியுடனே வாசஞ்செய்கின்ற தங்கள்குலரத்தினமானகடவுளைக்கண்டு ஓடிவந்துவணங்கி அன்பினாலே உருகுகின்றகண்ணீர்பெருகி ஆனந்தக்கடலிலேமுழுகிக்கிடந்துபின்னுமெழுந்து நாக்குக்குழறித் தடுமாறி நின்றுஐயா சுவாமி வேதங்களுந் தேடிக்காணப்படாத திரு

வடிகள் சிவக்கவும் பட்டண மெல்லாம் துன்பப்படவும் செகதீஸ்வரியான எமதுஅன்னையுடனே இங்கே வருவதற்குக்காரணமென்ன அடியேனாலேதாகிலுங் குற்றமுண்டோ அல்லது என்னைச்சேர்ந்தவர்களாற்குற்றமுண்டோ? அல்லதுஎன்பகைவர் திருடர் காட்டுமிருகங்களாலே இடையூறுண்டாயினவோ அல்லது வேதப்பிராமணர்கள் ஆசாரந்தப்பி நடந்தார்களோ அல்லது தருமங்குறைந்ததோ தவங்குறைந்ததோ இல்லறந்துறவறந் தவறினவோ எங்கள்குலதெய்வமேதெய்வமேஎனக்கொன்றுந் தெரியவில்லை.

கள்ளைறுகடுக்கைநறுஞ்சடையானேபோற்றிபெருங்கருணைபோற்றி
வெள்ளேறுகொடியுயர்த்தவிடையானேபோற்றியருள்விகிர்தாபோற்றி
புள்ளேறுகொடியுயர்த்தபுனிதனயன்றேராதபுனிதாபோற்றி
வளளேறுசிறுகுழவிமதிநுதலங்கயற்கண்ணிமணாளபோற்றி.

பாதமலரிணைபோற்றிபன்னிரண்டுகையானைப்பயந்தாய்போற்றி
வேதமுடிகடந்தபரஞானத்திலானந்தவிளைவேபோற்றி
போதவடிவாய்நால்வர்க்கசைவிறந்துநிறைந்தபரம்பொருளேபோற்றி
மாதவளநீறணிந்தமன்னாவங்கயற்கண்ணிமணாளபோற்றி.

பொக்கமுடையார்செய்யும்பூசைதவங்கண்டுநகும்புராணபோற்றி
தக்கன்மகம்பொடியாகத்திருப்புருவநெரித்தகொடுந்தழலேபோற்றி
செக்கமலக்கண்ணிடந்தகண்ணனுக்குத்திகிரியருள்செல்வாபோற்றி
மைக்குவளையனையமணிகண்டாவங்கயற்கண்ணிமணாளபோற்றி.

என்று பாண்டியன் இப்படித் தோத்திரங்கள் பண்ணக்கேட்டுக்கூடலழகர் ஆகாயவாக்காக,பாண்டியா இப்போதுன்னுடைய தோத்திரத்தைக்கேட்டு நாம்மிகவுஞ்சந்தோஷித்தோம் மெத்தவு நன்றாயிருக்கின்றது ஆனாலும் இன்னமுமொன்றுண்டு அதேதென்றால் உலகத்திலேஉள்ள சிவஸ்தலங்களிலே திருவாலவாய் மிகவுமேலானது இங்கேசுயம்புலிங்கங்கள் அநேகம் அல்லாமலும்அசுரர்-இயக்கர்-சித்தர்-அரக்கர்-தேவர்-முனிவர்-மனிதர்ஆகிய இவர்கள் தங்கள் பெயர்கள்விளங்கிப் பிரதிஷ்டையாகச்செய்த இலிங்கங்கள்அநேகம் இந்தலிங்கங்களில் மேம்பாடுள்ளவைகள் அறுபத்துநான்கு. இந்த அறுபத்துநான்கிலு மேம்பாடுள்ளவைகள் எட்டு. இந்த எட்டும் திக்குப்பாலகர்களாலே பூசிக்கப்பட்டன. இப்போது நாம்புகுந்திருக்கிறலிங்கம் நமது தோழனாகுபேரனாலே பூசிக்கப்பட்டது. இந்த லிங்கங்களெல்லாம் ஊழிக்காலத்திலே மறைந்துபோயினவானாலு மிங்கே இந்தலிங்கம் நமது தோழன் பூசைசெய்ததானதினாலே இதிலேநாம் வாசஞ்செய்கிறோம். இனி இது வடமதுரையென்று பெயராகக்கடவது. ஆனாலும் நாம் கடம்பவனம்-மதுரை-நான்மாடக்கூடல்- திருவாலவாயென்கிற அவ்விடத்தைவிட்டு ஒருநாளுநீங்கமாட்டோமென்பதுனக்கேநன்றாய்த்தெரியும். நீயோ எனக்கபராதியானவனன்று இடைக்காட்டுப்புலவன்செய்த செய்யுளை நீ அலட்சியஞ்செய்தாயாகையாலே நாம் அந்தப்புலவனிடத்திலே கொண்டிருக்கிறதயவினாலே அங்கேமறைந்து இங்கேவந்தோமென்று சோமசுந்தரப்பெருமான்கட்டளையிட அப்படியோவென்று சுவாமீ? சிறியோர்செய்தகுற்றம்பொறுப்பது பெரியோர்களுக் கழகுதானே ஆகையாலேபொறுத்து அடியேனை ரட்சிக்கவேணுமென்றுபின்னுந்துதித்து வணங்கினான். அப்படிவணங்கின பாண்டியனுக்கு இரங்கியருள்செய்து வடமதுரைக்கடவுள் அவனை அவன்கோயிலுக்குப்போகச்சொல்லித்தாமும்சங்கப்புலவர்களும் மதுரைவந்துசேர்ந்தார்கள்.

பின்பு பாண்டியன்விதிப்படி வாழை-கமுகு-சாமரம்-மேற்கட்டி-விளக்கு-பூமாலை-நிறைகுடம்- துகிற்கொடி-ஆகிய இவைகளாலே]அலங்காரமாக ரத்தினகஜிதமான சங்கமண்டபத்திலே செம்பொன்னாசனத்தின்மேலே மாப்பிள்ளைக்கோலமாக இடைக்காட்டுச்சித்தனை அலங்கரித்துப்புலவர்கள்சூழ இருக்கச்செய்து தானும் சிங்காசனத்தின்மேலிருந்து மல்லிகை முல்லைமுதலிய வெள்ளைமலர்களால்செய்த மாலையும் வெள்ளைவஸ்திரமும் வெண்முத்துமாலையும் அணிந்துகொண்டு மங்களவாத்தியங்கள்முழங்கவும் வேதப்பிராமணர்கள் ஆசீர்வதிக்க

வும் மங்கிலியப்பெண்கள் பல்லாண்டுசொல்லவும் தமிழ்ப்பாடலைக்கேட்டு இடைக்காட்டுச்சித்தருக்கும் சங்கப்புலவர்களுக்கும் வரிசைப்படி வஸ்திரபூஷணுபரணங்கள் பணிப்பெண்கள் மிகுந்ததிரவியங்கள் யானைகுதிரை விளைநிலம் முதலானவைகள் நிரம்பக்கொடுத்து ஏழடிதூரம் பின்னே காலாலேநடந்துசென்று பரிசுத்தகவிகளான சங்கப்புலவர்களே நான்இப்போது இந்த இடைக்காட்டுச் சித்தருக்குச்செய்த குற்றமெல்லாம் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும்எம்மடிகளேஎன்று துதித்துவணங்கினன். அப்போதுசங்கப்புலவர்கள் ஐயா பாண்டியமகாராஜனே உம்முடைய குளிர்ந்தசொல்லாகிய மழையினாலே எங்கள்கோபாக்கினி அவிந்தது இன்னமும்இந்தத்திருவாலவாயில் விளங்குகிறஎங்கள் திருவாலவாய்க்கடவுள் கிருபாநோக்கத்தினாலே உமக்குமிகுந்தபுகழும் குறையாதசெல்வமும் உண்டாகக்கடவதென்று வாழ்த்தினார்கள். பின்புபாண்டியன் செய்ததவமே ஒருவடிவுகொண்டாற்போல சோமசுந்தரக்கடவுள் அருளாலே அரிமருத்தன பாண்டியனென்கிறபுத்திரனைப்பெற்றுப் பலகாலஞ்சென்றபின்பு அந்தப்புத்திரனுக்குத் தன்னரசாட்சியைக்கொடுத்துச் சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவடியைச்சேர்ந்தான்.

இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம் - முற்றிற்று.

ஐம்பத்தேழாவது

வ லை வீ சி ன ப ட ல ம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்றிரித்தன்னவேணிவேதியனிடைக்காடன்பின்
சென்றுமீண்டனையான்கொண்டபிணக்கினைத்தீர்த்தவண்ண
மின்றுரைசெய்துமுந்நீரெறிவலைவீசினாழன்
மன்றலங்குழலினாளைமணந்துமீள்வண்ணஞ்சொல்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

மின்னலைத்திரித்தாற்போலும் விளங்குகின்ற சடாபாரத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் பாண்டியன்மீது கோபித்துச்சென்ற இடைக்காட்டுப்புலவரிடஞ்சேர்ந்து மீண்டுமவரை மதுரைக்கழைத்துக்கொண்டுவந்து அவர்கொண்டிருந்த பிணக்கைத்தீர்த்த திருவிளையாடலை யிப்போதுசொன்னோம். இனி, அச்சோமசுந்தரக்கடவுள் சமுத்திரத்தில் வலைவீசி மீன்பிடித்து (அதற்குப்பரிசாக) குங்குமவாசனைசெறிந்த அழகிய கூந்தலையுடைய உமாதேவியைத் திருமணம்புரிந்த திருவிளையாடலைச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

பின்பு அந்த அரிமருத்தனபாண்டியன் அரசாளுங்காலத்தில் சோமசுந்தரக்கடவுள் வேறே தனியிடத்திலிருந்து உலகமாதாவாகிய அங்கயற்கண்ணம்மைக்கு ரகசியமான வேதார்த்தங்களைச்சொல்ல என்னகாரணத்தினாலோதெரியாது பகவான்சொல்லுகின்ற நான்குவேதப்பொருள்களையெல்லாம் அம்மை தீவினைசெய்தவள் போலக் கொஞ்சங்கவலை யுண்டானவளாய் அன்பில்லாமற்கேட்க அதுதெரிந்து பெருமான்தேவியைப்பார்த்து அஞ்ஞானத்தையுடைய பெண்கள்போல நாம்சொல்லுகின்றவேதப்பயனை அசட்டையாய் மனவொருமையில்லாமற்கேட்டாய். ஆதலாலேஇந்தக்குற்றம்போக தருமவிரதங்களில்லாமல்மீன்பிடித்துஇழிதொழில்செய்கின்ற

வலையர் மகளாகக் கடவையென்று சாபங் கொடுத்தார். அப்போதுதேவிபயந்து சுவாமீ? உம்மைப்பிரிந்திருக்க என்னாலாகுமோசொல்லுமென்று வணங்கிக்கேட்க அதற்குச் சோமசுந்தரக்கடவுள் தம்மைப் பிரிந்துபோகப் போகிற தேவிதுன்பத்தைப்பார்த்து நீ கடற்கரையில் வாழ்கிற வலையர்களுக்கரசன்மகளாகி அங்கேவளருங்காலத்தில்நாம்வந்து உன்னைக் கலியாணஞ் செய்துகொள்ளுவோம் நீவருந்தவேண்டாமென்றுசொல்லித் தேவியைவிடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டுத்தாம்தனியேயிருக்கஅப்போது அந்தச்செய்திதெரிந்துவிநாயகக்கடவுள் தந்தைமுன்னேவந்து இந்தப்புத்தகங்களாலேயல்லவோ இப்படிநடக்கலாயிற்றென்று அங்கேயிருந்தபுத்தகங்களையெல்லாம் தம்முடைய ஐந்துகைகளாலும்வாரிச்சமுத்திரத்திலே போய்விழ வெறிந்தார். உடனே முருகக்கடவுளும் அங்கேவந்து தந்தைகையிலிருந்த சிவஞானபோத நூலைப்பறித்து விரைவிலே அதுவும் கடலிலேபோய்விழவெறிந்தார். அப்போது சோமசுந்தரக்கடவுள் வாயில்முன்னேகாத்திருக்கின்ற திருநந்திதேவரை வெகுண்டு பார்த்து நாம்தனியே தேவியோடு வார்த்தைசொல்லிக்கொண்டிருக்கிற சமையமிதுவென்று நீ நினையாமல் இவர்களிருவரையும் ஏன்உள்ளேவரவிடுத்திருந்தாய் இந்தக்குற்றம்போக நீயும்இப்போதேபோய் ஒரு சுறுமீனாகிக்கடலிலேகிடந் தலையக்கடவையென்று சாபங்கொடுத்துப் பின்பு விநாயகக்கடவுளுக்குச் சாபங்கொடுத்தால் அந்தச்சாபம் தம்மையே தொடருமென்று சாபமிடாமல் முருகக்கடவுளைமாத்திரம் மதுரையில் செட்டிகள் குலத்தில் ஊமைப்பிள்ளையாய்ப் பிறக்கச் சாபமிட்டருளினர். இப்பால் லோகநாயகன்ஏவலாலே தேவியானவள் வலைப்பெண்ணாகவும் நந்திதேவர்சுறுமீனாகவும்பிறந்ததெங்கேயென்றால் வையையாறுசூழ்ந்தநாட்டிலே உவர்க்கேணிகளும் உப்பங்கழிகளும் அழகாகவிளைந்துதாழைகளிருண்டு மதிலாகச் சூழ்ந்திருப்பது. அதுவோ தண்டுறைப்பாக்கமென்று சொல்லப்படுவது. அங்கேயவ்விடங்களிலும் கேடகத்துள்ளேயடங்கி வாளாயுதத்தைக்கையிலேகொண்டு ஒருவருக்கொருவர் சண்டைசெய்கிறதுபோல முள்ளுகளையுடையமடல்களிலேமறைந்து பூக்கள்காற்றாலசைய தாழைகள்நெருங்கிநிற்கின்ற அவ்விடங்களிலே புலவுமீன்களை உலரப்போட்டு அவைகளைப் பலபட்சிகளும்வந்து தின்னாமல் அதட்டியோட்டுகிறசத்தமும், அவைகளை விலைக்குவிற்கிறசத்தமும்,வாங்குகிறவர்கள்சத்தமும், மீன்பிடிக்க வலைவீசுகிறசத்தமும், அந்தவலைகளையிழுக்கிறசத்தமும், கடலின் அலையோசையடக்க அங்கே நுளையருடைய சிறுபெண்கள் களிமண்ணாலேசெய்த பொம்மைக்கு தாழை தனதுமலரிலுள்ளசோறூட்ட கடல்முத்துமாலைசூட்ட குங்குமமரங்கள் பூமாலைசூட்டுகின்றன. பின்னும்அங்கேவந்துசமுத்திரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்துபோகிறவர்களுக்கு உபசாரஞ்செய்கிற தருமப்பிரபுக்கள்போல தாழைகட்டுச்சோறுகபூமலர்ந்துகொடுக்க முத்துமாலைபொன்மாலை பவளமாலைகளை புன்னைமரங்கள்மலர்ந்துகொடுக்கின்றன. காய்ந்தமீன்விற்கிற வலையர்கள் குடிசைகள்மேலே கடலிலிருந்துதாவிப் பவளக்கொடிகள்படர வலைச்சிகள் அடிக்கடிகுப்பல்குப்பல்களாகக்கூட்டி யொதுக்கும்படி வாசல்களெல்லாம் கடல்முத்துகளை அலைகளாலே ஒதுக்கிக்கொண்டேயிருக்கின்றன. பின்னும் அந்தநுளைப்பெண்கள் விலைகூறிவிற்கிற கெண்டைமீனுக்குநேராக அவர்கள்கண்களே பிறழ்ந்து விலையுயர்த்தவும் பேசுகிறவாய்வாசமும் கூந்தலில்முடித்திருக்கிற தாழம்பூவாசமும் மீனினாற்றத்தையொழித்து நல்லவாசம்வீசவும் உப்பங்கழியிலே மலர்ந்தகுமுதப்பூவிலே மொய்க்கிறவண்டுகள் பனங்கள்ளுக்குடித்தவாயிலும்மொய்க்கின்றனவாகிய அப்பட்டணத்திலே ஒருவன்முன்செய்ததவத்தினாலேதேவர்களிலும் பரிசுத்தனாய்க் கொஞ்சம்பாபசம்பந்தத்தாலேமீன்விற்றுப்பிழைக்கிற சாதியிற்பிறந்து மேம்பட்டு நுளையர்கள் கடலிலேபிடிக்கிறமீன்களெல்லாங்கொண்டுவந்து குப்பலாகக்குவிக்கின்ற பெரிய வாசலுடையவனாய்அவர்களுக்கு ஆறிலொருபங்கு கொடுக்குங் காவலனாய் விடைக்கொடிநாயகனுக்கு மெய்யன்பனாகிய நற்குணனாய்வருங்காலத்தில் அவனுக்குப்பிள்ளையில்லாமல்வெகுநாள் இம்மைமறுமைப்பயன் பெறுதவன்போல வருந்தி ஒருநாள்கடல்பார்க்கப்போகும்போது கரையோரத்திலே ஒருபுறத்திலே பர்வதராஜன்தவத்தினாலே ஓடையிலும்,பாண்டியன்செய்ததவத்தினாலே வேள்வியிலும், புத்திரியாய்ப்பிறந்த லோகமாதாவானவள் தனதுநாயகராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் ஏவலாலே மீன்விற்கிற வலையன்செய்த பூர்வபுண்ணியபலன்சித்தியாகத் தன்னிச்சைப்படி அவன்அன்புக் கிரங்கினவள்போலத் தனது செவ்வாய்மலராத்திரந் தழுதுகொண்டு ஒரு குழந்தைவடிவாய் ஒருபுன்னைவிருக்ஷத்துநிழலிலேகிடந்தாள். அப்படிக்கிடக்கின்றதை அந்தவலையர்க்கரசன்கண்டு ஓ! ஓ! இந்தப்பிள்ளை ஜலகன்னியோ அல்லது கங்காதேவியோ அல்லதுவனகன்னியோ அன்று. கண்களிமைக்கிறதினாலே இந்தவுலகத்தில் யார்பெற்றபெண்ணோ தெரியவில்லை. ஆனாலும் பிள்ளையில்லாத வெனக்கிரங்கிமதுராபுரிவள்ளல் அருள்செய்தபிள்ளையே யிதுவென்று நினைத்து வலத்தோள்துடிக்க அன்புமிகுந்து இரண்டுகைகளாலுமெடுத்து மார்போடணைத்துக்கொண்டுவந்து தனது கற்புடைமனைவிகையிலே கொடுத்தான். அவன்கொடுத்த

போது பிறவிக்குருடனுக்குக் கண்கிடைத்தாற்போலவும் நித்தியதரித்திரனுக்குப்பெருநிதிகிடைத்தாற்போலவும் அவன்மனைவிமகிழ்ந்து வாங்கினள் அவள் வாங்கும்போது வலையர்களெல்லாம் கடல்போல் முழங்க வலைச்சியரெல்லாருங் கைகள்கொட்டிக் கொம்மியடித்துக்குரவைக்கூத்தாட மிகவுமகிழ்ந்துபிள்ளைத்திருநாள்கொண்டாடி அந்தவலையர்க்கரசன்மனைவியானவள் தான்பெருமகப்பெற்றெடுத்தபிள்ளையைத் தன்கொங்கைகளுங் கண்களுங்குளிரத்தழுவி முத்தமிட்டு உச்சிமோந்து மனத்திலன்புபெருக அழகோடுமாணிக்கத்தீபம்போல் வளர்த்துவருகிறநாளிலே மீன்விற்றுத்தேடின பொருள்களாலே பலவகையான பிள்ளைப்பணிகளும் முத்தும் பாசிமணியும் ரத்தினங்களுங் கலந்துகோத்த கழுத்துமாலையும் கைகளுக்கு வளையல்களும் தங்கள் குலத்துக்கேற்க அழகுவடிவாகப்பிள்ளைக்குப் பின்னும்அழகுபெற அலங்கரித்துப் பாராட்டவளர்ந்து உயிர்களையெல்லாம்தாய்போல்வளர்க்கு மீனாட்சியம்மை தாளொருவலைப்பெண்ணாகி அங்குள்ள வலைச்சிறுமிகளோடு கலந்து கடற்றுறைக்குப்போய் மண்ணினாலேபொம்மைபண்ணி விளையாடியும் சிறுசுளகிலேமுததுகளை முகந்து கொழித்தும் தாழம்பூ குங்குமப்பூப் பறித்தும் கூந்தல்பின்னே அவிழ்ந்துதொங்கக் கடனீராடியும் தன்னாயகன் தனக்கு நியமித்தநாளும் தனதுகொடிபோன்றஇடையுங் குறைவாகத் தன்னாயகன்மேல்வைத்த அன்பும்ஆசையும்கொங்கைகளும்வளரச் சிலகாலத்திலே மிகவும்வளர்ந்துஅந்தத்தண்டுறைப்பாக்கத்தில்வாசஞ்செய்திருந்தனள். அக்காலத்திலே சோமசுந்தரக்கடவுள் ஏவியபடியே கொன்றைமாலையும் இளம்பிறைச்சந்திரனும் விளங்குகின்ற சடாமகுடமும் நான்குகைகளுங்கொண்ட திருநந்திதேவர் தாமுமொருசுறுமீனாகி முருகக்கடவுளும் விநாயகக்கடவுளும் அக்காலத்தே யெறிந்துவிட்ட புத்தகங்களையெல்லாம் தமதுசிரமேற்கொண்டு கடலிலேமுழுகி விளங்கனிக்குக்கன்றெறிந்த கண்ணனுங்காணப்படாத கடவுள்திருவடிகளை மனதிற்கொண்டு அக்கடலிலே முன்னேகலக்கினமந்தரமலைபோற்புகுந்துகலக்கி அங்குவருகிற தோணிபடவுகளை வேகங்கொண்டுமோதி உடைத்துக்கப்பல்களைச்சரக்குடனே கவிழமுட்டிச்சிறி அங்குச்சஞ்சரிக்கின்ற பலசுறுமீன்களையு முடுகத்துரத்தி மற்றமீன்களையெல்லாம் தன்கொம்பிலேகோத்துவீசி தரங்கவாரிநீரைக்கலக்கித் தந்திரங்கொண்டு புலவர்க்கமுதுதந்துமந்தரகிரியைநிகராய் அலையோடுகூடிச்சென்று வலையர்கள்வீடுகளையழித்து மேலேதுள்ளியெழுந்து மேகங்களைக்கலங்கக்கிழித்து அந்தக்கடல்வழியே கப்பல்கள்செல்லவொட்டாமல் இப்படித்திரியும்போது அந்தக்கடற்றுறைச்செல்வனானவலையர்க்கரசன்மனவருத்தங்கொண்டு இந்தச்சுறுமீனை எப்படி நாம்பிடிப்பதென்று தன்கிளையோடுகூடி ஆலோசித்துப் பெரியகயிற்றுவலையைக்கொண்டு அங்குள்ளகடலெல்லாம்பரவப் படவின்மேலிருந்துவீசினான். அப்படிவீசியெறியவே சுறுமீன் அவனேறிநின்றுவீசினபடவைத் தன்கொம்பாலேகுத்தி உடைத்துவிட்டது. அவனேறிவந்த படவுடையவே வேறேயொரு தோணிமேற்பாய்ந்தான் அந்தத்தோணிமேலும்பாய்ந்துடைக்க அதைவிட்டு வேறொரு சோங்கின்மேலேயேறிப் பின்னுமொரு பெரியவலையை வீசி இப்படி ஒருயிரே பலவுடல்களிலும் புகுந்தாற்போலே அந்தவலையர்க்கரசன் படவுதோணிசோங்குகளிலேறியேறிவலைவீசினாலும் அகப்படாமல் முன்னேவீசினால்பின்னேகிளம்பியும் பின்னேஎறிந்தால் முன்னே யெழுந்தும் வலப்புறஞ்சென்றால் இடப்புறந்தோன்றியும் இடப்புறஞ்சென்றால்வலப்புறங்காணப்பட்டும்ஒருகால்வீசினபோதகப்பட்டு அவன்சந்தோஷித்திழுக்கும்போது அந்தவலையினின்றும் வழுவிப் பொதுமகளிருள்ளம்போல மெய்க்காட்டிப் பின்பு உணர்ந்தார்க் குணர்வரிய பரம்பொருள்போற் காணமற்போய்மறைய வலையர்தலைவன் தன்னேவலாளருடனே இப்படிப்பலகாலும் அந்தமீனைப்பிடிக்கத்தக்க தந்திரங்களெல்லாஞ்செய்தும்அகப்படாமற்போக அவன் இனியார்தான் இந்தமீனைப்பிடிக்க வல்லவரென்று அந்தக்கடற்கரையிலுள்ளவர்களெல்லாருடனுங்கூடி ஆலோசித்துமுடியாமல் மிகவுங்கலங்கி வருத்தப்பட்டு அந்தத்தண்டுறைப்பாக்கத்தான் இந்தக்கடலிலே மந்தரமலைபோலேகிடந்தலைகிற சுறுமீனைப் பிடிப்பவன்யாரோ அவனேஎன்மகளுக்கு மாப்பிள்ளையென்று மனத்திலே நிச்சயித்துக்கொண்டிருந்தான். அப்படிநந்திதேவரும் மீனாட்சியம்மையும் அவ்விடத்திருக்குநாளில் அஷ்டகெஜங்களுந் தாங்குகின்ற இந்திரவிமானத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் சோமசுந்தரக்கடவுள் நினைந்து உயர்ந்தசாதிகளையும் தங்களிலும்இழிவானஜாதிகளென்று கசந்திருக்கிறவலையர் குலப்பெண்ணை விவாகஞ்செய்யவேண்டி நாம்போய்ப் பெண்கேட்டால் அவன் வெறுத் திகழாதபடியான மீன்பிடிக்கும் வலையனாகிப் போவோமென்று திருவுள்ளங்கொண்டு இருண்ட கறுப்புக்கச்சையும் அதிலேசெருகின சிற்றரிவாளும் தோள்மேலணிந்த வஸ்திரமும் குடுமியிலேமுடித்த நெய்தற்பூமாலையும் பெரியதேவரிருவரும் வேதங்களுந்தேடிக்காணமலிளைக்க ஒருவலையன்வடிவாய் தன் கணதிபர்கள் ஏன்நம்முடையகடவுள்மீனாட்சிதேவியை வலைச்சியாகச்சயித்துத் தாமும்ஒருவலையனானொன் றதிசயிக்கத்திருவேடங்கொண்டு மீன்பிடிக்க வீசுகின்ற வலையைத்

தோள்மேற்போட்டுக்கொண்டுஅதுமுதுகின்புறத்திலே கனங்கொண்டுதொங்கமற்றொருதோளிலே சுமையாகமீன்போடுகிற கூட்டைத்தரித்து அதுபின்புறமிழுத்துக்கொண்டுபோக அந்தத்தண்டுறைப் பாக்கத்தைநோக்கி உப்பங்கழிக்கரைகளெல்லாம் முள்ளிச் செடிகளும் தாழஞ்செடிகளும் நெய்தற் பூக்கள் நீர்ச்சுழிகளிலே முழுகிச் சுழல்கின்ற பள்ளங்களும் சுஃறென்று சத்திக்கின்ற மடல்களை யுடைய பனைமரங்கள் நடக்கும் வழிகளிலே மாட்டின தோண்டி கலயங்கள் நிரம்பிக் கள்ளைவார்க்கவும் அந்தக் கள்ளை வாயைத் திறந்து குடிப்பதுபோலச்செவ்வல்லிகள்மலர்ந்து நிற்பனவுமான கடற்கரைச்சோலைகள் சூழ்ந்த வலைச்சேரிக்கு வந்து சொக்கலிங்கப்பெருமான் சேரும்போது அமுதம்போன்ற தேவியைப்பெருமற்பெற்றுவளர்க்கத் தவஞ்செய்த வலையர்க்கரசன் தன்மனத்திலே அதிசயித்து அங்கேவருகிற யௌவனபருவத்தையுடைய வலையனைக்கண்டு ஓய்நல்ல அழகியநம்பிநீயார் சொல்லென்றான்.

அதற்கு நான்குவேதங்களுந்தெளியக்கூடாத வடிவுகொண்டுவந்த மீன்வேட்டையாடி ஓய் அரசனே மதுரையிலுள்ள வலையர்களுக்கெல்லாம் தந்தைபோற்சிறந்துள்ள ஒருவலையனுடைய மகன் நான். ஆனாலும் படைத்துக்காத்துத்துடைக்கவும் வல்லேனாவேன். அல்லாமலும் இக்குள்ளமீன்களையல்லாமல் ஆகாயத்துள்ள மீன்களையும் வலைவீசிப் பிடிக்கமாட்டுவேனென்று சொல்ல அதை வலையர்க்கரசன் கேட்டு இவன் வலையனென்பது மெய்யோ முன்னே சொன்னதொன்று, இப்போது சொல்வதொன்றா யிருக்கின்றது. ஆனாலுமிந்த இரண்டையும் பரிசோதித்தறிவோமென்று சிவனுக்கடிமைத்தொழிலை உட்கொண்டிருக்குமவனான வலையர்க்கரசன் அப்படியானால் இந்தத்துறையிலே ஒருபெரியமீன் நெருப்பைப்போலே கொதிக்குங்கோபத்தைக்கொண்டு கிடக்கின்றது. ஐயா அதை நீ கண்டுபிடிக்கமாட்டுவையேயானால் என்னுடையமகளை உனக்குக் கலியாணஞ்செய்துகொடுக்கிறேனென்றுசொன்னான். அதுகேட்டு ஆண்சிங்கம்போல் வந்தவலையன் உடனே வாயுவேகமாக விரைந்துசெல்லுகின்ற ஒருபடவின்மேலேபாய்ந்தேறி சங்குகளைவீசுகிற அலைகளைத்தடுத்து அந்தப் பெரியகடலைக்கிழித்துக்கொண்டுசென்று மீன்பிடிக்கும் வேலையாளான யௌவனகுமாரன் தனதுமலையையொத்த தோள்மேலே கனத்ததொங்கல்களுடனே கிடந்து தொங்குகின்ற வலையையெடுத்து நன்றாய்ப்பார்த்து மார்புபுரளவீசினார். அப்படிவீசவே பக்கமெல்லாங்கொண்டமணிகள்பிரகாசமாகச் சுற்றிலும்வேகங்கொண்டு ஒலித்துப்படர்ந்து விழுந்துபரவ அதற்குள்ளேசர்ப்பமானது படத்தைவிரித்து வாயைத்திறந்துவிழுங்க அகப்பட்ட ஒருமீனைப்போல குரூரமானசெய்கையுடனேஉழலுகின்றஅந்தச்சுறாமீன் அகப்பட்டுக்கொண்டது. அதுஅகப்பட்டவுடனே அடியார் அன்பின்வலைக்குள்ளாகுங்கடவுளாகிய வலையன்தான்விசிறியெறிந்த வலைக்குள்ளானமீனைச் சுருக்கியிழுத்துக் கடற்கரைமேலேபோட அப்படிப்போடும்போது தேனைக்கண்டு மொய்க்கும்வண்டுகள்போல வலையர்களெல்லாம்வந்து நெருங்கிக்கண்டீர்களோநாமும் நமதரசனும் நம்முடைய சாமர்த்தியமுழுதுங்கொண்டு பலகாலுமுயன்று வீசினவலையிலகப்படாத இந்தமீன் இந்தஇளங்குமரன் ஒருகால் வீசினவலைக்கு ளகப்பட்டதல்லவே ஆகையாலே இந்தப்பிள்ளையாண்டான் நம்முடைய குலத்துக்கொரு தெய்வமாகக் கொள்ளப்படுமென்று கொண்டாடினார்கள்.

அப்போது அந்தக் கடற்கரைச்செல்வன் மிகவும் ஆனந்தித்துப் பம்பைமுழங்கக் கள்ளொழுகும் வாயையுடைய நுண்ணிடைவலைச்சிகள் குரவையாடபடங்கொண்ட பாம்புக்கச்சைகட்டின வலையனுக்குக்குங்குமப்பூமாலையுந் தசரஞாழலுமணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்ணைத் திருக்கலியாணஞ் செய்துகொடுத்தான். அப்போது கலியாணக்கோலங்கொண்ட மருமகனும் வேல்போலுங்கண்களையுடைய மகளும் ஆகாசத்திலேவிடைமேலேறித் தங்கள்சுபாவவடிவுகொண்டுதோன்ற கரைமேற்கிடந்தசுறாமீனும் தன்வடிவுகொண்டு நந்தியாய் முன்னேதோன்ற விடைமேலழகராய்க்காட்சிகொடுத்து அவர் கிருபாநோக்கம்பெற்றதினாலே பூருவகருமத்தால்வந்த அந்தப்பிறவியிலுண்டான சிற்றறிவுநீங்கிக் கடற்கரைச்செல்வனுக்கு நல்லறிவுதோன்றி மாணிக்கவல்லியோடுகூடின பொன்மயமாகிய மேருமலையை வில்லாகத்தரித்த சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவடிநிழலின்கீழேவிழுந்து வணங்கி.

இரக்கமிலிழிந்தயாக்கையெடுத்துழலேழையேனைப்
புரக்கவின்றென்போல்வந்தபுண்ணியவடிவம்போற்றி
அரக்கெறிபவளச்செவ்வாயணங்கினைமணந்தென்பாசங்
காக்கவெள்விடைமேனின்றகருணையேபோற்றியென்றான்.

௪௫

என்றுதுதிக்கின்ற அன்பனுடைய மலர்மிசையேகுவானன சோமசுந்தரக்கடவுள் ஒப்கடந்கனைச்செல்வனே நீபலகாலமாகப் பிள்ளையில்லாமல் வருந்துகின்றதைக்கண்டு நாம்பார்வதியை உனக்கு மகளாகக்கொடுத்து தருந்தபடியேநாமும் மருமகனாகவந்து விவாகஞ்செய்துகொண்டோம் இனிமேல் நீஇன்னமும் இந்தவுலகத்திலே குபேரன்போலக் குறையாதசெல்வங்கொண்டு சுகபோகத்திலே முழுகிவாழ்ந்து பின்பு நமதுலகத்தையடைவாயென்று பெண்ணைக்கொடுத்தமாமனாருக்கு நல்லருள்செய்து அந்தத்தருமசொரூபமான மால்விடைமேலேறினபடியே திருநந்திதேவரும் அடியார்களுஞ்சூழ ஆகாசமார்க்கமாக உத்தரகோச மங்கைக்குப்போய் அங்கேயிருந்து அநாதிமூர்த்தியான கடவுள் நான்குவேதங்களுந்துதிக்கும் பாதங்களைத் தேவிவணங்கிக்கேட்க அவளுக்குவேதப்பொருள்களெல்லாந்திரட்டித்தேவாமிர்தம்போலத் தேவிகாதுகள் நிரம்பப் புகட்டியருளினார். அப்போது அங்கே அறுபதினாயிரம் அடியார்களுக்கும் கிருபைசெய்துபாசக்கடலைக்கடக்கப்பண்ணிஅழியாத பேரானந்தவீட்டைக்கொடுத்துப்பின்பு அங்கயற்கண்ணம்மையுடனேகூடி சுந்தரபாண்டியனாக வுலகாண்டபெருமான் மதுரர்புரிக்கெழுந்தருளினார்.

வலைவீசினபடலம் - முற்றிற்று.

ஐம்பத்தெட்டாவது

வாதவூரடிகளுக்குபதேசித்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

கலைவீசுமதிச்சடையோன்கடற்றுறைவன்றலைச்சென்று
வலைவீசியவன்பாசவலைவீசும்பரிசிதுமே
லலைவீசும்புனல்வாதவூரரைவந்தவிச்சைவலி
நிலைவீசிப்பணிகொண்டநெறியறிந்தபடிமொழிவாம்.

(இதன்பொருள்.)

கிரணங்களைவீசுகின்ற சந்திரனைச் சடையில்தரித்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள் கடற்றுறைக்குத்தலைவனாகிய பரதவர் தலைவனிடஞ்சென்று அவனனுமதியால். கடலில் வலைவீசிமீன்பிடித்து அவனுக்குத்திருக்குமாரத்தியாயவதரித்திருந்த உமாதேவியாரைத் திருமணம்புணர்ந்து அதனால் அவனதுபாசமாகிய வலையையறுத்து அருள்புரிந்த திருவிளையாடலிதுவாகும். இனி, அலைகளைவீசும்நீர்வளம்பொருந்திய திருவாதவூரில்அவதரித்தருளிய வாதவூரடிகளுக்கு அவிச்சையினது சத்திகெடும்படி அதனது தன்மையைமாற்றி அப்பெரியோரைத் தமது அடிமையாக்கிக்கொண்ட அற்புதத்தை யாமறிந்தபடிச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

உலகத்திலே நல்லோர்கள் தங்களுக்குவரும்பொருளும் செலவும்தெரிந்து குடும்பத்தைப்பாதுகாத்துப் பொருள்வேண்டிக்கொடாத செல்வரிடத்திலே போகாதிருத்தல்போலப் பாண்டிநாட்டிலுள்ள வயல்கள் குளங்களெல்லாம் நிரம்பப்பாய்ந்து தருமம்வளரச்செய்து கடலுவர்ப்பென்று பாயாதவையையாற்றங்கரையிலே யி

ருக்கின்றது திருவாதவூரென்னுந்திவ்யநகரம். அவ்வூரில் எப்போதும் திருவிழாக்களும் வீடுகளெல்லாம் விருந்தோடுண்டலும் பிள்ளைப்பேறுகளின் மகிழ்ச்சியும் வேதமோதுதலும் மத்தளமுழங்குகின்ற நாடகசாலைகளும் மேகங்கள் நீங்காதுசஞ்சரிக்கின்றசோலைகளும்முப்போகம்விளைதலினாலே எப்போது முழுதுகொண்டிருக்கிற வயல்களும்உயிர்நிரம்பியவுடல்போல விளங்குகின்றன. அப்படிப்பட்டவூரிலே அமாத்தியப்பிராமணர் குலத்தில்வேதநெறியும் சைவாகமநெறியும்விளங்கவும் விஷ்ணுவஞ்சனையாலேசெய்த புத்தமாகிய இருள் தோற்றோடவும் சோமசுந்தரக்கடவுளருளாலே ஞானோதய சூரியன்போலே ஒருபெருந்தகையார் அவதரித்து திருவாதவூரரென்னும் பெயர்கொண்டு தங்கள் குலத்துக்குத் தக்கபடியே சடங்குகளெல்லாம் செய்யப்பெற்று இளஞ்சந்திரன்போல் வளர்ந்து வேதமுதலான அறுபத்துநான்கு கலைஞானங்களும் பதினாறு வயதுக்குள்ளே உணர்ந்திருக்க இவர்செய்தியைத் தெரிந்தவர்கள்போய்ச்சொல்ல அரிமருத்தனபாண்டியன்கேட்டுவரவழைத்துக்கண்டுமகிழ்ந்து தகுந்தசிறப்புச்செய்து தன் அரசாட்சிக்குத்தகுதியான மதிமந்திரித்தனங்கொடுத்து மேம்படுத்திக்கொள்ள இவர்எல்லாக்கலைகளையும் உறுதியாக உணர்ந்தவராகையால்தனுர்வேதத்திலும் மனுசாஸ்திரத்திலும் விதித்தபடி அந்தப்பாண்டியனுக்குக் கண்போன்றுமுழுதுந்தெரிந்த மந்திரிகளெல்லாருக்குமுதல்மந்திரியாய்பகைவர் வலிகளையடக்கிஇறைப்பொருள்வாங்கியும்செல்லக்கூடாதபலவகைத்தீவுகளிலும் செங்கோல்செலுத்த வல்லரான அரசர்களெல்லாம் தங்களிடத்துள்ள அரும்பொருள்களைவரவிடுத்து நல்லவர்களாயொப்புரவான நட்புக்கொள்ள நடந்துஅரசனுக்குக்கண்ணுங்கவசமும்போல் ராஜகாரியஞ்செய்து தமதுதயவினாலே தமதுறவினர்போல எல்லாருமகிழ்ச்சி கொள்ளச்சந்திரன்போலுங்குடை நிழல்செய்வித்து நீதிசெலுத்திவாழுங்காலத்திலே நித்தியாநித்திய வஸ்துவின் லக்ஷணம் இன்னதெனப் பகுத்தறியும் விவேகந்தோன்றி இகபரபோகவிரகராய் சமாதிசட்க சம்பத்தி கொண்டு முமுக்ஷுவாகி புத்தர்முதலான புறச்சமய மார்க்கங்களும் வேதசாஸ்திரங்களைத் தழுவின உட்சமயங்களும்மனமாசறுத்துச் சிவனருளைத்தெளிவிக்கமாட்டா அதனாலேமும்மலங்களும்போகா அதனாலே வீடுங்கிட்டாது ஆகையாலேபத்திசெய்துசிவனருளைப்பெற்றபத்தர்களுக்கேயல்லாமல்யார்க்கும்வீடுசேரக்கூடாதென்றுபொதுவானவேதஞ்சொல்லுதலினாலே அந்தமெய்ப்பொருளுணர்ந்தோர்கள் அந்தமெய்ப்பொருளின்றெளிவெல்லாம் சத்திநிபாதர்க்குவிளங்கச்சொன்னதேஆகமம் அந்தவேதாகமங்களின் முடிவிலே விளங்குகின்றபொருளின்பேதாபேதங்களானபிணக்குகளையொழித்து அஞ்ஞானமாகிய கட்டையவிழ்த்துபதியாகியதன்னையும் பசுவாகியஎன்னையும்தெரிவிக்கின்ற போதனாகியகுருபரன் வருவதெக்காலம் இன்னும்மறைப்பில்லாதமெய்யன்புக் கெளிதாகவிளங்குகின்ற அருட்குருவான ஞானாசாரியனது நிறைந்த திருவருளையல்லாமல் நீந்தக்கொடிதான வெவ்வியபாசத்தை நல்லகேள்விகளாலே போக்கிக்கொள்வோமென்பது தெப்பத்தைக்கொண்டு நீந்தாமல் வெறுங்கையாலேசருங்கடலைநீந்தநினைப்பது போலல்லவோ வென்று வாதவூரடிகள் இன்பவீட்டைச்சேரவேண்டியஆசைக்குள்ளே கட்டுண்டு வேதாகமநூல்களையுணர்ந்த பெரியோர்கள் திருக்கோயிலுக்கு வரும்போதெல்லாம்போய்க்கண்டும் கண்டபோதெல்லாம்விசாரித்தறிந்தும், இப்படி அநேகம்பெரியோர்களைக் கண்டுகண்டு விசாரித்துணர்ந்தபொருள்களெல்லாம் தாகவிடாய் கொண்டவர்கள் உவர்நீருண்டாற்போல மனதுக்குப்பொருந்தாமல் அரசனுக்கு உயிருங் கண்ணுமாய் மந்திரித்தனத்தையும்விடாமல் சோரநாயகனிடத்தேஅன்புகொண்டுநடக்கின்றபெண்பிள்ளையைப்போலே தேவர்களுயிரைக் காப்பாற்றும்பொருட்டு சமுத்திரத்திற்றோன்றிய விஷத்தையுண்டகடவுளிடத்தே உள்ளன்புகொண்டு ராஜகாரியமுங்கைக்கொண்டு இப்படிநடக்கின்றவரொருநாள் அரிமருத்தனபாண்டியன் சபைக்குப்போய் அவனெதிரே நிற்கும்போது குதிரைபரிபாலகர்கள் வந்து அரசனைக்கண்டுவணங்கி ஒருபுறத்தேநின்றுஜயபாண்டியமஹாராஜனே நம்முடைய குதிரைக்கூட்டங்களிலேஇறந்தகுதிரைகள்போகமிஞ்சின குதிரைகளெல்லாம் முழுது நோய்கொண்டவைகளும் அதிகவயது சென்றகிழங்களுமாயிருக்கின்றனவே யல்லாமல்நல்லகுதிரைகள் ஒன்றாவதுகிடையாதென்றுசொன்னார்கள்.

அதுகேட்டஅரிமருத்தனபாண்டியன் வாதவூரடிகளைப்பார்த்து இன்றைத்தினமேநீர்போய் நம்முடைய பொக்கிஷசாலையைத்திறந்து வேண்டிய திரவியங்களெடுத்துக்கொண்டுபோய்க் கடற்கரையிலே குதிரைகள்வந்திறங்குவன தெரிந்துநல்லசயங்கொண்டுதாவத்தக்ககுதிரைகள் வாங்கிக்கொண்டு வருவதற்குப் போமென்று விடைகொடுத்தனுப்பினான். அப்போதுமனவேறுபாட்டுடனே மந்திரித்தனஞ்செய்துகொண்டு வருகின்றவாதவூரடிகள் கஜானா அறையைத்திறந்துநல்லகுதிரைகளாக வாங்கத்தக்கதிரவியங்களை வேண்டியமட்டும் எடுத்துக்கொண்டுதாழிறுக்கிப்பொக்கிஷத்தைப் பூட்டிக்கொண்டுசெந்திரகுலத்துப் பாண்டியனிடத்திலே உத்தரவுபெற்

றுப்போகின்றவர்தாம்கொண்டபண மூட்டைகளை ஒட்ட
கங்களின்மேலேற்றிமுன்னேபோகவிட்டுப் பின்பு ஆகா
யத்தைபளாவியசோமசுந்தரக்கடவுளின் திருக்கோயிலு
க்குப்போய்ப்பொற்றாமரைக்குளத்திலே ஸ்நானஞ்செய்
து அந்தக்குளக்கரையிலிருக்கிற சித்திவிநாயகக்கடவுளை
வணங்கிக்கொண்டு கருணைநாயகியான அங்கயற்கண்ணி
யெம்பிராட்டியினுடைய சிவந்ததாமரைபோலுந்திருவ
டிகளை வணங்கினபின்புவருணனுடையவயிற்று நோயை
த்தீர்த்தாண்ட சந்திரசேகரராகியசோமசுந்தரக்கடவுளி
னுடைய ஸ்ரீபாதங்களை வணங்கி முன்னேநின்று சுவா
மி ? எனக்கொருகுறைமுடிக்கவேண்டும். அதாவது இ
ப்போது அடியேன் கொண்டுசெல்கின்ற பொருள்களை
யெல்லாம் உமக்கும் பஞ்சேந்திரியங்களையும் வென்று
வேண்டுகின்ற உம்முடைய அடியார்களுக்குமே ஆகச்
செய்யவேண்டும்.ஓஒ வெள்ளியம்பலத்தில் திருநடனஞ்
செய்கின்ற கடவுளே இதுவேயெனக்குள்ள குறையென்
று வேண்டிநின்று துதிக்கின்றவாதவூரடிகளுக்குச் சோ
மசுந்தரக்கடவுள் இன்னருள்போலும் ஆதிசைவனாகிய
ஒருகுருக்கள் முன்னேவந்து விபூதிகொடுத்தான். அப்
படி விபூதிகொடுக்கப்பெற்ற வாதவூரடிகள்நமக்கு இது
போலுநல்ல சகுனம்வேறில்லை இன்னமிதுவேநல்வழிக்
குக்காரணமென்று இரண்டுகைகளையுமேந்தி வாங்கித்த
ரித்துக்கொண்டு வேதநாதனை கடவுளைவணங்கிவிடை
கொண்டு திரும்பிப்பலவாத்தியங்கள்முழங்கவும், பதாதி
கள்சூழவும், இரட்டை வெண்சாமரைகள்விசவும், பவ
ளக்கால்கொண்ட சந்திரன்போலும் வெள்ளைக்குடைநி
முலின்கீழ பொன்னாலும் ரத்தினத்தாலுஞ்செய்தபல்
லக்கின்மேலேறிக்கொண்டு நடந்தார்.

அப்படி அவர்வழிக்கொண்டுநடக்குமுன்னேவெ
ள்ளியம்பலத்திலே கான்மாறி யாடினகடவுள் வாதவூர
டிகளினுடைய இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் க
ண்டு அவரை அடிமைகொண்டுபணிகொண்டருள நினை
த்து வேதங்களுந்தேடிக்காணக் கூடாத தமதுகிருபை
யினாலே ஒருபிராமணகுலக் குருவாகித்தமதுதிருப்பா
தங்களைவிட்டு நீங்காதபலசீடர்களுடனே திருபெருந்து
றைக்குவந்து ஒருகுருந்தமரத்தி னிழலடியிலே யெழு
ந்தருளியிருந்தனர். பின்புகடல்போலுந்திரண்ட சேனை
களுடனே முல்லைநிலங்களும் பாலைநிலங்களும் கடந்து
எழுபிறப்பாகிய கருங்கடலைக்கடக்கவருகிற வாதவூரடி
கள் கிருபைக்கடலாகியபரமேஸ்வரன்நிறைந்துவிளங்கு
கின்றதிருப்பெருந்துறையைஅடுத்து வரவரமனத்திலே
ஆனந்தக்கடல்பெருகிக் கைகளைத்தலைமேலேகுவித்துக்
கொண்டு ஆனந்தக்கண்ணீரொழுக வினைகளைப் போக்
குகின்றகடவுளருளுங் கூடவந்துஇதுபித்தென்று பிறர்
நகைக்கவருவதான நாலாஞ்சத்திபதியவும்தமதுமெய்ய
றிவைமூடுகின்ற மும்மலங்களினின்றும் பயந்து சுமை
தாங்குகின்றவனையும் பிணியாளனையுமொத்து நெருப்
பிலிட்டவெண்ணெய்போலத் தமது மனமுருகக்கண்டு
என்னகாரணத்தினாலோ தெரியவில்லைஇங்கே என்மன
முருகுகின்றதினாலே என்னைமறைத்திருக்கின்றமலவலி
யைக் கருக்குகின்றவனாய் என்னையாளுங் கிருபைக்கடல்
விளங்குவதான இடமேயிதுவென்று திருப்பெருந்து
றைக்குவந்து மழுவைவலங்கொண்ட கடவுள்திருக்கோ
யிலுக்குள்ளேபுகுந்து அங்குள்ளதீர்த்தத்திலே முழுகி
ச்சந்நிதிமுன்னேவந்து தேகம்மண்ணிலேபட விழுந்து
வணங்கிக்கடவுளுடைய உண்மையான புகழைத்துதித்
துக்கொண்டு ஆலயத்தினிடத்தே திருக்கோயிலைவலமா
கவரும் வாதவூரடிகள்மூலமறையும் ஓதிமுடியாதபொ
ருளைச்சிலமுனிவோர்தெளியமோனவழியைத்தெளிவி
க்குங்கோலமானது வாசஞ்செய்கின்றதான வொருகுரு
ந்தமரத்தைத்தமக்குமுன்னேகண்டார்.

அங்கே வேதசாஸ்திரங்க ளொருபுறத்திலும் உ
ண்மைவழியான சிவஞானபோதநூலொருபுறத்திலும்
புராணங்களோடு கூடின இசைநூலொரு புறத்திலும்
உட்சமயம் புறச்சமயமென்னும் வேறுபாடானநூல்
களொருபுறத்திலும் வாய்விட்டுமுழங்கவும், வேதங்க
ள்சொன்ன அறம்பொருள் இன்பம்வீடாகியநான்கையு
ம்நான்கு வேதங்களாலும் காணுதற்கரிதான வீட்டுக்கு
க் காரணமாமென்று சைவாகமங்களிலே சொல்லுகின்
ற சரிதைகிரியையோகம் ஞானமாகிய நான்குமுடிவுக
ளையுங்கண்டுணர்ந்து பெரியரான மாணாக்கர் கூட்டங்க
ளும் வினாவிடை பேசிக்கொண்டிருக்கவும், சரியைதெ
ரிந்த மெய்யடியார்களும், கடவுளுக்கின்பமாகிய கிரி
யைசெய்கின்றநல்லோர்களும், விளங்குதலானசிவயோ
கந்தெரிகின்ற அப்பியாசிகளும், ஆசாரியத்தன்மைகொ
ண்டு போதிக்கின்ற சிவஞானிகளுமாக அளவில்லாதவ
ர்கள் நிறைந்திருக்கவும், விரதங்களைவிட்டு ஆடாமலும்
பாடாமலும் சகம்பேயென்று தம்மைச்சிரிக்க அழுகை
யுமுவகையுங்கொண்டு, பாசம்நீங்கியகண்களாலே சிவவ
டிவைத் தெரிசித்துக்கொண்டு உலகந்தெரியாமல் உல
வுகின்ற அநேகம்வைராக்கியர்கள் கூடியிருக்கவும், ம
றைப்பில்லாத இருதயமாகிய ஆகாயத்திலே குற்றந்தீர்
ந்து விளங்குகின்ற ஞானசூரியனுக்கு உதையாஸ்தமய
ங்களில்லாமையினாலே இராப்பகல் தெரியாமலிருந்து
செய்கின்ற நித்தியகருமானுஷ்டான விரதங்களைவிட்டி
ருக்கின்றவித்துவான்களுங்கூடியிருக்கவும்,கோவணமே

வஸ்திரமாகவும், கையிற் பிச்சைவாங்குதலே சோருகவும், சிவனடியார்களேஉறவாகவும், உருத்திராக்ஷங்களே ஆபரணங்களாகவும், வெறுநிலமேபடுக்கு மிடமானுலும் பகல் இராத்திரி ஆதிஅந்தம்நடு இல்லாத இடத்திலே தூங்குவதே அவர்களுக்கு வாழ்வாகவும், இப்படியாகிய அநேகம் அடியார்கள் கூட்டங்களினடுவே கல்லாலவிருக்ஷத்தை யொப்பான குருந்தமரத்து நிழலடியிலே ஒருகையிலே சிவஞானபோதமெழுதிய புத்தகமும் ஒருகையிலே சின்முத்திரையுங்கொண்டிருக்கின்றகருணைமூர்த்தியைத் தரிசித்துஉடனேஅம்பலத்திலாடிய ஆனந்தவடிவமும் வடவாலவிருக்ஷத்தின் கீழிருந்துசனகாதிகளுக்கு அசைவறச்சொன்ன வடிவமும் ஆகிய இரண்டும் இப்போது நாயினேனுக்கு எளிதாகஇங்கேதோன்றுகின்ற இந்தவடிவமேயென்று அப்போதுகடவுள் திருவுள்ளக்குறிப்பு தமதுள்ளத்துக்குத்தோற்றுவிக்கத்தெரிந்து முன்னே வந்து வணங்கி இரண்டுகைகளையு முடியின்மேலேறக்குவித்து துன்பமானவெவ்வியபிறவிவலையை அறுத்துக்கொள்ளவந்ததிருத்தொண்டரான வாதவூரடிகள் தாம்காணுதற்கு நல்லவராய் எளிதாகவந்து தமதுஅன்பாகிய வலைக்குள்ளகப்பட்டகடவுளாகிய ஞானதேசிகர் அருள்வலைக்குள்ளகப்பட்டுஉடம்பெல்லாம் நெக்கிடமனமுருகிய நல்லொழுக்கத்தையுடைய மாணுக்கர்கள் பக்குவந்தெரிந்துபதேசிக்கின்ற ஞானதேசிகனென்று சொல்லும்படி மூலவாகமத்தைச்சொன்ன கடவுள் திருவடிகளின்மேலே விகசிதமான செங்கழுநீர்மாலையை வன்கழலாகச்சுற்றி சந்தனக்குழம்பாலே அலங்கிருதஞ்செய்து காலமுங்கனுக் காட்சியு நிமித்தமுங்கடிந்தவராய்நிற்க, அப்போது ஞானதேசிகராளகடவுள் வாதவூரடிகளுடைய ஒழுக்கத்தையும் பேரன்பையுங்கண்டு அவருடைய உடல்பொருளாவி மூன்றையும் தத்தமாகவாங்கிக்கொண்டு மனக்கண்ணினுலே ஆணவம்-கன்மம் - மாயை என்னும் மும்மலங்களையும் போக்கிப் பாதகமலத்தையுஞ்சூட்டிச் செந்தாமரைபோலுந்திருக்கையை அவர்தலைமேலே வைத்து சூட்சுமபஞ்சாக்ஷரத்தினுலேசூழ்ந்த பாசக்கட்டையறுத்து மெய்யானந்தம் விளைநிலத்துய்த்துப்போக்கு மீட்சியுட்புறம்பிலாப் பூரணவடிவமாக்கினர்.

அப்போது ஒப்பற்ற ஞானவிளக்காகிய கடவுள் பார்த்த பார்வையாலே இரும்புண்ட நீர்போலே தம்மைப்பற்றி வாங்கிக்கொண்ட பரிசுத்தனையும் குருபதேசத்தையும் தம்மை மூடியிருந்த பாசத்தையும் தம்மையும் மறந்து மெய்ஞ்ஞான சொரூபமாய் ஒன்றுந்தெரியாதிருந்தார் வாதவூரடிகள். பின்பு தேனும், பாலும், கற்கண்டும், அமுதமுமாகத் தித்தித்து, ஊனும் உள்ளமும் உருக்க உள்ளொளியைத்தெரிந்து ஆனந்தமான ஆறுநிரம்பிக் கரைப்புறத்தே கசிவதுபோல நீங்காத ஞானவாக்கு சரஸ்வதி நாவிலே வந்து குதிகொள்ள கும்பிட்ட கைகளும், நடுங்கிய தலையும், நீர்துளும்ப அழுகின்ற கண்களும், புளகாங்கிதமான தேகமும், நாக்குத் தழுதழுத்த அன்புள்ள வார்த்தைகளுமாகத்தம்மைமஇழந்து அக்கினியிலே சேர்ந்த நெய்போலப் பின்னுமுருகி வணங்கித்துதிப்பவராய்குற்றமில்லாத சொற்களாகிய மாணிக்கங்களைப்பத்திசெய்து முழுதும் அன்பாகிய கயிற்றிலேவரிசையாகக்கோத்துமாலையாக அழுதுசாத்துகின்ற மெய்யன்பராகிய வாதவூரடிகளுக்குஞானதேசிகராகியகடவுள் மனமகிழ்ந்து எக்காலமும்வழுவாமல் விளங்குவதாக மாணிக்கவாசகரென்றுதிருப்பேர்கொடுத்தருளவாதவூரடிகள்தமதுபாட்டுக்குமனமகிழ்ந்தருளினகுருபரன் திருவடிகளின்மேலேஆனந்தக்கண்ணீராட்டிச் சொற்களாகியமலர்களையணிந்து தற்போதமாகிய நல்ல அமுதத்தைஊட்டிதற்பரஞானமாகிய ஓமாக்கினியைமூட்டிச் சிவபூசைசெய்வதன்மேல் முயற்சியுடையவராக அப்படிஆசையாலுண்டாகின்ற பிறவிவாசனைதீர்ந்து மாணிக்கவாசகரான வாதவூரடிகள் தமதுஞானுசாரியனுக்குமாணுக்கராய்ச்சொல்லுகின்ற வேதாகமமான உபநிடதப் பொருள்களைக்கொண்ட பாடல்களையெல்லாங்கேட்டுப்பின்னும் அந்தப்பாடல்களிலே மிகுந்தநேசங்கொண்டவராய் அப்படிப்பாடச்செய்து கடவுள்இன்னமும் சிலகாலம் வாதவூரடிகள் தித்திக்கப்பாடுகின்ற மாணிக்கவாசகங்களைத் தமது திருச்செவிகளாலே கேட்கவும் அவர் கையிலுள்ள பொருள்களையெல்லாம் பத்தியாகியபெரிய அன்பைக்கொடுத்து வாங்கித் தமக்குவேண்டிய திருப்பணிகளைக்கொண்டு பாண்டியன் இவருடைய குணங்களெல்லாந்தெரிந்துகொள்ளச்செய்து வீடுபெறச்செய்யவும் புத்தரைவாது செய்து முடிக்கவும்திருவுள்ளங்கொண்டுவாதவூரடிகளைப்பார்த்து மயக்கிச்சிறிதுகாரியமுண்டு இங்கேயிருவென்று அடியார்களுடனே தமது திருவுருமறைந்தருளினர்.

அப்போது கனவிலேதோன்றும்பொருள்போலக்கடவுள் தமதுகிருபாசொரூபத்தைக்காட்டிமறைத்தவுடனே வாதவூரடிகள்கலக்கமாகியகடல்லேமுழுகிஇதென்னநனவோ அல்லது கனவோ இன்று நாதரானவர்நாய்க்குத்தவிசிட்ட நன்மைபோலே அடியேனுக்கு நினைக்கவுங்கூடாத தமதுதிருமேனியைக்காட்டி அடிமைகொண்டு விட்டுப்போனதென்னகாரணமென்று சந்தேகித்

துப்பின்னுமனந்தேறிஎம்பெருமானே!உம்முடையஅடியார்திருக்கூட்டத்திலே என்னைக்கூட்டிக்கொள்ளாமல் என்னையும் என்வினையையும் விட்டுப்போனீரோ அப்படிநீர்போகஅடியேன் வஞ்சனைசெய்கின்ற வினைக்குப்பாத்திரமான இந்தவுடலைத் தீயிலுமிடாதிருக்கின்றேன். அல்லதுமலையிலிருந்துருண்டுவிழுந்து அழியாதிருக்கின்றேன். வாளால்வெட்டியாயினுங் குறையாதிருக்கின்றேன். இப்படிநான்செய்யப்பயந்திருக்கிறது இந்த உடலும் உமதுடைமையென் றல்லவோ அல்லது,தானாகவானாலும்சாகவில்லை சுவாமீஉம்மைப் பிரிந்திருக்கவுங்கூடவில்லை நானென்னசெய்வேன் சுவாமிசுவாமியென்றுஇரங்கிப்புரண்டழுது, பின்னும் தரித்திரனாகிய ஒரு பிறவிக்குருடனுக்குத்தன்கையிலேகிடைத்த அதிகவிலைபெற்ற மாணிக்கம்போல்வும் மழலைச்சொல் நிரம்பாத ஒருசிறுகுழந்தைகையிற்கொண்ட செம்பொன் மணிக்கிண்ணம்போலவும் எந்தத்தேவர்களுக்குங்கிட்டாத நீர் எளிதாகவந்து அடிமைகொண்டருளிய அருமைதெரியாத அடியேனைத் துன்பக்கடலிலேமுழுகச்செய்து உம்மைப்பிரிந்தறியாத அடியார்களுடனே நீங்கிப்போயினீர் ஆதலால் கல்லாதமூடனான என்குறையேயல்லது உம்மாலே என்னகுறை.

மண்ணாதியாறுறுமனந்துழாவித்தடுமாறிப்
புண்ணாகியெனைக்காணாதுழல்கின்றேனைப்போதவருட்
கண்ணாலவைமுழுதுங்களையநோக்கியான்யாரென்
றெண்ணவெனைத்தந்தாயெங்குற்றாயோவெந்தாயே.

வானாதியைந்துமுதல்வகுத்தவோசைமுதலைந்து
மானாதியங்குமனமாதிநான்கும்வழியடைப்பத்
தேனாதியறுசுவையுங்கழியவூறுந்தெள்ளமுதம்
யானாரநல்கினையாலெங்குற்றாயோவெந்தாயே.

மாசாய்மறைக்குமலவலியும்நாணும்வேறின்றி
யாசாவிகாரமலமாயினேனைப்பொருட்படுத்திப்
பேசாதவின்புருவினின்னோடென்னைப்பின்வைத்த
வீசாவெனையிங்கிட்டெங்குற்றாயோவெந்தாயே.

என்று வாயைத்திறந்து அழுது பிரலாபித்து அப்போதீன்ற கன்றைப்பிரிந்த பசுவைப்போலே மனங்கரைந்து கோபுரவாயிலின் புறத்தேபோய்அங்கேதிரண்டுநின்ற பாண்டியன்சேனைகளைப்பார்த்து நீங்கள் முன்னேபோய்ப் பாண்டியனுக்கு ஆடிமாசம் கப்பலிலிருந்துகுதிரைகள் வந்திறங்குமென்று சொல்லுங்களென்று சொல்லியனுப்பிவிட்டு வாதவூரடிகள் திருப்பெருந்துறையிலேதானேயிருக்க குதிரைவீரர்களும் தேர்வீரர்களும் மதுரைக்குப்போய் பாண்டியனை வணங்கிஉள்ளதைச்சொன்னார்கள். அதுகேட்டுக்குதிரைகள்மெய்யாகவே வருமென்று பாண்டியன்ஒன்றும் பேசாமலிருந்தான். பின்புவாதவூரடிகள்பாண்டியன்குதிரைவாங்கக்கொடுத்தபொருள்களை யெல்லாம் குருந்தமரத்தடியிலே வந்திருந்து தம்மைஅடிமைகொண்டகடவுளுடையதிருப்பெருந்துறையிலுள்ள பிராமணர்களுக்கு மனத்திலன்புபெருகமுன்னேவேண்டியமட்டுங்கொடுத்துப்பின்புகடவுள்பூசைக்கும்,திருவிழாச்சிறப்புக்கும்,செல்வநிறைந்ததிருக்கோயில் திருப்பணிகளுக்கும் நிரம்பக்கொடுத்து சிவனடியார்களுக்குங்கொடுத்துஅந்தத்திருப்பெருந்துறையிலேதானேயிருந்துகொண்டு இவ்விதமாகஉலகத்தாசைதீரக் காலங்கழித்துக்கொண்டு வரும்போதுபாண்டியன் வாதவூரடிகள்சொல்லி அனுப்பின கெடுவின்படி ஆடிமாசம்வந்தவுடனே இன்னமுங்குதிரைகள்வரவில்லையேயென்று வாதவூரடிகளான தன்மந்திரிக்கு ஓலையெழுதி அனுப்பிவிட்டான். அப்படி அவன்எழுதியனுப்பின திருமுகத்தைக் கிரமப்படியே வாதவூரடிகள் வாங்கி அதிலுள்ளசமாசாரந்தெரிந்துகொண்டு ஆதியந்தமில்லாதகடவுளுடைய திருவருட்கடலிலே முழுகினவாதவூரடிகள்இனியென்னசெய்வோமென்றுசோர்ந்து தம்முடைய மனமாகிய விளைநிலத்திலே சிவமாகியபயிர்வளர பந்தபாசங்களின்வேரறக்களைந்து கடவுள்திருவருளாகிய நீரைப்பாய்ச்சி அந்தமாதியில்லாத ஆனந்தபோகத்தைத்தந்தருளின உழவனாகியதேசிகனுடையதிருக்கோயிலுக்குப்போய் என்னாயகனே பொன்னாடோ

றே வேறுகொடியுயர்த்தமன்னு தென்னு பெருந்துறையெம்மணியேபாண்டியன்கொடுத்த பொருள்களெல்லாம்உன்ஆலயத்துக்கும் உன் அடியார்களுக்குமே செலவுசெய்யும்படியான புத்தியைக்கொடுத்தாய் இனிஅந்தப்பாண்டியனுக்குநான்எப்படி குதிரைகள்கொண்டுபோய்ச்செலுத்துவதென்று வணங்கியெழுந்துதுதித்துவேண்டினர். அப்படிவேண்டுகின்ற வாதவூரடிகளுக்கு முன்னே திருப்பெருந்துறைக்கடவுள் ஆகாசவாக்கினலே ஓய்மந்திரியே!பாண்டியனுக்குக் குதிரைகள்எப்படியும் வந்துசேருமென்றுஓலையெழுதியனுப்பென்றுசொல்லியருளக்கேட்டு வாதவூரடிகள்மனதிலேமிகவும் சந்தோஷித்து அப்படியே ஓலையெழுதியனுப்பினர்.அந்தஓலை போய்ச்சேர்ந்து வாசிக்கக்கேட்டுப் பாண்டியன்சந்தோஷித்திருந்தான்.

அப்போது சூரியன் அஸ்தமிக்கஅந்தச் சூரியனலே வெந்தசூடு தணிக்கிறவனகச் சந்திரன் உதயமானன். அன்றுஇராத்திரியிலே தூங்குகின்ற வாதவூரடிகள் கனவிலேவெள்ளியம்பலக்கடவுள் குருந்தடியிலேதோன்றின ஆசாரியவடிவுகொண்டெழுந்தருளி ஓய்வாதவூரரே நாம்பாண்டியன் சந்தோஷிக்கும்படியான குதிரைகளைப்பின்னே கொண்டுவருகின்றேம். நீர்முன்னேமதுரைக்குப்போமென்றருளிச்செய்ய உடனே வாதவூரடிகளெழுந்திருந்துதேவர்களுக்கும் கனவிலுங் காணக்கூடாதகிருபாசொரூபம்நமக்குநனவிலும்கனவிலும் எளிதாயிற்றல்லவோவென் றெண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போதுவெள்ளியம்பலத்திலாடுகின்ற ஆனந்த சூரியன்மனத்திலுள்ள அஞ்ஞானவிருளைத் தின்றுகொண்டுவிளங்குவதுபோல சூரியன்உலகைமூடினஇருளை விழுங்கிக்கொண்டு உதயமானன்.

அப்படிவிடிந்தவுடனே வாதவூரடிகளெழுந்திருந்து திருப்பெருந்துறைக் கடவுளைவணங்கிக்கொண்டு இனிப்பிறப்பிலழுந்தாதவராய் வழிக்கொண்டுநடந்துபோய்திங்கட் கொழுந்தார்சடையார்விடையார் தென்கூடலணைந்துபாண்டியன் கோயிலுக்குள்ளேபோய்ப்பாண்டியனைக்காண அப்போதுபாண்டியன்வழிபாடுசெய்துமுன்னேநிற்கின்றவாதவூரடிகளைப்பார்த்து எவ்வளவுபொருள்கொண்டுபோயினீர் எவ்வளவுகுதிரைகள்வாங்கினீரென்றான். அதற்கு வாதவூரடிகள் ஓய் பாண்டியமகாராஜனே கொண்டுபோன பொருளின்கணக்கும் வாங்கின குதிரைகளின்கணக்கும் குதிரைகள்வந்தபின்புதெரிந்துகொள்ளலாம்இனிவருங்குதிரைகளாலே துரகபதியென்று பெயர்பெறுவீரென்றார். அதுகேட்டபாண்டியன் மந்திரிக்குச்சிறந்த வெகுமானங்கள் செய்துஅனுப்பிவிடவெளியே வருகின்ற வாதவூரடிகள் பொற்றாமரைக்குளத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து சித்திவிநாயகரை வணங்கிக்கொண்டு தானக எழுந்தருளிப் பக்கத்திலே அங்கயற்கண்ணம்மையுடனே விளங்குகின்ற சொக்கலிங்கப் பெருமானைத் தெரிசித்துமனம் வாக்குக்காயமூன்றும்அன்புமயமாய்முன்னேநின்றுமன்னேயென்னையாட்கொண்டமணியே வெள்ளிமன்றுடைம் அன்னேயென்று துதித்துஅடியேன் வேண்டிக்கொண்டபடியே பாண்டியன் கொடுத்தபொருள்களெல்லாம் நீரேஒப்புக்கொண்டு எனது அடிமையையும் அங்கீகரித்தீர். ஆனல்இனிமேல் என்னைப் பாண்டியன்கோபியாமல்மிகவும்சந்தோஷிக்கும்படியாய்க் குதிரைகள்வந்து சேருவதெப்படியென்று வேண்டிநிற்கும்போது கடவுள்திருவாக்காக ஓஒமெய்யன்புள்ளவனே நீவேண்டிக் கொண்டபடியே சூரியன் தேரையிழுக்கும் குதிரைகள்போலுங் குதிரைகள்கொண்டுவருகிறேமென்று ஆகாயத்திலே உண்டாக அதுகேட்டுப்பொய்யன்பில்லாத வாதவூரடிகள் பரமசிவனுடைய பெருங்கருணையைப் போற்றிக்கொண்டுதமதுமனைக்குப்போனர். அப்படிஅவர்போனவுடனேஅவரிடத்துக்குவந்துசுற்றுப்புறத்திலுள்ளவர்களும் பந்துக்களும்அடிமைசெய்கிறவர்களும் அன்னியர்களும்பிறரும் வந்துகூடி மேகங்கள்முழங்கினற்போலமுழங்கிப்புத்திகள்சொல்லுகிறார்கள்.

ஐயா மந்திரித்தன்ங்கொண்டு ராஜகாரியஞ் செய்கிறது பிராமண தருமமேயன்று. அல்லது அப்படிப்பட்ட மந்திரித்தனத்தை யொப்புக் கொண்டால் ராஜாக்கள் மனதுக்கேற்றபடியே செய்யவேண்டு மென்று தருமசாஸ்திரந் தெரிந்த சான்றோர்கள் சொல்லுவார்கள், அப்படிப்பட்ட அரசியலும் அமைச்சியலுந்தெரிந்த உமக்குநாங்கள்சொல்லக்கடவ தென்னவிருக்கின்றது நீர்செய்வதோ ஒன்றும் நன்றானதா யிருக்கவில்லை. நாளைக்குக்குதிரைகள்வருவதாகக்கெடுச்சொன்னீரே சொன்னபடியே குதிரைகள் வரவேண்டுமல்லவோ இனிமேல் குதிரைகள்வந்து சேராவிட்டால் நாளைக்கென்னசொல்லுவீர்.நீரோஉம்மையடுத்தபந்துக்கள்சிநேகிதர்கள்சார்ந்தவர்கள் நல்லோர்கள் முதலானவர்களை ரட்சிக்கவேண்டும்படியானகருத்தில்லாதவராயிருக்கிறீர். நீர்செய்கிறசெய்கை உமக்கே நன்றாகக் கொண்டீரென்று எல்லாருஞ்சொல்ல அதற்குவாதவூரடிகள் கேளுங்கள் நானே பந்துக்கள்-சிநேகிதர்கள்-துன்பம் -இன்பம்-தேகாபிமானம்-பொருளாசை-கோபம்-கெருவம்- நல்வினை-தீவினைமுதலான இவைகளெல்லாம் கற்றைவார்ச

டையான் கோலங்காட்டி யாட்கொண்டஅன்றே விட்டுவிட்டேன். ஆனால் இனியெனக்குத் தாய்-தகப்பன்- மாமன்-ஆசான்-பாட்டன் எல்லாம்சிவனே, நிராசையே மனைவி, உயிர்களே பிள்ளைகள், சிவனடியார்களே பந்துக்களாக எந்தையார்கருணைகாட்டி யென்னையாட்கொண்டவன்றேகொண்டேன். ஊரெல்லாஞ்சமைத்தசோறென்னதே, கடல்சூழ்ந்தஉலகமெல்லாம்பாயலே, கோவணமே கட்டும்வஸ்திரம், விபூதியே பூசுஞ்சந்தனம், உருத்திராக்ஷமேஆபரணமாக நீரெல்லாஞ்சுமந்த வேணி நிருத்தனுட்கொண்டவன்றே எண்ணினேன். நான் இறந்தாலும் இன்றே இறக்கக்கடவது. சாவாமலிருந்தாலுமிருக்கக்கடவது. பாண்டியன்தண்டித்தாலும் தண்டிக்கக்கடவது. வெகுமானஞ்செய்தாலுஞ் செய்யக்கடவது. சுவர்க்கம்சேர்ந்தாலும்சேருகிறேன். நரகஞ்சேர்ந்தாலுஞ்சேருகிறேன். சிவனைமறக்கமாட்டேன். பழவினைப்பயனை யார்தான் விலக்கிக்கொள்ளுவார்கள் என்று அவர்களைத்தடுத்து வார்த்தையாடிக்கொண்டிருந்தார்.

வாதவூரடிகளுக்குபதேசித்தபடலம் -முற்றிற்று.

ஐம்பத்தொன்பதாவது

நரிபரியாக்கியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அரிகணைதொடுத்துவேழமட்டவன்செழியன்வாயிற்
றெரிகலையமைச்சரோற்றைத்தேசிகவடிவத்தீண்டி
வரிகழல்சூட்டியாண்ட வண்ணமிவ்வண்ணமைய
னரிகளைப்பரிகளாக்கிநடத்தியவாறுஞ்சொல்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

சமணர்கள் ஏவிய யானையை அதற்குவைரியாகச் சிங்கமாகிய அஸ்திரத்தைத் தொடுத்துக்கொன்ற வீரராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் அரிமருத்தனபாண்டியனிடத்தில் முதன்மந்திரியாயெழுந்தருளியிருந்த வாதவூரடிகளைக் குருமூர்த்தமாகத் தோன்றித் தமது பாததாமரைகளைச் சிரசிற்சூட்டி ஆட்கொண்டருளிய திருவிளையாடலிதுவாகும். இனி, அச்சோமசுந்தரக்கடவுள் தமதன்பராகிய அந்தவாதவூரடிகள்பொருட்டுக் காட்டிலேதிரிந்த நரிகளையெல்லாம் குதிரைகளாக்கிக்கொண்டுவந்து பாண்டியனுக்குச்செலுத்திய திருவிளையாடலைச்சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

இவ்விதமாகபந்துக்களாகிய பாசபந்தங்களை யறுத்துப் பரிசுத்தராயிருந்தவாதவூரடிகளை மறுநாள்பாண்டியன் வரவழைத்துஏன்இன்னம் குதிரைகள்வரவில்லையென்ன அதற்குவாதவூரடிகள் இன்றுமுதல்மூன்றுநாளைக்குள்ளே குதிரைகள்வந்துசேரும். ஐயாஅப்படிவருகிற குதிரைகளுக்குவேறே பெரியலாயங்கள் கட்டவேணும். தண்ணீர்குடிக்கக் குளங்கள்தோண்டவேணும்.பட்டணமெல்லாம் அலங்காரஞ்செய்யவேணுமென்று சொல்லஅதுகேட்டுப்பாண்டியனும்அப்படியே செய்யவேணுமென்று உத்தரசெய்யவேலைக்காரர்கள் குதிரைலாயங்கள்பெரிதாகக்கட்டிப்பட்டணமெல்லாம்அலங்காரஞ்செய்யமண்வெட்டி யாள்கள்மூன்றுநாளைக்குள்ளே

(௫௯)

வேறேவாவிகளுங் குளங்களும் வெட்டினார்கள். பின்பு கெடுச்சொன்னமூன்றுநாளுங்கழிந்தபின்னும்பாண்டியன் இன்னம் குதிரைகள் வரக்காணோமேயென்று வாதவூரடிகளைக்கூப்பிட்டுத் தானே தண்டிக்கிறவனாகக்கோபங்கொண்டு இவன்குதிரை வாங்கினதெங்கே என்றைக்குக்குதிரைகள் வருகிறதென்று தனக்குமுன்னேநின்ற சிலசேவகரைப்பார்த்து பெரியதிருடனான இவனைக்கொண்டுபோய்த்தண்டித்து நம்முடைய பொக்கிஷ சாலையிலுள்ள பொருள்களெல்லாங் கணக்குப்பார்த்து எவ்வளவுங்குறையாமல் வாங்குங்கள்போங்களென்று உத்தரவுகொடுத்தான். அப்படி அவன்உத்தரவு கொடுக்கவே பாண்டியன் கோபத்துக்குப் பயந்துமுன்னே நில்லாமல்ஒருகையிலேகயிறுகட்டிவாதவூரடிகளை நடுவேவிட்டுப்புறத்திற் சூழ்ந்துகொண்டுபோய் தண்டவீரர்கள் ஓய் மந்திரியே இனிஎப்படி பணத்துக்கென்னவகை சொல்லுமென்று கோபித்து அவரைநிற்கவைத்துத் தலைமேலேபெரிதானஒருகல்லைச்சுமக்கவைத்து வாதிக்கவாதவூரடிகள் சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவடிகளைத்தியானித்துத் தலைமேலேற்றின கல்லுச் சுமையைச் சுமந்துகொண்டுநின்றார். அப்படி அவர்தாங்குகிறபாரத்தைஅவரை அடிமைகொண்டாண்ட கடவுள் தாங்குகிறநினைவிலே வாதவூரடிகள் தமக்குக்கனம்தோற்றாமல் தாம்நிற்கிறவெயிலே சிவனது பாதநிழலாகநின்றார். அப்படிஅவர் நிற்கிறநிலையைத் தண்டவீரர்கள்கண்டு இது ஏதோ மாயமாயிருக்கின்றதென்று கொலைசெய்யவும் அஞ்சாத அத்தண்டவீரர்கள் மிகவுங் கோபங்கொண்டு வேதாந்தப்பொருளைத் தியானஞ்செய்துகொண்டு நிற்கிற வாதவூரடிகள் கையிலுங் காலிலுங்கிட்டி கட்டிநெருக்க அந்தக்கொடுந்தொழிலுக்கும் சலியாமல் சிவத்தியானமாயிருந்தார். அப்போது சூரியன் ஐயோ இந்தக்கொடிய தண்டகர்கள் இனி மிகவுந்தண்டிப்பார்களேயென்றுபார்க்கமாட்டாதவனாய்த் தன்னொளிகள்மழுங்கிக் கடலிலே முழுகிஅஸ்தமித்தான்.

அப்போது வாதவூரடிகளான தமதன்பருடைய துன்பந்தீர்க்கிறதற்கு சோமசுந்தரக் கடவுள் அவர்முன்னே எழுந்தருளினாற்போலச் செவ்வானந்தோன்றி அவர்மார்பிலணிந்த பன்றிக்கொம்புபோல இளஞ்சந்திரன் உதையமாகிப் பிரமதேவனுடையதலை மாலைபோல நக்ஷத்திரங்கள்விளங்க துன்பமாகிய சுழிகளையுடைய பிறவிக்கடலிலே முழுகிக்கழிகிற பாண்டியனை தன்னையுங்காக்கவல்ல சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவடிகளைத் தியானித்து வழிபடுகின்ற வாதவூரடிகள் பெருமை தெரியாமல் காவல்வசப்படுத்தின அந்தப்பாண்டியன் பழிபாவம்போல எங்கு மிருண்டது. அப்படி யிருண்டவுடனே வாதவூரடிகள் காலிலேவிலங்கிட்டுக் காவலாளர்கள்கண்களிலே நெருப்புப்பொறிசிதற தவத்தைக்காவலுக்குள்ளாக்கினாற்போலக் கோபங்கொண்டு தண்டித்துக் காவலறையிலேவைத்துக் கும்புகூடி எல்லாரும்வருத்தவாதவூரடிகள் அந்தச்சிறைக் கூட்டத்திலே கிடந்து மாலுமயனுங் கீழுமேலுந்தேட நின்றவரது செம்பொன்மயமான திருவடிக்கமலங்களைத் தமக்குத்தெப்பமாகக்கொண்டு தமக்குநேரிட்ட துன்பக்கடலைக்கடக்க இருட் கடலும்வற்றிவிடிந்தது. அந்த உதையகாலத்தில் அந்தமிலழகராகிய சொக்கலிங்கப்பெருமானையும் அங்கயற்கண்ணியையும் திருப்பள்ளியுணர்த்துதற்கு அடியார்கள் வந்துகூடி வந்தனைசெய்கிற சத்தமும் மங்கல சங்கத்தொனியும் நான்குவேதமுழக்கமும் வாதவூரடிகள் தமதுதிருச்செவிகள் நிரம்பக் கேட்டுக்கொண்டிருக்க அந்தச்சமையத்திலே போதவானந்தச் சோதியாகிய கடவுள் தமது பரிசுத்தரான மெய்யன்பருக்காக நாதமாகிய பேரிகைகள்முழங்க நரியாகிய குதிரைகள்மேலேறின வீரர்கள்சூழத் தாமும் வேதமாகிய தாவுகின்ற பரிமேலேறிக்கொண்டு மதுரைவீதியில் இனிவருவதைத் தானுங்கண்டுதரிசிக்க ஆசைகொண்டவன்போலத் தேர்மேல்சூரியனுதையமாயினான். அப்படிச்சூரியன் உதையமானவுடனே அங்கயற் கண்ணியுடனே திருப்பள்ளியெழுந்திருக்கின்ற சோமசுந்தரனை கருணைக்கடல் விளங்குகின்ற இந்திரவிமானத்தின் சிகரத்தைப்பார்த்துத் தமது கைகளைக்குவித்துக் கண்களிலே நீரொழுகநாதனைப்பாடத்தொடங்கினார். எப்படியென்றால்.

எந்தாயனைத்துலகுமீன்றாயெத்தேவர்க்குந்
தந்தாய்செழுங்குவளைத்தாராய்பெருந்துறையில்
வந்தாய்மதுரைத்திருவாலவாயுறையுஞ்
சிந்தாமணியேசிறியேற்கிரங்காயோ.

மூவாமுதலாய்ந்துமறையாயம்மறையுந்
தாவாதசோதித்தனிஞானபூரணமாய்த்

தேவாதிதேவாய்த்திருவாலவாயுறையு
மாவார்கொடியாயடியேற்கிரங்காயோ.

முன்னாமுதுபொருட்குமுன்னாமுதுபொருளாய்ப்
பின்னாம்புதுமைக்கும்பின்னாகும்பேரொளியாய்த்
தென்னாமதுரைத்திருவாலவாயுறையு
மென்னாயகனேயெளியேற்கிரங்காயோ.

மண்ணாய்ப்புனலாய்க்கனலாய்வளியாகி
விண்ணாயிருசுடராயித்தனையும்வேறாகிப்
பண்ணாயிசையாய்ப்பனுவலாயெங்கண்ணுங்
கண்ணானையென்னுறுகண்காணாவாறென்கொல்லோ.

பொங்குஞ்சினமடங்கல்போன்றுருத்துவெங்கூற்ற
மங்கும்புரியாவருந்துன்பத்தாழ்ந்துநான்
மங்கும்படியறிந்தும்வந்தஞ்சலென்கிலையா
லெங்குஞ்செவியுடையாய்கேளாயோவென்னுரையே.

பூட்டியருட்பாசமிருபாதம்பொறித்துடலிற்
கூட்டியடியாருளகப்படுத்தாட்கொண்டருமை
காட்டியவோவின்றென்னைக்கைவிட்டாய்வெய்யரெனை
யாட்டியொருக்குமிடத்தாரேன்றுகொள்வாரே.

ஊராருனைச்சிரிப்பதோராயென்றுன்னடிமைக்
காராயடியேனயர்வேனஃதறிந்தும்
வாராயரசன்றமரிழைக்கும்வன்கண்ணாய்
பாராயுன்றன்மையிதுவோபரமேட்டி.

என்று இவ்விதமாகத் துதிக்கின்றவருடைய அழுகைச்சத்தம் கடவுளின்திருக்காதிலே இளம்பிள்ளை அழுமோசை பெற்றதாய் காதிலேபுகுந்தாற்போலே நுழையக்கேட்டுக் கூடற்கடவுள் அன்றைக்கே வாதவூரடிகளைச் சிறைக்கூடத்தைவிட்டு நீக்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு திருநந்திதேவர்முதலான கணாதிபர்களைக்கூப்பிட்டுஉடனே அவர்கள்வந்து சேவித்துநிற்க நாம் இன்றைத்தினம்ஆவணிமூலநக்ஷத்திரம் பாண்டியன் மிகவுங் கோபங்கொள்ளுமுன்னே அவனுக்குள்ள குதிரைகளெல்லாம் செலுத்தவேண்டும். ஆகையாலே நீங்களெல்லாரும்காட்டிலேசஞ்சரிக்கின்ற நரிகளையெல்லாஞ் சேர்த்துக் குதிரைகளாக்கி அந்தக்குதிரைகளைநடத்தும் வீரர்களாகி நீங்கள் முன்னேசெல்லுங்கள். நாமும் உங்கள்பின்னே ஒருகுதிரைவீரனாய்த் திருவுருவங்கொண்டு வருகிறோமென்று விடைகொடுக்க அந்த ஒப்பற்றகடவுள்இட்டருளிய ஆக்கினைகொண்டெழுந்த கணாதிபர்கள்தேவர்களும்அதிசயிக்க காடுகளிலுள்ள நரிகளையெல்லாந் திரட்டி வேகத்துடனேதாவுகின்ற குதிரைகளாகச்செய்து அந்தக்குதிரைகளைநடத்துகின்ற பாகர்களானார்கள்.

எப்படியென்றால் இடையிலே தூக்கிக்கட்டின செம்பட்டும் அதிலேசெருகின சுரிகையாகிய பாங்கும், கால்களிலே செருப்பும், நெஞ்சிலேயிரும்புக்கவசமும், சினந்துபார்க்கிற கண்களும், திரிபுண்டரமணிந்த நெற்றியும், இடிபோல அதிர்ந்து முழங்குகின்ற சிரிப்பும், கொதித்துப் பொங்குகின்ற கோபமும், கொண்டவர்களாய் வட்டமானகேடகம் முதுகிலே கிடந்தசையக் கூர்மைபொருந்திய வாளேந்திய கைகளுமாகச்சிலர்வர, சிலர் தோமரஞ் சுழலக்கொண்ட கையினராய்வர; சிலர் முதுகிலே அம்புக்கூடுகட்டிக் கையிலேவில்லேந்திவர, சிலர் சிவந்தபடாத்தினாலே போர்வை யணிந்துகொண்டுவர, சிலர்பச்சைப்படாத்தினாலே சட்டையிட்டுக்கொ

ண்டுவர, சிலர் மேகவண்ணப் பட்டினலே போர்வைய
ணிந்துகொண்டுவர, சிலர் செம்பொன்னிறமான சட்
டை யணிந்துகொண்டுவர, அனேகம்பேர்கள் மயிற்கு
டைபிடித்துக்கொண்டுவர, அநேகம்பேர்கள் சாமரங்க
ள் குடைகளுடனேவர, அநேகம்பேர்கள்சாலர்க்குடை
கள் பிடித்துக்கொண்டுவர, அநேகம்பேர்கள் முத்துக்
குடைகள் பிடித்துக்கொண்டுவர இப்படிவருகிறவர்களி
லே தருமம்-அருத்தம்-காமம்-மோக்ஷமென்கிற நான்கு
புருஷார்த்தங்களும் நான்குகால்களாகவும், ஞானகாண்
டம் கருமகாண்டம் ஆகிய இரண்டும்இரண்டுகாதுகளா
கவும், காட்சியளவையைக்கடந்த ஒருமையான பரம்அ
பரம் என்கிற உணர்வே கண்களாகவும், அருமையான
விதியே முகமாகவும், நிஷேதமேவாலாகவும், பலநூல்
களே முதுகலங்காரமாகவும், மந்திரங்களே சதங்கைக
ள்-கிங்கிணிமாலைகள்- ரத்தினச்சிலம்புகளாகவும், சூரிய
னும் சந்திரனும் இருபுறத்தும் அங்க வடியாகவும், பெ
ருமைபொருந்திய தாரகப்பிரமமந்திரமே கடிவாளமாக
வும், புறச்சமயங்களான சேனைகள்தோற்றோடும்படிமூ
ண்டுபோர்செய்து பகையை வெல்லவல்லதாய் கடவுள்
முகமாகியலாயத்திலே தங்குவதாய் அண்டகோடிகளை
யெல்லாம் ஒருபிண்டமாக அடுக்கினதுபோலான முது
கின்மேலே உபநிடதமான சீனிகொண்டு பரிசுத்தமாய்
விளங்குகின்ற வேதமாகிய குதிரையின்மே லெழுந்தரு
ளி வாதவூரடிகளுடைய கால்விலங்கைப் போக்குதற்கா
கஎழுந்தருளுகின்ற சோதியானவர் அவர்க்கேயல்லாம
ல் பாண்டியன் பிறவியைப்போக்கவும் காலிலே வீரக்க
ழல்கட்டி வேதமாகிய உறையினின்று முருவின ஞான
மாகியவாளானது புறத்திருளையும்போக்கிவிளங்க பிறக்
கவேண்டினவர்கள் மறந்துமிங்கே வராதிருங்கள், அந்
தப்பிறவி தீரவேண்டினவர்கள் விரைவிலே இங்கே வா
ருங்கள், தமதன்பரைப் பாண்டியன் தண்டியாமைக்குவ
ருகின்றபெருமான் உங்கள் பிறவியைத்தீர்க்க வருகிறு
னென்பதுபோலக் குதிரைக்கால்களிலே சிலம்புகள் ச
த்திக்கவும், சுவாமீ ? கங்கையை உம்முடைய முடியின்
மேலே மறைத்துவைத்திருக்கிறீர் அப்படியேஎங்களை
யுமறைத்துவைத்துக்கொள்ளுமென்று பெருமானைவே
ண்டிக் காவேரி துங்கபத்திரிமுதலான நதிகளெல்லாம்
சூழ்ந்துபொங்கி விழுகிறதுபோல அந்தக்கங்காநதியும்
சாமரைகளும் புரண்டுவிழவும், பிரமதேவனுடைய நா
விலிருக்கின்ற சரஸ்வதிதேவியானவள் பார்வதிநாயகன்
நான்கு வேதங்களே குதிரையாக அதன்மேற்கொண்டு
வருகின்றானென்று தானொரு வெள்ளைக்குடையாகிமே
லே பாவிவருகிறதுபோல வெண்கொற்றக்குடை விளங்
கவும், வேதங்களைக்கொண்டுசொல்லுகின்ற பதினெண்
புராணங்களும் நாம் சொல்லுகின்ற கடவுளிவனே, ப
டைத்துக்காத்து அழிக்கிறவனுமிவனே; இன்னும் வேத
ங்களும் முறையிட்டுநோக்கின்ற பரம்பொருள் இவனே
யென்று வாய்விட்டுச்சொல்வதுபோலப் பதினெட்டுவா
த்தியங்களுமுழங்கவும், இப்படி நெருங்கின மாயக்குதி
ரைகளெல்லாம் மேற்குத்திசையை நோக்கிநடந்துவரு
கின்றன, அவைகளினடுவே சோமசுந்தரக்கடவுளுடை
யவேதக்குதிரையும் நடந்துவரும்போது அங்குகிளம்பி
ன தூளிகள் ஆகாசமும் திக்குகளும் மறைக்கக்கண்டுசூ
ரியன் நாம் செல்லுதற்கு வழியெங்கேயென்று மயங்க
நெருங்கின பலவாத்தியங்களினுடைய முழக்கமும், கு
திரைகளினொலியும், வீரர்கள்சத்தமும், திசைகள்செவி
டுபட வேதக்குதிரைமேலழகர் இன்னம்மதுரை அரை
க்காதவழி தூரமென்ன எழுந்தருளினர்.

அதுகண்டபேர்கள் விரைந்துமதுரைக்கோடிவந்
து அங்கே காவல்வசப்பட்டிருக்கிற வாதவூரடிகள் மு
ன்னேவந்துசேவித்து மலர்ந்த சந்தோஷமுகத்துடனே
ஐயா ராஜநீதிதவறாமல் நடத்துகின்ற மந்திரிகள் சிங்க
மே ! பல நிறங்களைக்கொண்டு கடல் பொங்கிவருகிறது
போல உள்ளகுதிரைகளெல்லாம் திரண்டுவருகின்றன,
இந்நேரம் கோட்டைவாயிலுக்குள்ளே அவைகள்வந்து
சேரும் ஆதலால் பாண்டியனுக்குப்போய்ச் சொல்லு
மென்ன அதுகேட்டு வாதவூரடிகள் மேகத்துக்குவிலங்
கிட்ட உக்கிரபாண்டியகுலத்தா னிடமேசென்று ஐயா
பாண்டியமகாராஜனே ! குதிரைகள் வருகின்றனவென்
றுசொல்ல உடனே பாண்டியன் வாயுவேகத்துடனேகு
திரைக்கடல் வருகின்றதென்று அணிந்த கங்கணங்கள்
தெறிக்க உடம்புபூரித்து மனமகிழ்ந்து பெரிய விலைபெ
ற்ற ரத்தின ஆபரணங்களும் வஸ்திரபூஷணங்களும்வெ
குமானஞ்செய்து மந்திரியை மகிழ்வுடனேசந்தோஷப்
படுத்தினன். அப்படிச் சந்தோஷப்படுத்திச் சிங்காசன
த்தைவிட்டு எழுந்து தலைவாயிலுக்குவந்து அங்குள்ள
மணிமண்டபத்திலே ஒரு சிங்காசனத்தின்மே லிருந்து
கொண்டு பெண்கள் சாமரங்கள்வீசப் பெரியோர்கள்சூ
ழ்ந்திருக்க குதிரைக ளெங்கேவருகின்றனவென்று பார்
த்துக்கொண்டிருக்கும்போது கடவுள்திருவிளையாட்டா
ல் சிறிதுநேரம் குதிரைகள்வராமல் தாமதமாகநிற்க அ
தைக்கண்டு சந்திரகுலத்துப்பாண்டியன் மனம்நாணிஇ
துபொய்யென்றுநினைந்து அருகேநிற்கிற தண்டவீரர்க
ளைக்குறித்துச் சினந்துநோக்க அவர்கள் பாண்டியன் ம
னக்குறிப்புத்தெரிந்து மந்திரிகளுக்கு முதல்வரான வா
தவூரடிகளை நெருக்கிக்கொண்டுபோய் எவ்வளவும் அ
ஞ்சாமல் மிகவும்தண்டனைசெய்ய அப்போது வாதவூர
டிகள் தமதுசுந்தரபாண்டியனை கடவுளைநினைத்து அவ
ரது ஸ்ரீபாதங்களை துதிக்கின்றார்.

பூவார்மூளரிப்புத்தேளறியாநெறிதந்தாய்
பாவார்தென்சொற்பனுவன்மாலைப்பணிகொண்டாய்
தேவாதேவர்க்கரசேசிறியேனுறுதுன்ப
மாவாவென்னுவஞ்சேலென்னுயறனேயோ.

நெஞ்சேயுரையேசெயலேயெல்லா நினவென்றாய்
வஞ்சேபோலுமஃதேலின்றுவாராயோ
பஞ்சேரடியாள்பாகாகூடற்பரமேட்டி
யஞ்சேலென்னுவிதுவோவருளுக்கழகையா.

காவிநேருங்கண்டா நாயிற்கடையான
பாவியேனைப்பொருளாக்கொண்டென்பணிகொண்டா
யாவியோடிவ்வுடலுநினதேயன்றேவின்
றேவிவாளாதிருந்தால்யாரென்னுடையானே.

என்று துதித்தழுகின்ற வாதவூரடிகள் காதிலே பால்வேண்டிக்கத்துகின்ற இளங்கன்றின் காதிலே தாய்ப்பசுவின் கனைகுரலோசைவந்து புகுந்தாற்போல சின்னம்-காளம்-காகளம் முதலியவைக ளொலிக்கு மோசை வந்துபுகுதவும், செந்தூள் திசைகளெல்லாம் மறைக்கவுங்கண்டார். அப்போது பாண்டியனுங்கூடக் கண்டு வாதவூரடிகளைவரவழைத்து அவர் எல்லாரும்வணங்கும் குலத்தினராகையாலே அவரிடத்திலே மெய்யன்புகொண்டு எங்களுடைய ராஜகாரியம் உம்மைப்போலே செய்யவல்லவர்கள் யாரிருக்கிறார்களென்று கொண்டாடிச் சொல்லிமுடியாத சந்தோஷங்கொண்டுபேசிக்கொண்டிருக்கும்போது படர்ந்த இருட்படலத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு தன்தாயிரங்கிரணங்களுந்தோன்ற உதையமாகிற சூரியர்களையொத்தவர்களாய்ச் சிறந்த திருமேனிகொண்ட பாகர்களுடனே கடலினுரைபோலே வாய்நுரைதோன்ற மாயக்குதிரைகளெல்லாம்வந்தன, அப்படிவந்த குதிரைகளைப் பாண்டியன் தன்குலத்திலுள்ளவர்களும் என்றுங்கண்டறியாத லக்ஷணங்களையுடைய குதிரைக ளிவைகளென்று பார்த்து அச்சோ இந்திரனைப்போல ஆயிரங்கண் நமக்குண்டானாலும் பார்த்து முடியாதென்று மனக்குறிப்புடனேதானென்றும் சந்தோஷமென்றும் வேறுபாடில்லாமல் அந்தக் குதிரைகள்மேல்வந்த வீரர்களையெல்லாங்கண்டதிசயித்து இந்தக்குதிரைவீரர்களுக்கெல்லாம் தலைவர்யாரென்று தன் மந்திரியான வாதவூரடிகளைக்கேட்க எல்லாந் தெரியவல்லவராகிய வாதவூரடிகள் ஐயா எனக்கது தெரியாதென்றார், அந்தச்சமையத்தில் அண்டங்களெல்லாம் ஒருடலாகத்தாமேஉயிராகி ரட்சிக்கப்பட்ட ஆனந்த மயமாகிப் பரஞ்சோதியான சோமசுந்தரக்கடவுள் அந்த அண்டங்களைத் தாங்குகின்ற வேகத்தையுடைய வேதமாகியகுதிரையே தமக்கோராதாரமாகித் தம்மைத்தாங்கவும், ஒருகாலத்தும் அசையாதிருக்கின்ற தம்முடைய பாததாமரைகளை சையவும், எல்லாருடைய ஆசா பாசங்களையும் நீக்குவதான கையிலே ஏறின குதிரைக்கடிவாளமாகிய பாசத்தைப்பற்றிக்கொண்டு பாண்டியனுக்கு முன்னே வந்து ஓ? பாண்டியமகாராசனே! எங்களுடைய குதிரை யேற்றத்தைக் கொஞ்சம் பார்ப்பீராகவென்று சொல்லி அந்தப்பாண்டியனும் அந்தப் பாண்டியன் சபையாருமேயல்லது தேவர்களுமயங்கும்படி எல்லாவுலகங்களையும் அசைக்கவல்லகடவுள் ஐந்துகதியும் பதினெட்டுச்சாரியு முதலான விசித்திரவேறுபாடுகள் தோன்றத் தாமசையாமல் குதிரையைச்சற்றே அசைத்தருளினார். அப்படியே மற்றைக்கணுதிபர்களும் தனித்தனியே தங்கள் குதிரைகளை நடத்திக்காட்டக்கண்டு பாண்டியன் அவர்களைப் பார்த்து உங்களிலே தலைமைத்தனங்கொண்டவர் யாவரென்றுகேட்டான். அதற்குக் குதிரைவீரர்கள் எங்களுக்குத் தலைவரான தனிவீரர் இவர்தானென்று கடவுளாகியவீரரைக்காட்டினார்கள். அவர்கள் காட்டினவுடனே சுட்டுதற்கரியசோதியாகிய கடவுள் வேதமாகிய தாவுகின்றபுரவியோடு பாண்டியன் முன்னேவர அவரது கிருபாதிருஷ்டி பாண்டியன்மேலேபட்டுத் தன்னை மறந்தெழுந்து இரண்டுகைகளையுந்தலைமேலேகுவித்துக்கொண்டுநின்றான் உடனே கடவுளருளாலேமயங்கின பாண்டியன்மனந்தேறி இன்று ஒருகுதிரைவீரனைக்கண்டு நாமெழுந்து தலைமேலேகைகள் குவித்துக்கொண்டு நின்றதற்குக் காரண மென்னவென்று சிங்காசனத்திலே மறுபடியும் இருக்க நாணி அப்படியே நின்றான்.

அப்படிநிற்கின்ற பாண்டியன் முகத்தைப்பார்த்து எதிரேநின்ற வேதப்பரிமேலழகர் ஓபாண்டியமகாராஜனே! உன்னுடைய பொருள்களெல்லாங் கொண்டுவந்து உன் சொல்வழுவாத மந்திரியானவர் எனக்கும் என்னைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் நிரம்பக் கொடுத்ததினாலே இந்தக்குதிரைகள் தேவர்களுக்கேயல்லாமல் மனிதர்களுக்குக் கிடைக்கத்தக்கனவல்ல, குதிரைலக்ஷணந் தெரிந்தவர்களாலும் விலையளவு சொல்லக்கூடாதவைகளாய் சாஸ்திரத்திலேசொல்லிய லட்சணங்களமைந்துள்ளனவாய் நல்லகுதிரைகளுமக்குவந்துசேர்ந்தன. ஆனாலும் குதிரைவிற்கும் வர்த்தகத்தைச்சொல்லக்கேளும். இந்தக்குதிரைகளை என்னிடத்திலே இன்றுநீர்கயிறுமாறி உம்முடையவாகக் கொள்ளுகிறதினாலே இந்தக்குதிரைகள் நாளைக்கெப்படியானாலும் எனக்கும் உமக்கும் யாதொருவழக்கும் பேசக்கூடாது. இதுவே குதிரைவிற்குநியாயமென்றுசொல்ல அதுகேட்ட பாண்டியன் மனமகிழ்ந்து அதற்குச்சம்மதித்து அந்தத் தனிவீரரைப் பார்த்து என்னிடத்துள்ள மந்திரிகளிலேசிறந்தவாதவூரர் உங்களுடைய சிநேகத்தினாலே பின்னும் எனக்குச் சிறந்தவரானாரென்று கொண்டாடிப் பாண்டியன் சொன்னான். அதற்குப் பாம்பாபரணந் தோற்றாமல் வேதக்குதிரைமேல்வந்தவர் மரகதநிறமான வேப்பமாலையணிந்த பாண்டியனைப்பார்த்து குதிரை கயிறுமாறிக் கொடுக்குமுன்னே பொதுவான குதிரைலட்சணங்கள் சொல்லத்தொடங்கி கேளும்பாண்டியமகாராஜனே இந்தக்குதிரை சமையம்வந்தால் மதிலும் கடந்துபோகும். கண்ணுநுழையாத பலகணிவாயிலு நுழையும். கண்டவெளியெல்லாம் தனக்குவழியாகப்போகும். பசிவந்தால்எது கிடைத்தாலுந்தின்னும். இன்னும் ஒப்பில்லாத சிறந்த இலக்கணங்களுள்ள இந்தக்குதிரைகளிலொன்று உன்னிடத்திலிருந்தாலும் லட்சுமிகடாட்சமும் குறையாதசெல்வமும் மேன்மேலானகீர்த்தியும் பெறுவாய். நெய்த்துமாந்தளிர் நிறமான நாக்கும் கீழே ஊன்றுகின்ற உயர்ந்த குளம்புகளும் நீண்டு சரியொத்திருக்கிற பற்களும் பாம்புப்படம்போல்விரிந்த கழுத்துமார்புங் கொண்டிருந்தால் அதற்குப் பாடலமென்றுசொல்லவேண்டும். விசாலமான நெற்றியும் நீண்ட தலைமயிர்போலே ஒருநிறமான புறமயிருடனே மூன்றுகோணமாய் அழகிய முகமுள்ளதைக் கோடகமென்று சொல்லத்தகும். எதிர்த்தயுத்தத்திலே முகத்திலே கத்திகொண்டு வெட்டினாலும் எதிர்த்துச்சண்டைசெய்யவல்லதாய்குரங்கு-வேங்கை-யானை-நரி-சரபம்-முயல்கள்போலுங்கதியுடையதானால் அதை இவுளியென்று சொல்லப்படும். உன்னதமு நீளமுமுடையதாய் சங்கு-கற்கண்டுபோல வெள்ளையான வாய்நுரையை உமிழ்வதாய் பின்னமான ஒருநிறமும் மைநிறமுமுடையதை வன்னியென்று சொல்லவேண்டும். பலமானகழுத்திலே சிறந்ததெய்விகமானமணியும் அஷ்டமங்கலமும் அழகானபஞ்சகல்யாணமுமுள்ளதைக் குதிரையென்று சொல்லவேண்டும். குங்குமவாசனை கருப்பூரவாசனை அகிற்சந்தனவாசனை இவைகளைவீசுவதாய் சங்கு-மேகம்-சரபம்-சிங்கம் இவைகள்போலனுமானிப்பதைப் பரியென்னப்படும். நாலுகால்களுங்கடைந்தெடுத்து நாட்டினாற்போல்வதாய் கொள்ளிவட்டம்போலே வட்டமிட்டுச் சுழல்வதாய் மேலேறின வீரன்காலுக்குள்ளடங்குவதைக் கந்துகமென்னத்தகும். கோட்டையும் மலைமேற்கோட்டையும் ஆறும் தாண்டும் பலமுள்ளதாய் இந்த முழு லட்சணங்களெல்லாம் முழுதுங் கொண்டதைப் புரவியென்று சொல்லவேண்டும். ஆனால் இந்தஎட்டுவகையும் எட்டுவயதுள்ளனவகளே, பகைவரை வெல்லுவதான வல்லமைபொருந்திய இந்தஎட்டுவகையும் பாண்டிய ராஜனே. நீயே ஏறத்தக்கவைகளென்று சொல்லி, வேதத்தின் முதுகிலேறியிருக்கின்ற தனிவீரர் திரும்பித்தமதுகூட்டத்தார்முகத்தைப்பார்த்தார். அவர்பார்த்தவுடனே நெருங்கிக் கூடநின்ற வீரர்களெல்லாம் குதிரைநூல் வல்லவர்களறிவும் பின்னிடும்படி தனித்தனி சாரிவிட்டார்கள்.

அதுகண்டு பாண்டியன்அதிசயித்துத் தன்பக்கத்திலே தனக்கு முழுது நம்புதலான மந்திரிகள் எல்லாரையும்பார்த்து அசையாத தலையை யசைத்து மெள்ள மெள்ளத்தோன்றுகின்ற நகையோடுமிகவுஞ்சந்தோஷித்தான். அப்போது கடவுளும் தமது தெய்வத்தன்மை பொருந்திய குதிரையைச் செலுத்தி இடசாரி வலசாரி கொண்டு வட்டமாகவரும்போது கொள்ளிபோல வீதியெல்லாம் ஒரே குதிரையாகத்தோன்றி வீதிகளெல்லாங்குதிரைகள்நிற்பனவாக ஒரு நிமிஷத்துக்குள்ளே முன்னே ஒரு பாண்டியனுக்காக தமதுகையிற் கங்கணமான பாம்புவளைந்து சுற்றினதுபோலேசுழல இன்னும்பலநிறங்கள்கொண்ட குதிரைகளும் வீதிகளெல்லாம்பின்னினாற்போலப்பின்னி வட்டமாக மதுரையென்கிறஒருபெண்ணானவள் கையில்தரித்த நவமணிக்கடகம்போலவும் விளங்கின. இன்னும் அந்த மதுரையிலுள்ள பெண்களிடித்துக்கொள்ளும் பொன்னிறமான கந்தபொடிகள் சிந்திக்கிடக்கிற வீதியிலே நடக்கிற குதிரைக்கூட்டங்களாலே கிளம்பின தூளிகள் பொன்னுலகத்திலே குதிரைகள்செல்ல அங்குண்டான பொன்னிறப் பொடியையொப்பாயின.

இப்படித்தேவர்களு மனிதர்களும் அந்தமதுரையிலுள்ள யாவரும்அதிசயிக்கும்படி குதிரையைநடத்தி அந்தமதுரைக்கரசனான பாண்டியனுக்கு முன்னே கருணைக்கடலானகடவுள் வந்துநின்று அக்குதிரைகள் பிறந்தவிடங்களை வகுத்து இக்தப்பரிகள் காம்போசம், இந்தமா மந்தரம், இந்தப்புரவிகள்காந்தாரம், இந்தக்குரங்குளை வான்மீகம், இந்தக்கந்துகம் சிந்து, இந்தக்கனவட்டம் பாஞ்சாலம், இந்தக்குதிரை துளுவம், இந்தத்துரகம் இமயம், இந்தக்கற்கி கலிங்கம், இந்தப்பாடலம்ஆரியம், இந்தஅச்சுவம் கூர்ச்சரம், இந்தத்துரங்கம் கேகயம்; இந்தக் கொய்யுளை யவனம், இந்தக்கொக்கு மக்கம், இந்தஇவுளி வனயுசம், இந்தப்பாய்மா பல்லவம்,இந்தக்கோரம் சவ்விரம், இந்தக்கன்னி மராடம், இந்த வன்னி வாசந்திகம், இந்தக்கோடகம் காடகம், இந்த அயம் கான்மீரம், இந்தக்கோணம் மாளவம், இந்தக்குந்தம் கந்தரம், இந்தஅரி சவுராட்டகம், இந்தக்கிள்ளை சாலிவேய், இந்தத்துரகதம் வேறொருதீவாந்தரம், இந்தக்குரகதம் குருக்கேந்திரம் என்று இப்படிப் பலபல தேசங்களிலுண்டாகிப் பெயர் வேறுபாடான குதிரைகளையெல்லாம் இந்தவாதவூரர்கொடுத்த பொருளுக்காசைகொண்டு இவர்களே கொண்டுவந்தவர்கள். கேளும்பாண்டியராஜனே இந்தக்குதிரைகளில் வெள்ளி- முத்து-பால்-சந்திரன்-சங்கு-வெண்பனி இந்த நிறமுள்ளது வெள்ளைக்குதிரை. மாதுளம்பூ செம்பஞ்சுக்குழம்பு இந்தநிறமுள்ளது சிவப்புக்குதிரை. குயில்-வண்டு-மேகம்-இந்த நிறமுள்ளது கறுப்புக்குதிரை. கோரோசனை நிறமுள்ளது பொன்னிறக்குதிரை. இந்தநான்குநிறமுங் கலந்திருப்பது மிச்சிரம். முகம்-மார்பு-உச்சி-வால்-கால்கள் நான்கு ஆக எட்டுறுப்பும் வெண்மைகொண்டது அஷ்டமங்கலம் தலை-வால்-மார்பு-இந்த மூன்றுநீங்கலாக ஐந்திடத்தும், வெள்ளையுள்ளதுபஞ்சகல்யாணி. கழுத்தில் வலஞ்சுழித்திருந்தால் அதையே தெய்வமணியென்றுதெரிந்தோர்கள்சொல்லுவார்கள். முகம்-தலை-நாசி- மார்பு இந்தநான்கிடத்திலும், இரண்டிரண்டு சுழிகளும், நெற்றிநடு பின்பக்கம். இரண்டிடத்திலு மொவ்வொருசுழியும், உள்ளகுதிரையே லக்ஷணமுள்ளது. இந்தச்சுழிகளில்லாதிருந்தால் அதை இலக்கணப்பழுதென்றுசொல்லவேண்டும். வெவ்வேறாக மார்பிலேஐந்துசுழியுண்டானால் அதற்குப்பேர் ஸ்ரீவற்சம். நெற்றியில்இரண்டுசுழியாவது மூன்றுசுழியாவ திருந்தாலுநல்லதே. அப்படியில்லாவிட்டால் நெருக்கமாக நான்குசுழி வலம்புரியாயிருந்தால் நல்லது. அப்படியன்றி இரண்டுசுழிமுன்னங்கால்களிலும் மூலத்திலுமிருந்தாலும் நல்லதென்றே சொல்லுவார்கள். கண்டத்தி னடுவே இரட்டைச்சுழியுடைய குதிரையானது தன்னுடைய தலைவனுக்கு மிகவும் தரித்திரத்தையுண்டாக்கும். அல்லது தன்னைக் கொண்டவனுக்கு மிகுந்த துன்பத்தையும் மரணத்தையும் உண்டாக்கும் அந்த இரட்டைச்சுழி கணைக்காலி லிருந்தால் அந்தக்குதிரையையுடையவனுக்குப் பயம்-துன்பம்-விலங்கு இவைகளுண்டாக்கும். மேலுதடு-முன்காலடி-கபோலம்-முழங்கால் இந்தநான்கிடங்களிலுஞ் சுழிகளிருந்தாலும் அந்தக்குதிரை தன்னைவாங்கிக்கொண்ட தலைவனைக்கொல்லும். இந்தச் சுழியையுடைய குதிரையை ஏறாமல் லாயத்திலேகட்டியிருந்தாலும்குற்றமாம். இவைகளிருக்க, குதிரைக்குப்பிராயம் முப்பத்திரண்டு, அவஸ்தை பத்து, அவஸ்தைகளொன்றுக்குவருஷம் மூன்று மாதம் இரண்டு நாள்பன்னிரண்டு இன்னமும்எந்தசிறபேதங்கள் மிகுந்திருந்தாலும் வெள்ளை நிறங் கலந்திருந்தால் அவ்விதமானகுதிரை நல்லதே. கறுத்த குதிரைக்கு வயிறாயினும், மார்பாயினும் சிவந்தநிறமாயிருந்தால்அது மிகுந்த ஜெயத்தைத்தரும். அந்தவயிறும் மார்பும் வெள்ளையாயிருந்தால் அதற்குப்பெயர் வாருணம். அது பகைவர்போரிலே வெற்றியைக்கொடுக்கும். பிடர் வெளுத்திருந்தால் உடையவனுக்குப் புத்திரப்பேறுண்டாம். மார்புவெளுத்திருந்தால்சந்தோஷத்தைக்கொடுக்கும். மணிக்காலும் கண்டத்தி னிடமும் வெளுத்திருந்தால் பொருள்கொடுக்கும். முகம் வெளுத்திருந்தால் வெற்றி கொடுக்கும். பின்பக்கத்தினிடம் வெளுத்திருந்தால் சுகங்கொடுக்கும். இடைவெளுத்திருந்தால் சந்தானம்பெருகும். வலப்புறத்திலே வெண்மையாயிருந்தால் தனதானியங்கள்பெருகும். முதுகு-வால்-முகம் இந்தமூன்றும் வெளுக்தகுதிரை ஜெயங்கொடுக்கும். உந்திதொடங்கி முன்புறமெல்லாம் சூரியன்போலேசிவந்து சந்திரன்போலே பின்புறமெல்லாம்வெளுத்து அழகுள்ள குதிரைக்குப் பகலில் ஜயமுண்டாகும். சந்திரன்போலே முன்புறம்வெளுத்துப் பின்புறமெல்லாம்சூரியன்போலே சிவந்த குதிரைக்கு இராத்திரியிலே ஜெயமுண்டாகும். இந்தஇருவகைக் குதிரைகளும் வந்திருக்கின்றன. குதிரை காலூன்றினால் பந்துவைத்தாற்போலவும், நின்றால்மலைபோலவும், அநுமானித்தால் யானைபோலவும், சிங்கம்போலவும், வேகத்தில் வாயுப்போலவும், ஆட்டத்தால் நட்டுவன் போலவும், நடந்தால் யானைபோலவும், சிங்கம் போலவும், குலமகளைப்போலே கவிழ்ந்தமுகமும், கருநெய்தல்போலே கண்ணும், மேகம்போலே சிறந்துவிளங்குகின்ற நிறமும், கருநெய்தற்பூப்போலே வாசனையும், மலராலும்அகிற்சந்தனங்களாலும் ரத்தினாபரணங்களாலும் அலங்கரித்தால் நீங்காத அதிக சந்தோஷங்கொண்டு விளங்குவது உத்தமமான

குதிரையென்று சொல்லுவார்கள். உத்தமக்குதிரைக்குயர்வு நூறுவிரல்அளவு. மத்திமக்குதிரைக்குயர்வு எண்பத்துநாலுவிரலளவு. அதமக்குதிரைக்குயர்வு அறுபத்தொருவிரலளவு என்று நிலைபெற்றநாகபந்தம் விருத்தம் நெடுவீதியென்கிற குதிரையினுடைய நடை பேதமெல்லாம் இனிதாகநடத்திக்காட்டின வெவ்வியகுதிரைகளுக்கு எசமானைப் பார்த்து அதிசயப்பட்டுத் தமிழை வளர்த்தபாண்டியராஜன் சிரக்கம்பஞ்செய்து ஒருகைவிரலைச்சுழற்றி அழகியபொன் இவ்வளவென்று விலையில்லாததான அரியவஸ்திரமொன்று கொடுத்தான். எம்முடையகடவுளானவர் சவுக்கின்மேல் ஏற்றுக்கொண்டு புன்னகைசெய்தார்.

அப்படி ஏற்றுக்கொண்ட பிரகாசம் பொருந்திய வஸ்திரத்தை நேசத்தையுடையவனாய்க் காற்றைப்போலச் சீக்கிரத்தில்வந்து விரைவாகத் தன்கையில்வாங்கி வணங்கவில்லை சிரசிலே தரித்துக்கொள்ளவில்லையென்று பாண்டியராஜன் திருநீற்றைத்தரித்தகடவுளினுடைய மறைப்பினாலேகோபங்கொண்டான். வெளிப்படக்காணுதற்கரிய அருமைத் திருமேனியையுடைய பரமசிவனானவர் பார்த்தவர்கண்களும் மனமும்சந்தோஷமடையும்படி வருகிறதைப்பார்த்தும் பாண்டியராஜன் காணவில்லை ஒளித்துக்கொண்டு உலகெங்கணுநிற்கின்ற கடவுள் மிகுந்தபிறவியையொழித்து அறிவுகொடுத்தாலல்லாமல் எவர்கள் அவருடைய தன்மையைத் தெரியவல்லவர்கள். எட்டுத்திக்குகளிலும் இருக்கின்ற அரசர்கள் அன்பால் தமக்குக்கொடுக்கப்பட்ட வஸ்திரங்களையெல்லாம் சவுக்கிலேவாங்கிக்கொள்வது அவரதுதேசவழக்கமென்று வளத்தையுடைய தமிழ்வேதத்தைப்பாடுகின்ற திருவாதவூரரானவர் பாண்டியராஜன் முன்னே நின்று அவன்மனதிலே கொண்டிருந்தகோபம் சாந்தியாகும்படி தாழ்ந்துசொல்லியருளினார். நன்மைபொருந்திய இந்தவழக்கத்தைக்கேட்டபிற்பாடு அன்புகொண்டுகலக்கமில்லாத அஸ்வலக்ஷணசாஸ்திரங்கற்றறிந்த புலவர்களைப் பார்த்து லக்ஷணவிதிப்பிரகாரமிருக்கிற பெரியகுதிரையினுடைய இழிவும் உயர்வும் பிரகாசமாக உங்களுக்குள்ளேசோதித்து நம்மோடேசொல்லுமென்று சொன்னான் பாண்டியராஜன். சொல்லினாற் பிரகாசிக்கப்பட்ட அஸ்வலக்ஷணத்தினுடைய உண்மையாகியபொருளைத் தெரிந்தவர்கள் வெற்றிபொருந்திய விரும்பத்தக்க குதிரைகளுக்குள்ளே குற்றத்தையும்குணத்தையும்பார்த்து மகமேருமலையின்மேல் தன்னுடைய மீனக்கொடியை மூதிவைத்துத் திரும்பிய வெற்றியைக்கொண்ட அரசர்க்கரசனாகிய பாண்டியராஜன் முன்பாக இந்தவிதமாகச் சொன்னார்கள். துன்பத்தைத்தருகின்ற சந்திரச்சுழி அண்டாவர்த்தமென்னும் தண்டையடியிலிருக்கின்ற சுழிகளும் உடலிலொருபக்கத்திலிருக்கின்றசுழியாகியகௌவகமும், காகாவர்த்தமும், மேன்மையாக விளங்கிய முன்வளையச்சுழியும் பரவிய செழுமையுள்ள கேதாரிச் சுழியும், காலிலிருக்கின்ற பிரயோசன மில்லாத கொடிய சுழியாகிய கேசாவர்த்தமும், பொலிவோடுங்கூடிய கச்சைநிலையிற் பட்டடையாகச்சொல்லப்பட்ட சுழியும் ஆகியஇந்தச்சுழிகள்பொருந்தாதனவாம். கொம்பைப்போலிருக்குநீண்டகாதும் முறுக்கியகாதும் மூன்றுகால் விளர்த்து ஒருகால்கறுத்தும், கறுத்தகாலொன்றும், மூன்றுகால்கறுத்து ஒருகால்விளர்த்தும், விளர்த்தகாலொன்றும், விளர்த்தகண்ணும் தீனி குன்றுமையும் வெம்புகின்ற தீயையுடைய மயானருத்திரனைப்போலுநீலகண்டமும் பீஜமில்லாமையும் ஏறக்குறையவிருக்கும் பெரிய பீஜமும் செவ்வையாகிய பதுமையும் அக்கினியும் சித்திரமும்போ லசைவில்லாமலும் முகம்-வால்-நாற்கால்களிவைகளிற் சுழியில்லாமையுமெனஇப்பூலோகத்தார் சொல்லிய குற்றங்களிலொன்றுமில்லாமல் கழுத்தடியில் மார்க்கண்ட மிரட்டையாயிராமல் சிரசிலே இரண்டு சுழியும் செழுமைபொருந்திய நாபியிலே நான்குசுழியும்சிறந்தமார்பினிடத்திலேயிரண்டுசுழியும்நெற்றியிலே ஒருசுழியும் உதட்டிலே ஒருசுழியும் ஆகியசுழிகள் பத்தும் குறையாமல் நரி-பூனை-கரியகாக்கை-பேய்-ஓரி-நாய்-செழுமையுள்ள பன்றி இவைகளுடைய சத்த மில்லாதவையாய்ப் பெரிய அலையையுடைய கடல்-மேகம்-சங்கம் இடபம்-பேரிகை இவைகளைப்போல் ஓசையுமுடைய தாய்கோபித்துப் பகைக்கின்ற புலி-கரடி கழுதை- செந்நாய்-ஒளியையுடைய பூனை-நரி-தரிக்கப்பெற்ற கரியகாகம்-தீ-புகை இவைகளினுடைய நிறத்தைப் பொருந்தாதவைகளாய், இறுமாப் புடையனவாய், வாயு வென்னும் வேகத்தோடுங் கூடிப் பிரகாசித்த கிரணங்களையுடைய வெள்ளியமுத்துக்கள் சந்திரன் நீலரத்தினம் மெல்லிய தாமரையினுடைய மகரந்தம் செழுமை பொருந்திய பொன் காயா செவ்வரத்தமலர் நல்ல பச்சைக்கிளி ஆகியஇவைகள்போல பொருந்தியஉருவத்தையுடையவாகி நெற்றிபரந்து உயர்ந்த மேலுதட்டை யுடையவாய் வெண்ணிறநிறைந்து தம்மிலே வரிசையாய் ஒத்துப் பிரகாசிக்கப்பெற்ற பற்களையுடையவாய், நிறைந்த நல்ல வாசனைபொருந்தி நாக்கும் மாவி னிளந்தளிர்போலும் செம்மைநிறம்பொருந்தி இரண்டிமையின் மயிருந்திரட்சியுடையவாய் உக்கிரமாகிய கண் பார்வையுடைய வாய், தேகத்தினிடத்தில் அதிகமாமிசமில்லாமல் உள்ளே வளைந்து முக்கோணமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற முகத்தை

யுடையவாய், கழுத்துமயிரும் தலைமயிரும் ஒரு நிறமாயிருப்பதாய் மார்பினுடனே கண்டமும் பாம்பின்படம்போலொத்துச் சங்குகள்போலத் தொனியுண்டாய்க்குவிந்து உள்வாங்கி மண்டலஞ் செய்வனவாய், வலிமைகொண்ட குளம்புடையவாய்க் கிளைத்திருக்கின்ற நரம்புகள்மறைந்து தசையையுடையவாய்ப் பிரகாசிக்கின்றமுழங்கால் நெளித்தலில்லாமல் நெளிப்பாகிய முதுகும்பருத்ததுடைகளுந்திரண்டு தண்டைக்காலானது நீண்டுசிவந்த நிறத்தையுடையவாய், மிகுந்த செழுமையுள்ள சாமவேதத்தினுடைய நாவிலும், பிரமதேவனுனவன் ஓமஞ்செய்யும்போது அவன்கண்ணினின்று கையில்வழிந்தநீரினிடத்தும், இந்திரன்முதலிய திக்குப்பாலகரெண்மரிடத்தும், சமுத்திரத்திற்பிறந்த அமிர்தத்தினிடத்தும், அந்தப்பிரமனோமஞ்செய்த அக்கினியிடத்தும், நிறைந்தகருப்பையிலும், லட்சுமிசாபத்தாற் பிரமன்கோட்டானாக அந்தக்கோட்டான் முட்டையிலும், ஆகிய இவ்வேழிடத்திலும் உற்பத்தியான பழமையுடையனவாய், நாலுகாலும்நெற்றியும் ஒக்க வெளுத்திருக்கும் பஞ்சகல்யாணியென்னுங் குதிரைகள் ஆகாசத்திலும்நீரிலும் செல்லுகின்றவழியுண்டாய், மங்காளனென்றும், சாரங்கனென்றும், கங்காநீலனென்றும், மௌவழகனென்றும், கொங்காளனென்றும், சன்னசம்பானென்றும், குங்குமச்சோரனென்றும், கரியானென்றும், நீலனென்றும், காரனென்றும், விளங்கியமள்ளானென்றும், உரஞ்சிவந்தானென்றும், நல்லானென்றும், பொல்லானென்றும், கருங்காற்சம்பானென்றும் பல நிறத்தையுமுடைய சாதியாய், உயர்ந்தகுதிரைகளிவைகளென்று அவற்றின் மேன்மையெல்லாஞ் சொல்லிப் பாண்டியராஜனைத் தொழுது நின்றார்கள். ∗

அவர்கள் இவ்விதமாகச் சொன்னபின்பு பரிமேலழகராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் ஒரு நரிப்பரியைக்காட்டி இதைப்பூசித்துவணங்கிக் கயிறு மாறிக்கொள்ளென்ன, உடனே அரிமருத்தனபாண்டியன்அவர்காட்டின குதிரைக்கு முத்துமாலை சதங்கைச்சிலம்புகளால் அலங்காரஞ்செய்து நல்லபூமாலையும் சந்தனமுமணிந்து தூபதீபங்களுங்கொடுத்துப் பத்தியுடனே வணங்கி யெதிரேநிற்க, அப்போது முத்தொழிலின் மூவராய் மூவர்க்குந்தெரியாத முக்கண்மூர்த்தியான பரிமேலழகர் திருவாலவாய்ப் பரனைப்பார்த்துத் தமதுகைகளைத் தலைமேலேகுவித்து வாழிவாழியென்று குதிரையைக் கொடுத்துக் கயிறுமாறி உபநிடதமாகிய சீனியை யுடைய குதிரையொன்றுதவிர மற்றைக்குதிரைகளை யெல்லாங்கொடுக்கப் பாண்டியராஜன்கொண்டு தன் அரண்மனைக்குள்ளே கொண்டுபோங்களென்ன, அவன்குதிரைவீரர்கள் வாயுவையும் கடலையும்போலக் கொண்டுபோய் லாயத்திலேகட்டினார்கள்.

பின்பு குதிரைவர்த்தகரானகடவுளுக்குப்பாண்டியன் நல்லவெள்ளைவஸ்திரம் வெகுமானமாகக் கொடுத்தான். பாணனுக்கு ஏவல்செய்தவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் நாணமல் குதிரையைவிட்டிறங்கிவாங்கி அந்தவஸ்திரத்தை மற்றொருகங்கைபோலத் தமதுமுடிமேலே சூடிக்கொண்டார். அப்போதுகணதிபர்கள் நமதுகடவுள்குதிரையைவிட்டிரங்கி இந்தப்பாண்டியராஜனிடத்திலேயிரந்து தலைமேலே சூடிக்கொள்ளுதற்குக் காரணமென்ன, இனி இந்தப்பாண்டியன் கடவுளணிந்த கபாலமும்திகம்பரமும் பாம்பாபரணமுங்கொள்ளுவானோவென்று தங்களுக்குள்ளே ஒருவர்க்கொருவர்பேசி வெகுண்டார்கள். பின்பு மனுநீதிப்படிஅரசுநடத்துகிறபாண்டியன் குதிரைவீரர்களெல்லாருக்கும் வெவ்வேறேவஸ்திரங்கள்கொடுக்க அவர்களும்வாங்கிச்சூடிக்கொண்டார்கள். பின்பு அருள்வடிவாய்ச்சிறந்துவந்த பரிமேலழகரும் மற்றமாயக்குதிரைவீரர்களும் மறைந்துபோயினார்கள். அப்படிஅவர்கள்போனபின்பு தனக்குஇம்மைக்கு மறுமைக்குந்துணையாகிய வாதவூரடிகளுக்கு அரிதானசிறப்புகள்செய்து அவரிடத்துக்கு அவரைஅனுப்பிவிட்டுப் பாண்டியன்உச்சிக்காலத்தில் தனதரண்மனைக்குள்ளேபோக மற்றைமந்திரிகளும்தங்கள் தங்கள்வீட்டிற்குப்போக குதிரைகள்பார்க்கவந்த மதுரைப்பட்டணத்துஜனங்களும் தங்கள்தங்கள் வீடுகளுக்குப்போக பரிமேலழகரும் தம்முடைய திருக்கோயிலுக்குப்போய்த் தம்முடைய திருவிளையாட்டெல்லாம் மீனாட்சி யம்மையாருக்குச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.

நரிபரியாக்கியபடலம் - முற்றிற்று.

✲ இந்தஅடையாளமுதல் ∗ இந்தஅடையாளம்வரையில் திருவாதவூரர்புராணத்திலிருந்து சேர்க்கப்பட்டது.

அறுபதாவது

பரிநரியாக்கியபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஞானநாயகனாணையானரிபரிவெள்ள
மானவாறுரைசெய்துமீண்டப்பரிநரியாய்ப்
போனவாறுகண்டமைச்சரைப்புரவலன்கறுப்ப
வானவாறுபோல்வைகைநீர்வந்தவாறுரைப்பாம்.

(இதன்பொருள்.)

ஞானத்தலைவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளது திருவாணையால் நரிகளெல்லாங் குதிரை
க்கூட்டங்களாகச் சமைந்த திருவிளையாடலைச்சொன்னோம். இனி, மீண்டும்அந்தக்குதிரை
கள் நரிக்கூட்டங்களாகி ஓடிப்போய்விட்ட அதிசயத்தையறிந்து, அதனைமோசமாக வெண்
ணி மந்திரித்தலைவரைப் பாண்டியன்கோபித்து வருத்திய சமையத்தில் அச்சோமசுந்தரக்
கடவுளது திருவாணையால் வையைநதியானது ஆகாசகங்கையைப்போல் மதுரையிற் பெ
ருகிய அற்புதத்தையும் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

நெருங்கிய பலவாத்தியங்களின் முழக்கமும் சே
னைகளும் அதிகமாகப் பெண்கள்கூட்டங்கள் எதிரேவந்
து மங்கலங்கள் ஏந்தப் பாண்டியன் கொடுத்த வரிசைக
ளைப்பெற்றுக்கொண்டு வாதவூரடிகள் தமதுதிருமனையி
லேவந்துபுகுத அப்படிவந்து புகுந்தவுடனே சுற்றத்தா
ரும் கல்விகற்றவர்களும் மிகுந்தசிநேகிதர்களும்தங்கள்
தங்கள் முறைப்படியே விசாரிக்கின்றவர்களுக் கெல்லா
ம்தமதுதிருவாக்காலேஉபசாரவார்த்தைகளும் சந்தோ
ஷமுமுண்டாகச் செய்தனுப்பிவிட்டு வாதவூரடிகள்தா
ம்தனியே ஓரிடத்திலேயிருந்து காந்தை மலர்மாலையை
த்தரித்தருளிய ஆலவாய்க் கண்ணுதலாகிய சோமசுந்த
ரக்கடவுள் நாம் வேண்டிக்கொண்டபடியே கொண்டு
போன பொருள்களெல்லாம் அடியார்களும்தாமுமாக
வே ஒப்புக்கொண்டு நம்மையும்பணிகொண்டுநமதுது
ன்பத்தையும்தீர்த்தார். அல்லாமலும் பாண்டியனுக்கு
ச்சம்மதியாகவே குதிரைகளுஞ் செலுத்தினர். ஆதலா
ல்இனி நமக்குமுழுதுங்கவலையில்லாமல்செய்த அவரே
பிரபஞ்சமாயையை முழுதும் வெல்லும்படியான தம
துபோருள் விளக்குவதான போனந்தத்தைநாமடை
யும்படி நம்மைத் தவக்கோலஞ் செய்தருளவேண்டுமெ
ன்று அன்புமிகுந்து இகபரத்தாசைக ளொன்றுமில்லா
மல் அறிவினுக்குள் ளுணர்வாகத் தோன்றுகின்ற பூர
ணமாகிய சோமசுந்தரச்சோதியினுடைய வெள்ளியம்ப
லத்துளாடிய திருவடிகளை மனத்துள்ளே தியானித்துக்
கொண்டிருந்தனர். பின்பு சூரியன் நாளைத்தினமும் தி
ருவாலவாய்க்கடவுள் தமதன்பரை ஆண்டுகொண்டருள
வேண்டி மண்சுமந்தருளுவாரென்று அதையும்பார்ப்ப
தற்காக ஊளையிடுகிற நரிக்குதிரைகளினுடைய தூளிக
ளாலே மூடுபட்ட உடம்பைக்கழுவிக்கொண்டு திரும்ப
வேண்டுகிறவன்போலக் கடலிலேகுளித்துமறைந்தான்.

அப்படி அவன்மறையவே சோமசுந்தரக்கடவுளி
ன் திருவிளையாடலால்வந்த குதிரைக் கூட்டங்களாலே
யெழுந்த செந்தூளியாலே அழுக்காய்மழுங்கின ஆகா
யத்தை வெள்ளை நிலாவாகிய வஸ்திரத்தினாலே அந்தத்
தூளிகளைத் துடைக்கிறவன்போல முத்துகளை எறிகின்
ற கடல்முகட்டிலே குளிர்ந்தசந்திரன் உதையமாகிப்பி
ன்னும் நக்ஷத்திரங்களே எழுத்துக்களாக எழுதினஆகா
சமாகிய ஏட்டுக்கு இருளாகிய மைபூசிப்பரிசுத்தம்பொ
ருந்திய வெள்ளைக்கிரணமாகிய வெள்ளை வஸ்திரத்தினா
லே துடைக்கிறவன்போலவும் விளங்கினான். அப்படி
இராத்திரியானபின்பு பாண்டியன் லாயத்திலே புகுந்தி
ருந்த மாயக்குதிரைகளெல்லாம் திருவாலவாய்க்கடவுள்
திருவிளையாடலாலே முன்னுள்ள தங்கள் வடிவுகொண்
டு ஒன்றோடொன்று பேசிக்கொள்ளுகின்றன. எப்படி
யென்றால் சங்கோசையும் பிணப்பறையோசையும் பெ
ண்டுகள் அழுகுரலோசையும் கொங்கைகள் சிவக்க இ
ரண்டு கைகளாலும் மாரடித்துக்கொள்ளு மோசையும

ல்லவோ நாம் எவ்விடங்களிலுங் காதுகள்குளிர அமுதம்போலே கேட்போம். இப்போது அதைவிட்டுநாம்குதிரைகளாகி மனிதர்களைச் சுமந்து தாம்பு சங்கிலிகளாலே கட்டுண்டு பகலெல்லாம் சவுக்காலடிக்கத் துன்பப்பட்டுவருந்தினோம். இப்போதல்லவோ நம்முடைய விதிவலியாலே நம்முடையமுன்னையவடிவை நாம்கொண்டோம். ஆனால் முன்னே நாம்காடுகளிலே வாழுங்காலத்திலே ஒருநாளாவது இந்தக் கவலையான துன்பத்தைக் கண்டறிந்திலம். இனி நாம் கட்டுண்ட தழும்பும் சவுக்கடித்தழும்பும் உடம்பிலேபோகவில்லை. ஆகையால்இனிவிடியுமுன் ஓடிப்போய்விடுவதே நல்லகாரியம் இவ்விடத்திலே மனந்திருத்தியாக நாம் தின்பதற்கு ஊன்சரிந்து சிந்துகின்ற கொள்ளைநத்தைகளில்லை. நண்டுகளுமில்லை. செலவுக்குள்ளே புகுந்துமறைகிற கவைக்கால்நண்டுகளுமில்லை. இவர்கள் கொடுக்கிற கடலை - கொள்- பயறு-புல்லுகள்ஆகிய இவைகளைத் தின்னத்தகுமோ! இனி அரசன் ஏவலாளரும் பட்டணத்துஜனங்களும் நம்மைக்கண்டால் அடித்துக்கொல்லுவார்களே இனி அவர்களடியாமல் விடியுமுன்னே கட்டுகளை அவிழ்த்துக்கொண்டு காட்டிற்கு ஓடிப்போய்விடுவதே நல்லவுபாயமானகாரியமென்று தயிரியங்கொண்டு ஊளையிடுகிறகுறுநரிக்கூட்டங்கள் ஒன்றாய்க்கூடிப்பேசிக்கொண்டுகொள் கடலைகளை வெறுத்து நண்டு - நத்தை-சங்குகளை விரும்பி சங்கிலிக்கட்டுகளை முறித்துக் கால்களிலே கட்டின கயிற்றுடனே முளைகளைப் பிடுங்கிக்கொண்டு ஓடிப்போம்வழிபார்த்து ஊளையிட்டெழுந்து குதிரை லாயத்திலே முன்னுள்ள குதிரைகள்மேலேபாய்ந்து பல்லுடைய அழுந்தக்கடித்து மென்றுஇரத்தத்தைக்குடித்து குதிரைகள்முழுதும் பயந்தோடும்படி அவைகளின் பீசங்களைக்கடித்துக் காயம்பண்ணும்போது அந்தநரிகளின் ஊளைச்சத்தங்கேட்டு திடுக்கென்று நித்திரையைவிட்டெழுந்து இலாயங்காக்கின்ற காளைவீரர்கள்நேற்றுச்சிங்கங்களைப்போல்வந்த குதிரைகளெல்லாம் நரிகளாய்முன்னுள்ளகுதிரைகளின் குடர்களைப்பிடுங்கித் தின்பனவற்றைக்கண்டார்கள்.

அப்படிஅவர்கள்வந்து கண்டவுடனே சிலநரிகள் கெட்டியாய் வலிதான இரும்புமுள்ளுகள் நட்டிருக்கின்றவேலியைத்தாண்டியோடின சிலநரிகள்சாளரங்களின்வழியைத் தொளைத்துக்கொண்டோடின சிலநரிகள்கோட்டையிற் கள்ளவழியாயோடின சிலநரிகள் கும்பலுக்குள்ளே நுழைந்தோடின காலொடிந்த நொண்டிநரிகளும் கிழநரிகளும் ஒரிகளும் குருட்டுநரிகளும்வியாதிகொண்டநரிகளும் ஓடிப்போக இடங்கள்கிடையாமல் அந்த லாயத்திலேதானே கத்திக்கொண்டுகிடந்தன அவைகளிலேசிலநரிகள் கிட்டவந்தவர்களையும் அதட்டினவர்களையும் கீழேவிழும்படிகடித்து நடுவே புகுந்தோடின சிலநரிகள் தடுத்துப்பிடிக்கவருகிறவர்கள் கால்களினடுவே நுழைந்தோடின சிலநரிகள் அவ்விடத்தில்தானேகிடந்து ஊளையிட்டழுகின்றன சிலநரிகள் குட்டிநரிகளைக்கூடக்கூட்டிக்கொண்டு வேலிகள்முறியத்தாண்டுகின்றன. இப்படிப் பாண்டியன் அரண்மனையைக் கடந்து வெளியேபோனநரிகளெல்லாம் குளங்கள் தோட்டங்கள் வீரர்களின்வீடுகள் கோயில் நாற்சந்திகள் வீதிகள்பட்டணங்களெல்லா நெருக்கி மன்றுகளும் சித்திரகூடங்களும் மாடங்களும் செய்குன்றுகளும் தெற்றிகளும் வாசல்களும் நக்ஷத்திரங்களும் கிரகங்களுஞ் சுற்றுகின்ற உயர்வையுடையசோலைகளும் எந்த இடங்களும்நிறைந்து நரிகள் தங்க ளினங்களுடனே ஊளையிட்டு அலைகின்றன அப்போது யானைச்சத்தமும் பலவித வாத்தியங்களினுடைய சத்தமும் தேர்கள் குதிரைகளின் சத்தமும் முத்தமிழ்முழங்குமோசையும் பாணர்கள் பாடுகின்ற பாடலோசையும் நிரம்பின பட்டணங்களெல்லாம் நரிகள்ஊளையிடவே எல்லாரும் விழித்தெழுந்தார்கள் வளர்க்கிற நாய்களெல்லாம் விழித்துநின்றன. மயில்களும் பயந்து விழித்துக்கொண்டன. கோழிகளும் விழித்தெழுந்தன. வண்டுகளும் பயந்தெழுந்தன. அன்னங்களு மெழுந்தன. பட்சிகளெல்லாம் விழித்தெழுந்தன அதிகவிரைவாகயானைகளும் விழித்தெழுந்தன காகங்களும் விழித்தெழுந்தன.

இப்படியாக நரிகள் சமையல்வீடுகளிலேபுகுந்து தங்களுக்கதிகபசியுண்டாகிப் பாண்டங்களையுருட்டிக்காய்ச்சினகுழம்பு சமைத்த சோறு பலவிதமான உணவுமுதலியவைகளைக் குட்டிகளுக்குங் கொடுத்துத் தாங்களுந்தின்று ஊளையிட்டுத்திரிந்து புறாக்கள் மயினாக்கள் கிளிகள் சிவந்தகொண்டைத் தலைச்சேவல் முதலியவைகளைப்பிடித்தும் தூங்குகின்றபிள்ளையைக்கொண்டுபோய்அதன்வாயையும் பல்லையுநக்கிக் காயம்பண்ணாமல்தங்களுக்குறவுபோல விளையாடியும் வாசல்களிலே பந்தரிட்டுப் படர்ந்தகொடிகளை வேரோடு பிடுங்கியும் அதன் காய்களைக்கடித்தும் கரும்புகளைச்சாறொழுகமுறித்தும் வாயிலிட்டுக்குதட்டியும் வண்டுகள் வாயிலே மொய்க்க ஊளையிட்டுத் துள்ளிக்குதித்தும் திரிகின்றன பலவாகிமுறுக்கான கொம்புகளையுடைய ஆடுகளாயிரம்இரும்புபோற் கெட்டியானபன்றிகள் ஆயிரம் முருக்கமலர்களைப்போல் உச்சிக் கொண்டையையுடைய கோழிகளாயிரம் அதன்குஞ்சுக ளாயிரமாகக்கொன்று பின்னேதொட

ர்ந்து நாய்கள் குலைக்கக்குலைக்க ஓடிமுன்னேகண்டவுயிர்களைக்கொன்று கோபங்கொண்டு வீரர்கள்போய் வலிந்துவந்தால் அவர்களைச்சீறி இரத்தங்களொழுகக் கடிப்பன அநேகங்களாக பன்றிகள் கத்துகிறசத்தமும் பலபுள்ளிகளும் முள்ளுப்போன்ற வாய்களையுமுடைய கோழிகளின்சத்தமும் ஆடுகளின்சத்தமும் நாய்கள்குலைக்கிறசத்தமும் வீரர்கள்சத்தமும் கூடி ஊளையிடுகிற நரிக்குரலுக்குச்சமானமாகிய தொருபக்கத்திலேஅப்படியாகப் பொழுது விடிந்தவுடனே பட்டணங்களெல்லாங் கண்விழித்தெழ கோட்டைவாசல்களைக்காக்கிறவர்கள்வாயிற்கதவைத் திறக்குமளவில் தடையில்லாமல் எங்குங்கூடினநரிகளெல்லாம் கணப்பொழுதிலே இருள்சிதர்ந்தோடினாற்போல்காட்டுக்கோடிப்போயின. அப்போது அழிவில்லாத சிவபரஞ்சோதிபோல சூரியன் கிரணங்கள் வீசுமளவில் தெளிந்த சாத்துவிக குணமுடையவர்கள்முன்னே தாமதகுணதேவதைகள் நில்லாமற்போவதுபோல நக்ஷத்திரங்களொளி மழுங்கிமறைய தேவர்களுக்குங்கிட்டாத வேதப் பொருளானகடவுள் அழுதுதொழுகின்றவராகிய வாதவூரடிகளுக்காக எளியராய்மண்சுமந்தருளுகின்ற வருத்தத்தைக்கண்டு அவர்பாதங்களை வருடுவதற்காகவே ஆயிரங் கிரணங்களாகிய கைகளுடனே சூரியன் கீழ்த்திசையிலே உதையமாகவும்நேற்றைத்தினம் பாண்டியனுக்குக் குதிரைகள் செலுத்தித் தமதுகவலை தீர்ந்து சிவத்தைத் தியானித்திருக்கிற வாதவூரடிகள் மனம்போற் றாமரைகள் மலர்ந்தன. ஒப்பில்லாத பரம்பொருளைத்தெரிந்து பேச்சடங்கின மௌனிகள்போலக் குமுதங்கள் வாயொடுங்கின அப்போது இலாயக்காரர்கள்எப்படிப்போய்ச் சொல்லுவோமென்று பயந்து விரைந்தெழுந்துசென்று பாண்டியன் அரசாட்சிசெய்கின்றசபையிலே அவனைக்கண்டுகும்பிட்டு உடல் நடுங்கி ஐயா நேற்றுக்காற்றினும் அதிகவேகமாய்க்கண்ணுக்கழகாய்வந்த குதிரைகளெல்லாம் முன்னிருந்தகுதிரைகளுக்கு நமன்போலாகிக் கடித்துக்கொன்றுபட்டணமெல்லாங்கும்புகூடிப் பலவுயிர்களையும் வதைத்துக்காட்டுக்கோடிப்போயினவென்று சொன்னார்கள்அப்படிச் சொன்னமனத்துக்குப் பொருந்தாத இந்தச்சொல்லாகிய கடுங்காற்றானது அவன்காதாகிய துருத்திவழியேபோய்க் கோபாக்கினியை மூட்டிவிடக் கண்களிலே நெருப்புப்பொறி சிந்தச்சிவந்து அரிமருத்தனபாண்டியன்கோபித்ததைக்கண்டு அங்குள்ளமந்திரிகளும் பயந் தொதுங்கினார்கள்.

பின்பு பாண்டியன் நேற்றுக் குதிரைகளைக்கண்டு அமுதமுண்டவன்போலச் சந்தோஷக்கடலிலே முழுகி இன்று அந்தக் குதிரைகளெல்லாம் நரிகளாயோடிப்போயினவென்றவுடனே துன்பக்கடலிலே முழுகி அருகிலேயிருந்த மந்திரிகளைப் பார்த்துக் கண்டீர்களோ இந்தவாதவூரனாகிய கொடிய இருள்போலும் மனவஞ்சகன் நம்முடையபொருள்களெல்லாங் கொண்டுபோய்க்காட்டிலேதிரிந்து மாமிசத்தையும் நிணத்தையும் குடலையும் பிடுங்கித்தின்கிற நரிகளையெல்லாம் குதிரைகளாக்கிக்கொண்டுவந்து காட்டிப்பின்பு இவன்பண்ணினமாயங்களுக்கு இவனை யென்னசெய்வதுஎன்றுகேட்க, அதற்குமந்திரிகள் ஐயா எங்களுக்கெல்லாம் கொடிய பழிபாவங்களுண்டாகத் தவறுசெய்து உம்முடைய செய்நன்றியை மறந்தவனுக்கு நாங்கள்சொல்லக்கடவது என்னவிருக்கிறதென்று சும்மா தங்கள் தலையையும் அசையாமல் பேசாம லிருந்தார்கள். அந்தவேளையில் வாதவூரடிகள் இங்கேநடந்த தொன்றுந்தெரியாமல் பாண்டியனுக்கு குதிரைகள் செலுத்தவேண்டிய காரியத்தை நன்றாகமுடித்து மனக்கவலை தீர்ந்தோமென்று காளகண்டராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தியானித்து அறிவு மயமாகிய பேரின்பக்கடலில் முழுகினவராய் அரசன்சபைக்குவந்தார். அப்படிவந்த வாதவூரரை சிவந்த கண்களிலே நெருப்புப்பொறி சிந்தக் கடுகடுத்துப்பார்த்துப் பாண்டியன் ஓய்வாதவூரா? நீயென்னுடையபொருள்களெல்லாங் கொண்டுபோய் நல்லகுதிரைகள் வாங்கிவந்தாய் உனக்கே அழகாயிருக்கின்றதல்லவா? ராஜகாரியஞ்செய்து கீர்த்தியை நிலைநிறுத்தத்தக்கவர்களில் உன்னைப்போல்யாவர் இருக்கிறார்களென்று கோபித்துச்சீறும்போது வாதவூரர் ஐபா அந்தக்குதிரைகளுக்குக் குற்றமென்னவென்றுகேட்டார் அதற்குப்பாண்டியன் குற்றமேது அந்தக்குதிரைகள் ராத்திரிநரிகளாகி முன்னுள்ள குதிரைகளினுடைய வுயிரைவாங்கி இரத்தமொழுக நிணங்கள் சிதறக் குடர்களைப் பிடுங்கித்தின்று முன்னேவந்தவர்களையுங்கடித்துக் காயங்கள்பண்ணிக்காட்டுக்குஓடிப்போயின. நீ முன்னே எனக்குக் கண்ணுங் கவசமும்போல் என்காரியங்கள்செய்துவந்தது சமயம்பார்த்து என்பொருள்களையெல்லாம் அபகரித்துக்கொள்ளுகிறதற்கோ உன்மந்திரித்தனம் நன்றாயிருக்கின்றது ஐயோ பிராமணர்குலத்தில்பிறந்து பரிசுத்தனென்று ஒருபேருங்கொண்டாயே நீபண்ணினகாரியத்துக்கு வேறொரு சாதியானால் அதிகமாகத் தண்டிக்கப்படுவார்களேயென்று சினங்கொண்டு தண்டிக்கிற சேவகர்களைக் கூவி நீங்கள் இவனைக்கொண்டுபோய் தடுத்து மறித்து வாதைசெய்து உபத்திரவத்தினாலே பயந்துகொடுக்க என்பொருள்முழுதும்வாங்குங்களென்றுசொல்ல அப்போது இயமனையும் தண்டித்துப்பொருள்வாங்கவல்ல வீரர்கள் சூரிய

னை யிருள்மறைத்ததுபோலக் கவிந்து வாதவூரடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய்அடிகொதிக்கின்றகொடியவெயிலில்நிறுத்தி சூரியனைப்பார்க்கச்சொல்லி இரண்டுகைகளிலும் நெற்றியிலும் கல்லேற்றி தங்கள் கண்களிலே நெருப்புப்பொறிசிந்தத் தண்டிக்க அதுபொறுக்கமாட்டாதவராய் சூரியனையும் சந்திரனையும் அக்கினியையும் கண்களாகக்கொண்ட பரஞ்சோதியாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை நினைத்தழுது.

நாதவோநாதமுடிவிறந்தநாடகஞ்செய்
பாதவோபாதகனுமென்னைப்பணிகொண்ட
வேதவோவேதமுடிவின்விளைந்ததனிப்
போதவோபோதநெறிகடந்தபூரணவோ.

ஐயவோவென்னுடையவன்பவோவன்பர்க்கு
மெய்யவோமெய்யில்வினையேன்றலைவைத்த
கையவோசெய்யகழற்காலவோகாலனைக்காய்
செய்யவோவேதப்பரியேறுஞ்சேவகவோ.

அத்தவோகல்லாக்கடையேனையாட்கொண்ட
பித்தவோபொய்யுலகைமெய்யாகப்பேதிக்கும்
சித்தவோசித்தந்தெளிவித்தெனைத்தந்த
முத்தவோமோனமயமானமூர்த்தியவோ.

என்று இவ்விதமாகஉயர்ந்த புகழையுடைய வாதவூரடிகள் துதிக்குங்குரல் சோமசுந்தரக்கடவுள் காதிலேபோய்ப்புகுந்தவுடனே கடவுள் இனி வாதவூரடிகள் சிதம்பரத்துக்குப் போகவும், தம்முடையதலைமேல் மண்சுமையேறவும், பிட்டுவிற்கிறகிழவிவிமானத்தின்மேல்ஏறிக்கொண்டு சுவர்க்கலோகம்போகவும், எண்ணினவராய் கங்காநீர்வடிவாகிய வைகையாற்றைப்பார்த்து நீ கடையுகத்தில்வரும் கடல்போலக் கண்டோரெல்லா மதிசயமடையப் பெருகிவரக்கடவையென்ன, அப்படி தும்பைச்சடைமுடிக் கடவுள் ஒரு சொல் சொல்லுமுன்னே சங்குகளாகிய வளையலும் கருமணலாகிய கூந்தலும்உடைய பெண் வடிவான வைகையாருனது முற்காலத்தில் கச்சைநெருக்கி விம்முகின்ற தனங்களாலும் வரிவளையலாலும் தழும்புண்டாக அணைத்தபார்வதிதேவியின் தவங்குலைக்கும்பொருட்டு மிகுந்தகோபங்கொண்டுவந்த கம்பாநதிபோல வேகங்கொண்டு கரைகளுடையவும் அங்குள்ளகமுகவிருக்ஷங்கள் குலைமுறிந்துபழங்கள்சிந்தவும்மோதிப் படப்பைகளை அழித்தும் முத்துகளைவீசிக்கொண்டு வாழைத்தோட்டங்களை அடியோடு கீழேசாய்த்து விளைந்தநெற்களைப்பறித்துபலவிருட்சங்களையும் வேரோடு பிடுங்கிவாரிக்கொண்டுகடுகி அநேகமாயிரந் தாமரைகளைப் பரப்பிக்கொண்டு இந்திரன் போலவும் செங்கழுநீர் முல்லை கரும்புகளைக் கொண்டு மன்மதன் போலவும் மணிகளையும் மலர்களையும் சிந்தி காஞ்சியும் சங்கமுமொலிக்க இருபக்கங்களிலே வீசிமுகமாகிய தாமரையிலேகண்ணீரொழுகப் பிணங்கினபெண்போலவும் மலைத்தேன்முதலியவைகளும் முல்லை நிலத்துள்ள நெய், தயிர், பால்களும், மருத நிலத்துள்ள கரும்புங் கருப்பஞ்சாறும் வாரிக்கொண்டுமதுரைக்குள்ளிருக்கிற எழுகடலைக்காண வருகிறதைப்போலப் பெருகிக் கோட்டைவாசலுக்குள்ளே நுழைந்து சிறு வீடுகளையெல்லாம் கீழே இடித்துத்தள்ளி கப்பல் தோணிபோலமிதக்க மதிலையும் இடித்துத்தள்ளிக்கொண்டு வீதிகளும் பலபொருளும்விற்கிற கடைவீதிகளும், மன்றங்களும் யானை குதிரை தேர்கள்செல்லுகிற வீதிகளும் பெருகி அலைமோதி வெள்ளம் வருகிறதைக்கண்டு பட்டணத்துஜனங்களெல்லாம் பயந்து பிள்ளைகளைஎடுத்துக்கொண் டோடுகிறவர்களும்பிள்ளைகளைக்காணமல்தேடியழுகிறவர்களும் பெண்கள் கைகளைப்பற்றிக் கூட்டிக்கொண்டோடுகிறவர்களும் எங்கேபோய்நிற்போமென்றுதடுமாறி மயங்குகிறவர்களும் பொருள்கள் ஆபரணங்கள் முதலானவைகளையெடுக்க நேரமில்லாமல் ஓடுகிறவர்களும் சிலபொருளைக்கொண்டு சிலபொருளைஎடுக்க மறந்தவர்களும் உயர்ந்து நீண்ட மாளிகைகளின்மேல்

ருாக

ஏறுகிறவர்களும் ஆக இப்படியெல்லாருங் கலங்கி இந்தமதுரைக்கு இப்படிப்பட்ட துன்பம் வருவதற்குக் காரணமென்னவென் றாலோசிக்கிறவர்களாய் என்னே நேற்றுக்குதிரைகளெல்லாம்நரிகளாகி எங்கும் மிகுந்தவாதைப்படுத்தின. இன்று இப்படிவெள்ளம்பெருகிமுன்கடல்பெருகிவந்தாற்போல வந்ததென்று, ஏதேனும் நம்முடையபாண்டியனாலே குற்றமுண்டோ அல்லது கடவுள்திருவிளையாடலோ அந்தக் கடவுளையல்லாமல் இந்தவெள்ளத்தைத்தடுக்க ஆயிரங்குண்டோதரர்கள் ஒன்றாய்க்கூடிவந்து குடித்தாலும் அடங்குமோ ஆயிரமுகக்கங்கையஞ்சடைக்கடவுள் தமதுசடையை இடங்கொடுத்தாலும் இந்தவெள்ளத்தின்கோபம் அடங்குமோஎன ஆகாசகங்கை ஆயிரமுகங்கொண்டு பெருகிவருவதைப்போல வருகிறவெள்ளம் அடங்காமை கண்டு வாதவூரரைத்தண்டிக்கிற வீரர்களும்பயந்து தங்கள்வீட்டிலுள்ளபொருள்களைப் பத்திரஞ்செய்யவேண்டி இவரைவிட்டுவிட்டுப்போய்விட வாதவூரடிகள் மதுரேசர்திருக்கோயிலுக்குள்போய் அழுதிசைபாடுந்தொண்டிலகப்படும் பாதம்போற்றித்தொழுதுசேவித்து அறிவுமயமாய்பேரானந்தக்கடலில்முழுகி எழுதினசித்திரம்போல் அசையாமல் அங்கே எழுந்தருளியிருந்தனர்.

பரிநரியாக்கியபடலம் - முற்றிற்று.

அறுபத்தொன்றாவது

மண்சுமந்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்சுமந்தமறைநாடரும்பொருள்பதஞ்சுமந்தவடியார்மனம்
புண்சுமந்ததுயர்திரவந்தபரிநரிகளாயடவிபோனபின்
விண்சுமந்தசுரநதியெனப்பெருகுவித்தவைகையிதுவிடையவன்
மண்சுமந்துதிருமேனிமேலடிவடுச்சுமந்தகதையோதுவாம்.

(இதன்பொருள்.)

உதாத்தமுதலிய சுரபேதங்களைக் கொண்ட வேதங்களால் ஆய்ந்தறியக்கூடாத பரம்பொருளாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், தமதுதிருவடிகளைச் சிரசிலேதாங்கியஅன்பராகியமாணிக்கவாசகசுவாமிகளுடைய மனத்திற் புண்ணுண்டாக நேர்ந்ததுன்பமானது நீங்க, முன்னேகொண்டுவந்தகுதிரைகள் பழையபடி நரிகளாகக் காட்டுக்குப்போய் விட்டபின்பு ஆகாயகங்கையைப்போல வைகையைப் பெருகும்படிச்செய்ததிருவிளையாடலிதுவரைக்கும். இனி, விடைமேலழகராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் அந்தவைகையை யடைக்கும்பொருட்டு மண்சுமந்து அந்த மண்சுமந்த திருமேனிமீது பாண்டியனடித்த பிரம்படித் தழும்பையுந் தாங்கிய திருவிளையாடலைச்சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

ஆகாயமுகட்டை யளாவி யோடிவருகின்ற வைகையாற்று வெள்ளத்துக்குள்ளே மதுரையானதுகருங்கடற் சுழலுக்குள்ளே கிடந்தலைகின்ற கப்பலைப்போலச்சுழன்றுகலங்கப் பாண்டியன் கண்டு மந்திரிகளையெல்லாருங்கூப்பிட்டு நீங்கள்போய்க் கரையைக்கட்டியொதுக்கிப் பெருகிவருகிற வெள்ளத்தின்வேகத்தை யடக்குங்களென்று உத்தரவுசெய்ய உடனேமந்திரிகள் வணங்கிக்கொண்டுபோய்த் தனித்தனியே குடிகளுக்கெல்லாம்பெயர்

கண்டெழுதி இன்னார் இவ்வளவுகரை இன்னாரிவ்வளவுகரை கட்டவேண்டுமென்று கோல்போட்டளந்து அடையாளஞ்செய்து பங்குபிரித்துவிட்டு மதுரைப்பட்டணமெல்லாம் பறையடித்துக் கூவிச்சொல்லி அவர்கள் விடுகிற ஆள்களையெல்லாம் கும்புகூட்டிவிட்டுஅவரவர்க்கு அளந்துவிட்டபடி வேலைசெய்துகரைகட்டுங்களென்றவுடனே மண்வெட்டி கூடையாள்கள் சிலர், மரங்களெடுத்துவருகிறவர்கள்சிலர், தழைகள் வைக்கோல்கள் இவைகளைக்கொண்டுவந்து ஆகாசத்தையளாவும்படி குவிக்கிறவர்கள்சிலர், தச்சர் கொத்தர்கள்சிலர் ஆக இப்படிக்கடலிலே நாமுகக்கவருகிற மேகங்கள்போல ஆற்றங்கரையிலேவந்து கூடிநெருங்கிநின்று குதிரை மரங்கள் நிறுத்தி வைக்கோலாலே பாம்புபோலு நீளமாகப் புரிகள் திரட்டிமுறுக்கி அடியிலே அழுந்தக்கிடத்தி அதன்மேலே தழைகளையும் வைக்கோற்கட்டுகளையும் போட்டுநிரப்பிக் கூச்சலிட்டுப் பறைகள்முழக்கி மணல்வெட்டி, கூடைகள் தட்டுகளிலேநிரப்பி யெடுத்துவிடுகிறவர்களும், அவர்களையெடுத்துக்கொண்டு விரைவிலேபோகஅதட்டுகின்றவர்களும், திடீரென்றுஉடைப்பிலேகொண்டுவந்துகொட்டுகிறவர்களும், அந்தமணலாலே கரைபரப்புகிறவர்களும், கரையெழுந்தவுடனே சந்தோஷித்துக் குரவைகுழறுகிறவர்களும், கரைகட்டுகிறவர்களும், வெள்ளம்வந்து உடைத்துக்கொண்டு மனங்கலங்குகிறவர்களும், வைகைநதியைப்பார்த்து எங்கள்தாயே ஏனிவ்வளவுகோபம் தணித்தருள வேண்டுமென்று வேண்டுகிறவர்களும், மணல் கொட்டும்போது உடைப்படங்கியடையக்கண்டு மகிழ்வடைகிறவர்களும், குரவையாடிக்குதிக்கிறவர்களும், எட்டுத்திசையுங்கேட்க முழங்கிப் பறைகளடிக்கிறவர்களுமாக இப்படி ஊரிலுள்ளவர்களெல்லாருக்குங் கூலியாள்கள்வந்து முன்னே அளந்துவிட்ட எல்லைகளிலேநின்று வேலைகள்தனித்தனியேசெய்து கரைகட்ட, அப்போது அந்தமதுரைக்குக் கீழ்த்திசையிலிருக்கிற ஒருநரைத்தகிழவியாய் வெகுகாலங்கண்டவள் அவள்பேர்வந்தி அவள் தினந்தினம் சுடுகிற பிட்டுகளையெல்லாம் நான்குதோள்களும் மூன்று கண்களுங் கொண்டருளிய கடவுளாகிய திருவாலவா யானந்தத்தேனுக்கு நிவேதனஞ்செய்து பின்புவிற்கிறவள்.

அப்படி தினந்தோறும் பிட்டுவிற்று சீவனஞ்செய்கிற வந்தியென்னும் கூனற்கிழவிபங்குக்கு அளந்துவிட்டகரை யடைப்பதற்குக் கூலியாள்கிடையாமல் மிகவுந் துன்பப்பட்டு இனியெப்படி பாண்டியன் தண்டித்தாலென்ன செய்வேனென்று மனந்தடுமாறிக் கூடல்நாயகராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைநினைத்து சுவாமீ நானோபிட்டுவிற்றுப்பிழைக்கிறகிழவி நாளதுவரையிலும்எள்ளளவாயினும் துன்பமென்பது தெரியாமல் சூரியன் எங்கேஉதையமாகிறுனென்று நினையாமலிருந்த வெனக்கு இன்றுபாண்டியன் உத்தரவினாலே துன்பம்வந்துநேரிட்டது. ஐயோ எனக்குத்துணையுமில்லை. மக்களுமில்லை. தமருமில்லை. பந்துஜனப்பெருக்கமுமில்லை. ஆபத்துவேளைக்குதவத்தக்க அயலாருமில்லை. இந்தச்சமையத்தில் பற்றுக்கோடுபோ லுதவுவாருமில்லாமல்துன்பத்திலே முழுகிவருந்திப் புலம்புகின்ற பாவியேனாகிய எனக்காகவொப்புச்சொல்லி வேலைசெய்கிற ஆளுமில்லாமல் இப்படிப்பட்ட துன்பத்திலே நான்வருந்துவது உமக்குத் தருமமோ ? தேவர்களுக்குமருமையானதெய்வமே அடியார்க் கெளியரான கடவுளே அரசனுடைய ஆக்கினையினாலே இராஜ நீதிப்படியே என்னைத் தண்டிக்குமுன்னே எனக்குப்பதிலாகப்போய்க் கூலியாளாய்வேலைசெய்கிறவர்களொருவனையுங்கண்டிலேன். இனிமிகவும்ஏழையானநான் என்னசெய்வேன் என்றுமிகுதியாகத்துக்கித்து ஆரேனும் கூலியாளாக வருவதுண்டோவென்று தன் கொங்கைமேலே மழைத்தாரைபோற் கண்ணீரொழுகச் சோர்ந்தழும்போதுமுன்னே தம்மைக்குறித்து நிவேதனஞ் செய்கிற பிட்டையெல்லாம் இப்போதுலகமெல்லாங்காண உண்டு அவள் துன்பந்தீர்ப்பதற்குப் பார்வதிபாகத்தை மறைத்து கிருபாசொரூபியாய் முன்னே குண்டோதரன்தாகந்தீர்த்து வைகையாறாகப் பெருகின கங்காதேவியைப் பிரியமாட்டாத பேரன்பினாலேஅவளைக்காணுதற்கு மீனாட்சியம்மையை வஞ்சித்து வடிவுமாறி வெளியே எழுந்தருளிவருகிறவர்போல வருகின்ற ஞானவடிவானவர் அழுக்குப்பிடித்த ஒருபழந்துணியை இடுப்பிலேதரித்துக்கொண்டு சிறந்த அடியார்திருக்கூட்டங்கள்சாத்துகின்றஇண்டைமலர்மாலைபோலும் சும்மாடுமேலே கூடையைக்கவிழ்த்து ஒப்பில்லாதஒரு திருத்தோளின்மேலே மண்வெட்டியைமாட்டிக் கொண்டு திடசித்தரான முனிவர்கள் செய் தூட்டுகின்ற வேள்வியமுதும், இடப்புறத்திலிருக்கின்ற தேவிசமைத்தூட்டுகின்ற அமுதும், நன்றாகவுண்டும் அடங்காதபசியுடையராய் தாய் முலைப்பாலருந்த ஆசைகொண்டெழுகின்ற இளம் பிள்ளையைப்போற் புறப்பட்டு வேதமுடியிலேபடுகின்ற பாததாமரை பூமியிலேபடநடந்து யாராயினும் கூலிக்குவேலை கொள்வாருண்டோ வென்று வேதப்பொருளான வாய்மொழிகள் சொல்லி அழுதகண்ணீருடனே துன்பக்கடலிலேமுழுகிச் சோர்கிற பிட்டுவாணிச்சி யிருக்கின்ற தெருவுக்கு வரும்போது தாய்போலும் பரிவுடனே தந்தைதாய் முதலானஒருவருமில்லாத அநாதியாய்வருகின்ற கூலியாள் கூப்பிட்டுச்சொ

ல்லிக்கொண்டு வருகிற குரலைக்கேட்டு வந்தியென்பள் மனத்திலுள்ளதுன்பந்தீர்ந்து மலடிக்கு ஒருநல்ல செல்வப்பிள்ளை கிடைத்தாற்போலும் பெரு மகிழ்வுகொண்டு வெளியேவந்து தாய்போலுந் தண்ணளிபெருகித் தன்னிடத்தேவருகிற கூலியாளைக்கூப்பிட்டு அப்பா ? நீ எனக்களந்துவிட்ட கரையை அடைத்துத்தருவையோ வென்றுகேட்க, அதற்குக்கூலியாளாகவந்த கடவுள் தாயே நான்போயடைக்கிறேன் அதற்குக்கூலி என்னகொடுக்கிறுயென்ன கிழவி பிட்டுத்தருகிறேனென்று சொல்ல, கூலியாள் அதற்குச்சம்மதித்துத் தாயேநானிப்போது அதிகபசியுள்ளவனக இருக்கிறதினலே உதிர்ந்த பிட்டெல்லாம் இப்போதுண்ணக்கொடுத்தால் அதை உண்டிளைப்பாறினபின்பு போய் உன்பங்குக்குள்ள கரையை அடைத்துவருகிறேனென்ருர்.

உடனே கிழவியுஞ் சம்மதித்துக் குழாய்க்குள்ளடைத்திருந்த சிக்கைஉடைத்து உதிர்ந்த பிட்டுகளையெல்லாம் அள்ளிக்கொண்டு வந்து அப்பா தம்பீ ? இதையெல்லாம் சாப்பிடென்றுகொடுக்க அப்போது கூலியாளானவர் தமதிடுப்பிலே தரித்திருந்த பழந்துணியைஅவிழ்த்து ஒருபுறத்து முன்தானையை விரித்துவாங்கினன்ருயிருக்கின்றதென்று அவளன்புடனே கூட்டி அமுதுசெய்து தாயேஇந்தப்பிட்டு தாய்முலைப்பாலினுநன்மையுள்ளதாக இருக்கின்றது ஆகையால் இதுஅந்தத் (தென்னவனுபுலகாண்ட திருவாலவாயுடைய - மன்னர்பிரான்றனக்கேயா மென்றென்று வாய்மலர்ந்து) தீவாய் நஞ்சுண்டகடவுள் தலையை அடிக்கடி அசைத்துக்கொண்டு அமுதுசெய்தருளி அம்மே நீ தகப்பனுந் தாயுமில்லாமல் அநாதியாய்வந்த எனக்கொருதாயாய்த் தயவு செய்து தீராதஇளைப்பைத் தீர்த்தாயே இனிவேலைசெய்கிற இடத்துக்குப்போய் உன்மனது சந்தோஷிக்கும்படிவேலைசெய்யப்போகிறேனென்று சொல்லிக்கொண்டெழுந்து ஆனைக்கொம்பையு முறித்துக்கொண்டுவருகிற வைகையாற்றங்கரைக்கு வந்து நான் வந்தியென்பவளுக்குக் கூலியாளென்று கணக்கிலே பதியவைத்து மனத்தாலும்வாக்காலும் வேதங்களாலும் அளவிட்டுரைக்கப்படாத சந்திரசேகரக்கடவுள் கரையடைக்கத் தொடங்கி முன்னேமண்ணைவெட்டி அந்தமண்ணைத் தலைமேலெடுத்துவைத்து அதிகனமாயிருக்கிறதென்று கீழேமுழுதும்விழக் கொட்டிவிட்டுப் பின்பு குறையைவாரி எடுத்துக்கொண்டுபோய் சும்மாடுங்கீழேவிழ இறக்கிக் கொட்டித்தட்டி மறுபடியும்சும்மாடானது தலையிலேபடியக்கட்டிக்கொண்டுமுன்போலவேமண்ணைவெட்டி வாரிக்கொண்டுபோய்க் கரையாகக்கொட்டி இப்படியாக இவர்ஒருதரம் இரண்டுதரம் மண்சுமந்திளைத்து கைகளிலும் தலையிலும் வடுவாகியெழுந்த நீலவண்ணனுகிய விஷ்ணுவினுலுந் தேடிக்கண்டறியப்படாத பாதங்களிலே சிவந்து நீர்சுரக்க நடந்து ஒருதழைத்த மரத்து நிழலுக்குப்போய் மலைமகளான பார்வதியும் நீர்மகளான கங்கையுமறியாமல் பூமிதேவிதொட்டு மகிழும்படிவெறுநிலத்திலே தமதுதிருமேனியைக்கிடத்திச்சந்திரனைமுடித்திருக்கிற தலையைக் கூடையைக் கவிழ்த்து அதன்மேலேவைத்துக்கொண்டு சிவந்த மேருமலைபோலுங் கடவுள் தமது அருள்வடிவைநீனெந்து சற்றுநேரம் தூங்கி அந்தமரமே கல்லாலவிருட்சமாகவும், அலைகள் வீசிக்கொண்டுவருகிற வெள்ளத்தை யடைக்கவந்தவர்களெல்லாம் சனகாதி முழுதுணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானிகளாகக் கண்டுகளிக்க மெய்யுணர்ச்சியாகிய மோனமயச்சுத்தவுருவைத் தெளிவிக்கிறவர்போலத் தெளிந்தெழுந்து ஆடியும், சாமவேதம்போலத் தித்திக்கின்ற அமுதரசமான பாடல்கள்பாடியும், சிரித்தும், இவற்றையாராகிலும்பார்த்தால் உடனேமிகவும் பயந்தவர்போல வேலைசெய்தும், வேலைவாங்குகிறவர்கள் பராமுகமானல் அந்தக்கட்டுக்கரையிலுள்ள மணலைக்குவித்துஅதன்மேலேகுதித்து தூளெழும்ப காலாலேபாய்ந்து ஓடியும், திரும்பிவந்தும், உன்மத்தங்கொண்டவர்போலப்பேசாமலுட்கார்ந்திருந்து வேலை மிகவுஞ்செய் திளைத்து வருந்தினவரைப்போலே உடம்பெல்லாம் வேர்வையொழுகப் பெருமூச்சுவிட்டு வாயாலூதிக் காற்றுவரச் செய்துகொண்டு மிகவும் பசித்தவர்போலே தளர்ந்து அடியாளிடம் பிட்டின்மேலே நினைவுகொண்டு வந்திவீட்டைக்குறித்துத் திரும்பிவந்து துன்பவெள்ளத்தை நீந்திக்கரையேறி இன்ப வெள்ளத்திலே முழுகியிருக்கிற கொம்புறமுதியாளான கூனற்கிழவியைக்கண்டு அம்மே அளந்துவிட்ட கோலளவுக்கதிகமாகவே விசாலமாகக்கரைகட்டப்பட்டு வருகின்றது நான்மிகப்பசித்துவந்தேன். தாயேசீக்கிரம் பிட்டிடுநான்வேலைசெய்யப்போகவேண்டுமென்ன, உடனே வந்தியும் அப்போதுசுட்டபிட்டைக்கொடுக்க, கூலியாளானகடவுள் இரண்டுகைகளையுமேந்தி வாங்கிக் கையுஞ்சுட வாயுஞ்சுட வாயிலேகொட்டிக்கொண்டுஇரண்டுதொடைகளையும் பிடித்தொற்றிக்கொண்டு பதமாக்கி நீரைக்குடித்துத்தாம்கொண்டிருந்த பசிதீர்ந்துமுன்போலவே கரையடைக்கவந்து பிட்டை வாய்நிரம்பத்தின்று பலங்கொண்டவராக மண்ணை வெட்டியெடுத்துக்கொண்டுபோய் வேற்றுப்பங்கிலேகொட்டி உடைப்படையக்கண்டு கெர்ச்சித்துத் தமது வலியதோள்களைக் கொட்டிப் பக்கத்தினிற்கிறவர்களைத் தழுவி மிகவுஞ்சந்தோஷித்துப்பின்பு வெட்டியெடுத்தமண்ணைக் கூடையோடே

தடுக்கி விழுந்துவழுக்கிஆற்றுவெள்ளத்தோடேபோய் நீந்திக்கொண்டு கூடையோடே வந்து கரைமேலேறிக் கூடையைக்கீழே அடித்தடித்து ஈரம்போகச்செய்துஅந்தக்கூடையில் அவிழ்ந்தகட்டைப்பிரித்துக்கட்டிக்கொண்டுபோய் மண்ணை வெட்டி ஒருகொட்டு மண்ணையெடுத்துக்கொண்டுபோய்க் கரையிலேகொட்டி ஒட்டினமண்போகக் கூடையை உடைப்பிலேவிழும்படிதட்டிஅதுதவறிப்போக வெள்ளத்திலே விட்டுவிட்டு மறுபடியும்அதை யெடுக்கிறவர்போலத் தாவி வெள்ளத்திலே விழுந்து அலையிலே யோடவிட்டுத் தாமொரு மரத்தைத் தெப்பமாப்பிடித்து மிதந்து பின்புகெட்டிப்பட்ட கரையிலேவந்து மோதி மறுபடியுஞ் சுழியிலேசுழன்று அழுந்தித் தூரத்திலேபோய்த் தலைதூக்கி யெழுந்து திரும்பிக்கரையேறிவந்து கைபிடியை விட்டுக் கொட்டுக்கழலச்செய்து மறுபடியும் அதிலேகோத்து ஆப்புவைத்திறுக்கித்தட்டிக் கெட்டி செய்துகொண்டு பெருமூச்சுவிட்டுத்தளர்ந்துநின்று இளைப்பாறி இடையிலே தரித்தகச்சிலிருந்த பிட்டை அள்ளித்தின்று யாரும்வேலைசெய்யாதபடி சிலர்க்கு அந்தப்பிட்டை அள்ளிக்கொடுத்தும், வேலை செய்யவில்லையென்று மாறுகொண்டோங்கி அடிக்கவந்தவரைப்பார்த்து இரண்டுகைகளாலும் அந்தஅடியைத் தாங்கிக்கொண்டு சிரித்தும், இப்படியாகஇகபரத்தாசையும் மண்ணாசை பெண்ணாசை பொருளாசையுமற்றுத் தம்மையும்விட்டுத் தத்துவந்தெரிந்தயோகிகள் ஞானக்கண்ணாலே யல்லது காணக்கூடாத பரஞ்சோதியான சோமசுந்தரக்கடவுள் உலகத்தார் ஊனக்கண்கொண்டும்பார்க்க அவர்களுடனேகூடி முன்னே தமதருளினாலே உலகங்களையெல்லாம் சிருஷ்டித்தும் ரட்சித்தும் அழித்தும் இப்படிப் பெரியவிளையாடல் செய்கின்ற சந்திரசேகரக்கடவுள் இப்போதும் ஒருகூலியாளாகித் திருவிளையாடல்செய்யும்போது அங்கேஆளோட்டுகிறமாறுகோல் கைக்கொண்டவீரர்கள் கூடவேநின்று,வேலைவாங்குகிறவர்களாகையாலே அடைகரைபார்க்கவந்து அதிவேகமான நெடிய அலைகளொதுங்கிவெள்ளம்போகும்படி அவரவர்கள் தங்கள்தங்களுக்களந்துவிட்ட பங்குகளெல்லாம் மலைபோலக் கரைகளிட்டு வருவதை ஒவ்வொருபங்குஞ்சரிபார்த்து,கடவுளாகியகூலிவேலையாளையும் கண்டு எடாதம்பியென்று கரைமேல்வந்தவர்கள் ஆயிரம்பிறைகண்டுதொழுதவந்தியென்னும் கிழவிபங்குமாத்திரம் அடைபடாமையால் எல்லார்பங்கும் அடைபட்டிருக்க நீயேன் இன்னும் அடையாதிருக்கிறாயென்று கேட்டார்கள்.

அதற்குக்கடவுள் வேறொருபேச்சும்பேசாமல் மன்மதன்போலெதிரேநிற்க அந்தத்தண்டவீரர்கள் இந்த அடைபடாதபங்குயாருடையதென்றுவிசாரித்து வந்திக்குக்கூலியாளாய் வந்தவன்யார் நீதானேயென்று கோபங்கொண்டு அடிக்கிறதற்குப் பிரம்புகொண்டோங்கப் பயந்து மயங்கிநிற்க அப்போதுகடவுள் தம்மைஉணர்ந்த ஞானிகளுக்குப் பெருமைதோன்றத் தாம் அந்தவேலைவாங்குகிற வீரரை அசட்டைபண்ணி இறுமாப்புடனேநிற்கும்போது வெள்ளம் அதிகரித்துவந்து வந்தியின்பங்குக்கரையுடனே அடுத்தகரையையும் கல்லிக்கரைத்துக்கொண்டுபோக கண்டவர்களெல்லாரிலும் சிலர்இவன்சித்தனோவென்பார்கள். சிலர் அன்றுபேய்பிடித்த பித்தனோவென்பார்கள். அன்று வந்தியை யேமாற்றிப் பிட்டுத்தின்னவந்த எத்தனோவென்பார்கள். சிலர் அல்லது இந்திரசாலவித்தைகாட்டுஞ் சித்தன்றானோ வென்பார்கள். சிலர் ஐயோ இவனை இன்னானென்று தெளியக்கூடவில்லையேஎன்பார்கள்.சிலர் பாடல்விஞ்சையனோவென்பார்கள். சிலர் பண்ணுடனே பாடலுக்குந் தக்கபடி ஆடும் விஞ்சையனோவென்பார்கள். சிலர் அன்றுமகதைஸ்வரியமான செல்வச்செருக்கிலேகிடந்து முழுகிப் பின்புவறுமையாலிளைத்தவனோவென்பார்கள். அப்படியானால் கீர்த்தியுண்டாகவாழ்ந்த செல்வர்களில் யாருடையமகனோஇவனென்பார்கள். ஆனாலும்மன்மதனுங்கண்டு மோகிக்கத்தக்க இவ்வளவு கட்டழகுடையவன் இவனென்பார்கள். சிலர் அப்படியெங்குமில்லாத அழகுள்ள இவன் கூலியாளாகவந்தது என்னகாரணமென்பார்கள். அன்று தாய்தந்தையில்லாமல் தனியாகப்போனவனோவென்பார்கள். இவன் ஒருநாளும்வேலைசெய்தறியாதவனே என்றுஇவன்மேனியே சொல்லுகிறதென்பார்கள். அப்படியானாலென்ன வந்தியிடத்திலே கூலியும்வாங்கிக்கொண்டு கணக்கிலும் தன்பேர் பதியவைக்கச்சொல்லி வேலையுஞ்செய்யாமல் ஒருவர் போய் நல்லவார்த்தைசொன்னாலும் கேளாதவனாய் கல்லிலடித்தமுளைபோல எதுவுங்காதிலே நுழையாமல் அசட்டைபண்ணித்திரிகிறான். ஆகையால்இந்தச்செய்தியை நாம்போய் அரசனுக்குத் தெரிவிப்போமென்று பாண்டியன் சபையிலேபோய்க் கண்டுவணங்கி ஐயா பாண்டியர்பெருமானே ? இந்தவெள்ளத்துக்குள்ளான பட்டணத்துஜனங்களெல்லாம் அளந்துவிட்ட பங்குகளை அவரவர்கள் ஒப்புக்கொண்டு மலைபோலேகரைகட்ட மண் சுமந்துவந்தடைத்தார்கள். இந்தவூரிலே பிட்டுவிற்கிற ஒருகூனற்கிழவி பங்குமாத்திரம் அடைபடாமலிருக்கின்றது அவளுக்குக்கூலியாளாய் மன்மதனைவென்ற மிகுந்தஅழகனொருவன்வந்து பேர்பதியவைத்து பின்பு எவ்வள

வும் வேலைசெய்யாமல் அரசர்பெற்ற செல்வக்குமாரன்போல் களிப்புக்கொண்டுபாடுகிறான். ஆடுகிறான். காலத்தைவீணேகழித்து வேலைசெய்ய வேண்டுமேயென்றுமனதிலெவ்வளவுமெண்ணாமல் யாரையும் அசட்டைபண்ணுகிறான். நாங்கள் அவனழகைப்பார்த்து அடிக்கப்பயந்து மகாராஜனே உமக்குத் தெரிவிக்கவந்தோமென்ன, உடனே அதிககோபங்கொண்டு மந்திரிகளுடனேபாண்டியன்விரைந்தெழுந்து நாம்போய் அடைபட்டபங்குகளையெல்லாம் பார்ப்போமென்று வைகையாற்றங்கரைக்குவந்து கட்டினகரைகளையெல்லாம் மனம்களிகூரப்பார்த்துக்கொண்டுவருகின்றவன் வந்திபங்கை யடைப்பாரில்லாமையாலே அந்தப்பங்கையும் அதற்கடுத்தபங்குக் கரையையும் அலைகள் குத்தி யிடித்துக்கொண்டுபோகின்ற வெள்ளப் பெருக்கையுங்கண்டு கோபங்கொண்டு இந்தப்பங்கடைக்கிறகூலியாள் எங்கேபோனானென்றுகேட்க, அப்போது பாண்டியராஜன் கோபிக்கிறதைக்கண்டு அடிக்குங்கோலைக் கையிலேகொண்டுநிற்கிறசேவகர்கள்பயந்து மீளாதகோபங்கொண்டு உள்ளும்புறம்புமொளித்துநின்ற கள்வனை கூலியாள் கையைப்பிடித் திழுத்துக்கொண்டுபோய் இவன்றான் வந்தியினுடைய கூலியாளென்று காட்டிவிட பாண்டியன் கண்டுகோபித்துத் தன்கையிலே பொற்பிரம்புகொண்டுஅண்டங்களையும் அளவில்லாதஉயிர்களையும் தனக்குச் சரீரமாகக்கொண்ட கடவுள்முதுகிலே ஓங்கியடித்தான்.

அப்படி அடித்தவுடனே நிறைந்தசோதியான கடவுள் தாம்எடுத்துக்கொண்டுவந்த கூடையோடு மண்ணை ஆற்றின்உடைப்பிலே கொட்டிவிட்டுமறைந்தருளினார். அப்படி எல்லாவுயிர்களுக்கு ஞானவடிவான கடவுள்முதுகிலேபட்ட அடித்தழும்பு பாண்டியன்முதுகிலும் அவன்பத்தினிகளுடம்பிலும் மந்திரிகளுடம்பிலும் ராஜகுமாரர்கள்மேலும் அங்குக் கூடிநிற்கிற வீரர்கள்மேலும் குதிரைகள்மேலும் யானைகளின்மேலும்பட்டதாக.பின்னும் அந்தமதுரேசன்மேலேபட்ட அடித்தழும்பு ஒன்பதுகிரகங்கள்மேலும் பலநக்ஷத்திரங்களின்மேலும் ஐந்து பூதங்களின்மேலும் மேகங்கள்மேலும் வேதங்கள்மேலும் ஆறுசமயதேவர்கள்மேலும் மற்றைத்தேவர்கள்மேலும் இருஷிகள்மேலும் அடியார்களான முனிவர்கள்மேலும்பட்டன. வானவரும், மனிதரும், நரகரும், பட்சிகளும், விலங்குகளும், பாம்பு, கறையான், எறும்புமுதலான சரங்கள்மேலும், மலை, மரம், கொடி, புல்முதலாகிய அசரங்கள்மேலும் பட்டன. தாய் வயிற்றிலுள்ளபிள்ளையும் அப்போதடிபட்டதழும்புடனே பின்புபிறக்கலாயின. சராசரங்களெல்லாம் தாமேயான கடவுள்மேலேபட்ட அடித்தழும்பு உயிரில்லாத சித்திரங்கள்மேலும்பட்டு மற்றஎங்கும் படுதலால் திடுக்கென்றுமாயோன் பாற்கடலிலே விழித்தான். தாமரையாசனத்திலிருக்கிற பிரமதேவன் இது என்னவென் றதிசயித்தான். இந்திரன்பயந்தான். மற்றைத் தேவர்களெல்லாம் உடல்நடுங்கினார்கள். விஞ்சையர்-இயக்கர்-சித்தர் - சாரணர்களெல்லாம் உடம்பிலே அடித்தழும்பு கொண்டார்கள். அப்படிபட்ட தழும்பை ஒருவர்க்கொருவர் காட்டி பட்டவிதம் தெரியாமல் மயங்கினார்கள். அக்காலத்தில் ஒப்பில்லாதவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் எல்லாவுயிர்களும் தானேயென்பதும் அன்பினுக்கெளியோனென்பதும் தெரிவிக்கவேண்டி அடிபட்டு அங்கே ஒரு கூடைமண்ணைக்கொட்டி வெள்ளம்வற்றச்செய்துகரையை உயர்த்தி மிகுத்து உடனே வேலையைவிட்டு மறைந்துபோனதைக்கண்டு ஆளோட்டும்வீரர்போய்க்கிழவியைத்தொடர்ந்துவாதிக்க அவள் இன்னும்அரசனாலே துன்பமுண்டோ முன்னேபோனஆள் என்னசெய்தான். இனியென்னாலேசெய்து முடியுமோவென்றுதளர்ந்து எலும்புபோலேவெளுத்த தலையையுடைய கிழவி கூடற்கடவுளைப்பார்த்துநின்று அழுதாள். அப்படி அழும்போது அன்பே தேனைக்கூட்டி உண்ணச்செய்த பிட்டை அமுதுசெய்தருளினவர் தமதுபெருங்கருணையினாலே தாம் நந்திமுதலிய கணாதிபர்களுடனே ஆகாசத்திலே சூரியன்போலே விளங்குகின்ற திவ்விய விமானத்தைப் பூமியிலேஇறங்கச்செய்து தாயே வருவாயாக'வென்று அவளைவிமானத்தின்மேலேற்றிக்கொண்டு விரைவாகத் தேவர்கள்பூமழைபொழியபண்ணோடுகூடினபாட்டும் வேதமும் ஐந்துதுந்துபியும், ஆகாசத்திலே முழங்கச் சிவனருளைப்பெற்றவர்கள் வாழ்கின்ற சிவலோகம் போய்ச்சேர்ந்தார்கள்.

பின்பு வெள்ளியம்பலவாணர் ஒருகூடைமண்ணைக் கொட்டிவிட்டு மறைந்ததும், அடைக்குங்கரை நீண்டமலைபோலுயர்ந்ததும், தங்கள்மேலே பிரம்படிபட்டதும், பார்த்து அடிஎன்மேலும்பட்டது, என்மேலும்பட்டது, இதுஅது என்று மந்திரிகள்நின்றுசொல்லுகிறதும், மற்றைஎல்லாரும் அப்படியே சொல்லிக்கொள்வதும், பாண்டியன்கண்டு மனத்திலே ஆசங்கைகொண்டுநிற்க மண்ணை உடைப்பிலேகொட்டிவிட்டுமறைந்தருளினகடவுள் ஆகாசத்திலேநின்று பாண்டியனையும் அவன்சேனைகளையும் பார்த்து அசரீரியாக ஓப் பாண்டியராஜனே நீசம்பாதித்த திரவியங்களெல்லாம் தருமநீதிப்படி வந்ததாகையாலே அந்தப் பொருள்களெல்லாம் பரிசுத்தமாகவே எனக்கும் என்னடியார்களுக்குமே வாதவூர

ன் உதவும்படிச்செய்தான். நீ அவனைத்தெரிந்துகொள்ளாமல் துன்பப்படுத்தினதினாலே நரிகளைக்குதிரைகளாக்கிக்கொண்டுவந்து கொடுத்தோம். அவைகளெல்லாம் ராத்திரியிலே பழையபடி நரிகளேயாய்ப்போயின. அதுகண்டு நீ பின்னும் வாதவூரனைநெருக்கி வருத்தப்படுத்தினாய். நாம் அதுபொறாமல் வைகையாற்றைப் பெருகிவரச்செய்தோம். செய்தும் வந்திக்குக்கூலியாளாய் அவள்கொடுத்தபிட்டை வாங்கித் தின்றுவந்து வேலையில் உன்னாலே பிரம்படியும்பட்டோம். உடனேவந்திபங்கு அடைபடவேண்டியே நாமே மண்ணைக்கொட்டிக்கரையைச்சரிப்படுத்தி அங்கே அவளுக்குவந்த துன்பத்தையுந்தீர்த்து அவள்நமது சிவலோகஞ்சேரவுஞ்செய்தோம். நாம்இவ்வளவெல்லாம் இந்த வாதவூரன்பொருட்டாகவேசெய்தோம். நீ இந்தவைதிகசிரேஷ்டனுடையபெருமைகளொன்றுந் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. இந்த வாதவூரனே எம்மிடத்திலே அன்புகொண்டு உனக்கு இம்மைப்பயனும் மறுமைப்பயனுந் தேடிக்கொடுத்த உத்தமன். சந்தன புஷ்பங்களாகிய புறப்பற்றுத் தீர்ந்தவன். ஆகையாலே இவன் மன நிறுத்தவல்ல யோகியென்றுகொண்டு அவனிச்சைப்படியே போகவிட்டு நீ வேதவழியேநின்று நீதிசெலுத்துகின்ற அரசருக்கு நியமித்த ஆயுள் குறையாமல் நீங்காத செல்வக்கடலிலே முழுகிவாழக்கடவையென்று சொன்னவார்த்தையைப்பாண்டியன்இரண்டுகாதுகளும்நிரம்பக்கேட்டுப்பயந்துசந்தோஷமிழுக்க அதிசயக்கடலிலேமுழுகி மறப்பிலாத அன்புகொண்ட வாதவூரர் எங்கேயிருக்கிறாரென்று வந்துதேடி விஷம் பொருந்திய சர்ப்பத்தைக் கோவணமாகத்தரித்த கூடற்கடவுள் திருக்கோயிலுக்குவந்து தமதிச்சைப்படி இருக்கிற திருவாதவூரரைக்கண்டு விழுந்துவணங்கி ஐயா ? இந்தக் கடல்சூழ்ந்த உலகத்தையாண்டு கொடிக்குநரகத்திலே முழுகவல்லனான என்புத்திக்கேற்றபடியேசெய்தேன். நீரோ. நான்செய்த அநேகம்தவப்பலனாக எழுந்தருளி வந்து எனக்கு இகபரங்களுக்குக் காரணமாகி என்னுடைய துன்பப் பிறவியான நோய்க்கு அரியமருந்தானீர். நான்உம்மைக்கோபித்துநினையாமல்செய்த இந்தக்குற்றங்களையெல்லாம் மன்னித்தருளி நீர் முன்புபோலவே உம்முடையதான பாண்டிநாடெல்லாம் ஆளுதல் கொண்டு துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்பத் தக்கதென்ன வேண்டிக்கொள்ள அதற்கு மண்ணாசைநீங்கின வாதவூரடிகள் உள்ளேநகைகொண்டுபாண்டியனைப்பார்த்துஐயாபாண்டியமகாராசனே? அலைகள்வீசுகின்ற ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர்மேகநீர்கொண்ட சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த நாட்டுக்கெல்லாம் இந்திரன்போலஅரசாட்சிசெய்யக்கடவீர். இனி உங்கள்தெய்வம்அருளிச்செய்தபடியே விரும்பிச் செய்யக்கடவீர். பரிசுத்தமான உங்கள்குலதெய்வம் அவராகையாலே அவரே உங்களுடைய குலோத்தாரகராய் நடத்திவரவல்லார். நான் உம்மை யடுத்திருந்தபடியினாலே வைதிக தர்மமும் லௌகீகதர்மமும் நன்றாய்த்தெளியலாயிற்று. இப்படித் தெளிந்துகொண்டபடியினாலே மெய்ம்மையாஞ் சித்தசுத்திவிளைந்தது. அதுவிளைந்தபடியினாலே பொய்க்கடவுளரிடத்து நின்று நீங்கி மெய்க்கடவுளான பரமசிவனுடைய பத்திதோன்றிற்று. அப்படிவந்தபத்தியினாலே "மாயையின் விருத்தியானபந்தமாம் பவஞ்சவாழ்க்கை விளைவினுட்பட்ட துன்பம் வெந்ததுகருணையாகி மெய்யுணர்வு இன்பந்தன்னைத்தந்தது பாதஞ்சூட்டித் தன்மயமாக்கிற்று.

சச்சிதானந்தமாமத்தனிப்பரசிவனேதன்ன
திச்சையாலகிலமெல்லாம்படைத்தளித்திறுசெய்யும்
விச்சைவானவரைத்தந்தமேலவன்பிறவித்துன்பத்
தச்சமுற்றடைந்தோர்க்கானுவின்பவீடளிக்குமன்னோன்.

மந்தாங்கயிலைமேருப்பருப்பதம்வாரணாசி
யிந்தநல்லிடங்கடோறுமிகபரபோகம்யார்க்கும்
தந்தருள்செய்தெம்போல்வார்தம்மனம்புறம்போகாமற்
சிந்தனைதிருத்திஞானத்திருவுருவாகிமன்னும்.

ஒப்பவர்மிக்கோர்வேறற்றொருவனாயெங்குந்தங்கும்
அப்பரஞ்சுடரோயிந்தஆலவாயுறையுஞ்சோதி
கைப்படிகனிபோன்மேனாட்கண்ணுவனாதியோர்க்கு
மெய்ப்பொருள்விளங்கித்தோன்றுவேதத்தைவிருத்திசெய்தான்.

என்றிப்படி வேதத்துக்குப்பொருள் அருளிச்செய்த சோமசுந்தரக்கடவுள் தமதருளினாலேஞானமயமானபொன்னம்பலத்தையுடைய தில்லைமூதூருக்குப்போகும்படி எனக்குஅனுக்கிரகஞ்செய்தருளினர். ஆகையாலேநீரும் நான்தில்லைமூதூருக்குப்போகும்படியாகவே இசையவேண்டுமென்று திருவாலவாய்க்கடவுளை வணங்கிப் பலவிதமாகத்துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டுதமதுபிறவிக்கட்டை அறுத்த நாதனுடையபாதங்களிலே கட்டுண்டுபோக அவர்பின்னேதொடர்ந்து பாண்டியன் போகப்போக வாதவூரடிகள் நில்லுநில்லுமென்று சொல்லிக்கொண்டுபோகுமளவில் பாண்டியன் கூப்பிடு தூரம் கூடப்போய் அவர்சமீபமாக வணங்கிவிடைகொண்டுதிரும்பினான். இப்படி பாண்டியனை விட்டுவிட்டு வாதவூரடிகள் போனபின்பு பட்டணத்துக்குள்ளேவந்து பாண்டியன் அறப்பெருஞ் செல்விபாகத் தண்ணலாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் திருக்கோயிலிலேவந்து தெரிசித்து தான்பிரம்புகொண்டோங்க அதற்குமுதுகுகாட்டி அடியுண்ட கிருபைக்கடலானவர் சந்தோஷிக்க வணங்கி மனத்திலே நிறைந்தமகிழ்வு அங்கே நிலைகொள்ளாமல் வாய்வழியே பெருகிவர எதிரேநின்று.

அடையாளம்படவொருவனடித்தகொடுஞ்சிலைத்தழும்புந்
தொடையாகவொருதொண்டன்தொடுத்தெறிந்தகல்லும்போற்
கடையானேன்வெகுண்டடித்தகைப்பிரம்புமுலகமெல்லாம்
உடையானேபொறுத்ததோவுன்னருமைத்திருமேனி.

கடியேறுமலர்மகன்மான்முதலாயகடவுளரும்
படியேழுமளவிறந்தபல்லுயிருநீயேயோ
முடியேறமண்சுமந்தாய்முதுகுதனிலடிபட்ட
தடியேனும்பட்டேனின்றிருமேனியானேனே.

கைக்குமருந்தின்சுவைபின்காட்டுமாறெனவினைக்கும்
பொய்க்குமருங்கலனாகிமண்ணுண்டுபுலைநரகந்
துய்க்குமருந்துயர்களைவான்மாறாய்நின்றுணையடிக்கே
உய்க்குமருந்தவரிவரென்றறியாமையொறுத்தேனே.

பாதியுமையுருவானபரமேட்டியெனக்கிம்மை
ஊதியமும்பரகதியுமுறுதியெனவினைவிக்கு
நீதியினான்மந்திரியாய்நின்னருளாயவதரித்த
வேதியனையறியாதேவெறுத்துநானொறுத்தேனே.

மாயாவிருத்தியினான்மாழாந்துமாதவரை
ஆயாதொறுத்தேனருநரகத்தாழ்ந்துநான்
வீயாமலின்றனையார்மெய்ம்மையெலாந்தேற்றியவென்
றூயானுந்தண்ணளிக்கென்றமியேன்செய்கைம்மாறே.

நின்னையுணர்ந்தவர்வேதநெறிவேள்விசெய்தூட்டு
மின்னமுதிற்கழிசுவைத்தோவிவளிடும்பிட்டெவ்வுயிர்க்கு
மன்னவனேசெந்துவர்வாய்மலர்ந்தமுதுசெய்தனையா
லன்னையிலாவுனக்கிவளோரன்னையாய்வந்தாளோ.

அன்றுசிறுத்தொண்டரிடும்பிள்ளைக்கறியமுது
மென்றுசுவைதெரிந்தவேடனிட்டவூனும்போ

னன்றுநரையாட்டியிடுபிட்டுநயந்தருந்தி
யென்றுமடியார்க்கெளிவந்தாயெந்தாயே.

நரியாவும்பரியாக்கிநடத்தியும்பரமன்றித்
தரியாயான்றருதுகிலைத்திருமுடிமேற்றரித்துமறைக்
கரியாய்நீயென்பாசமறுக்கவருந்திருமேனி
தெரியாதேடரியாசைதினைத்திறுமாந்திருந்தேனே.

விண்சுமக்கும்புள்ளாய்விலங்காய்ச்சுழன்றுமனம்
புண்சுமக்குஞ்சூழ்ச்சிவலியுடையபுத்தேளிர்
மண்சுமக்குமள்ளராய்வந்திலரோவந்தக்காற்
பண்சுமக்குஞ்சொல்லிபங்கன்பாதமுடிகாண்பாரோ.

என்று பலவிதமாகத்துதித்துஇக்கடவுள் தம்மை யடுத்தவர்க்கன்பர் இவரைத்தெளிந்தால் மிகவுநன்று.இகபரபோகவீடுகள் எளிதாய்ப்பெறலாம் என்றுபாண்டியன் அன்றைத்தினந்தொடங்கி திருப்பணி-பூசை முதலான வெல்லாம் அதிகமாகப் பெருகச்செய்து அழகுபொருந்திய வெள்ளியம்பலவாணர் திருவடிக்கன்பும்உலகத்துயிர்களுக் கன்புங்கொண்டு நடந்து வாழுங்காலத்தில் முன்னே திருப்பெருந்துறைக்கடவுளுக்கும் அவரடியார்களுக்கும் தான் தரும நீதிப்படியே சம்பாதித்து வாதவூரடிகளாலே கொடுத்தபொருள்கள்போய் அநேகமாய்த்தழைத்துவரும்பயனேபோலவும்,பௌரணமியில் சந்திரனைக்கண்ட கடல்போலவும், நாள்தோறும் பலவிதமான செல்வங்களும்பெருக மகிழ்கின்ற பாண்டியன்சகநாதனென்றொரு புத்திரனைப்பெற்று அளவில்லாதஇன்பத்திலேமுழுகிப் பின்பு அந்தப்பிள்ளைக்கு முடிசூட்டி அரசனாகச்செய்து வாதவூரடிகளுடைய சார்பால்மெய்யானவழிதோன்றி இருவினை யொப்புமையாலே பரமசிவனுடைய கிருபாதிருஷ்டியால் மும்மலக் கட்டும்விட்டுச் சிவானந்தக்கடலிலேமுழுகி முக்கண்மூர்த்தியினுடைய சிவந்தமலர்போலும் பாதநிழலை அடைந்தான் அரிமருத்தனபாண்டிய மகாராஜன்.

* பின்பு வலிய சௌரியத்தையுடைய அந்தப்பாண்டியராஜன் இந்தவிதமாகச் சொன்னமாத்திரத்தில் திருவாதவூரர் தென்றிசையை ரட்சிக்கின்ற நீதியையுடையஅவ்வரசனைப்பார்த்துப் பின்னேபிரகாசிக்கின்றசடையையுடையகடவுள் நிலைபெற்றிருக்கின்றதிருப்பெருந்துறைக்குப்போகும்படி இன்று என்னையனுப்புவதேஎனக்கு இந்தவுலகத்தை யாளும்படிக்குக் கொடுப்பதென்றார். தென்றிசை மன்னனாகிய பாண்டியனும் அப்படி சொல்லக்கேட்டு மனத்திலே மிகவும்வருந்தி முன்னோனாகிய சிவனுடைய அடியாருக்கு ராஜசம்பத்திலே ஆசையுண்டோவென்றுசொல்லி மாணிக்கவாசகருடைய மிருதுவாகியபாதத்திலே வணங்கி ஐயரே மநதுக்குவேண்டியபடி செய்யக்கடவீரென்று செலவுகொடுத்துத்தன்னுடையகீர்த்திமிகுந்த மதுராபுரியிற்புகுந்தான். பாண்டியராஜன்போனபின்பு பரமசிவனிடத்து அன்பு மிகுந்த மாணிக்கவாசகர் கடவுளுடைய பேரின்ப வாழ்வைவிரும்பி அவ்வரசனுக்காகக் கொண்டிருந்தவேடத்தைக்குறைவென்று நீக்கி மேலாகியதவவேடங்கொண்டு அத்தனைப் மதுரையிலிருக்குஞ்சொக்கலிங்கப்பெருமானைவணங்கி மேகங்கள்தவழுகின்ற பிரகாசமிகுந்தசோலைகள்சூழ்ந்த அந்தமதுரைமாநகரைவிட்டுக் கடவுள் தம்மையாண்ட திருமேனியைக் கண்டு வணங்கவேண்டுமென்று திருப்பெருந்துறைக்குப்போக நினைத்துப் பித்தங்கொண்டவராய் அஞ்ஞானநீங்கத் திருவடியை வைத்தகடவுளுடைய திருப்பெருந்துறையைப் பார்த்துப்பிரயாணஞ்செய்யுஞ்சமயத்தில் மநோவேகமும் வாயுவேகமுந் தடைபெற்றிருக்கின்ற இளங்கன்றை நாடியோடுங்கபிலைப்பசுவும் நிறைந்துநின்று மடையை யுடைக்கும் நீரும்போல் கண்களாலும் நுழையப்படாத காடுகளும் ஊர்களும் சீக்கிரத்திலேநடந்துபோய் அளவற்ற முனிவர்கள்வசிக்கின்ற அழகுபொருந்தியதிருப்பெருந்துறைக்குப்போய்ப் புண்ணியத்தையுடைய முநிவர்கள்சூழமுன்புபோலிருந்த தேவர்களுக் கதிபனாகிய பரமசிவனுடைய திருவடியின்மேல் வீழ்ந்து வணங்கி முன்னாலே சத்தபுரியில் விசேஷமாகிய ஸ்ரீ காஞ்சிமாநகரத்தில் கம்பையாற்றில் காமாட்சி யம்மையார் பூசை செய்யும்போது அந்தப்பூசையின் உறுதியைச்சோதிக்க அந்நி

* இதுமுதல் திருவாதவூரர் புராணப்படி உரைஎழுதப்பட்டது.

யிலே சர்வதீர்த்தங்களையும் வரச்செய்து அது ஆகாசமளாவிவருகிறபோது சிவபூசைக்கு விரோதமாய்வருகிறதென்று பயந்து தழுவிக்கொள்ளுதலால் ஒருவராலுந் தொடுதற்கரிய மார்பிலே அந்தக்காமாட்சியம்மையாருடையதனபாரங்களாலும் இங்கே ஒருபிரம்பினாலும்அடைந்ததழும்பை யுடையவனேபோற்றி, வேண்டியவடிவங்கொள்பவனாகி வெவ்வியகுதிரையின்மேலேறிக்கொண்டு எங்களை யடிமைகொண்டு அருள்செய்யவந்த ஐயனேபோற்றி போற்றி, என்று இந்தவிதமாகத் துதித்த மாணிக்கவாசகரது சிரசின்மேலே களங்கரகிதராகிய கடவுளானவர் சிவந்தகையைவைத்து ஆசிர்வதித்துஎழுந்திருவென்றுசொல்ல எழுந்தபின்பு விபூதியுந் தரித்து அறிவுநிறைந்த கிருபாநோக்கஞ்செய்து அன்பையுடையஅடியார்கள்கூட்டத்தில் விளங்கியிருந்து முடிவுமுதலுமில்லாத அடியவர்களைக்குறித்துவந்தகாரியமெல்லாம் முடித்தனம். மனமகிழ்ச்சியுண்டாக நம்முடையஒளியையுடைய திருவுருவைத் தெரிசிக்க வேண்டுமென்று நல்ல கைலாசகிரியிலிருக்கின்றவர்கள்நினைவுகொண்டார்கள். ஆகையால்சீக்கிரத்தில் அவ்விடத்தில் நாம்போகவேண்டும். நீங்களிங்கே இன்பமுடனேவாழ்ந்துகொண்டிருங்கோள். நாம் செல்குவோமென்று சொல்ல அப்போது அடியார்கள்வந்து சுற்றிக்கொண்டுஅநேகந்துதிகள்சொல்லிவணங்கி ஐயனே இனியாங்கள்தரிக்கிறதுஅருமையென்று பூமியில்வீழ்ந்து ஆயாசங்கொண்டு எங்களைவிட்டு விடுகின்றையோவென்று அழுதார்கள்.

அப்படி அன்புகொண்டு அழுகின்றஅடியார்மேற் பரமசிவனும்அன்புவைத்து வருத்தப்படுவதை நீங்குங்கள். இந்தவாசனைபொருந்திய குருந்தநிழலிலே பொருந்திய தெய்வபீடமொன்று பிரகாசத்துடனே செய்து அதன்மேல் திருத்தமாகிய வேதங்களுந்தேடுகின்ற நம்முடைய திருவடிகளைச்செய்து தாங்குதற்கரிய துன்பநீங்கி நாமென்கிறதன்மையையறிந்து நீங்குதற்கரிய பேரன்பினாலே நாள்தோறு மகிழ்ந்துவணங்கி இவ்விடத்திலே கிருபைமிகுந்த மனத்தையுடைய அடியார்களெல்லாம் விரும்பியிருங்கோள். அப்படியிருக்குநாளில் ஒருநாள் இந்தத் தீங்கில்லாத பொய்கையினிடத்திலே செழுமைபொருந்திய அக்கினிவந்துதோன்றும் அவ்வக்கினியெழுந்து விளைந்தமாத்திரத்திலேநீங்கள்எல்லாருந் தடாகத்தினிடத்திலேவிழுந்து பின்பு நம்மிடத்திலேவந்து உங்களுடைய கவலையை விடுங்கோளென்றுவணங்கத்தக்க தவத்தைச்செய்யும் அன்பர்கள்சூழ்ந்துகொண்டு பின்னேவர செழுமையுள்ள பிரகாசத்தையுடைய கயிலாசத்தைவிரும்பி எழுந்தருளி நீங்குதற்கரிய அன்பர்களெவரும் நில்லுங்கோளென்று சொல்லி நடந்தார். இங்கே அடியார்கள்நின்றபின்னும்பெருமானுடையபேரருளைப்பெற்றவராகிய திருவாதவூரர் தமதுசுற்றமெல்லாம் வாழும்படி குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளிய கடவுளுக்குப் பின்னேபோனபோது உமாதேவியையிடப்பாகத்திலேயுடையவராகிய அக்கடவுள் அன்புவைத்து இவர்வருதலைப்பார்த்து அங்கே ஒரு கொன்றைவிருக்ஷத்தின்நிழலிலே இருந்தபோது மெல்லியதிருவடிகளிலே வணங்கிக் கண்ணீர்விழவிழத் தொழுது நிற்கின்ற அன்பராகிய மாணிக்கவாசகரைப் பத்தியினாலே பரமசிவன் பக்கத்திலேவைத்தருளி முன்னே நாமடைந்த திவ்வியக்ஷேத்திரமாகிய சிறப்புப்பொருந்திய இந்தக்குருந்தநீழலிலே எந்தலோகத்திலும் எங்கு மிருந்தேமாயினும் இங்கே இருக்கின்றவர்களுடைய தீவினையைநீக்கிஆளும்பொருட்டு இந்தஸ்தலத்திலே வசிப்போம். மிகுந்தஒளியையுடைய சுழுமுனைநாடியிடத்தில் சத்திக்கின்றஅடையாளமான மங்களகரத்தையுடைய சங்கவாத்தியமல்லாமல் மற்றவாத்தியங்களெல்லாம் இந்தஸ்தலத்திலே நமக்காகாவாம். அதென்னெனில் சத்தநீங்கியஇடமாகையினாலும் நமது பாகத்திலிருக்கும் பார்வதிநாண நடனஞ்செய்யு மிடமாகையாலும் ஒழுங்காகஇந்தப்பிரகாரம் அறிந்து நல்லகுருந்தநீழலிலே செழுமையுள்ள தபோதனர்கூட்டத்துடனே நீயும் நம்முடைய பாதத்திற் சேவைசெய்து எழுகின்றஅக்கினியை மடுவிற்கண்டால்யாவரும் அதிற்போய்விழுந்தபோது நீயுடனே விழாமல் இந்தவிடத்தினின்றுநீங்கித் திருவுத்தரகோசமங்கையென்னும் நம்முடைய ஸ்தலத்துக்குப்போய் அஷ்டமாசித்திகளையும் அடைந்து தெய்வீகமாகிய லிங்கவடிவமாயிருக்கின்ற நம்முடையஸ்தலங்களிலே இந்த இந்தஸ்தலங்களைவணங்கினால் அங்கங்கும் இந்தப்பிரகாசமுள்ளவடிவே தெரிசிப்பாய். அப்படியே காட்டுவோமென்று சொல்லிப் பின்னும் உயர்ந்த திருக்கழுக்குன்றமென்னும் அந்தநெடியஸ்தலத்தையும் வணங்கி அவ்விடத்திலிருந்து இங்கேவந்து ஸ்ரீ சிதம்பரத்திற்குப் போய் புத்தரைவாதில்வென்றபின்பு எம்முடைய பதவியான சாயுச்சியத்தைப் பெறுவாயென்றார்.

அவ்வாறுசொல்லிய கடவுளை மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்வணங்கி எம்பெருமானே? திருப்பெருந்துறையிலல்லாமல் புண்டரீகபுரமென்னும் பெயரினையுடைய ஸ்ரீசிதம்பரத்திற்பொருந்துதல் பரமுத்தியென்று அருளிச்செய்தது என்னகாரணமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய திருத்தமாகிய தவத்தையுடையவனே நீகேட்பாயாகவென்றுசொல்லி புழுதன்னையெடுத்தவிடத்திலல்லாம

ல்கொண்டுபோய்வைத்தவிடத்திலே குளவிவடிவங்கொள்ளும். அதுபோல உன்னைக்கண்ட இந்தஸ்தலத்திலே அன்பினாலே உண்மையறிவை உபதேசம்பண்ணினோம். மேன்மை பொருந்திய சிவாநுபூதியாகிய மோக்ஷம் ஸ்ரீ சிதம்பரத்திலுண்டாம். அன்றியும்விசாலமாகியதேகத்திலே மூலாதாரத்தினின்றும் எழுந்த நல்லசுழுமுனைநாடியுடனே நிறைந்த ஒளியாய் அந்த ஒளியிலே பஞ்சாட்சரமுமொன்றாய் நெடியசூழலோசையாய்ப் பிரகாசம்பொருந்திய அந்தவோசைநீங்கிஅடங்கியவிடமே நாள்தோறும் நாம்ஆடுகின்ற ஸ்ரீ சிதம்பரமாகும். அன்றியும் எண்ணிக்கையைத் தருகின்ற பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசமென்று சொல்லப்பட்ட பூதங்களைந்தும் இடை-பிங்கலை-சுழுமுனை என்னும்நாடிகள் மூன்றும் அக்கினி மண்டலம், ஆதித்த மண்டலம், சந்திரமண்டலம் என்னும் மண்டலங்கள்மூன்றும்ஆகி நிலைபெற்றசம்பந்தத்தாலே பிண்டமும் அண்டமாகும். பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவனென்றுசொல்லுகின்ற ஐந்துவடிவமாகக் கண்டவர்கள் நின்றவிதமும் இவ்விரண்டுவிதத்திலுங் காணலாம். ஆகையினாலே இவ்வண்டத்தில் அறிதற்கரிய பொருளாகி ஒன்றுங்குற்றமில்லாத மூலத்தைநாடிப்பார்த்தால் பிரகாசியாநின்ற சிவலிங்கமேனியாயிருக்கும். மேலாகிய அந்தநாதவெளியின்மேல் ஒளியாயிருக்கின்றதுசபை, அங்கேஆசையால் உமாதேவிகாண மனம்பொருந்தத் திருநடனஞ் செய்வோம் அந்தநடனம் ஏதென்றால் சிருஷ்டி- ஸ்திதி-சங்காரம்-திரோபவம்-அனுக்கிரகமென்று சொல்லப்பட்டபஞ்சகிருத்தியத்தை நடத்துவதாகும். பாசத்தளையையறுக்கின்ற இந்தவடிவமும் அதுவேயாகும். உலகத்திலேயிருக்கின்றவர்கள் யாவர்வந்து தரிசித்தாலும் பரமுத்தியைக்கொடுத்து கிருபையைத்தருகின்ற தெய்வஸ்தலமும் அந்தஸ்ரீசிதம்பரமேயாகும். தாவுதற்கரிய சங்கு சக்கரந்தரிப்பவராகிய மகாவிஷ்ணுவும், பிரமதேவனும், பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதரும், திரிபுராதிகளும், தெய்வத்தன்மையுள்ள தில்லை மூவாயிரவரும், நாற்பத்தெண்ணாயிர முனிவரும், முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் போற்றும் எல்லையையுடையதும் அந்தத்தில்லைமாநகரமாகும், இவைகளையெல்லாந் தெளிவாகத்தெரிந்துகொள்வாயென்று வணங்கி நிற்கின்ற மாணிக்கவாசகருடையநெற்றியிலே விபூதிதரித்து நில்லென்று கடவுளானவர்நீங்குதலும் நில்லாதவராய்க் கொஞ்சதூரம் போனார். பரமசிவனானவர் பின்னும் இவருடைய தன்மையைக்கண்டுநின்று மாணிக்கவாசகர்காணும்படி எதிரேமறைந்தார். அதுகண்டு திருவாதவூரர் அச்சங்கொண்டு இரக்கமுற்றுவணங்கி கையைச் சிரசின்மேல் வைத்துக்கொண்டு பொருந்துதற்கரிய அடியார்களுடைய திருக்கூட்டத்தை யடைந்தார். அரிய தவத்தை நீங்காத மனத்தையுடைய அடியார்களும் மாணிக்கவாசகரும் அந்தத் திருத்தமாகிய குருந்தநீழலின்கீழே தெய்வத்தன்மையுடைய ஒருபீடஞ்செய்து அதன்மேலே வரத்தைத் தருகின்ற சிவந்ததாமரைமலர்போன்ற திருவடிகள்செய்து வணங்கி அங்கிருந்தார்.

அப்படியிருக்குநாளில் தெள்ளியமூன்றாம்பிறையைத்தரித்த சடாபாரத்தையுடைய கடவுளானவர், அன்பில்லாதவர்களேயானாலும் தன்னைப் பாடினவர்களிடத்தில் இரக்கஞ் செய்தருளுவாரென்று நினைத்துஎண்ணுதல்பெற்ற

திருச்சிற்றம்பலம்.

நமச்சிவாயவாஅழ்கநாதன்றாள்வாழ்க
விமைப்பொழுதுமென்னெஞ்சினீங்காதான்றாள்வாழ்க
* * * * * * * *
செல்வர்சிவபுரத்தினுள்ளார்சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோருமேத்தப்பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எனச்சிவனதநாதிமுறைமையான பழமையைச்சொல்லி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

மையலாயிந்த மண்ணிடைவாழ்வெனுமாழியுளகப்பட்டுத்
தையலாரெனுஞ்சுழித்தலைப்பட்டுநானலைதடுமாறுமே
பொய்யெலாம்விடத்திருவருடந்துதன்பொன்னடியிணைகாட்டி
மெய்யனாய்வெளிகாட்டிமுன்னின்றதோரற்புதம்விளம்பேனே.

செறியுமிப்பிறப்பிறப்பிவைநினையாதுசெறிகுழலார்செய்யுங்
கிறியுங்கீழ்மையுங்கெண்டையங்கண்களுமுன்னியேகிடப்பேனை

யிறைவனெம்பிரானெல்லேயில்லாததன்னிணைமலர்க்கழல்காட்டி
யறிவுதந்தெனையாண்டுகொண்டருளியவற்புதமறியேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(அற்புதம் - அதிசயம்.)

என அனுபவமாற்றாமையைச்சொல்லி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

வைப்புமாடென்றுமாணிக்கத்தொளியென்றுமனத்திடையுருகாதே
செப்புநேர்முலைமடவரலியர்தங்கடிறத்திடைநைவேனை
யொப்பிலாதனவுவமனிலிறந்தனவொண்மலர்த்திருப்பாதத்
தப்பனாண்டுதன்னடியரிற்கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே.

இருடிணிந்தெழுந்திட்டதோர்வல்வினைச்சிறுகுடிலிதுவித்தைப்
பொருளெனக்களித்தருநரகத்திடைவிழப்புகுகின்றேனைத்
தெருளுமும்மதினொடிவரையிடிதரச்சினப்பதத்தொடுசெந்தீ
யருளுமெய்ந்நெறிபொய்ந்நெறிநீக்கியவதிசயங்கண்டாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(அதிசயம் - மிக்கபெருமை.)

என முத்தியிலக்கணத்தைச்சொல்லி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

குழைத்தாற்பண்டைக்கொடுவினைநோய்காவாயுடையாய்கொடுவினையே
னுழைத்தாலுறுதியுண்டோதானுமையாள்கணவாவெனையாள்வாய்
பிழைத்தாற்பொறுக்கவேண்டாவோபிறைசேர்சடையாய்முறையோவென்
றழைத்தாலருளாதொழிவதேயம்மானேயுன்னடியேற்கே.

அழகேபுரிந்திட்டடிநாயேனரற்றுகின்றேனுடையானே
திகழாநின்றதிருமேனிகாட்டியென்னைப்பணிகொண்டாய்
புகழேபெரியபதமெனக்குப்புராணநீதந்தருளாதே
குழகாகோலமறையோனேகோனேயென்னைக்குழைத்தாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(குழைத்தல் - குழையச்செய்தல்.)

என ஆத்துமநிவேதனஞ்செய்து,

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவதேவன்மெய்ச்சேவகன்றென்பெருந்துறைநாயகன்
மூவராலுமறியொணாமுதலாயவானந்தமூர்த்தியான்
யாவராயினுமன்பரன்றியறியொணாமலர்ச்சோதியான்
றூயமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னிச்சுடருமே.

மூத்தனைமுதற்சோதியைமுக்கணப்பனைமுதல்வித்தினைச்
சித்தனைச்சிவலோகனைத்திருநாமம்பாடித்திரிதரும்
பத்தர்காளிங்கேவம்மினீருங்கள்பாசந்தீரப்பணிமினோ
சித்தமார்தருஞ்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னித்திகழுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(சென்னி-தலை.)

எனச்சிவவிளைவுகூறி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருடக்கொடியோன்காணமாட்டாக்கழற்சேவடியென்னும்
பொருளைத்தந்திங்கென்னையாண்டபொல்லாமணியேயோ
விருளைத்துரந்திட்டிங்கேவாவென்றங்கேகூவு
மருளைப்பெறுவானசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே.

வெஞ்சேலனையகண்ணார்தம்வெகுளிவலையிலகப்பட்டு
நைஞ்சேனாயேன்ஞானச்சுடரேநானோர்துணைகாணேன்
பஞ்சேரடியாள்பாகத்தொருவாபவளத்திருவாயா
லஞ்சேலென்னவாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(ஆசை - பேரவா.)

என ஆத்துமவிலக்கணஞ்சொல்லி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாரொடுவிண்ணாய்ப்பரந்தவெம்பரனேபற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
சீரொடுபொலிவாய்சிவபுரத்தரசேதிருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யாரொடுநோவேனார்க்கெடுத்துரைக்கேனாண்டநீயருளிலையானால்
வார்கடலுலகில்வாழ்கிலேன்கண்டாய்வருகவென்றருள்புரியாயே.

பழுதில்தொல்புகழாள்பங்கநீயல்லாற்பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
செழுமதியணிந்தாய்சிவபுரத்தரசேதிருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
தொழுவனோபிறரைத்துதிப்பனோவெனக்கோர்துணையெனநினைவனோசொல்லாய்
மழவிடையானேவாழ்கிலேன்கண்டாய்வருகவென்றருள்புரியாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(வாழ்கிலேன் - இனிநிலைகொள்ளேன்.)

எனமுத்தியுபாயஞ்சொல்லி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

செழுக்கமலத்திரளனநின்சேவடிசேர்ந்தமைந்த
பழுத்தமனத்தடியருடன்போயினர்யான்பாவியேன்
புழுக்கணுடைப்புன்குரம்பைப்பொல்லாக்கல்விஞானமிலா
வழுக்குமனத்தடியேனுடையாயுன்னடைக்கலமே.

வழங்குகின்றாய்க்குன்னருளாரமுதத்தைவாரிக்கொண்டு
விழுங்குகின்றேன்விக்கினேன்வினையேனென்விதியின்மையாற்
றழங்கருந்தேனன்னதண்ணீர்பருகத்தந்துய்யக்கொள்ளா
யழுங்குகின்றேனுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(அடைக்கலம் - கையடை.)

எனப் பக்குவநிண்ணயஞ்சொல்லி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொய்யனேனகநெகப்புகுந்தமுதூறும்புதுமலர்க்கழலிணையடிபிரிந்துங்
கையனேனின்னுஞ்செத்திலேனந்தோவிழித்திருந்துள்ளக்கருத்தினையிழந்தே
னையனேயரசேயருட்பெருங்கடலேயத்தனேயயன்மாற்கறியொண்ணச்
செய்யமேனியனேசெய்வகையறியேன்றிருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

அளித்துவந்தெனக்காவவென்றருளியச்சந்திர்த்தநின்னருட்பெருங்கடலிற்
றிளைத்துந்தேக்கியும்பருகியுமுருகேன்றிருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே
வளைக்கையானொடுமலரவனறியாவானவாமலைமாதொருபாகா
களிப்பெலாமிகக்கலங்கிடுகின்றேன்கயிலைமாமலைமேவியகடலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(செத்திலேன் - இறந்திலேன்.)

எனச்சிவானந்தமளவறுக்கொணமையாய்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுடர்பொற்குன்றைத்தோளாமுத்தைவாளாதொழும்புகந்து
கடைபட்டேனையாண்டுகொண்டகருணலயனைக்கருமால்பிரமன்
றடைபட்டின்னுஞ்சாரமாட்டாத்தன்னைத்தந்தவென்னாரமுதைப்
புடைபட்டிருப்பதென்றுகொல்லோவென்பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

காப்பாய்படைப்பாய்கரப்பாய்முழுதுங்கண்ணார்விசும்பின்விண்ணோர்க்கெல்லா
மூப்பாய்மூவாமுதலாய்நின்றமுதல்வாமுன்னேயெனையாண்ட
பார்ப்பானேயெம்பரமாவென்றுபாடிப்பாடிப்பணிந்துபாதப்
பூப்போதணைவதென்றுகொல்லோவென்பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(பொல்லாமணியைப்புணர்தல் - துவாரமிடாதமணியைக்கூடுதல்.)

என அத்துவிதவிலக்கணஞ்சொல்லி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோதியேசுடரேசூழொளிவிளக்கேசுரிகுழற்பணைமுலைமடந்தை
பாதியேபரனேபால்கொள்வெண்ணீற்றாய்பங்கயத்தயனுமாலறியா
நீதியேசெல்வத்திருப்பெருந்துறையினிறைமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ராதியேயடியேனாதரித்தழைத்தாலதெந்துவேயென்றருளாயே.

திருந்துவார்பொழில்சூழ்திருப்பெருந்துறையிற்செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
சிருந்தவாறெண்ணியேசறுநினைந்திட்டென்னுடையெம்பிரானென்றென்
றருந்தவாநினைந்தேயாதரித்தழைத்தாலலைகடலதனுளேநின்று
பொருந்தவாகயிலைபுகுநெறியிதுகாண்போதராயென்றருளாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(அருளல் - கிருபைசெய்தல்.)

என மகாமாயாசுத்திசொல்லி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதிவர்பாகன்மறைபயின்றவாசகன்மாமலர்மேயசோதி
கோதில்பரங்கருணையடியார்குலாவுநீதிகுணமாகநல்கும்

போதலர்சோலைப்பெருந்துறையெம்புண்ணியன்மண்ணிடைவந்திழிந்
தாதிப்பிரமம்வெளிப்படுத்தவருளறிவாரெம்பிரானுவாரே.

அங்கணனெங்களமரர்பெம்மானடியார்க்கமுதனவனிவந்த
வெங்கள்பிரானிரும்பாசந்தீரவிகபரமாயதோரின்பமெய்தச்
சங்கங்கவர்ந்துவண்சாத்தினோடுஞ்சதுரன்பெருந்துறையாளியன்று
மங்கையர்மல்குமதுரைசேர்ந்தவகையறிவாரெம்பிரானுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(வார்த்தை - சொல்.)

என அறிவித்தன்புறுத்தி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாருருவாயபிறப்பறவேண்டும்பத்திமையும்பெறவேண்டுஞ்
சீருருவாயசிவபெருமானேசெங்கமலமலர்போ
லாருருவாயவென்னாரமுதேயுன்னடியவர்தொகைநடுவே
யோருருவாயநின்திருவருள்காட்டியென்னையுமுய்யக்கொண்டருளே.

பாற்றிருநீற்றெம்பரமனைப்பரங்கருணையோடுமெதிர்ந்து
தோற்றிமெய்யடியார்க்கருட்டுறையளிக்குஞ்சோதியைநீதியிலேன்
போற்றியென்னமுதேயெனநினைந்தேத்திப்புகழ்ந்தழைத்தலறியென்னுள்ளே
யாற்றுவனாகவுடையவனேயெனையாவவென்றருளாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(எண்ணம் - நினைவு.)

என ஒழியாவின்பத்துவகை தில்லையிலேகொண்டு,

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெய்யவினையிரண்டும்வெந்தகலமெய்யுருகிப், பொய்யும்பொடியாகாதென்செய்கேன் - செய்ய
திருவார்பெருந்துறையான்றேனுந்துசெந்தீ, மருவாதிருந்தேன்மனத்துச்.

இன்பம்பெருக்கியிருளகற்றியெஞ்ஞான்றுந், துன்பந்தொடர்வறுத்துச்சோதியா - யன்பமைத்துச்
சீரார்பெருந்துறையானென்னுடையசிந்தையே, யூராகக்கொண்டானுவந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

என அணைந்தோர்தன்மைகூறி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்டாயநான்மறையும்பாலணுகாமாலயனுங், கண்டாருமில்லைக்கடையேனைத் - தொண்டாகக்
கொண்டருளுங்கோகழியெங்கோமாற்குநெஞ்சமே, யுண்டாமோகைம்மாறுரை.

பேசும்பொருளுக்கிலக்கிதமாம்பேச்சிறந்த, மாசின்மணியின்மணிவார்த்தை - பேசிப்
பெருந்துறையேயென்றுபிறப்பறுத்தேனல்ல, மருந்தினடியென்மனத்தேவைத்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(பண்டாயநான்மறையென்பது - பதிகமுதற்குறிப்பு.)

என அநுபவத்துக்கையமின்மையைச்சொல்லி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

போற்றியென்வாழ்முதலாகியபொருளேபுலர்ந்ததுபூங்கழற்கிணை துணைமலர்கொண்
டேற்றிநின்றிருமுகத்தெமக்கருண்மலருமெழினகைகொண்டுநின்றிருவடிதொழுகோஞ்
சேற்றிதழ்க்கமலங்கண்மலருந்தண்வயல்சூழ்திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே
யேற்றுயர்கொடியுடையாயெனையுடையாயெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே.

புவனியிற்போய்ப்பிறவாமையினாணும்போக்குகின்றேமவமேயிந்தப்பூமி
சிவனுய்யக்கொள்கின்றவாறென்றுநோக்கித்திருப்பெருந்துறையுறைவாய்திருமாலா
மவன்விருப்பெய்தவுமலரவனாசைப்படவுநின்னலர்ந்தமெய்க்கருணையுநீயு
மவனியிற்புகுந்தெமையாட்கொள்ளவல்லாயாரமுதேபள்ளியெழுந்தருளாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(பள்ளியெழுச்சி - துயிலெழப்பாடுதல்.)

எனத் திரோதானசுத்திசொல்லி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரும்புதருமனத்தேனையீர்த்தீர்த்தெனென்புருக்கிக்
கரும்புதருசுவையெனக்குக்காட்டினையுன்கழலிணைக
ளொருங்குதிரையுலவுசடையுடையானேநரிகளெல்லாம்
பெருங்குதிரையாக்கியவாறன்றேயுன்பேரருளே.

நானேயோதவஞ்செய்தேன்சிவாயநமவெனப்பெற்றேன்
றேனாயின்னமுதமுமாய்த்தித்திக்குஞ்சிவபெருமான்
றானேவந்தெனதுள்ளம்புகுந்தடியேற்கருள்செய்தா
னூனாருமுயிர்வாழ்க்கையொறுத்தன்றேவெறுத்திடவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(ஏசறவு - இகழ்வறுகை.)

எனச்சுட்டறிவொழித்து,

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னேரனையபூங்கழல்களடைந்தார்கடந்தார்வியனுலகம்
பொன்னேரனையமலர்கொண்டுபோற்றாநின்றாரமரரெல்லாங்
கன்னேரனையமனக்கடையாய்க்கழிப்புண்டவலக்கடல்வீழ்ந்த
வென்னேரனையேனினியுன்னைக்கூடும்வண்ணமியம்பாயே.

நரியைக்குதிரைப்பரியாக்கிஞாலமெல்லாநிகழ்வித்துப்
பெரியதென்னன்மதுரையெல்லாம்பிச்சதேற்றும்பெருந்துறையா
யரியபொருளேயவநாசியப்பாபாண்டிவெள்ளமே
தெரியவரியபரஞ்சோதிசெய்வதொன்றுமறியேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

என ஆனந்தமாலையென்னும் சிவானுபவவிருப்பங்கொண்டபாடல்கள் (எ) தில்லையிற்பாடி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பைங்காப்படவரவேரல்குலுமைபாகமதாயென், மெய்ங்காடொறும்பிரியாவினைக்கேடாவிடைப்பாகா
செங்காவலர்பாசும்புகழ்த்திருப்பெருந்துறையுறைவா, யெங்காட்களித்தெங்காளிறுமாக்கேனினியானே.

வான்பாவியவுலகத்தவர் தவமேசெயவவமே, யூன்பாவியவுடலைச்சுமந்தடவிமரமானேன்
றேன்பாய்மலர்க்கொன்றைமன்னுதிருப்பெருந்துறையுறைவாய், நான்பாவியனானாலுனைநல்காயெனலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(உயிருண்ணி - உயிராலுண்ணப்படுவது.)

எனவே சிவானந்தமேலிடுதலைச்சொல்லி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலந்துநின்னடியாரோடன்றுவாளாகளித்திருந்தேன்
புலர்ந்துபோனகாலங்கள்புகுந்துநின்றதிடர்பின்னா
ளுலர்ந்துபோனேனுடையானேயுலவாவின்பச்சுடர்காண்பா
னலந்துபோனேனருள்செய்யாயார்வங்கூரவடியேற்கே.

கூடிக்கூடியுன்னடியார்குனிப்பார்சிரிப்பார்களிப்பாரா
வாடிவாடிவழியற்றேன்வற்றன்மரம்போனிற்பேனோ
வூடியூடியுடையாயொடுகலந்துள்ளுருகிப்பெருகிநெக்
காடியாடியானந்தமதுவேயாகவருள்கலந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(பிரார்த்தனை - வேண்டுதல்.)

எனச் சதாமுத்திபாடி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

பருவரைமங்கைதன்பங்காப்பாண்டியற்காரமுதா
மொருவரையொன்றுமிலாதவரைக்கழற்போதிறைஞ்சித்
தெருவரநின்றுருக்கிப்பரிமேற்கொண்டசேவகனை
ரொருவரையன்றியுருவறியாதென்றனுள்ளமதே.

கூற்றைவென்றுங்கைவர்கோக்களையும்வென்றிருந்தழகால்
வீற்றிருந்தான்பெருந்தேவியுந்தானுமோர்மீனவன்பா
லேற்றுவந்தாருயிருண்டதிறலொற்றைச்சேவகனே
தேற்றமிலாதவர்சேவடிசிக்கெனச்சேர்மின்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(பாண்டியனுக்கென்று பாட்டில்வருதலாலே பாண்டிவிருத்தமென்று
இப்பதிகத்துக்குத் திருப்பெயராயிற்று.)

என சிவாநந்தவிளைவுசொல்லி,

அங்ஙனந்தங்கியிருக்கப்பட்ட அடியார்களுடனே வாசஞ்செய்துசிலநாள்செல்ல அதற்குமுன்னே பரமசிவன் அனுக்கிரகித்தபடியே தடாகத்திலே அக்கினியைக்கண்டு நினைக்கின்ற அழகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்துக்காணும்படி பிரகாசம்பொருந்திய அக்கினியிலே கலந்திருக்கின்ற மிகுந்தஅன்பையுடைய அடியார்களெல்லாம்போய் மூழ்கினார்கள். வீழ்ந்துமூழ்கினபோது கனகசபாபதியானகடவுள் இடபவாகனத்தின்மேலேறி உமாதேவியாருடனே முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுஞ் சூழ்ந்துகொண்டு அழகிய பஞ்சகற்பகமலரைத் தூவித் தெரிசிக்க ஆகாயத்திலே எழுந்தருளியமாத்திரத்தில் ஆழம்பொருந்திய தடாகத்தி லிருக்கின்ற அக்கினியில் மூழ்கிய அடியார்கள் தங்கள் துன்பமெல்லாநீங்கச் சிவகணநாதர்களாய்த் திருவுருவங்கொண்டு பரமசிவ னெதிராகவந்துவணங்கினார்கள். துரியத்தின் முடிவின் விளங்கியகடவுளும் வணங்கி யெழுகின்ற அடியார்களுடைய

முகத்தைப்பார்த்து கொஞ்சநேரமாகிலும் நீங்காதவராகியநீர் இங்கேநீங்கத் தனியேநாம்போனதும் திருக்குளத்தில் அக்கினியிலே மூழ்குவீரென்று சொல்லியதும் என்னகாரணமோ வென்று கேட்டால் உத்தமனென்கின்ற திருவாதவூரனை நிலைபெற்ற ஸ்ரீசிதம்பரத்திலேபுத்தரை வாதில் வெல்லும்படி நாம் இந்தப்பூமியின்மேல் வைத்தோம். நாம்நீங்கினால் மனம்வருந்தித்துன்பமடைவானென்பதுதெரிந்து உங்களையும் இந்த ஸ்தலத்திலே சிலநாள் எம்முடன்வாராதிருப்பீரென்று சொன்னோம். ஆணவம்-கன்மம்-மாயையென்னும்மலநீங்கினவர்களும் பூமியின்மேலே மானுட வடிவங்கொண்டு சிலநாளாயினும் இருக்குங்காலத்தில் மறுபடியும்மலவாசனைசேருமென்று அநேகமலர்கள்வசிக்கின்ற தடாகத்திலே சொல்லுதற்கரிய ஞானாக்கினியைச்சேர்வித்து, பொய்யாகத்தோன்றிய மாயாதேகத்தை வேகச்செய்து இந்தத்தேகத்தை இந்நாளிலே கொடுத்தருளினோமென்றார். இப்படியென்று அருளிச்செய்து கணநாதர்கள் எவ்விடத்திலுநெருங்க ஸ்ரீசிதம்பரத்திலேகனகசபைவிளங்கத்திருநடனஞ்செய்கின்ற நடராஜமூர்த்தியும் ஆகாயத்தில் மறைந்துவிட்டார். அப்போது நிறைந்த அறிவைத்தருகின்ற சிவநாமத்தையுடைய திருவாசகத் தமிழ் வேதத்தைச் சொல்வாராகிய மாணிக்கவாசகர் வேறுகப்போய்ச் செழுமையுள்ள ஒரு கொன்றைமரநீழலிலே பிரகாசத்துடனே சிவயோகஞ்செய்திருந்தார்.

அப்போது அடியார்கள் அக்கினியிலேபுகுந்தவிதமும், கடவுள் இடபவாகனத்தின்மேல் வந்தவிதமும், முன்னே தமக்குவேண்டியவடிவங்கொண்டுகடவுளினுடைய திருவடியை வணங்கினவிதமும், இனிக் கனகசபையிலே தான்போயடைவதும் ஆகிய இவையெல்லாம்ஒருகாலத்திலே இன்பமிகுந்த உண்மை ஞானத்தைத்தருகின்ற சிவயோகத்திலே சுபாவத்துடனே மாணிக்கவாசகர் அறிந்துகொண்டு சிவந்தகையைக்குவித்துக்கண்களிலே ஆநந்தபாஷ்பங்களைச்சொரிந்து எமது பிதாவாகியகடவுளே வந்து பின்னெங்கே யொளித்தாயென்று மயக்கமடைந்து பொய்கைக்கரைமீதில்வந்து, கங்கையைத்தரித்த சடைமுடியையுடைய பரமசிவன்இடபவாகனத்திலேறிக் கண்ணெதிரே எழுந்தருளியஸ்தலமோவென்று பூமியிலே விழுந்து அழுது, ஐயோவெனநொந்து தாய்க்குச்சமானமானவரோ ? என்னைநீக்கி அன்பரை திருப்பொய்கையிலே அக்கினியையுண்டாக்கி அதில்மூழ்கச்செய்து அவரையாளலாமோ பிரகாசிக்கின்ற வடிவையுடையவரோ ? உமதுகிருபையினாலே கூடுதல்செய்யாத தீவினையையுடைய அடியேனுக்குத் துன்பத்தைக்கொடுத்து எங்கேயொளித்தீர் எனநொந்து அந்த நிலையைத் தெளிந்து திருப்பொய்கையைவிட்டு நீங்கி உயர்ந்த திருக்குருந்தநீழலிலே சொல்லுதற்கரிய நான்குவேதங்களுந் தேடிக்காணாத திருவடிமலரைப்பற்றி வீழ்ந்து நிலைபெற்ற பூமியிலேயுள்ளவர்களுடைய தீவினைக்குக்காரணமாகிய பிறவிமாளும்படி இனிய அருளையுடைய திருச்சதகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்தானரும்பிவிதிர்விதிர்த்துன்விரையார்கழற்கென்
கைதான்றலைவைத்துக்கண்ணீர்ததும்பிவெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான்றவிர்ந்துன்னைப்போற்றிசயசயபோற்றியென்னுங்
கைதானெகிழவிடேனுடையாயென்னைக்கண்டுகொள்ளே.

பாடவேண்டுநான்போற்றிநின்னையேபாடிநைந்துநைந்துருகிநெக்குநெக்
காடவேண்டுநான்போற்றியம்பலத்தாடுநின்சழற்போதுநாயினேன்
கூடவேண்டுநான்போற்றியிப்புழுக்கூடுநீக்கெனைப்போற்றிபொய்யெலாம்
வீடவேண்டுநான்போற்றிவீடுதந்தருளுபோற்றிநின்மெய்யர்மெய்யனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(சதகம் - நூறுபாட்டுக்கொண்டது.)

இதில் பத்துவகைக்கருத்துகள்சொல்லி,

அங்கேபுலம்பிநின்று இரக்குஞ்சமயத்தில் கடவுளன்றருளிச்செய்ததையே மனதிலேநினைந்து பின்பு அந்தஸ்தலத்தைவணங்கிக் கடவுளிடத்தில் விடைபெற்றுக் கொண்டுபோய்த் திருவுத்தரகோசமங்கையென்னும் ஸ்தலத்துக்கெழுந்தருளி அங்கு சடாபாரத்தையுடைய பரமசிவனெழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்கோயிலுக்குப்போய்த் தம்மைவந் தடிமைகொண்ட திருவுருவைக் காணாதவராய் மயக்கமடைந்து பெருமூச்சுவிட்டுக்கீழே விழுந்து என்னைவிட்டுவிடுகின்றாயோவென்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடையவனேனைக்கருணையினாற்கலந்தாண்டுகொண்ட
விடையவனேவிட்டிடுதிகண்டாய்விறல்வேங்கையின்றோ
லுடையவனேமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
சடையவனேதளர்ந்தேனெம்பிரானென்னைத்தாங்கிக்கொள்ளே.

ஏசினுமியானுன்னையேத்தினுமென்பிழைக்கேகுழைந்து
வேசறுவேனைவிடுதிகண்டாய்செம்பவளவெற்பிற்
றேசுடையாயென்னையாளுடையாய்சிற்றுயிர்க்கிரங்கிக்
காய்சினவாலமுண்டாயமுதுண்ணக்கடையவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(நீத்தல் விண்ணப்பம் - விடுதலைத்தெரிவித்தல்.)

அவ்வாறுதெரிவித்தால் விடாதேகொள்ளென்று பிரபஞ்சவைராக்கியஞ்சொல்ல,

அப்போதுகடவுள் தமது பழைய திருவடிவைக் காண்பிக்க அங்கேகண்டுகொண்டு வணங்கிச் சிலநாளந் தஸ்தலத்திலிருந்து தமதுகடவுள் சொற்படியே போய் தனக்குபிகாரற்ற அநேகதெய்வஸ்தலங்களை வணங்கி நீங்கிச் சோழநாட்டுக்குப்போய்த்திருவிடைமருதூரிற்சேர்ந்து அந்தஸ்தலத்தை வணங்கினபின்பு அன்புடனே திருவாரூருக்குப்போய்ச் சொல்லுதற்கரிய தியாகராஜருடைய திருவடித்தாமரைகளை வணங்கி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூங்கமலத்தயனொடுமாலறியாதநெறியானே, கோங்கலர்சேர்குவிமுலையாள்கூறாவெண்ணீறாடி
யோங்கெயில்சூழ்திருவாரூருடையானேயடியேனின், பூங்கழல்களவையல்லாதெவையாதும்புகழேனே.

உற்றாரையான்வேண்டேனூர்வேண்டேன்பேர்வேண்டேன், கற்றாரையான்வேண்டேன்கற்பனவுமினியமையுங்
குற்றாலத்தமர்ந்துறையுங்கூத்தாவுன்குரைகழற்கே, கற்றாவின்மனம்போலக்கசிந்துருகவேண்டுவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(புலம்பல் - பிரலாபித்தல்.)

எனச் சிவாநந்தமுதிர்வுகொண்டு,

தமது இளைப்புநீங்கவணங்கிப்பரமசிவனால்அநுக்கிரகஞ்செய்யப்பட்ட ஸ்தலங்களெல்லாந் தப்பாமல்வணங்கி நீங்கி விசாலம்பொருந்திய மதில்சூழ்ந்த சீகாழியிற்சேர்ந்து மலையென்றுசொல்லும்படி விளங்குகின்ற ஆலயத்தினுடைய திருக்கோபுரவாசலைக்கடந்துபோய் அது ஸ்ரீ கயிலாசமாகிய செய்தியைக்கண்டு வணங்கும்பொழுதுசிற்சபையிலேநிருத்தஞ்செய்ததிருவடித்தாமரையைப் பிடித்துக்கொண்டு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உம்பர்கட்கரசேயொழிவறநிறைந்தயோகமேயூற்றையேன்றனக்கு
வம்பெனப்பழுத்தென்குடிமுழுதாண்டுவாழ்வறவாழ்வித்தமருந்தே
செம்பொருட்டுணிவேசீருடைக்கழலேசெல்வமேசிவபெருமானே
யெம்பொருட்டுன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தேனெங்கெழுந்தருளுவதினியே.

புன்புலால்யாக்கைபுரைபுரைகனியப்பொன்னெடுங்கோயிலாப்புகுந்தென்
னென்பெலாமுருக்கியெளியையாயாண்டவீசனேமாசிலாமணியே

துன்பமேபிறப்பேயிறப்பொடுமயக்காந்தொடக்கெலாமறுத்தநற்சோதி
யின்பமேயுன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தேனெங்கெழுந்தருளுவதினியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(பிடித்தல் - பற்றுதல்.)

என முத்திக்கலப்புரைத்து,

பின்புறத்திற்பிரகாசிக்கின்ற சடாபாரத்தையுடைய கடவுளின்திருமுன்னே பிடித்த பத்தென்பதை அருளிச்செய்தார். பழவினைப்பகையுள்ளவர்கள் வணங்கினால் யாவரும் அதனைவெல்வார்களென்று அந்த ஸ்தலத்திலே விருப்புடனே சிலநாள்வாசஞ்செய்து பின்புஅந்தஸ்தலத்தைவிட்டு வளத்தையுடைய திருக்கழுக்குன்றத்தில் அன்பாய்ச்செல்வதற்குச் சம்மதித்துத் தில்லைநகரைத்திசைகுறித்து வணங்கிப்போய் நெடிய வடக்குத்திசையிலேவந்து பிரகாசங் குறையாத மணிமுத்தாநதி சூழ்ந்த விருத்தாசலத்தை வணங்கிப்பின்பு உயர்ந்த திருவருட்டுறையென்று பெரியோர்கள் நினைத்து வசிக்கின்ற திருவெண்ணெய்நல்லூரிற்சேர்ந்து அந்த ஸ்தலத்தைவணங்கிப் பின்பு அன்புடனே நீங்கி நல்லவழியிலே போய் நடுநாட்டையும் உயர்ந்தகாட்டையும்அச்சத்தைத்தருகின்ற யானையுஞ்சிங்கமும் வாசஞ்செய்கின்ற மலைகளையுங்கடந்து நிலைபெற்ற திருவண்ணாமலைக்குச் சமீபத்தில்வந்து உப்பரிகைகளும், கோபுரங்களும், நிலைபெற்றரத்தினங்களும் முத்துகளும்பதித்தமதில்களும், பெரியதோரணங்களையுடைய முகப்பும், நீண்ட கமுகங்காடுகளும் நெருங்கியுள்ள குளிர்ந்த சோலைகளையுங்கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்து அருணாசலத்தைக்கண்டு அன்றுபிரம்ம விஷ்ணுக்கள்தேட அக்கினிமலையாய் நின்ற வடிவமோ அல்லது மனத்திலே நிறைந்த பெரிய வாழ்வோவென்றுவணங்கிக் கிருபைகொண்டு செழுமைபொருந்திய அருணைமாநகரத்திற்புகுந்து சந்நிதிவீதியிற்போய் மலர்மாலையும் மூன்றாம்பிறையும் சர்ப்பமும் ஊமத்தைமலரும் திருமுடியின்மேல் வைத்த அண்ணாமலையாருடைய திருக்கோயிலைவணங்கித் தம்மை அன்று வந்தாண்ட திருவுருவைக்கண்டு மகாவிஷ்ணுவும், பிரமதேவனும், தேவர்களும்வந்து உனக் கடைக்கலமென்று முறையிடும்போதில் ஆலகாலமுண்டிருண்ட கண்டத்தையுடையவனேபோற்றி. அதிகரிக்கின்ற பிறவிநோய் நீங்கத் தேவரும்மனிதரும் பசும்பாலுடன் அல்லது உமாதேவி பாகத்துடனேகலந்து உட்கொள்ளுகின்ற குளிர்ச்சியுள்ள மலைமருந்தேபோற்றி. மகாவிஷ்ணு வராகமாய் நீண்டபூமியைப்பிளந்துங் காணாத திருவடிகளை என்றலைமேல்வைத்த பெரியகிருபைக்கடலேபோற்றி. பூவுலகத்தை ரட்சிக்கின்ற உண்ணாமுலை யென்னும் பச்சைமேனியையுடைய கொடியை இடதுபாகத்திற்கொண்ட சிவந்தபொன்மலையே போற்றிபோற்றி, வெல்லுதல்செய்ததுர்க்கையானவள் மகிடாசுரனைக்கொன்ற பாவந்தீர நினைத்துப் போற்ற அருள்செய்தவனே போற்றி. அன்றெழுந்தருளிவந்து என்னை யடிமைகொண்டாண்ட அணியண்ணாமலையானே போற்றியென்று அன்பினாலேயேத்திவணங்கி அங்கே வசித்திருந்தார்.

அப்படி வசித்திருக்கும்போது அழகினைக்கொண்டபேதை-பெதும்பை-மங்கை-மடந்தை-அரிவை தெரிவை- பேரிளம்பெண் என்னும் ஏழுவகைப் பருவமங்கையர்களெல்லாம் மார்கழிமாதத்தில் திருவாதிரைக்குமுன்னே பத்துத்தினங்களிளெல்லாம் மேன்மைபொருந்திய வீடுகள்தோறும் போய் அழைத்துக்கொண்டு விடியற்காலத்தில் இவர்களெல்லாங்கூடித் தீர்த்தத்திலேபோய் ஸ்நானஞ்செய்வார்கள். அவர்களுடைய வியற்கையைக்கண்ட மாணிக்கவாசகர் மங்கையர்கள்சொன்னதாக நிலைபெற்ற.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியுமந்தமுமில்லாவரும்பெருஞ், சோதியையாம்பாடக்கேட்டேயும்வாட்டடங்கண்
மாதேவளருதியோவன்செவியோநின்செவிதான்,மாதேவன்வார்கழல்கள்வாழ்த்தியவாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க்கேட்டலுமேவிம்மிவிம்மிமெய்ம்மறந்து, போதாரமளியின்மேனின்றும்புரண்டிங்ங
னேதேனுமாகாள்கிடந்தாளென்னேயென்னே, யீதேயெந்தோழிபரிசேலோரெம்பாவாய்.

போற்றியருளுகநின்னாதியாம்பாதமலர், போற்றியருளுகநின்னந்தமாஞ்செந்தளிர்கள்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்குந்தோற்றமாம்பொற்பாதம், போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும்போகமாம்பூங்கழல்கள்

போற்றியெல்லாவுயிர்க்குமீறாமிணையடிகள், போற்றிமானான்முகனுங்காணாதபுண்டரிகம்
போற்றியாமுய்யவாட்கொண்டருளும்பொன்மலர்கள், போற்றியாமார்கழிநீராடேலோரெம்பாவாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(ஏல்-ஏலுகின்ற, ஓர்-ஒப்பற்ற, பாவாய்-பாவைபோன்ற பெண்தெய்வமே, என அக்காலவிரத தெய்வத்தை நோக்கி ஈதேயெந்தோழிபரிசென அந்வயமாக்குக இனி இவைபோல்வனவெல்லாம் இன்ன.)

எனச் சத்தியைவியந்து

திருவெம்பாவைசொன்னபின்பு மங்கையர்கள்பாடியாடுகின்ற அழகினைக்கொண்ட
அம்மானையைக்கண்ட மாணிக்கவாசகர் அவர்கள்சொன்னபாடலாக

திருச்சிற்றம்பலம்.

செங்கணெடுமாலுஞ்சென்றிடந்துங்காண்பரிய, பொங்குமலர்ப்பாதம்பூதலத்தேபோந்தருளி
யெங்கள்பிறப்பறுத்திட்டெந்தரமுமாட்கொண்டு, தெங்குதிரள்சோலைத்தென்னன்பெருந்துறையா
னங்கணனந்தணனாயறைகூவிவீடருளு, மங்கருணைவார்கழலேபாடுதுங்காணம்மானாய்.

பெற்றிபிறர்க்கரியபெம்மான்பெருந்துறையான், கொற்றக்குதிரையின்மேல்வந்தருளித்தன்னடியார்
குற்றங்கணீக்கிக்குணங்கொண்டுகோதாட்டிச், சுற்றியசுற்றத்தொடர்வறுப்பான்றொல்புகழே
பற்றியிப்பாசத்தைப்பற்றறநாம்பற்றுவான்,பற்றியபேரானந்தம்பாடுதுங்காணம்மானாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(அம்மானை மகளிர்கைகளிற்கொண்டாடுவது.)

என ஆனந்தக்களிப்புக்கொண்டு,

பின்பு மேன்மைபொருந்திய அந்தத்திருவண்ணாமலையைநீங்கி அன்புடனே ஸ்ரீகாஞ்சிமாநகரில்வந்து ஏகாம்பரத்திலே கம்பனைவணங்கித்தெரிதற்கரியதிருக்காமக்கோட்டத்தில் காமாட்சியினுடைய சிறியஇரண்டுதிருவடிகளையும்வணங்கித் தேவர்கள் வரங்களைக்குறித்து வணங்குகின்ற தெய்விகமுள்ள வளத்தையுடைய திருக்கழுக்குன்றத்துக்கெழுந்தருளி வேதகிரிநாதனை வணங்கி யான்கலங்காதபடி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிணக்கிலாதபெருந்துறைப்பெருமானுன்னாமங்கள்பேசுவார்க்
கிணக்கிலாததோரின்பமேவருந்துன்பமேதுடைத்தெம்பிரா
னுணக்கிலாததோர்வித்துமேல்விளையாமலென்வினையொத்தபின்
கணக்கிலாத்திருக்கோலநீவந்துகாட்டினாய்கழுக்குன்றிலே.

இயக்கிமாரறுபத்துநால்வரையெண்குணஞ்செய்தவீசனே
மயக்கமாயதோர்மும்மலப்பழவல்வினைக்குளழுந்தவுந்
துயக்கறுத்தெனையாண்டுகொண்டுநின்றூய்மலர்க்கழறந்தெனைக்
கயக்கவைத்தடியார்முனேவந்துகாட்டினாய்கழுக்குன்றிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

என்று திருக்கழுக்குன்றத்திலேகுருதரிசனஞ்செய்துகொண்டு,

அங்கு சிலநாள் வசித்து வேதகிரிப்பெருமானைப் பணிந்துபோற்றி பின்பு மத்தியப்பிரதேசத்திலேயிருந்துள்ள ஸ்தலங்களுங் காடுகளும் கரியவிசாலமாகியமலைகளும், சோலைகளும், தடாகங்களும்,நதிகளுங்கடந்துபடத்தையுடைய வெய்ய சர்ப்பத்தோடு விளையாடி நரிகளையெல்லாங் குதிரையாக்கிய சித்தராகியகடவுள் ஆகக்கத்தாண்டவஞ் செய்தருளுகின்ற அழகியதில்லைமாநகர் மூன்று காதவழியென்றுசொல்லஎழுந்தருளினார்.

மாணிக்கவாசகர் புலியூராகிய ஸ்ரீ சிதம்பரத்தின் வழியாகச்சென்று உயர்வுபொருந்தியமதிலும், சிற்பத்தொழிலின்மிகுந்த கோபுரவரிசைகளும், சிவந்த கும்பங்கள் பிரகாசிக்கின்ற அநேகவுப்பரிகைகளும் பார்க்குந்தோறு மழகினைச்செய்வதுகண்டு அஞ்சலியஸ்தராய்ப் புகழ்ச்சிசெய்து மகிழ்ச்சிகொண்டு அந்த தில்லைமாநகரத்தின் நெடியவீதிகளைக்கடந்து மலைபோற் பொருந்திய உயர்ந்த கோபுரவாசலின் வழியாகப் புகுந்து சிற்சபையை எதிரேகண்டு பொன்னம்பலத்திலே நின்று திருக்கூத்தாடிய நடராஜப்பெருமானைத்தம்முடையசிரசிலே அந்நாளிலேதிருவடிகளைச்சூடிய குருவுருவமாகக்கண்டு இந்தச்சகத்துக்கெல்லாம் அரசனே? உயிருக் கொப்பானவனே? சபாநாயகனே? உனக்கு அடைக்கலமென்றுசொல்லிப் பலதரம்அன்புடனே தொழுது மிகவுமழுது இரண்டுகண்களும் ஆநந்தபாஷ்பம்பொழிய நமஸ்காரம்பண்ணி திருவடிகளை முடியிற்சூட்டிக்கொண்டு பின்புஎழுந்து அன்புடனே குறைவில்லாத திருவருள் நிறைந்து வண்டுகள் மொய்க்கின்ற கூந்தலையுடைய உமாதேவி பாகனாகிய கடவுளை

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்திரியவயமயங்கியிறப்பதற்கேகாரணமா, யந்தரமேதிரிந்துபோயருநரகில்வீழ்வேற்குச்
சிந்தைதனைத்தெளிவித்துச்சிவமாக்கியெனையாண்ட, வந்தமிலாவானந்தமணிகொடில்லைகண்டேனே.

பூதங்களாந்தாகிப்புலனாகிப்பொருளாகிப், பேதங்களனைத்துமாய்ப்பேதமிலாப்பெருமையனைக்
கேதங்கள்கெடுத்தாண்டகிளரொளியைமரகதத்தை, வேதங்கடொழுதேத்தும்விளங்குதில்லைகண்டேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கண்டேன் - தரிசித்தேன்.)

என நிருத்ததரிசனஞ்செய்து,

குறைவில்லாத கிருபையையுடையதிருமூலஸ்தானத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கமாகியசோதியும் பொற்சபையாகிய சிதாகாசத்திலே மகிழ்ந்து திருநிருத்தஞ்செய்கின்ற சோதியும் ஒன்றென்று சொல்லும் அனுபூதியிலிருந்து ஒருசெயலுமில்லாதவராய்அசைவற்ற ஒரு சித்திரம்போலானார்.

அப்போது மெய்காவற்காரர்கள் கருணைபொருந்திய கூந்தலையுடைய உமாதேவி பாகராகிய சபாநாயகரை வழிபடுவதுமறந்து கையும்காலும் அசைவில்லாமலிருக்கின்றன. கண்ணுங் கொஞ்சமாயினும் இமைக்கவில்லை. செய்யுங்காரியம் என்னேஇதுதெளியாதமயக்கமாயிருக்கிறதென்று மாணிக்கவாசகரைஇனிஅழகியசபையைவிட்டுப்போமென்றார்கள். மெய்காவற்காரர்சொன்னதுகேட்டுத்தாண்டவம்புரிகின்றஅறிவின்றன்மையினது பழமையை நாடிக் காணத்தக்க துரியாதீதமாகிய மிகுந்தபரத்தினுடைய ஒளியிலேமூழ்கிப் பரவசப்பட்டுநீண்டஒருஸ்தம்பமாகி நெடுநாழிகை நின்றார். அக்காலையில் மெய்காவற்காரர் இவர்போமென்றால் போகார். ஒன்றும்பேசார். பயித்தியங்கொண்டவ ராகுமென்று பயந்து நின்று இரங்கும்போது இறந்ததேகத்திற்கு உயிர்வந்தடைந்த தன்மையைப்போல அஞ்சலிசெய்த தாமரைமலர்போன்ற திருக்கரங்களை முடிமேற்கொண்டு சிவ சிவ போற்றியென்று ஆதியாகிய கடவுளுடைய பொன்னம்பலத்தை மூன்றுதரம் வலங்கொண்டு அங்கேதனக்குநிகரில்லாத திருமூலஸ்தானக்கடவுளைவணங்கி, பின்பு உமாதேவிதிருவடிகளை அன்புடனேவணங்கிஅந்தப்பொன்னொளியையுடைய கோயிற்கு மேற்பக்கத்தில் திருப்புலீச்சரத்திலடைந்து அந்தக்கடவுளுடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கி அதற்கருகே திருநாகேச்சரத்திலிருந்த பரமசிவனுடைய திருவடிகளை வணங்கிநீங்கித் திருத்தமாகிய தில்லைமூவாயிரவர் வாழுகின்ற ஸ்ரீ சிதம்பரத்தைச் சூழ்ந்த வீதியிற்போகும்போது அமிர்தமாகிய திருவாசகஞ் சொல்லத்தொடங்கி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒடுங்கவந்தியுமேயுறவென்றிட்டுள்ளகசிந்து, தேடும்பொருளுஞ்சிவன்கழலேயெனத்தெளிந்து
கூடுமுயிருங்குமண்டையிடக்குனித்தடியே, னுடுங்குலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே.

கொம்மைவரிமுலைக்கொம்பனையாள்கூறனுக்குச், செம்மைமனத்தாற்றிருப்பணிகள்செய்வேனுக் கிம்மைதரும்பயனித்தனையுமீங்கொழிக்கு, மம்மைகுலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(குலாத்தில்லை - கொண்டாடுந்தில்லை.)

என அநுபவமிடையீடுபடாமையாய்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாறிநின்றென்னைமயக்கிடும்வஞ்சப்புலனைந்தின்வழியடைத்தமுதே
யூறிநின்றென்னுளெழுபரஞ்சோதியுள்ளவாகாணவந்தருளாய்
தேறலின்றெளிவேசிவபெருமானேதிருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யீறிலாப்பதங்களியாவையுங்கடந்தவின்பமேயென்னுடையன்பே.

தந்ததுன்றன்னைக்கொண்டதென்றன்னைச்சங்கராவார்கொலோசதுர
ரந்தமொன்றில்லாவானந்தம்பெற்றேனியாதுநீபெற்றதொன்றென்பாற்
சிந்தையேகோயில்கொண்டவெம்பெருமான்றிருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யெந்தையேயீசாவுடலிடங்கொண்டாயானிதற்கிலனோர்கைம்மாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கோயில் - ஸ்ரீசிதம்பரம்.)

என அநுபோகவிலக்கணஞ்சொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடையாளுன்றனடுவிருக்குமுடையாணடுவுணீயிருத்தி
யடியேனடுவுளிருவீருமிருப்பதானாலடியேனுன்
னடியார்நடுவுளிருக்குமருளைப்புரியாய்பொன்னம்பலத்தெம்
முடியாமுதலேயென்கருத்துமுடியும்வண்ணமுன்னின்றே.

நல்காதொழியானமக்கென்றுன்னும்பிதற்றிநயனநீர்
மல்காவாழ்த்தாவாய்குழறுவணங்காமனத்தானினைந்துருகிப்
பல்காலுன்னைப்பாவித்துப்பரவிப்பொன்னம்பலமென்றே
யொல்காநிற்குமுயிர்க்கிரங்கியருளாயென்னையுடையானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(மூத்ததிருப்பதிகம் - பெரியதிருப்பதிகம்.)

என அநாதியாகியசற்காரியங்கூறி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைமூதூராடியதிருவடி
பல்லுயிரெல்லாம்பயின்றனனாகி
* * * * * *
பொலிதருபுலியூர்ப்புக்கினிதருளின
னொலிதருகயிலையுயர்கிழவோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கீர்த்தி - புகழ்.)

எனச் சிவனதுதிருவருட்புகழ்ச்சிமுறைமைகூறி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

அண்டப்பகுதியினுண்டைப்பிறக்க
மளப்பருந்தன்மைவளப்பெருங்காட்சி
* * * * * *
அருளொடுபராவமுதாக்கினன்
பிரமன்மாலறியாப்பெற்றியோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(அண்டப்பகுதி - ஆகாயமாகியமுதல்.)

எனச் சிவனது உலகுக்குமத்தைவியந்து,

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்முகன்முதலாவானவர்தொழுதெழ
வீரடியாலேமூவுலகளந்து
* * * * * *
போற்றிபோற்றிபுராணகாரண
போற்றிபோற்றிசயசயபோற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(போற்றி - பல்லாண்டு.)

எனச் சகத்தினுற்பத்திகூறி,

இப்படி மூன்றகவலும்பாடியருளினர். அவ்விடத்தில் மாதர்களெல்லாம் கைகளிலேயிருக்கின்ற சங்கவளையல்கள் சத்திக்கச் செம்பொன்னாற்செய்த கிண்கிணிகள்சத்திக்க மயிர்சாந்துபூசிய கரியகூந்தலின்மேல்வண்டுகள்மயங்கி இசையைப்பாடத்தேகத்திலே வேர்வையுண்டாக வெவ்விய போர்செய்கின்ற கண்ணாகிய கயல்களைப்புரட்டிப் பக்கங்களிலே இந்தவகையாகநின்று திருப்பொற்சுண்ணம் இடித்தார்கள். மாணிக்கவாசகர் அந்த மாதர்களுடைய பாடல்களைக்கேட்டு அவர்கள்சொல்லியதாக மெய்மையாகிய தமிழினால் நன்மைமிகுந்த.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்துநற்றாமம்பூமாலை தூக்கிமுளைக்குடந்தூபநற்றீபம்வைம்மின்
சத்தியுஞ்சோமியும்பார்மகளுநாமகளோடுபல்லாண்டிசைமின்
சித்தியுங்கவுரியும்பார்ப்பதியுங்கங்கையும்வந்துகவரிகொண்மி
னத்தனையாறனம்மானைப்பாடியாடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே.

வேதமும்வேள்வியுமாயினார்க்குமெய்ம்மையும்பொய்ம்மையுமாயினார்க்குச்
சோதியுமாயிருளாயினார்க்குத்துன்பமுமாயின்பமாயினார்க்குப்
பாதியுமாய்முற்றுமாயினார்க்குப்பந்தமுமாய்வீடுமாயினாருக்
காதியுமந்தமுமாயினாருக்காடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(பொற்சுண்ணம் - பொன்னிறமானமஞ்சட்பொடி-இது - திருமஞ்சனப்பொடி.)

என ஆநந்தமநோலயங்கூறி,

மேகங்கள்பிரகாசிக்கின்ற சோலையினிடத்தேவருமளவில் அங்கே தங்கள் தங்களுக்குள்ளே விளையாடுகின்ற பெண்பிள்ளைகளைப்பார்த்து வீண்பேச்சுச் சிறிதுமில்லாமல் எமதுகடவுளையே சொல்லுங்கள் நீங்களென்று அவரவர்கள்சொல்லியதாக,

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாலும்பன்றியாய்ச்சென்றுணராத்திருவடியை, யுருநாமறியவோரந்தணனாயாண்டுகொண்டா
னொருநாமமோருருவமொன்றுமில்லார்க்காயிரந், திருநாமம்பாடிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

குலம்பாடிக்கொக்கிறகும்பாடிக்கோல்வளைவா, ணலம்பாடிநஞ்சுண்டவாபாடிநாடோறு
மலம்பார்புனற்றில்லையம்பலத்தேயாடுகின்ற, சிலம்பாடல்பாடிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(தெள்ளேணம்-தெள்-துள்ளலாய், துள்ளல் - அதிர்தலாய், தெள்ளேணம் - அதிர்முரசு, ஏணம் மான்றேல் அது கடமைத்தோலாற்கட்டியமுரசு, கடமை-எருமைபோல்வது.)

எனச் சிவனோடடைவாய்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

வளைந்ததுவில்லுவிளைந்ததுபூச, லுளைந்தனமுப்புரமுந்தீபற, வொருங்குடன்வெந்தவாறுந்தீபற.
தேரைநிறுத்திமலையெடுத்தான்சிர, மீரைந்துமிற்றவாறுந்தீபற, விருபதுமிற்றதென்றுந்தீபற.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(உந்திபற மீகீழிதழுற உந்திப்பறந்துவிளையாடல். உந்தல்வாய்க்காற்று வெளியேசெல்லவூதல் இது இக்காலத்தே தும்பிபறத்தல் எனமரீஇயிற்று.)

என ஞானவெற்றிகொண்டு,

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூத்தாரும்பொய்கைப்புனலிதுவேயெனக்கருதிப், பேய்த்தேர்முகக்குறும்பேதைகுணமாகாமே
தீர்த்தாய்திகழ்தில்லையம்பலத்தேதிருநடஞ்செய், கூத்தாவுன்சேவடிகூவும்வண்ணந்தோணோக்கம்.

உரைமாண்டவுள்ளொளியுத்தமன்வந்துளம்புகலுங், கரைமாண்டகாமப்பெருங்கடலைக்கடத்தலுமே
யிரைமாண்டவிந்திரியப்பறவையிரிந்தோடத், துரைமாண்டவாபாடித்தோணோக்கமாடாமோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(சுனையாடல்-நீராடலென்றாற்போல் தோணோக்கமாடல் ஐவகைப்புணர்ச்சியுளொன்று.)

எனப் பிரபஞ்சசுத்திசொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இணையார்திருவடியென்றலைமேல்வைத்தலுமே, துணையானசுற்றங்களத்தனையுந்துறந்தொழிந்தே
னணையார்புனற்றில்லையம்பலத்தேயாடுகின்ற, புணையாளன்சீர்பாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ.

அத்தியுரித்ததுபோர்த்தருளும்பெருந்துறையான், பித்தவடிவுகொண்டிவ்வுலகிற்பிள்ளையுமா
முத்திமுழுமுதலுத்தரகோசமங்கைவள்ளல், புத்திபுகுந்தவாபூவல்லிகொய்யாமோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(பூவல்லிகொய்யாமோ-பூவை வல்லியிற்கொய்து விளையாடாமோ-வல்லி-கொடி, இது கொடிமுல்லை கொடிமல்லிகை - தாமரைக்கொடி, அல்லிக்கொடி என்றாலும் பத்திர புஷ்பங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம்.)

என மாயாவிசயநீக்கி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீரார்பவளங்கான்முத்தங்கயிறாக, வேராரும்பொற்பலகையேறியினிதமர்ந்து
நாராயணனறியாநாண்மலர்த்தாளனாயடியேற், கூராகத்தந்தருளுமுத்தரகோசமங்கை
யாராவமுதினருட்டாளிணைபாடிப், போரார்வேற்கண்மடவீர்பொன்னூசலாடாமோ.

தெங்குலவுசோலைத்திருவுத்தரகோசமங்கை, தங்குலவுசோதித்தனியுருவம்வந்தருளி
யெங்கள்பிறப்பறுத்திட்டெந்தரமுமாட்கொள்வான், பங்குலவுகோதையுந்தானும்பணிகொண்ட
கொங்குலவுகொன்றைச்சடையான்குணம்பரவிப், பொங்குலவுபூண்முலையீர்பொன்னூசலாடாமோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(பொன்னூசல் - பொன்னாற்செய்தவூசல்.)

என அருட்சுத்திசொல்லி.

அங்கேஒருபெண் சிறந்த தனது தாயைப்பார்த்துச்சொல்லியதாகத் தாங்கப்பெற்ற இசையை யுடைய சொல்லெனத்தக்க

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதமொழியர்வெண்ணீற்றர்செம்மேனியர், நாதப்பறையினரன்னேயென்னும்
நாதப்பறையினர்நான்முகன்மாலுக்கு, நாதரிந்நாதனாரன்னேயென்னும்,

கொன்றைமதியமுங்கூவிளமத்தமுந், துன்றியசென்னியரன்னேயென்னுந்
துன்றியசென்னியின்மத்தமுன்மத்தமே, யின்றெனக்கானவாறன்னேயென்னும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(அன்னை - தாய்.)

என ஆத்துமபூரணஞ்சொல்லி,

பக்கங்களிற்பாடுகின்றதும்பியை விரும்பிப்பார்த்துக் கடவுளுடைய திருவடியைத்துதிசெய்யென்று

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவேறுகோனும்புரந்தரனும்பொற்பமைந்த, நாவேறுசெல்வியுநாரணனுநான்மறையு
மாவேறுசோதியும்வானவருந்தாமறியாச், சேவேறுசேவடிக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ.

பூமேலயனோடுமாலும்புகலரிதென், றேமாறிநிற்கவடியேனிறுமாக்க
நாய்மேற்றவிசிட்டுநன்றாப்பொருட்படுத்த, தீமேனியானுக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கோத்தும்பி - தெய்வலோகவண்டு.)

எனச் சிவனோடைக்கியமாய்,

சோலையின்மத்தியிலே வாழ்கின்ற குயிலைப்பார்த்து அழகிய இளங்குயிலே இங்கேஎம்துகடவுளைக் கூவியழைப்பாயென்பதாகிய

திருச்சிற்றம்பலம்.

கீதமினியகுயிலேகேட்டியேலெங்கள்பெருமான், பாதமிரண்டும்வினவிற்பாதாளமேழினுக்கப்பாற்
சோதிமணிமுடிசொல்லிற்சொல்லிறந்துநின்றதொன்ம, யாதிகுணமொன்றுமில்லானந்தமிலான்வரக்கூவாய்.

கொந்தணவும்பொழிற்சோலைக்கூங்குயிலேயிதுகேணீ, யந்தணனாகிவந்திங்கேயழகியசேவடிகாட்டி
யெந்தமராமிவனென்றிங்கென்னையுமாட்கொண்டருளுஞ், செந்தழல்போற்றிருமேனித்தேவர்பிரான்வரக்கூவாய்

திருச்சிற்றம்பலம்.

(குயில் - கோகிலம்.)

என ஆத்துமவிரக்கஞ்சொல்லி,

கிளியைப்பார்த்துச் சந்திரனைத்தரித்தகடவுளைச்சொல்லென்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏராரிளங்கிளியேயெங்கள்பெருந்துறைக்கோன், சீரார்திருநாமந்தேர்ந்துரையா - யாரூரன்
செம்பெருமான்வெண்மலரான்பாற்கடலான்செப்புவபோ, லெம்பெருமான்றேவர்பிரானென்று.

சோலைப்பசுங்கிளியே தூநீர்ப்பெருந்துறைக்கோன், கோலம்பொலியுங்கொடிகூறாய் - சாலவு
மேதிலார்துண்ணென்னமேல்விளங்கியேர்காட்டுங், கோதிலாவேறுங்கொடி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(தசாங்கம் - பத்துவகைஅங்கம்.)

என அடிமைகொண்டமுறைமைசொல்லி,

பூமியிலேதம்மை அடிமைகொண்ட கடவுளையல்லாமல் வேறொருவரைத் தெய்வமென்பதற்கு அஞ்சுகின்றேன் வினையையுடையேனென்னும் சிறந்தபண்ணையுடைய

திருச்சிற்றம்பலம்.

புற்றில்வாளரவுமஞ்சேன் பொய்யர்தம்மெய்யுமஞ்சேன், கற்றைவார்சடையெம்மண்ணல்கண்ணுதல்பாதநண்ணி
மற்றுமோர்தெய்வந்தன்னையுண்டெனநினைந்தெம்பெம்மாற், கற்றிலாதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே.

கோணிலாவாளியஞ்சேன் கூற்றுவன்சீற்றமஞ்சே, னீணிலாவணியினானைநினைந்துநைந்துருகிநெக்கு
வாணிலாநகண்கள்சோரவாழ்த்திநின்றேத்தமாட்டா, வாணலாதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(அச்சம் - அஞ்சுகை.)

என ஆநந்தமுற்று.

பின்பு அந்நகர்ப்புறத்திலே ஒருபன்னசாலைசெய்துஅங்கிருந்தார். வேதாந்தப்பொருளாகியஇந்ததிருவாசகத் தமிழைச்சொல்லிய மாணிக்கவாசகருடைய செய்தியனைத்தும் அரிய புகழையுடைய தில்லையிலுள்ளவர் யாவரும் தங்கள் கூட்டங்கள்தோறுஞ் சொல்லிச்சொல்லி நல்லமகிழ்ச்சிபெற்று அதிசயித்தார். மாணிக்கவாசகர் முப்பத்தாறு தத்துவத்தின் முடிவிலே விளங்குகின்ற சபாநாயகரது திருநிருத்தத்தை தமக்குள்ளே கண்டு நித்தியம்போய் அந்தக்கடவுளைப்பத்தியினாலேசேவித்து இந்தவிதமாக தில்லைமாநகரத்து எல்லையிற்செய்த பன்னசாலையி லெழுந்தருளியிருந்தார்.

இதுநிற்க தாழ்ந்துநீண்ட சடாபாரத்தையுடைய பரமசிவனுடைய இரண்டுதிருவடிகளையும் விடாதஒரு தபசியானவர் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமியிலுள்ள வளத்தை ஆயத்தக்கஇச்சையுள்ள மனமுடையவராய்ச்சோழதேசத்தையடைந்து தில்லைமாநகரை வணங்கிப்பின்பு குற்றமில்லாத ஈழதேசத்தைப்பார்க்கவேண்டுமென்று நினைத்து அங்கேபோயினர். அப்படிப்போன தபசியானவர் முதன்மைபெற்ற நன்மையைக்கொண்டஈழநாட்டரசனிருந்த ஊரைச்சேர்ந்துமிகுந்த உள்ளன்பினாலே தானிருக்குமிடந்தோறுஞ் சிதம்பரம் அளவில்லாதகாலம் வாழ்கவென்றுசொல்லத்தொடங்கினர். தான்போய்சேருமிடங்கடோறுஞ் சிறக்கப்பெற்ற பொன்னம்பலம் வாழ்கவென்று சொல்லிக்கொண் டிருக்குநாளில் அங்கேயிருக்கும் நன்மையில்லாத மூடராகிய புத்தர்கள் ஈழதேசத்து ராஜாவுக்கெதிரேபோய்நயப்புடன்வணங்கி அரசனே? ஒன்றுகேள். குறைவில்லாததிறமையுடையவனாகும் ஒருத்தன்இந்நகரிலேயிருக்கின்றான். அவனுக்காபரணம் ருத்திராட்சமாலிகை. அவன் நாள்தோறும் புசிப்பது பிக்ஷை. நின்றாலும் இருந்தாலும் பிரகாசத்தையுடைய பொன்னம்பலம் வாழ்கவென்னுஞ் சொல்லைச்சொல்லுகிறானென்றார்கள். அவ்வார்த்தையைக்கேட்டவரசனனவன் அவனை இன்று இங்கே கொண்டுவாருங்களென்றான். உடனே அவரும்போய் அன்புடையவரே உம்மைஅரசன் அழைக்கின்றான்வாருமென்னஅதற்கவர்சொல்லுவார். நாள்தோறும் நன்மையுந்தீமையுமில்லாத பிக்ஷையெடுத்து உண்பதல்லாமல்வேறொன்று நினையாதவர்களிடத்தும் அரசனுக்குக் காரியமுண்டோவென்றார். அதற்கவர்கள்ஊரிலேபிக்ஷையெடுத்துண்டாலும்காரியம் ஒன்றுமில்லையானாலும் பூமியிலேயிருக்கின்றவர்களுடைய உயிரை இரட்சித்தல்அரசர்களுக்குப்பாரமாகும். ஆதலினால்பரிமளிக்கின்றமாலையினையுடைய எங்கள் அரசனிடத்திலே வரவேண்டுமென்று சொல்ல தீங்கொன்று மில்லாத தவசியானவர் நல்லதென்று சிறப்புவிளங்கிய வேலையுடைய தூதருடனே போனார்.

அப்போது ஆதியாகியபிடகநான்மூன்றுமறிந்து நான்குகுற்றமுமநீங்கிச் சீலமைந்துந் தரித்துக் காமாதியாறும் பஞ்சேந்திரியங்களும் அடக்கப்பட்ட இயல்பையுடையவனாய்ப் பஞ்சகந்தமுங்கெடுவது முத்தியென்று

காட்டுகின்ற பௌத்தாசாரியன் தன்னுடனே யிருக்கச் சேனைகள்புடைசூழ அழகுசிறந்த புயத்தையுடைய புத்தராசனும் சபையின்கண்ணிருந்தான். அங்குதபசியானவர் உடுக்கப்பட்டஒருவெள்ளைக்கோவணமும், பிரகாசிக்கப்பட்ட கபாலமும், சதங்கைகட்டிய நெடியபிரம்பும், திலதப்பொட்டணிந்த திருமுகமும், சிறியபுன்சிரிப்பும், அசைகின்றசடையும்பார்த்து அரசன் திடுக்கிடவந்துதிருவம்பலமென்றுசொல்லி அருகேயிருந்தார். இப்படியிருந்த தபோதனரைப்பார்த்து இப்போது நீர்திருவம்பலமென்று இங்கேசொல்லுந்தன்மை என்னவென்றுவினவ, அவ்வரசனுக்குஅவர் சொல்லுவார். செல்வத்தையதிகரிக்கச்செய்யுங் கீர்த்தியினாலே பிரகாசிக்கின்ற சோழராஜாவானவன் பிரியாத தன்னுடைய கிருபாநோக்கங்களாலே இரட்சிக்கின்ற சோழநாட்டிலே ஸ்ரீசிதம்பர மென்றொரு ஸ்தலமுண்டு. அந்தஸ்தலம் முன்னேதில்லைவனம். அதுவோ திரிபுவனத்துக்குமுன்னே உண்டாகிய தெய்வஸ்தலமாம். அதனால்மூலஸ்தானமென்றுசொல்லலாம். இந்தப்பூமிக்கு நடுவாகப் பிரகாசிக்கின்ற சிற்சபையிலே சந்தனம்பூசப்பட்டஸ்தனத்தையுடைய உமாதேவிகாணச்சபாநாயகர்நிருத்தஞ்செய்தார். நிலைபெற்றதிறலையுடைய மனுச்சக்ரவர்த்தியின் புத்திரனாகிய இரணியவன்மனுடைய தேகத்திலிருந்த குட்டநோயைநீக்கி நெடிய மகமேருவைப்போலுந் திவ்விய தேகத்தைக் கொடுத்த பரிசுத்தமாகிய சிவகங்கையென்னும்ஒருதடாகமுண்டு. முன்னே பூமியிலே ஒருதவமுஞ் செய்யாதவரும் அதிலே மூழ்கிப் பஞ்சகிருத்தியத்திற்குக் காரணமாகிய திருநடனத்தைத் தெரிசித்தால் அவர்கள் உலகத்திலேவந்துபிறவார்கள். பொருந்தியபிறவியைநீக்கி ஆத்மகோடிகளுக்கு நன்மையான மோட்சத்தைக்கொடுப்பதற்கு நினைக்கின்ற அநேக சமயதெய்வங்களில் யானே வல்லவனென்று திருவடிமேல் அழகுவிளங்கிய பொன்னாற்செய்த வீரக்கழலையணிந்து வலிமைபொருந்திய கொடியுங் கட்டி அருட்சத்தியாகிய உமாதேவிகாண திருநடனஞ்செய்தான். நிறைவப்பெற்ற சடாமுடியையுடைய பரமசிவனுடைய இரண்டுபாதத்தைவணங்காத தீயமனமும், வாக்கும், செய்கையுமுடையகொடியவர்களும் ஒருதரம்நிலைபெற்றபொன்னம்பலமென்றுசொன்னால் செல்வத்தைத்தருகின்ற ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை இருபத்தோராயிரத்தறுநூறுதரம் நாவைக்கொண்டுசொல்வதற்குநிகரல்லவாவென்றார் மலையென்றுசொல்லும் மிகுந்த நற்குணத்தையுடைய தபசியானவர்விபூதிபஞ்சாக்ஷரமில்லாதஅரசனே திருவம்பலமென்று நாம்சொன்னதற்குப்பொருள்இதுவாகுவென்றார்.

அப்போது புத்தகுருவானவன் தேறுகின்றபிடகாகமமூன்றும்சொன்ன தலைவனாகிய புத்தனையல்லாமல் வேறேயொருதெய்வமுண்டோவென்று கோபித்துச்சொல்லி அப்படியானால் தில்லைமாநகருக்குப்போய் வாதுசெய்து அவரிருந்து நிருத்தஞ்செய்கின்றபாதத்திலிடுகின்றவீரக்கழலையும், பிடிக்கின்றகொடியையும், அறுத்துப்போடுவேன். புத்தனொருவனேதவிரவேறுதெய்வமில்லையென்று அந்தச்சபையை அரசமரநீழலிலிருக்கும்புத்தன்கோயிலென்று சொல்லும்படிவைப்பேன். இந்தக் காரியத்தை மூன்று தினத்தில் யானே முடிப்பேனென்று அழகிய சிவிகையின்மீதி லேறிக்கொண்டு தன்னுடையபாதத்தை வணங்குகின்ற பௌத்தகூட்டங்கள்சூழ மிகவும்பிரகாசிக்கின்ற அலைகளையுடையகடலும் நாடும்காடும்நீங்கிப் புத்தியிலே விசனங் கொண்டு சீக்கிரத்திலே ஸ்ரீசிதம்பரத்துக்குப்போனான். புத்தராசனும் தன்னுடையசெல்வம்போன்ற புத்திரிக்கு முன்னமேயுண்டான ஊமைத்தன்மை நீங்க ஸ்ரீ சிதம்பரத்திற்குப் போகவேண்டு மென்பதை நினைத்துத் தன்னுடையசேனைகள்சூழ ஒப்பற்ற பெரியசிவிகையி லேறிக்கொண்டு புத்திரியோடு சோழநாட்டையடைந்து தில்லைமாநகரம்வந்து சேர்ந்தான்.

இப்படி இந்தப் புத்தராஜன் வருவதற்கு முன்னேவந்த புத்தகுருவானவன் அக்கினியைத்தரித்தசிவந்தகையையுடைய பரமசிவனது தில்லைமாநகரத்துஎல்லையின்முன் சிவிகையைவிட்டிறங்கி மிகுந்தகுளிர்ச்சிபொருந்திய கங்கையைத்தரித்த சடைமுடியையுடைய பரமசிவனது ஆலயத்திலே பொன்னினாற்செய்த மண்டபத்தில்வந்துசேர்ந்தான். அங்கேயிருந்தபுத்தகுருவைப்புத்தராஜன் வணங்கித்துதிசெய்துஉயர்ந்தமகிழ்ச்சியடைந்திருந்தபோது சர்ப்பத்தைமுடித்த சடையையுடைய பரமசிவனது திருக்கோயிலிலே பணிவிடை செய்பவர்கள் இவர்கள்வருதலைக்கண்டு எல்லாரும் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து தங்கள்தங்கள் மனநொந்து அக்கினியைப்போற்கொதித்துக்கோபித்து அவர்களாயாசங் கொள்ளும்படி சிலவார்த்தைகளைப்பேசிக் கடவுளிருக்கின்ற தில்லைமாநகரின் எல்லையைவிட்டுப் புத்தனே சீக்கிரத்திலோடிப்போய்விடு. இது நாங்கள் பொறுக்கமாட்டோமென்று சொன்னார்கள். புத்தகுருவானவன் வெற்றிமாலையை யணிந்த சோழன்முன்னே உயர்ந்ததர்க்கம்பேசி நீங்கள் போற்றப்பட்ட சைவமார்க்கம் நிலையன்றென்று சொல்லிச் சிறப்புப்பொருந்திய புத்தனே யுயர்ந்ததெய்வமென்று இப்போது சொல்வதல்லாமல் போவதில்லை யென்றான்.

இவ்வார்த்தையைச் சொன்னபின்பு அவர்கள்யாவர்க்கும் இதைச் சொல்லுவோமென்று சீக்கிரத்திலே உண்மையாகிய தபோதனர்களுக்கும், தில்லைமூவாயிரவர்களுக்கும், பரிகலத்தார்களுக்கும், அவரவர்கள் வீடுகள்தோறும்போய்ச் சொன்னார்கள். அதைக்கேட்ட அவர்கள் புண்ணிலே வேல்நுழைந்ததுபோல வருத்தப்பட்டு சபாநாயக ரெழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்கோயிலிலே அழகியரத்தினம்பதித்த மண்டபத்திலிருக்கின்ற புத்தகுருவினுடைய நினைப்பென்னவென்று கேட்போமென்று சீக்கிரத்திற்போயினார்கள். தில்லைமூவாயிரவர்போக எதிர்கொண்டுவாராத உண்மைஞான மில்லாத புத்தனைக்கோபித்துப் பலபேச்சுகள்பேசிப்பிழைக்கும் வகையறியாதநீ இங்கே அஞ்சுதலில்லாமல் மதியாமலிருந்ததன்மை யென்னவென்று கேட்டார்கள். அதற்குப் புத்தகுருவானவன் நான்குவேதமும், ஆறு சாஸ்திரமும், பதினெண்புராணமும், இருபத்தெட்டாகமமும் ஆகிய இவைகளாலே உங்களுடையதெய்வமே உண்மையானதெய்வமென்று சொல்வீர்களானால் எங்கள் தெய்வமே உண்மையானதெய்வமென்று யான்சொல்லுவேன். இங்கே என்னெதிரேசொல்லுமென்றுசொன்னான். அதற்குத் தில்லைமூவாயிரவர் இன்று இழிவினையுடைய உன்னோடுபேசுகிறது நமக்குத்தகாதகாரியம். ஆனாலும் சிறப்பொன்றுமில்லாத வுன்னை ஒருசொல்லிலேசெயிப்போம். ஆயினும் மிகுந்த திறலையுடைய அரசர்களும் மெய்யுணர்வினையுடைய பெரியோர்களுங் கூடியிருக்கின்றசபையெதிரே நம்முடைய தர்க்கவார்த்தை சொன்னால் இதுதக்கது இதுதகாததென்று அவர்கள் சொல்லுவார்களானால்எந்தக்கலகமுமில்லை. இதுவேகாரியமாகுமென்றுசொல்லி சோழராஜாவையும் பிராமணர்களையும் பெரியதபோதனர்களையும் கலைக்கியானவல்லவரையும் நாளைச் சிதம்பரத்தைத் தரிசிக்கவரும்படி பலதிருமுகங்கள் எழுதிவிட்டுப் புத்த குருவைப்பார்த்து இன்றொருபொழுதுமாத்திரம்நீயிங்கிருப்பாய். நாளையுன்னுடையதாழ்வை உலகத்திற்குக் காட்டுவோமென்றுசொல்லித் தங்கள்வீட்டிற்குப்போய் நல்ல வுணவையுண்டு அன்றிராத்திரி யாவரும் நித்திரைசெய்யும்போது அழகுபொருந்திய பொன்னம்பலத்தில் திருநடனஞ்,செய்கின்ற சபாநாயகரானவர்கையிற் பிரம்புகொண்டு தழைந்தசடைமுடியும், திருநீறணிந்ததிருமேனியும்உடையவராய் எல்லாரும்விரும்புகின்ற திருவுருவங்கொண்டு குரியனுதையமாகுமுன்னேவந்து கனவிலே எல்லார்க்கும் நீங்கள்வருந்துவதை யொழியுங்கள். நம்முடையதில்லைமாநகரத்தெல்லையில் திருவாதவூரனாகியமாணிக்கவாசகனிருக்கிறான். இந்தச்செய்தியைக்கேட்டால் தர்க்கசாஸ்திரத்தைக்கொண்டு புத்தனைவாதுசெய்துவெல்லுவான் ஆதலால்இப்பொழுதே அரியதவத்தையுடையநீங்கள்போய் அவனையழையுங்களென்றார்.

பின்பு அவரவர்களும்விழித்து எழுந்து தாங்கள் கண்ட கனவைக்குறித்து உசாவி அதிசயித்து மனவருத்தநீங்கி மெய்த்தவத்தையுடைய மாணிக்கவாசகரெழுந்தருளியிருக்கின்ற இடத்துக்குப் போவோமென்று உத்தமமாகிய அவரதுபன்னசாலையிற் சீக்கிரத்திற்போய் சிறந்தகிருபாமலையாகிய மாணிக்கவாசகரைக்கண்டார்கள். அப்போது அவர் பதுமாசனத்தின்மேலிருந்த யோகம் நீங்கியிருப்பதைக்கண்டு சபாநாயகர் கனவிலேவந்து அனுக்கிரகஞ்செய்தவைகளையெல்லாம் தில்லைமூவாயிரவர்அவருக்குச்சொன்னார்கள். அந்தத்திருவார்த்தையானது மாணிக்கவாசகர் செவியினிடத்திலே சேர்ந்தமாத்திரத்தில் முன்னமே கடவுள் சொல்லியிருப்பதை நினைத்துவந்த தில்லைமூவாயிரவருடனே சீக்கிரம்போய் அழகிய சபாநாயகரைவணங்கித் திருவருள்பெற்று பௌத்தர்களிருந்த மண்டபத்திற்குப்போய் அவர்கள் தீமையுள்ளமுகத்தைப்பார்த்தால் துன்பமுண்டாகுமென்று திரை போட்டுக்கொண்டு ஆசனத்தி லெழுந்தருளியிருந்தார். நிலைபெற்ற வேதப்பிராமணர்கள்-பௌராணிகர்-கலைஞானம் வல்லவர்கள் முதலிய பெரியோர்களுடனே சோழராஜா சீக்கிரத்தில்வந்து அழகியசபாநாயகரைத் தரிசனஞ் செய்துகொண்டு பிரகாசம்பொருந்திய ரத்தினமிட் டிழைத்த மண்டபத்திற்குவந்து கிருபைமிகுந்த மாணிக்கவாசகர் திருவடியைவணங்கி அவருக்குப்பக்கத்திலே பூரணச்சந்திரன்போல் இடப்பட்ட ஆசனத்திலிருந்தான். அப்போதுமாணிக்கவாசகர்மகிழ்ச்சியடைந்து புத்தனைப்பார்த்துத் திருட்டுவார்த்தைசொல்லப்பட்டவனே ? நீவந்தகாரணத்தைச் சொல்லென்று கேட்க, அவ்வுரைகேட்ட புத்தனானவன் நிலைபெற்ற எங்கள் தெய்வமல்லாமல் வேறே தெய்வமில்லையென்று இந்த வூரில்வந்துசொல்லி இங்கே எல்லாருங்காணப் பொன்னம்பலத்திலே எங்கள்புத்தரை வைக்கவிரும்பிநேற்றே வந்திருக்கின்றேன். இதல்லாமல்யானினைத்ததுவேறொன்றுமில்லையென்றான். இப்படி அவன் சொன்னபோது மாணிக்கவாசகர் புன்னகைகொண்டு முன்பிறப்பிலேதவ மொன்று மில்லாதவனே ? முயல் யானையாவதுண்டோ ? நல்லது, அதுநிற்க, உன்னுடையநல்லபெரியதெய்வமும் ஆத்மாக்கள் அவனடியிற்சேருஞ் செய்தியும் சொல்லென்றுகேட்க, அதற்குப்புத்தகுருவானவன்கோபமடைந்து கண்ணில்லாதவனுக்குச் சூரிய கிரணத்தினொளியைக் காட்டக்கூடுமோ அரிதாகிய எங்கள்புத்த

தேவனுடைய நல்லகீர்த்தியைச் சொல்லவேண்டுமானால் நல்ல நாவானவை பல்லாயிரம் வேண்டும். எமது கடவுள் தருமம்விளங்குகின்ற நல்ல பிடகாகமஞ்சொல்லி அன்பையுடையவனாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற அநேகயோனிகள்தோறும் பிறந்து ஆத்மகோடிகளுக்குஉறுதிசெய்து பொல்லாங்கைத்தருகின்ற கொலை-களவு- பொய்-கள்ளுண்ணல் என்னும் நான்குகுற்றங்களையும் நீக்கி மேன்மைசிறந்திருக்கின்ற அரசமரநீழலிலே எமதுகடவுள் சேர்ந்திருப்பான். பொருந்திய கருப்பத்திற் சேருகின்ற உருவம்-வேதனை-குறிப்பு-பாவனை- விஞ்ஞானம் ஆகிய பஞ்சகந்தங்களுங்கூடிஒழிவில்லாத அநேகவறிவுண்டாய்நீங்குவது பிறவித்துன்பமாம் அதுநீங்கக்கேடாயழிவது மோட்சமென்றான்.

அப்போது மாணிக்கவாசகரும்சோழராஜாவினது களங்கமற்றமுகத்தைப்பார்த்துக்கிருபாநோக்கஞ்செய்து அறியாமையினால் மயக்கங்கொண்டு பயித்தியவார்த்தைசொல்லும் இந்தப் புத்தனுக்கு இன்று யாமென்சொல்வதென்றுசொல்லி பின்பு இதனைசொல்லுகின்றார். தருமமுண்டென்று புத்தனானவன் பிடகநூல்சொன்னானென்றாய் பொருந்தியஅறிவுதோன்றி க்ஷணநேரத்தில்மறைந்துபோமென்றாய். சொல்லும்பொருளும் நீ தேடிச்சொல்லுமுன்னே உணர்வுகெட்டால் அஞ்ஞானத்தைத்தருகின்ற உன்னூல்சொல்வது எப்படிசொல். ஆகையினாலே தருமசாஸ்திரமென்பதுஉனக்கில்லை. ஆத்துமாக்களுக்காக அநேகம் யோனிகள்தோறும் உன்கடவுள் போய்ப் பிறந்தானென்றாய். குற்றம்பொருந்திய ஒருவர்கொண்ட மயக்கத்தைத் தீர்க்க வந்தவர்களும் அதிகமயக்கத்தைக்கொண்டால்அந்தமயக்கம்போகுமோ? அன்றியும் எங்கள்கடவுள்கொல்லநினையானென்றுசொன்னாய். முன்னே அநேக யோனிகள்தோறும் பூமியின்மேல் பிறக்குங்காலத்தில் வெல்லுகின்ற புலிகளாயும், நரிகளாயும், பிறக்கும்போது கொடியபசிவந்தால் அரசமாநீழலிலிருக்கும் உன்னுடையகடவுள் புல்லுந் தழையுந்தின்பானோ? பொய்யாகிய உன்னாகமத்தில் ஐந்துகந்தங்களுடனேகூடத் தேகமும் அழியுமென்று சொன்னாய். அப்போதுன் கடவுளுக்கு உருவெங்கே, அநேக யோனிகளில் ஆத்மாக்களுக்கு அருள் செய்யும்பொருட்டு ஒருவடிவங்கொண்டு வந்தானென்பதென்ன. புத்தியில்லாதவனே? காரணமாகியஆத்மாவோடே கூடுகின்றகாரியமாகிய வடிவில்லாதிருந்தால் உன்னுடையசிறப்புப்பெற்றதெய்வத்துக்கு வடிவில்லை நிறைந்த அறிவில்லாதவனே? பஞ்சகந்தமுங்கெடுவதுமுத்தியென்றுசொல்லும் பேரறிவில்லாத உன்பிடகாகமத்தையார்சொன்னார். இருபத்தொருவரென்றெண்ணப்பட்டஉன்னுடைய புத்தர்களெல்லாம் பிறப்பது சிறப்புப்பெற்றதாயர்வயிற்றைப் பீறியென்றுசொன்னாய். அன்புடனே சுமந்துபெற்ற தாய்மாருடைய உயிர் நாசத்தையடைய குற்றஞ்செய்து அரியநரகத்திலே வீழ்வார்களோ தெய்வமாவார்கள். மறைப்பினையுடைய நான்கு பூதத்தினுடைய கலப்பிலே பேதமேயல்லாமல் தோன்றியவடிவுக்கு உயிரென்று வேறில்லையென்பாய். நீசொல்லிய அபத்தசாஸ்திரத்தில் இராத்திரியிலே நித்திரை செய்யும்போது உன்முகத்திலே ஏறிப்போகும் சர்ப்பத்தை இந்தப்பூதங்களறிந்தனவோ ? அறிவில்லாதவனே உருவும்உயிரும் ஒன்றாய்க்கூடும்அறிவு உனக்கில்லையென்றாய். இந்த உருவம்நீங்கினகாலத்தில் உயிரும் சீக்கிரத்தில் நீங்கிப்போகும். உருவமும்உயிரும்ஒன்றாய்க்கூடப்பிறக்குமானால் அதனால் உன்னுடைய உருவும்உயிரும் வேறாகுமென்று உன்வாயாற்சொல்வாய். ஆகாசமில்லை,அதனிடத்தேசத்தமுமில்லை அந்தஆகாசம் இல்வழக்காமென்றுசொன்னாய். உன்னாகமத்தில் பிருதுவி அப்பு தேயு வாயு நான்குபூதமும் இருப்பதற்கு இடம் ஆகாசமல்லவோ ? நீசொல்லப்பட்டசொல்லினோசை ஆகாசத்திலுண்டாகியதென்றுசொல்லுவாய். இடமிருந்த திசையென்றுசொல்வது இல்வழக்கென்றுசொல்லுவாய். இப்படிச்சொல்லுகின்ற நீயே நெடியவடதிசையிலே அரசமரமிருக்கின்றதென்று வணக்கஞ்செய்வாய். பூமியிலே அறிவிலாதவர்களும், பயித்தியங்கொண்டவர்களும், பொய்வார்த்தைபேசுகிறவர்களும் இருக்கின்றசபையிலேஉன்சொல்லெல்லாம் பொருந்தும். மரங்கள்உயிரல்லவென்றுசொல்வாய். நிலைபெற்ற பஞ்சபூதத்தினாலுண்டாகியதேகத்தையுடையவர்கள்போல நல்லநீரைஉண்கையினாலே இலைகள்தளிர்த்து வளர்ந்திருக்கும். அஃதில்லாவிட்டால்சருகாகும். ஆகையினாலே செனனபேதத்தில் கன்மங்களைப்புசிப்பிக்க எமதுகடவுள் உயிர்களுக்கு அமைத்தவடிவாகுமென்றுசொல்வாய். ஒருஉயிரைக்கொல்வதுபழுது. பூமியிலேதானே செத்தமாமிசத்தைத்தின்பது நன்றென்றுசொல்லுவாய். உன்பொய்யாகமத்திலே தின்னென்றுஉனக்கு நல்லஉயிரைக்கொன்றுமாமிசத்தைஉண்பித்து உன்பசியைத் தணிப்பார்க்குப் பாபமடைவது உனக்குநல்லதோ ? காரணமிருக்க எப்போதுங் காரியங்கெடுவதே மோட்சமென்று வேதங்கள் பரவுகின்ற எம்பெருமானாகிய பரமசிவனுடைய ஆகமஞ்சொல்லப்பட்டவர்களா சொல்லுவார்கள். போரால்வருந்தும் உயிருங்கூடக்கெடுவது முத்தியென்கிறபெரியவருத்தங்கொண்ட நீயே பிழையறியாமல் சொல்வாய் பஞ்ச கந்தமும் அழிந்தால் முத்தியென்று சொன்னாய்.

பஞ்சகந்தமும்அழிந்தால்முத்திபெற்றவர் யாவரென்று வினவும்போதில் அழிந்த அஞ்சிலும் உண்டான அறிவென்றுசொன்னால் அப்போது பஞ்சகந்தமும் அழியவுமில்லை மோட்சமுமில்லையாமென்றார்.

இவ்விதமாக மாணிக்கவாசகர் சொல்ல அதைக் கேட்டு மிகுந்த கீர்த்தியானது மங்கியிருந்த புத்தனும் கோபித்து எங்களுக்குத்தெய்வமுமில்லை, மோட்சமுமில்லையென்றுசொன்னீர். உம்முடையதெய்வமாவதெது? நீங்களடையுமோட்சமெது ? என்றுகேட்கச் சிவஞானத்தையறிந்த சைவராகிய மாணிக்கவாசகர் அழகிய கல்லாலவிருட்சத்தினிழலிலிருந்து தருமஞ்சொல்லுகின்ற வடிவைக்கண்டு அநேகம்பேர் தெரிசிக்கசெய்வான். விபூதிதரித்த திருமேனியை யுடையவன். உமாதேவியை ஒருபாகத்திலுடையவன். கிருபையுடையவனான இப்படிப்பட்ட எங்கள்கடவுளது பெருமைசொல்வதற்கு எளிதோ ? தில்லைமாநகரில் அழகியபொன்னம்பலத்திலிருக்கின்ற சந்திரனையணிந்த எமதுகடவுளானவர்சொல்லுதற்கு ஒருமுடிவுஉண்டானவரோஎன்றுசொன்னார். அப்படிசொல்லுமளவில் பலபேச்சுகள்பேசமுயலவேண்டுவதில்லை, நில்லும், நான்கேட்டதைச் சொல்லுமென்று நீசனாகியபுத்தன்முன்னே கல்லாலின்கீழிருந்துதருமஞ்சொன்னான் எங்களுடைய கடவுளென்று என்னெதிரேசொன்னீர். கையிலே நிலைபெற்ற செபமாலையைக் கொண்டிருப்பது வேறொரு நினைத்தற்கரிய நல்லதெய்வமுண்டென்று நினைத்தோ ? வளம்பொருந்திய உலகத்தார் வணங்கும்படிக்குச் சிதம்பரத்திலே நடனஞ்செய்வான் எமது கடவுளென்று சொன்னீர். நினைந்துபோகப்பட்ட நல்லறிவையுடைய சிலர்பார்க்கஆடுவதல்லது தமதிச்சையினாலே ஆடுவாருமுண்டோ வென்றான். உலகமெல்லாம் பிழைக்க அழகிய பொன்னம்பலத்தில் நிருத்தஞ்செய்யும் எமதுகடவுள் திருமேனியிலே விபூதிதரித்திருக்கின்றானென்று மேன்மைகொண்டுசொன்னீர். சிவந்தபிரகாசம்பொருந்திய திருமேனியிலேவிபூதிபரிசுத்தமானதென்றா உமதுகடவுள் தரித்தாரென்றான். உமாதேவியை ஒருபாகத்திலே யுடையவனென்று பெருமைகொண்டுசொன்னீர், பாதிதேகம்பெண்வடிவாயிருப்பது பூமியிலே உண்டோ ? அப்படி பாதிதேகம் பெண்ணுருவா யுமதுகடவுளிருந்தால் நீர் துறவிலிருக்குந் தவமென்ன என்றான்.

இப்படியாக அந்தப்புத்தகுருசொன்னதற்கு மாணிக்கவாசகர்இகழ்ந்து நகைசெய்துஎமதுகடவுளுடையஅடியார்கள் பெரியவாழ்வைப்பெற வந்தவர்கள் நல்ல உபதேசமாகிய இதனை நல்ல தவமொன்றில்லாத உன்னெதிரே சொல்வதல்லவென்றுசொல்லி, உயர்ந்த செபமாலிகையைக் கையிலேவைத்திருப்பதுஉலகத்தாரெல்லாம் இங்கேயுயர்ந்த தவங்கள் செய்தற்கென்று நினையாய். தாங்கப்பெற்ற ஆயுதத்தொழில்களைச்சார்புடனே பழக்குகின்ற பக்குவமுள்ள ஆசிரியருடைய கையிலே கொள்ளும் ஆயுதம்போலாகும். தவப்பயனைச் சம்பாதியாதவர்களைப்போல் ஊனக்கண்ணை யுடையவராகிய உலகத்தார்காண எதிரே கூத்தாடுவானென்றாய், விறகிலேயிருக்குந் தீயைப்போலத் தேகத்திலேகலந்து உயிரையெல்லாம் ஆட்டுவிக்கும் நட்டுவன் எமதுகடவுளென்று எண்ணிக்கொள்ளுவாய். உம்முடையகடவுள்விபூதியையணிந்ததுஎன்னவென்றுகேட்டாய், அதுஆத்மாக்களுக்குத் துன்பத்தைத் தணிப்பதென்றெண்ணிக்கொள்வாய். அதுபிறந்திருக்கின்ற தம்முடைய பிள்ளைகள்அடைந்த நோயைநீக்கும்படி தாய்மார்சாப்பிட்டமருந்தாகும். புல்லறிவைக்கொண்டு அநேகம் வீண்வார்த்தைகள்பேசுகின்ற புத்தனேநிற்பாய், அவனையல்லாமல் ஒருவர் நீற்றைத்தரிப்பதுண்டோ ? நல்ல திருநீற்றிலுள்ள சுகம் வேதஞ்சொல்லுவதல்லாமல்மற்றொருவராற்சொல்லுதற்கெளிதோ? ஒருபாகத்திலேஉமாதேவியைவைப்பது குற்றமென்றுசொன்னாய், உலகத்தாருக்குப்போகத்தைத்தரல்வேண்டுமென்றுநினைத்து மேகத்தையொத்த கூந்தலையுடையபார்வதியை யொருபாகங்கொண்டிருந்தார். அல்லாமலும் உயிர்கட்கு யோகத்தைக்கொடுக்கும்பொருட்டு யோகவுருவங்கொண்டிருந்தார். குருடர்கையிலிருக்குந் தடியையல்லாமல் வேறொன்றுமறியாதவிதம்போல் இந்தப்பேச்சுமாத்திரங் கற்றாயல்லாமல் வேறொன்றுமறியமாட்டாய். வலிமைபொருந்திய அழகிய இடபவாகனத்தையுடைய பரமசிவன் பூவிலிருக்கும்மணம்போல் ஆத்மாக்களிடத்தில் கலந்து நின்ற நிலைமையைப்பார்த்தாயில்லை கண்ணில்லாதவனே? ஆதியாகியும், சிவயோகியாகியும், மிகுந்தபோகியாகியும், அருபியாகியும், சோதியாகியும், வெகுரூபியாகியும், இன்பக்கடலாகியும் இருக்கின்ற கடவுள் துன்பமில்லாத நீதிநிறைந்தகனகசபையிலே நின்றநிலையையல்லாமல் எது சிரசு ? எதுபாதம் ? யார்அவரையறிவார்கள் ? என்றுசொல்லி, அளவற்றகலைகளில் வல்லவராகிய மாணிக்கவாசகர்மைந்தர்கள் மங்கையர்கள்ஆகிய இவர்கள் வாக்கிலிருக்கின்ற சரஸ்வதி ? நீயே பொய்வார்த்தைபேசுவதென்னகாரணமென்று ஆதியாகிய கலைவாணியைக் கோபித்து நான்கு வேதங்களையுஞ்சொல்லிய நீதானே இந்தப் பொய்யைச்சொல்லவேண்டியதென்ன ? தக்கன்யாகத்தில் உன்மூக்கையறுத்ததை மறந்துவிடலாமா ! திரிநேத்

திரத்தையுடைய பரமசிவனது திருவருளில்லையென்று சொல்லும் மூடருடைய நாவைவிட்டு நீசிவனுடையஆக்கினைப்படியேபோவென்றுசொல்ல, சரஸ்வதியும் பயந்து வஞ்சகருடையநாவினின்றும் நீங்கினபின்பு அவர்களெல்லாம் விஷஞ்சாப்பிட்டவர்கள்போல் ஒடுங்கி நடுங்கி ஊமைகளானர்கள். ஈழதேசத்துராஜன்அதுகண்டு மனநொந்து சிவஞானநூல்களிற் குறைவில்லாத மாணிக்கவாசகர் திருவடிகளை வணங்கிநின்று சுவாமீ? பேசத்தக்கவர்கள்ஊமையாயினர்கள். பேச்சில்லாதஊமையாகிய என்புத்திரிக்குஊமைநீங்கி நல்லவார்த்தை பேசவந்தால் நானுமக்கு நல்ல அடியனுவேனென்றுசொல்ல அதைக்கேட்டமாணிக்கவாசகர் சீக்கிரத்தி லழைத்துக்கொண்டுவாவென்றுசொல்ல, அவளும் உண்மைபொருந்திய அந்தச்சபைக்குவந்தாள்.

அந்தச்சபையிலேவந்துநின்ற கன்னிகையை மாணிக்கவாசகர் பார்த்துக் கிருபாநோக்கஞ்செய்து பின்பு அழைத்து எதிரிலிருக்கவைத்து உள்ளமநடுங்கி அங்கிருந்தபுத்தன்சொல்லிய தர்க்கத்துக்கெல்லாம் குளிர்ந்த வாசனைபொருந்திய கூந்தலையுடையபெண்ணே நீ யுத்தரஞ்சொல்வாயாகவென்றார். பத்தியை நன்ருயறியாத புத்தரானவர் சொல்லிய தர்க்கவார்த்தைக்கெல்லாம் படித்தறிந்தவர்கள்போல் இந்தப் பெண்ணனவள் உத்தரஞ்சொன்னுள் அதைமாணிக்கவாசகர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூசுவதும்வெண்ணீறுபூண்பதுவும்பொங்கரவம், பேசுவதுந்திருவாயான்மறைபோலுங்காணேடி
பூசுவதும்பேசுவதும்பூண்பதுவுக்கொண்டென்னே, யீசனவனெவ்வுயிர்க்குமியல்பானுன்சாழலோ

அருந்தவருக்காலின்கீழறமுதலாநான்கினையு, மிருந்தவருக்கருளுமதுவெனக்கறியவியம்பேடி
யருந்தவருக்கறமுதனுன்கன்றருளிச்செய்திலனேற், றிருந்தவருக்குலகியற்கைதெரியாகாண்சாழலோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(சாழல்-ஒ, சூழல்-ஒ, விந்து-நாதம்-ஆக இயல்பானுனென்பதை மகளிர்விளையாட்டென்ப.)

எனச் சிவனுடையகாருண்ணியத்தை,

விளையாட்டாக மகிழ்ச்சியினலே அந்தப் பொருளையெடுத்துப் பாடலாகச்சொன்னர். அதைக்கண்ட ஈழராஜனும் அஞ்செழுத்துஞ்சொல்லிவிபூதிதரித்தபின்புதாழுநின்று அடிமைத்திறத்திலே தவறில்லாத அடியனுயினன். அதைக்கண்டசோழராசனும், தில்லைமூவாயிரவரும், திருச்சிற்றம்பலம் வாழ்கவென்று துதித்து அழகியமாணிக்கவாசகரை ஏத்தினர்கள். தக்கதாகிய சிறப்புள்ள ஈழராஜனும் மாணிக்கவாசகரெதிரோநின்றுருத்திராட்சமணிந்துவிபூதிதரித்து அடிமைத்திறமுடையவனகவே துக்கத்தைத்தருகின்ற சிவந்த சீவரவஸ்திரத்தால் மூடும்உடம்பையுடைய புத்தர்மிகுந்த ஊமைத்தன்மை தங்களுக்கு நீங்கவேண்டுமென்று வணங்கினர்கள். சோழராஜனும் தில்லைமூவாயிரவரும் மற்றவரும்வணங்கி எமதுகடவுளே இந்தப்படி யருள்செய்வாயென்றுசொல்ல, மாணிக்கவாசகர்மகிழ்ந்து கிருபாநோக்கஞ்செய்ய, உடனேஅவர்களெல்லாம் ஊமைத்தன்மை நீங்கிநமஸ்கரித்து களங்கரகிதமான மனமுள்ள பெரியவரே முன்பிறப்பிலே நிலைபெற்றதீவினையைச்செய்தபடியால் குற்றமற்ற விபூதிதரித்து நல்ல ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தை உச்சரியாமலிருந்தோம் பூசுவதாகியதிருநீறும், தரிக்கப்பட்ட உருத்திராட்சமும், காவிவஸ்திரமும்ஆகிய இவைகளெல்லாங்கொடுப்பீர். இந்தச் சிவப்புவஸ்திரத்தைச்சுடுவீர்என்று வணங்கினர்கள்.

அழுக்காறில்லாத மனமுள்ளமாணிக்கவாசகர்புன்சிரிப்புடைய முகத்தினராய்ப் பூர்வசன்மத்தி லிவர்கள்தவஞ்செய்தவர்களென்று மனதிலேநினைத்துக் கெடுதலில்லாத விபூதிதரித்துப் பிரகாசங்கொண்ட ருத்திராட்சமும் அணிவித்து அவர்களுடைய சீவரமாகிய வஸ்திரங்களைக் காந்தியையுடைய நெருப்புக்கு இரையாக்கினர். பின்பு இழிவானவேடங்கள்நீங்கி விபூதியைத் தரித்தபுத்தர்களும் இராஜாவும் பழமையாயுள்ளதிருவாதவூரராகிய மாணிக்கவாசகருடைய இரண்டு பாதங்களையும் வணங்கி நன்மையாகிய அழகிய திருச்சிற்றம்பலத்தைவணங்கி நயப்புடனே நெஞ்சிலேயிருக்கும் வஞ்சகம்நீங்கி ஸ்ரீசிதம்பரமே தங்களுக்கு நிலைபெற்ற பதியாக விருந்தார்கள். மற்றவர்கள் தங்கள்தங்கள் பதிக்குப்போய்ச்சேர்ந்தார்கள். பின்பு மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்திருப்புலீச்சரத்தையடைந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவார்சென்னிமன்னனெம்புயங்கப்பெருமான்சிறியோமை
யோவாதுள்ளங்கலந்துணர்வாயுருக்கும்வெள்ளக்கருணையினு
லாவாவென்னப்பட்டன்பாயாட்பட்டீர்வந்தொருப்படுமின்
போவோங்காலம்வந்ததுகாண்பொய்விட்டுடையான்கழல்புகவே.

புரள்வார்தொழுவார்புகழ்வாராயின்றேவந்தாளாகாதீர்
மருள்வீர்பின்னைமதிப்பாரார்மதியுட்கலங்கிமயங்குவீர்
தெருள்வீராகிலிதுசெய்மின்சிவலோகக்கோன்றிருப்புயங்க
னருளார்பெறுவாரகலிடத்தேயந்தோவந்தோவந்தோவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(யாத்திரை - செய்கை.)

என அநுபவாதீதமுரைத்து,

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஞானவாளேந்துமையர்நாதப்பறையறைமின், மானமாவேறுமையர்மதிவெண்குடைகவிமி
ஞனநீற்றுக்கவசமடையப்புகுமின்கள், வானவூர்கொள்வோநாமாயப்படைவாராமே.

தொண்டர்காடுசிசெல்லீர்பத்தர்காள்சூழப்போகீ, ரொண்டிறல்யோகிகளேபேரணியுந்தீர்க
டிண்டிறற்சித்தர்களேகடைக்கூழைசென்மின்க, ளண்டர்நாடாள்வோநாமல்லற்படைவாராமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(படையெழுச்சி - வாள் பறை குடைமுதலியபடைகளின் எழுகை.)

எனப் பிரபஞ்சப்போர்கூறி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்களிரண்டுமவன்கழல்கண்டுகளிப்பனவாகாதே, காரிகையார்கடம்வாழ்விலென்வாழ்வுகடைப்படுமாகாதே
மண்களில்வந்துபிறந்திடுமாறுமறந்திடுமாகாதே, மாலறியாமலர்ப்பாதமிரண்டும்வணங்குதுமாகாதே
பண்களிகூர்தருபாடலொடாடல்பயின்றிடுமாகாதே, பாண்டிநன்னாடுடையான்படையாட்சிகள்பாடுதுமாகாதே
விண்களிகூர்வதோர்வேதகம்வந்துவெளிப்படுமாகாதே, மீன்வலைவீசியகானவன்வந்துவெளிப்படுமாயிடிலே.

சங்குதிரண்டுமுரன்றெழுமோசைதழைப்பனவாகாதே, சாதிவிடாதகுணங்கணம்மோடுசலித்திடுமாகாதே.
யங்கிதுநன்றிதுநன்றெனுமாயையடங்கிடுமாகாதே, யாசையெலாமடியாரடியோமெனுமத்தனையாகாதே
செங்கயலொண்கண்மடந்தையர்சிந்தைதிளைப்பனவாகாதே, சீரடியார்கள்சிவானுபவங்கடெரிந்திடுமாகாதே
யெங்குநிறைந்தமுதூறுபரஞ்சுடரெய்துவதாகாதே, யீறறியாமறையோனெனையாளவெழுந்தருளப்பெறிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(படையாட்சி-மீன்வலைவீசிய கானவன்வந்து வெளிப்பட்டாளுகை.)

எனச் சீவவுபாதியொழிந்து,

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூத்திநெறியறியாதமூர்க்கரொடுமுயல்வேனைப், பத்திநெறியறிவித்துப்பழவினைகள்பாறும்வண்ணஞ்
சித்தமலமறுவித்துச்சிவமாக்கியெனையாண்ட, வத்தனெனக்கருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே.

செம்மைநலமறியாதசிதடரொடுந்திரிவேனை, மும்மைமலமறுவித்துமுதலாயமுதல்வன்று
னம்மையுமோர்பொருளாக்கிநாய்சிவிகையேற்றுவித்த, வம்மையெனக்கருளியவா:ருர்பெறுவாரச்சோவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(அச்சோ - ஐயோவென்னும் அதிசயக்குறிப்பு.)

என அனுபவவழியறியாமையாய் அங்குவசித்திருந்தார்,

அப்படிமாணிக்கவாசகர் அந்த ஸ்ரீசிதம்பரத்தில் வசிக்கின்றநாளிலே பொற்சபையில் திருநடனஞ்செய்கின்ற சபாபதியானவர் தமதுகிருபையினல் பிராமணவுருவங்கொண்டு பரிசுத்தமாகிய முப்புரிநூலணிந்த மார்பும், விளங்குகின்றபுத்தகமும் தெரிய, சிவந்ததிருவடிகளும்நோவ, எழுந்தருளி எதிராகநின்றார். இப்படி எதிரேவந்துநின்ற வேதப் பிராமணரைப்பார்த்து இன்பம்பொருந்த மாணிக்கவாசகர் இருமென்றுசொல்ல அவரிருந்தபின்பு பெருமையையுடைய வேதத்தில் மிகுந்தவரோ? நீரெங்கேயிருக்கின்றவர் சொல்லுமென்றுகேட்க, விலைபெற்ற பெரியவளத்தையுடைய பாண்டியதேசத்திலே நாமிருக்கிறதென்றார். பாண்டியதேசமென்று சொன்னபின்பு அன்புடனே உபசரித்து இங்கேநீர்வருவதற்குக் காரணஞ்சொல்லுமென்ன, கடவுளது ஆக்கினையாகியகாரியம் உம்மைக்காணுவதேயென்று சொல்லி, பூமியைப்பிளந்தும், ஆகாயத்திற்பறந்தும், முன்னே மகாவிஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் தேடிக் காணுதற்கரிய கடவுளும், சிற்சபையிலே நிருத்தஞ் செய்பவருமாகிய பரமசிவனைக் குதிரையேறச்செய்த உம்முடைய பெருமையினாலே பாண்டிநாடெல்லாம் வாழ்ந்தது. அழகிய திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளியிருக்கின்றகடவுளுடைய திருவடியை வணங்கித் துன்பமொன்றுமில்லாமல் தடாகஞ்சூழ்ந்த திருக்கழுக்குன்றத்துக்குப் போய்ப் பின்பு ஸ்ரீ சிதம்பரத்திற்குவந்து புத்தரை வாதில்வென்றீர் என்பது கேள்விப்பட்டு யாவரும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள்.

ஆதியாகியும் சிற்சபையிலே திருநடனஞ்செய்கின்ற ஐயனாகியும் இருக்கின்றகடவுளைப் பத்தியினாலே நீர்சொல்லிய தமிழ்ப்பாடல்முழுவதும் ஓதுதற்குநினைத்துத் துன்பம்நீங்கஇங்கேவந்தேன். அதுஎழுதல்வேண்டும். பிராமணரில்உத்தமரோ? தெளிவாக இன்றுசொல்லவேண்டுமென்றார். அதைக்கேட்டு மனத்திலேமிகுந்த அன்பை யுடையவராய் ஜடாமுடியையுடைய பரமசிவனை எண்ணுதற்கரியதமிழ்ப்பாடலாற்சொல்லிய மாணிக்கவாசகர், அப்போது அகமலர்ந்து உண்மை ஞானத்தைத்தருகின்ற திருவாசகத்தை மகிழ்ச்சியுடனே சொல்லியருளினர். அவர்சொல்லிய பாடலெல்லாம் சிற்சபையிலாடுஞ் சபாபதியானவர் தம்முடைய திருக்கரத்தில் ஏட்டைப்பிடித்துக்கொண்டு தெளிவாகஎழுதியபின்பு மிகுந்தஅருளையுடைய உமாதேவிபாகராகிய சபாநாயகரைப் பாட்டுடைத்தலைவராகவுடையஒருகோவைபாடல்வேண்டுமென்றார். நிலைபெற்ற தவத்திலே மிகுந்த மாணிக்கவாசகர் அதற்கு மனமகிழ்ந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவளர்தாமரைசீர்வளர்காவிகளீசர்தில்லைக்
குருவளர்பூங்குமிழ்கோங்குபைங்காந்தள்கொண்டோங்குதெய்வ
மருவளர்மாலையொர்வல்லியினெல்கியனநடைவாய்ந்
துருவளர்காமன்றன்வென்றிக்கொடிபோன்றொளிர்கின்றதே.

*   *   *   *   *   *   *   *

காரணிகற்பகங்கற்றவர்கற்றுணைபாணரொக்கல்
சீரணிசிந்தாமணியணிதில்லைச்சிவன்டிக்குத்
தாரணிகொன்றையன்றக்கோர்தஞ்சங்கநிதிவிதிசே
ருருணியுற்றவர்க்கூரன்மற்றியாவர்க்குமூதியமே.

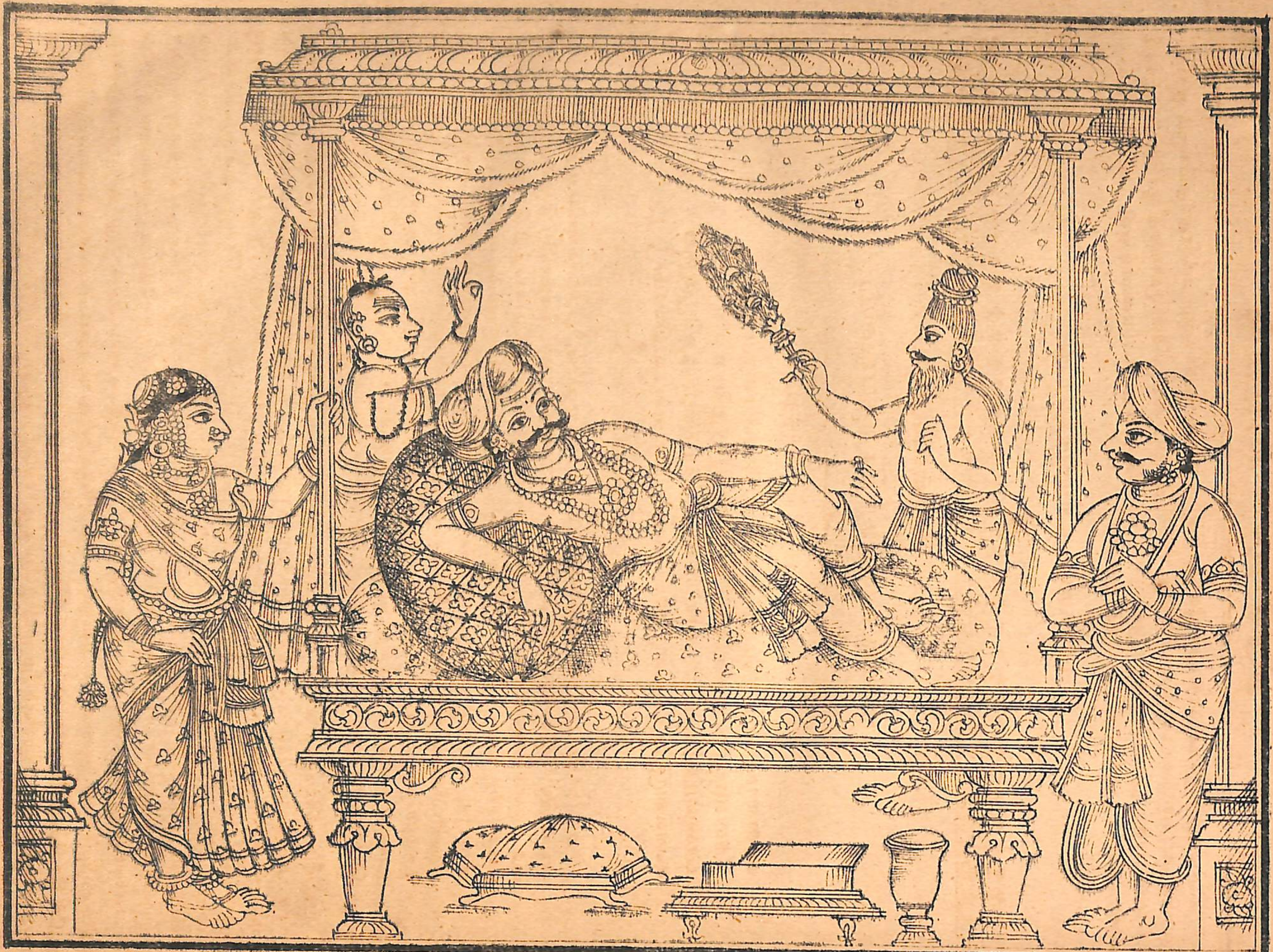
திருச்சிற்றம்பலம்.

என்று திருக்கோவையாரைப்பாடியருள,

பொன்போலும்பிரகாசிக்கின்ற சடையையுடையவர் எதிரேயிருந்து திருக்கோவையாரெழுதி முடிந்தபின்பு தம்முடைய புத்தகத்தைக் கட்டிக்கொண்டு மின்னலைப்போல் மறைந்தார். அதுகண்டு மாணிக்கவாசகர் வருத்தங்கொண்டு எழுந்தார். எங்கும் ஓடித்தேடிப்பார்த்தார். இஃதென்ன ஆச்சரியமென்று மநமகிழ்ந்தார். ஸ்ரீசிதம்பரத்திலே நிருத்தஞ்செய்கின்ற சபாபதியென்றறிந்து பின்புகண்ணிலேஆனந்தபாஷ்பம்பொழிந்தார். எங்கேபோயினாயென்று பூமியிலே விழுந்தார். பரமானந்தசமுத்திரத்திலே அழுந்தினார்.

உயர்ந்த தமிழினிடத்திலே அன்புமிகுந்துசபாநாயகர் புத்தகத்தையெடுத்துக்கொண்டு தமது கனகசபைக்குளெழுந்தருளித்தேவர்களையும், மகாவிஷ்ணுவையும், பிரமதேவனையும் பார்த்து நமக் கடிமைசெய்து நயப்பினைப்பெற்ற மாணிக்கவாசகர் சொன்ன இந்தநல்லபாடல்களைக் கேளுங்களென்று அவர்களுக்கனுக்கிரகஞ்செய்து, மெய்மைபொருந்திய தவத்தையுடைய மாணிக்கவாசகர்சொல்லஎழுதப்பட்ட இந்தத்திருவாசகம் கநகசபையிலே நிருத்தஞ்செய்கின்ற அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார் திருவெழுத்தாமென்று மோக்ஷத்தைத்தருகின்ற திருக்கோவையார் முடிந்தவிடத்திலே எழுதிப்பின்பு அழகிய மலரையொத்த திருக்கையினாலே மைக்காப்புஞ்செய்து வெள்ளிய மூன்றாம்பிறையைத்தரித்த ஜடாபாரத்தையுடைய சபாநாயகர் உலகத்துக் கெல்லாம்சிநேகமுடைய மாணிக்கவாசகரது நல்லதவத்தையெல்லார்க்கும் அறிவிக்கநினைத்து எண்ணப்பெற்ற முனிவர்கள் தேவர்கள்வணங்குஞ் சபைவாசற்படியிலே திருவாசகமாகிய திருமுறையைவைத்தார். அப்படிவைத்தபின்பு பூசைசெய்யும் ஒருபிராமணன்பார்த்து, இப்புத்தகம் இங்கேயிருக்கும் புதுமை தெய்வீகமாமென்று மநமுருகிநின்று தில்லைமாநகரத்தார்க்கு இதனைச் சொல்லவேண்டுமென்று சபையைவிட்டுப்போய்பழமையாகிய ஸ்ரீ சிதம்பரத்திலுள்ளவர்களிடத்து ஒருபுத்தகம் சபையின்படியிலே இருக்கின்றதென்று சொல்ல, பின்பு இது அதிசயமாமென்று ஓடிவந்து படியின்மேல் சபாநாயகர்வைத்தபுத்தகத்தை எல்லாருந்தங்களுக்குள்ளே பார்த்து எமதுகடவுளிருக்கின்றசபையிலே தேவர்களும் அறிதற்குக்கூடாத தெய்வீகமிதுவென்று நினைத்துப் பெருமைபொருந்திய அன்பினாலே கடவுள்சொல்லியசிவாகமமோ? அல்லது தமிழ்நூலோவென்று பார்ப்பது தகுதியாமென்றார்கள்.

அருளும்அன்பும் நிறைந்த தில்லைமூவாயிரவர்கள் எல்லாரும்புகழ்ந்துசொல்லுகின்ற வாக்கில் வல்லவராகிய ஒருவர்போய் மலரைக்கொண்டுஅருச்சித்துநமஸ்கரித்துப் பின்பு பரமசிவன்வைத்தபுத்தகத்தை அவிழ்த்து ஏட்டைநீக்கிப்படித்தார். நீதியைக்கொண்டஅகவல்நான்கும் திருச்சதகம் முதலாகச் சிறப்புப்பொருந்திய தமிழ்ப்பாடல்அறுநூறும், விரித்துச்சொல்லப்பட்ட அகப்பொருட்கோவை நானூறுபாடலும், விளங்கப்படித்தார்கள். பின்பு அது முடிந்தவிடத்திலே இதுமாணிக்கவாசகர்சொல்ல அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார் கையெழுத்தென்றுபடித்தார்கள். இப்படி இந்தத்திருமுறையைப் படிக்கக் கேட்டவர்களெல்லாம் மெய்ப்புளகமும் குறுவேர்வுகொள்ளுதலும் ஆநந்தபாஷ்பமும்-கசிந்துருகு மநமும் கொண்டவராய் உண்மையாகிய தவத்தையுடைய மாணிக்கவாசகர்சொல்லிய இந்தத் தமிழல்லாமல் மோக்ஷவழிக்குச் சிவநூல்வேறுண்டோவென்றுசொல்லி, இதன் பொருளாகிய தேனை இன்றறிவோமென்றுநினைத்துச் சபையைவிட்டுத் தில்லை மூவாயிரவரும் மாணிக்கவாசகர்முன்னேபோய்அவரெதிரே திருமுறையைவைத்துத் தேவர்பெருமானாகிய கடவுள் இன்றுசெய்தகாரியம் இதுவென்று சொன்னார்கள். மாணிக்கவாசகர் அதுகண்டு எல்லாரும் அற்பமாகியஎன் பாடலை மனமகிழ்ந்துகொண்டருளப் பூமியிலே அன்று செய்த என்தவத்தை அறியமாட்டேன் என்று புலம்பினார். மாணிக்கவாசகர் இங்கேஇப்படி புலம்பியழுதபின்பு ஸ்ரீசிதம்பரத்திலிருக்கின்ற அளவற்ற அன்பையுடையவர்கள் இதத்துடனே அஞ்சலியஸ்தராய்ப் பண்ணையுடைய ஞானப்பாடலைக் கொள்ளும்படி உம்மிடத்திலே கடவுள் வந்து செய்தகாரியமென்ன சொல்லுமென்று கேட்டார்கள். துன்பமென்னும் பிறப் பில்லாதவராகிய மாணிக்கவாசகர் சபாநாயகர்செய்த செய்கையெல்லாஞ் சொன்னபின்பு தில்லைமூவாயிரவர் வணங்கி மநமகிழ்ச்சிகொண்டு எமதுகடவுளைச்சொல்லிய இத்தமிழ்ப் பிரபந்தத்திற்கு அருமையாகிய நல்லபொருள்சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்க, மாணிக்கவாசகர் சிவஞாந நிறைந்தமனத்துடனே களிப்பையடைந்து அழகியகனகசபையெதிரேபோய் இதற்குப் பொருள் சொல்வேனென்று போக, அவர் முன்னேபோனவர்கள் அன்புடனேஅவர்பின்னேபோனார்கள். தில்லைமூவாயிரவர் அன்புடனே புடைசூழ்ந்துவர மாணிக்கவாசகர் கனகசபையையடைந்து பொருந்திய இத்தமிழ்ப்பிரபந்தத்திற்குப் பொருள் இவர்தாமென்று சபாநாயகரைக்காட்டிச் சபையிலே தில்லைமூவாயிரவர்கள்காணச் சீக்கிரத்திற்போய் மறைந்தருளினார். அதைக்கண்ட தில்லைமாநகரிலுள்ளார் சபாபதியை மாணிக்கவாசகர் அடைந்தவிதத்தைக்கண்டுதேகம்புளகமடைந்து நடுக்கமுற்றுத் துதித்து மனமுருகிக்

சர் ௨

கண்ணீர் பொழிந்து திருமேனியெல்லாம் வேர்த்தார்கள். மனமகிழ்ந்தார்கள். சிவந்தகைகளைச்சிரசின்மேல்கூப்பிக் கொண்டார்கள். பூதங்களெல்லா நிருத்தஞ்செய்தன. கணநாதர்கள்புகழ்ந்தனர். தும்புருநாரதர் இசைபாடினர்கள். வேதங்களும் அந்தரதுந்துமிகளும் ஆகாசத்தில்முழங்கினெழுந்தன. முநிவரும் இந்திரரும் பஞ்சகற்பகத்தருவினுடைய மலரைத்தூவி வணங்கினர்கள்.

மண்சுமந்தபடலம்— முற்றிற்று.

அறுபத்திரண்டாவது

பாண்டியன்சுரந்தீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வானலமுதமதிமுடிமேன்மதுரைப்பெருமான்மண்சுமந்து
தேனலமுதவாசகரைக்கதியில்விடுத்ததிறமிதுமேற்
பானன்மணிவாய்க்கவுணியனைவிடுத்துச்சமணர்படிற்றெழுகுங்
கூனல்வழுதிசுரந்தணித்தாட்கொண்டகொள்கைகூறுவாம்.

(இதன்பொருள்.)

உயர்வாகிய அமுதகிரணங்களையுடைய சந்திரனைமுடியின்மீது தரித்தருளிய மதுரைநாயகராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், தேனமுதம்போலும் (தமிழ்வேதமாகிய திருவாசகத்தை அருளிச்செய்யவல்லவராகிய) மாணிக்கவாசகசுவாமிகளைச் சிதாகாசத்தி லிரண்டறக்கலக்கச்செய்தருளிய திருவிளையாடலிதுவாகும். இனி, அச்சோமசுந்தரக்கடவுள், (உமாதேவியாரால் பொற்கிண்ணத்தில் கறந்தூட்டப்பட்ட சிவஞானப்) பாலையுண்டருளிய அழகிய திருவாயினையுடைய கவுணியர்குலத்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை விடுத்துச் சமணர்களுடைய பொய்ச்சமயத்தையே விரதமாகக் கொண்டொழுகிய கூன்பாண்டியனுடைய சுரநோயைத்தீர்த்து அப்பாண்டியனை யடிமைகொண்டருளிய திருவிளையாடலைச் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

புஜபலபராக்கிரமனென சகநாதபாண்டியன் மகன் வீரவாகு, அவன்மகன் விக்கிரமவாகு, அவன்மகன்பராக்கிரமவாகு, அவன்மகன்சுரதபாண்டியன், அவன்மகன் வாகுவலபாண்டியன், அவன்மகன்குங்குமபாண்டியன், அவன்மகன் கருப்பூரபாண்டியன், அவன்மகன்காருணியபாண்டியன், அவன்மகன் புருஷோத்தமபாண்டியன், அவன்மகன் சத்துருசாதன பாண்டியன், அவன் மகன் கூன்பாண்டியன் இந்தப்பாண்டியன் புஜபலத்தாலுங்கீர்த்தியாலுமிகுந்தவன். ஆகையாலே தனதுதோள்வலியினாலே சேரனையும்சோழனையும் எதிர்த்து முதுகிடச்செய்து தன்ஒரு குடைநிழலின்கீழே மூன்றுலோகமுமொதுங்க அரசாண்டு செங்கோல்செலுத்தி இப்படி விஜயலட்சுமி கொண்டாட வெற்றிமாலையணிந்த வேலையுடைய இந்தக்கூன்பாண்டியன் அரசாட்சி செய்யுங்காலத்தில் பனைமாலையணிந்த சேரனெனவன் ஆகாயத்தையளாவுகின்ற கையையுடையயானைகளும், அநேகதிரவியங்களும், அநேக ரத்தினங்களும், தோழிகளும் வரிசையாகத் தன்மகளைப்பாண்டியனுக்குக்கலியாணஞ்செய்து கொடுத்து அவன்காலிலே விழுந்துசமாதானஞ்சொல்லித் தன்னுடையதாய்ப் பாண்டியன்வசமாயிருக்கிற நாட்டைமுன்போல் தனக்குச் சொந்தமாகப்பெற்றுக்கொண்டுபோனான். பின்புசோழனும் தான்பெற்றபெண்ணை

கிய சைவமணி விளக்குப்போலும் மங்கையர்க் கரசியாரைப் பாண்டியனுக்குக் கலியாணஞ்செய்து கொடுத்துத் தன்னுடைய நாட்டையும் பெற்றுக்கொண்டு பின்பு கூன்பாண்டியனுக்குப் பாரியான மங்கையர்க்கரசியாருக்கு அளவற்றதிரவியங்களும், பொன் வஸ்திரங்களும், ரத்தினங்களும், தோழிக்கூட்டங்களும், இன்னும்இன்னும் வேண்டுமவைகளும்பாண்டியன்மனமகிழக்கொடுத்துக் குற்றமற்ற நற்குணங்களாலேசிறந்தகுலச்சிறையென்கிறமந்திரியையும்கூட அனுப்பிவிட்டான். பின்பு கூன்பாண்டியன் அவன்கொடுத்தவரிசைகளுடனேசெந்தாமரைக் கோயின் மங்கையைக் கலியாணஞ் செய்துகொண்டு வருகிறவன்போலமதுரைப்பதியையடைந்து லட்சுமிவிளங்குமார்பனாய் சோழன்மகளுடனேவந்த மந்திரியான குலச்சிறைநாயனாரைக்குணமும், சிறந்தகேள்வியும், மதிநுட்பமும், மேதகவும் ஆராய்ந்துபார்த்து தனக்கு நன்மையிற்சிறந்த மந்திரியாகவேகொண்டுஉலகாண்டுவருங்காலத்தில், முன்செய்தபலமான தீவினைப்பயனாகஉடம்பிலே கூன்கொண்டாற் போலவே கொல்லாதவிரதிகளாய் வஞ்சங்கொண்டு அலைந்து சூழ்ந்தபாசத்தை வெல்லுஞ்செய்கை தெரியாமல் நிருவாணிவேடங்கொண்டவர்களாகிய சமணர்கள் சொற்குள் அகப்பட்டு நல்வினைப்பயனைப்பெறாமல் கூன்பாண்டியன்நான்குவேதங்களிலுஞ்சொன்ன நல்வழியைவிட்டு, சமணர் புன்சமயமாகிய வழியைப்பற்றினவனாகவே, பாண்டிநாடெல்லாம் சமண்மதமாகிய,அஞ்ஞானக்கடலிலே முழுகிப்பூதிசாதனநெறியாகிய சைவசமயமும், முத்திச் செல்வமானநெறியுங் குறைவாக, வேதநீதி மறைந்துபோயிற்று. பறிக்கப்படுகிறதலையும், பாயாகியஉடையும், உறிகட்டுக்கொள்ளும் பாத்திரமும், அத்திநாத்தியென்று சொல்லுநாவும், புத்திகெட்ட மனம்போலவே கயிறில்லாத வெறுமையான அரையுங்கொண்டு நிலைகெடுவதானபசாசுகள் சூழ்ந்தாற்போல எங்கும் சமணர்கூட்டங்களாகவே நிலைகொள்வதாயின.

அக்காலத்தில் அந்தக் கூன்பாண்டியனுக்கு நன்மையைச்செய்யும்மருந்திலும் சிறந்தகற்பினையுடைய மங்கையர்க்கரசியாரும், பெருந்தகையமைச்சரான குலச்சிறைநாயனாரும், அனுஷ்டானகாலத்தில்விபூதியைக்குழைத்துப்பூசுகிறதே யல்லது மற்றைக்காலங்களில் பாண்டியன்தெரிய விபூதி பூசிக்கொள்ளாமல் சிவனடிச்சார்பிலேநிற்க, அப்படி பொய்ந்நூலை மெய்ந்நூலாகச் செய்கின்ற புல்லறிவாளரான சமணராகிய களையைத்தோண்டி மெய்ந்நூலாகிய வேதநீதியான பயிர் தலையெடுத்துவளரச்செய்யவல்லவர் யாரென்று மனத்திலே கவலைகொண்டு வருந்துகின்றவரான அவ்விருவரும் கூடற்கடவுளை வணங்கவேண்டிப் போய்நின்று, தெரியாமல் மயங்கின முனிவர்களுக்கு அக்காலத்திலே வேதப்பொருளை விளங்கச்சொன்ன ஓ வேதப்பொருளே ? இந்தச்சமணர்மதமாகிய வலைக்குள் அகப்பட்டு மெய்ஞ்ஞான வழியைவிட்டுநீங்கின பாண்டியன்புத்தியைத்திருப்பி இந்தவேளையில் உம்முடையதிருவடிகளுக்கே எப்போதும் அடிமையாகக்கொள்ள வேண்டுமென்று பாதம் வணங்கும்போது ஒரு வேதியன் உருத்திராட்சமுந் தரித்து, விபூதியும்பூசின தேகத்தை யுடையவனாய் ஸ்ரீ சிதம்பரத்திலிருந்துவந்து கூடற்கடவுளை வணங்குதற்குவர அவனை மங்கையர்க்கரசியாரும், குலச்சிறை நாயனாரும் கண்டு ஓய்வைதிகரோ ? நீர் எங்கேயிருந்து இங்கே வந்தீரென்றுகேட்க, அந்தவேதியன் சோழநாட்டி லிருந்துவந்தேனென்றான். அதுகேட்டஅவ்விருவரும்அந்தச்சோழநாட்டிலே என்ன புதுமையுண்டு அதைச் சொல்லுமென்ன, அதற்குஅந்தச் சைவப்பிராமணன் புதுமையுண்டுகேளுங்கள். ஏழிசை மறைவலாளராகிச் சீகாழியிலே சிவபாதவிருதயரென்றொருவருண்டு. அவர்சீகாழிக்கடவுளைவேண்டிச் சமணராகிய இருளைப் போக்குஞ்சூரியன்போல எனக்கொருபிள்ளை அருளவேண்டுமென்று தியானித்துத்தவஞ்செய்தனர். அப்படித்தவஞ்செய்த சிவபாதவிருதயரிடத்தில் சிவனருளாலே இந்தவுலகங்களெல்லாந்தெளிவுபெறஇளஞ்சூரியன்போலும்ஒரு பிள்ளைபிறந்தது. அந்தப்பிள்ளைவளர்ந்து மூன்றுவருஷமாகுங்காலத்தில் ஊழிக்காலத்துக்கடலிலே மிதந்ததோணிபுரத்திலெழுந்தருளிய கடவுள் தமது தேவியாருடனே விடைமேலெழுந்தருளிக் காட்சிகொடுத்தும், அந்தத்தேவி தானேதனது திருமுலைப்பாலுடனேஞானமுந்திரட்டிக் கலந்து செம்பொன்மணிக் கிண்ணத்தையேந்திக்கொண்டுவந்துகொடுக்க அந்தப்பாலன் வாங்கிக்குடித்து அளவிறந்தவேதங்கள் ஆகமங்கள்இவற்றைச் சார்ந்த கலைஞானங்களெல்லாம் ஓதாம லுணர்ந்து சிவஞானமுந்தோன்றலாயிற்று. ஆதலால் நமதுபந்தத்தைப்போக்குமவனாகிய ஞானநாயகன் ஞானத்தோடுசம்பந்தஞ்செய்யு ஞானசம்பந்தனாகி நாவிலே மெய்ஞ்ஞான வாணியும் குடிகொண்டுநிற்க அழகுபொருந்திய வேதங்களையெல்லாம் தமிழாலே பாடத்தொடங்கி, கரும்பிலேசக்கையைப்போக்கி அதன்சாற்றைக் காய்ச்சின கற்கண்டுபோல அளவில்லாத வேதங்களிலேசிறந்த பொருள்களையெல்லாம் நன்றாகத்தெளிவுசெய்து கொன்றைமாலையணிந்த கடவுள் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற தலங்களெல்லாம் சென்றுசென்று எல்லாரும் விரும்பத்தக்க தென்மொழியிலே சிவமணங்கமழ்ந்த தமிழ்மாலைதொ

டுத்துச்சாத்தி, பருத்த முத்துமாலையணிந்த கொங்கைகளையுடையபார்வதிசமேதராகிய சிவபெருமானுடைய திருவருளினாலே பசும்பொன்னாலே தாளமும், முத்துப்பல்லக்கும், முத்துக்காளமும், முத்துப்பந்தலும்ஆகியஇவைகளெல்லாம் தக்கபடியே பெற்றும், பாலைநிலத்தை நெய்தனிலமாகச்செய்தும், அலைகளாலே முத்துகளைவீசுகின்ற நதிசூழ்ந்த திருவீழிமிழலையிலே பொன்னாலானபடிக்காசுபெற்றும், வேதங்களாலே பூசிக்கலான திருமறைக்காட்டுக்கோயிற்கதவை அடைக்கப்பாடியும், இன்னும்சிவஸ்தலங்களெல்லாம்போய்ப் போய்த் திருப்பதிகங்கள் பாடியும்வருகின்ற அந்தத்திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் இனி உங்கள் நாட்டுக்கும் திருப்பதிகங்கள்பாடவருவரென்று அந்தத்தெய்வப்பிராமணன் சொன்னவுடனே கற்பலர் கொடிபோன்றவராகிய மங்கையர்க்கரசியாரும், பாண்டியனுக்குக் கண்போன்ற குலச்சிறைநாயனாரும், இருளுக்கொப்பான சமணராகிய பேய்களையோட்டி அன்றேதங்கள் அரசன்மேனியிலே அழகாக விபூதிபூசக்கண்டு பூதிசாதனத்திலே அடைவதான சிற்பரவீட்டைக்கண்ட மகிழ்ச்சியிலேமுழுகினவராய் தங்கள்பெயரைக்கண்டெழுதி அந்தத் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்குச் சொல்லுதற்காக அந்தப்பிராமணன்கையிலே ஓலைவிண்ணப்பம் கொடுத் தனுப்பிவிட்டு அவ்விருவரும் மீனாட்சிசுந்தரேசரைவணங்கிக்கொண்டுதங்கள் வீட்டுக்குப்போயினார்கள்.

பின்பு அந்தவைதிகப்பிராமணன்விரைவிலேபோய்த் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகளைக்கண்டு தலைகளெல்லாம் பறியுண்டு புண்ணாகத்திரிகின்ற வஞ்சகராகிய சமணருக்குடன்படாமலிருக்கிற மங்கையர்க்கரசியாரும்,குலச்சிறைநாயனாரும், கொடுத்த ஓலை விண்ணப்பத்தைக் காட்டி அதிலுள்ள செய்தியைவாசித்தான். அதாவது, வெங்குருவேந்தராகிய திருஞானசம்பந்த மூர்த்திகளுடைய திருவடிகளைவணங்கி அடியேன் குலச்சிறைசொல்லிக்கொள்ளும் விண்ணப்பம். தேவரீர் இங்கேயெழுந்தருளி,சமணராகிய இருளை ஒதுக்கி எங்களரசனுக்கு விபூதிகொடுத்துத்தமிழ்நாட்டையெல்லாம் பூதிசாதன வழியேநிறுத்தி எங்களைரட்சிக்கவேண்டும். என்றெழுதியிருக்க அந்தப் பாசுரங்களைக்கேட்டு கவுணியர்குலத் தலைவரான திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரெழுந்தருள அப்போதங்கே கூடவிருக்கிறதிருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் ஆ இதுதகாது. நீரோமிகவுஞ்சிறியவர். அவர்களோ பழிபாவங்களுக்கஞ்சாதவர்கள். நான் பலகாலமும் அவர்களோடுபழகினவன். எனக்கு அவர்கள்செய்த வேதனைகளை அளந்துசொல்லிமுடியாது. உமக்கு இப்போதுகிரகங்கள் பலப்படவில்லை. நீர்போவதைவிடுகவென்ன அதற்குத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எந்தையெம்பெருமானுடைய திருவருளைப்பெறாதவர்போல நீர் இப்படிச் சொல்வதென்னகாரணம். அந்தச் சமணர்கள்பண்ணின மகாவேதனையில் வெந்துபிழைத்தவர்நீர். நாள்-கோள்-விலங்கு-புள்-அவுணர்-பேய்-பூதம் ஆகிய இவைகளெல்லாம் அம்மையோடப்பனான கடவுள் ஏவலின்படியேநடப்பவைகள். அந்தஅம்மையும்அப்பனும் நம்முடைய மனமே கோயிலாகக்கொண்டிருக்கிறதினாலே அவைகள் நமக்குயாதொரு தீங்கும் செய்யமாட்டாவென்றெழுந்தருளினார்.

அப்போது பெரியமுரசங்களொலிக்கவும், சங்குகாளங்களூதவும், சாமரங்கள்வீசவும், முத்துப்பந்தலின்கீழே முத்துப்பல்லக்கின்மேற் கொண்டு சமணராகிய இருளைப் போக்குகின்ற சூரியன்போல வழிக்கொண்டு வழியிலுள்ள சிவஸ்தலங்களெல்லாம்போய்ச் சேவித்துத் திருப்பதிகங்கள் பாடி இப்படியாகச் சோழநாடெல்லாங்கடந்துபாண்டிநாட்டுக்குப்போய் கொடியபாலைவனமும்-முல்லைவனமும்-இந்திரவில்லை யானை கைநீட்டிவாங்குமுயர்ச்சியுள்ள குறிஞ்சிநிலமுங்கடந்து பாகத்திலே பார்வதியையுடைய கடவுள் எழுந்தருளியிருக்கின்ற மதுரைக்குப்புறம்பே போய்ச்சேர்ந்து, பரிசுத்தமாகியவிபூதிபூசிய அடியார்கள் திருக்கூட்டத்தினடுவே திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் திருப்பாற்கடலிலே பிறந்து மேலெழுந்து விளங்குகின்ற பூரண சந்திரன்போல முத்துப்பந்தலின்கீழே முத்துப்பல்லக்கின்மேலெழுந்தருளிவர, முன்னேசெல்கின்ற பரிசனங்களில்முத்துச்சின்னம்ஊதுகிறவர்கள் சமணராகிய இருளோடஉதையமான சூரியனென்னும்படி பரசமயகோளரி வந்தாரென்று ஊதிக்கொண்டுவருகிற சத்தத்தைக்கேட்டு நின்றுண்டுதிரியும் வஞ்சகரான சமணர்கள்எதிரேவந்து நீங்கள்கொன்றறஞ்சொன்ன உங்கள் தெய்வத்தைக் கும்பிட வந்தால் இந்தவென்றிச்சின்ன மேதுக்கு. இப்படிப்பட்டகெருவமேதுக்கு. நீங்கள் யாரைச் செயித்தீர்கள். என்று பரமசிவனடியாரைத் தடுத்தார்கள்.

அப்போதுஅதிகமாகமதமொழுகச்செல்லுகின்றமிகுந்தபலத்தையுடைய மதயானையானது தாமரைநூலாலேகட்டினால் அதற்குத் தடைபட்டுநிற்குமோ ? அதுபோல வெற்றிகொள்ளவந்த மன்மதனையெரித்த கடவுள்குமாரர் அந்தக்கயவர்கள்தடையைவிலக்கிக்கொண்டுபெரிய மணிமாடங்களையுடைய மதுரைக்குள்ளே புகுந்து பரமசிவனது திருக்கோயிலுக்குள்ளேபோய்வெ

ள்ளையானையினுடைய சாபத்தைத் தீர்த்த கிருபைக்கடலானகடவுளை வணங்கி, மூன்றுதரம் வலஞ்செய்து, முகிழ்முலைப்பாலைச் செம்மணிக்கிண்ணத்திலே கொண்டு வந்துகொடுத்த அங்கயற்கண்ணம்மையையும்வணங்கிக்கொண்டு வேதச்செல்வரானதிருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்உண்மையான ஆனந்தமயமான வெள்ளத்திலேமுழுகின்று, சுவாமீ? உம்மைவேதவழியாகநின்றுவந்தித்தீடேறமாட்டாத புத்திகெட்ட வஞ்சநெஞ்சரான சமணை அவர்கள்மார்க்கமெல்லாம் கெடும்படி வாதுசெய்துவெல்ல அடியேனுக்குத் திருவுள்ளஞ் செய்தருள வேண்டும். (கூற்றைக் குறைபடவுதைத்தோய்) என்று திருப்பதிகம்பாடி வேண்டிக்கொண்டு அருளைப்பெற்றுத்திரும்பும்போது திருஞாநசம்பந்தரைக்கண்டு மூண்டவைம்பொறியும்வென்ற வாகீசமுனிகளென்னஆண்டு உள்ளவரொருவர் முன்வந்துவேண்ட அவர் திருமடத்துக்கு அன்புபூண் டெழுகின்றகாதலோடும்போயருளினர் புகலிவேந்தரான திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார். அப்படி அந்தமடத்திலே எழுந்தருளி அன்றிராத்திரி திருவமுதுசெய்தருளியிருக்க அன்றுராத்திரியிலேசெய்யப்போகிற நினைக்கவுங்கூடாத செய்கையையும்தங்கள் நல்லகுலத்தில்வந்துபிறந்த மங்கையர்க்கரசியார்கொண்டிருக்கின்ற மனவருத்தத்தையும் பார்க்கப்பயந்து சூரியன்போய் மேலைக்கடல் வெள்ளத்திலே முழுகினன். அப்படி பகற்காலம் போகவே மாறுபாடுகொண்ட சமணர்கள்செய்யும்வஞ்சனைக்கு உதவியாக வேற்றுமையின்றிக் கலந்துறவாகவந்தாற்போலஅந்த சமணர்கள்நிறம் போலிருண்டிருக்கிற ராத்திரியில் அந்தச்சமணர்தலையிலே மயிர்கள்பறியுண்டு அந்தமயிர்க்காலெல்லாம்கிளம்பின சிறுகொப்புளங்கள்போல எங்கும் நக்ஷத்திரங்கள் பூத்தன. இப்படிஇங்கே வைதிகத்தனியிளஞ்சிறுமடங்கலான திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் வந்திருக்கிறசெய்தியைத்தெரிந்து வெவ்வேறேமலைகளிலேதிரண்டிருக்கிற வஞ்சகரான எண்ணாயிரஞ்சமணமுனிகளெல்லாம் ஒருமித்துக்கூடி முத்தமிழ் விரகரான திருஞானசம்பந்தர்மேலே ஒருவகைவேள்விசெய்து முழுப்பொய்யரான சமணர்கள் அந்தஅக்கினியைக்கூப்பிட்டு நீபோய் எங்களுக்குப் பகைவரானவர்க ளிருக்குமிடத்தை அழித்து உண்டுவரக்கடவையென் றேவிவிட அதற்குமுன் ஒருகாலத்திலே தக்கன் யாகஞ்செய்தஇடத்தில் கை அறுபட்ட அக்கினிகலங்கிப்போகப் பயந்துபோகாமல் நின்றனன்,

அப்போதந்த ஈனரான அமணர்கள்வீட்டில் எரிகின்ற ஒருகொள்ளிக்கட்டையை யெடுத்துக்கொண்டு போய் ஞானபோனகரானசம்பந்தப்பிள்ளையார்எழுந்தருளியிருக்கிற மடத்திலேசெருகினர்கள். அந்தக்கொள்ளிஅவியாமல் பற்றிக்கொண்டு வெந்துபுகைவதைஅங்குள்ள திருத்தொண்டர்கள் கண்டுவந்து, வானநாயகன் மைந்தரான திருஞாநசம்பந்தருக்கு விரைந்துசொல்ல, உடனே சிட்டரான அறிவாற்சிறந்தசம்பந்தப்பிள்ளையார்அங்குமூள்கின்ற நெருப்பைப் பார்த்து, தென்றமிழ்க்கூடல் அட்டமூர்த்தியைத்தியானித்து அங்கே இருந்தபடியே அருமறைப்பதிகமொன்று துட்டர்பொய்யுரைமேற்கொண்டு தொன்முறைதுறந்துவிட்டபாண்டியனைப்போய்ப் (பையப்) பற்றிக்கொள்ளென்று பாடியருளி அந்தநெருப்பையே பாண்டியன்மேலேவியருளினர். அந்தக்கணப்பொழுதிலே அந்த நெருப்புவந்து பாண்டியனைச் சுரநோயாகிப் பற்றிக்கொண்டது. அந்தப்பாண்டியன் அணிந்திருந்த ஆபரணங்களெல்லாம் நீறுகவெந்து அவன்பூசினகலவைச்சந்தனமும் மாலையும்வெந்து கருகவும், விரித்துப்பரப்பின பாயலும் புலர்ந்துசருகாகவும், பாண்டியன்பதைபதைத்தான். அப்போதுமங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறைநாயனாரும் கண்டு தளர்ந்து நல்லவைத்தியர்களை அழைத்து யாதொரு குற்றமுமில்லாத பல அவிழ்தங்களுங்கொடுத்துப்பார்த்ததினாலும் அந்த வெஞ்சுரம்தணியாமல் அதிகமாகியதுகண்டு சவலையானவிரதங்களில் வருந்தி இகபரபோகத்தையும் அடையமாட்டாத புத்தியீனராகிய அமணரைஅழைத்துக்காட்டிப்பார்க்கச்சொல்ல,அவ்வமணர்கள் தங்கள் தவபலத்தினாலும் பலவகைமருந்தினாலும் வெஞ்சுரம்தணிவுசெய்துபார்க்க, அது தணியாமல்அதிகரிக்கக்கண்டு என்செய்வோமென்று கவலை கொண்டிருக்கப் பொழுதும்விடிந்து வட்டவாழியொன்றுடைய தேர்ப்பரிதியானசூரியன் தன்குலத்துச்சோழராஜன் வேண்டின மருமகனாகிய கூன்பாண்டியனைப் பற்றிய வெஞ்சுரத்தைக் கேட்டு அவனை மறையவளைத்ததிரைச்சீலையைக்கையாலேதொட்டெடுத்து மறைவுநீக்கிப்பார்க்கவந்தவன்போலச்சூரியன் கடல்முகட்டிலேதோன்றிவிளங்கினன்.

அப்படி பகலானவுடனே பரிசுத்தமானசைவமாகிய பயிரைவளர்க்க வேலிபோலமைந்த பாண்டிமாதேவியாரும் மந்திரியாகிய குலச்சிறைநாயனாரும் பாண்டியனைப்பார்த்து ஐயாமகாப்பிரபுவே ? இந்த வெஞ்சுரம் யமனது பாசத்தையும் சுடத்தக்கதா யிருக்கின்றது. இதை சீகாழிக்கௌணியர் தலைவரான திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் வந்துபார்த்துத்தீர்த்தால்தீரலாம். அல்லது வேறொருவகையாலும் தீர்க்கப்படாதென்ன,அதற்கு பொய்ச்சமயரான அமணர் கொள்கையைவிடாத

பாண்டியன் நீங்களிருவரும்சொன்ன அந்தச் சைவசமயத்தார்வந்து விபூதியிட்டுப் பார்க்கப்படுமோ வென்ன, அவ்விருவரும் சுவாமீ ? நீர் எந்தவிதத்திலேயானாலும் பிணிதீர்ந்து நன்மையாகவேண்டாவோ ? இந்தப்பிணிதீர்வதைவிட வேறேஎன்னவேண்டியிருக்கின்றது. என்றுசொல்ல அதற்குப் பாண்டியன்சம்மதித்து ஆனால்அந்தத்திருஞானசம்பந்தரை இங்கேவர அழையுமென்ன, குலச்சிறைநாயனாரான மந்திரித்தலைவர்பட்டணங்களெல்லாம் மகிழ்வாக அலங்கரித்து மழலையின் றமிழ்விரகரான திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுந்தருளியிருக்கிற திருமடத்துக்குவந்து முன் ஒருநாள் வைதிகப்பிராமணன்சொல்லக்கேட்டுண்ட ஞானமிர்தத்தைஇப்போதுகண்களாலேகண்டு, கண்கள்பெற்ற பயனைக்கொண்டுபோய்வணங்க, பூந்தராய்வேந்தரான திருஞானசம்பந்தர்கெட்ட அமணர் நடக்கையைவென்று சென்ற மனமுடையவரோ எழுந்திருமென்றுசொல்லியருளி, நன்றுசுகமே இருந்தனீரோஎன்னபாண்டிமாதேவியையும்கேட்க, அவ்விருவரும் எப்போதும் உம்முடைய திருவருளைப் பெறவிருக்கின்ற எங்களுக்கு யாதொருகுறைவுமில்லையென்று உள்ளூறவுகொண்டு சுவாமீ ? இனிஉம்முடையதிருவருளினாலே எங்களரசன் சுரம்தீரவேண்டும். அமணர்கூட்டம் மாளவேண்டும். ஆக இவ்விரண்டும்செய்தருளவேண்டுமென்று பாதத்திலேவிழுந்து வணங்கி எழுந்தருள்வீராகவென்றுவேண்ட, அப்படிவேண்டுகின்ற அன்பரிருவருக்குமாகஅப்படியேவருவோமென்று அனுக்கிரகித்து முத்துப் பல்லக்கின்மேல் சந்திரன் பாண்டியன் சுரந்தீர்க்கச் செல்வதுபோலச் சென்றருளிப் பாண்டியன் கோயிலுக்குப்போம்போது முன்னே மெய்வேதத்தை வாழச்செய்யவருகிறவரொன்று வாசலெல்லாம் தூபதீபங்களும்-பூரணகலசங்களும்-கொடிகளும்-கந்தபொடிகளும்நெருங்கிப் பாண்டியன்காதுக்கின்பமாக,முத்துக்காகளமூத, அமணருக்குக்கோளரிபோலகோவிலுக்குள்எழுந்தருளி, பாண்டியன் அருகிலிட்ட செம்பொன்மணியாசனத்தில் எழுந்தருள அவரைப்பாண்டியன்கண்டுதெளிந்து செந்தாமரைமலர்போல முகமலர்ந்துசுவாமீ ? பாவியேனுடைய சுரநோயைத்தீர்த்தருளி என்னையும் பணிகொண்டருளவேண்டுமென்று வேண்ட சிரபுரத்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் முன்னே அந்தசுரநோய் வருவதற்குக்காரணமான அமணர்கள்கேட்டு மனம்புழுங்கி ஓய் பாண்டியமஹாராஜனே ? கலைஞானங்களெல்லாங்கற்று வல்ல உம்முடைய வலப்புறத்துவெம்மையை இங்கே இப்போதுவந்தவர் தீர்ப்பாராக. நாங்கள் இடப்புறத்துநோயை முன்னேதீர்க்கிறோமென்று பாண்டியனைச்சம்மதப்படுத்திஅமணர்தங்கள் அசோகின்கீழிருக்கின்ற அருகக்கடவுளை நினைத்துக் கையிலிருக்கிற மயில்வால்களாலே தடவித்தடுத்துக் கண்ணீர்சிந்தி அழுதும், அந்த இடப்புறத்துவெம்மை நெய்வார்த்த நெருப்புப்போற்கொதித்து அதிகரித்துத் தணியாதிருக்க, அமணர்மானங்கெட்டு கெருவங்குலைந்து பேசாதிருக்க, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்தமதுவிபூதிப்பையில் விபூதியை அள்ளிக்கையில்வைத்துக்கொண்டு அந்தச்சுரநோய்திரும்படி நினைத்தார்.

அப்போது மாயைசெய்தழியும் அமணர் இதுமாயநீறு. தகாது என்றுதடுத்தார்கள். அதற்கு எங்கள் கடவுள் திருக்கோயில் திருமடைப்பள்ளி சாம்பலைஅள்ளிக்கொண்டுவாருங்கள் என்று அருமறைக்கௌணியர் சொல்ல, பாண்டியன் ஏவலாளர்கேட்டுத் திருக்கோயிலுக்குப்போய்அள்ளிக்கொண்டுவந்தார்கள். அதைப்பாண்டியன் சுரந்தீர்க்கவந்தருளிய கௌணியர்குலத்தலைவராகிய திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் தமதுகையில் வாங்கி மருந்து-மந்திரம் - வேதப்பொருள்- இன்பவீடு-போகம்-பொருள்முதலான எல்லாம் திருவாலவாயான் றிருநீறேயென்று திருப்பதிகம்பாடி, பாண்டியனுடைய உடம்பிலே திருக்கோயிற்சாம்பலைப் பூசித்தடவினார். அப்படித்தடவினஉடனே வலப்புறத்தில்உள்ள வெம்மை அமணர்கள் வெம்மைபோல அகன்றுபோயிற்று. அப்போதுபாண்டியனுக்கு வலப்புறம் வாசங்கலந்த குளிர்ந்த பனிநீர்விட்டுக் குழைத்த சந்தனம்பூசின தண்மைபோலிருந்தது. அப்படி ஒருபுறம்குளிர்ந்தபாண்டியனுக்கு இழிதொழிலையுடைய அமணர்கைதொட்ட இடப்புறம் கொதிக்கிறதும் கௌணியர்கைதொட்ட வலப்புறம் குளிர்ந்திருக்கிறதும் தீவினை நல்வினைப்பயன்போலாக, பாண்டியன்சுவாமீ ? வலப்புறங்குளிர்ந்தது. இடப்புறங்கொதிக்கின்றது. இனிஎன்னாலேபொறுத்துமுடியாது. ஆனாலும் இந்தஅமணர்குற்றத்தைவிட்டு 'என்னைஈடேற்றவேண்டியருளினால் இந்த இடப்புறத்துநோயையும் தேவரீரோ தீர்த்தருளவேண்டுமென்று பாண்டியன் மிகவும்வேண்ட, அதற்குச்சிரபுரத்தலைவராகியதிருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அவன் இடப்புறத்தையும் முன்போலவே விபூதியள்ளித்தடவுமுன்னவே பாண்டியனுக்கு முன்னுள்ளகூனுந்தீர்ந்து இப்போதுவந்த சுரமுந்தீர்ந்து பாண்டியன்சூரியன்போல்விளங்கினான். அதனாலே அன்றுமுதல் சௌந்தரியபாண்டியனென்று பெய

ர்கொண்டு திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் கடாட்சத்தாலும், தொடப்பெற்றதனாலும், அவர்தெளிந்ததிருவாக்கைக்கேட்டதினாலும், பாண்டியன் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்கி ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரோபதேசம்பெற்று அமணர்நெறியைவிட்டுப்பழைய வேதநெறியைக்கொண்டு பரிசுத்தனானான்.

பாண்டியன்சுரந்தீர்த்தபடலம் — முற்றிற்று.

அறுபத்துமூன்றாவது

சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம்.

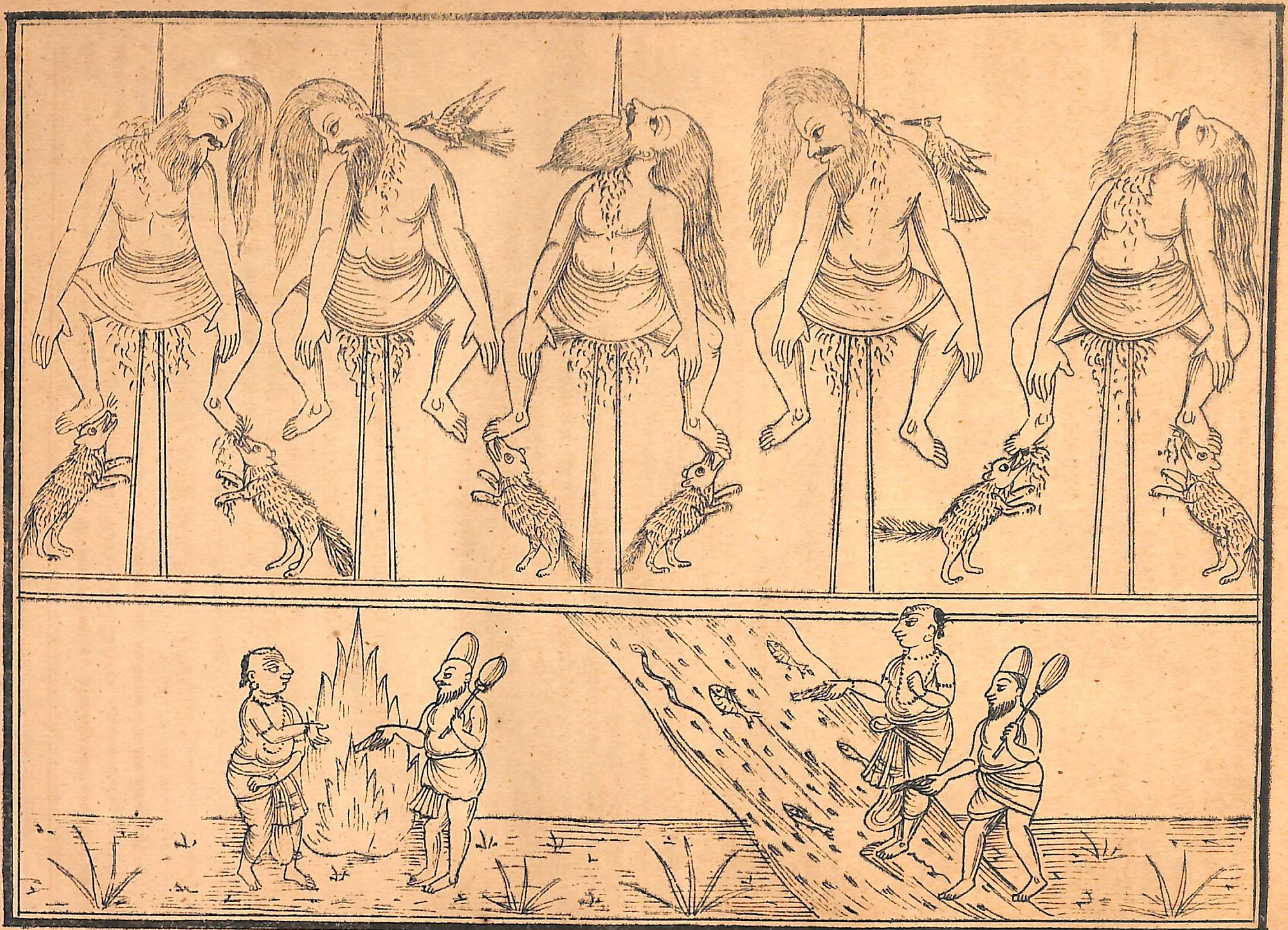
அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பஞ்சவனடைந்தநோயைப்பாலருவாய்தீர்த்து
நஞ்சணிகண்டனீறு நல்கியவண்ணஞ்சொன்னே
மஞ்சலராகிப்பின்னும்வாதுசெய்தடங்கத்தோற்ற
வஞ்சரைக்கழுவேறிட்டவண்ணமுஞ்சிறிதுசொல்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

கூன்பாண்டியனடைந்திருந்த ஜ்வரநோயைத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தீர்த்துக்காளகண்டராகிய பரமேசுவரனது திருநீறளித்தருளிய திருவிளையாடலைச்சொன்னோம். இனி, கொஞ்சமுமஞ்சாதவர்களாய்ப் பின்னும் வாதுசெய்துதோற்ற வஞ்சகராகிய அச்சமணர்களையெல்லாம் கழுவேற்றிய திருவிளையாடலையுஞ் சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

பின்பு பாண்டிமாதேவியான மங்கையர்க்கரசியாரும், மந்திரிகளிலேசிறந்த குலச்சிறைநாயனாரும், திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவடியிலேவிழுந்துசேவித்து, எங்கள் அரசனுடையசுரநோயும்-கூனும்-பாசவல்வினையும்தீர்த்த தேவரீர் தாமே இன்னமும் அடியேங்கள்வேண்டுகின்ற குறைதீர்க்கவேண்டும். அதாவது. இந்தக்கன்னிநாடுமுழுதும் கறுத்த அமணராகிய காடுமூடுபட்டுக்கிடக்கின்றன. ஆகலான் இந்தஅமண இருளை இப்போதே போக்கியருள வேண்டுகின்றோமென்று வேண்டுதல்செய்ய, அதற்குத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவாலவாய்க்கடவுள் திருவுள்ளத்தைத் தெரிந்துகொண்டுவருகிறேனென்று அவ்விருவரும் கூடவரவே திருக்கோயிலுக்குப்போய் பொன்னிறத்தாமரை மலர்ந்த திருக்குளத்திலே ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டு அங்கயற்கண்ணிபாகமாகமான்மழுவேந்தியதிருக்கைகளையுடைய நாதனைவணங்கிநின்று சுவாமீ? உடம்பை வெறுத்துக் காலமெல்லாம்வஞ்சனையே அதிகமாகத்தவஞ்செய்கின்றபேயராய் இம்மை மறுமைப்பயனைவிட்டு, நீர்சொல்லியருளிய வேதவேள்விகளை நிந்திக்கின்ற கொடியசமணரைத் தெண்டித்தருள வேண்டுமென்று வேண்டினார். அப்போது முன்னே யானையெய்தகடவுள் ஆகாசவாக்காக என்னடியார்களாகிய உங்களுக்குவேண்டுவதே எனக்கும்வேண்டுவது. இப்படி எனக்குச்சம்மதமானதினாலே நீங்களேவெல்வீர்கள். அவ்வமணர் தோற்பார்கள். அதற்கு இப்போதுநாம் சொல்லுகிறபடியே நீங்கள் பாண்டியன்சபைக்குப்போய் அவ்வமணரோடு வாதுசெய்தால் அவர்களேதோற்றுப்போய்க்கழுவிலேறிச்சாவார்கள். இதற்கெவ்வளவும் அஞ்சவேண்டாமென்றுசொல்லஅதனைத்திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்கேட்டுவணங்கிப் பின்பு தமதுதிருமடத்துக்கெழுந்தருளினார். மற்றைஇருவரும் திரும்பித்தங்கள் இடத்துக்குப்போனார்கள்.

௬௫

அப்படி அன்றைப்பொழுதுபோக மறுநாள் பாண்டிமாதேவியும் மந்திரித்தலைவரும் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருமடத்துக்குப்போய் அந்தச்சமணரை வெல்லுதற்கு உபாயம் எப்படியென்று ஆலோசித்துக்கொண்டு திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருடனே மூவருமாக தங்கள்பாண்டியன்சமுகத்துக்குப்போய் ஓய்பாண்டியமகாராஜனே ? இங்கே யெங்கும் அமணர்கூட்டமே அதிகமாய் நெருங்கியிருக்கிறதினாலே அவ்வமணரை வேரோடே களைந்தாலல்லவோ எங்குமுன்போலவே சைவப்பயிர் தலையெடுக்குமென்று சொல்ல, அதுகேட்டுப் பாண்டியனும் அப்படியேசெய்யத்தக்கதென்று ஆக்ஞாபிக்க, மூவரும்நாடெல்லாம்மெய்வழியேசென்று ஈடேறுங்காலம் வந்ததென்று பாம்பலங்காரப் பரன்புகழையே எங்கும்பரப்பவேண்டி மகிழ்ந்திருந்தார்கள். அந்தக்காலத்தில் அந்தஅமணரை அவர்கள்பெண்டுகளும்பிள்ளைகளும் சீடர்களுங் கூடிக் கண்களிலே நெருப்புப்பொறிசிந்தப்பார்த்து நீங்கள் இவ்வளவுகாலமாகத் தவவலியுள்ளவர்களென்னப்பெயர்கொண்டு இப்போதுபாண்டியனுக்குவந்த சுரநோயைத் தீர்க்கமாட்டாமல் ஒருசைவனாகிய சிறுபிள்ளை தீர்க்கும்படியாய் நம்முடையபகவன்பெருமைக்கு இழிவுண்டாக்கினீர்கள். இப்போது பாண்டியன் சாம்பல்பூசுகின்றகடவுளாகியபாம்பலங்காரனே பகவானென்றுநம்பி உங்கள் விரதமார்க்கங்களெல்லாம் பழிப்பாக இகழ்ந்துவிட்டான். இனிஉங்களுக்கு நிலையேதிருக்கின்றதென்று அவர்களைவெறுத்து முதுகுகாட்டிநிற்க, அமணர்களெல்லாம் இனியென்னசெய்யலாம். அவனுடன் வாதுசெய்துபார்ப்போமென்றுகூடியெழுந்திருக்க அத்தனைபேர்களையும் அவனவன் பெண்டுகள்வந்து முன்னேநின்றுதடுத்து நீங்களொருவரும்போகவேண்டாம். உங்களுக்கிதுநல்லகாலமாகவில்லை. நாங்கள்கண்டகனவு வருந்தித் துன்பக்கடலில்முழுகுவதாயிற்று. அதாவது, நம்முடையகோயில்கள்வீடுகளெல்லாம்சடைமுடிகளும்-தருப்பைபிடித்த கைகளும்-சாம்பல்பூசின உடம்பும்-கையிலே சூலாயுதங்களும்- புலித்தோலாடையுமாகச் சிற்சிலர்கள்வந்து உலாவவுங்கண்டோம். கலியாணமில்லாமல் துறந்தவர்களும்-கணவனிருக்கும்போதே துறந்தவர்களும்- புருடனிறந்தபின்பு துறந்தவர்களும் ஆக மூவகையான தவப்பெண்கள் இருக்கின்ற பள்ளிகளிலெல்லாம் ஒருசிறியகொம்பானைவந்துஇடித்து அழிக்கவுங்கண்டோம். மொட்டைத்தலையராகவும் குண்டிகைவைத்த உறி தூக்குகின்றகையராகவும்-கோவணங்கட்டிக் காய்கிறதடியைச்சாத்திக்கொண்டபிடரியையுடையராகவும்- அந்தச்சடைமுடிச் சிவன்பெயரை நாவில்உச்சரித்துக்கொண்டு எங்கும் உலாவவுங்கண்டோம். இன்னும்"கொதிக்கும்படியானகோபங்கொண்டதாகி ஒருயானைக்கன்று வந்து நம்முடைய குருக்கண்மார்களைத்துரத்திவிட்டு,பூ இலைகளுதிரவும்-கிளைகள் முறியவும்-அசோகமரத்தை வேரோடே பெயர்த்துத்தள்ளவும்கண்டோம். அப்படி அவர்கள்கொண்ட மூவிலைச் சூலத்திலுங் கூர்மையாகிய கழுவிலே நீங்கள் எல்லாரும் ஏறவும் நாங்கள்கண்டு வருந்தி மார்புகள் சிவக்கக் கைகளாலடித்துக்கொண்டு கூந்தல்கள்அவிழ்ந்துவிரியும்படி அழவுங்கண்டோம். ஆனால் ஒருவராலும்வெல்லப்படாத உங்களுடைய இந்திரசாலயோகமுதலான வித்தைகள் இந்தச்சமையத்தி லுங்களுக்கெவ்வளவு முதவியாகவில்லை. ஆனால் அந்தவித்தைகள் கள்ளராலே பறியுண்டு போயினவோ, நெருப்பிலே வெந்துபோயினவோ, வெள்ளங் கொண்டுபோயினவோ, புதையலிலே கிடக்கின்றனவோ, முன்னே வேள்வியில் நெருப்பைவளர்த்து யானை-பாம்பு-பசு இவைகளை ஏவி நம்முடைய பெரியோர்கள்பட்டபாடு தெரிந்திலீர். இப்போது இந்தப்பாண்டியனுக்குவந்த சுரநோயைத்தீர்க்கமாட்டாதநீங்கள் இனிஅங்கேபோய் என்னசெய்துவெல்லுவீர்கள். அதையும் ஆலோசித்துக்கொண்டுநின்று போகாமலிருங்களென்றுசொன்னார்கள்.

அதற்குத் தருமத்தைக்கெடுத்த பாபிகளான அமணர் வலிந்துசெல்ல அவரவர் பெண்டுகள் கையைப்பற்றியிழுத்துத்தடுத்தாலும் பெண்டுவழிச்செல்லுதல்குற்றமென்று தீவினைவழிச்செல்லுகின்ற அமணர்கள் அந்தப் பெண்டுகளுக்குத் தெரியாமல் போகத்தொடங்கினார்கள். அப்படி ஆயுள்முடிந்த அமணர்கள் போகும்போது பெரியபெண்டுகள் எங்கள்பேச்சைக்கேளாமல் போகிறநீங்கள் துன்பப்பட்டு வருந்தக்கடவீர்கள் என்றுசபித்தார்கள். அதற்கும்அஞ்சாமல்பட்சிகள்முதலிய அவசகுனங்கள் போகவேண்டாமென்று தடைசெய்தாலும் துணிந்துபோகின்றவர்கள் பெரியகெண்டைகள்உலாவ தேனைக் கவிழ்த்து தாமரைமுதலியமலர்கள் மலர்கின்ற அகழ்சூழ்ந்த மதுரைக்கு வெளியே ஒருபுறத்திலேஎல்லாச்சமணர்களும்கூடி, நாணமும் பயமுங்கொண்டு ஆலோசனை எதுசெய்யலாமென்று துணிந்து இனிப் பாண்டியனைப்போய்க்கண்டு இப்படியென்றுதெரிவித்து அவன்சம்மதிமேல் வந்திருக்கிற வேறுபுறச்சமயத்தானை வாதினாலே வெல்லுவோமென்று ஒருமித்து மதுரைக்குள்ளே புகுந்து பாண்டியன் சபைக்கு வரும்போது உதையகாலத்தில் கவுணியர்குலப் பெருமானான திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவாலவாய்க் கடவுள்சேவடிகளை வணங்கித் தமதுதிருமடத்துக்குச்செல்ல, வந்த அமணர்கள்வழியிலேகண்டு சூரியனை இருள்வளை

ந்தாற்போல் வளைந்துதடுத்துப் பின்னேவர, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தடையுண்டு திருமடத்திற்குப்போகாமல் பாண்டியன்சபைக்குவந்து அங்குநியமித்திருக்கிற சிங்காசனத்தின்மேலேறி இளஞ்சூரியன்போ லெழுந்தருளியிருக்க, பறித்த சித்தலைப்புலையர்களான அமணர்கள் பொருமறபதைத்துநோக்கி, நீயோ இன்னமு மழலைச்சொல் திருந்ாதசிறுபிள்ளை. கண்மணிஒன்றுதானே இருவிழிகளிலும்சுழல்வதானகாக்கையிருக்கப்பனங்கனி உதிர்ந்தாற்போல நீ கற்றுவந்த மந்திரபலத்தாலே பாண்டியனைப்பற்றினசுரந் தீர்த்தோமென்றுசெருவங்கொள்ளலாகுமா. நந்து-நாகு - நீர்வண்டு இவைகள் சென்றவழியும் ஓரெழுத்துவடிவாக அமைந்தாலும் அமையும். அப்படியாக உன்கையாலேசிந்தினசாம்பலும் சிறுசொல்லுமே மருந்தும் மந்திரமுமாகப்பாண்டியன் சுரம்தணியக்கண்டாய். ஆகையாலே உங்கள்மந்திரத்தையு மோரேட்டிலெழுதி எங்கள் மந்திரத்தையு மோரேட்டிலெழுதி இரண்டேட்டையும் நெருப்பி லிடுவோம். வெந்ததுதோற்றதாய் வேவாதஏடு வென்றதாகக்கொள்ளுவோம். ஆனால் இதுசிவன்கோயில்சார்ந்த இடங்களிலே செய்யக்கூடாது. செய்தால் அந்தச்சிவன் உங்களுக்குச்சார்பாய் எங்களுக்குவிக்கினஞ்செய்கிறான். ஆகையாலே வேறேபொதுவான ஒரு இடத்திலிருந்து வாதஞ்செய்வோம்வாவென்று எந்தவேளையும் பேரிகைகள் சப்திக்கின்ற மதுரைக்கு வெளியேபோய் வேப்பமாலையணிந்த பாண்டியனுக்குமுன்னே நெருப்பைவளர்த்து அதிலிடுகிற ஏடு வேகாதிருக்கிறதும் வேகின்றதும் காண்போமென்று எழுந்து அமணர்களே மதுரைக்குவெளியே ஒருபுறத்தில்வந்து கீழ்த்திசையிலே சிவந்தநெருப்புக்குழிஒன்று தோண்டி அதில்மரங்களைவெட்டிப்போட்டு அதிகமாகநெருப்பைமூட்டிவிட்டு, தங்கள்பெண்டுகள்வயிற்றிலு நெருப்பு மூளச்செய்து, சிவஞானப்பாலுண்ட சம்பந்தப்பிள்ளையாரை ஏன் இங்குவராதிருக்கிறானென்றிகழ்ந்து அந்த வஞ்ச அமணர்கள் நெருப்பைக் கட்டிக்கொண்டிருக்க, அப்போது பதினாயிரந் திருக்கூட்டத்துடனேயெழுந்து திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரும், பாண்டியனும், பாண்டிமாதேவியும், மந்திரித்தலைவரும் அவர்கள் நெருப்புவளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறஇடத்துக்குவந்து சபைகூடியிருந்தார்கள். அங்கே மனங்கனிந்து முலைசுரந்து பாலொழுகுகின்றபோதுகுடிக்கின்றகன்று குடியாமல்துள்ளிக்கொண்டோடினால் அக்கன்றைத்தொடர்ந்து பின்னேவருகிறபசுவைப்போல வெள்ளியம்பலத்துளாடும் வேதகீதரானகடவுள் தமதுதேவியாருடனே தம்பிள்ளைபோன வழியே தொடர்ந்துவந்திருந்தனர்.

அப்போது எண்ணாயிரஞ் சமணரும் வெவ்வேறே தாங்கள்முயன்றுகற்ற மந்திரங்களை ஓலையிலே தனித்தனி யெழுதிக்கொண்டுபோய் எல்லாரும ஆகாயத்தைஅளாவக்கொதித்து நிமிர்ந்துஎரிகிற நெருப்பிலிட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் நெருப்பிலிட்ட ஏடுகளெல்லாம் அந்தக்ஷணத்திலே கரும்பிலேகாய்ந்த கொழுந்தடைபோலத்தீய்ந்து சாம்பலாய்ப்போனவற்றைக்கண்டு நீசரான அமணர்கள் மனங்கிடந்துகொதிக்க கண்டவர்களெல்லாம் சிரிக்கத்தொடங்கினார்கள். அந்தவேளையில் விரிந்த வேதநாவரானதிருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்தாம்பாடின மெய்யான்வேதப்பொருளை எழுதினபுத்தகத்தை அவிழ்த்து வகிர்ந்துபார்க்கும்போது தமக்குஞானப்பால்கொடுத்த அம்மைபெயரெழுதின ஏடகப்பட அந்த ஏட்டையெடுத்து எரிகிற நெருப்பி லிட்டருளினார். அப்படிஇட்டபோது வேதப்பொருளை வெளியிட்ட நாலெழுதின ஏடு அனந்தங்காலம் நீரிலே ஊறிக்கிடந்த ஏடுபோலப் பச்சென்றுபசந்துதோன்றபாண்டியனும், மாதேவியாரும், மந்திரியாரும், மற்று முள்ளவர்களுங் கண்டு பிராமணகுலோத்தமரான திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைக் கொண்டாடிப் புகழ்ந்து பேரின்பக் கடலிலேமுழுகினார்கள்.

அப்போது கொடுமையால் வெந்த சிந்தையையுடைய அமணர்கள் வாதுசெய்துவெல்ல வேறெபொதுவிடந்தேடி ஒப்புக்கொண்டபொதுவிடம், அன்று முதல்திருஞானசம்பந்தர் அமணரைவென்ற இடமாகையாலே இன்றும் அந்த இடம் திருஞானசம்பந்தனென்றே பெயர்பெற்று விளங்குகின்றது. அப்படி வேகாமல் பச்சென்றுதோன்றின ஏட்டையெடுத்துப் புத்தகத்தோடு சேர்த்துக்கட்டிக்கொண்டு பின்பு சம்பந்தப்பிள்ளையார் பாண்டியனைப்பார்க்க அவ்வேளையிலே தீவினையையும் பாவையுமுடுத்தின அமணர்கள் தாங்கள் சொன்னபடி சபத முடிக்கவேண்டியிருக்கவும் பாண்டியன் சபையாரெல்லாம் நகைக்கும்படிகத்தித் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரைநோக்கி ஏட ? நாங்களெழுதியிட்ட பச்சையேடுகளெல்லாம் வெந்துபோக நீயெழுதியிட்டவேடு வேகாதிருப்பது நீ அக்கினியை எரிக்கவொட்டாமல் கட்டிக்கொண்டதனாலல்லவோ. அதுநிற்க. உன் ஏட்டையும் எங்களேட்டையும் இன்னும் பொங்கிப் பெருகிவருகிற இந்தவையையாற்றிலே போடுவோம். போட்டால் நீர்வழியேசெல்லுமேடுதோற்றதாக, நீரினெதிரேசெல்லுமேடு வென்றதாகுக என்று பெருமைகொண்டு பேசி, வென்றபேர்க்குத் தோற்றபேர் ஏவலடிமையாகிறதேசபதமென்று சமணர்கள் சொல்ல, அப்படிச் சொல்லிக்

கொண்டு மலைபோனிற்கிற அவர்களைநோக்கிமன்றுளாடும் அடிகள்மைந்தரான திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவாய்மலர்ந்து இங்கேஏவலடியார் பதினாயிரம்பேர்களுண்டுவேறேவேண்டியதில்லை. சிவநிந்தைபண்ணின பாபிகளானஉங்களுக்கு அடிமைகளென்று கொள்ளுந் தண்டம்போதுமோ போதாது. இன்னமும்கொன்றை மதிமுடியாரருளாலே உங்களை யாம் வெல்லுவேமானால் மூவிலைவேல்வடிவாள் நிறைந்தகழுமுனையிலிடுவோமதுவே வழக்கென்றுசொல்ல, அதைக்கேட்ட அமணர்கள் அவர்கள்விதிவலியினாலே கழுவேறச் சம்மதித்துநிற்க, உடனே குலச்சிறைநாயனாரான மந்திரித்தலைவர் தச்சர்களைக்கூட்டி வயிரங்கொண்டு நீண்ட ஆலமரங்களிலே சூலவடிவாகக்கழுமுள்கள்செய்து தனித்தனியூன்றி அந்தஎண்ணாயிரம்பேருக்கும் வரிசையாக எண்ணாயிரம் கழுமரங்களைக்கொண்டுவந்து பாண்டியனுக்குமுன்னேபரப்ப அப்போது தெளிவில்லாத சமணர்களைப் பார்த்துத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் ஓய் சமணர்களே இனி நான் சொல்வதைக்கேளுங்கள். என்னவென்றால்நீங்கள்விபூதிஉருத்திராட்சங்களை அணிந்துகொண்டுகடவுளுடைய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரோபதேசம்பெற்றுஉங்கள்பாசந்தீர்ந்திடேறுங்களென்றுநீதிநூலின்படிநினைத்துச்சொல்ல,அதற்குச்சமணர்கள்நெருப்புப்போலேகொதித்துநீமுன்னேநெருப்பிலேவென்றோமேஇனிநீரிலேஎப்படிமுடியுமோவென்றெண்ணிநயஞ்சொல்லிப்பயங்காட்டி எங்களைஇணக்கி உடன்பாடாக நினைந்தாயேயல்லது வாதுசெய்துவெல்ல நினைத்தவனல்லை. நீயோ எலும்புபூண்டவனடிக்கீழடைந்த புத்தியில்லாதவன். உன்சொல்லுக்கு நாங்கள்உடன்படுவோமோ போவென்று தடுத்து உடனேகுரங்குகள்சஞ்சரிக்கின்றஆலமரங்களைப்பிடுங்கிக் கரையாகவொதுங்க வொதுக்கி கமுகமரங்களைமுறித்து வேரைக்கிழித்து மலைகளைப்பறித்துப் பக்கங்களிலேபரப்பி ஆகாயத்தைத்துழாவி விரைந்துவருகின்றவையையாற்றுநீரை முன்போலவே மந்திரத்தினாலே அதன்வேகத்தையடக்கி தங்கள்மந்திரத்தை ஏட்டிலெழுதி நாணாமல்விட்டார்கள். அதற்காக தடாகங்கள் சூழ்ந்த வேணுபுரத்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எல்லாருந் தெளியும்படி வேதமேமெய்யாகி அந்தவேதங்கள்துணிந்து சொல்லுகிறபொருள் சந்திரசேகரக்கடவுளென்பதும் மெய்யானால், இந்த ஏடு நீரினெதிரே செல்லக்கடவதென்று முறையே திருப்பதிகமெடுத்தெழுதிவிட்டருளினார்.

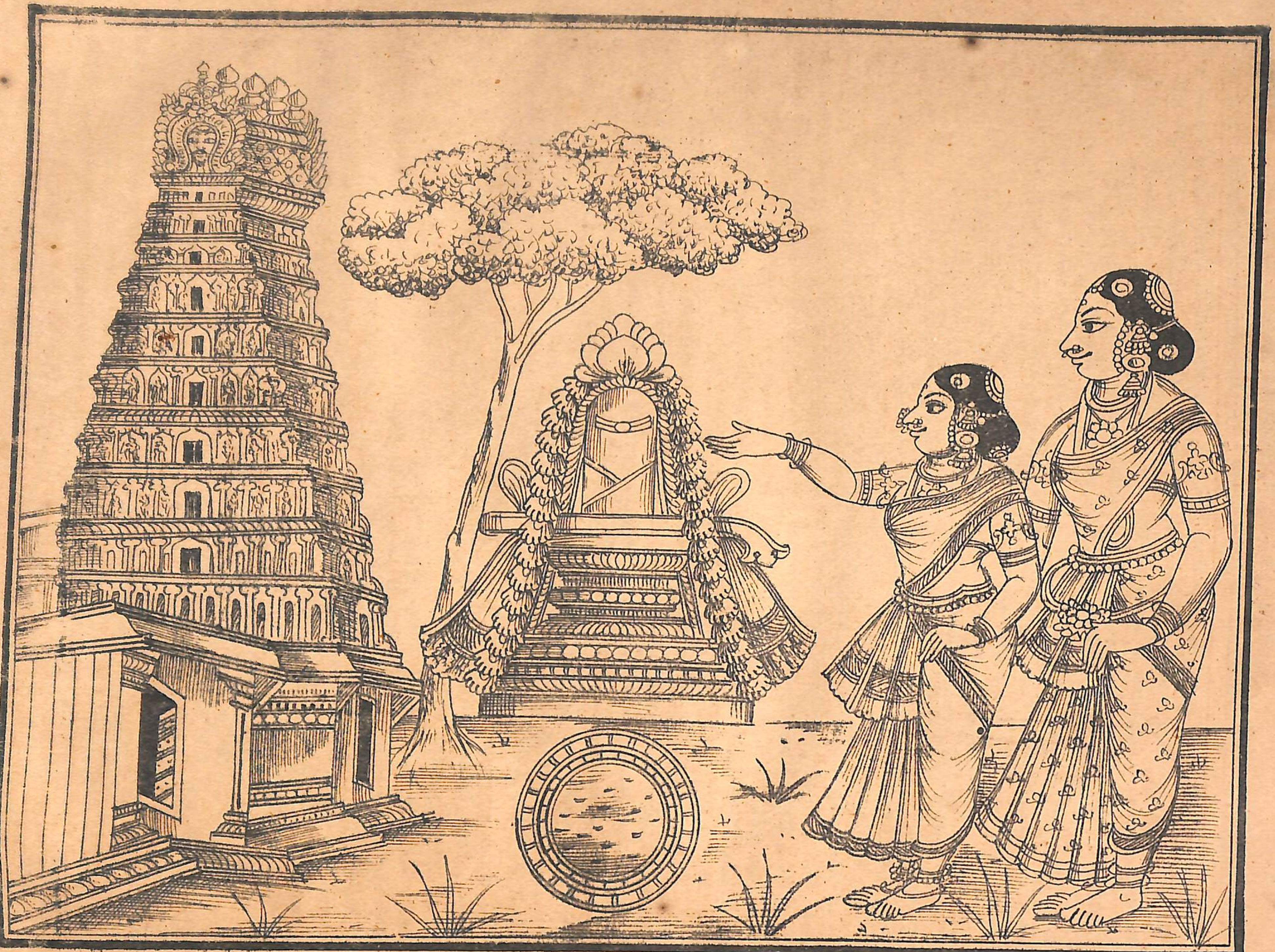
அங்கே முழங்கிவருகிற நீரிலே "அப்படிக் கவுணியர்குலத்தலைவராகியதிருஞானசம்பந்தர்விட்ட ஏடானது மதுரேசரருளாலே கயிறுகட்டியிழுக்க அந்தவையையாற்றினெதிரேறிச்செல்ல, சமணர்களெண்ணாயிரவரும்விட்ட ஏடுகள் அழிவைச்செய்கின்ற ஐம்பொறிபோனவழியே செல்லுமனம்போல அந்த ஆறுபோனவழியேபோயின. இப்பால் சிங்கம்போலுந்திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எழுதிவிட்டஏடு ஆற்றுக்கெதிரேசெல்லுதலைக்கண்டு தேவர்கள் பூமழை பொழிந்தார்கள். முனிவர்கள்வஸ்திரங்களைவீசியெறிந்து கொண்டாடினார்கள். சிவனடியார்கள் ஆனந்தக்கண்ணீர்வெள்ளத்திலே முழுகினார்கள். வெங்கண்ணரான சமணர்கள்நடுங்கிவெயர்வைக்கடலி லழுந்தினார்கள். இன்னும் வெந்துபோமென்றெண்ணாமல் வெல்வோமென்று சபதஞ்செய்து நாமேஎழுதியிட்டஏடுகள் வெந்துபோகக்கண்டும் ஆற்றுக்கெதிரே ஏடுகள்செல்ல வெல்லுவோமென்று இட்டஏடுகள் கடல்போய்ச்சேர்ந்தன என்று தங்கள் மானமே தங்களைச்சுட தலைநிமிர்ந்துநின்றாலும் நாணத்துடனேயேநின்றார்கள். அப்போது மலையே வில்லாகக்கொண்டு திரிபுரத்தைவென்ற கடவுளே எல்லாத்தெய்வங்களுக்கும் விருப்பத்தக்கபோகமும் வீடும் தருதற்குத்தக்கமேம்பாடுள்ள கடவுளென்று நான்குகொம்புகொண்ட வெள்ளையானைமேலேறுகின்ற இந்திரன்முடி தகர்த்தபாண்டியர் குலத்தரசன்காண குருபதேசம்போலநெருப்பும்நீரும் தெளியச்செய்தன. பொய்யில்லாத வேதநெறிசெல்லாத அமணருக்கும்,புத்தருக்கும், இன்னும் வேதசாஸ்திரங்கள்தெரிந்தும் சிவனே பரம்பொருளென்று தெரியாமல் கையில்விளக்கிருந்தும் கிணற்றில்விழுகின்றவர்போன்ற அறிவீனர்களுக்கும், நெருப்புநீருமல்லவோ சாட்சியாய் விளங்கச்செய்தனவென்று கொண்டு மதுரைபாண்டியனும், மங்கையர்க்கரசியாரும், குலச்சிறைநாயனாரும், அடியார்கூட்டங்களும், சீகாழிச்சம்பந்தப்பிள்ளையாரைவணங்கித் துதிசெய்துமுடியாத பேரானந்தக்கடலிலே முழுகி அதிசயித்தார்கள்.

பின்பு நன்றிதெரியாத சமணர்கள் மானமழிந்து வெட்கங்கெட்டு திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்குமுன்னேநின்று இன்றுநாங்கள் உமக்குத்தோற்றோம். நீரேவென்றீரென்றுசொல்ல அதைக்கேட்ட சம்பந்தப்பிள்ளையார் அவர்கள்பிழைக்கும்வழியைக்கண்டு இன்னும் உங்களுக்குத்தருமவழியாகவேசொல்லுகின்றோம். நீங்களேன் வீணேயிறந்துபோகிறீர்கள். எல்லாருக்கும்தாய்போற்சிறந்த எங்களுக்கு அடிமையாய்ப்பிழையுங்கள் என்றுசொல்ல, அதற்குச்சமணர்கள் ஏட சிறுபிள்ளாய் நீஏன்தகாதமொழிசொல்லுகிறாயென்று மானங்கொண்டு தாங்களேகழுக்களிலேறத்துணிந்து கோபத்தினா

வமானத்தினுலும்போய்க் கழுமரங்களிலேறி யிறந்தார்கள். அப்படிப்போயேருத சமணர்களையெல்லாம்சைவாசாரத்தைக்கொண்டவர்கள் ஒவ்வொருத்தராகப் பிடித்துப்பிடித்து அந்தமுத்தலைக் கழுமரங்களிலே ஏற்றியிருத்திக்கொன்ருர்கள். பின்பு அந்தச்சமணர்களுக்குப் பாரம்பரியமாக அடியார்களானவர்கள் சாவப்பயந்து மனங்குலைந்து விபூதிபூசிக்கொண்டார்கள். அந்தவிபூதிகிடையாமல் சிலர்பசுவின்கோமயத்தை யெடுத்திட்டுக்கொண்டார்கள். அதுவும்கிடையாதே சிலர்பசுவின்கன்றைத் தோள்மேலே தூக்கிப் போட்டுக்கொண்டார்கள். விபூதி-கோமயம்-பசுவின்கன்று இந்தமூன்றுங்கிடையாதசிலர் விபூதிபூசினநெற்றியுடனே நெற்றியை மோதிப்பூசிக்கொள்ளக் கோமயத்திலுமப்படியேமோதி யிட்டுக்கொண்டும் இப்படியாகத் தங்கள்பாசங்களைவென்று பிழைக்கஎண்ணினவர்களைக் கொல்லாமல்விட்டுவிட,கழுவிலேறியிறந்தவர்களையெல்லாம் பருந்து-காகம்-கழுகு-நாய்-நரிகள் முதலானவெல்லாந் தொடர்ந்து கௌவிப்பிடித்திழுத்துத்தின்னக் கழுவிலேகிடந்தார்கள்.

அப்போது பாண்டியன் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரைவணங்கித்துதித்துக்கொண்டு சுவாமிஇப்போதுநீர்இட்டஏடு எல்லாருங்காண ஆற்றுக்கெதிரே சென்றதே அதுஎங்கேயென்ருன். அதற்குத் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பாண்டியனே பார்ப்பாயாக,இப்போதேநாம் மதுரைவெள்ளியம்பலவாணரருளாலே வருவிக்கிறேமென்று சொல்லியருளிஆற்றங்கரைமேலேமேற்றிசையைநோக்கிச்சென்ருர். அப்படிச் செல்லுகின்ற திருஞானசம்பந்தர்காண இட்டஏடுகாதவழிசென்றுஅப்புறம்காணுமல்மறையவே ஆச்சரியப்பட்டு அங்கே கும்புகூடிக் கொல்லைகளிலே மாடுகள்மேய்த்துநிற்கிற சிலரைக்கண்டுநீங்கள்இந்த எல்லைக்குள்ளேஏதேனும்விசேடமுண்டானுல் சொல்லுங்களென்றுகேட்க, அந்த இடைப்பிள்ளைகள் நாங்கள்ஒன்றுங்கண்டிலோமென்ன,திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் எப்படியானுலும் இங்கே விசேடமுண்டாயிருக்கவேணுமென்று சமணராகிய பகைவரோடு வாதுசெய்யவிடையருளின விடைக்கொடிக்கடவுளை வேதவாக்காலே பாடியருளினுர். அப்போதந்தப்பாட்டுமேல் கருணைகொண்டவராய் அங்கேசயம்புலிங்கமாக, பருத்த அரையையுடைய வில்வவனத்திலே எதிரேகண்டு வணங்கித்துதித்து, சண்பைநாட்டுச்சம்பந்தப்பிள்ளையார் வலங்கொண்டு பின்னுந் துதித்து எதிரேநிற்க, வேப்பமாலையையுடைய பாண்டியன் அந்தச்செய்திதெரிந்து அங்கேசேனைகளுடனேவந்துசேர்ந்தான். அப்போதுஅந்த மகாலிங்கத்திலிருந்து கடவுள் ஆயிரம்பிறைதொழுத ஒருகிழப்பிராமணராகத் திருவுருவங்கொண்டுதோன்றி முத்தமிழ் விரகரைக்கண்டு நீ என்பிள்ளையே, பிள்ளையிலும் என்னுடையஇளையபிள்ளைபோல்வாய், வாவென்று திருநீறுசாத்தி மனத்திலே மிகுந்தஅன்புதோன்றத் திருவருள்சுரந்துநிற்க, அப்படி நிற்கின்றபிராமணரை அக்காலத்தே தமக்கு ஞானந்தந்தகடவுளிவரேயென்றுகொண்டுவணங்கிஐயரே இந்தஆற்றுநீரிலேயானிட்டஏடு எதிரேறிவந்ததை எடுத்தவர்நீரே ஆகவேண்டும். ஆனுல்அந்தஏடு உம்முடைய மகனுக்குத்தக்கதென்று அதைக் கொடுத்தருளவேண்டுமென்று மிகவும் வேண்டிக் கொண்டார் அறுமுகக்கடவுள் போலுஞ் சம்பந்தப்பிள்ளையார். அதற்கு மாயவேடங்கொண்டு நின்றபிராமணர் சம்பந்தப்பிள்ளையாரைப்பார்த்து நீர்இன்னமும் நம்முடையஆலயங்களெல்லாம்சென்றுபாடி, கெட்டவழியிலே செல்கிறவர்களை நல்வழி போகச்செய்து, பின்புநமதுபரிசுத்தமானவீட்டைப்பெறக்கடவீரென்று ஆசீர்வதித்து, அந்தஏட்டைக்கொடுத்துவிட்டு மின்னல்தோன்றி மறைவதுபோல மறைந்தருளினுர்.

அப்படிதந்தையானகடவுள் பின்னும் தமக்குத்தந்தஏட்டைவாங்கிக்கொண்டு சிவஞானப்பாலுண்ட திருஞானசம்பந்தர் பாண்டியனுக்குக்காட்டி இந்தஏட்டைமதுரேசர் தாமேகொண்டுபோய் நான்மிகவும் வேண்டிக்கேட்கக் கொடுத்தனரென்றுசொல்ல, பாண்டியன் பாம்பைக்கச்சாகக்கட்டின கருணைக்கடலினிடத்திலேதோன்றிய காரணப்பொருளானஞானப்பாலுண்ட உம்முடையபெருமையாலுண்டாவதைத்தெரியாமல் அடியேன்ராஜனென்கிறபலங்கொண்டு உம்மைஇவ்வளவு சோதிக்கலானேன். ஆகையால் இனிமேல் இந்தப்புல்லறிவாண்மையாற்செய்த குற்றத்தைப்பொறுத்தருளவேண்டுமென்று மிகவும்வணங்கி வேண்டிக்கொண்டான். அப்படி வேண்டிக்கொண்டு பின்பு மேருமலையைவில்லாகக்கொண்டகடவுளுக்குப் பொன்னுலேநெடியசிகரத்தையுடையகோயிலும், மண்டபமும், மேகமண்டலத்தைக்கிழித்துச்சென்று கடவுள்போலவேசந்திரனைச்சூடுகின்றகோபுரங்களும், கல்லாலேமதில்களும், பிரகாரங்களும்,எல்லாருங்கண்டுகளிக்கச்செய்தான். அன்றுமுதல் அந்தத்தலத்துக்குத்திருவேடகமென்றுபெயருண்டாயிற்று. பின்புபாண்டியன் அந்தத்திருவேடகத்தி லெழுந்தருளிய கடவுளைச் சமணரோடுகூடியிருந்த பாவங்களெல்லாம் போகப்பூசைசெய்து தனதுபாசமுந் தீர்ந்துகொண்டான். கிரேதாயுகத்திலே விஷ்ணுவும், திரேதாயுகத்திலே கருடனும், துவாபரயுகத்திலே நாகர்வேந்தனும்,பூசை

செய்து திருவருள்பெறலான விராமயமான அந்தலிங்கத்தைக்கடையுகமான கலியுகத்திலேஇந்தப்பாண்டியன் பூசைசெய்து அவ்விடத்திலே பெரியவூரு முண்டாக்கி அங்கேதானே திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருடனேசில காலம்ஸ்தலவாசஞ்செய்து, பின்பு மதுரைக்குவந்துசேர்ந்திருக்குநாளிலே விபூதிசாதனமாகியசெல்வம் எங்கும்பிரபலமாகச்சிலகாலம் மதுரையிலேயே வாசஞ்செய்துபின்பு திருஞானசம்பந்தர் வடதிசையிலுள்ள சிவஸ்தலங்களையுங்கண்டுவணங்கிப் பாடவேண்டுமென்றெழுந்து மதுரேசரையும், அங்கயற்கண்ணம்மையையும் வணங்கி வேண்டியவரங்களெல்லாம் பெற்று விடையுங்கொண்டு தமிழ்நாடெல்லாம்கண்டு வணங்கிச் செல்பவருடனேமங்கையர்க்கரசியாரும், குலச்சிறைநாயனாரும்; பாண்டியனும், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியைப் பிரியமாட்டாதவர்களாய் அன்புசெய்து அவரிடத்திலேநேசமான அன்றுமுதலுண்டான இன்பமெல்லாம்இப்போதுதுன்பமாகி முன்னேஇழுக்கச்செல்ல, சம்பந்தப்பிள்ளையாரும் அப்படியேஅன்புசெய்து தமதுபின்னேவருகிற நண்பினருக்கெல்லாம் இனி நம்மிடத்திலே நீங்கள் அன்புமறவாமல் பூதிசாதனவாழ்வு நிலைபெறவும் கடவுள்கீர்த்திபுலப்படவும்வாழுங்கள் இதைவிடாமல்நில்லுங்களென்றுசொல்லிவிடைகொடுத்துச்செல்ல, அப்படியே தங்களை அடிமைகொண்டசம்பந்தப்பிள்ளையார் அருள்வார்த்தையைத் தடுக்கப்பயந்து அவருடைய தாமரைமலர்போலுஞ் சேவடிகளைவணங்கி மீண்டு சேனைகளுடனே பாண்டியன் மதுரைக்கு வந்தான். தாமரைமாலையணிந்த சமணசிங்கமான திருஞானசம்பந்தர் சோழநாட்டுக்குவந்தார். இப்படி ஞானமாகிய மதஜல மொழுக ஞானசம்பந்தரென்று மானமாயானைவந்து கடம்பவனத்திலே நெருங்கின இழிதொழிலாளரான சமணரென்னு மரங்களையெல்லாம் ஒடித்தெறிந்து, திருவெண்ணீறான பெருமைகொண்ட தூளியை அள்ளி உலகமெல்லா நிரம்பத்தூற்றிவிட்டது. இப்படி முதலிலே பாண்டியன் சுரந்தணிக்கவேண்டி மதுரைத்திருக்கோயிலின் சாம்பலையள்ளிக்கொண்டுவரச்சொல்லிக்கூனுஞ்சுரமுந்தீர்த்தபடியினாலேவிபூதிகளெல்லாவற்றிலும்அந்தத்திருக்கோயிலின்மடைப்பள்ளி விபூதியேசிறந்ததாயிற்று.

சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம் – முற்றிற்று.

அறுபத்துநான்காவது

வன்னியுங்கிணறும் இலிங்கமுமழைத்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சென்னிவெண்டிங்கண்மிலைச்சியமதுரைச்சிவனருளடைந்தசம்பந்தர்
துன்னிருஞ்சமணைக்கழுமுனையேற்றித்துணித்தவாறிசைத்தனம்வணிகக்
கன்னிதன்மன்றற்கரிவினைமாற்றருள்காணவக்கண்ணுதலருளால்
வன்னியுங்கிணறுமிலிங்கமுமாங்குவந்தவாறெடுத்தினியுரைப்பாம்,

(இதன்பொருள்.)

தம்முடையசென்னியின்மீது வெண்மைபொருந்திய சந்திரனைத் தரித்தருளியமதுரைநாயகராகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவருளைப்பெற்ற திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் கொடுமைபொருந்திய சமணர்களைக் கழுமுனையிலேற்றிக்கொன்றருளிய திருவிளையாடலைச்சொன்னோம். இனி, ஓர்வைசியப்பெண்ணானவள் தனக்குநடந்த கலியாணத்திலிருந்த சாட்சியைத் தன்மாற்றாள்காணும்படிக்கு அந்தச்சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவருளினால்வன்னிமரமும், கிணறும, சிவலிங்கமும் அந்தமதுராபுரியில் (சாட்சியாக) வந்த திருவிளையாடலைச் சொல்லுகின்றோம்.

பொன்னிறமான மலர்களையுடைய தாழைகள் வேலியாகச்சூழ்ந்த கடற்கரையோரத்திலேஒருபட்டினத்திலேயிருக்கிறவன். அவனேமின்னுகின்ற ரத்தினாபரணங்களையுடைய ஒரு குலவர்த்தகன். அவன் பலவகையானசெல்வங்களிலேசிறந்தவன். தனக்குப் பிள்ளையில்லாமல் தனது கற்புடைமனைவியுடனேகூடி பலவிததருமங்களையுஞ்செய்து பிரகாசம்பொருந்தியசந்திரன்போலுமுகத்தையுடைய ஒருபூங்கொம்புபோல ஒரு பெண்பிள்ளையைப்பெற்றுவளர்த்து, தங்கள் தனவைசிய குலத்துக்குத்தக்க ஒருமருமகன், ஆனால்அவன் முன்னேஒருகாரம்கலியாணஞ்செய்துகொண்டவன். அவன்முத்தமிழும் வழங்குகின்ற மதுராபுரியிலிருக்கின்றவன், ஆனாலும்அவனுக்கே தன்னுடையதவபுத்திரியான ஒரு பெண்ணைக்கொடுப்பதாகத் தன்குலத்தாருக்கெல்லாம்விளங்கச் சொல்லிவைத்துப் பின் சிலநாள்கழிய ஊழ்வினைவலியால் ஆருயிர்தீர்ந்தான். அவனுக்கு உடம்புபோன்றகற்புடைமனைவியானவள் தானும் தன்கணவனுடனேகூட இறந்துபோகிறதற்குத் துணிந்து உயிர்விட்டிறந்தாள். பின்புஅவ்விருவருக்கும் கடல்போற்கிளர்ந்தசுற்றத்தார்கள் செய்யவேண்டிய கடன்களைச்செய்து முடிந்தபின்பு அந்தச்செய்தி மதுரையிலிருக்கிற உரிமை மருமகனுக்குத் தெரியும்படியாகஓலைஎழுதியனுப்பினார்கள். அந்தஓலைவந்துசேர வாங்கிவாசிக்க அதில்தன்னுடையதயவின்மிகுந்தமாமனும் அவனது கற்புடைமனைவியும் இறந்தாராக. அவனுக்குஅளவில்லாத செல்வங்களுண்டு. இன்னம்அவனுக்கு வெகுநாள் பிள்ளையில்லாதிருந்து அநேக தருமதானங்களைச்செய்துபெற்ற ஒருபெண்ணும்வளர்ந்து பக்குவமாயிருக்கின்றது. அந்தப் பெண்ணைத் தனக்கேகொடுப்பதாகப் பேசியிருந்தான். ஆகையாலே தானே இவ்விடம்வந்து அந்தப்பெண்ணைக் கலியாணஞ்செய்துகொண்டு அவனுக்குள்ள செல்வங்களையும்ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதென் றெழுதியிருந்த சமாசாரங்களெல்லாந் தெரிந்துகொண்டுகீழேவிழுந்துதரைமேற்புரண்டுபுரண்டழுது பெருமூச்சுவிட்டுக்கண்ணீர்வெள்ளத்திலே முழுகிவிம்மி அம்மவோவென்று பிரலாபித்துச்சோகிக்க, அப்போது அவன்பந்துக்கள் சிநேகர்கள்முதலான உறவின்முறையாரெல்லாரும் வந்து தழுவிக்கொள்ள, இவனும் அவர்களைத்தழுவிக்கொண்டழுதான். பின்பு அங்கேவந்தவர்களெல்லாருந் தேற்றத்தெளிந்து தன்னைச்சூழ்ந்ததுன்பத்தை ஒரு வகையாகவிட்டுத் தன்னுடைய மாமனிருக்கும் ஊருக்குப்போகத்துணிந்து அங்குள்ளஉறவினர் சிலருடனேகூடி அந்தமதுரையைவிட்டு இந்தப்பட்டினத்துக்குவந்து புகுகிறவன் வரவுதெரிந்துவந்து தன்னை விசாரிக்கிறவர்களைத்தழுவித்தழுவிக் கலந்துபேசி, அவர்களை அனுப்பிவிட்டு வந்த முல்லைமாலையணிந்த வர்த்தகன் தன் மாமன்வீட்டிலே போயிருந்தான்.

சிலநாள்கழிந்தபின்புவர்த்தகரில் சிங்கம்போன்ற அவன்தனக்கென்று குறித்திருக்கிற பெண்ணைமதுரைக்குக்கூட்டிப்போய்க்கலியாணஞ்செய்துகொள்ளுகிறேனென்றுஅங்குள்ள உறவினருக்கெல்லாந்தெரியச்சொல்லிக்கொண்டுதன்மாமன்சம்பாதித்துவைத்திருந்தபொருள்களையெல்லாம் தன்வசமாகப்பண்ணிக்கொண்டு மதுரையைநோக்கிப் புறப்படும்போது தன்கூடவழிவிடவருகிறவர்களை நிற்கச்சொல்லிப்பின்பு மதுரைக்குமுன்னேபோகவேண்டியவர்களை முன்னே போகும்படிஅனுப்பிவிட்டுத்தானும் தன்னுடையபரிஜனங்களும்தனக்குரியபெண்ணுமாகநாளொன்றுக்குஅரைக்காதவழியாகவருகிறவன்ஒருநாள் சூரியன்அஸ்தமிக்கு முன்னே இங்கேயிருந்து நாளைக்குப்போவோமென்று திருப்புறம்பியமூதூருக்குப்போய் அங்கேகடவுள்திருக்கோயில்கிணற்றிலேநீராடி ஒருவன்னிமரத்தடியிலே சமையல்செய்துபோஜனமானபின்பு மேருமலையை வில்லாகவுடையகடவுள்கோயிற்புறத்தில் ஒருபடியின்மேலேதலையைவைத்துக்கொண்டு தூங்கும்போது விதிவலிவந்துகூடஅங்கேவந்துகொல்லும் விஷத்தைக் கொண்டவாயையுடையஒருநாகமானதுகடித்தது, அப்படிக்கடித்தவுடனே அதிகவிலைபெற்றநல்ல ஆபரணங்களை யுடைய அந்தமதுரைவர்த்தகன் நஞ்சுதலைக்கேறி இறந்துபோனான்.

அப்போது அங்கேகூடவிருந்த அவன்வேலைக்காரர்கள் ஐயோவென்றுகூச்சலிட்டுஅழுதுசுற்றிக்கொள்ள, வேலைக்காரிகள் மாரடித்துக்கொண்டொப்பாரிவைத்தழும்போது அந்தஆண்சிங்கம்போன்ற வர்த்தகன்உடம்பைத்தீண்டாமல் கூடவேவந்த தாமரைமலரைப்பூத்தகொடிபோன்ற பட்டினத்துவர்த்தகன்பெண்ணானவள்எழுதினசித்திரம்போல் அசையாமல் ஒருபுறத்திலேநின்றுஅந்த ஆண்சிங்கம்போன்ற மதுரைவர்த்தகன்பாம்புகடிக்கப்பட்டுஉடனே இறந்ததும், வெற்றிவேல்போலுங்கண்களையுடைய பெண்டுகளெல்லாம் கைகளைநெரித்துக்கொண்டழுகிறதும், கீழேவிழுகிறதும். சுற்றிலும்உறவினர்கள்சூழ்ந்து அழுகிறதும், சோர்கிறதும்எல்லாங்கண்டு இளங்கிளிபோன்றபேச்சுகள் தோன்றவேடன்எய்த அம்புதைத்தமயில்போல் விழுந்து வருந்திமயங்கி, கூறியகண்கள் உள்ளேசெருகி, உயிருமோய்ந்து அக்கினியிலேவிழுந்த பூமாலைபோல் உடலுஞ்சோர்ந்து, கைகளுஞ்சோர்ந்து, கால்களுஞ்சோர்ந்து, இளமை

பொருந்தியபெண்ணன்னம்போன்றஅந்தப்பெண்ணான
வள்இடிமுன்னேவிழக்கண்டாற்போற் கீழேகிடந்தாள
ல்லது வேறொன்றுமில்லைமூர்ச்சையாய்ப்போனாள். இ
றந்தவர்த்தகன்மேலே பூங்கொம்பு சாய்ந்தாற்போல்வி
ழுந்தழுகின்ற வேலைக்காரிகள்பார்த்து ஐயோசெட்டிஉ
யிருடனேகூடநமதுதங்கைஉயிரும் போயிற்றேவென்
றுகைகளாலெடுத்து முதுகைத்தழுவிமடியிலேகிடத்தி
க்கொண்டு வஸ்திரத்தாலேமுகத்திலே வீசிஇளைபபாற்
றிக்கொஞ்சம் மூச்சுவரச்செய்தார்கள், அப்போது அந்
தப்பெண் உடம்பைவிட்டுப்போனஉயிரானது திரும்பி
த்தன் உடம்பிலேவந்துபுகுந்தாற்போலமூக்கினிருபுற
த்திலுஞ் சுவாசம்தோன்ற கண்களும் குளங்களிலேநீ
லம்பூத்தாற்போல் விழிக்க அவ்வேளையில் அந்தப்பெ
ண்ணை நாண்மடம்அச்சம்பயிர்ப்புஆகியநான்கும் நான்
குதிக்கிலும் வேலிபோல் வளைந்துகொள்ள கைகளால்
மோதிக்கொண்டுகூந்தல் அவிழ்ந்துவிழஉருக்கினநெய்
த்துளிபோல கொங்கைமுகட்டிலேகண்ணீர்சோர மெ
ல்லஅழுவாள், சுற்றிலும்பார்த்துவெட்கமாகிய கட்டுக்
குளடங்கிப்பேய்பிடித்தபெண்போற்குலைகுலைந்துதேம்
பிவிம்மி மேனிமழுங்கி குறையாதசெல்வத்திலேபிறந்
துஒருநாளாவதுதுன்பமென்பதைச் சொப்பனத்திலுந்
தெரியாதவள் தனக்குநாயகனுவான்மேலேஅன்பென்ப
தாகியதோருருவாகி நிறையாகிய வரம்பழிந்து, ஒருபெ
ண்தெய்வ மிருந்துவாய்விட்டலறினாற்போலப் புலம்பு
கின்றாள்.

எப்படியென்றால் ஓ என்னுயகனே?ஓஎன்னிரண்
டுகண்மணியே?ஓ என்னைப்பெற்றதந்தைக்கு உயிர்போ
லும் அருமைமருமகனே?ஓ கட்டிளமையோனே?ஓ மு
ல்லைமாலைபணிந்ததலைவனே? ஓஓ வணிகர்கள்குலரத்தி
னமே, இப்போதுவிடப்பாம்பால் கடிக்கப்பட்டாயோ
ஆனால் உன்னுடைய உடம்பினிழல்போன்ற என்னைஇ
ங்கேவிட்டு மறைந்துபோகலாமோ, ஆனால் நீர் போ
வது சுவர்க்கலோகத்திலுள்ள பெண்களைக்கலியாணஞ்
செய்துகொள்ளவோ, அல்லதுநமது குலத்தானாகிய கு
போனுடைய அளகாபுரியிலுள்ள பெண்களைக் கலியா
ணஞ்செய்துகொள்ளவோ, அல்லதுஉன்னைக்கடித்தநா
கலோகத்திலுள்ளபெண்களைத்தழுவவோ, ஓ என்பிரா
ணநாயகா?என்னை இந்தநாட்டிலேவிட்டுவஞ்சகமாகநீர்
மாத்திரம்தனியே போகிறதற்குக்காரணமென்ன, அல்
லதுதென்னுலகமாகியஎமலோகத்துக்குப்போனீரோ,
அங்கேமாமன் மாமியைக்கண்டபோது உன்மாமன்தன்
னிரண்டு கண்களுங்குளிரத்தழுவினனோ?நானும்உம்மு
டனேகூடவந்தால் அவ்விருவரையும் என்கண்கள்குளி
ரக்காணேனா, அப்படிக்காகாமல்என்னையிங்கேவிட்டுவி
ட்டீர். என்னையல்லாமல்உம்முடைய பரிஜனங்களையுங்
கைவிட்டீர். நீர்தனியேபோய்எவ்வளவுசுகங்கண்டீர் ஐ
யையோ உரிமைமருமகன்பாம்பு கடித்திறக்கவும்நான்
மயங்கினமனத்துடனேஇங்கேயிருந்து இப்படித்துன்ப
ப்படவும்என்னைத் தவஞ்செய்து பெற்றவர்களுக்கு நல்
லபலன் சித்தித்ததல்லவா?இந்தக்கண்கலக்கத்தை அவ
ர்கள் முழுதும்காணாமல் முன்னேஇறந்தல்லவோசோ
கநிவிர்த்தியானார்கள். கிடையாதபலன் அவர்கள் முன்
னே இறந்துபோனதே, என் தாய்தகப்பனைப்போலஒரு
வரும் இப்படிப்பட்டபலனைப் பெறமாட்டார்கள் ஐயை
யோ உமக்குப்பிரியமான மாமன்என்னைப்பெற்றுவளர்
த்துஅக்காலத்திலேதானே உறவினர்களறிய உமக்காக
வேஎன்னைநிச்சயித்துப்பின்பு தன்பிரியநாயகியுடனேஇ
றந்துபோனான். நானும் அப்படியேஎன்உயிர்போகவெ
றுஉடம்புஇங்கேகிடக்குமோ இதோகூடவேமடிகிறே
னென்று தன்பிரியமானசேவலையிழந்த அன்றிற்பேடு
போல ஒற்றைக்குரல்விட்டழுதாள்.

அப்படிஅழுகிறசத்தங்கேட்டு அந்தத்திருப்புறம்
பிய மூதூரரெல்லாம் நித்திரைதெளிந்தெழுந்து துன்
பங்கொண்டு வருந்தஅந்தவேளையில் திருஞானசம்பந்
தப்பிள்ளையார் சிவஸ்தலங்களெல்லாம்போய்த் திருப்ப
திகங்கள் பாடிக்கொண்டுஅன்றைத்தினம் அந்தத்திருப்
புறம்பிய மூதூருக்குவந்து அங்கொருசைவமடத்திலிற
ங்கி யிருந்தவரும் இந்தஅழுகைக்குரல்கேட்டுஇதுஎன்
னவென்று ஆள்விட்டுவிசாரித்து, உடனேதாமேதிருக்
கோயிலுக்குவந்துகூடிஏடிபெண்ணேநீயார், நடந்தசங்
கதிகளென்னவென்ன, அந்தச்செட்டிப்பெண்வணங்கித
ன்குலமும், தன்னைப்பெற்றவன் மருமகனுக்கென்று த
ன்னைநிச்சயித்து வைத்திறந்துபோனதும், பின்புதனக்
குரியவனை இவன்வந்துகூட்டிக்கொண்டுவந்து இங்கே
இறங்கினபோது நடந்ததும் எல்லாம்தெரிய விண்ணப்
பஞ்செய்துகொண்டாள், அதுகேட்டஉடனே திருஞான
சம்பந்தப்பிள்ளையார் தனியேஇருந்தழுது உயிர்விடஎ
ண்ணுகின்ற அந்தச்செட்டிப் பெண்ணுக்குத்தாமே தா
யுந்தந்தையுமாகபாம்புகடித்திறந்தவன் பக்கத்தில்வந்து
அவன் உடம்பெல்லாம் அவிழ்தவடிவமாகநினைவுகொ
ண்டு கிருபாநோக்கம்வைக்க அப்போதேதீவாய்ந்தநஞ்
சு அந்தச்செட்டியை விட்டுப்பிரிந்துபோயிற்று.உடனே
செட்டிதூங்கிவிழித்தவன்போல் எழுந்தான், அவனைஎ
ல்லாருங்கண்டு சந்தோஷித்துஎல்லாராலும் வணங்கு
ம்பெருமைபெற்ற திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியைத் தொ
ழுது தோத்திரஞ் செய்தார்கள், அப்படி அவர்கள்

ஆனந்தக்கடலிலேமுழுக,பெண்ணன்னம் போன்ற அந்தச்செட்டிப்பெண் தித்திப்பான தேனைப் பொழிந்துகொண்டு ஒருபுறத்திலேதாமரைமலரைப் பூத்ததாகிய ஒருகொம்புபோனின்றாள், ஆனாலும்தனதுநாயகனிறந்தபோதும், அவன் உயிர்பெற்றெழுந்தபோதும், தான் அந்தமதுரைவர்த்தகனுக்கு மாமன்மகளாயிருந்தும் அவனைத்தொடாமல் நிற்கிறஅன்புநிலையும், கற்பின்குணமும், அதிசயமாகக்கண்டுபார்வதி ஞானப்பாலுண்டருளியபிள்ளையார் அந்தச்செட்டியைப்பார்த்துவாரும்செட்டியாரே, நீரோஉம்முடையகுலத்துக்கெல்லாம்ரத்தினம்போல் விளங்குகின்றீர் ஆனால்உம்முடைய மாமன் பெற்றலட்சுமிபோல்வாளானஇந்தப்பெண்இன்பமடையுங்காலத்தில் துன்பம்வந்துசேராமல் உம்முடையஉடம்பைத்தொடுவதெப்போது, இனிக்காலம்வீண்போகாமல்நீர்இந்தப்பெண்ணை இங்கேதானே திருக்கல்யாணஞ்செய்துகொண்டு போகவேண்டுமென்றருளச்செய்ய சிவந்தகண்களையுடைய ஆண்சிங்கம்போன்ற செட்டியானவன் பிள்ளையார்திருவார்த்தையைத்தலைமேற்கொண்டு, பிரமாவினாலே சிருஷ்டிக்கலானநான்குசாதிகளையும் வழுவாமல் ரட்சிக்கவல்லபேரருளாளராகியசுவாமீ? இங்கேஎன்குலத்துச்செட்டிகளொருவரு மில்லாமல்சாட்சிகளுமில்லாமல் எப்படிக்கலியாணஞ்செய்து கொள்வதென்று வணங்கிக்கேட்க, அதற்குப்பிள்ளையார் உன்னுடையமாமன் இந்தப்பெண்ணைப் பெற்றபோதே உனக்கேஇந்தப்பெண் உரியவளென்று நிச்சயித்துவைத்தது உறவினரெல்லாருந்தெரிவார்களல்லவோ,இதையல்லாமல்உமக்கு இந்தவன்னிமரமும், கிணறும், இலிங்கமுமே, சாட்சியாகஅமையும, ஆகையாலேஓய் செட்டியாரேஇங்கேதானே என்சொல்லைக்கடவாமல் கலியாணஞ்செய்துகொள்ளுமென்றருளிச்செய்ய, மதுரைச்செட்டியானகுற்றமற்றமனத்தையுடையவன் சீகாழித்தலைவராகியபிள்ளையாரை வணங்கிசுவாமி?தேவரீரோதாய்-தந்தைகுரு-உறவு-தெய்வம்-சிநேகர்-எல்லாமென்று பிள்ளையார்சொன்னபடியே அங்கேகலியாணவேள்வியைமுறைப்படிசெய்துகொண்டு அப்படித்தான்கலியாணஞ்செய்துகொண்டமாமன்மகளுடனே வணங்கிப்பிள்ளையார் அருளும்விடைபெற்றுக்கொண்டு ஏவல்செய்கிறபெண்கள் புருடர்கள் எல்லாருங்கூடிவரத்தனதுசுதேசமானமதுரைமூதூருக்குப்போய்த் தன்மாமன்மகளைக்கல்யாணஞ்செய்துகொண்டுவந்ததை அங்குள்ளஉறவினரெல்லாருங்கேட்டுச் சந்தோஷிக்க தானும்சந்தோஷித்துவாழ்ந்திருந்தான்.

பின்பு தன்னுடையமிகுந்ததிரவியங்களும், மாமன்சம்பாதித்துவைத்ததிரவியங்களும், சேர்ந்துகூடிக்குறையாதசெல்வனான குபேரன்போல் பெரிதானவர்த்தகங்கள் செய்துஅந்தச்செட்டியானவன் தனக்கு இன்பத்தைத்தருகிறமனைவிமார்கள் இருவரும்பெற்றபிரியமுள்ளபிள்ளைகள் மகிழ்வுசெய்யச் சுகமேவாழுங்காலத்தில் மூத்தவளுடைய பிள்ளைகள் மிகவும்மூர்க்கர்களாயிருக்கஇளையவளுக்கொரேபிள்ளையுண்டாகி இந்தப் பிள்ளையும் அந்தமூர்க்கப் பிள்ளைகளுடனேகூடி மிகுந்தசெல்வஞ்சிறந்தமதுரைவீதியிலேபோய் விளையாடும்போது மூத்தவள்பிள்ளைகள் இளையவள்பிள்ளையைக் கோபித்தடித்தார்கள். அதற்கு அந்தப்பிள்ளையைப்பெற்ற இளையவள் மூத்தவள்பிள்ளைகளைத்திட்டிவைதாள். அதற்குமூத்தவள்கோபங்கொண்டு இளையவளைப்பழித்து நீ எந்தஊர். என்னசாதியாருடையமகள். யாவர்பார்க்கஅக்கினிசாட்சியாக எனதுநாயகன் கலியாணஞ்செய்துகொள்ளவந்தவளோநீ, நீயேவலிய என்புருஷனுக்குஆசைப்பட்டுவந்தகாமக்கிழத்தியாகிய வுனக்குக்கற்புடைமனைவியாகியஎன்னோடுபேசும்பெருமையும் வாயுமுண்டோ? அப்படிஎன்போலாக, எனதுநாயகன் அக்கினிசாட்சியாகக்கலியாணஞ் செய்துகொண்டதற்கு வேறேசாட்சிகளுண்டானால் எல்லாருக்குமுன்னே தெரியப்படுத்து பார்ப்போமென்ன, இளையவள்நெருப்பிலே விழுந்தகொடிபோல வாடிச்சோர்ந்து நாண்மிகுந்துபாம்புகடித்தஅந்நாள்திருஞானசம்பந்தர்திருவருளாலே எனது நாயகன்திருப்புறம்பியநாதனாகியஇலிங்கமும், வன்னிமரமும் கிணறுமேசாட்சிகளாக என்னைக்கலியாணஞ் செய்துகொண்டது, அந்தமூன்றும்சாட்சிகளா யிருக்கின்றனவென்ன, அதற்குமூத்தவள்சிரித்து நல்லதுநல்லது, உன்னுடையகலியாணத்துக்கேற்றசாட்சிகளே சொல்லவந்தாய், அந்தமூன்று சாட்சிகளும் இங்கேவந்துருஜுச் சொல்லுமாகில் அதுவும்மெய்தானென்றுசொல்ல, அதற்குவேறுபடாத மயிற்சாயலையுடையஇளையவள்அதிகதுன்பங்கொண்டு பெருமூச்சுவிட்டு இல்லிற்குள்ளேபோய்க்கைவிரல்களைநெரித்துக்கொண்டு வயிற்றைப்பிசைந்து கண்ணீர்விட்டழுது கொவ்வைக்கனிபோலும்வாய்துடித்து நாணம்விஞ்சிக்கூசி, ஐயையோ தெய்வமே, சிறியவளானநான் இனியென்னசெய்வேன். தாயும்தந்தையும் இறந்துபோகதனியாய் இங்கேவந்தசிறியேனுக்குஇங்கேயாரிருக்கிறார்கள் முற்காலத்திலேதுன்புற்ற ஒருசெட்டிப்பிள்ளைக்கு அப்போது மாமனாகிப்பங்காளிவழக்கைத்தீர்த்து அவன்உரிமையை அவனுக்கே ஆகச்செய்தகடவுளே? எனக்கு மாற்றாளானவள் சொல்லுகின்ற குற்றங்களைநீக்கியருளவேண்டுமென்று அன்றுஇராத்திரிப்போசனமில்லாமல் நித்திரையுமில்லாமல்வருந்தி, மறுநாள்பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்திலே நீராடி

ஆகாயத்தி லிருந்து இறங்கின இந்திரவிமானக்கோயிலிலேஎழுந்தருளியிருக்கிற சொக்கநாதர் சந்நிதிமுன்னேபோய்த்திருவடிகளிலேசேவித்துத்தன்குறைகளெல்லாம்சொல்லிவேண்டுகிறதாவது. சுவாமீ? அக்காலத்தேஎன்னைஎனதுநாயகன் கலியாணஞ்செய்துகொண்டஇடத்திலேஅந்தக்கலியாணத்துக்குச்சாட்சியாகநின்ற வன்னிமரமும்,கிணறும்,இலிங்கவடிவானநீயும்,அப்படியேஇங்கும் இன்றுவந்து எனதுமாற்றாள் சிரித்திகழ்வதைப் போக்கி என்னை ரட்சியாமல்விட்டால் இறந்துபோவேனென்று பிரதிக்கினைபண்ணினாள். அவளோ கற்பினதுநிலையானபுகழை நிலைநிறுத்தவந்தவள் ஆகையாலே அவள் அப்படித்துன்புற்று வருந்திநிற்க, அவள் துன்பத்தைக்கண்ட மதுரேசரானகிருபாமூர்த்தி தமது அளவில்லாத திருவருளினாலே எல்லாருங் காணத் திருக்கோயிலுக்கு வடகீழ்த்திசையில் முன்னேசாட்சியாயிருந்த வன்னி; கிணறு, இலிங்கம்ஆகியமூன்றும் விரைவில்அங்கே வந்திருந்தன.

அப்போது அந்தமூன்றையும் இளையவள்கண்டு மூத்தவளைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் திருவாலவாய்க் கடவுள்முன்னேவந்து வணங்கி, கண்டுகொள் இதுதான் ஆகாசத்தைஅளாவின வன்னிமரம். இதுவே கிணறு. இதுவேஇலிங்கம். இந்தமூன்றுந்தான் என்கலியாணத்துக்குச்சாட்சியாயிருந்தவையென்ன, கண்டமூத்தவளும்குனித்ததலையைத்தூக்கிநிற்க, அந்தஇடத்திலுள்ளமூன்றும் அன்றுபோலவே இன்றும் சாட்சியாக இங்கே தோன்றின. இது என்னஅதிசயம் ஒருவராலுந் தெளியக்கூடாத தெய்வமும் எளிதாகவந்து உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல இளையவள் கைவசமானால் கற்புடைய பெண்களுக்கு அரிதாய பொருளொன்று மில்லையென்று இளையவள் கற்பு நிலையும், சிவனிடத்திலே அவள் வைத்தஅன்பையும், அந்தச்சிவன்அவளுக்குச்செய்தஅருளையும் அதிசயித்துப்பார்த்து, அந்த மதுரையிலுள்ளவர்கள் யாவரும் ஆனந்தித்து முல்லைமாலை யணிந்தவர்த்தகன் கொண்ட மூத்தவள் ஒருத்தியுந்தன்பங்கொள்ள, உள்ள செட்டிகளெல்லாம் மூத்தவளை நீ பொல்லாத கொடியபாதகியென்று பழிக்க, நீபொய்சொல்லிக் குற்றமற்ற குணத்தையுடைய இளையவளைக் குடிப்பழுதுசொன்னாய். ஆகையால் நீஎனக்கு மனைவியாகாயென்றுகொண்டகணவனும்அவளைநீக்கிவிட்டான்.

அப்போது இளையவள் புருஷன்காலிலே விழுந்து ஐயாஎன்னுடையகற்பை நிலைநிறுத்தி வெளியிட்டவள் எனக்குமூத்தவளல்லவோ, பின்னும் தாயில்லாதஎனக்குத்தாயாக நானும் இவளும் ஒருமித்து வாழக்கடவேம். நீர்கோபஞ்செய்ய வேண்டாமென்று வேண்டி அவளோடுறவுகொண்டு உடம்பிரண்டாகவும், உயிரும் பொருளும் ஒன்றாகி, மனத்துள்ள பொறாமையை விட்டுப் பிள்ளைகளும் ஒருமைப்பாடாக ஐந்தலைநாகம் விழுங்கும் இமைபோலத்தம்மில் நன்றாக அன்பும் இன்புங் கொண்டு இருவருஞ்சுகித்திருந்தார்கள். பின்பு அருந்ததிபோலுங்கற்புள்ள இளையவள் நாயகனுக்கு ஆயுளும், நீங்காதசெல்வமும், பொருள்மிகுதியும், கனமும், ஒழுக்கமும், பெருமையும், லாபமும், தவநெறியும், குறையாததருமமும், புகழும்பெருக இந்த இளையவளும் லட்சுமிபோலக்கூடி வாழ்ந்திருந்தாள்.

ஆகையாலே பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தோடு கூடிய திருவாலவாய்க் கடவுள் திருவிளையாடல்களை முடிவுகண்டு யாராலேசொல்லிமுடியும். ஆனாலும் இன்னம்அளவில்லாத திருவிளையாடல்களுண்டு என்று என்னுடைய குருநாதசாமிசொன்னபடியேஅறுபத்துநாலு திருவிளையாடல் கதைகளையும் உங்களுக்குச்சொன்னேனென்று பொதியமலையின்மேல் தவஞ் செய்துகொண்டிருந்த தவசிரேஷ்டராகிய அகஸ்தியமுனிவர் தனக்குத்திருவருள் புரிந்த ஆசிரியராகிய குமாரக்கடவுளையும், அக்கடவுள் பூர்வத்தில்தனக்கு உபதேசித்தருளிய திருவிளையாடலாகிய வுபதேசத்தையும், அருளானது முதிர்ந்தொழுக உள்ளேயடக்கி, அழகிய தமிழ்வளம்பொருந்திய திருவாலவாயென்னும் ஒப்பற்ற க்ஷேத்திரத்தைத் தன்னுடைய முடியின்மீது துவாதசாந்தத்தின்மேற் பொருந்தவைத்து, அங்கெழுந்தருளி யிருக்கின்ற இமையாநாட்டத்தையுடைய அங்கயற்கண்ணம்மை சமேதராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தியானித்து, பரவசமடைந்து வழிபறித் துண்ணுகின்ற பழிப்பாகிய ஐம்புலவேடர்களும்போ யொளிப்ப, அஞ்ஞானமாகிய இருள் வெளிகடந்து, திருவருள்வழியே சென்று அளவில்லாதசராசரங்களையுங்குற்றநீங்கநினைந்து ஞாதுருஞானஞேயங்கள்புதைபட ஒப்பற்ற பரிபூரணமாய் உணர்வற்ற சச்சிதானந்தமாகிய பேருணர்வைத் தற்போதத்தானினையாம னினைத்திருந்தார்.

வன்னியுங் கிணறு மிலிங்கமுமழைத்த படலம் - முற்றிற்று.

அறுபத்தைந்தாவது

அருச்சணைப்படலம்.

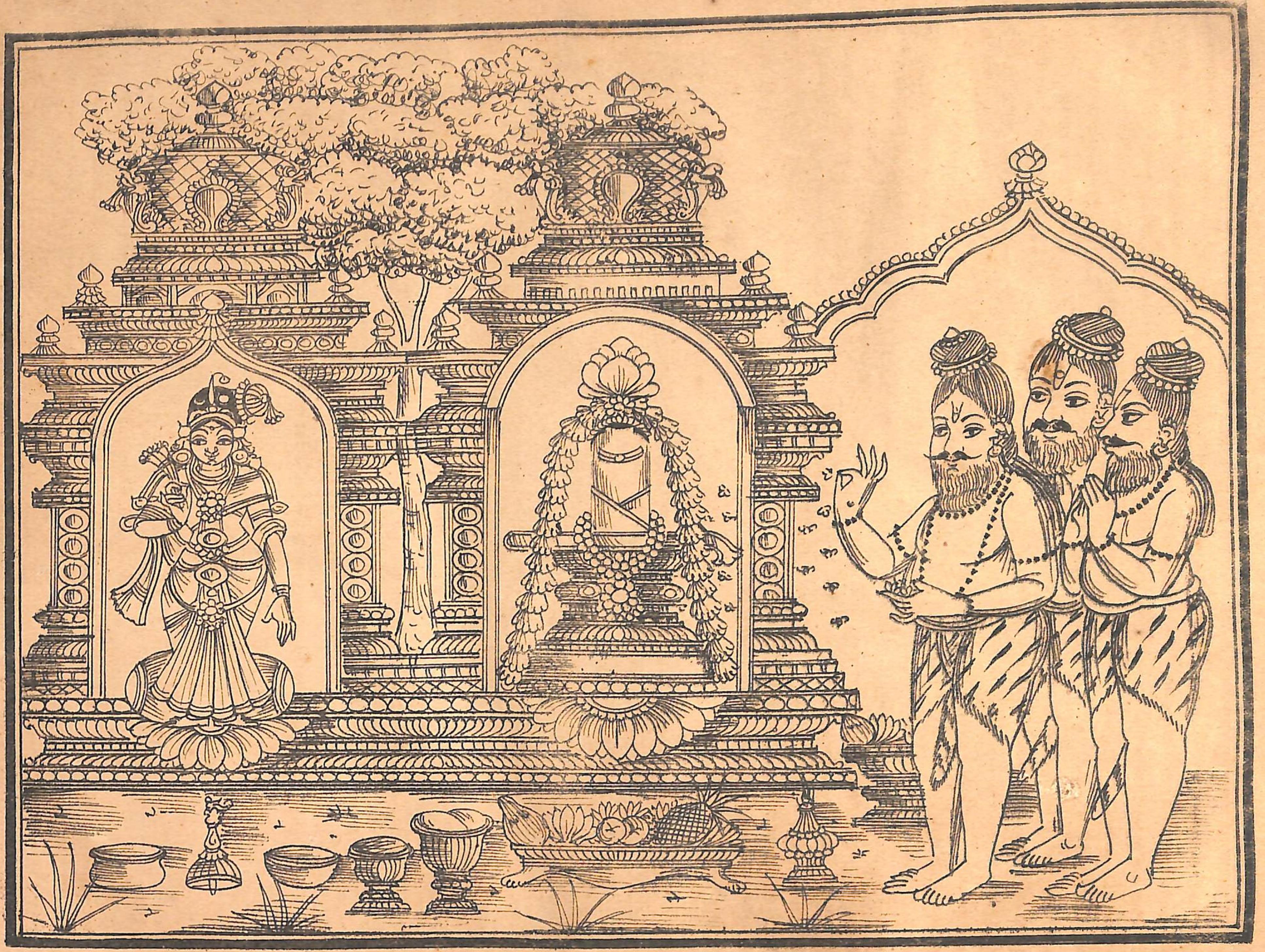
எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கன்னிதன்வதுவைக்கரிகளாயிலிங்கக்கடவுளுங்கவைக்கருங்கோட்டு
வன்னியும்படுநீர்க்கூவலும்வந்தவழியிதுமதுரைநாயகனைச்
சென்னியில்வைத்தமுனிவனைப்பூசைசெய்துமாதவரொருங்கெய்திப்
பன்னிறமலர்தூஉயாலவாயானைப்பரவியபரிசதுபகர்வாம்.

(இதன்பொருள்.)

ஓர்வைசியப்பெண்ணின் கலியாணத்திற்குச் சாட்சிகளாக சிவலிங்கப்பெருமானும், கிளைகளாகிய கொம்புகளையுடைய வன்னிமரமும், ஆழமாகிய நீர்நிலையையுடைய கிணறும் வந்ததிருவிளையாடல் இதுவாகும். இனி, அந்த மதுராபுரிக்குத் தலைவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தம்முடைய சிரசில் துவாதசாந்தத்தின்மீது வைத்துத் தியானித்திருந்த அகஸ்தியமகாமுனிவரைப் பூசித்து, பின்பு வசிட்டாதி தவசிரேஷ்டர்களெல்லாம் ஒன்றாகச்சேர்ந்து பலவிதமாகிய நல்ல நிறங்களையுடைய மலர்களைக்கொண்டு திருவாலவாயி லெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளை அருச்சித்துத் துதித்தருளிய தன்மையைச்சொல்லுகின்றோம்=எ-று.

ஒப்பில்லாத சச்சிதானந்தக்கடலைக் குடிக்கும்மேகத்தையொப்பான அகஸ்தியமகாமுனிவரை உலோபாமுத்திரையுடனே வசிஷ்டர்முதலாகிய ரிஷிகளெல்லாரும் வணங்கி புஷ்பம்-சந்தனம்-கஸ்தூரி-தூபம் தீபம் முதலான பொருள்களைக்கொண்டு மேலானசிறப்புடனேஅருச்சனைசெய்து பின்னும்ஒருகேள்வி கேட்கிறார்கள். எப்படியென்றால் ஸ்வாமீ அகஸ்தியமகாமுனிவரே? உம்முடையகிருபையினாலே மேருமலையை வில்லாகவளைத்த மதுரேசருடைய திருவிளையாடல்களைக்கேட்டு நாங்கள்செவிகளைக்கொண்டபலனை அடைந்தோம். இனி நாங்கள்கேட்டபடியே கண்களிக்க அந்தமதுரேசரைக்கண்டுபுஷ்பங்களால் அருச்சனைசெய்துவணங்க விரும்புகின்றோமென்றுசொன்னார்கள். அப்படிச்சொன்னமுனிவர்கள் முன்னேமுகமலர்ந்து விந்தகிரியை அடக்கின அகஸ்தியமகாமுனிவர் நன்றுசொன்னீர்கள் முனிவர்களே? நான்என்மனத்திலெண்ணியபடியே நீங்கள் எல்லாரும் சம்மதியாகச்சொன்னீர்களென்று பின்னும்அதிசயித்து பிருதிவிமுதலான தத்துவங்கள் முப்பத்தாறும் கடந்த ஒப்பில்லாத மஹாரிஷிகளே பண்ணொடுகூடிய நான்குவேதாந்தங்களாலும் தெளியப்படாத பரமசிவனை சகலகலைஞானங்களாலும் கண்டாலும் மனக்கண்ணால்காணாதவர்கள் வீட்டின்பத்தைக்காண்பார்களோ; ஆகையால் உங்கள்காதுகளில் சுவையூறக்கேட்டபடியே திருவாலவாயில்விளங்குகிற ஐந்து முகங்களையுடைய பரஞ்சோதியினிடத்திலேபோய் அருச்சனைசெய்து மனமுருகத் தெரிசித்து நினையாதபடிநினைந்து வஞ்சனையைச்செய்கின்ற வினைகளின்வேரைக்களைகிறதற்குப்போவோம் வாருங்களென்று நல்லசுபதினத்தில் அங்கே ஆகாயத்திலிருந்திறங்கின கங்காநதியிலேஸ்நாநஞ்செய்து ஸ்ரீ காசிவிசுவநாதரைத்தெரிசித்து அங்குள்ள பெரியோர்கள்முன்னேசங்கற்பங்கள்செய்து அவர்கள் அநுஞைப்படியே ஆசீர்வதிக்கப்பெற்று மனமகிழ்ந்து தங்கள் ஐம்பொறிகளும் மதுரேசருடையதிருவடிகளிலேசெலுத்தி அந்த மதுரேசருடையவடிவமாகிய ஐந்தெழுத்தையும் நாவினாலேஜெபித்துக்கொண்டு கைகள்குவித்துத் தங்கள் பரிசுத்தமான சைவதவமாகிய தெய்வத்தன்மை பொருந்

தியதேரின்மேலேறிக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கமாகச்சிவந்தசடைகளும், திருநீறுபூசியதேகங்களும், தவவிரதங்களை அநுஷ்டித்து இளைத்தமேனிகளும், உள்ளும்புறம்பும்பரிசுத்தமாய், உருத்திராக்ஷங்கள் அணிந்துகொண்டு, புலித்தோலுடுத்தின இடைகளுடனே முனிவர்களெல்லாரும் தவத்துக்கணிந்த ஆபரணங்கள்போலப் போகும்போது வழியிலுள்ள மிகுந்த புண்ணியங்களைத்தருகின்ற தெய்வஸ்தலங்களையும், இந்திரியநிக்கிரகம்பண்ணின முனிவர்கள்வாசஞ்செய்கிறவனங்களையும், தீர்த்தங்களையும், ஆறுகளையும், அங்கங்கே தவஞ்செய்கிறவிதங்களையும், கண்டுகண்டு அகஸ்தியமுனிவர் காட்டத்தங்களிரண்டுகண்களும் களிப்பக்கண்டு கைகள்குவித்து வணங்கிக்கொண்டுபோகிறபோது அகஸ்தியமஹாமுனிவர் ரிஷிகளைப் பார்த்து அடங்காதவனான இராவணனைக்கொன்றதற்காக இராமன்பூசைபண்ணி அந்தகங்கையைமுடித்த விரூபாக்ஷனுடையதிருவருள்பெற்ற விரூபாக்ஷம்இதுபாருங்கள். உயரஏறிவிழுந்து இறந்தவர்கள்முன்னே நினைத்ததுநினைத்தபடியே மறுபிறப்பில்தருவதாகிய திருப்பருப்பதம் இது பாருங்கள். பசுவினுடைய நீண்டகாதுபோல நீண்டசோதிமயமான இலிங்கவடிவானவனுடைய சிவனிராத்திரியில் திருத்தேர் உற்சவம்நடப்பதானதிருக்கோகர்னம் இந்தவூர்பாருங்கள். மேலைக்கடற்கரையில் கார்த்திகைமாதத்தில் திருத்தேர் உற்சவம்நடந்து திருக்கல்யாணமும்நடப்பதான கங்காதரனுடைய திருவஞ்சைக்களம் அந்தவூர்பாருங்கள். வில்லைக்கொண்ட நீண்டகையையுடையவேடராகிய கண்ணப்பநாயனார் மென்றுதின்றுபார்த்துக்கொடுத்த ஊனை உண்டுமகிழ்ந்தகடவுளினுடைய அழகுபொருந்திய காளத்திமலையிதுபாருங்கள். ஆகாசம் பொத்தலாக இடக்காலைநீட்டி ஞானவடிவானகடவுள் காளிதோற்கஆடின திருவாலங்காடு இதுபாருங்கள். மாமரத்தினிழலிலேமகாபதிவிரதையானஉமாதேவியார்இருந்து தவஞ்செய்கிறபிலத்துவாரம்பொருந்திய ஸ்ரீகாஞ்சிபுரம் இதுபாருங்கள். திருவையும் மறுவையும் மார்பிலேஉடைய கடவுள் தனதுகாக்குந்தொழிலைப் பெறுவதற்காகப் பரமசிவனைப்பூசைபண்ணி இரண்டுகைகளையுங்குவித்துக்கொண்டு முன்னேநிற்பதாகிய திருமாற்பேறுஇதுபாருங்கள். வேதவாக்கியங்களின் வரம்பைக்கடந்த திரிநேத்திரதாரியானகடவுள் அரியவேதங்களை முனிவர்களுக்குச்சந்தைகூட்டிச்சொல்லிவைத்த திருஓத்தூர் இதுபாருங்கள். பன்றியாலும்அன்னத்தாலும் அடியுமுடியுங்காணப்படாமல் ஆகாசத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு நீண்ட நெருப்புமலையான திருவண்ணாமலைஇதுபாருங்கள். முள்ளுப்போலும்வாயையுடையபட்சிவடிவமாகஇரண்டுமுனிவர்கள் தவஞ்செய்கின்ற திருக்கழுக்குன்றம் இதுபாருங்கள். அநேகமாக ஊழிக்காலங்கள்கழிய அந்தவூழிக்காலங்களுக்குமுன்னும்பின்னும் இருப்பதான இந்தவிருத்தாசலத்தைப்பாருங்கள் அசுரர்களிலே திருடனான அந்தகனைக்கொன்றுதிரிலோகத்துக்கும் கவலைதீர்த்தபரிசுத்தனானகடவுள்எழுந்தருளியிருக்கும்திருக்கோவலூர்இதுபாருங்கள். ஆகாயத்திலேபறப்பதான புரங்கள் மூன்றின்மேலும் அக்கினிவடிவான நெற்றிக்கண்ணைச்சாத்திப் பிறப்புஅறுகின்ற மூவருடைய அன்பிற்குள்ளானவனது திருவதிகை இதுபாருங்கள். சத்தியஞானானந்ததத்துவமானகடவுள் அசைவற்றுஆடுகின்றநித்தியபரமானந்த நிறைஅருள்மன்றமான ஸ்ரீசிதம்பரம் இதுபாருங்கள். பிறந்தவர்களுக்குமோக்ஷத்தைத்தருவதான திருவாரூர் அதுபாருங்கள். நான்குவேதங்களும் பத்தியுடனே பூசைபண்ணித் துதிப்பதான திருமறைக்காடு இதுபாருங்கள் பிரமன் விஷ்ணுமுதலானதேவர்கள் பிரளயகாலத்தில் இறவாதபடிகடவுளானவர் தோணியிலேஏற்றிப்பன்னிரண்டுபேர்களைக்கொண்ட சீகாழிஇதுபாருங்கள். சடாயுசம்பாதிகள் பெரிதானபூசைசெய்யவரங்களைக்கொடுத்துஅவர்களுடைய இருண்டநோயைத்தீர்க்கும்மருந்துபோலும்கடவுள் இருக்கின்ற திருப்புள்ளிருக்குவேளூர்இதுபாருங்கள். பார்வதிதேவிமயில்வடிவாய் பூசைபண்ணித் துதிக்கும்படியானதுலாக்காவேரியாகிய மாயூரம்இதுபாருங்கள். நம்மையொத்தமூன்றுகோடிஞானமுனிவர்கள் வந்து பூசைபண்ணுகின்ற திருக்கோடிக்கா இதுபாருங்கள். தருமதேவதைபூசைபண்ணின திருத்தருமபுரம் இதுபாருங்கள். நான்குகொம்புகளையுடைய ஐராவதம் தாருகாசுரன் அறுத்துவிட்ட கொம்பைப்பழையபடி குற்றமில்லாமல்தவஞ்செய்துபெற்ற திருவெண்காடுஇதுபாருங்கள். மாலைசாத்துகின்றதாடகையினுடைய மானங்காப்பதற்கு வளைந்துஅழகியகச்சுக்கொண்டுகட்டிஇழுக்கின்றபெருமைபெற்ற குங்குலியக்கலயநாயனார் அன்புக்குநிமிர்ந்தருளின நமதுகடவுளின் திருப்பனந்தாள் இதுபாருங்கள். யானைமுகாசுரனைக்கொன்றபின்பு யானைமுகக்கடவுள்பூசைபண்ணினதிருச்செங்காட்டங்குடிஇதுபாருங்கள். தாருகாசுரனைக்கொன்றுமுருகக்கடவுள் சிவனைப்பூசைபண்ணினதும் ஆத்திமரத்தின்கீழே மணலாலே சிவலிங்கங்கண்டு பசுவின் பாலால்அபிஷேகஞ்செய்து சிவனணிகின்ற மாலையைப்பெற்றுச்சூட்டிக்கொள்ளுமவரான சண்டிகேஸ்வரது மானதிருச்சேய்ஞலூர் இது பாருங்கள். சினந்து விழுகின்ற யமனுடைய மார்பிலே சேவடிக்கமலத்தைச்சாத்தி அந்தமார்க்கண்டேயருக்கு ஆயுள்கொடுத்தகடவுள்வாசஞ்செய்கின்றதிருக்கடவூர் அதுபாருங்கள். ஆனைத்தோலை

ப்போர்வையாகப் போர்த்துக்கொண்ட கடவுள் கோயிலாகியதிருவழுவூர் இதுபாருங்கள். பிரமன்தலையைப்பலிபாத்திரமாகக்கொண்டகடவுளின்திருக்கண்டியூர் இதுபாருங்கள். ஆடலனங்களையமுதுசெய்தசெங்கணானிடமாகியதிருக்குறுக்கை இதுபாருங்கள். ஆட்டுத்தலையைமாமனுக்குக்கொடுத்தமருமகனாகியகடவுளின்திருப்பறியலூர் இதுபாருங்கள். சலந்தராசுரனைக் காற்பெருவிரலாலேகோலிப்படைத்த சக்கரத்தாலேகொன்றகடவுளின்திருவிற்குடிஇதுபாருங்கள். ஒருசெட்டிப்பெண் கலியாணத்துக்காகஉலகமெல்லாம் அறியசாட்சியான வன்னிமரம் கிணறு இலிங்கம்இவைகளுள்ள திருப்புறம்பயம்இதுபாருங்கள். நீலகண்டக்கடவுளை அருச்சனைபண்ணிப்பாண்டியன் பிரமகத்திதீர்ந்துகொண்டதிருவிடைமருதூர்இதுபாருங்கள். மாமகம்வரும்போதெல்லாம்கங்கைவந்து தோன்றுதலாலே முழுகினவர்கள் பாபங்கள்தீர்ந்து போகங்களை அனுபவிக்கின்ற பரிசுத்ததீர்த்தத்தையுடைய ஸ்ரீகும்பகோணம்இதுபாருங்கள். தகப்பனுக்குக்குருவாக உபதேசஞ் செய்த எங்கள் குருவான முருகக்கடவுளின் சுவாமிமலைஇதுபாருங்கள் விஷ்ணுகண்ணிடந்து பூவாகச்சாத்தஅவனுக்குச் சக்கரங்கொடுத்ததிருவீழிமிழலைஇதுபாருங்கள்.நந்திதேவர்தவஞ்செய்ததிருவையாறுஇதுபாருங்கள்.சிலந்தி-யானை-பார்வதி தாமரைக்கண்ணனாகிய விஷ்ணுஇவர்கள்தவஞ்செய்ததிருவானைக்காஇதுபாருங்கள். திரிசிரன் பூசைபண்ணினதிரிசிரபுரம் இதுபாருங்கள். முழுகினவர்கள் பாபங்களையெல்லாம் போக்குகின்ற காவிரிநதியிதுபாருங்கள். இந்தக்காவேரியே வெண்முத்துமாலைபோலேவிளங்குகின்ற சோழனாடு இதுவாகும். அந்த ஆறுதமிழ் நிலைதெரிந்ததான வையைநதி சுவர்க்கலோகமே ஆகாயத்திலிருந்து வழுவிவிழுந்து கிடக்கிறதுபோற்றோன்றுகின்றது. தூரத்திலேஅதுதான்பாண்டியனாடு பாருங்களென்று அகத்தியமஹாமுனிவர்சொல்ல,புதல்கள்போலே சோலைகளும் சிறுவாய்க்கால்கள்போலே நதிகளும் குளங்கள் சிறிதேநீரூறுகின்ற குழிகள்போலவும், வயல்கள்கீரைப்பாத்திபோலவும், தாழைகள்சிறுபுற்கள் போலவும்,வாழைத்தோட்டங்கள்மஞ்சட்பாத்திகள்போலவும்,தோன்ற முனிவர்கள்கண்டுபின்புபலநிறங்களையுடையமாடவரிசைகளும், உபரிகைநிரைகளும், செய்குன்றுகளும், அன்னம்-வெண்குருகு-செம்போத்து-கிளி-மயில் இப்படிப்பட்டபட்சிகள் வெவ்வேறேகும்புகூடியிருப்பதுபோலவும், கொடியாடைகள் அந்தப்பட்சிகள் இறகுகள்விரிப்பதுபோலவும், கண்டார்கள்.

அப்படிநாடுநகரங்களின் வளங்களைக் கண்டுகொண்டு நடந்துநடந்துகண்களுக்கு அதிசயந்தோன்றஆகாசத்திலே உலகத்தைவலமாகவருகிற முனிவர்கள் ஆகாயத்தையளாவுகின்ற திருக்கொடுங்குன்றும், திருத்தளிப்புத்தூரும், சோலைகளிலே வண்டுகள்பாட மயில்களாடுகின்ற திருவாடானைவளநகரும், மெய்யானவேதங்கள் துதிக்கின்ற திருப்புனவாயினகரும், தவசித்தர்இரசவாதஞ்செய்து சிவனுருவங்கண்ட அழகிய திருப்பூவணநகரும், எல்லாவரத்தையுந்தருகின்றவனாகிச் சிவன் விளங்குகின்ற திருக்காளையார்கோயிலும், விரதயோகநெறியிலேநின்று பார்வதியைத்திருமணஞ் செய்துகொண்டவர் விளங்குகின்ற திருச்சுழியனகரும், இராவணனைக்கொன்றபழியினாலேமயங்கி விஷ்ணு தனக்குச் சக்கரங்கொடுத்தகடவுளை அருச்சனைபண்ணிக்கொண்டுபோன திருவிராமேச்சரநகரும், முத்தும்-வயிடூரியமும்- பொன்னும்விளைகின்ற தாமிரபர்ணிக்கரையிலே பிறவாதகடவுள் மூங்கில்வயிற்றிலே பிறந்ததான பழையதிருநெல்வேலிநகரும், துளசிமாலையணிந்தகடவுளைக் கொன்றைமாலையணிந்தகடவுளாகச்செய்த திருக்குற்றாலநகரும், கோழிக்கொடியையுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுள் தெய்வயானையைக் கலியாணஞ் செய்துகொண்ட திருப்பரங்குன்றமும், அருச்சுனன்விற்கழியாலே அடிக்கவடுவானமுடியையுடைய கடவுளிருக்கிறதிருவேடகநகரும் மேகங்கள்படிகின்ற திருவாப்பனூரும் கண்டுவணங்கிக் குளிர்ந்தஅலையாகிய கைகளுடனே வண்டுகள்படிகின்ற தாமரைமலரே முகமாகவுடைய வையையாகிய தேவியை முன்னேவணங்கிக் கண்டுகொண்டு எட்டுத்திக்குகளையும் அண்டத்தையுங்கடந்து உலகத்தையுண்டநெடியமால்போல் உயர்ந்துநிற்கிற கோபுரத்தைமுன்னேவணங்கி உள்ளேபுகுந்து வீதிகளெல்லாம் பணிந்தெழுந்துபிரகாரங்களெல்லாஞ்சுற்றிக்கொண்டுபோய்ப்பொன்மயமான கோயிலுக்குள்ளேவந்து பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து அனுஷ்டானம் பண்ணிக்கொண்டு நிலையாகஐந்தெழுத்தையும் எண்ணி மதம்பொழிந்துகொண்டு நான்குதோள்களும்சிறிய கண்களும் ஐந்துகைகளுமுடைய சித்திவிநாயகக்கடவுளின்திருவடிகளை வணங்கி மூன்றுலோகங்களும் நான்குவேதங்களும் முறையேதோன்றச்செய்த அங்கயற்கண்ணம்மைபாதங்களைத்தலைகளால் வணங்கிக்கொண்டுபோய், அன்புகொடுத்து இனிதான அருளைக்கொண்டுவெயில் வீசுகின்றமாணிக்கங்களாலும் சொர்னத்தாலும் அமைந்தஇந்திரவிமானத்திலேஅமர்ந்திருக்கின்ற ஒப்பற்றசோதியினுடைய சிவந்தபாததாமரைகள் சடையையுடையதங்கள்தலைகள்மேன்மலரவணங்கித்துதித்துஅன்று இரண்டுகாலமும் உணவில்லாமலிருந்து சூரியன்இராத்திரியை அறுப்பதான ஒளிவாளென்னும்படி உதையமாகுமுன்

ளே பொற்றாமரைத்தீர்த்தமாடி காலைநியதிகளைச்செய்துகொண்டு இந்திரியங்களைந்தையும் வென்று உள்ளத்திலே அன்புநீர்பாய அதனால் விளைகின்ற முழுதுக்கு முதலாகிய கடவுளை உலகத்திலே கடம்பமரத்தடியிலே மின்னலெல்லாங்கூடிநிற்பதுபோலான இந்திரவிமானத்தின்மேலே தோன்றக்கண்டுவாசங்கலந்த திருமஞ்சனம் தேன் கரும்பு வாழைக்கனி குற்றமில்லாத பசுவின்பஞ்சகௌவியம் தோஷரகிதமானபஞ்சாமிர்தம்பொதியச்சந்தனம்வாசம்வீசுகின்றகுளிர்ந்த பனிநீர்வெள்ளம்-கஸ்தூரி-புழுகு-சவ்வாது-திவ்விய பரிமளமான மிருதுவாகிய புஷ்பங்கள்-வஸ்திரம் - அலங்காரமான ரத்தினாபரணங்கள்-நல்லசுவையான திருவமுது ஆகியஇவைகளெல்லாங்கொண்டு சதவுருத்திரமந்திரத்தைச்சொல்லி, அபிஷேகஞ்செய்துசந்தனம் அப்பி,மாலைசாத்தி,ஆபரணங்கள்பூட்டி, பாகமாகமந்திரம்சொல்லிச்சமைத்த பாலமுது நிவேதனஞ்செய்து இலவங்கம்-ஏலம்-கருப்பூரம்-சாதிக்காய்-தக்கோலம்-என்னும் ஐந்துவகைவாசங்கலந்தபாக்கு வெற்றிலைநிவேதித்து, சுகந்தோன்றுவதாக தூபதீபாதிகளெல்லாம் கொடுத்து, சிவமயமானபஞ்சாக்கினியிலே துடுவைநிரம்பநெய்யைமொண்டுவார்த்துப் பூசைமுடித்து, நான்குவேதங்களுஞ் சொன்ன மெய்யானமந்திரமாகிய சகஸ்திரநாமத்தைச் சொல்லி, மூவிலைவில்வமும் - நீலமலருங்கொண்டு சாத்திக்கடவுளைமகிழச்செய்து வாசங்கலந்த திருமஞ்சன நீருடனே மந்திரபுஷ்பங்களைக்கைக்கொண்டு அந்தச் சிவபூசைப்பலனை மூன்றுகண்களையுடைய பரிசுத்தன்கையிற்கொடுத்துமனத்திலே அன்புபெருகக் கண்கள்நிரம்பநீர்பெருகியொழுகக் கடவுளை எல்லாமுனிவரும்வணங்கி,

பழியொடுபாசமாறுகெடவாசவன்செய்பணிகொண்டவண்டசரணம்
வழிபடுதொண்டர்கொண்டநிலைகண்டுவெள்ளிமணிமன்றுளாடிசரணஞ்
செழியன்விளிந்திடாதபடிமாறியாடறெளிவித்தசோதிசரண
மெழுகடல்கூவிமாமியுடன்மாமனாடவிசைவித்தவாதிசரணம்.

வெங்கரியாவிசோரநரசிங்கவாளிவிடுவேடரேறுசரணம்
புங்கவர்தேறவாதிமறையுட்கிடந்தபொருளோதுபோதசரணம்
வங்கமதேறிவேலைமகரம்பிடித்தவலையாண்மணாளசரணம்
கங்கணநாகம்வீசிநகரொல்லைகண்டகறைகொண்டகண்டசரணம்.

மைந்தனிலாழிமேருமகவானகந்தைமடிவித்தநித்தசரணஞ்
சுந்தரநாமவாளிபணிகொண்டுகிள்ளிதொகைவென்றவீரசரணம்
வெந்திரன்மாறன்முன்கலுருவானைகன்னன்மிசைவித்தசித்தசரணம்
முந்தியகல்லின்மாதர்பெறவட்டசித்திமுயல்வித்தயோகிசரணம்.

திருமணிமைந்தன்மைந்தன்முடிசூடவிற்றதிருமல்குசெல்வசரணம்
மருமகனென்றுமாமனாநவாய்வழக்குவலிபேசுமைந்தசரணங்
குருமொழிதந்துநாரைகுருவிக்குவீடுகுடிசந்தவெந்தைசரணம்
வருபழியஞ்சிவேடமகனுக்கிரங்குமதுராபுரேசசரணம்.

விருத்தகுமாரபாலவருண்மேனிகொண்டுவிளையாடுமண்ணல்சரணங்
குரத்தியைநச்சுபாவியுயிருண்டுசோரிகுடைவாகைவேலசரணங்
கருத்திசைபாணனுளினிசைபாடி-மாறுகளைவேதகீதசரண
நரித்திரண்மாவைமீளநகரங்கலங்கநரிசெய்தநம்பசரணம்.

முற்பகலாறிரண்டுசிறுபன்றியுண்ணமுலைதந்தவன்னைசரணம்
பொற்புறுமாயவாவையடலேறுகொண்டுபொருதட்டசிட்டசரணம்
பற்பலஞாலமெங்குமடையப்பிரம்புபடமேட்டமூர்த்திசரணங்
கற்பினொருத்திமன்றலறிவிக்கமூன்றுகரிதந்தவள்ளல்சரணம்.

அளவைகளாலும்வேதமுதனூல்களாலுமயனமாயனாலுமளவாக்
களவையுனக்குநாமகுணசின்னசாதிகதிசெய்தியில்லையவையு
முளவெனயாமறிந்துதுதிசெய்யவேகொலுலகஞ்செயன்பினெளிதாய்
விளையருண்மேனிகொண்டிவ்வறுபத்துநாலுவிளையாடல்செய்தபடியே.

என்றுதுதித்த வசிட்டர்முதலான இருடிகளையும் அகஸ்தியனாயுந்தேனைச்சிந்துகின்ற கடம்பவனத்திலே வாசஞ்செய்கின்ற சிவபெருமானானவர் இலிங்கத்தினின்றும் ஒருதிவ்வியசொரூபங்கொண்டுவந்து நின்றுபார்த்துகோபத்தைப்போக்கி மனந்தெளிந்த முனிவர்களே? நீங்கள்பண்ணினபூசையும் தோத்திரமும் எல்லாத்தெய்வஸ்தலங்களுக்கும் எல்லாவுயிர்களுக்கும் நிறைவாகி நமக்கும் பேரானந்தமாயிற்றென்று பெரிதான கிருபைகூர்ந்து அகஸ்தியனைவருகவென்று அருகேஅழைத்து, தமதுகையை அவர்தலைமேலேவைத்து முதுகைத்தடவி நம்மையொப்பானவன்நீயே. நம்முடையதருமசொரூபியான பார்வதியையொப்பானவள் உனது கற்புடைமனைவியான உலோபா முத்திரையே. ஆனபடியினாலே உன்னையொப்பவர் உலகத்திலேயாரிருக்கிறார். ஆனாலும்நிறைந்ததவத்தைச் செய்தவனும் அந்தத்தவத்தால் வலிமைபெற்றவனும் நீயேஅல்லவோ ? ஆகையாலேஉனக்குக்கிடையாத வரங்கள்தருகிறதெப்படி. உனக்குக்கிடையாத பொருள்களொன்றுமில்லை என்றருள்செய்து அந்த இலிங்கத்துக்குள்ளேபுகுந்து தமதிச்சைவடிவா யமர்ந்தனராக. அப்போது அப்படி தமக்கு வேண்டியவரங்களெல்லாங்கொடுக்குஞ் சிவலிங்கமொன்றுதமதுபெயராலே அகத்தீஸ்வரலிங்கமென்றுஅங்கேபிரதிஷ்டைபண்ணினார். அப்படியேமற்றை வசிட்டர்முதலான முனிவர்களும் தங்கள்தங்கள்பெயராலே சிவலிங்கங்கள்நிலைபெறச் செய்தார்கள். அப்படி பிரதிஷ்டைசெய்து துதித்து அருச்சனைசெய்து நினைவுக்கரியராய் அன்புக் கெளியவராம் அஷ்டமூர்த்தியான அங்கயற்கண்ணம்மைக்கு நாயகராகிய கடவுளை மூன்றுகாலமும்போய்த் தலையால்வணங்கிப் பேரின்பம்பெருகின மனத்தையுடையவர்களாய் தேன்கூட்டைமொய்த்த வண்டுகள்போலஅந்தப்பெரிதான மதுரைஸ்தலத்திலேதானே வசிட்டர்முதலான முனிவர்களெல்லாம் தபோவனஞ்செய்து சொக்கலிங்கப்பெருமானைச் சேவித்திருந்தார்கள்.

அருச்சனைப்படலம் - முற்றுப்பெற்றது.

திருவாலவாய்க்காண்டம் - முற்றிற்று.

திருவிளையாடற்புராணம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.